

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျော်ဖြူ

မဂ္ဂဇင်း

ဥမကွဲ သိုက်မပျက် စီးပွားတက် (စာ - ၄၂)

- ပြေလည်စေလိုလျှင် ပြည်မြို့ကိုသွား (စာ - ၅၂)
- ရွှေမျက်မှန် ဘုရားနှင့် မျက်စိဝေဒနာ (စာ - ၅၄)
- အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန် (စာ - ၆၃)
- ပရိယတ္တိ သာသနာပြုနေသူများ (စာ - ၉၅)
- အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်း (စာ - ၁၈၄)
- ရုံးခန်း၊ အလုပ်ခန်းနှင့် တရုတ်ဂမ္ဘီရ (စာ - ၂၃၇)
- ဝိဇ္ဇာခိုရ်နှင့် စနေသား မောင်ထွန်းရင် (စာ - ၂၄၇)
- ခါးလှည့် ကိုယ်ဖွဲ့ အဆောင်ထူး (စာ - ၂၅၇)
- နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေ... (စာ - ၂၈၄)

- ချမ်းမြေ့စေတတ် လောကနတ် (စာ - ၂၇)
- လောကနတ်ရုပ်တု ထုလုပ်နည်း (စာ - ၃၄)
- လောကနတ်ဆောင် အိုတောင်ဘေးမရှိ (စာ - ၃၇)

30 MAY 2014

လာဘ်မိုးစွေဂါတာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ၊

ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ စ။

အာဘတော နန္ဒလာဘောမေ၊

သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ အမှတ်(၂၄၆)

❀ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ❀

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ	- ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)	အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ	- ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမူဆောင်အယ်ဒီတာ	- နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္ဓာဇင်	အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့	- ကေလတ်၊ စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(မြ-၀၃၄၆၀)၊ အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(မြ-၀၄၈၃၉)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဂ္ဂန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ချုပ် - ရုကီ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - သန်းဇော်သစ်၊ ဖိုးအောင်၊ စံလွင်မောင်၊ အောင်နိုင်လတ် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာဖုံးကရပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့ရေးရာ သုတအဖြာဖြာကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုကို၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်းသံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် မဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျေးဇူး

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ အမှတ် (၂၄၆)

BURMESE CLASSIC

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

မောင်လွမ်းနွယ်(အောင်လံ)၊ နန္ဒာမိုးကြွယ်၊ မောင်ခေတ်ထွန်း၊
ကိုနတ်၊ နိုင်ခင်ရွှေ၊ ပျူအိမ်စိုး၊ ကိုရဲကိုကို(ဆကာကြီး)၊ မောင်ရတနာ။

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

- နတ်ကတော်စိန်ပျက်ခုံး(၆) _____ ၁၀၂
- ကျော်မြသန်း _____ ၁၀၂
- မေတ္တာရှင်... (၇) _____ ၁၂၀
- ဘုန်းပွင့်တေတေ _____ ၁၂၀
- ခန္တပူရ ကေရီသခင်မလေးဟေမမာလာ(၂) _____ ၁၃၆
- မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်) _____ ၁၃၆

စိန်ခေါင်
ချိပ်
တောနေ
ဘုရား
မယ်နု
ကောင်းမှု

အောင်ကျည်ထွန်း

ချမ်းမြေ့စေတတ် လောကနတ်

■ မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကင်းတက္ကသိုလ်)

၈-၂၇

၈-၂၈၀

နန္ဒာမိုးကြွယ်

နောင်တဝေစည်
သေဂိုဏ်

အပွေအစစ် အပွေအနှစ်

၈-၂၂

ညွန့်ဟဲ(ကြူတေ)

သိကြားမင်း ဆက်တစ်သော အက္ခရာ စပ
ကွဲထံသိပ်ထော်ရငစတီ နှစ်ကျိပ်ဂွမ်သူ ဘုရားဂိုဒိုး

သိကြားမင်း ဆက်တစ်သော အက္ခရာစပ
ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရစေတီ ၁၇

စိန်သောင်းယုံတောနေဘုရား မယ်နုကောင်းမှု
အောင်ကျည်ထွက်: ၄၄

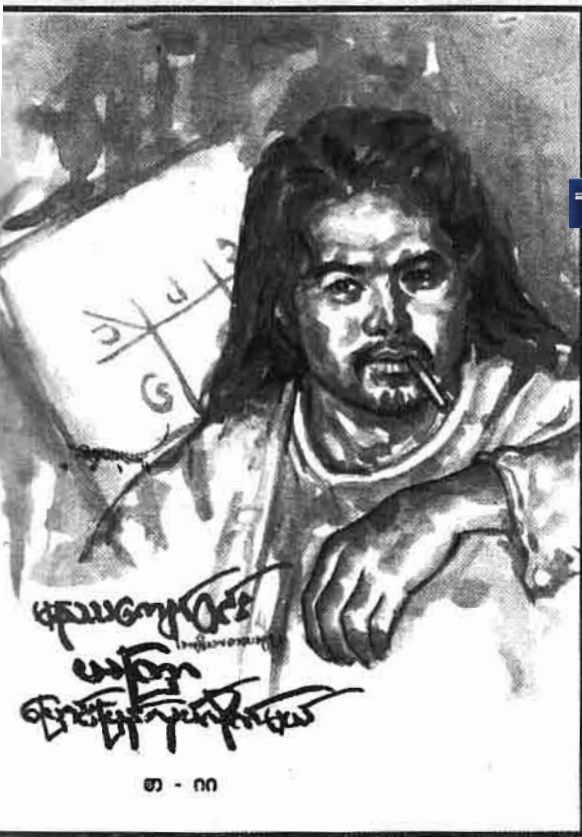
ပြေလည်စေလိုလျှင် ပြည်မြို့ကိုသွား
အယ်ဒီတာအဖွဲ့ ၅၂

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်သော ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးနှင့်...
ဆူးစုန်(ပန်သစ္စာ) ၅၄

ဝိဇ္ဇာခိုရ်နှင့် စနေသားမောင်ထွန်းရင်
ဓာတ်စီးပုံအကြောင်းခြင်းရာ
ကိုမောင်သန်းဝင်း ၂၄၇

နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါ
ကျော်မင်းနိုင် ၂၇၄

စံပြုပုဂ္ဂိုလ်ဦးနာအောက်
ကိုမောင်သန်းဝင်း ၂၉၀

၈ - ၈၈

BURMESE CLASSIC

■ သီရိလေယျ
လောကနတ်ဂူပိ
ထုလုပ်နည်း

၈ - ၃၄

ဘယ်ဒီတာအဖွဲ့ / ကြော်ငြာနှင့် မြန်ချီရေး
လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (ပထမထပ်)၊ ၃၆လမ်း(အထက်)၊
ကျောက်တံတား၊ မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊
ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅

လွမ်းလိုက်တာ
မလေးရယ်
မာလာရုံ

တရုတ်ဂန္ထီရဆရာကြီး ကြူးကုံး၏ အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း
တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန် ၇၁
ကံကောင်းအောင် ပြုလုပ်နည်း
ကိုကိုမောင်ကြီး ၈၄
အမွေအစစ် အမွေအနစ်
ညွန့်ဟံ(ကြူတော) ၉၂
ပရိယတ္တိသာသနာပြုနေသူများ
ပြည်ရွှေဘိုဆရာတော် ၉၅
မေတ္တာဘာဝနာ၏ မမြင်ရသောစွမ်းအား
ဆောင်ကလေး(တရားရေး) ၉၈
ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ရွှေပညာ(၂၄)
ဘုန်းပွင့်ထွန်း ၁၁၀
မသုံးလိုက်ရသော ဂါထာနှင့် အဆောင်ရပ်တု
မောင်အောင်မြင်(မိတ္တီလာ) ၁၁၄
မြင်အောင်ကြည့် သိအောင်လုပ်
ကျော်စွာမြင့် ၁၁၈
အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများ(၉)
မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို) ၁၃၀

စာ - ၁၉၄

လောကီရေးရာ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ၅၇
သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
နွယ်သာကီအောင် ၅၈
သည်လဖွားအတွက် ကံတတာ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၆၀
စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ
တောကကိုရင် ၆၁
သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေမျိုးထွင်ခေါင် ၆၂
အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်
မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ၆၃
ထိုင်းနိုင်ငံရောက် မြန်မာများသို့လက်ဆောင်
မောင်ပုတ်စည် ၆၄
ထိုင်းနိုင်ငံ ဆရာကြီး ဒိုနူးပိုက်ဆံ၏ လအလိုက်အဟော(ဇွန်)
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ၆၅
တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၄-၂၀၁၅လိုင်လ
ကေတီ-အောင်သိန်း ၆၈

စံပြုဂိုဏ်း
ဦးနုအောက်

■ ကိုမောင်သန်းဝင်း
စာ - ၂၉၀

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်သော
ရွှေမျက်နှာနိဗ္ဗာန်ကြီး
မျက်စိဝေဒနာအန္တရာယ် ကာကွယ် ဝါထာတော်

လောကီရေးရာ

အဘိုးဘိုးအောင် စောဓမ္မညွန့်ပြုမှု ရရှိပုံ(၁၃) ----- ၁၄၈

သန်းကျော်(ရေကြည်သား) ----- ၁၄၈

သာသနာ့သမိုင်းဝင် သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များ ----- ၁၅၄

လေးသူ့စံ ----- ၁၅၄

ဘိုလ်တွေအမေရိကား ----- ၁၅၉

မောင်ကောင်းမြင့် ----- ၁၅၉

သူနှင့်ရတနာတန်ခိုး ----- ၁၆၃

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ----- ၁၆၃

ညွန့်တော် သတင်းစာ ကာတွန်းဆရာ(ဇာတ်သိမ်း) ----- ၁၆၇

မောင်တော်ထိန် ----- ၁၆၇

မုံလျှင် ပုံပြင်သာ မှတ်လိုက်ပါ(၇) ----- ၁၇၈

အိတ်တာသက်ဆွေ(M.D) ----- ၁၇၈

မင်းခဲကျော်စွာ စစ်ရှုံးကိန်းနှင့် အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်း ----- ၁၈၄

ညွန့်နိုင်မာ(ကျောက်ဆည်) ----- ၁၈၄

မြင့်မြင့်ကိုကျော် ပင်လယ်ကိုဖြတ်၍ ----- ၁၉၀

အတ္ထုသိုလ်သင်္ခ ----- ၁၉၀

အမေအောင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ ----- ၂၀၉

အကောင်းထူး ----- ၂၀၉

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့လောကတွင်းက ဆန်းပြားထွေလာများ ----- ၂၁၃

ခိုင်ခင်အင်ကြင်း ----- ၂၁၃

ကျရာတာဝန် ကျေချင်ပါသည် ----- ၂၁၅

ဗိုလ်ချိုမြေတင်တင်ဝင်း ----- ၂၁၅

ရေလမ်းခရီးနှင့် သီးခြားတံဆိပ်ခတ်နိုင်သော အကွရာ ----- ၂၃၂

မေတ္တာရှင်မောင်မဲခေါင် ----- ၂၃၂

အတုခန္ဓာ ----- ၂၃၅

ကံအောင်(ဖားအောက်တောရ) ----- ၂၃၅

ရုံးခန်း၊ အလုပ်ခန်း...တရုတ်ဂန္ထီရ ဖုန်းရွှေပညာနှင့်အညီထားရှိပုံ ----- ၂၃၇

ကေတီ-အောင်သိန်း ----- ၂၃၇

တရုတ်ဂန္ထီရပညာအရ ယတြာချေနည်း ----- ၂၄၀

ကေတီ-အောင်သိန်း ----- ၂၄၀

အမေ ----- ၂၄၁

အေးအေးသန်း ----- ၂၄၁

ရွှေမေတ္တာပိုကြ ထာဝစဉ် ----- ၂၄၃

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ) ----- ၂၄၃

ဇာတ်ပုံရိုက်ပြီး မြင်ရသော အလင်းခိုင်းများနှင့် လူရိပ်ရောင်များ ----- ၂၅၅

နတ်ထီးလှိုင် ----- ၂၅၅

အသက်ရှည်၊ အနာကင်း၊ ခါးလှည့်ကိုယ်ဖွဲ့အဆောင်ထူး ----- ၂၅၇

မော်တင်သိန်းဇော်ဝ ----- ၂၅၇

**ပြည်တွင်းပြည်ပ
ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ**

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

အတိတ်တဘောင်နှင့် ကိုလိုနီခေတ် ဗြိတိသျှအစိုးရ
 လှမိုး(ပညာရေး) ၇၃
 မင်းအဆက်ဆက်တို့၏ ဘုန်းသမ္မာတောက်စေရန် အစီအမံများ
 မြန်မာဟိန်းကျော် ၇၇
 ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောကယုံကြည်ချက်များ
 လှတိုး(စိတ်ပညာ) ၈၁

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ ၃၂၄

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
 ဒေါက်တာစောယုနွယ် ၃၁၃

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နှိုင်းခြားရောက်ပြန်မယျားအတွက် အထူးဟောကိန်း
 ဒေါက်တာစောယုနွယ် ၃၂၂

ရောင်ပြန် မျက်နှာပုံးဆောင်းပါး

ချမ်းမြေ့စေတတ် လောကနတ်
 မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်) ၂၇
 လောကနတ်ရုပ်တုလုပ်နည်း
 သီရိဇေယျ ၃၄
 လောကနတ်ဆောင် ဒိုတောင်ဘေးမရှိ
 ဆရာဟိန္ဒြာ ၃၇
 လောကနတ် လက်ခုပ်တီး လာဘ်ခေါ်နည်း
 ဂမ္ဘီရဆရာကြီးဇာဂရ ၃၉
 ဥမက္ခ သိုက်မပျက် စီးပွားတက်
 သတိုးသခံ ၄၂

လောကနတ် လက်ခုပ်တီး
 လာဘ်ခေါ်နည်း
 ■ ဂမ္ဘီရဆရာကြီးဇာဂရ

၈ - ၃၉

လောကီရေးရာ

ဆေးဖက်ဝင်အပင်များနှင့် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့၏သဘော
အောင်ကြည်ညွှန် _____ ၂၆၄

သာသနာ ကိုးကွယ်နည်း
ဝေလင်း(ရောပတီ) _____ ၂၆၇

ငြိမ်းအေးချမ်းသာ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့
ရှယ်လီသိန်းမောင် _____ ၂၇၀

စံပယ်ကြူမွှေး၊ မြတ်လေးသင်းထု လနယုန်
တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ _____ ၂၇၃

အမေ့သီလ၊ အမေ့သမာဓိ
နန္ဒာမောင်(သံဖြူစရပ်) _____ ၂၇၅

အသက်ရှည်ဆေးဂါထာ
နှင်းအလွင် _____ ၂၇၉

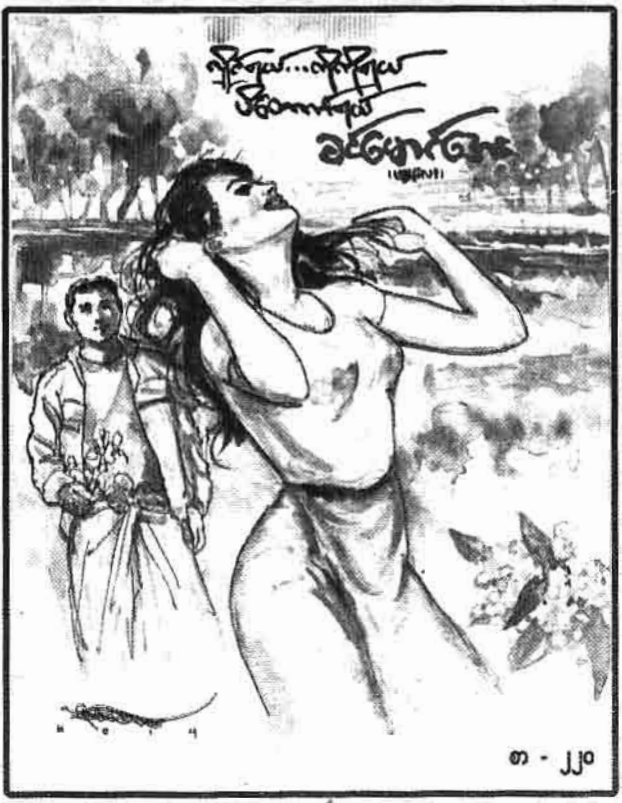
မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် “အဓိပတေယျ”စက်
သူတော်စိန် _____ ၂၉၇

အပြင်လောကမှ မြွေမင်းသားပုံပြင်
တင်နိုင်တိုး _____ ၂၉၉

မီးဘေးကင်းအောင် ငုံးရုပ်ဆောင်
ချစ်မမသက် _____ ၃၀၀

စိတ်ဆင်းရဲမှု ဒါတွေလှူ
အင်္ဂပိဋ္ဌာဆရာအောင် _____ ၃၀၃

BURMESE CLASSIC

ရောင်ပြန် ရသ

ယတြာပြောင်းပြန် လုပ်လိုက်မယ်
မနုဿကျော်ဝင်း _____ ၈၈

နန်းမြို့တော်အနံ့ ခြောက်လှန့်သူပုန်တစ္ဆေ
နန်းကြော့သျှင် _____ ၁၇၄

လွမ်းလိုက်တာ မလေးရယ်
မာလာရုံ _____ ၁၉၄

အောက်လမ်းဆရာတစ်ယောက်၏ ဝန်ခံချက်
ဘာသိတာ _____ ၂၀၂

လှိုင်ရယ်၊ ကိုကိုရယ်...ပိတောက်ရယ်
ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) _____ ၂၂၄

မေတ္တာပို့ကာ ဆုတောင်းပါ
ရေကျော်စိုးအောင် _____ ၂၆၀

နောင်တဝေစည် သေရီထီ
နန္ဒာမိုးကြယ် _____ ၂၈၀

www.burmeseclassic.com

စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မေလတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ရောင်ပြန် ကျင့်စဉ်အား ပြုလုပ်နိုင်ရန် ပြန်လည်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အဆင့်(၁) ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ပန် ရှိခိုးရမည်။

အဆင့်(၂) ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။

အဆင့်(၃) ၄၉ ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည်။ ဤကျင့်စဉ် ပေးခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဆင့်ဆင့်သော လက်ဆင့်ကမ်းပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့ကို မပြစ်မှားပါ။ ပြစ်မှားမိသည်ရှိသော် မဟာအဝီစိငရဲ၌ ကျခံရပါစေဟု ကျိန်ဆို။

အဆင့်(၄) မိမိအလိုရှိသောဆန္ဒကို ဆုတောင်း။

အဆင့်(၅) နံနက်နိုးနိုးချင်း ဘုရားခန်း (သို့မဟုတ်) ခရီးထွက်နေလျှင်လည်း စကားမပြောဘဲ မေတ္တသုတ်ကို ခုနစ်ခေါက် ရအောင်ရွတ်ပြီးမှ စကားပြော။

အဆင့်(၆) ညအိပ်ရာဝင်လျှင် မေတ္တသုတ် ခုနစ်ခေါက် ရွတ်ပြီးမှ အိပ်ပါ။

အဆင့်(၇) ထမင်းမစားခင် မေတ္တသုတ် ခုနစ်ခေါက် ရွတ်ပြီးမှ စားပါ။ အသက်သတ်လွတ်ဟင်း ဖြစ်ရမည်။

အဆင့်(၈) ထမင်းတစ်ခါခုသာ ဖြစ်ရမည်။ ထမင်းနှင့် ဟင်း ရောပြီး ပန်းကန်ထဲ ထည့်ထားရမည်။ ထပ်မထည့်ရပါ။ ထမင်းစားနေစဉ် လုံးဝ စကားမပြောရ။ ရေမှတစ်ပါး လက်ဖက်ရည်ချို၊ အဖန် မသောက်ရ။ နံနက်စာ၊ ညစာ စားနိုင်သည်။ စားလျှင် မေတ္တသုတ် ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးမှ စားပါ။ ဆာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဆာလျှင် ထမင်းထပ်စားနိုင်သည်။ စားတိုင်း အထက်ဖော်ပြပါ မေတ္တသုတ် ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးမှ စားပါ။

အဆင့်(၉) ၄၉ ရက်တိတိ မပျက်မကွက် ကျင့်ရမည်။

“လိုတရ မေတ္တာရောင်ပြန်ကျင့်စဉ်၏ ထူးခြားချက်များ”

- (၁) ခရီးသွားရန်ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ ခရီးထွက်နေစဉ်၌လည်း မပျက်စေရပါ။
- (၂) ငွေကြေးပစ္စည်းများ လာပေးသူ တွေ့ရတတ်သည်။
- (၃) ကျင့်စဉ်ရက် ရလာသည်နှင့်အမျှ စိတ်ချမ်းသာ ကြည်လင်မှု ရလာမည်။
- (၄) သာသနာစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အဆောင်ပေးခြင်း၊ ကူညီခြင်းကို ရတတ်သည်။ (၁၅ နှစ်ကြာ လျှင်) တစ်ခါအောင်မြင်ထားလျှင် နောင် ၁၅ နှစ်ကြာလာလျှင် ရတတ်ပါသည်။ (မှတ်ချက်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရခဲ့ပါသည်။)
- (၅) မိမိ၏ လိုအင်ဆန္ဒဆုတောင်းခြင်းများ ပြည့်စုံလာမည်။
- (၆) အမှောင်ပယောဂ စွဲကပ်နေသူများကို မေတ္တသုတ် ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးသော ရေမန်းဖြင့် ပက်ဖျန်းခြင်း၊ တိုက်ခြင်း ပြုလုပ်ပါက ပျောက်၏။ (ကျင့်စဉ်အကြိမ်ကြိမ် အောင်မြင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များသာ လုပ်နိုင်သည်)

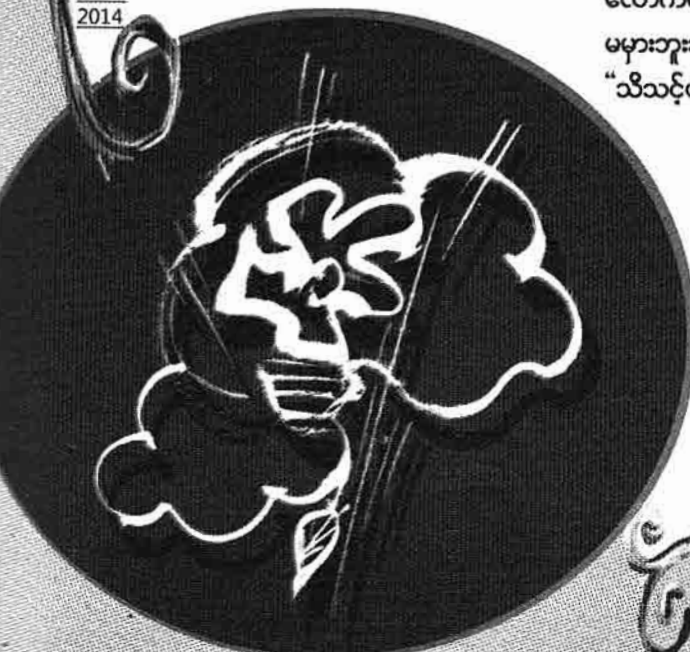

- လေအဝေ့မှာ
ကြွေရွှေပါသွားတဲ့
ရွက်ဝါလေးတွေရယ်...။
- မိုးအိုက်မှာ
ကတိုက်ကရိုက်
ဝေ့ဝိုက်ပါသွားတဲ့
ပွင့်ဖတ်လေးတွေရယ်...။
- နင်းအတိုက်မှာ
ကြွေရရှာတဲ့
စံပယ်ပွင့်လေးတွေရယ်...။
- ဘယ်မှာလဲကွယ်
ခိုင်မြဲတယ်ဆိုတာ...။
- ဘယ်မှာလဲကွယ်
တည်တံ့တယ်ဆိုတာ...။
- ဘယ်ဟာမှ မမြဲ
ထာဝရဆိုတာ မရှိ
အမြဲပြောင်းလဲနေတတ်တဲ့
လောကရဲ့သစ္စာတရား
မမှားဘူးဆိုတာ
“သိသင့်ပါပြီနော်...ဟုတ်လား”...။

မြေကြည့်ကြပါဦး

မောင်လွမ်းနွယ်
(အောင်လံ)

T.Z.T
2014

သံတို့၏သမိုင်း နန္ဒာမိုးကြယ်

- တူဖြစ်လျှင် “နံ”
ပေဖြစ်လျှင် “ခဲ” တဲ့
ထုနံတဲ့ တူဟာလည်း
သံပါပဲလေ။
- ထုသမျှဇာတ်ကိုဖြင့်
အံ့ကြိတ်ကာ တင်းခံနေမယ့်
ပေဆိုတာမျိုးကလည်း
သံပဲဖြစ်နေ။
- တူနဲ့ပေ နှစ်လွှာကြားကိုဖြင့်
ရောက်သွားတဲ့ သံအခြေ
နောက်ဆုံးအဖြေ ကြည့်ပါတော့။
- အထုခံသူ...
(ပြီးတော့)
ထုနံသူ အလယ်ကြားမှာ
မီးအစားခံ သံဟာပြားလို့
“တး”ဖြစ်ပြီပေါ့...။

T.Z.T
2014

- ရာဇဝင်ကို လက်သည်းနဲ့ခြစ်ပြီး ရေးခဲ့တဲ့ လမ်းကြောင်းကြော့ရာ သံစဉ်သစ်တွေသီဖွဲ့ ပြီး ကန်လန်ကာနောက်မှာ သောကတွေထားခဲ့ အနာဂတ်ရဲ့ပုံရိပ် ပြိုကျတော့မယ့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ကရမက်နဲ့သင်းနေအောင် ကျားကန်ပြီး ရွှေရောင်လင်းနေတဲ့ မျက်လုံးမွဲမွဲတွေနဲ့ မှန်းကြည့် သောကြာကြယ်ထက် လင်းခဲ့တယ်...။

ကာကွယ်ပေးဖို့စိတ်ရယ် ပြုပြင်ချင်တဲ့ စကားရယ် စိုးရိမ်နေတဲ့အပြုံးရယ် အကောင်းမြင်တဲ့ဝါဒီရယ် ပုတီးလေးလိုစိပြီး လက်မှာကိုင် ဒီအချိန်ခဏမှာတော့ ကမ္ဘာကိုမော့သောက်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် မေမေရေမှာ ခူးထောက်နေတယ်။

- အနုပညာဆိုတာဘာမှန်းမသိ ဂလိုဘယ်မသိ ဗင်ဂိုးမသိ ကိုရီးယားတွေမသိ နိုင်ဖို့မသိ ရုံးဖို့မသိ ဘာဆိုတာမှမသိတဲ့ အဖြူရင့်ရင့်နုလုံးသားကိုတော့ အမွေဆက်ခံချင်ခဲ့။

အစကတည်းက လှပြီးသားအိမ်တစ်လုံး အခါမဲ့ရွာသွန်းသွားတဲ့မိုး ကောက်ပင်ရိုင်းရိုင်းတွေကြား ရွှန်းစိုနေတဲ့ အဆိပ်သီးတွေ ကျွန်တော့်အိပ်ရာအထိ ချိုဆဲ အရောင်မဲ့သွားတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထစ်ချွန်းသံတဖွဲဖွဲနဲ့ ကလူသလို မြူသလို ပွင့်ထွက်ကျလာတဲ့ အခြေမဲ့ ရီဝေဝေစကားလုံးတွေ လိုက်ဖမ်းဖို့ကြိုးစားရင်း မိုးလင်းဖွင့်ထားတဲ့ တံခါးရွက်တွေတောင် သံချေးအထပ်ထပ် ကျွန်တော်လေ အမှားတွေ (ဒါမှမဟုတ်) နောင်တတွေကြားမှာညှပ်လို့ အိမ်ပြန်မရောက်ခဲ့ဘူး မေမေ။

TZT 2014

အဖြူရင့်ရောင် မေမေ ကိုနတ်

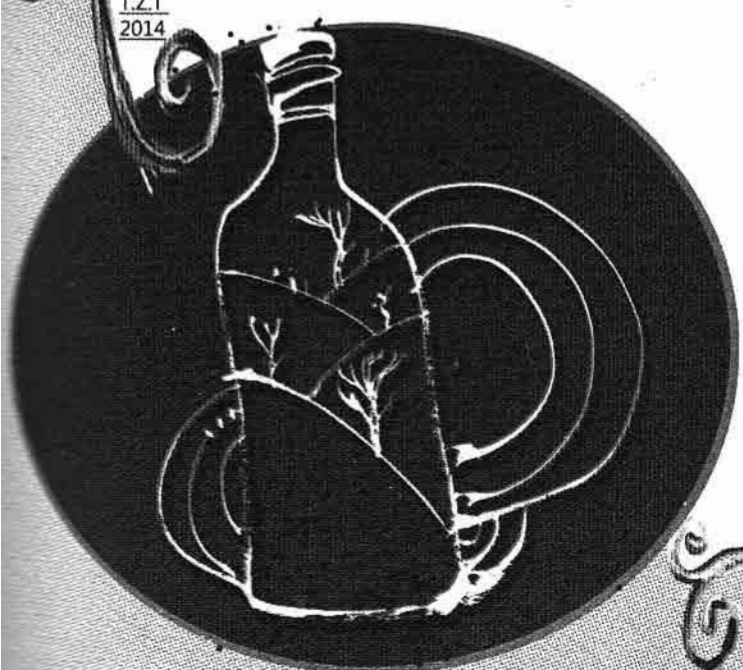

သယံဇာတ စစ်တမ်း
နိုင်ခင်ရွှေ

- တောတွေလည်း ပြောင်
တောင်တွေလည်း ပျောက်။
- လက်သည်ကို ဖွေရာစမ်းလေတော့
နန်းဘုံမှာ ယစ်ဝေရီလို့
ခရိုနီ ကိုလူထူး
“ဘလူးလေဘယ်”သောက်...။

T.Z.T
2014

- လက်လွတ်စပယ် အတ္တအချိုက
လက်လွတ်ရေကူး ဘဝတွေဖြစ်စေခဲ့
ကံရဲအကျိုးပေး အခွင့်အရေးကို
ကြက်မခွပ်စိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ သိမ်းပိုက်
စရိုက်သေပေတံကို လက်စွဲပြု
လူမှုဗေဒမသိ
မျက်တောင်မွေးတစ်ဆုံးလောက်သာ ကြည့်တတ်သူတွေ
ငတေမာတုန်းပဲလား။

- ဆရာတော်ဂျီက
လူမသေခင်၊ ဆင်ခြင်စရာ
ကိုယ်ပွားတဲ့မြေ အခြေတိုးမြင့်၊ ကျွန်ကောင်းသင့်ကြောင်း။
ကိုယ့်ရဲမျိုးသား၊ စာစကားလည်း။
ကြီးပွားတက်မြင့်၊ ကျွန်ကောင်းသင့်ကြောင်း။
ကိုယ်ကိုးကွယ်ရာ
ဘာသာအရောင်၊ ဉာဏ်တန်ဆောင်လည်း
ပြောင်ဝင်းလျက် ကျန်ခဲ့သင့်ကြောင်း
မီးမောင်းထိုးလျက် လမ်းညွှန်ခဲ့။

- ဖွားတဲ့မြေကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် မဖျက်သင့်။
ကိုယ့်စာစကား
လွဲလွဲမှားမှား၊ ရယ်ဖွယ်များအောင်
သတိမထား မပြုသင့်။

- ကိုယ့်သာသနာ
သစ္စာဉာဏ်ရောင်လည်း၊ အမှောင်ပိတ်ဖုံး
မဆိတ်သုဉ်းသင့်ကြောင်း
လာမည့်ခေါင်းဆောင်
အမောင်...အမိ သတိရှိကြ
လူမှုဗေဒ သိမြင်ကြ။

အားသစ်ဝန် မှူးအိမ်စိုး

- အမှားကိုမြင်၊ အမှန်ပြင်ကြ
အများညီ၍ “ဤ”က “ကွဲ”ဖြစ်
စနစ်ဟောင်းကို
အကောင်းဆုံးစံယူ
နမူနာထား
အမှားအမှန်စိစစ်
အနာဂတ်သစ်အတွက်
တက်ညီလက်ညီ အားသစ်ညီလော့။

။
T.Z.T
2014

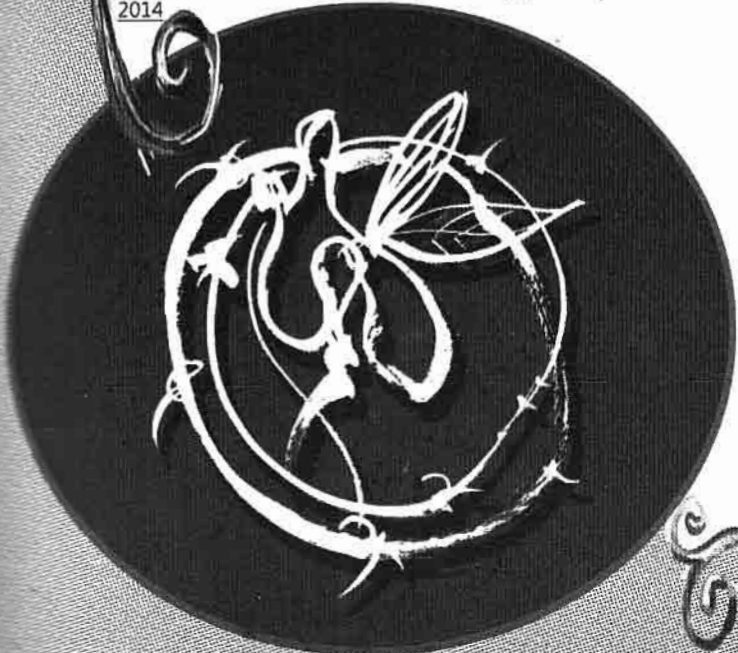

နဒီ

ကိုရဲကိုကို(ဆကာကြီး)

- ဘယ်သူက ဘယ်သူကို
ခုလိုကြာကြာဖက်တွယ်ထားနိုင်မှာတဲ့လဲ
မစွမ်းသာတဲ့အဖြစ်
အနမ်းတွေက အသည်းယားစရာ...။
- တအိအိ
မထိတထိ အနမ်းလေးနဲ့တင်
ဒီရင်မှာ မူးမေ့မျောပါသွားမတတ်
မတ်မတ်ရပ်နိုင်ဖို့တောင်အနိုင်နိုင်
မဟန်နိုင်တော့တဲ့ပုံ
ခြေဖျားလေးတွေတောင် မလုံတော့ဘူး...။
- ပန်းကလေးတွေလိုပါပဲ
ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ပွေ့ဖက်နမ်းလိုက်ရုံနဲ့
အဲဒီရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲ
တစ်ကိုယ်လုံး ပြုလဲကျသွားမယ့်အဖြစ်
မြစ်ကမ်းနံဘေးက သစ်ပင်များ...။

T.Z.T
2014

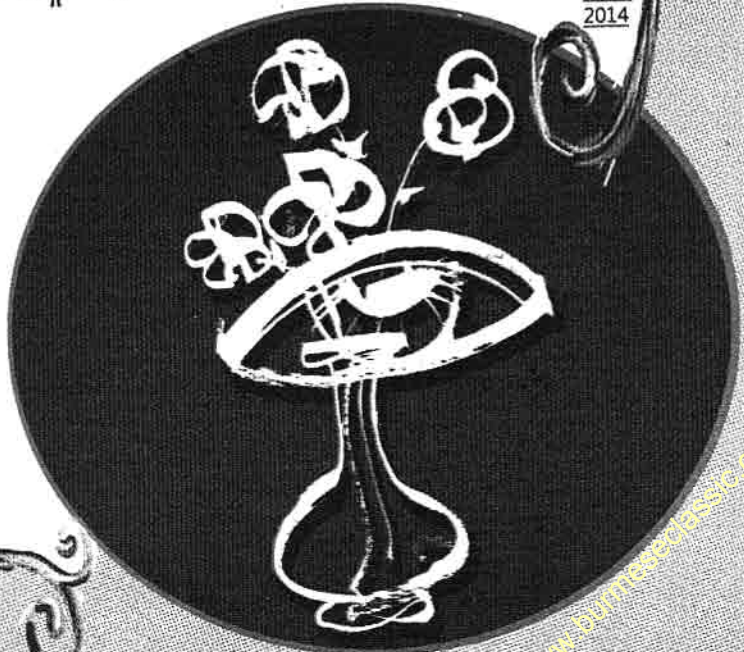

ပန်းကိုမြင်ခိုက် မောင်ရတနာ

- ပန်းကိုမြင်လျှင်
ပန်ချင်တဲ့စိတ်။
လောဘဉာဉ် စရိုက်ဆိုး
ပိုးထိုးပယိုဖိတ်။
- ပန်းကိုမြင်လျှင်
စိန္တေရှင်ထံပါ။
ကပ်လှူချင်သဒ္ဓါစိတ်
တိုးကြိတ်ဆပွား။
- ပန်းကိုမြင်လျှင်
ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်အသိ၊
ဖြစ်ပျက်ရပ်သူသဘော
လောက အရို။ ။

T.Z.T
2014

သိကြားမင်း ဆက်တပ်သော အက္ခရာ စပ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရစေတီ နှစ်ကျိပ်ဂျစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုး

၁။ အာ၊ သော၊ မာ၊ ဝ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ပုဂံ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

အာဝိစိတော၊
ရဏ ပတ္တင်္ဂံ။
ရဏေသရဏံ ဝန္တေ။
သဗ္ဗမ္ပိ ခါယကံ။

အာဝိစိတော-အောက်အာဝိစိမှ၊ အာဘဝဂ္ဂါ-အထက်
ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ သောဘဂ္ဂုဏပတ္တင်္ဂ-မွန်မြတ်သော ဂုဏ်
ကျေးဇူးဖြင့် ပျံ့နှံ့ထသော၊ သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝရံ-
တောင်းသောဆုကို၊ ဒါယကံ-ပေးတတ်သော၊ မာရဇေယဂုဏံ
မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

□

၂။ တာ၊ ဝ၊ ဂ၊ ဏ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ပုဂံ စူဠာမဏိ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

တာဏံ လောကံစ ပါဏိနံ၊
ဝရဒံ ကေသဓာတုယာ။
ဂုဏမ္မဏိ ဇောတိရသံ၊
ဏမိတံ တံ နမေ သခါ။
ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ တာဏံ-ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ထ
သော၊ လောကံစ-ပုန်းအောင်းရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ကေသ
ဓာတုယာ-ဆံတော်ဓာတ်ဖြင့်၊ ဝရဒံ-မြတ်သောဆုကို ပေး
တတ်ထသော၊ ဂုဏမ္မဏိဇောတိရသံ-အလိုဆန္ဒရှိတိုင်း ပြီးစေ
တတ်သော ဇောတိရသအမျက် ရတနာနှင့်တူသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးရှိထသော၊ ဏမိတံ-ရှိခိုးပူဇော်အပ်ထသော၊ တံ-ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၃။ သ၊ သ၊ သံ၊ သေ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ပင်းယ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

သ ကလ*ပ္ပိပ ပဟာနံ၊
သကလ ဧညယျဇာနကံ။
သံ ဒဒံ ဓာတုယာ ဝဇ္ဇန္တု၊
သေယျ ဇေယဂုဏံ သခါ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သကလပ္ပိပ ပဟာနံ-အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို
ပယ်ပြီးထသော၊ သကလဧညယျဇာနကံ-အလုံးစုံသော
ဧညယျခံတရားတို့ကိုလည်း သိပြီးထသော၊ ဓာတုယာ-ဓာတ်
တော်ဖြင့် သံဒဒံ-ကုသိုလ်ဥစ္စာနှစ်ကို ပေးတတ်ထသော၊
သေယျ-ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
ထသော၊ ဇေယဂုဏံ အောင်မြင်ခြင်း ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝဇ္ဇန္တု-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၄။ သု၊ ခါ၊ ဝ၊ ဟံ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
အဝ ရွှေစည်းခုံ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

သုခဒံ သာဓူနံ လောကေ၊
ခါဒိတ ဒုက္ခ ဟာကယံ။
ဝရံ ဇေယဂုဏံ ဝဇ္ဇန္တု၊
ဟန္တမာရံ တထာဂတံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

လောကေ-လောက၌၊ သာဓူနံ-သူတော်ကောင်းတို့
အား၊ သုခဒံ-ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော၊ ခါဒိတ ဒုက္ခ
ဟာယကံ-ကိုက်ခဲသော သံသရာဆင်းရဲကို ပယ်ပေတတ်ထ
သော၊ ဝရံ-တောင့်တအပ်ထသော၊ ဇေယဂုဏံ-အောင်မြင်
ခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိထသော၊ ဟန္တမာရံ-မာရ်ငါးပါး ဖျက်ဆီး
နိုင်ထသော၊ တထာဂတံ-ရှေးဘုရားတို့ကိုလည်း လာခြင်းကောင်း
သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇန္တု-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၅။ သ၊ မ္ဗ၊ ဇွေ၊ ယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
အညာသီဟတော ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

သမ္မာ သာမဉ္ဇ ဧညယျေယော၊
ဗုဒ္ဓိတ္တာန ဝိသာရဒံ။
ဒေတိလောကေ သီဟနာဒံ၊
ယသဿိ တံ သဒါ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ဗိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာ-
မဖောက်မပြန်၊ သာမဉ္ဇ-ကိုယ်တိုင်တော်သာလျှင်၊ ဧညယျေ-
ဧညယျခံတရားငါးပါးကို ဗုဒ္ဓိတ္တာန-သိတော်မူပြီး၍၊ လောကေ-
လောက၌၊ ဝိသာရဒံ-ရွံရှာခြင်းကင်းသော ရဲရင့်စွာသော၊
သီဟနာဒံ-ခြင်္သေ့မင်း၏ ဟောက်ခြင်းနှင့်တူသော ကြုံးဝါး
သောအသံကို၊ ဒေတိ-ပေးတော်မူတတ်၏။ ယသဿိ-ကျော်
စောခြင်းရှိထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒါ-အခါ
ခပ်သိမ်း၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၆။ ဟေ၊ ဝိ၊ စိ၊ ဣ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ရွှေစာရံ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဗောဇေတဗ္ဗေ ဝိစက္ခန္ဓော၊
စိရေ နာနာဥပါယတော။
စိန္တေတွာဝိနေတိ ဧယော၊
တာဏံ လေဏံ နမေ သဒါ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ဗိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဇေ
တဗ္ဗေ-ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ စိရေ-ပညာ၊သမာဓိ ရှိသူတို့ကို၊
ဝိစက္ခန္ဓော-ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ နာနာဥပါယတော-အထူး
ထူးသော အကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်၊ စိန္တေတွာ-ကြံစည်၍၊ ဝိနေ
တိ-ချေချွတ်တော်မူတတ်၏။ တာဏံ-ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ထ
သော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၇။ ဥ၊ မ္ဗ၊ ဝ၊ ပဲ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ရွှေမင်းဝံ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဥန္နတံ သဗ္ဗလောကေဟိ၊
မာနိတံ သဗ္ဗဓမ္မတော။
ဝန္ဓာမိ နရာမရာနံ၊
ပယျကံ လောကနာယကံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ဗိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သဗ္ဗလောကေဟိ-ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက်၊ ဥန္နတံ-
မြင့်မြတ်ထသော၊ သဗ္ဗဓမ္မတော-ခပ်သိမ်းသောတရားအားဖြင့်၊
မာနိတံ-မြတ်နိုးအပ်ထသော၊ နရာမရာနံ-လူနတ်တို့၏၊
ပယျကံ-ဘိုးဘေးအရာ၌ တည်ထသော၊ လောကနာယကံ-
လူသုံးပါးတို့ကို နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ဗိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၈။ ဝိ ရှ၊ ဟော၊ နှ၊ ဘွဲတံဆိပ်တော်ရ
ရွှေသာလျောင်း ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဝိသေသန သီဟသေယျ၊
ရူပကံ သယနံ ကရံ။
ဧဟန္တ မဂ္ဂိဝ ဇောတေန္တံ၊
တုရိတံ ဝရဒံ နဓမ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ဝိသေသန-အထူးအားဖြင့်၊ သီဟသေယျ ရူပကံ-
ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့ လက်နာနံတောင်းဖြင့် လျောင်း၍
အိပ်ခြင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော၊ သယနံ-ကျိန်းခြင်းကို၊ ကရံ-ပြုတတ်
ထသော၊ ဧဟန္တ မဂ္ဂိဝ-မီးရှူးကဲ့သို့၊ ဇောတေန္တံ-တောက်ထွန်း
ထသော၊ တုရိတံ-ရှောင်တခင်၊ ဝရဒံ-တောင်းသောဆုကို ပေး
တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဓမ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၉။ ဥ၊ ဝ၊ ဟ၊ နိ ဘွဲတံဆိပ်တော်ရ
ရွှေယင်မြော် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဥပဂန္နာနိဗ္ဗိတေန၊
ဝရဇဝသေန နေနကော။
ဟရန္တ သာဓုပ္ပသာဒံ၊
နိရင်္ဂဏံ နဓမ သဒါ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

၁၀။ ဝ၊ ဝ၊ ဇာ၊ ဂံ ဘွဲတံဆိပ်တော်ရ
ပုခန်းစည်သူရှင် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဝရံ ဝရညံ၊ ဝရဒံ၊
ဝရရာဇပတိံ ဇိနံ။
ဇာဂရိယံ သဒါ ဝဇေ၊
ဂန္တ ဓမ္မ ပဟာယကံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ဝရံ-မြတ်ထသော၊ ဝရညံ-မြတ်သောတရားကို
သိတတ်ထသော၊ ဝရဒံ-မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတတ်ထ
သော၊ ဂန္တဓမ္မ ပဟာယကံ-နှောင်ဖွဲ့တတ်သော စန္ဒတရား
လေးပါးကို ပယ်တတ်ထသော၊ ဇာဂရိယံ-နိုးကြားလေ့ရှိသော၊
ဝရရာဇပတိံ-မြတ်သောမင်းတို့၏ အရှင်ဖြစ်ထသော၊ ဇိနံ-
မာရ်ဂါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊
သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝဇေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၁။ ထိ၊ ထ၊ မ၊ စဲ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ကွမ်းရွာ ရွှေတန်တစ် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ထိတံ သံသာရသောတမိုး၊
ထပေန္တံ ခေမ မဂ္ဂတော။
မဟိတဗွံ သိင်္ဂီနိက္ခ၊
စပေယျန တံ သခါ ၄ ဒမ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သံသာရသောတမိုး-သံသာရာရေအယဉ်၍၊ ထိတံ-
ရပ်တည်နိုင်ထသော၊ ခေမ မဂ္ဂတော-ဘေးမဲ့ရာနိဗ္ဗာန်ခရီး၍၊
ထပေန္တံ-တင်ထားတတ်ထသော၊ သိင်္ဂီနိက္ခယေန-သိင်္ဂီနိက္ခ
ရွှေစင်အစုဖြင့်၊ မဟိတဗွံ-ပူဇော်သက္ကာရ ပြုအပ်ထသော၊ တံ
ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒ္ဓါ-အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၂။ ပု၊ ည၊ ခေ၊ ဣ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
လယ်ကိုင်းကျောင်းတော်ရာ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ပုဏ္ဏထေရ နိမန္တိတော၊
ဥ တ္တာ လောကဟိတံ စိရံ။
ခေမဝါသ မကာသိ ယော၊
တံ ဝန္တေ လောကနာထံပိ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဏ္ဏ

ထေရ-နိမန္တိတော၊ မဟာပုဏ် မထေရ် ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်
၍၊ စိရံ-မြင့်ရှည်စွာသော၊ လောကဟိတံ-လူတို့စီးပွားကို၊
ဥ တ္တာ-သိတော်မူ၍၊ ခေမဝါသ-ဘေးမဲ့ရာ စန္ဒကူးနံ့သာ
တန်ဆောင်းကျောင်း၌ နေခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုတော်မူလေ
ပြီ၊ လောကနာထံ-လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၃။ ကေ၊ လာ၊ ဝ၊ ဟ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
အထက်စက်တော်ရာ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ကေလာသနိဘ သေလမ္ပိ၊
လာခါယ ပိယလဉ္စိတံ။
ဝရံ ဝန္တာမိ ဌပေန္တံ၊
ဟရိပါဒ ဝလဉ္စနံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ကေလာသနိဘသေလမ္ပိ-ကေလာသတောင်နှင့် တူ
သော သစ္စဗန္ဓနတောင်ထိပ်၌၊ လာခါယ-ချိတ်ဖြင့်၊ လဉ္စိတံ
ဝိယ-တံဆိပ်ခတ်ဘိသကဲ့သို့ ဝရံ-မြတ်သော၊ ဟရိပါဒဝလဉ္စနံ-
ရွှေစက်တော်ရာကို၊ ဌပေန္တံ-ချထားတော်မူခဲ့သော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၄။ န၊ နှ၊ ဂ၊ ဏ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
အောက်စက်တော်ရာ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

နန္ဒိတံ နာဂရာဇူဘိ၊
တရဂံဘယ ဝန္တိတံ။
ဂုဟနဇ္ဇာ သဏ္ဍာပေန္တံ၊
ဏမေ ပါဒ လေဉ္ဇနံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

နာဂရာဇူဘိ-နမ္ပဒါ နဂါးမင်းတို့သည်။ နန္ဒိတံ-
နှစ်သက်အပ်သော၊ ဂုဟနဇ္ဇာ-ခက်ခဲလုံခြုံစွာသော နမ္ပဒါမြစ်
နား၌၊ တရဂံဘယဝန္တိတံ-လှိုင်းတံပိုးဘေးကင်းသော၊ ပါဒ
ဝလဉ္ဇနံ-ရွှေစက်တော်ရာကို၊ သဏ္ဍာပေန္တံ-ကောင်းစွာထား
တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၅။ သ၊ သ၊ ဇ၊ ဂံ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ပြည်ဆံတော် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

သုဇနာနံ ဟိတံ ဒိသ္မာ၊
သုန္ဒရံ ကေသဇာတုယာ။
ဇာတိဇရာ မုတ္တိကာရံ၊
ဂန္ထဝိဇောစနံ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သုဇနာနံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သုန္ဒရံ-ကောင်း

မြတ်သော၊ ဟိတံ-အကျိုးစီးပွားကို၊ ဒိသ္မာ-ရှုတော်မူ၍၊ ကေသ
ဇာတုယာ-ဆံတော်ဓာတ်ဖြင့်၊ ဇာတိဇရာ မုတ္တိကာရံ-ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်း အိုခြင်းမှလွတ်သောအကြောင်းကို ပြုတတ်ထသော၊
ဂန္ထဝိဇောစနံ-သံသရာ၌ အနှောင်အဖွဲ့ကို ပြေပေတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၆။ ဗော၊ ဓိ၊ သေ၊ ဌ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
မြတ်စောညီနောင် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဗောဓေတဗ္ဗေ ဝိစက္ခန္ဓော၊
ဓိဓေရ ဓမ္မရသံ ဝရံ။
သေဝနေန နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊
ဌန္တံ နမေ နိရဂံဏံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ဗောဓေတဗ္ဗေ-သိစေထိုက်ကုန်သော၊ ဓိဓေရ-ပညာရှိ
တို့ကို၊ ဝိစက္ခန္ဓော-ဆင်ခြင်တော်မူလျက်၊ ဝရံ-မြတ်သော၊ ဓမ္မ
ရသံ-တရားရသာကို၊ သေဝနေန-မှီဝဲစေသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနမ္ပိ-
နိဗ္ဗာန်၌၊ ဌန္တံ-ဌပေန္တံ-တင်ထားတော်မူတတ်ထသော၊ နိရဂံဏံ-
ကိလေသာကင်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုး
ပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၇။ ဗျ၊ ဒွါ၊ စိ၊ န္ဒြ ဘွဲတံဆိပ်တော်ရ
ရွှေတိဂုံ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဗုဒ္ဓဉာဏ် သုဒုလ္လတ္တံ၊
ဓရမာနေ ပဇာသုခံ။
စိန္တေန္တော ယော သိရောရဟံ၊
တာဏာယာ ဒါသိ တံ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒုလ္လတ္တံ-
အလွန်ရခဲစွာသော၊ ဗုဒ္ဓဉာဏ်-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ဓရမာနေ-
ဆောင်ရွက်တော်မူစ လေးဆယ့်ကိုးရက်အလွန် အဋ္ဌမသတ္တာဟ
၌၊ ပဇာသုခံ-သတ္တဝါတို့ ချမ်းသာခြင်းကို၊ စိန္တေန္တော-ကြံစည်
တော်မူ၍၊ သိရောရဟံ-ဦးခေါင်းတော်၌ရောက်သော ဆံတော်
ရှစ်ချောင်းကို၊ တာဏာယ-သတ္တဝါအပေါင်းကို ကယ်ဆယ်
တော်မူခြင်းငှာ၊ အဒါသိ-ပေးတော်မူလေပြီ၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

မာဝေါဒိဟိပိ-ပိဿနိး အစရှိသော နတ်မင်းတို့
ထက်လည်း၊ ဝရံ-မြတ်တသော၊ ရတနေဟိပိ-ရတနာခုနစ်ပါး
တို့ထက်လည်း၊ မာနိတံ-မြတ်နိုးအပ်တသော၊ ဂုဏေန-ဂုဏ်
ကျေးဇူးဖြင့်၊ အတုလံ-အတုမရှိတသော၊ နာထံ-ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊
သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ ဣမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၉။ အ၊ ဟံ၊ ဘ၊ န္တေ ဘွဲတံဆိပ်တော်ရ
ကျိုက်ပွန် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

အရဟတံ စတုန္ဒမ္ပိ၊
ဟန္တာနံ ကိလေသာရယော။
ဘဂဝတံ သဒါ ဝဇ္ဇန္တု၊
ဧတဇဿိနံ ယသဿိနံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

အရဟတံ-ပူဇော်သက္ကာအထူးကို ခံထိုက်ကုန်ထိုက်
သော၊ ကိလေသာရယော-ကိလေသာဟူသော ရန်သူတို့ကို၊
ဟန္တာနံ-ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်တသော၊ ဘဂဝတံ-ဘုန်းတော်
ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်တသော၊ ဧတဇဿိနံ-တန်ခိုးအရှိန်
အဟုန် ကြီးကုန်တသော၊ ယသဿိနံ-အခြံအရံများကုန်တ
သော၊ စတုန္ဒမ္ပိ-ဘုရားလေးဆူတို့အားလည်း၊ သဒါ-အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ဝဇ္ဇန္တု-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၁၈။ ဝ၊ ရ၊ ဂု၊ ထာ ဘွဲတံဆိပ်တော်ရ
ရွှေမော်ဇော ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဝရံ မာဝေါဒိဟိပိ၊
ရတနေဟိပိ မာနိတံ။
ဂုဏေန အတုလံ နာထံ၊
ဣမာမိ သိရသာ သဒါ။

၂၀။ စ၊ ဘ၊ က၊ သ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ကျိုက္ခမိ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

စယံ ပါရမီသဉ္ဇယံ၊
ဘဝါဘဝေ သုခန္တိကံ။
ကရောန္တံ လောကအတ္တမ္ဘိ၊
သရဏံ တံ နမေ သခါ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ပါရမီသဉ္ဇယံ-ပါရမီဆယ်ပါးအစုကို၊ စယံ-ဆည်းပူးပြီးထသော၊ ဘဝါဘဝေ-ဘဝငယ်၊ဘဝကြီး၌၊ သုခန္တိကံ-ကောင်းစွာသည်းခံခြင်း ရှိထသော၊ လောကအတ္တမ္ဘိ-လောက၏ အစီးအပွားကိုလည်း၊ ကရောန္တံ-ပြုပေတတ်ထသော၊ သရဏံ-ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်ထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သခါ-အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့် သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊ သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၁။ ဣ၊ အ၊ မ၊ ချာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဣသိနံ အတုလံ လောကေ၊
အဂ္ဂိသိနမ္ဘိ သတ္တမံ။
မဟာဓယံ မဟာဉာဏံ၊
ချာတံ လောကတ္တယေ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

လောကေ-လောက၌၊ ဣသိနံ-ရသေ့တကာတို့တွင်၊ အတုလံ-အတုမရှိထသော၊ အဂ္ဂိသိနမ္ဘိ-ရသေ့တကာတို့ထက် မြတ်သော ဘုရားတို့တွင်လည်း၊ သတ္တမံ-ခုနစ်ဆူမြောက်ဖြစ်ထသော၊ မဟာဓယံ-ကြီးမြတ်သောသနားခြင်း၊ ကရုဏာရှိထသော၊ မဟာဉာဏံ-ကြီးမြတ်သောအသိဉာဏ်လည်းရှိထသော၊ လောကတ္တယေ-လောကသုံးပါး၌၊ ချာတံ-ထင်ရှားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့် သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊ သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၂။ ဝေ၊ ဒါ၊ ဒ၊ ယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ မုတ္တမ မြသိန်းတန် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဝေရောစနေဟိ နေကေဟိ၊
ခါတုံ ကလမ္ဘိ နုဣတိ။
ဒယာဒိကံ ဂုဏာရဗ္ဗ၊
ယတံ ယဿစ တံ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယဿဗုဒ္ဓဿ-အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒယာဒိကံ-မဟာကရုဏာ အစရှိသော၊ ယတံ-စောင့်စည်းသော၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ဒါဟံ-အဖိုးသားနားပိုင်းခြင်းငှာ၊ အနေကေဟိ-အသိန်းမက များလှကုန်သော၊ ဝေရောစနေဟိ-အလိုဆန္ဒရှိသမျှကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဝေရောစန ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်၊ ကလမ္ဘိ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်ကိုမျှလည်း၊ နုဣတိ-မထိုက်တန်ပေ၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့် သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊ သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၃။ စေ၊ အာ၊ မာ၊ သော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ငင်းကျိုက် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

စေတနာမတ္တမို့ ဖလံ၊
အာ ကီလေသက္ခယာ ဗဟု။
မာရဇ္ဇယ ဂုဏာဒိမ္မိ၊
သောဘဂ္ဂေ ယဿ တံ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယဿဗုဒ္ဓဿ-အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ သောဘဂ္ဂေ-
ကောင်းမြတ်စွာသော၊ မာရဇ္ဇယ ဂုဏာဒိမ္မိ-မာရ်ငါးပါးကို
အောင်မြင်ခြင်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အစရှိသည်၌၊ စေတနာမတ္တမို့-
စေတနာဖြစ်ခြင်းမျှသည်လည်း၊ အာ ကီလေသက္ခယာ-
တိလေသာ ကုန်သည်တိုင်အောင်၊ ဗဟု-များစွာ၊ ဖလံ-အကျိုး
ရှိပေ၏။ တံဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၄။ အ၊ ဝိ၊ န္ဓေ၊ ယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ငင်းမယ် လပုန်း ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

အစိန္တေယျဂုဏံ ယဿ၊
စိန္တာမတ္တမို့ သပ္ပလံ။
တေဇာယု ယသ သိရိယံ၊
ယတိဝရံ နမေ ဇိနံ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယဿဗုဒ္ဓဿ-အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ အစိန္တေယျ
ဂုဏံ-မကြံစည်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ စိန္တာမတ္တမို့-
ကြံစည်ကာမျှသည်လည်း၊ တေဇာယု ယသသိရိယံ-ဘုန်း
တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အခြံအရံများခြင်း၊ ကျက်
သရေရှိခြင်းတို့ဖြင့် သပ္ပလံ-များစွာအကျိုးရှိပေ၏။ ယတိဝရံ-
ရဟန်းမြတ်ဖြစ်ထသော၊ ဇိနံ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၅။ မာ၊ ဖံ၊ ဟု၊ ဟာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
တရုတ်ပြည် စွယ်တော် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

မာနိတဗ္ဗာ ဒါဌာ ယဿ၊
မန္ဒာ ဂန္ဓာရမဏ္ဍာလေ။
ဟုယိတာ အဓိဋ္ဌာဓနုန၊
ဟာယကံ တံ ဘယေ နမေ။

ပုညေနာနေန သဗ္ဗမ္ပိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ယဿဗုဒ္ဓဿ-အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ မာနိတဗ္ဗာ-
မြတ်နိုးအပ်သော၊ မန္ဒာ-သိမ်မွေ့ဖြူစင်စွာသော၊ ဒါဌာ-
အထက်လက်ဝဲစွယ်တော်ကို၊ ဂန္ဓာရမဏ္ဍာလေ-ဂန္ဓာရတိုင်း၌၊
အဓိဋ္ဌာဓနု-အဓိဋ္ဌာန်တော်အားဖြင့်၊ ဟုယိတာ-ပူဇော်သက္ကာ
ပြုအပ်ပြီ၊ ဘယေ-ဘေးရန်တို့ကို၊ ဟာယကံ-ဖျောက်ပယ်
တတ်ထသော၊ တံ-ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၆။ ဇ၊ ဝံ၊ ဟ၊ ဟ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ယိုးဒယား ပြည်ဆံတော် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဧသကံ လောကဟိတဿ၊
ဝန္တကံ ပါပရာသယော။
မာနနာယ သကံ ဒေန္တံ၊
ဟရိကေသမ္ဘိ တံ နမေ။

ပုညနာနေန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

လောကဟိတဿ-လူသုံးပါးတို့၏ အစီးအပွားကို၊
ဧကသံ-ရှာမှီးတတ်ထသော၊ ပါပရာသယော-မကောင်းမှုအစု
တို့ကိုလည်း။ ဝန္တကံ-စွန့်အန်ပြီးထသော၊ သကံဟရိကေသမ္ဘိ-
ကိုယ်တော်၌ရောက်သော စိမ်းညိုသော ဆံတော်ကိုလည်း။
မာနနာယ-ပူဇော်မြတ်နိုးစေခြင်းငှာ၊ ဒေန္တံ-ပေးပေတတ်ထ
သော၊ တံ-ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း။ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၇။ ဓံ၊ သွဏ်၊ သ၊ သံ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ထားဝယ် ပြည်ဆံတော် ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

မဏ္ဍိတ ကေသဝရမ္ဘိ၊
သုဏ္ဍံ ကာရညတော ဒဒံ။
သုဇနဟိတ မာကဏိံ၊
သမ္ပုဒ္ဓံ တံ နမေ သဒါ။

ပုညနာနေန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သုဏ္ဍံ-ကောင်းသောအဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော၊ မဏ္ဍိတ
ကေသဝရမ္ဘိ-ဟန်ဆာဆင်တံသကဲ့သို့ တင့်တယ်သော ဆံ
တော်မြတ်ကိုလည်း။ ကာရညတော-သနားကြင်နာတော်မူ
သဖြင့်၊ သုဇနဟိတံ-သူတော်ကောင်းတို့ အစီးအပွားကို၊
မာကဏိံ-တောင့်တမှုသည်ဖြစ်၍၊ ဒဒံ-ပေးတော်မူထသော၊ တံ
သမ္ပုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ နမေ-ရှိခိုး
ပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း။ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

၂၈။ ဗျ၊ ဒွ၊ ဂ၊ ဏ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ
ရခိုင် ဘုရားကြီး ဘုရားရှိခိုး ဂါထာ

ဗုဒ္ဓဉာဏံ သုဒုလ္လတံ၊
ဓရမာဓန သရူပကံ။
ဂုဏေန သကသဒိသံ၊
ဏာမေ ကာရာပိတံ ဇိနံ။

ပုညနာနေန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သုဒုလ္လတံ-အလွန်ရခဲလှစွာသော၊ ဗုဒ္ဓဉာဏံ-သဗ္ဗ
ညုတဘုရားဉာဏ်ကို၊ ဓရမာဓန-ဆောင်ရွက်တော်မူသော
ကိုယ်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်၊ ဂုဏေန-ဂုဏ်ကျေးဇူးအား
ဖြင့်၊ သကသဒိသံ-ကိုယ်တော်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သော၊
သရူပကံ-ကိုယ်တော်စားဆင်းတုကို၊ ကာရာပိတံ-ပြုစေတော်
မူခဲ့သော၊ ဇိနံ-အောင်မြင်ခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဏာမေ-ရှိခိုးပါ၏။

အနေနပုညေန-ဤသို့ ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း။ ယထိစ္ဆိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊
သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

ချမ်းမြေ့စေတတ် လောကနတ်

■ မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

“ခြင်္သေ့ခံမှ၊ ခုန်ပျံမြတ်မှာ၊
ဝဲယာရှေ့နေ၊ ခြေတွင်မငြီး၊ စည်းစုပ်
ကီး၍၊ ရန်မီးငြိမ်းရွှေ၊ ဆင်ခြင်္သေ့ကို၊
ချမ်းမြေ့စေတတ်၊ လောကနတ်”

ဤသို့ မုံရွေးဆရာတော်၏ ကုသ
ပျို့ ပိုမိုရေး ၁၁ နန်းပြာသာဒ်ပလ္လင်ခန်း
တွင် လောကနတ်၏ ခြင်းရာထုပွတ်ကို
ဖွဲ့နွဲ့ညီကုံး စပ်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။

လောကနတ်ကို မြန်မာတိုင်းသို့
ကြွသကဲ့သို့ လောကနတ်၏ ခြင်းရာ
ထုပွတ်ကိုမူ လူတိုင်းသိပြီးကြမည်ဟု
မထင်ပါ။ အများအားဖြင့် လောကနတ်
ရုပ်တုကို သဘင်၊ ဂီတ၊ အနုပညာနယ်
နှင့် ပန်းချီ၊ ပန်းပု ရိုးရာပန်းအနုပညာ
နယ်၊ ထိုနယ် နှစ်နယ်၌ ကောင်းစွာ
လူသိထင်ရှားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍
လောကနတ်ရုပ်များ မြန်မာ့အနုပညာ
လောက၏ အမှတ်သင်္ကေတတံဆိပ်၊
မြန်မာ့ဧည့်ခန်း၊ ဆောင်ခန်း၏ ကျက်
သရေဆောင် မင်္ဂလာရုပ်တုတစ်ရပ်
လည်း ဖြစ်သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် လောကနတ်ရုပ်
တုသည် မြန်မာ့ရိုးရာ အနုပညာမျှသာ
မကဘဲ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုဖြင့်ပါ
သက်ဆိုင်လျက်ရှိသည်။ ယခုတလော
စာရေးသူကိုယ်တိုင် လောကနတ်ရုပ်တု
ကို ဆောင်လျှင် မည်သို့အကျိုးရှိသည်၊
မည်သို့ ထုလုပ်ထားရသည်ဆိုသော
စကားများကို ကြားသိလာရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရောင်ပြန်စာဖတ်ပရိ
သတ်အား လောကနတ်အကြောင်းကို

တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လောကနတ်၏ ခြင်းရာထုပွတ်
ကို ခြေခြေမြစ်မြစ် ဂယနဏ သီစေရန်
၁။ လောကနတ်၏ ဇာစ်မြစ်၊

၂။ လောကနတ်နှင့် မြန်မာ့
ရာပေဇ္ဇင်၊

၃။ လောကနတ်နှင့် မြန်မာ့
ဂီတအနုပညာ၊

၄။ လောကနတ်အား ယုံကြည်
သက်ဝင်ပုံ၊

၅။ လောကနတ်အား ထုလုပ်
ဆောင်ထားပုံ စသည်များကို တင်ပြ
လိုပါသည်။

❖ လောကနတ်၏ ဇာစ်မြစ် ❖

“လောကနတ်” ဟူသော ဝေါဟာ
ရမှာ မြန်မာဘာသာ စစ်စစ်မဟုတ်ပေ။
“လောက” နှင့် “နာထ” ဟူသော ပါဠိ
နှင့် သက္ကတဘာသာစကားမှ ဆင်း
သက်လာကာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းပင်။ လောက
နာထ” မှ ပါဠိသက်၍ လောကနတ်ဟု
သည့် ဝေါဟာရဖြစ်ခဲ့ပြီး လောကကို
စောင့်ရှောက်သောနတ် ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ကြသည်။

လောက-လူအများ၊ နာထ-ကိုး
ကွယ်အားထားရာပင် ဖြစ်၏။ ယင်း
လောကနတ် ဝေါဟာရကိုပင် ရှေးအခါ
က ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမွမ်းခေါ်ဝေါ်ခဲ့သော
အမည်နာမလည်း ဖြစ်သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် လောကနတ်
သည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာမှ နတ်
မဟုတ်ပေ။ ဟိန္ဒူ၊ ဗြဟ္မဏဘာသာနှင့်

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာမှ နတ်သာဖြစ်
သည်။ ဟိန္ဒူနှင့် မဟာယာန ဘာသာ
နှစ်ရပ်သည် ရောယှက်နေသည်ကို ဤ
လောကနတ်ယုံကြည်မှုက သက်သေထု
နေသည်။ တစ်ဖန် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ
ကလည်း နောင်ပွင့်တော်မူမည့် အရိ
မေတ္တယျ၊ ဘုရားလောင်းသည် တုသိ
တာ နတ်ပြည်၌ စံတော်မူနေကြောင်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင်
အစောဆုံးတွေ့ရသော ပျူမေတ်
လောကနာထ(လောကနတ်)

၁။ Lokanatha
+ Mahayana Buddhism

၂။ Arimaitreya

www.burmeseclassic.com

◆ မြန်မာ့သမိုင်းနှင့် လောကနတ် ◆

ပုဂံခေတ် လောကနာထ(လောကနတ်) နံရံဆေးရေးပန်းချီပုံ

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် လောကနတ်ကို ဗုဒ္ဓဆော်ဦး တွေ့ရသည်မှာ ပျူခေတ်ကပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းလောကနတ်ရုပ်ကို သရေခေတ္တရာ^၁ မှော်လာရပ်၊ ခင်မောင်ရင်ရွာအနီး၊ မြို့ဝင်တံခါးပေါက်အနီးမှ တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ယင်းနတ်ရုပ်တုမှာ မဟာယာနဂိုဏ်းငယ်နတ်များမှ ဂျမဗလ^၂နတ်ရုပ်ဖြစ်ပြီး၊ ယင်းရုပ်တုသည် ကျောက်သားဖြင့် ထုဆစ်ထား၏။ ဂျမဗလရုပ်တု အမျိုးအစားဖြစ်ကြောင်း ပညာရှင် အမ်၊ ဒူရှိုင်ဇယ်က^၃ ကောက်ချက်ချခဲ့၏။ အလားတူ ဘုရားလောင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုတစ်ဆူကို မှော်လာမြို့ဟောင်းမှ တွေ့ရသော်ငြားလည်း ဘုရားလောင်းဟုသာ ယူဆနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းရုပ်တုမှာ ကျောက်ဆစ်အုတ်ခွက် တစ်ဆူဖြစ်ပြီး အဆင်တန်ဆာများ ပါရှိနေသည်။ ခြေတစ်ဖက်ကို တင်ထားဟန်ဖြစ်သည်။ ယင်းကို ပဋိမာသိပ္ပံပညာရှင်များက ရာဇလီလာ^၁ ဟူ၍ အမည်ပေးသည်။

အလားတူ လက်လေးဖက်ပါသော နတ်ဘုရား (ဗောဓိသတ္တ)ပုံကိုလည်း သရေခေတ္တရာမှော်လာမှပင် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ယင်းရုပ်တုကို လာလီတာသန^၂ဟု အမည်တပ်ကြသည်။ ယင်းရုပ်တု၏ လက်နှစ်ဖက်အနက် ဘယ်

ကို လက်ခံထား၏။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဝင်များအရ ဘုရားလောင်းဆိုသည်မှာ ဂေါတမဘုရားနှင့် နောင်ပွင့်တော်မူမည့် ဘုရားနှစ်ဆူကြား သတ္တဝါတို့ကို တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်ရသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ယင်းဘုရားလောင်း (ဗောဓိသတ္တ)၏ အမည်နာမများမှာ...

- သတက္ခရီ ဘုရားလောင်း။
- လောကေသရ ဘုရားလောင်း။
- သီဟနာဒ ဘုရားလောင်း။
- လောကနာထ ဘုရားလောင်း။
- ခသပ္ပဏ ဘုရားလောင်း။
- ဟလာဟလ ဘုရားလောင်း။

သည်ဖြင့် အမည်အမျိုးမျိုးနှင့် ရုပ်သွင်

၁၀၈ မျိုး^၅ပေါင်း ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိသည်။

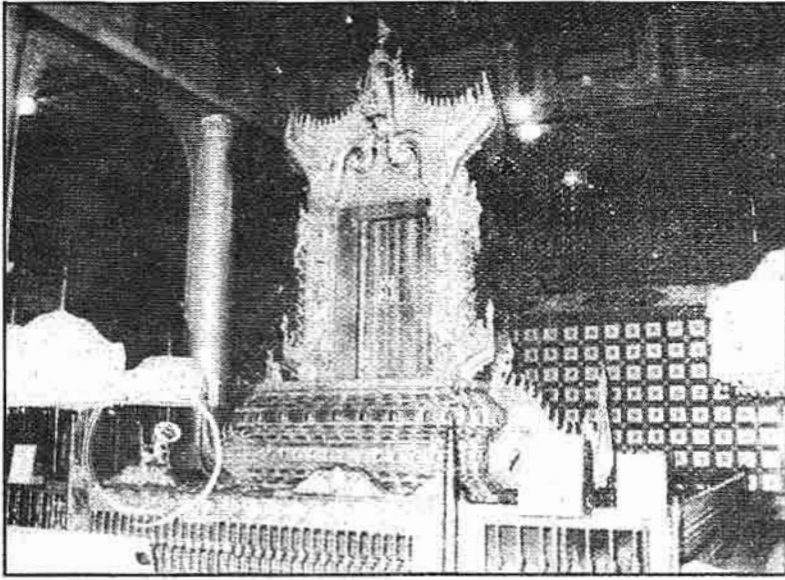
ထို့အပြင် မဟာယာန ဗုဒ္ဓဝင်ဖြစ်သော လလိတ ဝိတ္တာရကျမ်းမှာလည်း အဝလောကီတေသ္မာရ်(သတ္တဝါတို့ကို စောင့်ရှောက်သူ) ဘုရားလောင်းကို ဟိန္ဒူဘာသာရှိ သီဝနတ်မင်းပုံစံပြောင်း၍ မဟာယာနာတို့က အမည်ပေးထားကြောင်း သိရသည်။

သို့ဖြစ်၍ လောကနာထ(လောကနတ်) အယူအဆ၌ ဟိန္ဒူနှင့် မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ယင်းနှစ်ရပ် ရောပြွမ်းရှုပ်ထွေးနေလေ၏။ လောကနတ်ဟူသည်မှာ ဘုရားလောင်းဟုပင် ဆိုလိုနေခြင်းဖြစ်သည်။

- အနာဂတဝင် ကျမ်း၊ ဒီပဲယင်းဆရာတော်တွင် အကျယ်ရှုနိုင်ပါသည်။
- Bodhisattvas
- ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ၂၅၀၀ ခရီး၊ မောင်အံ့(မဟာဝိဇ္ဇာ-ဘုံဘော) စာ

- ၁၆၄။
- ၆။ Avalokitesvara
- ၇။ Shiva
- ၈။ ယင်းကျမ်း၊ စာ-၁၆၃။
- ၉။ Srikistra

- ၁၀။ Jambhala
- ၁၁။ M.Duroiselle
- ၁၂။ Rajalila
- ၁၃။ Lalitasana

လက်တစ်ဖက်မှာ ကျီးပုံနေ၏။^{၁၄}။ ယင်း တွေရှိခဲ့သော ပျူခေတ်ရုပ်တုများမှာ မဟာယာနမှ ဗောဓိသတ္တရုပ်တုများသာ ဖြစ်၍ လောကနတ်ရုပ်တုသမိုင်းကြောင်း အစပင်ဖြစ်တော့သည်။

ထိုထိုသော မဟာယာနနတ်များ အနက် လောကနာထ(လောကနတ်) ဘုရားလောင်းမှာ ပို၍ ထင်ရှားနေ၏။ ပုဂံမြို့ အာနန္ဒပူဇော်တွင်လည်း ဗောဓိ သတ္တ(လောကနတ်) ကြေးဆင်းတု နှစ် ဆူကို တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။ ယင်းရုပ်တု နှစ်ဆူမှာ ကြာပလွင်ထက် ထိုင်နေဟန် ဖြစ်သည်။ ပဋိမာ သိပ္ပံပညာအရဆို လျှင် ယင်းရုပ်တုများမှာ အဝလောက ကံတေသွာရ အမျိုးမျိုးအနက် လောက

နာထ(လောကနတ်) အတိအကျပင် ဖြစ်ကြောင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပဋိမာသိပ္ပံ ပညာရှင် နိဟာရန်ဂျာရေးက ဆို၏။

◆ လောကနတ်နှင့်ပါမောက္ခလု(စ်) ◆

ပုဂံဂူဘုရား နံရံများပေါ်၌ မင်စာ (မွန်)နှစ်ခုတွင်လည်း လောကနာထ (လောကနတ်)ပုံကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ပုဂံဂူဘုရားနံရံများပေါ်၌ မင်စာ (မွန်)နှစ်ခုတွင်လည်း လောကနာထ (လောကနတ်)ပုံကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ညောင်ဦးမြို့ ကျောက်ဖျာလှနှင့် ပုဂံမြို့ စိမ်းညက်ဘုရားတို့တွင်လည်း လောက နတ်ပုံကို တွေ့ရှိရ၏။ ယင်းပုံများမှာ နံရံ ဆေးများ ဖြစ်ကြသည်။

“ဘုရားလောင်းလောကနတ်” စာတမ်းတစ်စောင်ကို ပညာရှင် ပါမောက္ခ လု(စ်)ကလည်း ရေးခဲ့ဖူး၏။ ပါမောက္ခ လု(စ်)က “ပုဂံ၌ အတော်အသင့်ကြီး မားသည့် မုန်ကူကွက်တစ်ခု၌ ရင်ဘတ် ပေါ်တွင် ကြာဖူးကို ကိုင်ဆောင်ထားပုံ ပေါ်သည့် လောကနတ်(လောကနာထ) ရုပ်တုကို တွေ့ရှိရပြီး ကံမကောင်း အကြောင်းမလှ၍ ဖျက်စီးခြင်းခံရသည် ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ဤနေရာ၌ “ပညာရှင်ရေး”က ယူဆသည်မှာ ကြာဖူးကိုကိုင်ထားသည် ဟု မဆို။ အကယ်၍ ကြာဖူးကို ကိုင် ထားပါက ဘယ်ဘက်လက်ကသာ ဖြစ် မည်။ ညာဘက်လက်တစ်ဖက်မှာ ဝရဒ မုဒြာ^{၁၅}ပုံ ဖြစ်မည်ဟု ဆို၏။

လောကနတ်ရုပ်၏ အောက်ခြေရှိ မင်စာဖြင့်ရေးသားထားသော ဆုတောင်း စာမှာ...

“ဤကား လောကနတ်တည်း။ ဤကိုပြုသူသည်ကား သားမြေး၊ ကျွန်ုပ် အလုံးစုံ ပြည့်ပါစေသတည်း။ ငါ့အား လည်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။”

◆ လောကနတ်နှင့် အနော်ရထာမင်း ◆

၁။ သော လောကနာထော မဟာရာဇ၊ ၂။ သိရီ အနိရုဒ္ဓဒေဝေန

၁၄။ Sanskrit Buddhism In Burma Nihar-Ranjan Ray, Kern Institute, Leiden, 1936, p 47-48
■ lotus-throne
▶ Iconography - ပဋိမာသိပ္ပံ (ပဋိမာ ဆင်းတု၊ ရုပ်တုများ+သိပ္ပံအတတ် ပညာ)

V Prof G.H luce
၁၆ ~Cauk-phaya-hla
၂။ Fiesco ဟု အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ခေါ်သည်။
၃။ Purhalon Lahanat

+ Panel ဟု အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် တွေ့ ရသည်။
၁။ Varada Mudra
၁။ Sanskrit Buddhism In Burma, P.50

ကတော၊ ၃။ ဝိနမုတ္တတ္ထံ သဟတ္ထေ နေဝါတိ။

မြန်မာပြန်

ဤလောကနတ် (လောကနာထ)၏ ဆင်းတုတော်ကို သီရိအနုရုဒ္ဓဒေဝ အမည်ရှိသော မင်းကြီးသည် သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ပါရခြင်းအကျိုးငှာ မိမိ၏ လက်တော်ဖြင့် သွန်းလုပ်တော်မူ၏။

အဆိုပါအုတ်ခွက်စာကို ထောက်ရှု၍ အနော်ရထာ(အနုရုဒ္ဓဒေဝ)မင်းသည် မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ ရှင်အရဟံနှင့် တွေ့ပြီးသည့်နောက်မှသာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသက်ဝင်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အနော်ရထာမင်း၏ လောကနာထ အုတ်ခွက်ဘုရားမှာ ဘုရားပုံမဟုတ်ဘဲ ဘုရားလောင်းလောကနတ်ရုပ်တုပုံဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကြာပလွင်ပေါ်တွင် ခြေတစ်ဖက်တစ် တစ်ဖက်ချ၍ မင်းထိုင်ထိုင်၊ နတ်ယာလက်ကို ချပြီးလျှင် ပေါင်ပေါ်တွင် အနည်းငယ်ကွေး၍တင်လျက် နေပေါ်ထက် တက်လျက်နေသော အုတ်တုကို ကြာရိုးမှကိုင်လျက်ရှိသည်။ နတ်လက်မှ ကွေးပြီးလျှင် ရင်ကိုအပ်ချက် ကြာဖူး၏ ကြာရိုးတံကို ကိုင်ချက်ရှိသည်။

လက်ကောက်၊ လက်ကြာ၊ ပုတီး၊ တန်ဆာများဆင်၍ မကိုဋ်သရဖူအတိုင်း မောက်မားသော ဆံကျစ်ထုံးတန်းသည်။ အထူးခြားဆုံး တစ်ရပ်မှာ

ထိုဆံကျစ်၏ အလယ်တွင် ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေထိုင်နေတော်မူသော ဘုရားဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ပါရှိနေသည်။ ဤရုပ်တုတော်မှာ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာမှ လောကနတ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ခြံ၍ကြည့်လျှင် လောကနတ်ဟူသည်မှာ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူ ယုံကြည်မှုမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေ၏။ သမိုင်းတစ်ခေတ်ကို မြန်မာတို့ စတင်ကတည်းက လောကနတ်ယုံကြည်မှုမှာ ရှိနေပြီးသား တွေ့ရသည်။

✦ လောကနတ်နှင့် မြန်မာဂီတ ✦

လောကနတ်နှင့် မြန်မာဂီတ အနုသုခမတို့ဖြင့် နီးနီးယှပ်ဆက်သွယ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ရှေးရိုးမြန်မာ့သီချင်းများကို လေ့လာပါသည်။

“သီချင်းကြီး၊ သီချင်းခဲ၊ အဲ၊ အန်၊ သာ၊ ကြီး၊ ပတ်ပျိုး။

ယိုးဒယားကြော့သွား၊ မွန်သံ၊ ဒိန်းသံ၊ သီဂီသံ၊ လောကနတ်သံ”

အစရှိသည်ဖြင့် သီချင်းမျိုးစုံကို တွေ့ရသည်။ ယင်းမြန်မာဂီတသီချင်းများအနက် “ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား လောကနတ်ကြီး”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “လောကနတ်သံ”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “လောကနတ်ချင်း”ဟူ၍လည်းကောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။ “ကြီး”ဟူသည်မှာ ကြေး၊ ကြိုး၊ သားရေ၊ လေ၊ လက်ခုပ်ဟူသည့် မြန်မာ့တူရိယာများအနက်

ကြိုးတပ်တူရိယာဖြင့် တွဲဖက်သီဆိုရသော တေးသီချင်းကို ခေါ်ဆိုပါသည်။

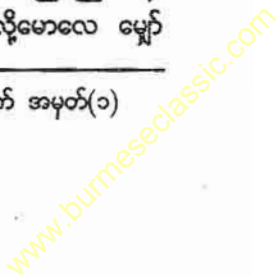
ကြိုးသီချင်းပေါင်းများစွာမှာ . . .

ဖောင်လာကြိုး၊ ဖောင်ငင်ကြိုး၊ ဖောင်ဆိုက်ကြိုး၊ ဆရာပန် အလိုက်ကြိုး၊ ငါးကြင်ခြီးခတ်ကြိုး၊ ဂဠုန်မင်းတောင်သံကြိုး၊ လောကနတ်ကြိုး စသည်ဖြင့် ကြိုးသီချင်းပေါင်း များစွာ ရှိ၏။

ရတနာပုံခေတ် သီပေါမင်းလက်ထက်၊ သီပေါ၊ ကုန်းဘောင်၊ သုံးဆယ်၊ မိုင်းလုံ၊ မိုင်းတုံမြို့၊ လေးမြို့၊ စော်ဘွားကြီး သခင်စောခြယ် စုဆောင်းပြုစုထားသော သဗ္ဗဂီတက္ကမပကာသနိကျမ်းမှ လောကနတ်ကြိုးသီချင်းကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

“သယ်လာ ငယ်လာ၊ ဝိုင်းညှိစေကာ၊ ငါးများတိုးသွား၊ ဆွဲလာဆဲရေးဆို၊ ဝန်ညီငယ် ကြော်ငြာ၊ ငတုံးတာသည်။ တံငါလောလေ၊ တံငါလော၊ အိင်သူငယ်မလာ၊ ညတည့်တည့်ချိန်ခါ၊ ငါးဖယ်လေကျွန်းသား၊ ငါးလှူငါးစင်းပြားငယ်နှင့်လေ။ သူစားပါသည် မောင်မျှော်သည်၊ ညချမ်းမိုင်းရီ၊ တိုင်ပင်တိုင်ခဲ့ပြီ၊ ပိုက်ချီလေတိုးသွား၊ ငါးကြင်းများ၊ သူစားပါမည် မောင်စောတို့လေ၊ မယ်စောတို့၊ ပိုက်သာငယ် ငင်ညီညီ၊ ပိုက်ချီလေတင်းတင်း၊ ငါးတည့်ငါးကိုသွင်း၊ နေမင်းထွက်ချိန်တန်ခဲပြီလေ၊ မယ်စောတို့လေ၊ မယ်စောတို့၊ ဖောက်သည်ငယ်မလာ တို့ချည်းသာ၊ လည်မှာ လည်ကြောငတုံးကာ ငယ်လေမျှော်လို့မောလေ မျှော်

လောကနတ်၊ ဒေါက်တာနိုင်ပန်းလှ၊ လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ် (၄-၁၀-၇၅) နှင့် အရှေ့တိုင်းယဉ်ကျေးမှု ပို့ချချက် အမှတ်(၁)

လိုမော။ စောစောငယ်မလာ။
သို့ဖြစ် လောကနတ်ကြီးသီချင်း
မှာ မြန်မာဂီတသီချင်းဟန်တစ်မျိုးဖြစ်
သည်။ ထိုဟန်၊ ထိုအသံကို မူသေထား
၍ မိမိရေးဖွဲ့လိုသော အကြောင်းအရာ
ကို သီကုံးစပ်ဆိုကြသည်။ တံငါသည်
တို့၏ ဘဝကို ဖွဲ့ထားသည်မှာ ပြောင်
မြောက်လှ၏။ ထိုအတူ အလွမ်းဘွဲ့၊
အဆွေးဘွဲ့၊ ခြုံဘွဲ့ စသည့်ဘွဲ့အမျိုးမျိုး
ကိုလည်း* လောကနတ်ကြီးသံဖြင့် ဖွဲ့
ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

♦ သီဝနတ်နှင့် လောကနတ် ♦

ဟိန္ဒူဘာသာတရား၌ သီဝနတ်
ဘုရားသည် လောကရို မကောင်းသော
သူများကို ဖယ်ရှားသုတ်သင်ပေးပြီး
လောကကို စောင့်ရှောက်သောနတ်ဖြစ်
သည်။ သီဝနတ်ဘုရားကိုပင် လောက
နတ်ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း သိရသည်။
သီဝနတ်တွင် အမည်နာမပေါင်းများစွာ
ရှိသည့်အနက် တစ်ခုတည်းသော အမည်
မှာ နုဋရာဇာဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း သိရ
သည်။ နုဋ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကခြင်းဖြစ်
သည့်အတွက် နုဋရာဇာ အဓိပ္ပာယ်မှာ
အကဘုရင်ဟု ရပါသည်။ သီဝနတ်
ဘုရားသည် စိတ်ပျော်ရွှင်ပြူးကြွသော
အခါ၌ ကေလာသတောင်ပေါ်တွင်

လည်းကောင်း၊ စိဒ္ဓမ္မဗိမာန်တွင်လည်း
ကောင်း ကခုန်တတ်၏။ ဤသို့ သီဝ
နတ်ဘုရား ကကွက်၊ ကဟန်မှာ လူ
သားတို့လိုက်မမီနိုင်ပေ။ သီဝနတ်၏
ကကြိုးကကွက်များမှသည် မြန်မာ့
ယဉ်ကျေးမှုအနုသုခုမသဘင်၏ ကကြိုး
ကကွက်များ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု
လည်း ဆိုကြသည်။

သီဝ (သို့မဟုတ်) နုဋရာဇာ၏
ရုပ်တုပုံကို အရှေ့တိုင်းတစ်ခွင်၌ ထုလုပ်
ခဲ့ကြသည်။ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ က၍နေသော
ပုံဖြစ်သည်။ ယင်းပန်းပု၊ မှန်ကူကွက်
လက်ရာများကို ပဋိမာပညာရှင်များက
နစ္စာသန* (နုဋရာသန)ဟူ၍ သတ်မှတ်
ထားကြသည်။

သို့သော် သမိုင်းပညာရှင် ဆရာ
ကြီး ဒေါက်တာနိုင်ပန်းလှကမူ လောက
နတ်သည် “ဟိန္ဒူဘာသာဝင် သီဝ
မဟေသရဂိုဏ်းသားတို့အတွက် သူ
သည်ပင် မဟေသရနတ် ဖြစ်သည်ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဗိဿနိနတ် ဖြစ်သည်
ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနောက်နိုင်ငံ
သားများအတွက် သူသည် ခရစ်တော်
နှင့် တူမျှသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
အရှေ့တိုင်းရှိ တရုတ်၊ ဂျပန် မဟာယာန
ဂိုဏ်းဝင်များအတွက် ကရုဏာရှင်ဖြစ်
သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လောကနတ်

အား အမျိုးမျိုးယုံကြည်ကြကြောင်း ဆို
ကြသည်။

♦ ရာဇပလ္လင်နှင့် လောကနတ် ♦

ရှေးမြန်မာမင်းတို့သည် လောက
နတ်ရုပ်ပုံကို ပန်းပုလက်ရာအလှဆင်၊
မည်ကာမတ္ထသဘောမထား၊ တော်ဝင်
နန်းသုံးအဆောင်အယောင်အဖြစ် အခန့်
အခြား ထားခဲ့ကြသည်။

နန်းသုံးတော်ဝင် ရာဇပလ္လင် ရှစ်
မျိုးရှိသည်။ ပလ္လင်တော် ရှစ်ခန်းဟူ၍
လည်း စာပေ၌ ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိ၏။ ပလ္လင်
များ၏ ထူးခြားသော ဝိသေသလက္ခ
ဏာများမှာ ခြင်္သေ့၊ ပျားပိတုန်း၊ ပဒုမာ
ကြာ၊ ဟင်္သာ၊ ဆင်၊ ခရသင်း၊ သမင်၊
ဥဒေါင်းတို့၏ ပါဠိဝေါဟာရအမည်ကို
လိုက်၍ သီဟာသန* (ခြင်္သေ့ခံပလ္လင်)
အစရှိသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အမည်တပ်
သည်။ ရာဇပလ္လင်မှန်ပါလျှင် ယေဘုယျ
အားဖြင့် အင်္ဂါ ၁၂ ရပ် ရှိရသည်။

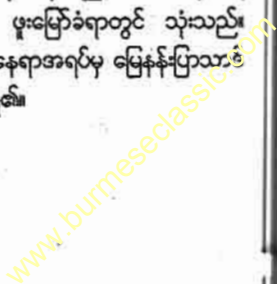
ဤနေရာ ထိုအင်္ဂါ ၁၂ ရပ်
အနက် လောကနတ်နှင့် သက်ဆိုင်
သည့် အင်္ဂါသုံးနေရာရှိသည်။ ယင်းသုံး
နေရာမှာ...

- ၁။ ခြင်္သေ့ရုပ်၊
- ၂။ ဆင်ပျံရုပ်၊
- ၃။ လောကနတ်ရုပ်တို့ပင် ဖြစ်သည်။
အင်္ဂါရပ် ၁၂ ခုလုံးသည် သူ့နေရာနှင့်

၅။ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ အမျိုးသား
စာကြည့်တိုက် ပေမူ၊ ဦးမြင့်ကြည်
(မြန်မာစာအဖွဲ့) တည်းဖြတ်သည်။
၁၉၉၉။ ပထမအကြိမ်၊ စာ-၇၀။ ဂီတ
ဝိသောဓနုကျမ်း၊ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို စာ-
၂၀၂ တွင်လည်း တွေ့ရှိရသည်။
၆။ Shiva

၁။ Nata Raja
၂။ Natyasana
၃။ မြန်မာရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံပညာများ၊
စိတ်ထွန်းမှတ်ဝင်း၊ သာသနာရေး ဦးစီး
ဌာနပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၈၀။ စာ-၈၀။
၄။ လောကနတ်၊ ဒေါက်တာနိုင်ပန်းလှ၊
လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ် (၄-၁၀-

၁၉၇၅)
● Simhasana လေးထောင့်ပုံ၊ ခြင်္သေ့
ခံပလ္လင်၌ အာကာသဂဗ္ဘနတ်စောင့်
သည်ဟု ဆိုသည်။ ယောက်ျားပရိ
သတ် ဖူးမြော်ခံရာတွင် သုံးသည်။
တည်နေရာအရပ်မှ မြေနန်းပြာသာဒ်
ထားရှိ၏။

သူ အဓိပ္ပာယ်အပြည့်အဝရှိကြပြီး ခြင်္သေ့ ရုပ်မှာမူ သီဟာသနပလ္လင်၏ သင်္ကေတ လက္ခဏာပင် ဖြစ်သည်။

လောကနတ်ရုပ်ကိုမူ ဥကင်၏ လက်ဝဲလက်ယာ နှစ်ဖက်၌ ထုလုပ်ထားသည်။ လောကနတ်၏ခြေတွင် စည်းစိမ်တီးလျက် သီချင်းဆို ကနေဟန် ထုလုပ်ထားသည်။ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် ဆင်ပျံတို့ ကောင်းကင်ရှိ တိမ်ညွန့်တက်၍ စားကြရာမှ ခိုက်ရန်ဒေါသ မာန်ဟုန် ကြွ၍ အချင်းများကြသည်ကို လောကနတ်က ငြိမ်းချမ်းသောအသံ၊ ငြိမ်းချမ်းသော အက ဂီတ၏ သာယာသော နုရည်စည်းချက်တို့ဖြင့် ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့၍ ခြင်္သေ့ပျံနှင့် ဆင်ပျံတို့၏ ပဋိပက္ခ ပြေလည်ပျောက်ပျက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို ငြိမ်းချမ်းရေးအဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ကြဉ်းလိုသဖြင့် ခြင်္သေ့နှင့် ဆင်ပျံကို ပလ္လင်၏အောက်ပိုင်း ဝဲဘက်နှင့် လက်ျာဘက် တို့တွင် ထားရှိစေသည်။

ရှေးခေတ် မြန်မာမင်းများ၏ မင်းခမ်းမင်းနား အခင်းအကျင်းကို အကျယ်တဝင့် ပြုစုထားသည့် ရွှေဘုံနိဒါန်းတွင်လည်း လောကနတ်ကို ဖွဲ့သို့ထားရှိပါကြောင်း။

“ရာဇပလ္လင်။ ဥကင် လက်ဝဲထက်၍၊ လောကနတ်၊ ဆင်ပျံ၊ ခြင်္သေ့ ထုလုပ်သည့်အကြောင်းမှာ အကြောင်းဆေးပါးတွင် တစ်ပါးပါးကြောင့် ရတနာရွှေမှာ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းထွက်ဆေးလျှင် ကောင်းကင်ပျံဆင်နှင့်တွေ့

၍ အစာဖြစ်သော တိမ်ညွန့်ကြောင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်သဖြင့် ဆင်ပျံဦးကင်းကို ခြင်္သေ့နင်းလျက် နှာမောင်းကို စုတ်သည်တွင် လောကနတ်သည် ရန်နှစ်ဦးကိုမြင်၍ ခြေတွင်စည်းစိမ်တီးလျက် သီချင်းသီ၍ ကခုန်မြူးသောအသံသည် သာယာလှသည်ကို နှာခံကြ၍ ဆင်ပျံ၊ ခြင်္သေ့ပျံနှစ်ဦး ရန်ငြိမ်းကြသည်ကို ထောက်၍ လောကနတ်ခြေတွင် စည်းဆုပ်နှင့် ကဟန်၊ ဆင်ပျံဦးကင်းကို ခြင်္သေ့နင်းလျက် နှာမောင်းကိုထုတ်ဟန် ပြုလုပ်လေ၏။”

ဟူ၍ တွေ့ရှိရသည်။ အလားတူ လောကနတ်၏ ခြင်းရာထုပွတ်ကို ရွှေဘုံနန်းအပြင် မြန်မာမင်းအုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း၊ တတိယပိုင်း၊ ပဉ္စမတိုင်းများ၌ လည်းကောင်း၊ မုံရွေးဆရာတော်၏ ကုသပျို့၌လည်းကောင်း စာပေကျမ်းဂန်များ၌ ပလ္လင်အကြောင်းနှင့်တကွ တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။

ဤရွှေ ဤမျှဆိုလျှင် လောကနတ်ရုပ်အကြောင်း သိကောင်းစရာ ဖုံလင်လောက်ပြီဟု ထင်မိပါသည်။

မောင်နန်းလှိုင်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ရည်ညွှန်းကျမ်းစာရင်း

- ၁။ စစ်ထွန်းမှတ်ဝင်း
B.A.,A.M.,S.R.F (Harverd)
ရုပ်ပွားဆင်းတု ပန်းပုရုပ်လုံး ရုပ်ခုံ၊ ရုပ်ဆေးသွင်းပန်းချီ စသည့် မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ အာသန

ထိုင်ပုံပန်းပုများ၊ ထိုင်ခုံပလ္လင်များ၊ ဝါဟန ယာန စီးတော်ယာဉ်များ၊ မြန်မာ့ရိုးရာ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုသမိုင်း၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ သာသနာရေးဦးစီး ဌာန ပုံနှိပ်တိုက် ၁၉၈၀ ခုနှစ်။

၂။ စောခြယ်၊ သခင်၊ မြို့လေးမြို့၊ စော်ဘွားကြီး ဦးမြင့်ကြည်၊ မြန်မာစာအဖွဲ့တည်းဖြတ်သည်။

သဗ္ဗဂီတက္ကမပကာသနီကျမ်း ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှ၊ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ပထမအကြိမ်။

၃။ ဇေယျသင်္ခယာ၊ အိမ်ရှေ့အတွင်းဝန် လှသမိန်တည်းဖြတ်သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်။

ရွှေဘုံနိဒါန်း အိမ်ရှေ့အတွင်းဝန် လှသမိန် တည်းဖြတ်သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်။

၄။ နိုင်ပန်းလှ၊ ဒေါက်တာ၊ ပါမောက္ခ၊ အရှေ့တောင်အာရှ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သမိုင်းဌာန၊ ဂျပန်၊ B.Sc(Hons), P. hD, L.L.D (USA)

လောကနတ်၊ လုပ်သားပြည်သူ့

ရွှေဘုံနိဒါန်း ဇေယျသင်္ခယာ၊ အိမ်ရှေ့အတွင်းဝန်၊ လှသမိန် တည်းဖြတ်သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ စာ-၈၊ ၈၅။

■ သီရိလေယျ
လောကနတ်ရုပ်
ထုလုပ်နည်း

လောကနတ်ယုံကြည်မှု

ယခုအခါ လောကနတ်ယုံကြည်မှုကို တစ်စတစ်စ တွေ့ရှိနေရပြီ ဖြစ်သည်။ လောကနတ်ရုပ်ကို ထုလုပ်ကြရာ၌ သရကွန်၊ နံသာဖြူ၊ စသော တန်ဖိုးကြီး သစ်မွှေးများဖြင့် ထုလုပ်ကြကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အချို့ကမူ ကျွန်းကဲ့သို့ သစ်မာမျိုးဖြင့်လည်း ထုလုပ်ကြ၏။ လောကနတ်အချောသတ် လက်ရာကို အရောင်တင်၍ အသား၏ အကြော၊ အသွေး

တို့ဖြင့် နဂိုအလှအတိုင်း ထားကြ၏။ သရကွန်ကဲ့သို့ နံသာ မျိုးကိုမူ ပေါလစ်ဆီကဲ့သို့ အရောင်တင်ဆေးများဖြင့် မသုံး ကြချေ။ အချို့ကမူ သစ်မာဖြင့် လောကနတ်ရုပ်ကို ထုလုပ် ပြီးနောက် ရွှေချအလှဆင်ကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် လောကနတ်ကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ထုလုပ် ၍ အိမ်ခန်း၊ ညှပ်ခန်း၊ ရုံးခန်း၊ ဆိုင်ခန်း စသည့်နေရာများတွင် အလှဆင်ကြ၏။

ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊ ကိန္နရာရုပ်၊ ဆွမ်းအုပ်၊ စောင်း
ကောက် စသော မြန်မာမှုအနုပညာ အလှအပပစ္စည်းများကို
အလှဆင်ကြခြင်းနှင့် လောကနတ်ကို အလှဆင်ကြခြင်းမှာ
ခံယူချက်ချင်း မတူညီကြပါ။ လောကနတ်ရုပ်တုကပင် အသာ
လွန်ဆုံး၊ နက်ရှိုင်းမှု အရှိဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

နဂိုမူလကပင် လောကနတ်ရုပ်သည် လှပ၏။ ကြော
ရှင်း၏။ ခေါင်းကိုမော့၍ ရင်ကိုကော့ထားဟန်ရှိ၏။ မျက်လုံး
နှင့် နှုတ်ခမ်းတို့အား ပြုံးရွှင်ကြည်နူးနေ၏။ ခြေထောက်၌
လည်း စည်းစိမ်းကို တီးဟန်ရှိ၏။

ဆရာကြီး စင်ထွန်းမှတ်ဝင်း၏ ပဋိမာသိပ္ပံပညာ
(အာသနာ ဝါဒနယာန) ကျမ်းတွင်...

“လောကနာထ(လောကနတ်) ပုံတော်ကို ကိုးကွယ်
ပါက ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်း၍ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ
လောကီစည်းစိမ်းကို ခံစားရခြင်းအကျိုးရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့
ကြပါသည်။”

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဂံခေတ် လောကနာထ(လော
ကနတ်)ရုပ်ပုံ နံရံဆေးရေးပန်းချီ၏ အောက်ခြေမင်စာတွင်
သားမြေ၊ ကျွန်တို့နှင့်တကွ အလုံးစုံပြည့်စုံပါစေ”ဟုလည်း
ကောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် လောကနာထ(လောကနတ်)ရုပ်တုဖြစ်
ပေ ပုံတော်ဖြစ်စေ ကိုးကွယ်ပါက...

ဘေးရန်အတိုက်အခိုက်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းခြင်း၊
စိတ်အေးချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရခြင်း၊ လောကစည်းစိမ်း
များ ဖြစ်ကြသော လာဘ်လာဘ ပေါများခြင်း၊ အခြွေအရံ
သင်းပင်း ပေါများခြင်း။

စသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံနိုင်
ပါ၏။ ထိုထက်မက လောကနတ်ရုပ်ကို သရက္ခနံ၊ နံသာဖြူ၊
စသော မင်္ဂလာရှိသော ဣစ္စာရုံတို့ဖြင့် ထုလုပ်ခြင်းသည်လည်း
အလွန်ကောင်းမြတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နံသာဖြူ၊
သရက္ခနံ စသော ရနံ့သားတို့သည် ပီယသိဒ္ဓိ စသော သိဒ္ဓိ
အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြီးမြောက်စေကြောင်း၊ အမောင့်ပယောဂ
အတိုက်အခိုက်တို့အား ကင်းစင်ပပျောက်စေကြောင်း လောကီ
ထူးချွန်များ အဆိုရှိကြ၏။

မြန်မာတို့အနေဖြင့် ယနေ့ခေတ်တွင် လောကနတ်

ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ခြင်းမျိုး မရှိတော့ချေ။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ
သာသနာ အဆုံးအမအောက် ရောက်ရှိလာသည်နှင့်အမျှ
လောကနာထ(လောကနတ်)ကို ပူဇော်ပသခြင်းသည်လည်း
အလိုအလျောက် ပပျောက်သွားခဲ့၏။

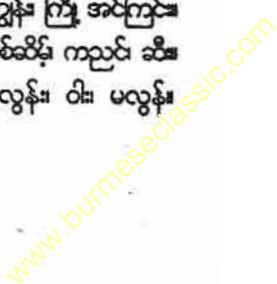
ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာတည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးကိုသာ
ပဓာနကျကျ ကိုးကွယ်အားထားခဲ့၏။ သို့သော် မဟာယာန
ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူဘာသာ နှစ်ရပ်တို့မှ ဆင်းသက်လာ
သော လောကနာထ(လောကနတ်)အယူအဆကို မကိုးကွယ်
မပူဇော်သည့်တိုင်အောင် လာဘ်ပွင့်၊ ဓာတ်ပွင့် အဆောင်
အနေဖြင့် ယုံကြည်လာကြသည်။ အဆောင်အနံ့ ပြုလာ
ကြသည်။

လောကနတ်ရုပ် ထုလုပ်ကြပုံများ

“အဆောင်” ရုပ်တုတစ်ရုပ်ကို ထုလုပ်ကြပြီဟုဆိုလျှင်
ဗေဒင်သဘော၊ အင်္ဂုဇာသဘောများ အလိုအလျောက် သက်
ဝင်လာပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် လောကနတ်ရုပ်ကို ထုလုပ်
ကြရာမှာလည်း ဗေဒင်သဘော၊ အင်္ဂုဇာသဘောများသည်
လည်း သက်ဝင်နေပြီးသားပင်။ သရက္ခနံ စသော နံသာမျိုး
ကို ထုလုပ်ရာ၌ နေ့သင့်နံသင့် ယူကြသည်ကို မတွေ့ရှိရချေ။
အိမ်၏ ညောင်ခန်း၌ အဆောင်ထားမည်ဆိုပါက အဆို
ပါ အိမ်၏ ဦးစီးဦးဆောင်သူ၏ နေ့နံကို ပဓာနထား၍
လောကနတ်ရုပ်ကို ထုလုပ်လေ့ရှိကြသည်။

အင်္ဂုဇာဗေဒင်အလိုအားရ မိမိ၏ မိတ်ဖက်၊ အမြစ်၊
အညွန့်နံ၊ နံဖက်၊ ဓာတ်ဖက်များကို ယူလေ့၊ ဆောင်လေ့ရှိ
ကြ၏။ ရန်ဖက်ကိုသာ ရှောင်ရသည်မို့ ရွေးစရာ လွယ်ပါ
လိမ့်မည်။

- အသက်ရှည်၊ အနာကင်း၊ ဘေးအန္တရာယ်ရှင်းလိုသော်**
- တနင်္ဂနွေသားသမီး** - အင်၊ အုန်း၊ မအူ၊ သစ်အယ်၊
ခအောင်း။
- တနင်္လာသားသမီး** - ကံ့ကော်၊ ကျွန်း၊ ကြို့၊ အင်ကြင်း။
- အင်္ဂါသားသမီး** - ညောင်၊ သစ်ခိမ်း၊ ကညင်၊ ဆီး။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး** - ရှား၊ လင်းလွန်း၊ ဝါး၊ မလွန်း။

- ကြာသပတေးသားသမီး** - ပေါက်၊ ပေါက်ပန်း၊ ဘန့်ကျွေး၊ သပြေ၊ သဖန်း။
- သောကြာသားသမီး** - သီး၊ ကသစ်၊ နံ့သာ။
- စနေသားသမီး** - ထနောင်း၊ ခဲတက်၊ ထိန်၊ ဓနုန်း။
- ဗုဒ္ဓဟူး(ညနေပိုင်း)** - ရာဟုနေသားသမီး၊ သရက်၊ ထင်းရှူး၊ ရုံး၊ စရည်း။

ကြီးပွားချမ်းသာလိုသော်

- မိမိမွေးနံ့မှ စတင်ရေတွက်သော် သုံးခုမြောက်ဖြစ် သည့် တြိရန်းသစ်သားကို ဘုရားထု၍ ကိုးကွယ်ကြပါသည်။
- တနင်္ဂနွေသားသမီး** - ညောင်၊ ကညင်၊ သစ်ဆိမ့်။
 - တနင်္လာသားသမီး** - သင်းဝင်၊ လင်းလွန်း၊ ဝါး။
 - အင်္ဂါသားသမီး** - ပေါက်၊ သပြေ၊ သဖန်း။
 - ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး** - သီး၊ ကသစ်၊ နံ့သာ။
 - ကြာသပတေးသားသမီး** - ထိန်၊ ထန်း၊ ထနောင်း။
 - သောကြာသားသမီး** - အင်၊ သစ်အယ်၊ အုန်း၊ မအူ။
 - စနေသားသမီး** - ကျွန်း၊ သခွပ်၊ အင်ကြင်း။

ကြံစည်-မျှအောင် ဆောင်ရွက်သမျှ အထမြောက် စေလိုသော်

- မိမိမွေးနေ့၏ အမြစ်နှင့် အညွန့်ကိုယူ၍ ပေါင်းစပ် ကာ ရအပ်သောသစ်သားကို ဘုရားထု ကိုးကွယ်ကြပါသည်။
- တနင်္ဂနွေသားသမီး** - နှပ်ချို၊ ထောက်ကြံ့ (၇+၂)
 - တနင်္လာသားသမီး** - ဩဇာ၊ အုန်းညို (၁+၃)
 - အင်္ဂါသားသမီး** - ကလိန်၊ ခရေ (၂+၄)
 - ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး** - စိန်ပန်း၊ စံပယ် (၃+၅)
 - ကြာသပတေးသားသမီး** - လောက်သေ (၄+၆)
 - သောကြာသားသမီး** - ပိတောက်၊ ပိန္နဲ (၅+၇)
 - စနေသားသမီး** - သင်းအုံ၊ သစ်အယ် (၆+၁)

အလျဉ်းသင့်၍ ရောင်ပြန်ပရိသတ်ကို တင်ပြချင် သည်မှာ...

“တြိရန်းနှင့် စတုရန်းကိန်းတို့မှာ ဆောင်သင့်သော မင်္ဂလာကိန်းခန်းဖြစ်ပါသည်”

ဟူ၍ လယ်တီပုဏ္ဏိတ ဆရာဦးမောင်ကြီး(M.A) ပြုစုသော တပင်ရွှေထီး ဝတ္ထုတော်ကြီး စာမျက်နှာ(၁၆)တွင် ဆိုခဲ့ဖူးကြောင်း အမှတ်ရမိသည်။

ဆရာဝေမင်းအိမ်ကလည်း ဤသို့ပြောခဲ့ဖူး၏

“လောကနတ်ကို ကျူးရှင်ဆရာတွေ၊ ကျူးရှင်နဲ့ စီးပွား ရေးလုပ်သူတွေ ဆောင်ဖို့ကောင်းတယ်။ ‘လောက’က ဗုဒ္ဓဟူး နဲ့ တနင်္လာနဲ့၊ ပြီးတော့ ‘ကျူးရှင်’ဆိုတာကလည်း တနင်္လာနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး ကက်ကင်းဓာတ်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ဆောင်သင့်တယ် ပေါ့ကွာ။ ဇော်ဂျီနဲ့ ဇီးကွက်လိုပေါ့။ အကျယ်ချဲ့လိုက်တော့ စစ်ကိုင်းက ဇောင်ချမ်းသားနဲ့ ဇော်ဂျီဆေးကြိတ်၊ ဇီးကွက်ရုပ် ပုံထုပြီး ဆောင်ရင် ဈေးခေါ်ကောင်းတာပေါ့။

ဒါနဲ့ တလောက ငါ့မိတ်ဆွေ စာအုပ်ခိုင်တစ်ဆိုင် မှာ စောင်းကောက်ပုံလေး ချိတ်ဆွဲထားတာတွေတယ်။ ဒါနဲ့ ငါက “ဒီဆောင်းကောက်ကလေးက ဘာလုပ်တာလဲ။ ရောင်း ဖို့လား” လို့မေးတော့ “ဟာ...ဘယ်ကဟုတ်ရမှာလဲ ဆရာရဲ့ အဲဒါ ဈေးခေါ်စောင်းကောက် ကက်ကင်းဓာတ်လေ” လို့ ငါ့ကို ပြောတယ်။ အဲဒီလိုပေါ့ကွာ။ အခုလည်း စေ့စေ့တွေးရင်း နောက်ထပ်ဆောင်စရာနည်းတွေ ပေါ်ဦးမှာပဲ”

ထို့ကြောင့် လောကနတ်ကို အိမ်၏ ညှော်ခန်းမှာပဲ ထားထား၊ ရုံးခန်းမှာပဲထားထား၊ ကုမ္ပဏီမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဟိုတယ် မိုတယ်တွေမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ထားမယ်။ ဆောင်မယ်ဆိုရင် မဆောင်ခင်၊ မထားခင်ကနှင့် မတူဘဲ ထူးခြားတိုးတက်ပြီး အစစအရာရာ အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မည်။ အဆုံးသတ် နိဂုံး အဖြစ် တင်ပြချင်သည်မှာ...

ခြင်သော်ဆင်ပျံ၊ ဝတီယံဝယ်၊ တိမ်နွယ်ကြောင်းပြု၊ စိတ်ခုရန်ဆောင်၊ ဖြစ်ယောင်ပျက်ကိန်း၊ ကောင်းစေ့ငြိမ်းအောင်၊ လောကနတ်၏ ခြင်းရာထုပွတ်၊ ရေးအပ်လှရှင်။

သောင်းထိုက်ပြည်သူ၊ လိုရာယူပါ၏၊ ကောင်းနိုးစာကို၊ မဟာသုခ၊ တ၊သမျှတွေ၊ ရစေပိုင်စေ၊ မြမြစေသော်။

◆ သီရိဇေယျ

■ ဆရာဟိန္ဒြာ လောကနတ်ဆောင် အိုတောင်ဘေးမဂ္ဂို

ထိုသို့ တက်ရောက်လာ ရင်းမှ အင်တိုင်းတော ကိုလွန်လျက် စမ်းချောင်း ငယ်တစ်ခုကို ဖြတ်၍ ကူးနေခိုက် တောတွင်း ၌ ကျင်လည်နေသော တောပုန်းလူဆိုးတစ်စု နှင့် ရင်ဆိုင်တိုလေတော့ ၏။ စုပေါင်း ငါးယောက် ခန့်ရှိလျက် နှစ်ယောက် က ငှက်ကြီးတောင်စား ကိုင်ထားကာ ကျန်သုံး

တွေပါ။ သူတစ်ပါးအသက် ကယ် ဆယ်နိုင်ဖို့ ဆေးပင်တွေလာရှာတာပါ။ ဘာအဖိုးတန်ပစ္စည်းမှလည်း ပါမလာပါ ဘူး။ မယုံရင်ရှာကြည့်ပါ” ဟု ပြောလိုက် လေ၏။ ထိုအခါ ခေါင်းဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် က ငှက်ကြီးတောင်ကိုင်ထားသော ခပ်ပုပုဝဝ လူအား လှမ်းကြည့်လျက် “ဟေ့ကောင် အောင်ဘု၊ သူတို့ အင်္ကျီအိတ်တွေထဲမှာ စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာကြည့်စမ်း”

ဟု အမိန့်ပေးလေရာ ဆရာကြီး ဦးဓမ္မ၏အိတ်များကို ဦးစွာရှာလေ၏။ တိုက်ပုံအတွင်းအိတ်ထဲမှ ရုပ်တုကလေး တစ်ခု ထွက်လာလေ၏။

“ဆရာကြီးခင်ဗျာ၊ ရွှေငွေဆိုလို့ မတွေ့ပါဘူး။ ဒီအရုပ်ကလေးတော့ တွေ့ ပါတယ်”

ဟု တပည့်ဖြစ်သူ အောင်ဘုက ခေါင်းဆောင်အား အရုပ်လေးကိုပြလေ ရာ ခေတ္တမျှ စူးစိုက်ကြည့်နေရင်းမှ မျက်နှာပေါ်တွင် လောဘ၊ ခေါသ၊ မောဟ အရိပ်အယောင်များ ပျောက် ကွယ်ကာ ခပ်ပြုံးပြုံးအမူအရာဖြင့် -

“ကဲ...တပည့်တို့၊ သူတို့လမ်း သူတို့သွားပါစေ။ အနောင့်အယုက် မပြုကြပါနဲ့”

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ရှေ့ညွှန်ခန်းရှိ စာပွဲပေါ်မှ ကိုးလက်မအရွယ် ထိန်သား ဖြင့်ထုလုပ်ထားသော လောကနတ်ရုပ် တုလေးအား ကြည့်နေရင်းမှ ထိုလော ကနတ်နှင့် ပတ်သက်သော အဖြစ် အပျက်တစ်ခုကို ပြန်၍မြင်ယောင်နေမိ တော့လေ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးဆယ် ဆရာ့ကာလ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသခင်ဖြစ်သည့် ဆရာ ဦးဦးဓမ္မတို့သည် တိုက်ကြီးမြို့၏ အထက်ပိုင်းရှိ အလယ်ရိုးမ တောင် ကြောပေါ်သို့ ဂမုန်းပင်များ ဆေးပင်များ ရွာပွေ့ရန် တက်ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။

ယောက်က ဂျပန်ရိုင်ဖယ်သုံးလက် ကိုင် ၍ထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာကြီးမှာ စမ်းချောင်းငယ်၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ အရောက်တွင် ထိုသူ သုံးဦးအနက်မှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသော အရုပ်မြင့် မြင့် အသားနက်နက်၊ နှုတ်ခမ်းမွေးကား ကားနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး အား ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဖြင့် ထိုးချိန်ကာ “ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သွားမှာလဲ။ ဝါတဲပစ္စည်းတွေ ပေးခဲ့။ ခုခံမယ်ကြံရင် တော့ သေဖို့သာပြင်ပေတော့”

ဟု ကြိမ်းမောင်းပြောဆိုလေရာ ဆရာကြီးဦးဓမ္မက - “ကျုပ်တို့ဟာ မြန်မာသမားတော်

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောဆိုကာ သူ့လူများနှင့် အတူ စမ်းချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြတ် ကူးသွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း စမ်းချောင်းဘေး သစ်ရိပ်မှာ ခဏနား ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ အရုပ်ကလေးကိုကြည့် ရင်းမှ စိတ်ပြောင်းသွားသော လူဆိုး ခေါင်းဆောင်၏ အဖြစ်ကို အမှတ်ထင် ထင် တွေ့ရသဖြင့် ဆရာကြီးဦးဓမ္မအား “ဆရာကြီးခင်ဗျာ၊ အခုနု ဒီအရုပ် ကလေးဟာ ဘာရုပ်လေးပါလဲ။ အတော် ထူးဆန်းပါကလား။ ဒီအရုပ်လေးကြည့် တာနဲ့ လူဆိုးခေါင်းဆောင်ကြီး စိတ် ကောင်းဝင်သွားလိုက်တာ မျက်နှာက လည်း ပြုံးလို့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ဆရာ ကြီးဦးဓမ္မက -

“အဲဒါ လောကနတ်ရုပ်လို့ ခေါ် သကဲ့။ ဘေးကင်းရန်ကင်းစေတယ်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ငြိမ်းချမ်းအေးမြစေ တယ်ကွယ်။ ဆရာကြီးက စနေသားဆို တော့ စနေရဲ့ အညွန့်နုဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေ နဲ့အင်သားနဲ့ ထုလုပ်ပြီး ဆောင်ထား တာပဲကွဲ့။ အမှန်တော့ လောကနတ်ဆို တာ ငြိမ်းချမ်းရေးအထိမ်းအမှတ်ပဲကွဲ့ မောင်ဟိန္ဒြာရဲ့”

ဟု ရှင်းပြလေမှ ဆရာကြီးဦးဓမ္မ ထံမှ ရုပ်တုလေးကို ခဏမျှ တောင်းယူ ကြည့်မိလေတော့၏။

ရုပ်တုလေးမှာ ကြာပလွင်ထက် တွင် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ထောင်လျက် တင်ပျဉ်ခွေဟန် ဖြစ်နေ ပြီး ခြေနှစ်ဖက်၏ ခြေဖျားတွင် စည်း စုပ်တစ်ခုစီကိုညှပ်၍ တီးနေဟန်ရှိ၏။

ဘယ်လက်က ကွေးညွတ်ကာ ဒူးပေါ် တင်လျက် လက်ဖျားအပေါ်ထောင်နေ ၏။ ဦးခေါင်းကို အပေါ်သို့ မော့နေဟန် ရှိ၏။ လက်မောင်းအလယ်တွင် လက် စည်းရှိ၏။ ရင်ဘတ်နှင့် လက်နှစ်ဖက်သို့ ပဝါစရည်ရှည်တစ်ခု နွယ်ပတ်၍ ချထား ၏။ အင်္ကျီပုံစံမှာ ရင်စည်းအင်္ကျီပုံစံဖြစ် ၍ ပန်းကနတ်များပါ၏။ ခါးပုံစံမှာ ခါးဆီ မှ ပေါင်ကြားသို့ ဆင်းကာ ခြေဖျားနှစ် ဖက်နောက်မှ ကြာပလွင်ပေါ် ကျနေ၏။ ဦးခေါင်းတွင်မူ စေတီပုံပါသော မကိုဋ် ကို ဆောင်းထားဟန်ရှိ၏။

“ဒီလောကနတ်ရုပ်ကို ဆောင် ထားရင် တကယ်ပဲ အန္တရာယ်ကင်း သလား ဆရာကြီး”

“ဘယ်နယ်ပြောပါလိမ့်ကွာ...။

ခုတင်ပဲ အသက်ဘေးက လွတ်လာတာ မင်းအမြင်ပဲ မဟုတ်လား။ ကိုယ်မှာ ဆောင်ရင် ကိုယ်တိုင်အန္တရာယ်ကင်းရုံ တင်မကဘူး။ ကိုယ်နဲ့ပါတဲ့လူလည်း အန္တရာယ်ကင်း ဘေးကင်းတယ်။ အိမ် မှာဆောင်ရင် သူခိုး၊ ဓားပြု လူဆိုး၊ လူလိမ်တွေရဲ့ အန္တရာယ်က ကင်းရှင်း စေတယ်။ အဲ... အိမ်မှာဆောင်တဲ့ အခါမှာတော့ ကိုးလက်မအရွယ်လောက် ထုပြီး အိမ်ရှေ့စားပွဲကနေ အိမ်ရှေ့လမ်း မဆီ ရုပ်တုကိုလှည့်ထားရမယ်။ ဒါမှ မဟုတ် အိမ်ရဲ့ ညွှေခန်းအထက် စင် မြင့်လေးရိုက်ပြီး လမ်းမဘက် လှည့် ထားလည်းရတယ်။ အဲသလို ထားရုံနဲ့ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းစေတယ်။ လူချစ်လူခင် ပေါများစေတယ်။ ကူညီ ပေးကမ်း စောင့်ရှောက်သူ ပေါများစေ တယ် မောင်ဟိန္ဒြာရဲ့”

ဟု ဆရာကြီးက ရှင်းပြလေ၏။ “ဒါဆို ကျွန်တော်က သောကြာ သားဆိုတော့ စနေနဲ့အသားကို ဆောင် ရမှာပေါ့နော် ဆရာကြီး”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ကွာ။ ထိန်သား ကို တောင်ဘက်ကိုင်းကို ယူရတယ်။ အဲဒါကို လောကနတ်ရုပ်ထုပြီး ဆောင် ရတယ်။ ပိုပြီးအကျိုးထူးရစေအောင် အမွှေးနံ့သာရည်ဖျန်းပေးပြီး အဲဒီအရုပ် ကို သိဒ္ဓိဝင်လာအောင် ဥဉ် ဗုဒ္ဓသစ္စံ ကရိယံ ထကြွ၊ ဓမ္မသစ္စံ ကရိယံ ထကြွ၊ သံယာသစ္စံ ကရိယံ ထကြွ ဆိုပြီး ၉၉ ကြိမ် ဂါထာစုတ်ပေးရတယ်။ မကြာခဏ အမွှေးနံ့သာတိုင် ထွန်းပေး ရတယ်။ ဒါဆိုရင် လောကနတ်ဟာ မကွာအမြဲ စောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မယ်”

ဟု ရှင်းပြလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ ဆရာကြီးပြောပြသည့် အတိုင်း ထိန်သားဖြင့် လောကနတ်ရုပ် တုလုပ်၍ ညွှေခန်းတွင် အဆောင် ကောင်း အဆောင်မြတ်အဖြစ် ယနေ့ တိုင် ထားလာခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ အရ “လောကနတ်ဆောင် အိုတောင် ဘေးမရှိ”ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ချေသည်။

ငြိမ်းချမ်းရေးဓာတ်၊ လောက နတ်တည်း၊ မြတ်သောစီးပွား၊ ဆယ်ဆ များ၍၊ ရန်ရှားဘေးရှောင်၊ ကြံတိုင်း အောင်လျက်၊ ဆောင်တိုင်းလည်း မြောက်၊ သိဒ္ဓိပေါက်၍၊ ရောက်လေ ရာတွင်၊ လူနတ်ခင်ပြီ၊ လိုအင်ပြည့် ဖြိုး၊ ရွှေငွေတိုးသည်၊ လာဘ်မိုးရွာ လိမ့် အမြဲတည်း။ ။

ဆရာဟိန္ဒြာ

လောကနတ် လက်ရုပ်တံး

လာဘ်ခေါ်နည်း

■ ဂမ္ဘီရဆရာကြီးဇာတိ

“ဆရာကြီးခင်ဗျား . . . ကံပေါ်
ကတ်ပေါ် လာဘ်ခေါ် သိဒ္ဓိအစီအရင်
လေးများရှိရင် ကျွန်တော်တို့ကို ခိုးဖြင့်
ပေးပါဦးခင်ဗျား”

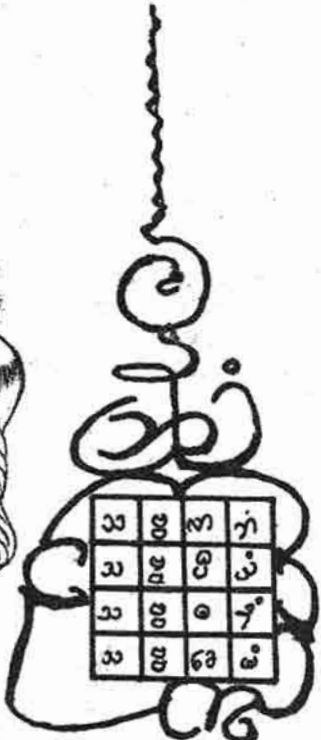
တပည့်ကြီး ဆရာကိုလေ့လာမိုး
နှင့် ဆရာကိုအောင်ကြည်ထူးဘို့
ကျွန်ုပ်၏ တရားစခန်းနားချိန် အချို့
ရည်ဘူးများ လောကနတ်တော့ရင်း
မေးမြန်းလာကြသည်။

“အေး . . . မင်းတို့ကြားဖူးသား
ပဲ။ ဓာတ်တူ၊ နံတူ ဆေးဖက်ယူ နံတူ
သတ်က အသေရတဲ့ကွဲ့၊ ပြီးတော့
ထက်ကင်းသေး ရှင်လိမ္မ ထက်အောက်
ယူ၊ နံတူသတ်က အသေရတဲ့။ ရှေး
ဆရာမြတ်တို့ရဲ့ အဆိုစကားရှိတယ်
မဟုတ်လားကွဲ့”

ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များက ကျွန်ုပ်၏
ဇာတ်နတ်ကို မော့ကြည့်ကာ ဆက်လက်
မိန့်မှာမည့်စကားကို စိတ်ဝင်တစား
လှည့်နေပုံရပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်လက်အမိန့်ရှိပါ
ဆရာကြီးခင်ဗျား”

“ဆရာ ကိုအောင်ကြည်ထူးတို့
ဆွလည်း တွေ့ဖူးကြမှာပါ။ ညှော်ခန်းမ
ဆွ ဆိုင်ခန်းတွေထဲမှာ ရွှေရောင်ဝင်း
ဆက်နေတဲ့ ဆောင်းကောက်ကြီးတွေ

သ	ဇ	က	ာ
သ	ဇ	ဇ	ံ
သ	ဇ	ဇ	ံ
သ	ဇ	ဇ	ံ

ထားကြတာလေ။ မြန်မာ့ရိုးရာအလှပြ
တာမဟုတ်ဘူးကွဲ့။ စောင်းကောက်ဆို
တာ (အင်္ဂါ+တနင်္လာ)နဲ့ ဈေးခေါ်တာ
ပဲကွဲ့။ ဈေးခေါ်ဟာလည်း (အင်္ဂါ+
တနင်္လာ)နဲ့ပဲ။ နံတူပြုပြီး လာဘ်ခေါ်တာ
ပေါ့။ နံတူသတ်တော့ သေတယ်လေ
ကွယ်။ အောင်သိဒ္ဓိဖြည့်တာမျိုး စောင်း
ကောက်ဈေးခေါ်ကွဲ့”

ကျွန်ုပ်က ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်
ကို ငှဲသောက်ပြီး အာခြောက်မှုကို ဖြေ
လိုက်သည်။

“ဓာတ်ယတြာသဘောကို ပြောရ
ရင် ဓားပြမတိုက်စေချင်ရင် ပြခါးကို
ဆောင်း၊ သူခိုး ခိုးမခံချင်ရင် ကြက်သွန်

နဲ့ ပြင်တာဟာ (ကက်ကင်း)ဓာတ်နဲ့
သိဒ္ဓိနံတူသွင်းပြီး အသေသတ်တာပဲ
တပည့်တို့ရ”

“ဒါတဲ့ ဆရာကိုလေ့လာမိုးနဲ့ ဆရာ
ကိုအောင်ကြည်ထူးတို့ကို ဆရာကြီး
မေးရဦးမယ်။ လောကနတ်အကြောင်း
များ ဆရာတို့ သိကြသလားဗျ”ဟု
ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ -

“အနည်းအကျဉ်းလောက်တော့
ခြုံငုံကြားဖူးမိပါတယ် ဆရာကြီး”

“ခြုံငုံမိတယ်ဆိုရင်လည်း သိ
သလောက်ပြောပြဖမ်းပါဦးဆရာတို့ရယ်”

“ဆရာကြီးခင်ဗျား၊ လောကနတ်
ဆိုတဲ့ နတ်မင်းဟာ ရန်ကို ဖြေခွမ်းပြီး

ဒေါသမီးကို အေးစေတယ်လို့ စာပေ တွေမှာ ဖတ်ရပါတယ် ဆရာကြီး။ ငြိမ်း ချမ်းရေးနဲ့ အေးမြချမ်းသာမှုကို ပေးတဲ့ နတ်၊ ပုဂံရိုးရာယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှု ရုပ် လုံးလက္ခဏာကိုပေါ်စေတဲ့ နတ်မင်း၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ် တွင်းရေးတွေ ပြောပြီး လာဘ်မိုးရွာ တိုး တက်စေတဲ့ နတ်မင်းလို့လည်း ခြုံငုံသိ မိရပါတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျာ”

“အေး... မုန်တယ်ကွဲ့ တပည့် တို့ရ။ လောကနတ်ဆိုတာက ပညတ် တစ်မျိုး။ လောကနတ် ကံပေါ် လက် ခုပ်တီး လာဘ်ခေါ်နည်းပေါ့ကွယ်။ အား လုံးဟာ ဓာတ်တူနဲ့တူ (၄+၂+၇)တွေ ချည်းပဲ။ ဒီတော့ လက်ခုပ်တီးတဲ့အချိန် မှာ အကျိုးထူးများစွာရှိတဲ့ လောကနတ်၊ လက်ခုပ်တီး လာဘ်ခေါ်နည်းကို ဆရာ တို့ကို သင်ပေးပါမယ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဒီနည်းပေးပါဦး ဆရာ ကြီး။ တပည့်တို့ ရေးမှတ်ထားပါမယ် ခင်ဗျာ”

“လောကနတ် ရုပ်တုကို ဆရာ ကိုအောင်ကြည်ထူးတို့ မြင်ဖူးကြမှာပါ။ ကြာပလွင်ထက်မှာ ထိုင်နေပုံလေ။ ဒူး နှစ်ဖက်ကို ထောင်၊ တင်ပျဉ်ခွေဟန် ဖြစ်ပြီး ခြေနှစ်ဖက် တစ်ဖက်စီ ခြေဖျား မှာ စည်းစုပ် တစ်ခုစီညှပ်ပြီး တီးနေတဲ့ ပုံပေါ့။ ညှာလက်ဖျားကို အပေါ်ထောင်၊ ဘယ်လက်က ကွေးညွတ်၊ ဒူးပေါ်တင် လို့ လက်ဖျားအပေါ်ထောင်ကာ ဦးခေါင်း အပေါ်မော့ပြီး ကနေဟန်ရှိတယ်။ ရင်ဘတ်နဲ့ လက်နှစ်ဖက်၊ ပဝါစရည် ရှည်တစ်ခု နွယ်ပတ်ပြီး ချထားတယ်။ အင်္ကျီပုံစံကလည်း ပုဂံခေတ်ရင်စည်း

အင်္ကျီ၊ ပန်းကနတ်များပါပြီး ခါးပုံစက ခါးစည်းမှ ပေါင်ကြားကိုဆင်း၊ ခြေဖျား နှစ်ဖက် ကြာပလွင်ပေါ်ကျပြီး ဦးခေါင်း မှာ စေတီပုံပါတဲ့ မင်္ဂလာကို ဆောင်းထား ဟန် ရှိတယ်ကွဲ့။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”

“အေး... ဒီတော့ ဓာတ်နံသဘော အရဖွင့်ကြည့်ရရင် လာဘ်ခေါ်ချင်လို့ လောကနတ်နဲ့ လက်ခုပ်တီးပြီး လာဘ် ခေါ်နည်းကို အင်္ဂုဏ်သဘောအရ စီရင် ဆောင်ရွက်ကြရမှာ။ ကဲ... ဒီလင်္ကာ လေးကို ရေးယူမှတ်သားထားလိုက်ကြ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးခင်ဗျာ”

“ကံပေါ် ဓာတ်ပေါ် လောကနတ်၊ လာဘ်ခေါ်နည်း လက်”

လူတို့ရွာတွင်၊ လာဘ်ပန်းဆင်၊ စီရင်နည်းတစ်ဖြာ။

လောကနတ်မင်း၊ ကိုးနဝင်း၊ ဓာတ်သွင်းယတြာ။

လက်ဖက်ကိုပုံ၊ ယိုပန်းစုံ၊ သင်းထုံ ရေချမ်းသာ။

သစ်သီးမယွင်း၊ ကိုးမျိုးသွင်း၊ ရွှေဝင်းလင်ပန်းမှာ။

နံ့သာဖယောင်း၊ မွှေး(ကိုး)ချောင်း၊ ဆွမ်းပေါင်းဖြူစင်စွာ။

ဘုရား သံဃာ ရတနာ၊ လှူပါ ဒါနသာ။

နံနက်ချိန်ခါ၊ လက်ခုပ်သာ တီး ကာ ပူဇော်ရာ။

နံ့ချင်းဓာတ်တူ၊ နဝင်းထူ၊ ဇမ္ဗူ အေးငြိမ်းမှာ... တဲ့ကွဲ့။

(ရွေးလင်္ကာ)

မြတ်ရတနာသုံးပါးနဲ့ လောကနတ်ဆွမ်းပွဲ ပြင်ဆင်နည်း

၁။ ရွှေလင်ပန်း (၂) သစ်သီး၊ ၉ မျိုး (၃) ယို ၉ မျိုး (၄) ပန်း ၉ မျိုး (၅) လက်ဖက် ၉ ပုံ၊ (၆) ရေချမ်း ၉ ခွက်၊ (၇) ဆွမ်း ၉ ပွဲ၊ (၈) ဆီမီး ၉ တိုင်၊ (၉) အမွှေးတိုင် ၉ ချောင်း ပါရပါမယ်။

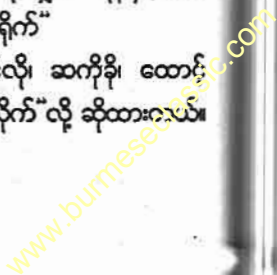
လောကနတ်မင်းရုပ်တု (ဝါ) ရုပ် ပုံရှေ့တွင် အထက်ပါ လှူဖွယ်ပစ္စည်းစုံ ပြင်ဆင်ထားရပါမယ်။ ရွှေလင်ပန်း (ဝါ) ရွှေရည်သုတ်လင်ပန်း(ရွှေပြားကပ်)ပေါ် တွင် လက်ဖက် ၉ ပုံ၊ ယို ၉ ပုံ၊ သစ်သီးစုံ ၉ မျိုး၊ ဆွမ်း ၉ ပွဲ၊ ပန်း ၉ မျိုး၊ ရေချမ်း ၉ ခွက်၊ ဆီမီး ၉ တိုင်၊ အမွှေးတိုင် ၉ ချောင်း စိုက်ထူလှူဒါန်း ကာ ဒါနပြုရပါမယ်။ ငြီးလျှင် အောက်ပါ မွှေးနံ့သားသမီးများ အစီရင်ပြုရပါမယ်။

ဥပမာ - တနင်္ဂနွေသားသမီး (ဆပွတ်) သောကြာနေ့ (မြောက်)အရပ် ထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ အောက်ဖော်ပြ ပါ ဇယားတိုင်း လက်ခုပ်ကိုးချက်တီး၍ လာဘ်ခေါ် စီရင်ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ ကျန်နေသားသမီးများလည်း ဇယားကို လေ့လာဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါတယ်။

“ငြိတော့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား ကုန်ပစ္စည်းများ ထွက်စေဖို့၊ လာဘ် လာဘာတိုးပွားစေဖို့ ရှေးဆရာမြတ်များ ရဲ့ အဆိုအမိန့် စကားရှိတယ်ကွဲ့။ ဆရာ ကြီး ထပ်ပြီးရွတ်ဆိုပြမယ်”

“ထွက်စွဲလိုလျှင်၊ ရန်နှင့်ဆင်၊ ဆပင် ညွှန်းပွင့်ရိုက်”

“သူ့ကိုနိုင်လို့၊ ဆကိုခို၊ ထောင့်၊ ပြိုဟ်ဓာတ်ဆင်လိုက်” လို့ ဆိုထားလေ။

ကံ . . . ဇယားကို ဆက်ကြည့်ကြရအောင်ကွယ်။ ဦးညို၊ ခေ-မာ၊ သု-တ၊ ဝေ-ရီ ရန်စီစီ (ရန်ဂြိုဟ်)။

၁-၃၊ ၂-၅၊ ၆-၇၊ ၄-၈
အောက်ပါဇယားအတိုင်း ဓာတ်ပန်း၊ ဓာတ်ညွန့်၊ ဓာတ်ယို အစားအစာများ ပူဇော်ဖွယ်ရာများကို သဒ္ဓါကြည်လင် ဖြူစင်စွာ ပြင်ဆင်ပါ။ ကိုးပါးသီလခံယူပြီး နံနက် (၉:၁၀)နာရီမှ (၁၀:၁၀)နာရီအတွင်း ရတနာသုံးပါးနှင့် လောကနတ်မင်းအား ပူဇော်ပါ။ ဇယားအတိုင်း သက်ဆိုင်ရာ နေ့နံ့သားသမီးများ ဆိုင်ရာထောင့်ကို မျက်နှာမူကာ (လက်ခုပ်တီး)ပြီး (လောကနတ်မင်းကြီးခင်ဗျာ/ရှင့် ကျွန်တော်/ကျွန်မတို့၏ နေအိမ်၊

တိုက်တာ၊ စက်ရုံ၊ ဆိုင်၊ ဗိမာန်သို့ ကြွရောက်၍ လောကနတ်အရှင် ပျော်ပွဲဆင်လျက် (လက်ခုပ်တီး)ပြီး -

၁။ ရွှေရတနာ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၂။ ငွေရတနာ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၃။ ပတ္တမြားရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၄။ ကျောက်စိမ်းရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၅။ စိန်ရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၆။ ပုလဲရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၇။ နီလာရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၈။ မြရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ၊ ၉။ မဟူရာရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ လက်ခုပ်တီးပြီး (ဝင်ကြပါစေ၊ ဝင်ကြပါစေ) သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။ လာဘ်

ရတနာများ ဝင်လာမစဲ တသံသံ ဝင်လာစေရန် လက်ခုပ်တီးပြီး တောင်းဆိုပေးပါ။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်က တပည့်များအား စိတ်ရှည်စွာ သင်ကြားချီးမြှင့်ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ (လောကနတ်လာဘ်ခေါ် ပုံတော်ကို ချိတ်ဆွဲပူဇော်ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ဓာတ်သိဒ္ဓိယတြာ တည်ပါသည်။)

နလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ . . .

ဂမ္ဘီရဆရာကြီးဇာဂရ

နေ့နံ့သားသမီး	ရန်ဂြိုဟ်	ရန်ဂြိုဟ်လှူရန် ဓာတ်ပန်း	ဆပွတ်ဂြိုဟ်	ဆပွတ်ဂြိုဟ်လှူပစ္စည်း	လက်ခုပ်တီးရာတွင် မျက်နှာမူရာထောင့်
နွေ	အဂါ	ငွန်ပန်း၊ ဇော်စိမ်းပန်း	သော	သစ်သီးယို၊ သရက်ယို	မြောက်အရပ်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
လံာ	တေး	မေမြို့၊ ပေါက်ပေါက်	နေ	နာနတ်ယို၊ နမ်းပစ်	အနောက်တောင်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
ဂါ	နွေ	အုန်းပန်း၊ အင်ညွန့်	နွေ	အုန်းယို	အရှေ့မြောက်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
ယူး	ရာဟု	ရှောက်ညွန့်၊ ရွှေပန်း	လံာ	ကတွတ်ယို	အရှေ့ရပ်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
တေး	လံာ	ကံ့ကော်ပန်း၊ ငွေပန်း	ဂါ	ဆီးယို	အရှေ့တောင်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
ကြာ	နေ	ဒေါန၊ ဒန်းပန်း၊ ဒန်းညွန့်	ဟူး	ရှောက်ယို	တောင်အရပ်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
နေ	သောကြာ	သီဟိုဠ်၊ သပြေ	တေး	မြေပဲယို	အနောက်အရပ်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး
ဟု	ဟူး	လင်းလွန်း၊ ဝါးရွက်	လံာ ညနေကိတ်	ကျောက်ဖရုံယို ခရမ်းချဉ်ယို	အနောက်မြောက်အရပ်ထောင့် လက်ခုပ် ၉ ချက်တီး

ဥမက္ခဲ သိုက်မပျက် စီးပွားတက်

သတိုးသိခံ

လောကကြီးက တစ်ခါတစ်ရံ ဆန်းကြယ်တတ်ပါသည်။ မမျှော်လင့်တာတွေ ဖြစ်နေတတ်သလို၊ မျှော်လင့်တာတွေလည်း ဖြစ်လာတတ်တာ အများကြီးရှိပါသည်။ ကမ္ဘာကြီးပူနွေးလာသလို သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေက သိသိသာသာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ခပ်စိပ်စိပ်လေးဖြစ်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။

တရုတ်နိုင်ငံက လျှင်ဘေး၊ မြန်မာနိုင်ငံက နာဂစ်ဘေးတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မမြင်ရသော၊ မမျှော်လင့်ထားသောအရာများ ဖြစ်လာသောအခါ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်တင်မက သဘာဝမှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြသော တိရစ္ဆာန်များပါမကျန် သေကျေပျက်စီးနေခဲ့ကြပါသည်။ မိသားစုဘဝလေးထဲဝယ် နွေးနွေးထွေးထွေး လုံခြုံမှုရှိနေခဲ့ရာမှ ကစဉ့်ကလုံး ကွဲပြားပြီး သေသူ၊ ရှင်သူနှင့် အတိဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသူများ များပြားခဲ့ရပါသည်။

မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးများ ကြုံတွေ့ရမည့် အရေးမှ ကင်းဝေးအောင် “ဥမက္ခံ သိုက်မပျက် စီးပွားတက်” စေမည့် ဂါထာအစွမ်းလေးကို ပေးချင်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိကြပါမည်။ မေတ္တာပေးမ၊ တဏှာပေးမ နှစ်ပါးတို့တွင် ဘုန်းကျက်သရေကောင်းခြင်း၊ လာဘ်လာဘရရှိခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာမှစ၍ သားကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း တို့အား ဖော်ကြားနိုင်သည့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး ရှင်သီဝလိ ကိုးကွယ်ပူဇော်မှုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်သီဝလိ ကိုးကွယ်ရာ၌ နေ့၊ နံအလိုက် ကိုးကွယ် ပူဇော်ရပါမည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် အိမ်ဦးနတ်ဖြစ်သော အိမ်ထောင် ဦးစီး၏ နေ့အလိုက် ထုလုပ်ကိုးကွယ်ရပါမည်။

- တနင်္ဂနွေ - ကုက္ကို
- တနင်္လာ - ပညောင်
- အင်္ဂါ - ချယား
- ဗုဒ္ဓဟူး - သပြေ
- ကြာသပတေး - သဖန်း
- သောကြာ - ဥနဲ
- စနေ - မအူ

တို့ ဖြစ်ပါသည်။ နံသင့်သစ်သားကို အလိုရှိသော အခါ ပြည့်စုံစွာဖြင့် သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ခါးပန်း၊ တောင်ဝှေး စသော ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွ ရပ်တော်မူဟန် ဝိသစ္စာ ထုတ်လုပ်ပြီး နံ့သာငါးပါးရည်ဖြင့် ပက်ဖျန်းပူဇော်ရပါမည်။

ထိုသို့ ထုလုပ်ပူဇော်ပြီးသောအခါ အိမ်၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သော အိမ်ထောင်ဦးစီးမှပင် ၁၁ ရက်တိတိ (လစဉ်) ချွတ်ဖတ်ပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရပါမည်။ အဓိကအားဖြင့် ကံငါးပါး ထူးချွန်ပေါက်အောင် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

ရှင်သီဝလိဆယ်ဂါထာကို အာရုံရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာ၌ ချမ်းပန်းပေါက်ပေါက် စသော သက္ကာယတို့ဖြင့်လည်း ထုတ်အားရှိသမျှ ပူဇော်ရပါမည်။ ရှင်သီဝလိမန္တန်တော်မှာ

- ၁။ သီဝလိစ၊ မဟာလာဘ်၊ သဗ္ဗလာဘ် ဘဝဿတိ၊ တေရဿအာနဘောဝေန၊ သေဗ္ဗဟောန္တ ဝိယံမမ။
- ၂။ သီဝလိစ မဟာဝိရော၊ ယေစပဿန္တ မဝိယံ၊ တေစပဿန္တ ပရမံ၊ ဇနပဒံ ပူဇယန္တ။

- ၃။ သီဝလိစ မဟာနာမံ၊ ဣန္ဒြေဒေဝါ သဗြဟ္မကာ၊ မနဿပုရိသောဣတ္ထိ မဟာလာဘ် ဘဝဿတိ။
- ၄။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ မေ သိသေဌပေတွာန၊ ဇမ္မုဒီပပဏ္ဍလေ၊ ဇယောမန္တာသုခါဝတာ။
- ၅။ သီဝလိစ မဟာလာဘ်၊ နာနာဒေဝီ ဝရံဝရံ၊ ဣဒံပိ ပူဇိတံဒေဝီ၊ မဟာသုခံ ဘဝိဿတိ။
- ၆။ ဝဏ္ဏဒန္တ နရာတိတ္ထိ၊ အနာမယု ဘဝေစေဝ၊ တဝရက္ခေရာဇိတ၊ သဗ္ဗေကောခံ ဝိနသန္တ။
- ၇။ သီဝလိစ မဟာနာမံ၊ သဗ္ဗလာဘ် ဘဝိဿတိ၊ ထေရဿ အာနဘောဝေန သဒ္ဓဟောန္တ ဝိယံမမ။
- ၈။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ယေယေပဿန္တ မဝိယံ၊ တေစ ပဿန္တ ပရမံ၊ ဇနပဒံ ပူဇယန္တ။
- ၉။ သီဝလိစ မဟာလာဘော၊ မမသိသေ ဌပေတွာန၊ မန္တတေဇယော မန္တ အဟံဝန္ဓဝိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၀။ သီဝလိစ မဟာထေရော ဒေဝမနဿပူဇိတော၊ သေဝမဟော ပစ္စယာဒီနံ၊ မဟာလာဘ် ကရောတုမေ။

အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာအား ၁၁ ခေါက်တိတိ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါက စီးပွားတိုးတက်ကာ ဒီရေအလား ချမ်းသာ ကြွယ်ဝနိုင်သလို အေးချမ်းသာယာသော လုံခြုံရေးထွေးသည့် မိသားစုဘဝလေးအဖြစ် တည်တံ့ကာ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းအပြင် စီးပွားဥစ္စာများ ပေါကြွယ်ဝပြီး မမျှော်လင့်သော ကပ်ဆိုးကြီးများမှလည်း ကျော်လွှားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

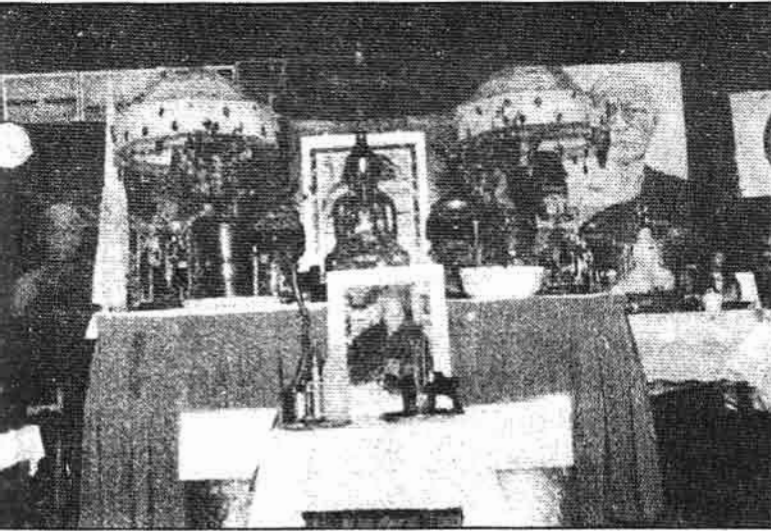
သတိုးသိဒ္ဓိ

မိန့်သော
ရိပ္ပံ
စောနေ
ဘုရား
မယ်နှု
ကောင်းမှု

အောင်ကျည်ထွက်:

ကျွန်တော်သည် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝေနေယျတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သာမန် သားတပည့်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သာမန်တပည့်တစ်ဦးဟု သုံးစွဲရေးသားခြင်းမှာ ကျွန်တော်သည် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးအား အခါအခွင့်သင့်မှ ဖြော်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျင့်စဉ်များကို ရရှိသည့်အခါတိုင်း ကျင့်ခဲ့သည်။ လှူစရာအခွင့်ကြံ့စွာ လှူခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဘုရားအား ကျွန်တော် စတင်ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည့်အခါမှစ၍ ကျင့်စဉ်များကို မှန်မှန်ကျင့်ခဲ့ရာ နားခြားမှုက ပို၍ ပို၍ ရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်ဝင်အတွင်းတွင် သွားရောက်၍ တစ်လမျှ ဦးသီတင်းနေထိုင်ပြီး ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးထံ အနီးကပ်ဝတ်ဖြည့်ရမိ မကြုံခဲ့ရပေ။ ထို့ကြောင့် သာမန်တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟုသာ မှတ်ယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

အခါအခွင့်ကြံ့၍ ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်တွင် ပြန်ရောက်အခြေပြု၍ နိုင်ငံဝန်ထမ်းတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ တင်ပြီးသည့်အချိန်မှစတင်၍ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကြွရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိဟု သိရသည်။ တချို့သော တပည့်သာဝကများက ရန်ကုန်သို့ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြသော်လည်း ဆိတ်ဆိတ်သာနေခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ သွားရောက်ပင့်လျှောက်ထားမှုကြောင့် ၁၃၅၆ ခု၊ တပေါင်းလပြည့် (၁၅·၃·၉၅)နေ့တွင် ပထမအကြိမ်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ဒုတိယအကြိမ်ကား ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင်းမှာပင် နိုင်ငံတော်မှ ပူဇော်ဆက်ကပ်သည့် အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇဘွဲ့တံဆိပ်တော် လက်ခံရန်အတွက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကျွန်တော်၏နေအိမ်၌ပင်လျှင် ဆရာတော်ကြီး ခေတ္တသီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့ပြီး ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျအများအပါအဝင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဝေနေယျများကို တရားချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဤသို့နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကြွရောက်ခဲ့နိုင်အောင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရောက်၍ အတော်ပင့်ယူရပါသည်။ ဤသို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်သို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်ခြင်းကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျများက ထိုစဉ်က ကျွန်တော်ကို အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ခဲရာခဲဆစ် ပင့်ဆောင်ရကျိုးနပ်၍ မေ့ပီတိဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ အမှန်ဆိုသော် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အကြောင်းတရားရှိ၍ အကျိုးတရားအတွက် ကြွရောက်ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်... ရွှေတိဂုံစေတီတော်၊ ဆူးလေစေတီတော်၊ ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်၊ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်၊ သန်လျင်မြို့ ကျိုက်ခေါက်စေတီတော်နှင့် မြောက်ဥက္ကလာပမယ်လမတုရားများသို့ ကြွရောက်ဖူးမြော်ကြည့်ညှိတော်မူသည်။ ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး၊ ဆူးလေဘိုးဘိုးကြီး၊ ဗိုလ်တထောင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ သန်လျင်ဘိုးဘိုးကြီးတို့အား ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မေတ္တာပို့သခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်မှတ်မိနေပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဒုတိယအကြိမ် ရန်ကုန်သို့ကြွခဲ့စဉ်က ငှာသမျှ

www.burmeseclassic.com

အချိန်လေးတွင် သန်လျင်ကျွန်းခေါက်
စေတီတော်သို့ ဒုတိယအကြိမ် ကြွ
ရောက်ဖူးမြော်ပါသည်။ ထိုစဉ်က
သန်လျင်ကျောက်ခေါက်စေတီတော်ရှိ
အရှေ့မှန်စောင်းတန်းတွင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးက ကျွန်တော့်အားခေါ်၍
မိန့်မှာပါသည်။ “ဒကာကြီးတို့ ရန်ကုန်
ဝေနေယျတွေ ကျုပ် ရွှေပေါ်ကျွန်းအပြန်
သင့်တဲအချိန်လောက်မှာ မြောက်ဥက္က
လာပမှာရှိတဲ့ မယ်လမုဘုရားအနီးမှာ
ဒေဝဒါနပြုလုပ်ကြပါ။ ဥက္ကလာပမင်းကြီး
ဆိုတာ သာသာနပြုခဲ့တဲ့ မင်းကြီးပဲ။
ပြီးတော့ . . . ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ
ပိုပွင့်လင်းစည်ကားအောင်၊ တည်တံ့
အောင်ပေါ့ ဒကာကြီး”

ဤသို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိန့်မှာခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ကျွန်တော်တို့
ရန်ကုန်ဝေနေယျများသည် မယ်လမု
ဘုရားအနီးတွင် ဒေဝဒါနပြုကြီးသဘင်
ဆင်ယင်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုနည်းတူ

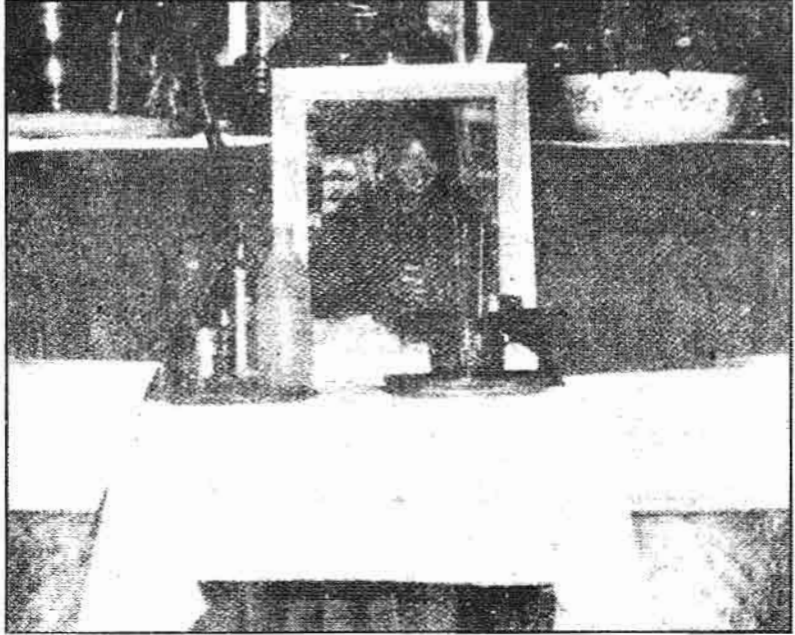
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဒုတိယအကြိမ်
ရန်ကုန်ကြွခဲ့စဉ်က အခါအခွင့်သင့်၍
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မူလဝေနေယျ
များဖြစ်သော ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး
ကျော်ရှိန်(ငြိမ်း)နှင့် ဇနီး ဒေါ်မြိုင်မြိုင်
ထွန်းတို့က ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
မင်္ဂလာခံမြို့နယ်၊ ရွှေနံသာကျေးရွာအုပ်
စု၊ လေးဒေါင်ကန်ရွာဦးထိပ်ရှိ ရန်ပြေ
မာန်ပြေ ရှေးဟောင်းစေတီအနီးတွင်
လယ်မြေငါးဧကကို လှူဒါန်းပူပြုပါသည်။
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ထိုလှူဒါန်း
မှုကို အားရတော်မူ၍ ပရိယတ္တိ စာသင်
တိုက်ကြီး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်
အာသီသ ရိတော်မူခဲ့သည်။

အချိန်အခါသင့်၍ ကျွန်တော်
လည်း ဒေါ်မြိုင်မြိုင်ထွန်းလှူဒါန်းသော
လယ်မြေငါးဧကနှင့် တစ်ဆက်တည်း
ဖြစ်သော မြေနစ်ကကျော်ကို ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းပူပြုပါ
သည်။ ပို၍ထူးခြားသည်မှာ ကျွန်တော်

တို့ လှူဒါန်းခဲ့ကြသော လယ်မြေများနှင့်
ဆက်စပ်နေသော နောက်ထပ် လယ်
မြေ ၁၀ ဧကတိတိကို ဒေါ်နွဲ့ ဆိုသူ
ပါရမီရှင် အမျိုးသမီးကြီးက ထပ်မံလှူ
ဒါန်းပြန်ပါတော့သည်။ စုစုပေါင်း ယယ်
မြေ ၁၈ ဧကခန့်ကို ရွှေပေါ်ကျွန်းသာ
သနာနယ်မြေ ဖြစ်မြောက်ရေးနှင့် ပရိ
ယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး ပေါ်ပေါက်ရေး
ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကျွန်တော့်
အား လုံးဝဥသည့် တာဝန်ယူရန် မိန့်မှာ
ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကတိ
ပြု လျှောက်ထားပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မှာကြားလမ်းညွှန်ခဲ့သည့်အတိုင်း ယင်း
မြေများတွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းကမ္မဋ္ဌာန်းစခန်း
သစ်ကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။
ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျတို့၏ သဒ္ဓါ
ကြည်ဖြူ အားထုတ်မှုကြောင့် ဤဓမ္မ
စခန်းတွင် ကံပွင့်ကျောင်း၊ ဓာတ်တော်
ကျောင်း၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းကျောင်းဟူ၍
ကျောင်းဆောင်ငယ်သုံးဆောင် စတင်
တည်ဆောက်ထားနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ပြင် ကိုက်တစ်ထောင်ကျော် ရှည်
လျားသော ရွှေနံသာရွာမှအဝင် တောင်
မြောက်လမ်းမကြီးကို ဖောက်လုပ်နိုင်ပြီ
ဖြစ်ပါသည် အလှူရှင်များ ပေါ်ပေါက်
လာပါက တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်၊ ပြုပြင်
ရန်များကို ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျများ
က ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြ
ပါသည်။

ဤသို့ ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျ
များ ရွှေပေါ်ကျွန်းဓမ္မစခန်းသစ်ကြီး
အတွက် ကြိုးပမ်းဆဲ ကာလများတွင်
မမျှော်လင့်ဘဲ ကြေကွဲဖွယ်ရာ၊ နှမြော

လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ကြီးနှင့် ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်ကား...

၁၃၅၈ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော်
၁၃ ရက် (၅-၂-၉၇) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ
၄ နာရီကျော်က ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်
ဘုရားကြီးသည် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီဝင်
ကျောင်း၌ပင် ခန္ဓာဝန်ချသွားပြီဖြစ်
ကြောင်း ကြာသီရတော့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ဘုရား
ကြီး ခန္ဓာဝန်ချသည့်သတင်းကို ကြား
လျှင်ကြားချင်း ကျွန်တော်သည် ပုထုဓဉ်
သာပီပီ တုန်လှုပ်ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းခဲ့
ရပါသည်။ ကျွန်တော်အဖို့တွင်မူ ရွှေ
တောင်ကြီး ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသည်နည်း၊
ဖခင်ကြီးတစ်ဦး ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်နည်း
ခံစားခဲ့ရပါ၏။ မလှိုင် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီ
တော်ဝင်ကျောင်းသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
သွားရောက်၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အား နောက်ဆုံးဖူးမြော်ခွင့်ပင် မရခဲ့ချေ။
အဝေးကနေ၍ လှမ်း၍ကန်တော့ခြင်း၊
မေတ္တာပို့သခြင်း၊ အမျှပေးဝေခြင်းဖြင့်
သာ ကျေနပ်ခဲ့ရပါ၏။ သို့သော် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီး လမ်းညွှန်ခဲ့သည့် လမ်း
စဉ်၊ ကျင့်စဉ်ကိုမူကား မပျက်ခဲ့ပါ။
ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်မှာခဲ့သည့်
တာဝန်ပေးခဲ့သည့် “ရန်ကုန်တိုင်း ရွှေပေါ်
ကျွန်းဓမ္မစခန်းသစ်” ကို ဇွဲလုံ့လမလျော့
ဘဲ ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျများနှင့်အတူ
အားကြီးမာန်တက် မမှိတ်မသုန် ဆောင်
ရွက်နေကြရပါတော့သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ညတစ်
ည၊ ကျွန်တော်သည် ထူးဆန်းသော
အိပ်မက်တစ်ခုကို မက်ခဲ့သည်မှာ အမှန်
ဖြစ်ပါသည်။

အိပ်မက်ဆိုသည်မှာ ကံ၊ စိတ်၊
ဥတု၊ အာဟာရကြောင့်လည်းကောင်း၊
သွေးလေကြောင့်လည်းကောင်း၊ အမှတ်
မထင် အစွဲအလမ်းတစ်ခုခုကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျအားဖြင့် လူ
တိုင်းမက်လေ့မက်ထ ရှိခဲ့ကြပါသည်။
ထိုနည်းတူ ကျွန်တော်သည် ယင်းသို့
အိပ်မက်မက်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါ
လိမ့်မည်။ ယင်းည မိုးလင်းခါနီးတွင်
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
ရွှေဆင်းတုနှစ်ဆူကို လက်ဝဲလက်ျာ
ပွေ့ပိုက်ထားလျက်...

“ဗားကရာတိုက်က ရွှေဆင်းတု
နှစ်ဆူ သွားပင့်ပါတော့လား။”

ဟု ကျွန်တော်အား မိန့်မှာခြင်း
ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ရုတ်တ
ရက်လန့်နိုး၍ ပြက်ပြက်ထင်ထင် မြင်
မက်သဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချား လန့်
နိုးမိပါသည်။ သို့သော် အိပ်မက်ထဲတွင်
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို
ဖူးမြင်လိုက်ရ၍ ပီတိဖြစ်ပါသည်က
တော့ အမှန်ပင်။ အိပ်မက်ဆိုတာ မိုး
လင်းခါနီး အရုဏ်ဦးတွင်လည်းကောင်း၊
အိပ်တစ်ဝက်၊ နိုးတစ်ဝက် အိပ်မက်
သည်လည်းကောင်း မက်လေ့မက်ထ
ရှိကြပါသည်။ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ
ထိုမက်ခဲ့သော အိပ်မက်များကို ပြန်၍
စဉ်းစားမရနိုင်အောင် ပိုးတဝါးဖြင့် မေ့
တတ်ကြပါသည်။ သို့သော် ယခုအိပ်
မက်မှုကား မှတ်မှတ်ထင်ထင် ကျွန်
တော် မေ့မရနိုင်တော့ပါ။ ကျွန်တော်
စိတ်စွဲလမ်းမှုကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်
သည်။

ပြန်၍စဉ်းစားသော်...

၁၉၉၈ ခု၊ မေလ လလယ်
လောက်က ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်တိုင်း
ရွှေပေါ်ကျွန်း ဓမ္မစခန်းသစ်သို့ မန္တလေး
မြို့မှ ရွှေပေါ်ကျွန်းဝေနေယျဟောင်းကြီး
ဦးကျော်သိန်းနှင့် ဇနီးဒေါ်နွယ်နွယ်ဝင်း
တို့ အလည်ခရီးရောက်လာကြပါသည်။
ယင်းဓမ္မစခန်းသစ်တွင်ပင် ဦးကျော်သိန်း
တို့ ဇနီးမောင်နှံ တစ်ညတာ တည်းခို
ကြပါသည်။

နွေကာလ ညလသာသာ ဓမ္မ
စခန်းသစ်ကျောင်း မြက်ခင်းပြင်တွင်
ဦးကျော်သိန်းနှင့် ကျွန်တော်အပါအဝင်
ရန်ကုန်ဝေနေယျများသည် မေ့ရက်နိုင်
စရာမရှိသော ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
အကြောင်းများကို ပြောကြဆိုကြမိပါ
သည်။

ဦးကျော်သိန်းက ဆရာတော်
ဘုရားကြီး ခန္ဓာဝန်မချမီ နောက်ဆုံး
မန္တလေးခရီးစဉ်တွင် အမရပူရမြို့ ဗား
ကရာ ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းတွင် ည
အိပ်သီတင်းသုံးခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာတော်
ဘုရားကြီးသည် မန္တလေး၊ မုံရွာ၊ ရွှေဘို
စသည့် မြို့များသို့ သာသနာပြု ခရီးစဉ်
များရှိပါက ဗားကရာပိဋကတ်တိုက်
ကျောင်းတွင် ဝင်ရောက်သီတင်းသုံး
လေ့ရှိကြောင်း၊ ဗားကရာပိဋကတ်တိုက်
ကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဝိဒက
လည်း ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရား
ကြီးအား မိမိသီတင်းသုံးနေသော ဤ
ဗားကရာတိုက်ကျောင်းကြီးအား အခါ
မလပ် ကြုံရောက်သီတင်းသုံးနိုင်ရန်
လှူဒါန်းထားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဗားကရာ ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်း
ကြီးသည် ပိဋကတ်စာပေများ၊ လေး

များအပြင် ခေတ်အဆက်ဆက် ရှေးဟောင်းရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များစွာကို ရှေးအဆက်ဆက် ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော ကျေးဇူးရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မြသိန်းတန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတ ဆရာတော်ကြီးတို့က အချိန်ယူ ရှာဖွေစုဆောင်း ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကြောင်း၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးသည် ပဋိပတ္တိ အကျင့်စခန်းသာမက ပိဋကတ်တော်များဆိုင်ရာ ပရိယတ္တိစာပေကို စာဖတ်ဝါသနာကြီးခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဗားကရာတိုက်ကျောင်းကို ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးအား လှူထားသဖြင့် ဤပိဋကတ်စာပေ ပေထုပ်များကို ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်ဝင်ကျောင်းသို့ မှန်စီရိများနှင့်တကွ ယူဆောင်ပြီး ပိဋကတ်တော်စာကြည့်တိုက် တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ရန်အထိ ရည်ရွယ်ချက်ရှိကြောင်း စသည်တို့ကို ပြောပြသည်။

ဤသို့ ဦးကျော်သိန်း၏ ပြောပြချက်များကို ကျွန်တော်၏ စိတ်အစဉ်တွင် စွဲထင်ခဲ့မိပါသည်။ ကျွန်တော်သည်ပင်လျှင် တစ်နေ့သောအခါ ဝန်ထမ်းဘဝမှ အငြိမ်းစားယူပြီး မလှိုင်ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်ဝင်ကျောင်းတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအနီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုရင်း ဗုဒ္ဓပိဋကတ် စာကြည့်တိုက် တည်ထောင်ပြီး ဗုဒ္ဓစာပေများကို ဖတ်ရှုပြုစုလျက် ပညာပါရမီ တည်ဆောက်မည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဆန္ဒက မပြည့်ဝခဲ့ပါ။ မိုးတိမ်သို့နယ် လွင့်ပြယ်ခဲ့ရပါ၏။

ဤစိတ်အစွဲအလမ်းကြောင့် ကျွန်တော် ဤအိမ်မက် မက်ခဲ့ရသည်ဆိုစေဦး အခွင့်အခါကြုံကာ တစ်နေ့ ဗားကရာတိုက်ကိုသွား၍ “ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူ” အား ပင့်ဖြစ်အောင် ပင့်ဆောင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

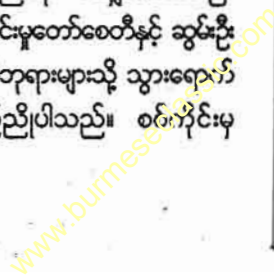
၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် သက်ပြည့်အငြိမ်းစားဘဝသို့ ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့သည်။ ဘဝတစ်ကွေ့ဝယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိလာခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရကား ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၉ ရက်တွင် ကျွန်တော်သည် အထက်မြန်မာပြည် ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့သည်။ မူလရည်ရွယ်ရင်းမှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ချီးမြှင့်သော အိမ်မက်အရ ဗားကရာကျောင်းတိုက်သို့ သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ခရီးစဉ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ သွားခဲ့သည်။ ပဲခူးရွှေမော်ဓောဘုရား၊ မိတ္ထီလာဖောင်တော်ဦးဘုရား၊ သာစည် ရွှေယင်မျှော်ဘုရား၊ ပုလိပ်မြေဘုရား၊ မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရား၊ အိမ်တော်ရာဘုရား၊ ရွှေကျီးမြင့်ဘုရား၊ မန္တလေးနန်းတွင်း ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၊ မန္တလေးတောင် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားများအား တစ်ဆက်တည်း ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ အမရပူရ ဗားကရာ ပိဋကတ်တိုက်သို့ သွားသည်။ ဗားကရာကျောင်းတိုက်တွင်း ဆရာတော်ဦးကောဝိဒအား တွေ့ဆုံဖူးမြော်သည်။ မိမိသည် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးချီးမြှင့်သော အိမ်မက်အရ ဤကျောင်းတိုက်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူအား ရန်ကုန်

တိုင်း၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းဓမ္မစခန်းသစ်သို့ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်လိုကြောင်း၊ မိမိသည် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သားတပည့်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးဦးကျော်သိန်းနှင့်လည်း ခင်မင်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောဆို လျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒကလည်း မိမိအား မသိ၊ မိမိကလည်း ဆရာတော်ဦးကောဝိဒအား ယခင်ကပင် မဖူးမြင်မသိဖူးခဲ့ကြပါ။ ဤသို့ မသိမမြင်ကြဖူးသူနှစ်ဦး ယခုလိုဆုံကြ၍ ရုတ်တရက် ဘုရားပင့်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ ဆရာတော်ဦးကောဝိဒကော...။

“ယခုလာတဲ့ ဒကာကြီး ပြောပြလိုသာ သိရတယ်။ ဒကာကိုကျော်သိန်းကိုလည်း ကျုပ်အခေါ်လွှတ်ထားမယ်။ ကျုပ်တို့ကျောင်းမှာရှိတဲ့ ဘုရားရုပ်ပွားတော် ပိဋကတ်ဆိုင်ရာ စာပေတွေကိုတော့ အခု ဒကာကြီးမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ အနုပညာဗိမာန်ဦးစီးဌာနကို အားလုံးလှူပြီးပြီ။ ဘာမျှ လက်ကျန်မရှိတော့ဘူး”ဟု မိန့်သည်။ ကျွန်တော်အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်အားငယ်သွားမိသည်။ ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ အခေါ်လွှတ်လိုက်သော မူလဝေနေယျကြီး ဦးကျော်သိန်းသည် ရောက်မလာပါ။ ခရီးလွန်နေဟန်တူ၏။ ဦးကျော်သိန်းအား စောင့်နေစဉ် အချိန်ရတုန်း ဆရာတော်ဦးကောဝိဒအား ခွင့်ပန်၍ ညနေအပြန်တစ်ခေါက်တွင် လှည့်ဝင်ပါမည်ဟု လျှောက်ထားပြီး စစ်ကိုင်းကောင်းမှုတော်စေတီနှင့် ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီဘုရားများသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည့်ညှိပါသည်။ စစ်ကိုင်းမှ

အပြန် ဗားကရာကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်
ဝင်သည်။ ဦးကျော်သိန်းနှင့် တွေ့ပြီး
ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်မှ မျှော်လင့်စရာ ရှိလာ
မည်။

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒက "ဒကာ
ကြီး ပြန်လာပေမယ့် ခုချိန်ထိ ဦးကျော်
သိန်းက ရောက်မလာသေးဘူး။ ဒါပေ
မယ့် ဒကာကြီးဆန္ဒရှိရင်တော့ ကျုပ်တို့
ကျောင်းမှာ ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူတော့
ကျန်သေးတယ်။ တစ်ဆူက အပေါ်
ကျောင်းမှာ ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် အင်္ဂါ
မစုံဘူး။ တစ်ဆူကတော့ ဒီကျောင်း
အပေါ်ထပ်မှာ ရွှေပြန်ချထားပြီးသား။
သပ္ပာယ်လှတယ်။ ဖူးချင်ရင် ကျုပ်ပြ
ပေးမယ်"ဟု မိန့်သည်။ ကျွန်တော် စိတ်
လှုပ်ရှားကာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိသည်။
အံ့လည်း အံ့ကြမိသည်။ "အိပ်မက်အရ
ကျန်နေတာ ဒီနှစ်ဆူပဲ။ အမှန်ဖြစ်ရ
မည်" ဟု ဝမ်းသာနေမိသည်။ ဆရာ
တော်ဦးကောဝိဒ လိုက်ပြု၍ ကျောင်း
ပေါ်ထပ်သို့ ဘုရားဖူးရန် ကျွန်တော်
ရောက်သွားသည်။

"ဒီဘုရားပဲ ဒကာကြီး"ဟု ဆရာ
တော်ဦးကောဝိဒက မိန့်သည်။ ကျွန်
တော်သည် ဆရာတော်ညွှန်ပြသည်
ဘုရားအား ဖူးတွေ့ရပါတော့သည်။
"အိပ်မက်ထဲက ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ရ
မည်"ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံသည်။ တွေ့
လျှင်တွေ့ချင်း ဦးအကြိမ်ကြိမ်ချကာ
ကန်တော့နေမိသည်။ ဉာဏ်တော် နှစ်
ပေခွဲခန့်ရှိ အင်းဝခေတ်လက်ရာ ရုပ်ပွား
တော်ဖြစ်ပေသည်။ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း
ဖြင့် သပ္ပာယ်လွန်းလှသည်။ ရုပ်ပွား
တော်၏ မျက်နှာတော်ကို ကြည့်ညှိရင်း

ဖူးမဝ ပီတပြစ်ကာ ကျွန်တော် မျက်
ရည်များပင် ကျလာမိပါသည်။ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့် ဟူ၍မသိ။ ဘုရား
ကို ကြည့်ညှိရင်း ကျွန်တော်သည်
ရှိုက်ကြီးတင်ငင် ငိုကြွေးမိပါတော့သည်။
စိတ်ကို အတန်တန်ထိန်းကာ မျက်ရည်
သုတ်ရင်း ဘုရားကို အနီးကပ်ကြည့်ရှု
ဖူးမြော်မိဖြစ်သည်။ ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ
သပ္ပာယ်လွန်းလှပါတကား။ ဆက်၍
အနီးကပ်ဖူးမြော်ရာတွင် ထူးဆန်းသည်
မှာ ဘုရား၏ ပလ္လင်တော်တွင်...

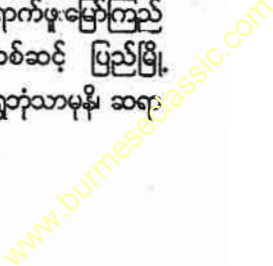
"စိန်သော ငါယုံ တောနေ
ဘုရား... မယ်နကောင်းမှု"ဟူသော
ကမ္မည်းစာတန်းကို တွေ့မြင်ရပါ၏။
အင်းဝခေတ်၊ အမရပူရခေတ် မိဖုရား
ခေါင်ကြီး မယ်န၏ ကောင်းမှုတော်ဖြစ်
ကြောင်းကို ကျွန်တော် ပြက်ပြက်ထင်
ထင်သိသည်။

ဤသို့ မယ်နကောင်းမှုဆိုရာတွင်
လည်း ဘုရားကုသိုလ်ရင်၊ အလှူရှင်၊
ကောင်းမှုရှင်တစ်ဦးဦးဖြစ်သော မယ်န
သည် တောသူမယ်န၊ ကုန်သည်ပွဲစား
မယ်န ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ အင်းဝ၊
အမရပူရခေတ်တွင် ဘုရားကျောင်းကန်
စေတီ ပေါများသည်။ ခေတ်ရေစီး
ကြောင်း ပြောင်းလဲမှု၊ မြို့ပြအနေ
အထားပြောင်းလဲမှု၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်
ဒဏ်၊ ပြည်တွင်းစစ်ဒဏ်နှင့် မသမာသူ
များ ခိုးယူဖျက်ဆီးမှုဒဏ်များကြောင့်
လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုများ တိမ်မြုပ်ပျောက်
ကွယ်မှုများ ရှိခဲ့ပေသည်။ ဗားကရာ
တိုက် မူလဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
စိတ်ရင်းစေတနာ၊ သဒ္ဓါထက်သန်မှုနှင့်
ကြီးပမ်းစုစည်း ထိန်းသိမ်းမှုများကြောင့်

ဤကဲ့သို့သော ဗုဒ္ဓရေးဟောင်း ရုပ်ပွား
တော်များကို ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခွင့်ရ
သည်မှာ ကုသိုလ်ထူးလှပေသည်ဟု
ဆိုရပါမည်။

ကျွန်တော်သည် အိပ်မက်အရ
ပင့်ဆောင်လိုသည့် ဘုရားကို ဖူးမြော်
ခွင့်သာရခဲ့ပါ၏။ ပင့်ဆောင်ခွင့်ကား မရ
ခဲ့ပေ။ ဘာဆက်လုပ်ရမည်မသိ။ စိတ်
မကောင်းကြီးစွာ အမှန်ဖြစ်မိပါသည်။
သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ပြင်ဦးလွင်မြို့ရှိ
"မဟာအံ့ထူးကံသာ" ဆုတောင်းပြည့်
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ရန်
ခရီးဆက်လက် ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သို့
သော် ပြင်ဦးလွင် ၂၁ မိုင်အရောက်တွင်
ကားစက်ချွတ်ယွင်း၍ နောက်ကြောင်း
ပြန်လှည့်ခဲ့ရသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
ပင် ပြင်ဦးလွင်သို့သွားနေသော ဦးကျော်
သိန်းက ကျွန်တော်အား ၂၁ မိုင်တွင်
အပြန်ခရီး၏ ကားပေါ်မှ တွေ့ခဲ့ရကြောင်း
နောင်တွင် ပြောပြခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ ကျွန်တော်သည်
မန္တလေးမှ ရန်ကုန်သို့ တိုက်ရိုက်ပြန်
မည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိသည်။ သို့သော်
ကျွန်တော်စိတ်ကို တည်ငြိမ်စွာထားကာ
အပြန်ခရီးစဉ်တွင် ပုဂံသို့ဝင်မည်။ ပုဂံ
တွင် ရွှေစည်းခုံစေတီ၊ သဗ္ဗညုစေတီ၊
ဗူးဘုရားနှင့် အလိုတော်ပြည့်ဘုရားတို့
ကို သွားရောက်ဖူးမြော်ကန်တော့၍
အဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်။ ထိုမှ ဆက်လက်၍
မကွေးမြို့သို့လွန်၊ မင်းဘူး စက္ကံနန်းတဲ၊
နဂါးပွက်တောင်နှင့် ကျောင်းတော်ရာ
ဘုရားများသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြည့်
ညှိခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပြည်မြို့၊
ရွှေဆံတော်စေတီ၊ ရွှေတုံသာမုနိ ဆရာ

တော်ဘုရားကြီး ဦးဝိဇ္ဇာဗလ၏ တည်လက်စ ဓူဠာမဏိစေတီ၊ ရွှေတောင်ရွှေမျက်မှန်ဘုရားနှင့် ပေါင်းတည်စွယ်တော်မြတ်တို့ကို ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။ ဘုရားစုံ ဖူးမြော်ကြည်ညိုခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုအတွက် ဓမ္မပီတိပွားခဲ့ရသော်လည်း နန်းမတော်မယ်နုဘုရားအား ပင့်ဆောင်ခွင့်မရခဲ့သည့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်၍နေမိပြန်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ရန်ကုန်သို့ပြန်အရောက်တွင် ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်တိုင်း အကျိုးတော်ဆောင် ဝေနေယျများ ဖြစ်ကြသော ဦးသန်းအောင်၊ ဦးမြတ်သူ၊ ဦးအေးမောင်၊ ဦးသန်းဌေ၊ ဦးတင်ဝင်း၊ ဦးမျိုးဝင်း စသူတို့နှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်က ဤရွှေပေါ်ကျွန်း ဓမ္မစခန်းသစ်အတွက် ဤဘုရားနှစ်ဆူကို မပင့်၍မဖြစ်ကြောင်း၊ ပင့်မှရမည်ဟု ပြောပြသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် မန္တလေးဦးကျော်သိန်း၊ ဗားကရာဆရာတော်ဦးကောဝိဒတို့နှင့်လည်း တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်မိကြသည်။

နောက်ဆုံး ဗားကရာဆရာတော်ဦးကောဝိဒ၏ သတ်မှတ်ချက်နှင့် ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်အပါအဝင် ရန်ကုန်တိုင်း ဝေနေယျများ ဝမ်းသာကြတော့သည်။

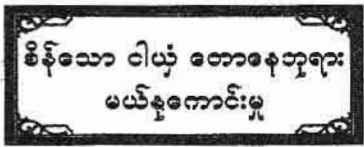
အစီအစဉ်အရ ရန်ကုန်ဝေနေယျကြီး ဦးအေးမောင်ကပင် ကမ္မကထဦးဆောင်မှုပြု၍ ဒေါ်မြသိန်းပါဝင်ကာ ဝေနေယျများဖြစ်ကြသော ဦးသန်းအောင်၊ ဦးမြတ်သူ၊ ဦးသန်းဌေ၊ ဦးမျိုး

ဝင်း၊ ကိုဇော်ဝင်းနှင့် ကိုသော်ဆွေတို့ အဖွဲ့သည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဟိုင်းလတ်ကားဖြင့် ရန်ကုန်မှ အမရပူရမြို့ ဗားကရာတိုက်သို့ ဘုရားပင့်ဆောင်ရန် သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။

အမရပူရမြို့ ဗားကရာတိုက် ပိဋကတ်ကျောင်း နာယကဆရာတော်ဦးကောဝိဒ၊ မန္တလေးမှ အကျိုးတော်ဆောင် ဦးကျော်သိန်း၊ သဲတောမြို့မှ အကျိုးတော်ဆောင်ကြီး ဦးသာဒင်၊ တောင်ကြီးမြို့မှ ဦးသောကြာ၊ မန္တလေးမြို့မှ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော ဒေါ်ထွေးရီ၊ ကိုသက်ထွန်း၊ မအေးအေးမြင့်နှင့် မနီနီဆင့်၊ တရုတ်တန်းဈေးမှ မချယ်ရီတို့၏ သဒ္ဓါစုံညီ ဝိုင်းဝန်းကူညီပံ့ပိုးမှုအလီလီတို့ကြောင့် “လာဘမုနိ ဆုတောင်းပြည့်” ဘွဲ့တော်ရှိသည့် နန်းမတော်မယ်နု၏ ကောင်းမှုတော် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်အား ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်တိုင်းဝေနေယျအဖွဲ့သည် အောင်မြင်ချောမောစွာ ပင့်ဆောင်နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ မိဖုရားကြီး နန်းမတော်မယ်နု၏ ကောင်းမှုကုသိုလ်တော်များထဲမှ မထင်မရှား ကျန်ရှိခဲ့သည့် ဤကဲ့သို့သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို သဒ္ဓါပညာပြည့်စုံစွာဖြင့် ဖူးမြော်ကြည်ညိုခွင့်ရကြသည်သာမက ယင်းရုပ်ပွားတော်၊ ဆင်းတုတော်နှင့်အတူ လက်ျာဘက် လက်တော်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းသော အင်းဝခေတ် ရှေးဟောင်း(ကျွန်းသား) ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကို ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံစေတီတော် တောင်ဘက်မှန် ရှေးဟောင်းပန်းပုဆရာ

ကြီး ဦးဘဖေထံ အပ်နှံခဲ့ရာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ရွှေစင်ရွှေပိန်းချလျက် သပွယ်စွာ ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၉၈ ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရွှေနံ့သာစံပြကျေးရွာအုပ်စု၊ လေးဒေါင့်ကန်ဦးထိပ်ရှိ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဓမ္မစခန်းသစ်သို့ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရန် ယင်းဆင်းတုတော်နှစ်ဆူ ပင့်ဆောင်ခဲ့ရာ အပြန်ခရီးတွင် ရွှေနံ့သာစံပြကျေးရွာနှင့် လေးဒေါင့်ကန်ရွာရှိ လူကြီးများနှင့် အကျိုးတော်ဆောင်များ ဥပုသ်သည်များ သပြေပန်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာ အဖြာဖြာတို့ဖြင့် စည်ကားစွာ ကြိုဆိုဖူးမြော်ကြပေသည်။ ဤနန်းမတော်မယ်နုကောင်းမှုတော်ဖြစ်သော “လာဘမုနိ ဆုတောင်းပြည့်” ရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် အကျိုးစီးပွားလတ်လာဘနှင့် ပတ်သက်၍ လိုရာဆုတောင်းပါက ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မိဖုရားကြီးမယ်နု၏ ကောင်းမှုတော်ဖြစ်ကြောင်းမှာ ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ ဓမ္မကွန်တွင် ကမ္မည်းအက္ခရာစာပါအရ သိရှိကြရသည်။ ထိုကမ္မည်းစာမှာ...

ဟု ပါရှိလေသည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဆက်လက်၍ လေ့လာရမည် ဖြစ်ပါသည်။

“စိန်သည် အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုး သောသည် အနက်အဓိပ္ပာယ်

တစ်မျိုး၊ ငါသည် အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုး၊ ယုံသည် အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုး၊ စီအားဖြင့် ပေါင်းစပ်၍လည်း အဓိပ္ပာယ်ဟူလျှင် တစ်မျိုးတည်း အဖြေ အဓိပ္ပာယ်ထွက်ရှိနိုင်မည် အတိုကောက် ကမ္မည်းစာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆမိ ပါသည်။

“စိန်သော ငါယုံ တောနေဘုရား၊ မယ်နကောင်းမှု” ဤရုပ်ပွားတော်သည် လည်း ခေတ်အဆက်ဆက် လောကဓံ အနုအကြမ်းတို့ဖြင့် ဆုံတွေ့ရာမှ ရွှေ ရောင်မေးမှိန်ခြင်း၊ အင်္ဂါလက္ခဏာအချို့ ချွတ်ယွင်းနေခြင်းကြောင့် ဗားကရာ ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းတွင်း လက်ရှိ တိုက်အုပ် နာယကဆရာတော် ဦးကော ဝိဒ၊ ပြုပြင်နိုင်သော ဒါယကာကြီးတစ် ဦးနှင့် ပါရမီကုသိုလ်ဖြင့် ပြုပြင်စေခဲ့ ပါသည်။ ဤသို့ ပြုပြင်ရာမှာ ကမ္မည်း စာများကို တွေ့ရှိမှတ်သားခဲ့ကြရသော် လည်း အဓိပ္ပာယ်အား ပြည့်စုံစွာသိခွင့် မရကြ။ အင်းဝခေတ် ရုပ်ပွားတော်များ ထဲမှ တစ်ဆူအပါအဝင်ဖြစ်၍ မယ်န ကောင်းမှုဟူသော အထောက်အထား အတိအကျပါသဖြင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး မယ်နကောင်းမှုဟူ၍သာ မှတ်သားရပါ သည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်သည် မည်သည့် သစ်သားနှင့်မှ ထုလုပ်ထားသည်မဟုတ်။ မံဘုရားဟု အစဉ်အလာခေါ်သော ရုပ်ပွားတော်မြတ် ဖြစ်၏။ မံဘုရား စီစဉ် ထုလုပ်ရာတွင် ဝါးမျိုးကောင်းရွေး၍ ခုတ်ရ နီးဖြာရာ၊ နေရက်၊ အချိန်နာရီ၊ ထုမှအစ အမည်ရွေးချယ်ရကြောင်း၊ ဥပုသ်သီတင်းစောင့်ပြီးသူများသာ စီစဉ် ရကြောင်း၊ သရိုးများနယ်ရာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်

တော်၊ ဉာဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ရကြောင်းနှင့် ရှမ်းစက္ကူများမှာ ရာသီ နက္ခတ်အရ အစီအရင်၊ အင်း၊ စမများ ပါ ချ၍ နေရာအလိုက် လိုအပ်သလို စီစဉ်ရကြောင်း၊ ပွဲကြီးပွဲငယ် အစီအမံ ပြုရကြောင်း၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာထက်မြက်သူများက သဒ္ဓါ၊ ပညာ ဦးထိပ်ထား စီမံမူရကြောင်း၊ ခက်ခက် ခဲခဲ စိစစ်စိမံရပုံများ လေ့လာကြားသိ ရ၏။ (နောင်းလူများ မံဘုရားထုသူ မရှိ သလောက် နည်းပါး၏။)

ဤလာဘမုနိဆုတောင်းပြည့် ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဒါယကာ တစ်ဦးနှင့် မွမ်းမံရွှေချပြီးသည့်အခါ ထိုဒါယကာ၏ နေအိမ်သို့ပင့်၍ အနေ ကတတင်ပြီး ယာယီပူဇော်ရာ ညတွင်း ချင်းပင်လျှင် ပျားများ အမှတ်မထင်စွဲ ရောက်သဖြင့် မူလပိဋကတ်တိုက် ကျောင်းသို့ ချက်ချင်းပြန်လည်ပင့်ဆောင် ပူဇော်ခဲ့ရလေသည်။ နောက်တစ်အိမ်၌ ယင်ကောင်(ယင်မမဲရိုင်း)များ ဝိုင်းအုံ လာ၍ မည်သူမျှ နေအိမ်များသို့ မပင့် ဆောင်ခဲ့ကြကြောင်း သိရ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ပြင်ပဒါယကာ အလှူရှင်များကို ပေး၍ပူဇော်ခွင့်မပြုခဲ့ ပေ။ ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း အပြီးအပိုင် မပြုရဲတော့ပေ။ ကျောင်းတိုက်တွင်သာ ကိန်းဝပ်စပယ်ခဲ့ပေသည်။

အချွန်ဆိုရသော် မိဖုရားခေါင်ကြီး မယ်န၏ ကောင်းမှုဖြစ်သော “လာဘ မုနိ ဆုတောင်းပြည့်” ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်း တုတော်မြတ်ကို ကျွန်တော်တို့ ပင့် ဆောင်ကိုးကွယ်ခွင့်ရသဖြင့် မူလ

ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီး မယ်နအား သံသရာခရီးတစ်လျှောက်မှ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်အမြိုက်တံရား ရပါစေဟု ဆုမွန်ပြု အမျှပေးဝေမိပါ ကြောင်း။

အောင်ကျည်ထွက်:

မှတ်ချက်

ဤဆောင်းပါးပါ “စိန်သော ငါယုံ တောနေဘုရား မယ်နကောင်းမှု”ဟု ယိုရှိသော ဓမ္မက္ခန္ဓာတွင် ကမ္မည်းစာတန်း ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို စာရှုသူ ရဟန်း ပညာရှိ၊ လူပညာရှိနှင့် သုတေသီပုဂ္ဂိုလ် များမှ ရှင်းလင်းဖော်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဩဝါဒထူး များ၊ ဖြစ်စဉ်ထူးများကို အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ရှိ ဝေနေယျများမှ ရေးသား ပေးပို့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ရောင်ပြန် မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်

၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၇၁)မှ ဆောင်းပါးအား ပြန်လည်ဖော်ပြပါသည်။

ပြေလည်စေလိုလျှင် ပြည်မြို့ကိုသွား

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ရှေးအခါက သရေခေတ္တရာပြည်မြို့ကြီး ဖြစ်ခဲ့သော သရေခေတ္တရာသည် ယခုအခါတွင် ပြည်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့် သာသနာ့ရောင်ဝါ လင်းစေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပြေလည်စေလိုလျှင် ပြည်ကို လာလည်ပါလား။ ပြည်ကို လာလည်လျှင် အစစအရာရာ ပြေလည်လိမ့်မည် ဟု ပြည်မြို့ရှိ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်းတိုက်ရှိ ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လာဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ပြည်မြို့တွင် တန်ခိုးကြီးစေတီကြီး သုံးဆူ ရှိသည်။ ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကြီး၊ ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်မြတ်ကြီး၊ ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်မြတ်ကြီးတို့ဖြစ်သည်။ ပြေလည်စေလိုလျှင် ပြည်မြို့ကိုရောက်လျှင် ပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက် အဓိဋ္ဌာန် မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြင့် ပြုလုပ်၍ ပြည်ဝင် ပြည်ထွက် ယတြာ ပြုလုပ်ပေးပါ။

(က)(၁) ရန်ကုန်မြို့မှ ပြည်မြို့သို့အဝင်(ပြည်ဝင်ပုံ)။ ပထမ - ရွှေနတ်တောင်။ ဒုတိယ - ရွှေဘုံသာမုနိ။ တတိယ - ရွှေဆံတော်စေတီတော်ကြီး။

(က)(၂) ပြည်မြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့အထွက်(ပြည်ထွက်ပုံ)။ ပထမ - ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး။ ဒုတိယ - ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်။ တတိယ - ရွှေနတ်တောင်။

(ခ)(၁) မန္တလေးမြို့မှ ပြည်မြို့သို့အဝင်(ပြည်ဝင်ပုံ)။ ပထမ - ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး။ ဒုတိယ - ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်။ တတိယ - ရွှေနတ်တောင်

(ခ)(၂) ပြည်မြို့မှ မန္တလေးဘက်သို့အထွက်(ပြည်ထွက်ပုံ)။ ပထမ - ရွှေနတ်တောင်။ ဒုတိယ - ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်။ တတိယ - ရွှေဆံတော်စေတီတော် မြတ်ကြီး။

ပြည်ဝင်ယတြာ ပြုလုပ်ပုံ
(ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးမြို့မှအဝင်)

ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်တွင် ပြုလုပ်ရန်

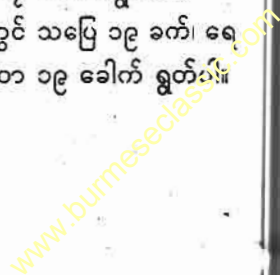
တနင်္လာထောင့်တွင် ရေ ၁၅ ခွက်၊ သပြေ ၁၅ ခက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၅ ခေါက် ရွတ်ပါ။
ကြာသပတေးထောင့်တွင် သပြေ ၁၉ ခက်၊ ရေ ၁၉ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၉ ခေါက် ရွတ်ပါ။
သောကြာထောင့်တွင် သပြေ ၂၁ ခက်၊ ရေ ၂၁ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၂၁ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်တွင် ပြုလုပ်ရန်

တနင်္လာထောင့်တွင် ရေ ၁၅ ခွက်၊ သပြေ ၁၅ ခက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၅ ခေါက် ရွတ်ပါ။
ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်တွင် သပြေ ၁၇ ခက်၊ ရေ ၁၇ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၇ ခေါက် ရွတ်ပါ။
ကြာသပတေးထောင့်တွင် သပြေ ၁၉ ခက်၊ ရေ ၁၉ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၉ ခေါက် ရွတ်ပါ။
သောကြာထောင့်တွင် သပြေ ၂၁ ခက်၊ ရေ ၂၁ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၂၁ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရွှေဆံတော်စေတီတော်တွင် ပြုလုပ်ရန်

တနင်္လာထောင့်တွင် ရေ ၁၅ ခွက်၊ သပြေ ၁၅ ခက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၅ ခေါက် ရွတ်ပါ။
ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်တွင် သပြေ ၁၇ ခက်၊ ရေ ၁၇ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၇ ခေါက် ရွတ်ပါ။
ကြာသပတေးထောင့်တွင် သပြေ ၁၉ ခက်၊ ရေ ၁၉ ခွက် ကပ်လှူ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၉ ခေါက် ရွတ်ပါ။

သောကြာထောင့်တွင် သပြေ ၂၁ ခက်၊ ရေ ၂၁ ခွက် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၂၁ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ပြည်ထွက်ယတြာ ပြုလုပ်ပုံ
(ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးမြို့မှအတွက်)

ရွှေဆံတော်စေတီတော်တွင် ပြုလုပ်ရန်

တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဖယောင်းတိုင် ၆ တိုင် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၆ ခေါက် ရွတ်ပါ။

အင်္ဂါထောင့်တွင် တံခွန် ၈ လက် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၈ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရာဟုထောင့်တွင် တံခွန် ၁၂ လုံး၊ ယပ် ၁၂ ချောင်း ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၂ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်တွင် ပြုလုပ်ရန်

တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဖယောင်းတိုင် ၆ တိုင် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၆ ခေါက် ရွတ်ပါ။

အင်္ဂါထောင့်တွင် တံခွန် ၈ လက် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၈ ခေါက် ရွတ်ပါ။

စနေထောင့်တွင် ဖယောင်းတိုင် ၁၀ တိုင် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၀ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရာဟုထောင့်တွင် တံခွန် ၁၂လုံး၊ ယပ် ၁၂ ချောင်း ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၂ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်တွင် ပြုလုပ်ရန်

တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဖယောင်းတိုင် ၆ တိုင် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၆ ခေါက် ရွတ်ပါ။

အင်္ဂါထောင့်တွင် တံခွန် ၈ လက်၊ ယပ် ၈ လက် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၈ ခေါက် ရွတ်ပါ။

စနေထောင့်တွင် ဖယောင်းတိုင် ၁၀ တိုင် ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၀ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ရာဟုထောင့်တွင် တံခွန် ၁၂ လုံး၊ ယပ် ၁၂ ချောင်း ကပ်လျှ၍ သိဒ္ဓိဝင်ဂါထာ ၁၂ ခေါက် ရွတ်ပါ။

ဤပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက်နည်းကို ဓာတ်(၄)ပါးနှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်းများကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သိဒ္ဓိဝင် ဂါထာ
သီရိသိန္နိမေ ပဉ္စဗုဒ္ဓါ နုလားဓဉ မြဟ္မာ ဝေဝတာ
စက္ခု-ကဏ္ဍ-ဣန္ဒြေဓာရာဇာ မုဒေဝေဓိ
သုရုဿတိ၊ ဟဒေဝေ နရာ ယနဉ ဟတ္ထေ
ပရမေသွာဇော ဥရေ ဗဿဏု ဝေဝါစ
ဝေတဝေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ မဟာဝေဝါ နုဘာဝေန
သဗ္ဗပမ္မာနိ သိဒ္ဓိမေ ဝေတ္တာဓိတ္ထေန ဗံသဗ္ဗ
ဩလော ဧကတု ဝိဓေ

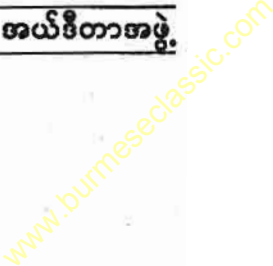
ဤပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက် ယတြာကို အထူး သတိပြုပါ။

ပြည်ဝင် အစီအမံကို ဆောင်ရွက်ပြီးက ပြည်ထွက် ယတြာကို မဖြစ်မနေ ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက်ကို ဟန်ချက်ညီညီ အဝင်အထွက် ကိုက်ညီရန် လိုပေသည်။

ပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက် အစီအမံကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးပါက ပြည်မြို့၊ သီရိခေတ္တရာကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သော မင်းများနှင့်တကွ ပြည်မြို့တစ်ခွင် စောင့်ရှောက်သော နတ်မင်းများအား(အမျှ ၃ ခါ ပေးဝေပါ) မေတ္တာလည်း ပို့ပါ။

ပြည်ဝင်၊ ပြည်ထွက် အစီအမံကို ဆောင်ရွက်ကြသည့် အမျိုးသားကောင်း၊ အမျိုးသမီးကောင်းတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာမှုကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။ သွားလေရာ၊ လာလေရာ မျက်နှာပွင့်၍ လူချစ်လူခင် များပြီး ပြောဆိုသမျှ အောင်မြင်ခြင်း၊ တောင့်တတိုင်း လျင်မြန်စွာ ရရှိလာတတ်ခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာ ရတနာများ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားအောင်မြင်လာပေလိမ့်မည်။ မိတ်ဆွေများ ကလည်း ကူညီမစလာလိမ့်မည်။ ပြဿနာများ ပြေလည်၍ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေပြီး အခက်အခဲများ ပြေပျောက်၍ အစစအရာရာ အဆင်ပြေလာမည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်သော ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီး နှင့် မျက်စိဝေဒနာဒွာရယ် ကာကွယ် ဝါထာတော်

ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့ကို မကြာခဏရောက်ရှိခဲ့ပေမယ့် ပြည်ရွှေဆံတော်မြတ်ကြီးကိုသာ ဦးစွာပထမ သွားရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညှိလေ့ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီပြည်မြို့ ရွှေနတ်တောင်မှာ ရှိနေတဲ့ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးကိုတော့ သတိမထားမိခဲ့ကြပါဘူး။ တစ်နေ့မှာ ပြည်မြို့ကလာတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဒီ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးအကြောင်းကို ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်သော သမိုင်းကြောင်းနဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်တဲ့ ကိစ္စကို ပြောပြမှ သိခဲ့ရပါတယ်။ ပထမဦးဆုံးအချက်က -

ပြည်မြို့မှာရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက မျက်စိရောဂါ ကြောင့် မျက်မှန်ပါရောဆရာဝန်နဲ့ ပြရန် ရန်ကုန်ကိုရောက် လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူကုသချင်တဲ့ ဆရာဝန်ကြီးက မပျော်လင့်ဘဲ နိုင်ငံခြားကို ခေတ္တမျှ သွားရောက်နေတဲ့အတွက်

အခြားဆရာဝန်များနဲ့လည်း မပြသချင်တာကြောင့် ပြည်မြို့ ကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒီလို ပြည်မြို့ကို ပြန်လာဖို့အတွက် ရန်ကုန်မြို့ အထေး ပြေးကားဂိတ်ကနေ ပြည်ကားစီးခဲ့ရတယ်။ ဒီကားပေါ်မှာပါ တဲ့ ဘေးက ခရီးသွားဖော်နဲ့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မိတ်ဆွေတွေ လိုဖြစ်သွားပြီး ဟိုအကြောင်း၊ ဒီအကြောင်း ထွေရာလေးပါး ကိစ္စတွေ ပြောကြရင်းဖြင့် စကားမစပ် မျက်စိရောဂါအကြောင်း ရောက်သွားကြတယ်။

ရန်ကုန်မိတ်ဆွေက ပြည်မြို့ ရွှေနတ်တောင် သွားတဲ့ လမ်းမှာ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးကို သွားရောက်ပြီး မျက်စိ ရောဂါအန္တရာယ်ကို ပျောက်ကင်းအောင် ဆုတောင်းမလိုဘူး။ ဒီကျတော့မှ သူနဲ့ပါလာတဲ့ မိတ်ဆွေပြောတဲ့စကားကြောင့် ဒီရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးကို ပြေးသတိရလိုက်မိတယ်။

ဆွေးနွေးနွေးနွေး | ယန်သစ္စာ |

ပြည်မှာ အနေကြားပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ ဒီဘုရားကြီးကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေခဲ့တဲ့အတွက် စိတ်ထဲတွေးပြီး ရှက်နေမိတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ရှက်စိတ်ကို ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့ ပြန်ထိန်းပြီး ရန်ကုန်က မိတ်ဆွေပြောတဲ့ ဒီဘုရားကြီးအကြောင်းကို မေးကြည့်မိတယ်တဲ့။

ရန်ကုန်မိတ်ဆွေက သူ့ဒီမျက်စိရောဂါ စဖြစ်ပြီး ကတည်းက ဒီမျက်မှန်တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဘုရားကြီးကို မကြာခဏ အိပ်မက်မက်သလို မျက်စိထဲမှာရော၊ စိတ်ထဲမှာပါ စွဲလမ်းနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက သိပ်မယုံကြည်ဘူးတဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးမဟုတ်ဘဲ အခြားဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်နေတာကြောင့်လို့ သူက ဆိုတယ်။ နောက် ဒီမျက်စိရောဂါ စဖြစ်ချိန်က စပြီး ပါမောက္ခတွေ၊ ပါရဂူတွေ၊ ဆရာဝန်အတော်များများ ကုသတယ်။ မပျောက်ကင်းဘူး။ ဒါနဲ့ နိုင်ငံခြားသွားပြီး ကုသဖို့တောင် ရည်ရွယ်တယ်။ ဒါလည်း အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြောင့် မအောင်မြင်ပြန်ပါဘူး။ ဒီလိုအခက်အခဲမျိုးစုံတွေတိုင်း မျက်စိရောဂါဝေဒနာက ပိုမိုဆိုးဝါးလာတယ်လေ။ ဒီလိုအခက်အခဲတွေ မျက်စိဝေဒနာ ဆိုးဝါးလာလေ ဒီမျက်မှန်တပ်ထားတဲ့ ဘုရားကြီးကို အိပ်မက်ရော၊ စိတ်ထဲမှာရော ပိုပြီးစွဲလမ်းလေပဲ။ ဒီကိစ္စတွေကို အိမ်က ဝန်းသည်ကိုပြောတော့ အားလုံးက သဘောမတူဘူး။ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြတယ်။

ဒါနဲ့ သူကလည်း စိတ်ပျက်ပျက်နဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ ထွက်ထိုင်နေတုန်း လမ်းပေါ်ကို ဆွမ်းခဲတဲ့ မြန်မာဘုန်းကြီးတစ်ပါးကြုံလာတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုကြည့်ပြီး -

“ဒကာကြီးက မြန်မာဘုရားကို သိပ်အထင်သေးတာကို။ ဒါကြောင့် ဒကာလေး မျက်စိရောဂါအန္တရာယ် မပျောက်တာ”

လို့ ပြောတယ်။ ဒီစကားကိုပြောတော့ သူ့အတော်လေး အံ့သြသွားတယ်။ ငါ ဒီဘုန်းကြီး တစ်ခါမှလည်း မတွေ့ဖူးဘူး။ သိလည်းမသိဘဲနဲ့ ငါဒီဘုရားကို အိပ်မက်မက်ပြီး မျက်စိရောဂါဖြစ်နေတာ ဘယ်လို ဒီဘုန်းကြီးသိလဲပေါ့။ စိတ်ထဲမှာတွေးပြီး အံ့သြနေမိတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သူ့ကို ဘုန်းကြီးက

“ဒကာလေး မယုံလည်း နောက်မှထား။ လောလောဆယ် သက်သာဖို့ ဒီဂါထာလေး ရွတ်နေ”

လို့ ဆိုပြီး ဘုန်းကြီးက ရှေ့ကရွတ်ပြု သူက နောက်

ကနေ မုန်းပြီး စာနဲ့လိုက်ရေးတယ်။ ဒါတောင် မျက်စိရောဂါကြောင့် ပါဠိစာလုံးတွေ ပီပီသသ မရေးနိုင်ဘူး။ စိတ်ထဲက မှတ်သားတာတွေ များတယ်။ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးကို သူက အိတ်ထဲက ငွေငါးရာကျပ် လှူဒါန်းတယ်။ ဘုန်းကြီးက လက်မခံဘဲ ပြန်ပေးသွားတယ်။ စိတ်ထဲက ဒီဘုန်းကြီး ဘယ်လိုဘုန်းကြီးလဲ မသိဘူးလို့ ပြောမိသေးတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သူလည်း ဟုတ်လိုဟုတ်ခြား စမ်းကြည့်တဲ့သဘောမျိုးနဲ့ပေါ့။ ဒီဂါထာလေးကို ရွတ်ကြည့်တယ်။

ဒက္ခိဏက္ခိစ္စ - သူရိယော၊

ဝါမ အက္ခိစ္စ စန္ဒိယာ၊

ဗုဒ္ဓစက္ခုနိ - ဓာတုယော၊

အဟံ ဝဇ္ဇာဒိသဗ္ဗဒါ၊

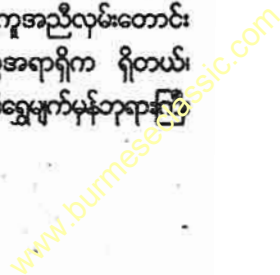
ဧတေန ပုည ကမ္မေမ၊

စက္ခုရောဂေါ ဝိနဿတု။

ဆိုပြီး အမြဲရွတ်နေတယ်။ ဒီလိုရွတ်တာ ၂၇ ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ သိသိသာသာကြီး အလင်းရောင်အား ပိုမိုကောင်းလာတယ်။ အမြင်ကြည်လင်လာတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဇနီးနဲ့ မိသားစုအားလုံးက မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အတော်အံ့သြသွားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သူ့အခွင့်အရေးပဲဆိုပြီး သူ့ဒီအကြောင်းစုံဖွင့်ပြောတော့ အားလုံး ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဒီအိပ်မက်ထဲက မျက်မှန်တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဘုရားကို သွားကြည့်လျှင် ဒီထက်မျက်စိရောဂါ ပိုမိုထူးခြားမယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။

နောက် ဒီမျက်မှန်တပ်ထားတဲ့ဘုရားကလည်း ဘယ်မှာရှိမုန်းမသိဘူး။ တချို့ မြန်မာတွေမေးတော့ မျက်မှန်တပ်ထားတဲ့ဘုရား ဘယ်မြို့မှာရှိလဲပေါ့။ သူ့ဒီလိုမေးတော့ လူမျိုးခြားတစ်ယောက်က သူတို့ မြန်မာဘုရားကို နောက်ပြောင်တယ်။ စော်ကားတယ်ထင်လို့ ရန်တွေခြင်းခံရတယ်။ တချို့ မြန်မာတွေဆို ဘုရားက မျက်မှန်တပ်မလားပေါ့။ ဒါသက်သက်စော်ကားတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ သူက အမျိုးမျိုး တောင်းပန်ခဲ့ရပြန်တယ်။

ဒါနဲ့ပဲ သူက ငွေမလျော့သေးဘဲ ဒီမျက်မှန်တပ်ထားတဲ့ ဘုရားကို ဆက်လက်စုစမ်းဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူနဲ့ရင်းနှီးတဲ့ သူငယ်ချင်း မြန်မာအရာရှိတစ်ဦးကို အကူအညီလှမ်းတောင်းတယ်။ မေးကြည့်တယ်ပေါ့။ မိတ်ဆွေအရာရှိက ရှိတယ်။ ပဲခူးတိုင်း ပြည်မြို့ ရွှေတောင်မြို့နယ်မှာ ဒီရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီး

ရိတယ်လို့ လမ်းညွှန်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီရွှေမျက်မှန် ဘုရားကြီးကို သွားမလို့ဆိုပြီး ပြောတယ်တဲ့။ သူ့ကိုကြည့် တော့ မျက်မှန်ထဲမှ မျက်ရည်ဥလေးတွေတောင် တွဲလွဲခဲ့ပြီး ကျမလိုဖြစ်နေတယ်။

ဒီခရီးသွားမိတ်ဆွေ စကားကို စိတ်ရော၊ ကိုယ်ပါ ဝင်စားပြီး နှစ်မြောနေမိတယ်။ သတိပြန်ရချိန်မှာ ငါလည်း မျက်စိဝေဒနာ ခံစားနေရသူအချင်းချင်း ဆုံစည်းဖို့ ဘုရားက တိုက်တွန်းနှိုးဆော်တဲ့သဘောလား မသိဘူး။ ဒါနဲ့ ဒီခရီးသွား ရန်ကုန်ကမိတ်ဆွေရယ်၊ ငါရယ် နှစ်ဦးသား ဒီရွှေမျက်မှန် ဘုရားကြီးဆီ သွားရောက်ပြီး ဆုတောင်းကြတယ်။ ခုဆိုရင် မျက်စိဝေဒနာ အန္တရာယ် ပျောက်ကင်းသွားပြီလို့ ဆိုပါတယ်။

ဟုတ်တယ်။ ဒီဘုရားကြီးသမိုင်းကြောင်းကလည်း မြန်မာနိုင်ငံမှာ အံ့ဖွယ်ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူမှာ ပါဝင်ပါတယ်။

သမိုင်းအရ ပြောရရင် သရေခေတ္တရာ ပြည်မြို့ကို တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာ ၁၀၁ ခုနှစ်လောက်မှာ ဘိုးတော်ဝေတာဘူမ ရသေ့ကြီးနဲ့ စန္ဒီပရမိတွာ သိကြား၊ ဂဝံပတေ၊ သူတော်စင် ခုနစ်ပါးနဲ့အတူ သရေခေတ္တ ရာမြို့ကို အုပ်စိုးခဲ့တယ်။

တစ်နေ့မှာ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးဟာ မိဖုရား၊ နောက် လိုက်ခြေရံသင်းပင်းတွေနဲ့ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဖြစ်တဲ့ ရွှေနတ်တောင်သွားတဲ့လမ်း၊ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားရှိရာ တစ်မိုင် ခန့်အကွာမှာ ညအိပ်ရပ်နားဖို့ ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ထိုညမှာ မိဖုရားဟာ အိပ်မက်ထဲ၌ သူမတည်းခိုညအိပ်တဲ့ နေရာမှ အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ဘုရားတစ်ဆူကို ထူးဆန်း စွာ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုရတယ်လို့ မြင်မက်ခဲ့ပါတယ်။ နံနက် မိုးသောက် အချိန်မှာ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးကို လျှောက်တင် ရာ မိဖုရားကြီးအိပ်မက်အတိုင်း ထိုနေရာကို မှန်းဆပြီး သွား ရောက်ရှာဖွေတဲ့အခါမှာ နေရာတစ်နေရာတွင် အလင်းရောင် တန်းကြီး မြေကြီးထဲမှ ကောင်းကင်ယံသို့ ဖြာထွက်ပြီး တက် သွားသည်ကို ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့ရပါတယ်။ သိကြားမင်း က အားလုံး ဒီနေရာခေါ်လာကြတယ်လို့ ယုံကြည်သက်ဝင် ပြီး ထိုနေရာတွင် ဘုရားတစ်ဆူတည်ခဲ့တယ်။

ထိုဘုရားကြီးတည်ပြီး မကြာမီမှာ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး

မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရောင်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။ ဒုတ္တဘောင် မင်းကြီးဟာ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တော်များနဲ့ ဗေဒင်နက္ခတ်တာရာ တွေပေးပြီး တွက်ချက်စေခိုင်းကြည့်သောအခါ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်မှာ မျက်မှန်ကဲ့သို့ သဏ္ဍာန်ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ခု တပ်ဆင် လှူဒါန်းလျှင် မျက်လုံးတော် ပြန်လည်အလင်းရောင်ရမယ်လို့ တွက်ကိန်းထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးဟာ ဘုရားကြီး ၏ မျက်လုံးတော်ကို တပ်ဆင်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ မျက်စိ အလင်းရောင် ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းပိုင်း ရွှေတောင်မြို့ဝန် ဇေယျ နန္ဒမိတ်က ရွှေမျက်မှန်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ထိုမျက်မှန်ကြီးကို ၁၈၈၆ ခုနှစ်လောက်တွင် သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက် မသမာသူတွေက ခိုးယူတာကို ခံခဲ့ရတယ်။ ထိုနောက်ပိုင်း ရွှေတောင်မြို့ အစိုးရအရာရှိ ဦးမဲက မျက်မှန်အသစ် တပ်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ပြန်တယ်။ အစိုးရပြန်တယ်။

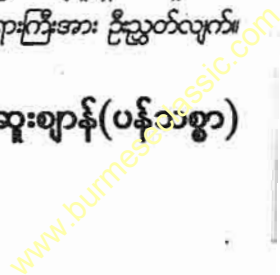
ဗြိတိသျှလက်ထက်ရောက်သောအခါ မြန်မာပြည်မှာ အုပ်ချုပ်တဲ့ အရာရှိတစ်ဦးရဲ့ဦး မျက်စိဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေခဲ့ရာမှ ဂန္တီရပညာရှင်ဖြစ်တဲ့ ဦးထောင်ဘိုအား ခေါ်ယူ တွက်ချက်စေခဲ့ရာ ထိုဘုရားကြီးကို မျက်မှန်တစ်လက် လှူဒါန်းရန် အကြံပေးခဲ့တယ်။ ဗြိတိသျှအရာရှိ၏ ဇနီးမှာလည်း မျက်စိအလင်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်ခဲ့ပါတယ်။

မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာမြင့်သောအခါ လက်ရှိမျက်မှန်သည် ဟောင်းနွမ်း နေတာကြောင့် မျက်မှန်အလှူရှင် ဒေါ်ဆယ် ဆိုသူက အသစ် တစ်ဖန် တပ်ဆင်လှူဒါန်းခဲ့ပြန်တယ်။

ထို့ကြောင့် ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့ ရွှေနတ်တောင် သွား ရာလမ်းရှိ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးတွင် မျက်စိဝေဒနာအန္တရာယ် ခံစားနေရသူများသည် မျက်စိဂါတာနှင့်အတူ သွားရောက် ဆုတောင်းပါက ရောဂါပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ ပါတယ်။

မျက်စိရောဂါ၊ မျက်စိနာအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေး သည့် ဂါတာအား ချီးမြှင့်ပေးသည့် ကျေးဇူးရှင် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ ပန်းတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးညွတ်လျက်၊

ဆူးချာန်(ပန်သံစွာ)

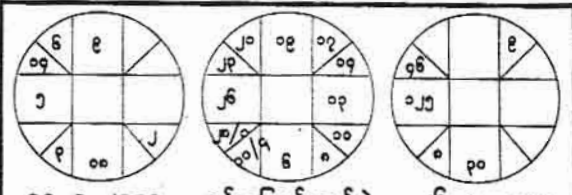

ရောင်ပြန်ဟူင်း ပြက္ခဒိန်

သရက် ခုနစ်၊ ဝါဆိုလ - ဝါခေါင်လ

2014 JULY

အင်္ဂါ Tuesday	1 ၅	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	2 ၆ ဂုဏ်ဂုဏ	
ကြာသပတေး Thursday	3 ၇	
သောကြာ Friday	4 ၈	18 ၇
စနေ Saturday	5 ၉	19 ၈ အာဟာရဗေဒ
တနင်္ဂနွေ Sunday	6 ၁၀ ဂုဏ်ဂုဏ	20 ၉ ဂုဏ်ဂုဏ
တနင်္လာ Monday	7 ၁၁	21 ၁၀
အင်္ဂါ Tuesday	8 ၁၂	22 ၁၁
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	9 ၁၃ ဂုဏ်ဂုဏ	23 ၁၂ ဂုဏ်ဂုဏ
ကြာသပတေး Thursday	10 ၁၄	24 ၁၃
သောကြာ Friday	11 ၁၅ ဝါဆိုလပြည့် ပွဲကြီးနေ့	25 ၁၄
စနေ Saturday	12 ၁၆ ဟောဂုဏ်ကြမ်း	26 ၁၅ ဝါဆိုလကွယ်
တနင်္ဂနွေ Sunday	13 ၂ ဂုဏ်ဂုဏ	27 ၁၆ ဟောဂုဏ်ကြမ်း
တနင်္လာ Monday	14 ၃ အပြိတ္တုစုတ်ရက်	28 ၂
အင်္ဂါ Tuesday	15 ၄	29 ၃
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	16 ၅ ဂုဏ်ဂုဏ	30 ၄ ဂုဏ်ဂုဏ
ကြာသပတေး Thursday	17 ၆ ဂုဏ်ယုတ်ဟ	31 ၅

၁၀. ၇. ၂၀၁၄ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၂၆. ၇. ၂၀၁၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွင်း ဂြိုဟ်ပြောင်းချိန်

တနင်္ဂနွေသည် - ၁၆. ၇. ၂၀၁၄ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည ၁၀ နာရီ ၃၁ မိနစ် ၅၅ စက္ကန့်တွင် ကြွေရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

အင်္ဂါသည် - ၁၄. ၇. ၂၀၁၄ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၉ နာရီ ၁ မိနစ် ၄ စက္ကန့်တွင် တုရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၉. ၇. ၂၀၁၄ အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၆ နာရီ ၂၆ မိနစ် ၂၀ စက္ကန့်တွင် ကြွေရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

ကြာသပတေးသည် - ကြွေရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

သောကြာသည် - ၁၃. ၇. ၂၀၁၄ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၉ နာရီ ၅၅ မိနစ် ၄၉ စက္ကန့်တွင် မေထုန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

စနေသည် - ၂၀. ၇. ၂၀၁၄ တနင်္ဂနွေနေ့မှစ၍ တုရာသီသို့ သမသွားသည်။

ရာဟုသည် - ၁၃. ၇. ၂၀၁၄ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၆ နာရီ ၃ မိနစ် ၄၇ စက္ကန့်တွင် ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

(၁၄. ၇. ၂၀၁၄)ရက်သည်အပြိတ္တုစုတ်ကျ၍ ၁၅ ရက်နေ့ နံနက် ၂ နာရီမှ ၂.၄၅ နာရီအတွင်းသည် နေသိဒ္ဓိနက္ခတ် အားအကောင်းဆုံးအချိန်ဖြစ်သည်။

အခြေတူစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် ထောက်ကြံပင် စိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် ဩဇာပင် စိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် စိန်ပန်းပင် စိုက်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်အရပ်တွင် လောက်ဆေးပင် စိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ပိတောက်ပင် စိုက်ပါ။

စနေသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် သစ်အုံး၊ သစ်အယ်ပင် စိုက်ပါ။

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

နွယ်သက်အောင်

တစ်ရွက်သောအိုးထက် တစ်စက်သောမိုးက ကောက်ပင်ပျိုးပင်များကို အာဟာရပြည့်ဝစွာ ပေးစွမ်းလေသည်မို့ တောတစ်ခွင် တောင်အနံ့ ဘယ်နေရာခြေဆန့်ဆန့် မြေရောင်တွေက စိမ်းကာ မြရည်တွေ လိမ်းကျနေတော့သည်။ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော မိမိတို့ မြန်မာပြည်တစ်ဝှမ်းရှိ လယ်ယာမြေပြင်၌ ပျိုးပင်၊ ကောက်ပင်တို့မှာလည်း ပြည့်ရိက္ခာပြည့်ဝစေဖို့အတွက် ကိုက်ညွှန်ရှင်သန် နေကြလေပြီကော။

မုတ်သုံမိုးက နိုးထရှင်သန်စွာဖြင့် ကမ္ဘာမြေပြင်အဝှမ်းအား မိုးစက်များ ပက်ဖျန်းရင်း အပူပွင့်တွေက ခြေချနေပေပြီ။ သည်လိုကာလ၌ သဘာဝရွှေခင်းတွေက ပသာဒကို ငြိမ်းချမ်းအေးမြ စေပါသည်။ သည်အတွက် မိုးနှင့်အပြိုင် မိမိတို့ လောကီလူသားများမှာလည်း လောကီအမှုကိစ္စ မှန်သမျှကို အားသစ်တွေပြိုင်ဆိုင်စွာ ဝါယမထုတ်ကြရင်းဖြင့် ...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

ဇူလိုင်လ (၂)၊ (၁၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများဝယ် ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

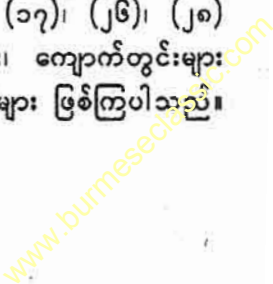
ဇူလိုင်လ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အမည်ပေးရန်၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ် ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဇူလိုင်လ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅) စသောရက် များသည် မော်တော်ကားနှင့်တကွ ယာဉ်အမျိုးမျိုးကို ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော်ရန်

ဇူလိုင်လ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ငါးသတ္တဝါ ဖမ်းဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ရေသတ္တဝါ ငါးများကို ဖမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ခရီးဝေးနီး ထွက်ဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၇)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ရပ်ဝေးရပ်နီးခရီးများ ထွက်ဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၇)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၉)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ကျောင်း/အိမ် ဆောက်ဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၃)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကျောင်းများ၊ လူနေအိမ်အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ရှင်ပြုနားသ ကျင်းပဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၂)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်း စသော မင်္ဂလာကိစ္စများဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်တက်ရာ

စုလိုင်လ (၃)၊ (၇)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသော

ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်တက်ခြင်း စသောကိစ္စများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၇)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပြုလိုသည့်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ သီးနှံမျိုးစေ့ ကြံဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၇)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြံရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၂)၊ (၃)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ အတတ်ပညာ သင်ဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၂)၊ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာများ သင်ယူဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ အောင်ဘာလေထီဖို့ရာ

စုလိုင်လ (၂)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် အောင်ဘာလေထီထိုးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

● နွယ်ထာထီအောင်

သည်လဖွားအတွက် ကံဇာတာ

ရူ လို င် လ အ တွ င် ။ ဖွ ခ ။ မြ င် သူ မျ ခ ။

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အိမ်ထောင်ဘက်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၌ ဝင်ရောက် ကူညီ လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ ငွေကြေးကိစ္စများ အဆင် ပြေပါလိမ့်မည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ မိတ်ဆွေသစ်များ တိုးပွားလာတတ်သည်။ လက်ဝတ်ရတနာ၊ အိမ်အသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများ ဝင်လာမည်။ ပညာရေးကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ အထက်လူကြီးများ၏ သူကောင်းပြုခြင်း ကို ခံရတတ်သည်။ အိမ်သို့ ဘုရားပုံတော်များ၊ ရဟန္တာ ရုပ်တုများ ကြွရောက်လာတတ်သည်။ ရင်ဘတ်နှင့် ဝမ်းတို့တွင် အနာများပေါက်တတ်သည်။

အစပိုင်းတွင် စီးပွားရေးအဆင်မပြေ ဖြစ်တတ် သည်။ မိတ်ဆွေများ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုကြောင့် စီးပွားရေး အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မည်။ ဝင်ငွေကောင်းမည်။ အိမ်ထောင် ရေးအဆင်ပြေ သာယာမည်။ ရပ်ဝေးမှစုည့်သည်များ ရောက်လာတတ်သည်။ မျက်စိအောင့်ခြင်း၊ ဆီးအောင့် ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ ချစ်သောသူနှင့် ဖူးစာဆုံရတတ်သည်။ ငွေများ အစုလိုက် အပြုံလိုက် ရရှိတတ်သည်။ ပစ္စည်းများ အပျောက်အရှ နှင့် ကြုံရလိမ့်မည်။ သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်၍ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူစရာများနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ မိသားစု ဘုရားဖူးသွားရတတ်သည်။ အလှူဒါနများ ပြုရလိမ့်မည်။

အိမ်ခြံမြေအပြောင်းအလဲကိစ္စများ မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံတွေ့တတ်သည်။ လူမျိုးခြား (သို့) ဘာသာခြားနှင့် လုပ်ငန်း တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ နှလုံးနှင့် ပတ် သက်သော၊ အဆုတ်နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာ

တို့ ခံစားရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် ပတ်သက် ၍ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူစရာ သတင်းကြားရတတ်သည်။ မိဘ ဘိုးဘွားများ၏ လုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ အများ၏ ခေါင်းဆောင်တင် မြှောက်ခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ ဘာသာရေးကျင့်စဉ်များ ၌ အောင်မြင်ထွန်းပေါက်တတ်သည်။ ကြွေးဟောင်း၊ ပစ္စည်းဟောင်းများ ပြန်လည်ရရှိတတ်သည်။ စက်ပစ္စည်း ထွက်ကိန်းရှိ၏။ ဝန်ထမ်းဖြစ်က ရာထူးတိုးမည်။ ငွေကြေးများ ချေးငှားရတတ်သည်။ စားသောက်ကုန်လုပ် ငန်း၊ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းတို့အတွက် နိုင်ငံခြားသွားရတတ် သည်။

စိန်ကျောက်၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြားတို့ကိုဝယ်လျှင် နှစ်လ ကြာမှသာ ရောင်းဝယ်ပါ။ ဓာတုပစ္စည်းများ၊ ဆေးဝါး၊ ဖျော်ရည်၊ အရက်၊ ကော်ဖီ၊ ဆေးရွက်ကြီး၊ ဆေးလိပ်၊ ကြေးနီ၊ ဆန်၊ ထန်းလျက်၊ သတ္တုရိုင်း၊ အက်စစ်၊ ဓာတ်ဆီ၊ အရက်ပုံ၊ မြေပဲ၊ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ဆန်စပါး၊ ဝယ်ယူ သိုလှောင်ရောင်းချသူများ အကျိုးရှိမည်။ ရေတွက်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများ၊ ဝါး၊ ကြိမ်၊ သွားပွတ်တံ၊ လွန်ပူ၊ ပရဆေး၊ သစ်ဥသစ်ဖုများ ထင်သလောက် အကျိုးပေးပါမည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုန်းကြီးစီး ဖိနပ်တစ်ရန် လှူပေးပါ။ အုန်းသီးစိပ်လှူပါ။ ရဟန်းအိုတစ်ပါးကို စတုမဂ္ဂ လှူပေးပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လဟာ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

□ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း ဩဇာမြေဆီကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှသီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးရာကိစ္စ၌ နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့လိုသလို အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည့်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေစိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလအခါသမယ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးရေးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ ဇူလိုင်လ (၄)၊ (၅)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၇) ကျရောက်သောရက်များ၌ အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်အပွင့်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၂။ ဇူလိုင်လ (၆)၊ (၇)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၅)၊ (၂၆) ကျရောက်သောရက်များ၌ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၃။ ဇူလိုင်လ (၄)၊ (၆)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၇) ကျရောက်သောရက်များ၌ လယ်မြေ ယာမြေ၊

ဥယျာဉ်မြေတို့ကို ထွန်ယက်ခြင်း၊ အပင်တို့အား ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချွန်ဖယ်၊ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ အသီးအနှံတို့ကို ရိတ်သိမ်းခြင်း၊ ဥအမြစ်တို့ကို တူးဖော်ခြင်းတို့အား ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၄။ ဇူလိုင်လ (၇)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) ကျရောက်သောရက်များ၌ သီးနှံမျိုးစေ့တို့ကို ကြံရန် သင့်လျော်လှပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ပါသည်။

● တောကကိုရင်

သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

နေ့မျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဇူလိုင်လ (၄)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် 'နန္ဒာတိထီ'တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဝု၊ ကျောင်း၊ ဧရပ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်းလုပ်ငန်းများကို ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ဇူလိုင်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် 'ဘဒြာတိထီ'တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

၃။ ဇူလိုင်လ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ဇယာတိထီ'တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ စစ်ချိခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဇူလိုင်လ (၁)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် 'ရိတ္တာတိထီ'တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၅။ ဇူလိုင်လ (၂)၊ (၃)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် 'ပုဏ္ဏာတိထီ'တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခဲခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဇူလိုင်လ (၁၄)ရက်သည် 'အမြိတ္တစုတ်'တွင် ကျရောက်လေရာ မည်သည့်အနှောင့်အယှက်၊ အခက်အခဲတို့နှင့် ကြုံတွေ့စေရကာမူ အောင်မြင်ပြီးမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၇။ ဇူလိုင်လ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ရက်ရာစာ'တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေးကိစ္စများ၊ ဘာသာရေးကိစ္စများ၊ စီးပွားရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာမြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ် အစရှိသော တိထီမြေခံများတွင် အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်း အမှုများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါကြောင်း။

■ နေ့မျိုးထွင်ခေါင်

အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၃)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၃)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၁)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊

(၁၅)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၃)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၅)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဇူလိုင်လ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဇွန်လအတွင်း၌ မိမိတို့ မွေးနံနံနှင့် ကံအား လျော်ညီစွာ ရက်ကောင်းများကို ရွေးချယ်လျက် တိုးတက်ကြီးပွားအောင် ကြံစည်လုပ်ဆောင်သင့်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ရပါတော့သည်။

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

ထိုင်းရောက် မြန်မာများသို့ လက်ဆောင်

ထိုင်းရောက်နေသော တူတော်မောင်တစ်ယောက်က တစ်နေ့တွင် ဖုန်းဆက်၍ အကျိုးအကြောင်းအခြေအနေ ပြောပြရင်း နောက်ဆုံးတွင် အားလုံးအဆင်ပြေကြောင်း၊ ရတနာသုံးပါး၊ အနန္တငါးပါးကို အမြဲပူဇော်ပါကြောင်း၊ မမေ့ကြောင်းနှင့် သင့်နီးရာရာ ဂါထာဘုရားစာပို့ပေးပါရန် တောင်းခံလာပါတယ်။

သည်ကလေးက ဒီမှာရှိကတည်းက ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်တယ်၊ ဥပုသ်သီလ တတ်နိုင်သမျှ ဆောက်တည်တယ်၊ ရက်အားများမှာ ဘုရားပုထိုးသွားတယ်၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုတယ်၊ သင်္ကြန်ရက်အခါတွင်း ရဟန်းဝတ်တယ်၊ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းတဲ့ လူငယ်ပါ။

ဒါကြောင့် သူ့ရောက်ရှိနေတဲ့ အရပ်ဒေသနဲ့လည်း လိုက်ဖက်ဆီလျော်မယ်ထင်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးတစ်ခု ရှာတွေ့တာနဲ့ ပို့ပေးလိုက်တယ်။ သူလည်း ယုံကြည်စွာနဲ့ နိဗ္ဗုတ မပြတ် ရှိခိုးပွားများပါတယ်တဲ့။

နစ်လလောက်ကြာတဲ့အခါ အားရဝမ်းသာ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားတယ်။ အစစအရာရာ သိသိသာသာ ယခင်ထက် ပြောင်းလွဲထူးခြားကြောင်း၊ လုပ်ရကိုင်ရတာ အဆင်ပြေကြောင်း၊ ယခု ထိဆုကြီးပေါက်တဲ့အတွက် ငွေငါးသိန်း ပို့လိုက်ကြောင်း၊ ဦးလေးအတွက် စေတနာသန့်သန့်နဲ့ ကန်တော့လိုက်တာဖြစ်ဖို့ မငြင်းဖို့အကြောင်းပြောပြီး ပို့လိုက်ပါတယ်။ နောက်ထပ်လည်း ပို့ပေးဦးမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းနဲ့ ကျေးဇူးအရမ်းတင်ကြောင်း၊ နောက်ထပ်လည်း အမြဲမပြတ် ပွားများပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း စုံနေအောင် ဖုန်းထဲက ပြောသွားပါတယ်။

စဉ်းစားကြည့်တယ်။ တူတော်မောင်အတွက်ကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အလားတူ သူ့လို ဘဝတူများအတွက် ကုညီရ ရင်ကော ပိုမကောင်းဘူးလား။ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒီအတွေး၊ ဒီစေတနာနဲ့ ဒီဘုရားရှိခိုးဂါထာလေးကို ထိုင်းရောက် မြန်မာများအတွက် စေတနာနဲ့ လက်ဆောင်ပေးပါတယ်။ ယုံကြည်ရင် ပွားများကြပါကုန်။

ဒေါ်ဝါ ဟာ ဟ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်မြတ်ရ
 ယိုးဒယား(ထိုင်း) ဆံတော်စေတီ ဘုရားရှိခိုး

‘ခ’သကံ လောကဟိတဿ၊
 ‘ဝ’န္တကံ ပါပရာသယော၊
 ‘မာ’နနာယ သကံ ဧဒန္တံ၊
 ‘ဟ’ရိ ဧကသမ္ဘိ တံနမေ၊
 ပုညေနာဇနန သဗ္ဗမ္ဘိ၊
 သမိဇ္ဈတု ယထိန္ဒိတံ။
 (သကာရ မိဿက ဂါထာ)

လောကဟိတဿ-လူသုံးပါးတို့ အစီးအပွားကို၊ သေကံ-ရှာမှီးတတ်သော၊ ပါပရာသယော-မကောင်းမှုအစုတို့ကိုလည်း၊ ဝန္တကံ-စွန့်အန်ပြီးထသော၊ သကံဟရိကောသမ္ဘိ-ကိုယ်တော်၌ရောက်သော စိမ်းညိုသော ဆံတော်ကိုလည်း၊ မာနနာယ-ပူဇော်မြတ်နိုးခြင်းငှာ၊ ဧဒန္တံ ပေးပေတတ်ထသော၊ တံပုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမေ-ရှိခိုးပါ၏၊ အနေနပုညေန-ဤသို့ရှိခိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ သဗ္ဗမ္ဘိ-အလုံးစုံသော ဆုသည်လည်း၊ ယထိန္ဒိတံ-အလိုရှိတိုင်း၊ သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

ဤဘုရားရှိခိုးကို ဣန္ဒကရိဏ်းကျကျ ပီသအောင် ရွတ်ဆို အလွတ်ရအောင်ကျက်၊ နေ့စဉ်ဘုရားရှိခိုးတိုင်း မပျက်မကွက် ရွတ်ဆိုရှိခိုး ပူဇော်ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်နှင့်ထား၍ ကိုးရက် (သို့) မိမိနှစ်သက်သလို ရွတ်ဆိုပါ။ သတိရတိုင်း အခါမလပ် ရွတ်ဆိုပူဇော်နေလျှင် ပိုအကျိုးထူးပါလိမ့်မည်။ တတ်နိုင်သမျှ ရွတ်ဆိုနိုင်ကြစေခြင်းငှာ ကိုယ်တွေ့လေးတစ်ခုကို သာကောပြု၍ လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါတယ်။

မောင်ပုတ်စေတီ

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဗေဒဆရာကြီး ဗိုင်းဗိုက်ဆံ ၆၀၁ လအလိုက်အမော

လွန်လ

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

(အနောက်တိုင်းနှင့် မတူပါ။ မွေးသက္ကရာဇ်ကိုရှာ၍ အဟောကို ဖတ်ရှုပါ။)

မကာရ ရာသီဗွား (ဆိတ်စုပ်)
ဇန်နဝါရီလ ၁၄ မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂

ယခုလတွင် ကံကြမ္မာစက်ဝန်း တစ်ပတ်လည်နေပြီဖြစ်၍ သင်ကံကောင်းလာပြီဖြစ်
သည်။ အရွေးခံမလာ၊ လေလံဆွဲမလာ၊ သို့တည်းမဟုတ် မည်သည့်ယှဉ်ပြိုင်စရာမျိုးကိုမဆို
ရလဒ်ကောင်းများ ရရှိမည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ်တစ်ခုကို ချုပ်ဆိုရမည်။ သင်ကြီးပမ်းအားထုတ်
သမျှအားလုံး အောင်မြင်ပြီးပြောက်မှုရှိမည်။

ကံရာသီပွား (ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်)
မေဖော်ဝါရီလ ၁၃ မှ မတ်လ ၁၄

ပြီဿရာသီပွား (နွားလားဥဿပရုပ်)
မေလ ၁၄ မှ ဇွန်လ ၁၄

အတိုးအပွား လုပ်ကိုင်ထားမှုများအပါအဝင် စတော့ နယ်ယာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတို့မှ သင့်တင့်သော အကျိုးအမြတ်များ ရရှိမည်။ မြေတစ်ကွက်ဝယ်ရန် စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်း၊ သို့မဟုတ် အမွေဆက်ခံရယူရန် အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ လေလံအပြိုင်ဆွဲ ခြင်း၊ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် အရွေးခံခြင်းတို့တွင် သင်ပါဝင် ဆောင်ရွက်လျှင် ကောင်းကျိုးရလဒ်ရှိသည်။ အကယ်၍ တရားရုံး၌အမှု ရင်ဆိုင်နေရသော် သင်အနိုင်ရရှိမည်။ သင်လေ့ လာသင်ယူနေသည့်ကိစ္စ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

သို့သော်လည်း အလုပ်လျှောက်ထားမှုတွင် ရနိုင်ခြေ မမြင်ပေ။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးရာ ပြီးပြည့်စုံသွားပါလိမ့်မည်။ ကလေးလိုချင်နေကြသူများ ဆန္ဒပြည့်ဝမည်။ တောင့်တထား သည့်အတိုင်း ကိုယ်ဝန်ရရှိလိမ့်မည်။

သင့်လုပ်ငန်းအတွက် ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူနေရမည်။ အလားအလာကောင်းသော တုံ့ပြန်မှုများကို ရရှိမည်။ ဇွန်လ ၁၈ ရက်မှ ၃၀ ရက်အကြားတွင် အလုပ်တစ်ခုကို စတင်ရ ပြီး ကန်ထရိုက်စာချုပ်တစ်ခုကို စာချုပ်ချုပ်ဆိုရမည်။ ချစ် မေတ္တာရေး ပွင့်လန်းနေမည်။

မိန်ရာသီပွား (ငါးနှစ်ကောင်ရုပ်)
မတ်လ ၁၅ မှ မတ်လ ၁၂

မိဿရာသီပွား (သိုးထီးရုပ်)
ဧပြီလ ၁၃ မှ မေလ ၁၃

ဇွန်လ ၁ ရက်မှ ၁၁ ရက်နှင့် ဇွန်လ ၂၂ မှ ၃၀ ရက်နေ့အကြား ကာလများ၌ တစ်စုံတစ်ရာကို နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတော့မည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ သင်၏ကံကြမ္မာ ကောင်းမွန်နေပါသည်။ သင်လေ့လာသင်ယူမည့် ကိစ္စသည် အခွင့်အရေးကောင်း မြင့်မားသည်။ စကောလားရှစ်ပညာသင် ဆု ရရှိနိုင်သည်။ အိမ်တစ်လုံးဝယ်ရေး၊ သို့မဟုတ် ကားတစ်စီး ဝယ်ရေးတွင် အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားမည်။ ချိုမြိန်သော ချစ်မေတ္တာရေးရှိသည်။

ဇွန်လ ၁ ရက်မှ ၂၅ ရက်အကြားတွင် အောင်မြင်မှု ကို ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းအတွက် ဈေးပြိုင်တင်သွင်းခြင်း၊ အိမ် တစ်လုံးဝယ်ရေးကိစ္စ ရုံးတည်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းတို့တွင် အောင်မြင်မည်။ သို့သော်လည်း ဇွန်လ ၂၆ ရက်မှ ၃၀ ရက် အကြားတွင် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်တတ်သည်။ ယခုကာလ တွင် မိသားစုကိစ္စများကြောင့် ငွေအကုန်အကျများနေပေ လိမ့်မည်။

မေထုန်ရာသီပွား (အမြွှာရုပ်)
ဇွန်လ ၁၅ မှ ဇူလိုင်လ ၁၅

သင့်ကံကြမ္မာ ဆက်လက်ကောင်းမွန်နေသေးသည်။ အကယ်၍ သင်သည် တရားစွဲဆိုမှုတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရ လျှင် သင်အနိုင်ရပါလိမ့်မည်။ သင်စီစဉ်ထားသည့် ကိစ္စကို စတင်ရန် မင်္ဂလာရှိသော အချိန်အခါယမယဖြစ်သည်။

ကရကင်္ဂရာသီပွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)
ဇူလိုင်လ ၁၆ မှ ဩဂုတ်လ ၁၆

လုပ်ငန်းတစ်ရပ်အတွက် ဈေးပြိုင်တင်သွင်းခြင်း၊ သို့မဟုတ် ယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့တွင် အောင်မြင်မှုရမည့် အခွင့်အရေး အလွန်မြင့်မားနေပေသည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ်တစ်ရပ် ချုပ်ဆိုရမည်။ အရောင်းဦးတည် ချက်တစ်ရပ်သည်လည်း အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားမည်။

www.burmeseclassic.com

သိဟ်ရာသီပွား (ခြင်္သေ့ရုပ်)

ဩဂုတ်လ ၁၇ မှ စက်တင်ဘာလ ၁၆

ခရီးများသွားရန်၊ စီမံချက်များရေးဆွဲရန်၊ သို့မဟုတ် အလုပ်အကိုင်အတွက် တင်ပြချက်များနှင့် ထုတ်ကုန်သစ် တစ်ခု၊ စာအုပ်၊ သို့မဟုတ်၊ စီမံချက်တစ်ခုတို့တွင် အောင်မြင်စွာ ရလဒ်ကောင်းပေးပါလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီပွား (အပျိုစင်ရုပ်)

စက်တင်ဘာလ ၁၇ မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆

သင့်အလုပ်အကိုင်တွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုရရှိမည်။ သင်၏ ကုမ္ပဏီမှ အမြောက်အမြားဝယ်ယူရန် အမှာစာများ ရရှိလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ရပ် တိုးချဲ့ရေးတွင် ချောမွေ့နေပါမည်။ ကားတစ်စီးတိုက်ခိုက်မှု၊ သို့မဟုတ် အောက် သို့ လိမ့်ကျသွားတတ်၍ ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ၃၀ ရက်အကြား တွင် သတိပြုဆင်ခြင် ကားမောင်းနှင်သင့်သည်။

တူရာသီပွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၆

တစ်စုံတစ်ရာကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ် လာခြင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းကိုရရှိရန် ချဉ်းကပ်လှမ်းပါး ဖြစ်နေ ပါပြီ။ အလုပ်ရရှိရန်၊ သို့မဟုတ် ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရမည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ရှိသည်။

ပြိတ္တာရာသီပွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၁၇ မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅

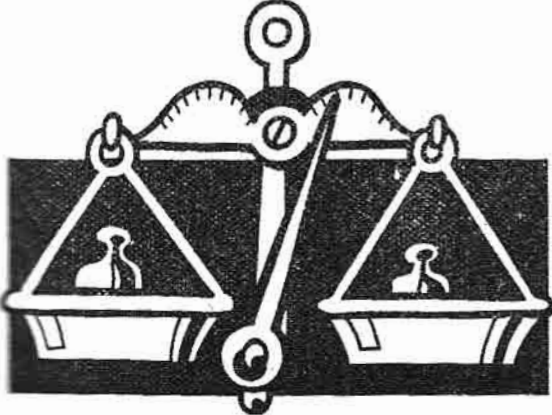
ဇွန်လ ၁ ရက်မှ ၂၂ ရက်အတွင်း သင်သည် ကံ မကောင်း အကြောင်းမလှသည့် ဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံရတတ်သည်။ စီးပွားရေးတွဲဖက်လုပ်ကိုင်မှုများနှင့် မိသားစုပြဿနာများဖြင့် သင့်အား ဖိအားပေးခြင်း ခံရမည်။ ဇွန်လ ၂၃ ရက်နောက် ပိုင်းရောက်မှ အခင်မင်မပျက်၊ အတားအဆီးအနှောင့်အယှက် အားလုံးကို ဖြေရှင်းပြီးစီးသွားမည်။ သင့်လက်ဝယ်ရှိ အစုရှယ် ယာများ၏ တန်ဖိုးမြင့်တက်လာပြီး ညတွင်းချင်း ချမ်းသာ သွားပါလိမ့်မည်။

စနရာသီပွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃

သင့်အလုပ်တွင် ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်နေခြင်း ကြောင့် ဇွန်လ ၁ ရက်မှ ၁၆ ရက်အကြား၌ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရပေလိမ့်မည်။ ကားတိုက်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်တတ်၍ သတိရှိ နေပါ။ ဇွန်လ ၁၇ ရက် ကျော်သွားမှ သင်ကံကောင်းလာပါ လိမ့်မည်။ မြေကွက်တစ်ခု ရောင်းဝယ်ရေးစာချုပ်၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကို ရယူခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ခုနှင့် ငွေဒလဟော ဝင်လာပါလိမ့်မည်။ စတော့ရှယ်ယာရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မှု၊ အတိုးအပွားလုပ်ကိုင်ထားမှု စသည်တို့မှ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သော အကျိုးအမြတ်ရရှိပါလိမ့်မည်။

ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

Reference:
The Bangkok Post's LIFE
Year of the HORSE
Your month-by-month
horoscope for 2014
By MOHDU PAISARN

□ □ □

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ

၂၀၁၄ ခုနှစ် ၊ ဇူလိုင်လ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

ကေတီ-အောင်သိန်း (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ ကူညီမစ၊ မည့်သူများပေါ်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်၏။ ငွေချေးလုပ်ငန်းလုပ်ပါ။ အကျိုးပေးပါမည်။ စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း ပြုနိုင်၏။ ခရီးသွားနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးသွားနိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါလေ။ အသစ်စေ့စပ်ခြင်းမပြုရပါ။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ခြင်းမပြုရ။ မီးဖိုဆောင်၊ မီးဖိုခန်း၊ မီးဖိုပြင်ဆင်ခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်း မပြုကြရ။ ခိုက်တတ်လေသည်။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါ။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရုံးဝန်ထမ်း၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ သည်းခံ၊ စိတ်ရှည်ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပါ။ ရာထူးတက်၊ လစာတိုးမှုရှိမည်။ စေ့စပ်

နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မူလအဟောင်း မပျက်ရလေအောင် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း လုပ်ကိုင်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေကြောင်းခရီး မသွားကောင်း။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအသစ်၊ ကုမ္ပဏီအသစ် မထူထောင်သင့်သေး။ လလယ်လောက်တွင် ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းရှိ၏။

မျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်၏ကံကြမ္မာ ထွန်းလင်းတောက်ပနေ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်၏။ အထည်ချုပ်၊ စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးမည်။ လုပ်ပါ။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်ငင်း လက်

ထပ်ခြင်း မပြုပါနှင့်။ ခဏခေတ္တ ရွှေခိုင်းပါဦး။ မရွှေခိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်တတ်၏။ ရေမြောင်းမဖောက်သင့်သေး။ ခိုက်တတ်၊ လာဘ်တိတ်တတ်၏။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကြမ္မာ နိမ့်နေရာ၏။ ရိုရင်းစွဲ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုသာ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ကောင်းအောင်လုပ်ပေးရပါမည်။ ငွေကြေးရသမျှ စုဆောင်းထားပါ။ ချွေတာပါ။ ငွေကြေးနောင်အခါ ပြတ်လပ်မှုဖြစ်မည်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ထားပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လုပ်ငန်းတိုးချဲ့မှု၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မပြုပါနှင့်ဦး။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါ။ မဆိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ရေကြောင်းခရီးကိုရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးရ။ လက်ထပ်ခြင်းမပြုရပါ။ ထိမထိုးရ၊ ပေါက်ကိန်းမကြံ့သေးပါ။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိမိရိုရင်းစွဲ စီးပွားရေးကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မပျောက်မပျက်အောင် လုပ်ကိုင်ရမည်။ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဖက်စပ်၊ စပ်တူလုပ်ငန်း အကျိုးမပေးပါ။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း မလုပ်ကိုင်ရ။ လေကြောင်းနှင့် ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ လက်မထပ်ရ။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံနိမ့်နေ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ခဏခေတ္တ ရပ်နားထားပြီး ဘာသာရေးလုပ်ငန်း၊ ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ပါ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်းများများ လုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ဆံ့ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ (ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေးပါ)။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း မလုပ်ရ။ အကျိုးပေးမည်မဟုတ်။ ခရီးဝေးမသွားရ။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လက်ထပ်ခြင်းကို ခဏရွှေ့ဆိုင်းထားပါဦး။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကောင်းနေ၏။ တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင်များ ရဖွယ်ရှိ၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ကံစမ်းပေးပါ။ ပေါက်ကိန်းရှိပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ ငွေချေးလုပ်ငန်း မလုပ်ရ။ အကျိုးရှိမည်မဟုတ်ပါ။ ရေတွင်း၊ ရေကန် မတူးဖော်ရ။ ရေမြောင်းမဖောက်ရ။ ခိုက်တတ်၏။ လာဘ်တိတ်တတ်၏။

ခွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လဆန်းပိုင်းတွင် ကံမကောင်းဖြစ်နေတတ်သော်လည်း လလယ်ပိုင်းနှင့် လကုန်ပိုင်းတွင် ကံကောင်းလာဖွယ်ရှိပါသဖြင့် စိတ်လျော့ခြင်း၊ အားငယ်ခြင်းမရှိစေရ။ လုပ်မြဲအလုပ်ကိုသာ လုပ်ပါ။ အလုပ်ကြိုးစားပါ။ အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးဟူသမျှကို ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိတ်ဟောင်းဆွေမျိုးတို့အား ပစ်မထားအပ်။ မိမိတစ်ကိုယ်တည်း ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မိတ်ဆွေ၏ အကြံဉာဏ်ကောင်း၊ အကြံဉာဏ်သစ်များ တောင်းခံခြင်းမပြုဘဲ အလုပ်ကို တစ်ယူသန်၊ တစ်ငွတ်ထိုးမလုပ်ရ။ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်၏။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စပ်တူလုပ်ငန်း၊ စပ်တူလုပ်ငန်း၊ လုပ်ကိုင်ပါ။ တိုးတက်အောင်မြင်ဖွယ်ရှိ၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်း၊ စပ်တူလုပ်လျှင် အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ခရီးဝေးသွားလျှင် အကျိုးထူးမည်။ သွားပါ။ ကုန်းကြောင်းလမ်း၊ မော်တော်ကား၊ မီးရထားဖြင့် ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ အကျိုးရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေကြောင်းဖြင့် ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်း မပြုရ။ လေပြင်းမုန်တိုင်းကြုံရတတ်၏။ ဘေးအန္တရာယ်များ ပြား၏။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှု မပြုလုပ်ရ။ အရုံးပေါ်မည်။ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး၊ ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း၊ ငါးဒိုင်လုပ်ငန်းရပ်များနှင့် အကျိုးမပေးပါ။ ရှောင်ပါ။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လူငယ်လူရွယ်၊ သက်လတ်ပိုင်းများအဖို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ လုပ်ကိုင်လျှင် အတွေ့အကြုံဝါရင့်သူ၊ သက်ကြီးပိုင်း၏ လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူပါ။ တိုးတက်အောင်မြင်ရပါလိမ့်မည်။ ငွေချေးလုပ်ငန်း၊ လုပ်ကိုင်ပါ။ အကျိုးပေးမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးသွားနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

တောအမဲ၊ သားကောင်မလိုက်ရ။ ကံညံ့နေတတ်၏။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်ကြိုနေ၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း လက်မထပ်ပါနှင့်။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ ရေကြောင်းခရီးကိုသာ ရှောင်ပါ။ ခရီးသွားနိုင်၏။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကြမ္မာ မှေးမှိန်နေတတ်၏။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အလှူအတန်းများ ကောင်းစွာလုပ်ပေးပါ။ ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းရှိ၏။ ခံစစ်ကိုသာ ကောင်းကောင်း ပြင်ဆင်ထားနှင့်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်း၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း၊ ထိုးစစ်ဆင်ခြင်း၊ လုံးဝ(လုံးဝ) မပြုရပါ။ အကျနာလိမ့်မည်။ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခံစစ်ကိုသာ ကောင်းကောင်းလုပ်ထားရပါမည်။ အရက်ချက်လုပ်ငန်း မလုပ်ရ။ လိုင်စင်ခံလုပ်သည့်တိုင်အောင် အကျိုးပေးမှုမရှိပါ။ ချစ်ရေးချစ်ရာသတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါ။ သုံးပွင့်ဆိုင်း၊ ဖိုခံလောက်အချစ်မျိုး ကြုံတွေ့တတ်၏။ လက်ထပ်ရန် မသင့်သေးပါ။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကုန်သည်များအဖို့ ဖောက်သည်ဟောင်း၊ အားပေးမှုဆက်တိုက်ခံရမည်။ ဝင်ငွေရွှင်မည်။ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်း မပျက်စေနှင့်။ ချစ်သူပိုင်းပိုင်းလည်လိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းကို မဟစ်ထားပါနှင့်။ ချစ်သူအပေါ်၌ အေးတိအေးစက် မပြုရ။ အခွင့်ထူး၊ အခွင့်ကောင်းလက်လွတ်မခံစေနှင့်။ နှစ်နာမှုကြုံတွေ့ရတတ်၏။ ငွေချေးလုပ်ငန်းမလုပ်ရ။ အလိမ်ခံရတတ်သည်။ ချေးပေးငွေ ပြန်ရမည် မဟုတ်ပါ။ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း မလုပ်ရ။ အကျိုးမရှိပါ။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စင်တီပူနိုင်ငံ။

တရုတ်ဂန္ထီရရာကြီး ကြူးကုံး

၏

အိပ်မက်အပွင့်ကျမ်း

● တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

(၁) ငှက်သတ္တဝါကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ငှက်ငယ်ကလေးများ ခုန်ဆွခုန်ဆွပြုနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဩဇာအာဏာရှိသူနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ကာ ပေါင်းဖော်ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) လူပျိုက ငှက်ကလေးများ ခုန်ဆွခုန်ဆွပြုနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ သူ့ဌေးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ငှက်အုပ်ကလေး ပျံသန်းနေသည်ကို မြင်မက်ရပါက မိမိ၏ ဂုဏ်သတင်း နာမည်ထင်ရှား ကျော်ကြားရပါလိမ့်မည်။

(ဃ) သင်္ဘောသားက ငှက်အုပ်ကလေး ပျံသန်းနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ပင်လယ်ရေကြောင်းခရီး ချောမောပေလိမ့်မည်။

(င) ငှက်ကလေးအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်နေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပါလိမ့်မည်။

(၂) ခြေချော်လိမ့်ကျသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ခြေချော်လိမ့်ကျ(လဲကျ)သည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိနေထိုင်မှုဘဝ ခုက္ခကျရောက်ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အလုပ်သမားက လိမ့်ကျ(ချော်ကျ)သည်ကို မြင်

- မက်လျှင် ဘုမသိ ဘမာဒိဘဲနှင့် အိမ်ထောင်ကျရ ပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လူနာက လိမ်ကျ(ချော်ကျ)ခဲ့သည်ကို မြင်မက်ပါလျှင် မိမိ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ပိုမိုဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) တရားခံ အကျဉ်းသားက ချော်ကျူးသည်ကို မြင်မက် လျှင် အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ပိုမိုပင်ပန်းပန်း လုပ် ကိုင်ရပါလိမ့်မည်။
- (င) ကုန်သည်က လိမ်ကျသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဈေး ရောင်းရာတွင် အရုံးပေါ်ပေါက်ရပါလိမ့်မည်။
- (စ) ခွန်အားဗလကြီးသူနှင့် စကားပြောရင်း လဲကျသွား သည်ကို မြင်မက်လျှင် ရန်သူနှင့် ပက်ပင်းတွေ့ဆုံ ကာ အချင်းများ ပြဿနာတက်တတ်ပါသည်။
- (ဆ) လူသန်ကြီးနှင့် စကားများ ရန်ဖြစ်လဲကျသည်ကို မြင် မက်လျှင် နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကြီးပါလိမ့်မည်။

- (စ) သူစိမ်း သူများ သူတစ်ပါး၏ မျက်နှာအသားအရေ (အရေပြား) တွန့်လိမ်အရွယ်ကျနေသည်ကို မြင်မက် လျှင် မိမိ စိတ်ပူပင်သောကရောက်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) မိမိ မိသားစု မျက်နှာအရေပြား(အသားအရေ)တွန့်လိမ် အရွယ်ကျလာနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ မိသားစုဝင်ငွေ အခက်အခဲဖြစ်ကာ ငွေကျပ်တည်းမှု တွေ့ကြုံရမည်။

(၄) စာရေးသားသည်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (၃) အသားအရေ တွန့်လိမ်တွဲကျနေသည်ကို မြင်မက်ခြင်း**
- (က) မိမိ၏မျက်နှာ တွန့်လိမ်တွဲကျနေသည်ကို မြင်မက် လျှင် မိမိ၏ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သန်စွမ်းမှု ရှိပါ လိမ့်မည်။ ခွန်အားဗလကြီးလာဖွယ် ရှိပေ၏။
 - (ခ) အိမ်ရှင်မက မိမိ၏ခင်ပွန်းသည် လင်ယောက်ျား မျက်နှာအရေပြား တွန့်လိမ်အရွယ်ကျနေသည်ကို မြင် မက်လျှင် မေတ္တာမျှကာ အချစ်ပိုလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင် ရေး ယခုထက် သာယာပျော်ရွှင်ရပါလိမ့်မည်။
 - (ဂ) အပျိုဖြစ်သူက မိမိ၏မျက်နှာအသားအရေ တွန့်လိမ် ဖြစ်ကာ အရွယ်ကျလာသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ ကိုယ်တိုင် ပိုချောပိုလှလာကာ လူချစ်လူချင်ပေါများ ရပါလိမ့်မည်။ ချစ်သူပေါမည်ဖြစ်၏။
 - (ဃ) ကိုလူပျိုက မိမိ၏မျက်နှာအသားအရေ တွန့်လိမ်ကာ ရုပ်အိုအရွယ်ကျလာနေသည်ကို မြင်မက်ပါလျှင် ချစ်သူပိုင်းစိုင်းလည်ရပါလိမ့်မည်။
 - (င) လူနာက မိမိမျက်နှာနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအရေပြား (အသား အရေ) တွန့်လိမ်အရွယ်ကျလာနေသည်ကို မြင်မက် လျှင် မိမိ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ကောင်းမွန် လာပါလိမ့်မည်။

- (က) ပေးစား ပို့စာ ရေးသားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ကောင်းမွန်ရပါလိမ့်မည်။
- (ခ) အိမ်ရှင်မက ပေးစား ပို့စာ ရေးသားနေသည်ကို မြင် မက်လျှင် နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားလာပါ ပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ကုန်သည်က ပေးစား ပို့စာ ရေးသားနေသည်ကို မြင် မက်လျှင် နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှု၊ ဖောက်ကားရောင်း ဝယ်မှု ပြုရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ရုံးဝန်ထမ်းက ပေးစား ပို့စာ ရေးသားနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ရာထူးတိုး လစာတိုးမြှင့် ခံစားကြ ရပါလိမ့်မည်။
- (င) တရားသူကကြီးက စီရင်ချက်၊ အမိန့်စာ ရေးသားနေ သည်ကို မြင်မက်လျှင် အတိတ်နိမိတ်ကောင်း၏။ အမှုပြေလည်မှုရရှိမည်။ အောင်မြင်မည်။ လူချစ်လူခင် လူရိုသေမှု ခံကြရပါလိမ့်မည်။
- (စ) သူစိမ်း သူများ သူတစ်ပါးက ဆောင်းပါးရေးသားနေ သည်ကို မြင်မက်လျှင် စိတ်ညစ်သောက ရောက်ရ ပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) ဇနီး(မယား)က ဆောင်းပါးရေးသားပြုစုနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် လင်မယား သေကွဲ၊ သို့မဟုတ် ရှင် ကွဲ ကွဲကြရပါလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

Ref:- တရုတ်ဂန္ထီရပညာရှင်ကြူကုံး၏ အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း၊ ဟိုင်နန်မြို့၊ တရုတ်ပြည်၊ (၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ)

အတိတ်တဘောင် နှင့်

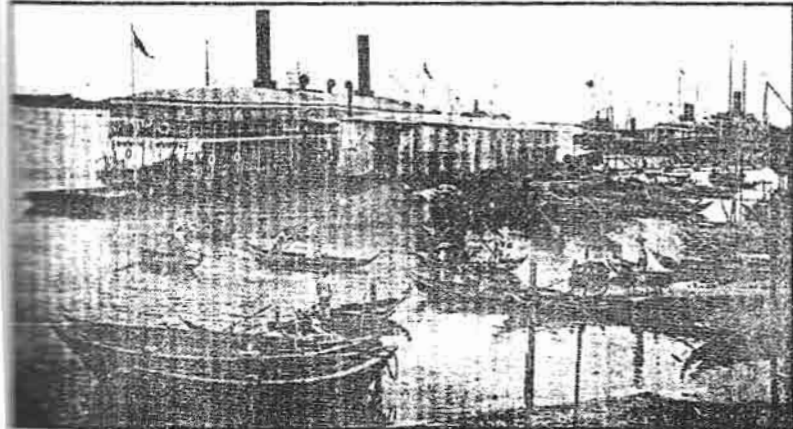
ကိုလိုနီခေတ် ပြုတိသျှအစိုးရ

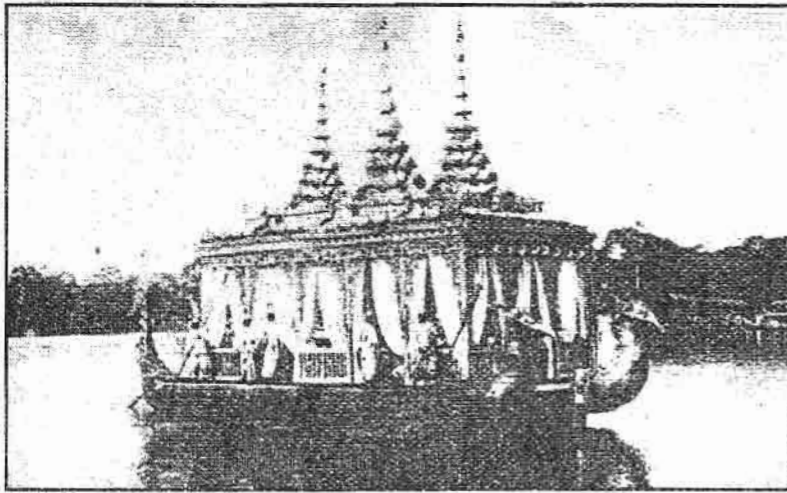
• လှပိုး[ပညာရေး]

ဥရောပတိုက်၌ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာခဲ့ပြီး စစ်ရိပ်စစ်ငွေများသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယက်သန်းလာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုကာလက ကျွန်တော့်ဖခင်ဖြစ်သူမှာ မင်းဘူးခရိုင်၊ စကျီမြို့တွင် အထက်တန်းကျောင်းအုပ်ကြီးဖြစ် အမှုထမ်းဆောင်နေသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူမှာ တပည့်များ ပေါများသူဖြစ်ရာ နံနက်လင်းသည်နှင့် ကျောင်းသားဟောင်းများ ဆရာများ၊ မြို့ပေါ်မှ ဖခင်၏မိတ်ဆွေများ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ ရောက်လာလေ့ရှိ၏။ ဖခင်ဖြစ်သူကလည်း တပည့်တပန်း၊ မိတ်ဆွေများကို လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဖြင့် ညှော်ခံသည်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်ရှေ့ အုတ်ခုံခြေရင်းတွင် ၁၀ ပေ ပတ်လည်ခန့် ဝါးကွပ်ပျစ်ကြီးတစ်ခုရှိ၍ သင်ဖြူးဖျာများခင်းထား၍ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းကို အသင့်ဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့က ပြုလုပ်ထားရသည်။ ထိုအကြမ်းဝိုင်းသို့ ညှော်သည်များသည် နံနက်လင်းသည်နှင့် တဖြည်းဖြည်းရောက်လာတော့၏။ ပထမတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးသတင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံမှ နိုင်ငံရေးသတင်း၊ စီးပွားရေးသတင်း ပြောကြရာမှ ရယ်မောစရာ ပုံတိုပတ်စများ၊ ၎င်းတို့၏ အတွေ့အကြုံများ၊ မြို့ပေါ်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသည့် သတင်းများ၊ သတင်းစာများ

တွင် ပါဝင်သည့် နယ်သတင်းများကို အမျိုးမျိုးဝေဖန်ပြောဆိုကြ၏။ ကျွန်တော်တို့အိမ်သားများကမူ ရေခွေးအိုးကို မီးမပြတ်အောင် ထိုးပေးကြရလေသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်မှာ ပဉ္စမတန်း ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် လူကြီးများ ဝိုင်းဖွဲ့ပြောသည်ကို နားထောင်လေ့ရှိ၏။ နွေ လရက်ကို မမှတ်မိသော်လည်း ၁၉၄၀ ခုနှစ်ကုန်ဟု ထင်မိသည်။ လူကြီးများ စကားဝိုင်းမှ ဦးဆောင်စကားပြောနေသူမှာ ကျွန်တော့်ဖခင်၏ ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်သူ ဦးအိ ဖြစ်သည်။ ဦးအိမှ စကားပြောကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်သာမက ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ ဗေဒကျမ်းများကိုလည်း နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လေ့လာထားသူဖြစ်ရာ မြန်မာလူမျိုးတို့ ယုံကြည်ကြသော အတိတ်တဘောင်များအကြောင်း ပြောဆိုနေရာမှ ကျွန်တော်တို့မြို့ အရှေ့ကျောင်းရွာ၊ သက်တော်ရှည်ကျောင်းမှ အလွန်တန်ခိုးကြီးသည်ဟု ကျော်ကြားနေသော ဘုရားရုပ်ပွားတော်၌ အမွေများပေါက်နေကြောင်း သိရှိရ၍ ရပ်ကွက်အတွင်း

“ဘုရားအမွှေးပေါက် ကုလားဖြူဘေးရောက်” ဟု တဘောင်ပေါ်နေသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုတဘောင်သည် ကျွန်တော် တို့မြို့အနီးအနား ကျေးရွာများသို့ တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့နေကြောင်း၊ ကုလားဖြူဆိုသည်မှာ ဗြိတိသျှလူမျိုးများကို ဆိုလိုကြောင်း၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် ဗြိတိသျှတို့ မလွဲမသွေ ရုံးနှိုင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ထိုစဉ်က ထိုကောလာဟလသတင်းများ အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်လာရာ ကျောင်းရွာရှိ သက်တော်ရှည်ကျောင်းတိုက်မှာ ဘုရားဖူးလာရောက်သူများ၊ စူးစမ်းလေ့လာရန် လာရောက်သူများနှင့် ပွဲလမ်းသဘင်ကျင်းပသကဲ့သို့ စည်ကားနေတော့၏။

ထိုသတင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့ခရိုင်တွင် နာမည်ကျော်ကြား လူသိများနေသော ခရိုင်ရာဇဝတ်ဝန် (ခရိုင်ရဲမှူးကြီး) ဖြစ်သူ ဗြိတိသျှအမျိုးသား မစ္စတာဟီး (လ်) ကိုယ်တိုင် လာရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာပြီး ကျွန်တော်တို့မြို့ဂတ်(ရဲစခန်း)မှ ဌာနအုပ်ဖြစ်သူ(စခန်းမှူး)၏ အကူအညီနှင့် အထက်ဖော်ပြပါ

“ကုလားဖြူဘေးရောက်” ဆိုသော တဘောင်ကို ကျိန်းချေသည်ဟူသော သတင်းများလည်း ထွက်လာခဲ့သည်။ မည်သို့ ကျိန်းချေသည်ကို မသိရှိရပေ။ ဤသို့အတွင်း “လတောင်စောင်း၊ မင်းလောင်းပေါ်လိမ့်မည်” ဟူသော တဘောင်ပေါ်လာရာ လဆန်းရက်များတွင် လတောင်ဘက်စောင်း၊ မစောင်းလူအများသည် ထွက်ကြည့်ကြသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မြို့တစ်မြို့လုံး အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုသတင်းနှင့်အတူ “လတောင်စောင်း၊ မင်းလောင်းပေါ်လိမ့်မည်” ဟူသော တဘောင်၊ ကောလာဟလကို ပြန်၍ ကျိန်းချေရန် မင်းဘူးအရေးပိုင်၊ (ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး) မစ္စတာဩချပ်သည် မြန်မာပညာရှိများနှင့် တိတ်တဆိတ် စီစဉ်နေသည်ဟူသော ကောလာဟလ သတင်းများလည်း လှိုင်လာခဲ့သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။ ဥရောပစစ်ဗျက်နာတွင် ဗြိတိသျှနှင့် မဟာမိတ်တို့မှာ အရုံးနှင့်ရင်းဆိုင်ခဲ့ကြရသည်။ နာဇီဂျာမန်တို့၏

ထွက်တပြန်စစ်ဆင်ရေးကြောင့် ဥရောပတိုက်နိုင်ငံ အသီးသီးမှာ ရက်အနည်းငယ်အတွင်း လက်နက်ချခဲ့ကြရသည်။ ကြီးမားသော ပြင်သစ်နိုင်ငံအတွင်း နာဇီဂျာမန်တပ်များသည် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသဖြင့် ဗြိတိသျှနှင့် မဟာမိတ်တို့မှ ဥရောပတိုက်မှ အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ဆုတ်ခွာရန် စီစဉ်ခဲ့ရသည်။ သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာရာ ယခင် ကျွန်တော်တို့ကြားခဲ့ရသော “ဘုရားအမွှေးပေါက် ကုလားဖြူဘေးရောက်” ဆိုသော တဘောင်သည် မှန်ကန်လာခဲ့ပြီလောဟုသော သတင်းနှင့်အတူ “လိပ်ကြီး လိပ်ကြီး . . . ဂျာဂိုင်းဂျာဂိုင်း” ဟူသော တဘောင်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယင်းတဘောင်အရ ဗြိတိသျှတို့မှာ နာဇီဂျာမန်တို့ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ခံရသဖြင့် မကြာမီကာလအတွင်း လက်နက်ချအရုံးပေးရမည်ဟု ကျွန်တော်တို့က မှတ်ယူထားကြ၏။

မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် အစဉ်အဆက် အတိတ်တဘောင်များကို ယုံကြည်ကြသည်။ အထက်မြန်မာနိုင်ငံကို ဗြိတိသျှတို့ သိမ်းပိုက်၍ သီပေါအရှင်အား ဖမ်းဆီးသွားသည့်အချိန်မှစ၍ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားကို မုန်းတီးကြသည်။ မိမိတို့ဘုရင် မိမိတို့မျှော်ကြသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဆန့်ကျင်ကြသည်။ ဗြိတိသျှတို့စိတ်ဓာတ်ကျစေရန် အတိတ်တဘောင် စနည်းများဖြင့် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များကလည်း အလိုတော်ရှိများ အကူအညီနှင့် ပြန်၍

www.burmeseclassic.com

ကျိန်းချေခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် သီပေါမင်းပါတော်မူသည်ကို နှိလိုက်ကြသော ကျွန်တော်ဘကြီးနှင့် အရီးကြီး (ဖခင်၏အစ်မ)တို့သည် သီပေါမင်း ပါတော်မူသည်ကို မယုံကြ၊ မည်သည့် အထောက်အထားနှင့်ပြောပြော မယုံ။ သီပေါမင်းသည် မြန်မာမျိုးချစ်များ အကူအညီနှင့် ရှမ်းပြည်နှင့် တရုတ်နိုင်ငံ နယ်ခြားတွင် ခေတ္တတိမ်းရှောင်နေသည်။ အချိန်အခါသင့်လျှင် ဗြိတိသျှတို့အား မောင်းထုတ်၍ ပြန်လာမည်ဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှတို့ ဖမ်းဆီးသွားသူမှာ သီပေါအရှင်မဟုတ်။ သီပေါမင်းနှင့်တူသော မင်းသားတစ်ဦးကို သီပေါဘုရင်ဟုဆိုကာ ဖမ်းဆီးသွားခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ သီပေါမင်းကို မျှော်ကြသည်။ အတိတ်တဘောင်စနည်းများ ထုတ်၍ စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး ပြုကြသည်။ ထိုဂယက်သည် ကျွန်တော်တို့ လူလူသူသူ ဖြစ်သည့်အထိ ရိုက်ခတ်ခဲ့၏။ သီပေါမင်း မကြာမီပြန်လာမည်ဟု မျှော်တလင့်လင့် ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်ဘကြီးနှင့် အရီးကြီးတို့သည် မိမိတို့ မြေးများ၊ တူများကို ကုလားဖြူ(ဗြိတိသျှအစိုးရ)လက်အောက် အမှုထမ်းခြင်း မပြုစေလို။ ကုလားဖြူလက်အောက် အမှုထမ်းသူများသည် သီပေါမင်း ပြန်လာသည့်အခါ အရေးယူခံရမည်။ အတိတ်တဘောင်စနည်းအရ ကုလားဖြူတွေ ပြေးကြရမည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ဘကြီးနှင့် အရီးကြီးတို့သည် ကွယ်လွန်သည်အထိ သီပေါမင်းပြန်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။

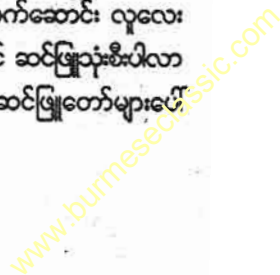
ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များသည် မြန်မာတို့ တဘောင်စနည်း၊ အတိတ်နိမိတ်တို့ ယုံကြည်သည်ကို သိထားကြသည်။ ဤတဘောင်၊ စနည်းအတိတ်၊ နိမိတ် စသော ကောလာဟလ ပျောက်စေရန်လည်း နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးကို ရှာကြသည်။ အလိုတော်ရီများ အကူအညီနှင့်လည် ကောလာဟလများ ပြောပျောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်ကမူ အထက်ဖော်ပြပါ အတိတ်တဘောင် စနည်းများသည် ကျွန်တော်တို့ ခရိုင်တွင်သာ အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆမိခဲ့၏။

သို့သော် နောင်အခါတွင် ထိုကာလက ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်အတိုင်း ဖြစ်ရပ်များ မြန်မာနိုင်ငံတစ်နံတစ်လျား ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် တဘောင်၊ အတိတ်နိမိတ်၊ ကောလာဟလများကို ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များ မည်ကဲ့သို့ ပြန်၍ ကျိန်းချေကြသည်အား ယနေ့ဖတ်ရှုကြရသော မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များအဖို့ စိတ်ရွှင်လန်းဖွယ် ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များ ကျိန်းချေပုံကို ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး လူထုဦးလှက သူ၏ အရောင်းရအသွက်ဆုံး "ကျွန်တော်လှေသူကြီး" စာအုပ်တွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ကျိန်းချေပုံကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရသူမှာ ထိုကာလက လှေသူကြီး ဘကြီးရိန်းဖြစ်ပါသည်။ ဘကြီးရိန်းမှာ ဟင်္သာတခရိုင် လေးမျက်နှာတတိ ဖြစ်သည်။

မိဘမျိုးရိုးမှာ လှေသူကြီးကုန်သည်များ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုစဉ်ကာလက စကြာမင်းပေါ်လိမ့်မည်ဟူသော တဘောင်မှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တစ်ဝန်း တောမီးလောင်သလို ပြန့်လျက်ရှိသည်။ မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်အချိန်တွင် ပေါ်မည်ကိုမူ မည်သူမျှ တိတိကျကျမသိကြ။ သူပြောကိုယ်ပြော ပါးစပ်ပြောဂေဝင်များအရ စကြာမင်းအား ရေချခဲ့ရာတွင် ကွယ်လွန်ခြင်းမရှိ။ ဘိုးဘိုးအောင်က တန်ခိုးဖြင့် ကယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ စကြာမင်းသည် သာသနာတော်အား တည်တံ့ပွားများအောင် ဆောင်ရွက်မည့် ဗုဒ္ဓရာဇာဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာ၏ အနှောင့်အယှက်များဖြစ်သော မိစ္ဆာ၊ မျက်နှာဖြူလူမျိုးများအား မြန်မာနိုင်ငံမှ မောင်းနှင်ထုတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓရာဇာ စကြာမင်းလားရောက်သည့်အခါတွင် သံခမောက်ဆောင်းလေးယောက် နောက်တော်မှ အတူလိုက်ပါလာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုလေးယောက် အားလုံးသည် ရိမ်းဆာယာ ပိုမောက်၍ ကိုယ်ပျောက်နိုင်သော အစွမ်းရှိကြောင်း၊ ကုလားဖြူစစ်သားများမည်မျှ အင်အားများ၍ စက်သေနတ်များ၊ လက်နက်အသစ်အဆန်းများ ကိုင်စွဲထားစေကာမူ စကြာမင်းနောက်တော်မှ ပါလာသော သံခမောက်ဆောင်း လူလေးယောက်ကို အန်တုနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

စကြာမင်း နောက်တော်ပါးမှ ပါလာသော သံခမောက်ဆောင်း လူလေးယောက်နောက်တွင် ဆင်ဖြူသုံးစီးပါလာမည် ဖြစ်သည်။ ဆင်ဖြူတော်များပေါ်

တွင် ပိဋကတ်သုံးပုံကိုပါ ပင့်ဆောင်လာ
၍ သာသနာပြုမည်ဟုလည်း ဆိုကြ
သည်။ သာသနာပြုမင်း ကြွလာသည်
နှင့် ရောဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရှိ ကုလား
ဖြူများကို တိုင်းတစ်ပါးသို့ မောင်းနှင်
ထုတ်ပြီး ဗုဒ္ဓရာဇာစကြာမင်းသည်
မြန်မာနိုင်ငံအား စိုးမိုးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်
တော်မူမည်ဖြစ်၏။ စကြာမင်း နန်းတက်
မှပင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဘေးဘာသာ ဝေး
ကွာ၍ မြန်မာပြည်သားများအဖို့ ဆီကို
ချေချို။ စပါးတောင်လိုပုံသည်ကိန်း
ဆိုက်ရောက်ပေလိမ့်မည်ဟုလည်း ဆို
ကြသည်။

ထိုတဘောင် ကောလာဟလမှာ
ပုသိမ်၊ ဟင်္သာတ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်
သာမက ရောဝတီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက်
နှင့် ရောဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရှိ ချောင်း
ငယ်၊ မြောင်းငယ်များအနီး နေထိုင်ကြ
သော ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာသားများပါ
မကျန် ယုံကြည်နေကြသည်။ ယင်း
ကောလာဟလ တဘောင်သည် ရော
ဝတီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နေထိုင်ကြသော
လူထုအတွင်း စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့ခဲ့ရကာ ဗြိတိ
သျှအစိုးရအဖို့ လူထုအုံကြွ၍ ဗြိတိသျှ
တို့၏ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားကြီး
ကို ထိခိုက်လာပေလိမ့်ဟု ယုံကြည်
ထားကြသည်။ ဗြိတိသျှကော်မရှင်နာ
(တိုင်းမင်းကြီး)အား ဗြိတိသျှအလိုတော်
ရ အရာရှိများကလည်း ထိုကောလာ
ဟလ တဘောင်အား ကျိန်းခြေသင့်
သည်ဟု အကြံပေးကြသည်။ ကောလာ
ဟလသည် တစ်နေ့တခြား ကြီးထွား
လာပါက အတိတ်တဘောင်၊ စနစ်တို့
ကို မျိုးရိုးအစဉ်အဆက် အစွဲအလမ်း

ကြီးမားခဲ့သော မြန်မာတိုင်းရင်းသား
အများသည် ရရာလက်နက် စွဲကိုင်ပေ
လိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ဗြိတိသျှတိုင်းမင်း
ကြီးနှင့် အာဏာပိုင်များကို အကြံပေး
ကြသည်။ ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များအဖို့
ဥပဒါန်အစွဲအလမ်းကြောင့် ဘေး
အန္တရာယ်ဖြစ်ရမည်ကို စိုးရိမ်လာကြ
သဖြင့် ထိုကောလာဟလတဘောင်ကို
ကျိန်းချေရန် စီမံကြတော့၏။

ဤသို့ ကျိန်းချေရန်ကို အလို
တော်ရိ ပညာရှင်များက ဓာတ်ဆင်ပေး
ကြသည်ဟူသော ပါးစပ်သတင်းများ
ထွက်လာသည်။ ဤသို့ ကျိန်းချေရန်
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သွား ရောဝတီရေကြောင်း
သွားလာရေးကုမ္ပဏီက အကူအညီပေး
ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်ကာလက ရောဝတီ
မြစ်အတွင်း စုန်ဆန်သွားလာသည့်
ရောဝတီသင်္ဘောအများမှာ အနက်
ရောင်ဆေးများ သုတ်ထားလေ့ရှိသည်။
သမ္ဗန်များကိုလည်း အနက်ရောင်ဆေး
များ သုတ်ထားသည်ဟု ဆိုသည်။
သို့သော် ထူးထူးခြားခြား ရန်ကုန်မြို့မှ
မန္တလေးသို့ ဆန်တက်မည့် သင်္ဘောကြီး
ကိုမူ ဆေးဖြူများ သုတ်ထားသည်
သာမက တွဲထားသော သမ္ဗန်နှစ်စင်း
ကိုလည်း ဆေးဖြူများ သုတ်ထား၏။
သို့ဖြစ်၍ မြင်ရသူအများအဖို့ အံ့ဖွယ်
သူရဲ ဖြစ်ကြရသည်။

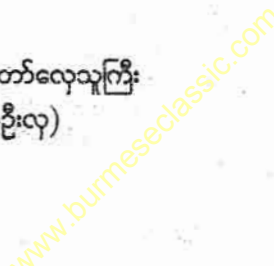
ထိုမန္တလေး အဆန်သင်္ဘောကြီး
၏ ဦးပိုင်းတွင် အတော်အသင့်ကြီးမား
သော အရုပ်တစ်ရုပ်ကို မင်းမြောက်
တန်ဆာ ဆင်ယင်ထားပြီး ထိုစဉ်က
ပုလိပ်(ရဲသား)နှင့် ဂစ်တာများ ဝတ်ဆင်
ထားသော အရုပ်လေးရုပ်ကို သံ

ခမောက်ဆောင်းထား၏။ ရှင်ဘုရင်ရုပ်၏
အနီးတွင် ပေစာထုပ်များ ထား၏။
အမှန်အားဖြင့် ဆေးဖြူသုတ်ထားသော
သင်္ဘောနှင့် သမ္ဗန်နှစ်စင်းမှာ ဆင်ဖြူ
တော်သုံးစီးကို ရည်ရွယ်ထားပြီး သင်္ဘော
ဦးမှ ရှင်ဘုရင်ရုပ်နှင့် သံခမောက်ဆောင်း
စစ်သားရုပ်များမှာ ဗုဒ္ဓရာဇာ စကြာမင်း
နှင့် သံခမောက်ဆောင်း စစ်သားလေးဦး
အား ရည်မှန်း၍ ကျိန်းချေခြင်းဖြစ်သည်
ဟု အထက်ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင်
ဖော်ပြခဲ့သည့် လေ့သူကြီး ဘကြီးရှိန်းက
ဆိုသည်။

ထိုစဉ်ကာလက “ဗေဒါပင် ကမ်း
ကပ်ရင် နန်းအပ်မှအေး”ဟု တဘောင်
ပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဤတွင် ဗြိတိသျှ
အမျိုးသားတိုင်းမင်းကြီးဖြစ်သူသည် ထို
ကောလာဟလတဘောင်ကို ကျိန်းချေ
ရန် စီမံပြန်သည်။ တိုင်းမင်းကြီးသည်
မြန်မာပုလိပ်(ရဲ)အရာရှိများ အကူအညီ
နှင့် ဘီလပ်မြေများကို စည်တွင်းထဲ၍
ကျပျော်မြို့နယ် လယ်ကွက်တစ်ကွက်
တွင် မြုပ်ထားသည်။ လယ်သမားများ
လယ်ထွန်သောအခါ ထိုဘီလပ်မြေခဲ
နေသော စည်ကြီးကို တွေ့ကြတော့၏။
ဤတွင် “ကျပျော်မှာ စည်ပေါ် ပြည်
တော်ရဲအရေး၊ ဗေဒါပင်ကမ်းကပ်တော့
နန်းရပါမှအေး” တဘောင်ပေါ်သည်ဟု
ကောလာဟလ ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့သည်
ဟု ဆိုကြပါကြောင်း...

လှမိုး(ပညာရေး)

ကျမ်းကိုး
ကျွန်တော်လေ့သူကြီး
(လူထုဦးလှ)

ယခုအခါတွင် လောကီရေးရာပညာရပ်ကို ဗဟုသုတအလိုတိုက် လိုက်စားသူတို့ ပေါများလာခဲ့ပေ၏။
အချို့မှာ ဗဟုသုတအလိုတိုက် လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ စပ်စုလိုသော သဘောကြောင့်လည်းကောင်း
လေ့လာပြောဆိုနေကြပေ၏။

မင်းအဆက်ဆက်တို့ ၏ ဘုန်းသမ္ဘာတောက်စေရန် အစီအမံများ

မြန်မာဟိန်းကျော်

ယခုအခါတွင် လောကီရေးရာပညာရပ်ကို ဗဟုသုတ
အလိုတိုက် လိုက်စားသူတို့ ပေါများလာခဲ့ပေ၏။ အချို့မှာ
ဗဟုသုတအလိုတိုက် လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ စပ်စုလိုသော
သဘောကြောင့်လည်းကောင်း လေ့လာပြောဆိုနေကြပေ၏။

မူကားမောက်ခေတ် အစိုးရအဖွဲ့ အဆက်ဆက်တွင်လည်း
လောကီရေးရာယတြာများဖြင့် ထောက်ပံ့ပြုကာ စီမံအုပ်ချုပ်
နေသည်ကို တွေ့မြင်နေရပေရာ၊ ထိုကဲ့သို့ လောကီရေးရာ
အခြေအနေဖြင့် နိုင်ငံတော်ကို အုပ်ချုပ်ခြင်း၊ မိမိဘုန်းသမ္ဘာ
တက်ရန် စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်း အမျိုးမျိုးတို့မှာ ယခုမှပင် ပြုလုပ်
နေသည်မဟုတ်ဘဲ ရှေးမင်းအဆက်ဆက်ကပင် ဆောင်ရွက်
ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရ၏။

မြန်မာရာဇဝင်တွင် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်သူ
တို့သည် လောကီရေးရာ ပညာရပ်များကို မိမိကိုယ်တိုင်
မလုပ်သော်လည်း မိဖုရား ကြင်ရာများ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများ၊
ဝန်ကြီး၊ ဝန်ကလေးများနှင့် ၎င်းတို့ ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်
များ လူပုဂ္ဂိုလ်များက စီရင်ပေးလေ့ရှိရာ မိမိဩဇာအာဏာ
ရရှိရေးအတွက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ငြင်းဆန်ခြင်းမရှိဘဲ မကောင်း
တာလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ ကောင်းတာလုပ်တာပဲဟု
ရှေ့ရွတ်ကာ လက်ခံကျင့်သုံးကြတော့၏။

ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သော ယတြာများမှာလည်း ယတြာ
ဆောင်ရွက်နေသည်နှင့်မတူဘဲ ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်
ဟုသာ အများမြင်သာအောင် ဆောင်ရွက်ထားရှိကြ၏။

ထိုကဲ့သို့ အများမြင်သာအောင်ပြဆိုပြီး ၎င်းတို့အတွက် အစီအရင် အမျိုးမျိုးကို ထားကြသည်ကိုတွေ့ရပေ၏။

ထိုကဲ့သို့ လက်ခံကျင့်သုံးပြီး စီမံဆောင်ရွက်ရာတွင်... ထိုအစီအရင်များကပဲ စွမ်းသလား။ တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့်က လားဟု သံသယမဖြစ်ကြဘဲ ထိုအစီအရင်များကို လက်ခံ လာကြသည်မှာ ယခုထက်တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေတော့၏။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန် ပင်လျှင် အစိုးရ မဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများကို တွေ့ဆုံရာတွင် သမ္မတ အိမ်တော်၏ညွှန်ခန်း၊ အစည်းအဝေးခန်းများတွင် တွေ့ဆုံလေ့ မရှိဘဲ၊ “လယ်တောအိမ်” ဟု သမုတ်ထားသော စိုက်ပျိုးရေး သုတေသန အဆောက်အအုံတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်သည်ကို တွေ့လာရပေ၏။

နိုင်ငံတော်အစိုးရပိုင် စံပြုလယ်ယာတွင် စိုက်ပျိုးရေး ဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် လေ့လာစိုက်ပျိုးထားသော လယ်ကွက် ထဲမှ အိမ်တော်တွင် သမ္မတကြီးသည် ရှေးဦးစွာ ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီပါတီမှ ခေါင်းဆောင်များကို တွေ့ဆုံခဲ့၏။

ထို့နောက် ငြိမ်းချမ်းရေးဖော်ဆောင်နေသော အဖွဲ့အစည်း များကို တွေ့ဆုံခဲ့၏။ ထို့နောက် စာနယ်ဇင်းကောင်စီတို့ကို တွေ့ဆုံခဲ့၏။ ထို့နောက် ဂဂ မျိုးဆက်သစ်အဖွဲ့ကို တွေ့ဆုံခဲ့၏။

ထိုအဖွဲ့ လေးဖွဲ့စလုံးသည် နိုင်ငံတော်အစိုးရအပေါ်တွင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများပြုလုပ်ရန် ထောက်ပြဝေဖန်နေသော အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်၏။

ထိုအဖွဲ့အစည်းများသည် သမ္မတကြီးနှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် ထောက်ပြဝေဖန်မှုများသည် ယခင်ကထက် လျော့နည်း ပျော့ပြောင်းသွားသည်မှာ လက်တွေ့ပင်ဖြစ်လေ၏။

ဤသည်ပင်လျှင် လောကီရေးရာ အစီအမံများကြောင့် ပေလောဟုံ ထင်မြင်ယူဆစရာဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။

ယခုဖော်ပြမည့် အစီအရင်မှာ သက္ကရာဇ် ၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီး အင်းဝကို ချီတက်ရန်အတွက် ဗားမဲ့ ဆရာတော်က စီရင်ပေးသော အစီအရင်များကို ဗားမဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီးမှ ထုတ်နှုတ် ဖော်ပြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

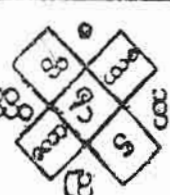
လောကီပညာသည် လေ့လာလိုက်စားပါက စိတ်ဝင် စားဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်အကြောင်း အရာတို့ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လေ့လာတွေ့ရှိထားသော အချက်အလက်များမှ လည်းကောင်း၊ မူရင်းကျမ်းများမှ ကူးယူဖော်ပြခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ဤမဂ္ဂဇင်းမှ ဆက်လက် တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ကြောင်းတင်ပြလိုက်ရပေ၏။

ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီး အင်းဝမြို့သို့ ချီတက်တော်မူခြင်း

သက္ကရာဇ် ၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ညောင်ရမ်းမြို့မှ ရတနာပုရ အင်းဝနေပြည်တော်သို့ ချီတက်တော်မူမည်ရှိရာ ဗားမဲ့ ဆရာတော်သည် အောက်ပါလေးကျွန်းအဓိပတိ အင်းတော် ကြီးကို ရွှေပြားတွင် လက်ဖွဲ့နှစ်လုံးထိုး၍ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး အား တစ်လုံး အမြဲဆောင်စေတော်မူသည်။ တစ်လုံးကို သန်လျက်တော်အရိုးတွင် သွင်းထားတော်မူစေ၏။

ဤ လက်ဖွဲ့တန်ခိုးဖြင့် အမျိုးမျိုးသော ရန်အပေါင်းတို့ကို နှိမ်နင်းတော်မူ၍ အလိုတော်ရှိသမျှ ပြည့်ဝစုံလင်တော်မူ၏။

၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
၁၆				၂၀				၂၄	၂၅	၂၆
၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇
၃၈				၄၂				၄၆	၄၇	၄၈
၄၉	၅၀	၅၁	၅၂	၅၃	၅၄	၅၅	၅၆	၅၇	၅၈	၅၉

လေးကျွန်း အဓိပတိ အင်းတော်

မိ	ရွာ	ဂ	ကံ	ဂ	ရွာ	မိ
မိ	ရွာ	ဂ	ကံ	ရ	ကံ	ဂ
ရွာ	ဂ	ကံ	ရ	သ	ရ	ကံ
ဂ	ကံ	ရ	သ	ဒွံ	သ	ရ
ကံ	ရ	သ	ဒွံ	ဒ	ဒွံ	သ
ဂ	ကံ	ရ	သ	ဒွံ	သ	ရ
ရွာ	ဂ	ကံ	ရ	သ	ရ	ကံ
မိ	ရွာ	ဂ	ကံ	ရ	ကံ	ဂ
မိ	ရွာ	ဂ	ကံ	ဂ	ရွာ	မိ

တိပိဋက အတုလ သရဏာဂုံ အင်းတော်

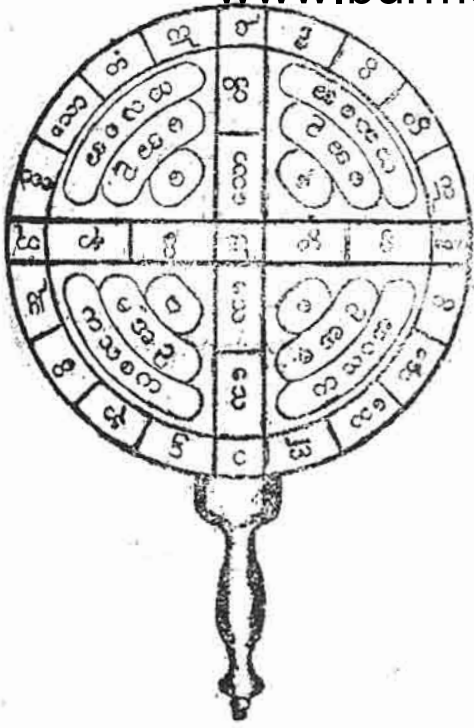
ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီးသည် ဤအတုလ သရဏာဂုံ အင်းတော်ကြီးကို ရွှေပြားတွင်ချ၍ ခေါင်းအုံးအောက်တွင် ထားပြီးလျှင် စက်တော်ခေါ်လေ၏။ အကျိုးများစွာ ညွှန်း၏။ ယုံကြည်ဖွယ်ရာ လွန်စွာကောင်း လှပေ၏။

အထူးအားဖြင့် နတ် လူတို့ ချစ်မြတ် နိုးခြင်း၊ ဘေးဘယာ ကင်း လွတ်ခြင်း၊ မကောင်းသော အိပ်မက် မမြင်မက်ခြင်း စသော အကျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံစေ၏။

၄	၉	၂		၂	၉	၄
၇	၈	၁		၁	၈	၇
၅	၃	၆	သံ	၆	၃	၅
	၁	၈	ယျ	၈		
၅	၃	၆	၁	၆	၃	၅
၇	၈	၁		၁	၈	၇
၄	၉	၂		၂	၉	၄

ကျေးဇူးတော်အင်း

ကျေးဇူးတော်အင်း စီရင်ခြင်း
 ထိုနောက် ဤကျေးဇူးတော်အင်းကို ရွှေပြား (၂)ချပ်တွင် ညီညီချ၍ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်ပြီးလျှင် လက်ဖွဲ့ထိုး၊ ဆိတ်ငြိမ် ရာတွင် ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် စိပ်၍ ဘောင်းတော်တွင် အမြဲထားလျက် ဆောင်တော်မူလေ၏။

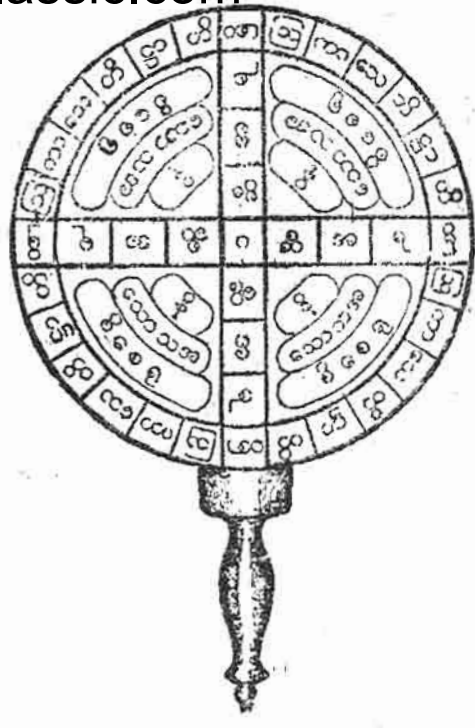

ကုဏ္ဍိတ် အနန္တဂုဏ် ရွှေယပ်စီရင်ခြင်း

ပြီးနောက် စိတ်နလုံးတော်အေးမြ၍ ကိုယ်တော်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်တော်၏ ချမ်းသာခြင်းမှစ၍ အလိုရှိ သမျှသော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူရန် “ကုဏ္ဍိတ်အနန္တဂုဏ်” မည်သော ရွှေယပ်ကို စီရင်၍ ဆက်သွင်းတော်မူ၏။

ဥဒ္ဒံ အရော ဧတအဒ္ဒံ ဥ၊
 တိရိယဥ-အသမ္ပဝံ၊
 အဝေရပ-သုပတ္တံ။

၎င်းဂါထာကို တစ်ဘက်စီ အတက်အဆင်းသုံးခါရေး၊ သုံးခါ သစ်စေးသုတ်ပြီးမှ ရွှေချပြီးလျှင် ဆွမ်းပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဖယောင်း၊ တံခွန် စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့နှင့် တတ်အားသမျှ လေးမျက်နှာရှိသော ဘုရားမှာတင်လှူ၍ တစ်မျက်နှာလျှင် အောက်ပါဂါထာကို (၁၀၀)ခေါက်စီ စုပီလေ၏။

ကုတိပိသော၊ ပိသေသေဣ၊ ကုသေသေ ပဋနာမိဣ၊
 ကုမိနာ ဘုမ္မိသောတံဣ၊ ကုသောတိ ဗုဒ္ဓံပိတိဣ၊
 က စ သ အ ၊ မ အ ဥ၊ န မ ပ ဝ ဧ ၊
 ဂ ဣ အပုမိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ၊
 စိစေရ၊ သောသအနိ။

ပြီးမှ ကိုင်ဆောင်လေ၏။

မှတ်ချက်။ ။ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ ခုနှစ်တွင် အမရပူရရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးချုပ် မင်းလုပ်တော်မူသောရွှေဘိုဘုရင်မင်းမြတ် လက်ထက်တော်မှာလည်း သာသနာပိုင် မောင်းတောင်း ဆရာတော်ဘုရား၏အမိန့်အရ သမားတော်ဦးဗိုးကတစ်ဆင့် ၁၂၀၃ ခုနှစ် ဥက္ကလာပသို့ ချီတက်တော်မူမည်ရှိရာတွင် ဤရွှေယပ်စီရင်နည်းအတိုင်း စီရင်ဆက်သရာ ယုံကြည်တော် မူလှသဖြင့် မပြတ်ကိုင်ဆောင်တော်မူရာ ဘုန်းသမ္ဘာတိုး၍ ရန်အမျိုးမျိုးတို့ကို အောင်မြင်တော်မူလေသည် ဟု ဆိုလေ၏။

*** > ***

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်...

မြန်မာ့ဟိန်းကျော်

ပြည်တွင်းပြည်ပ

ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ ရွှေပိန်သောင်း၏ ကိုယ်တွေ့ ဥစ္စာစောင့်

ရန်ကုန်နှင့်ပြည် ကားလမ်းတွင် ခရီးသည် အများ ဖူးမြင်နိုင်သော မော်တိုဘိုင်အနီးမှ ဘုရားသုံး ဆူနှင့် ညောင်ပင်တစ်ပင်တို့ရှိကြောင်း၊ ၎င်းနေရာ တွင် သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေ၊ ညီမတော် မနန်းမြ နှင့် ၎င်း၏ခင်ပွန်းသည် မောင်နန္ဒတို့ စောင့်ထိန်း ရသော အဓိကဘုရားသိုက်တစ်ခုရှိကြောင်း၊ ၎င်း ဘုရားသိုက်မှာ မော်တိုမနန်းစိန်သိုက်နှင့် နီးကပ် လျက်ရှိကြောင်း၊ သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေ၏ ညီမ တော် မောင်နန္ဒ၏ဝန်း မနန်းမြမှာ ဥစ္စာစောင့်ဘဝ မှ လူ့ပြည်လူရွာသို့ သွားရောက်နေထိုင်ပါရစေ ဟု ခင်ပွန်းသည် မောင်နန္ဒနှင့် အစ်မတော် သိုက် နန်းရှင် မနန်းငွေတို့အား ခွင့်ပန်ပြီး လူ့ပြည်လူ ရွာသို့သွားခဲ့ရာ ယခုအခါ အဆိုပါ မနန်းမြမှာ အသက် ၂၁ နှစ်ကျော် ၂၂ နှစ်ခန့်သို့ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်၍ ရန်ကုန်မြို့ ၁၁၂ လမ်း အိမ်အမှတ် (---)တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ယခုအခါဆို သည်မှာ ၁၃၁၇ ခုနှစ် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၅၇ နှစ်ခန့်က ကာလကို ဆိုပါသည်။

ဝေဒနာရှင်တို့က လှူဒါန်းခြင်း

အစ်မတော် သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေမှာလည်း ညီမတော် မနန်းမြ လူ့ပြည်လူရွာတွင် နေထိုင် လျက်ရှိသည်ကို အလွန်အောက်မေ့တမ်းတ လှမ်း

ဆွတ်လှသဖြင့် မခွဲခွာရက်နိုင်သော ကြောင့် ၁၃၁၆ ခု လွန်ခဲ့သော တပေါင်း လလောက်မှ အစပြု၍ ညီမတော် မနန်းမြနေသော အထက်ဖော်ပြပါနေရာသို့ လိုက်လာပြီး ညီမတော်အား ပူးဝင် စွဲကပ်လျက်ရှိကြောင်း၊ ဤကဲ့သို့ ပူးဝင် စွဲကပ်နေစဉ် ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ လောက်မှ စတင်ပြီး ၉၆ ပါးသော ဝေဒနာတို့ကို ကုစားခြင်းပြုရာ တစ်စ တစ်စ ကျော်ကြားလာသဖြင့် ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဝေဒနာရှင်များ လာရောက်ကုသခြင်းခံကြရာတွင် ပျောက်ကင်းချမ်းသာ သွားကြသော ဝေဒနာရှင်တို့က သဒ္ဓါကြည်ဖြူစွာ ဆေးဖိဝါးခများကို လှူဒါန်းပေးကမ်းကြလေသည်။

ဒုလ္လဘရဟန်း ၉ ပါး

အဆိုပါ ပေးကမ်းလှူဒါန်းသော ဆေးဖိဝါးခငွေမှ သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေသည် ပထမအကြိမ် ရဟန်းတော် ၂၅ ပါးတို့အား မုန့်ဟင်းခါးဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန်းတော် ၁၅ ပါးတို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တတိယအကြိမ် ၁၃၁၇ ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့က ရန်ကုန်မြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်၊ ကန်ဘုံ ကျောက်ကုန်းနေ လယ်ယာလုပ်စားသူများ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်၊ ကုမ္ပဏီစာရေးစသည်တို့ကို ဒုလ္လဘရဟန်းဘောင်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ရာ ရဟန်းဒါယိကာမ သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေကိုယ်တိုင် ရေစက်သွန်းချ အမှုပေးဝေခြင်းပြုကြောင်း၊ ကိုးပါးသော ဒုလ္လဘရဟန်းတို့ကိုလည်း ပုဇွန်တောင်၊ တောင်လုံးပြန်ကျောင်းတိုက်၊ မယ်လေကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူစေ၍ အဆိုပါ ရဟန်းများ

ကိုးရက် ဒုလ္လဘရဟန်းအဖြစ်နှင့် ရှိနေစဉ် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းကွမ်းမှစ၍ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယိကာမပြုသည့်အပြင်၊ ၎င်းကိုယ်တိုင် ရဟန်းများသီတင်းသုံးရာ ကျောင်းသို့ လာရောက်၍ နေထိုင်မကောင်းသော ရဟန်းများအား ဆေးဝါးကုသပေးကြောင်း။

ရှင်ပြုမင်္ဂလာအလှူ

၁၃၁၇ ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလဆုတ် ၄ ရက်၊ ၇-၈-၅၅ နေ့က ရဟန်းတော်များ သီတင်းသုံးသော မယ်လေကျောင်းသို့ ၎င်းကုသ၍ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသော ဝေဒနာရှင်တို့ကို စုဝေးပြီး ရဟန်းတော်များကို ဖူးမြော်စေခြင်း၊ ရဟန်းဒါယိကာမ သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေကိုယ်တိုင် ကျောင်းသို့ရောက်လာပြီး ပျောက်ကင်းသွားကြသော ဝေဒနာရှင်တို့ကို စာတ်ပုံရိုက်ယူစေခြင်းများ ပြုလုပ်ကြောင်း၊ ၎င်းရဟန်းဒါယိကာမ သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေသည် အထက်ပါနေအိမ်တွင်ပင် ဆက်လက်၍ ရောဂါဝေဒနာများ ကုသပြီး လာမည့်တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ထပ်မံ၍ ကိုးဦးသော ကိတ္တိမသားတို့ကို ပဗ္ဗဇ္ဇရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ဦးမည်ဟု သိရှိကြောင်း ၁၀-၈-၅၅ နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတွင် ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

ရွှေပိန်သောင်းနှင့် ဥစ္စာစောင့်

ဤတွင် အထက်ဖော်ပြပါ သိုက်နန်းရှင် မနန်းငွေ၏ ဖြစ်စဉ်ကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရန် မင်္ဂလာညွှန်ဖလင်း ဒါရိုက်တာ ဦးညွှန်မောင်အား မနန်းငွေက ခွင့်

ပြုရာ ဦးညွှန်မောင်က ဇာတ်ညွှန်းရေးပေးရန် ဆရာရွှေပိန်သောင်းထံ အပ်လေသည်။ ရွှေပိန်သောင်းကလည်း မိမိ၏ ဆန္ဒနှင့် ကိုက်ညီ၍ အေးဝမ်းဦးညွှန်မောင်၏ တာဝန်ပေးချက်ကို လိုလိုလားလား လက်ခံလိုက်ပါသည်။

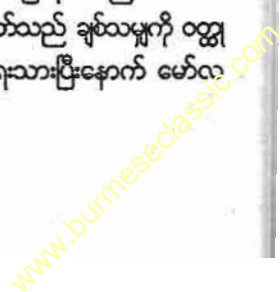
ရွှေပိန်သောင်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး၊ သိုက်သမိုင်းများကိုလည်း ယုံကြည်လေးစားသူ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှိသည်ဟူသော အချက်ကိုလည်း လက်ခံသူဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့်လည်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်က မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတွင် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်ကြီးအဖြစ်နှင့် ချစ်သမျှကို ဝတ္ထုရှည်ကြီးကို ရေးသားခဲ့ရာတွင် ဥစ္စာစောင့်လူဝင်စား မိန်းမပျိုကလေးကို ဇာတ်ကောင်အဖြစ် အမွှမ်းတင်ခြယ်သကာ သရုပ်ဖော်ခဲ့ပါသည်။ ထိုချစ်သမျှကို ဝတ္ထုရှည်ကြီးမှာ လူကြိုက်များ၍ စာဖတ်ပရိသတ် တောင်းဆိုချက်အရ လုံးချင်းစာအုပ် ထပ်မံ၍ ရိုက်နှိပ်ကာ တွင်ကျယ်စွာ ရောင်းချခဲ့ရလေသည်။

ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့ပုံ

ရွှေပိန်သောင်းက ဥစ္စာစောင့်ကို သူကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပုံအကြောင်းကို ဤသို့ စာစောင်တစ်ခုတွင် တင်ပြခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်အား ဤကမ္ဘာလောကတွင် ဥစ္စာစောင့်ရှိကြောင်းနှင့် ထပ်လောင်း၍ ပိုမိုယုံကြည်မှုရှိစေရန် ဖန်တီးလိုက်သော အဖြစ်အပျက် သက်သေသာဓကကို တင်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ချစ်သမျှကို ဝတ္ထုရှည်ကြီးကို ရေးသားပြီးနောက် မော်လ

မြိုင်မြိုင် သင်္ကြန်ရေသဘင်ပွဲသို့ သွား
ရောက်၍ ဆင်နွဲ့ခဲ့ရာ ရော်ကမန်ရေကန်
ကြီးတွင် ရေနစ်၍ သေငယ်တေနှင့် မေ့
မြောသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သေငယ်တေ
နှင့် မြောမေ့နေချိန်အတွင်းတွင် လှပ
ချောမောသူ ဥစ္စာစောင့်မကလေးတစ်ဦး
ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သေငယ်တေနှင့်
မေ့မြောနေစဉ် တွေ့မြင်ရသော ဥစ္စာ
စောင့်မကလေးမှာ သစ်ပင်ကြီးကို ကျော
မိုး၍ မတ်တတ်ရပ်လျက် စိတ်မရွှင်လန်း
သော အမူအရာနှင့် ရော်ကမန်ရေကန်
ကြီးဘက်သို့ စူးစိုက်၍ ကြည့်ရှုနေပါ
သည်။ ကျွန်တော်ကို အရေးယူဂရုစိုက်
ခြင်းလည်းမပြု။ စကားလည်းမပြောပါ။
ဤတွင် ကျွန်တော်သည် ထိုဥစ္စာစောင့်
မကလေး၏ အခြေအနေကို ခပ်လှမ်း
လှမ်းမှ ရပ်ကြည့်၍ အကဲခတ်နေစဉ်
ကျွန်တော်ကို ရေကန်ကြီးအတွင်းမှ
ဆယ်ယူကယ်တင်လိုက်ကြသော မိတ်
ဆွေများ၏ ပြုစုယူမှုကြောင့် သေငယ်
တေနှင့် မြောမေ့နေရာမှ ပြန်လည်၍
သတိရကာ အသက်ရှင်လာပါတော့သည်။
ထိုဥစ္စာစောင့်မကလေးနှင့် တွေ့ခဲ့ရပုံ
အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော်သည် သေ
ငယ်တေဟူသော အမည်နှင့် ဝတ္ထုရေး၍
ကိုယ်တွေ့ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ခဲ့
ပါသေးသည်။ သို့ကြောင့်လည်း ကျွန်
တော်သည် ဤကမ္ဘာလောကတွင် ဥစ္စာ
စောင့်ရှိကြောင်းယုံကြည်လျက်ရှိပါသည်။

မှော်ဘီမန်းစိန်

ဤသို့ ဥစ္စာစောင့်ရှိကြောင်းကို
ယုံကြည်လျက်ရှိနေစဉ် ပဲရော့ရပ်ရှင်

ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာကိုဖေကြိုင်က
ကျွန်တော်အား အကြောင်းကြားတွေ့ဆုံ
၍ နာမည်ကျော် ဥစ္စာစောင့် မှော်ဘီ
မန်းစိန်အကြောင်းကို ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်း
ရေးပေးရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ဤတွင်
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဥစ္စာစောင့်
ရှိကြောင်းကို ယုံကြည်သူဖြစ်ရကား
ပဲရော့ကိုဖေကြိုင်၏ အကြံပေးချက်ကို
လိုလားစွာ လက်ခံ၍ မှော်ဘီမန်းစိန်
အဖြစ်အပျက် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းကို လေ့
လာစုဆောင်းလျက် ရေးသားသရုပ်ဖော်
လိုက်ပါသည်။ ထိုရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းကို
ပဲရော့မှ ဒါရိုက်တာ မောင်မောင်စိန်က
စီစဉ်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ရုံတင်ပြသသောအခါ
တွင် လူကြိုက်များ၍ ဝင်ငွေကောင်းခဲ့
ပါသည်။ ဤကား ကျွန်တော်၏ ပထမ
အကြိမ် ရုပ်ရှင်အားဖြင့် ဥစ္စာစောင့်
အကြောင်းအရာကို ရုပ်ရှင်ပရိသတ်များ
က မိတ်ဆက်တင်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နန်းကေရီအသံထွက်

မှော်ဘီမန်းစိန် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား
မှာ အသံတိတ်ဇာတ်ကား ဖြစ်ပါသည်။
ယခုတစ်ဖန် သမားတော်မကလေး မန်း
ငွေ မန်းမြဲ ဥစ္စာစောင့်အမြှာညီအစ်မ
တို့၏ အဖြစ်အပျက်အကြောင်းအရာကို
ရုပ်ရှင်အသံထွက်ဇာတ်ကားသို့ တစ်ဆင့်
တက်၍ နန်းကေရီအသံထွက်အဖြစ်နှင့်
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းရေးသားတင်ပြနိုင်ရန်
အခွင့်အရေးရရှိပြန်ပါသည်။ ထိုသမား
တော်မကလေး မန်းငွေ၊ မန်းမြဲတို့၏
ဥစ္စာစောင့်ညီအစ်မ အကြောင်းအရာကို
ရေးသားတင်ပြနိုင်ခွင့် ရရှိခြင်းမှာ မင်္ဂလာ
ညွှန်ဖလင်းပိုင်ရှင်များဖြစ်သော ဒါရိုက်

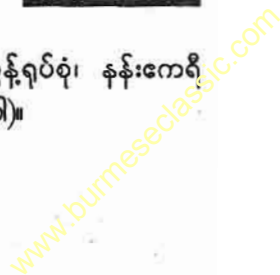
တာ၊ မင်းသား အေဝမ်းကိုညွှန်မောင်နှင့်
ရုပ်ရှင်အကယ်ဒမီဆရာ မင်းသမီးမေမြင့်
တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ အားပေးချီးမြှင့်မှု
ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုညွှန်မောင်က ကျွန်တော်အား
သူ၏သမီးကလေးတွင် စွဲကပ်နေသော
ဝေဒနာကို အစ်မတော်က ကုသပေး၍
ရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားပုံ အခြား
ဝေဒနာရှင်များကိုလည်း အစ်မတော်က
အလှူဒါနအတွက် စေတနာရှိသမျှ လှူ
ဒါန်းလိုက် လှူဒါန်းစေလျက် အခမဲ့ဆေး
ကုသပေး၍ ရောဂါသည်များ ပျောက်
ကင်းသွားကြပုံကို အကျယ်တဝင့် ပြော
ပြပါသည်။ သမားတော်မကလေး ဥစ္စာ
စောင့်မန်းငွေကို အေဝမ်း ကိုညွှန်မောင်
က အစ်မတော်ဟု ယုံကြည်လေးစား
စွာ ခေါ်လေ့ရှိသဖြင့် အစ်မတော်ဟူသော
စကားလုံးမှာ ဥစ္စာစောင့် မန်းငွေကို
ရည်ရွယ်ပြောကြားကြောင်းနှင့် ကျွန်တော်
က နားလည်ထားပါသည်။

လူ့ပြည်တွင် သမားတော်မကလေး
ဖြစ်နေသည့် ဥစ္စာစောင့် မန်းငွေ၏
တကယ်အဖြစ်အပျက် နန်းကေရီအသံ
ထွက်ဇာတ်ကားတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်
၍ ခေတ်ဟောင်း၊ ခေတ်သစ် ဖြစ်ပျက်
ပုံအသွယ်သွယ် ပါရှိသော ဇာတ်လမ်း
ဇာတ်ကွက်တို့ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်
အောင် ဇာတ်ညွှန်းရေးဖွဲ့ထားပါကြောင်း
ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ ရွှေပိန်သောင်းက
ဆိုပါသည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

စာညွှန်း
မင်္ဂလာညွှန်ရုပ်စုံ၊ နန်းကေရီ
စာစောင်(နေစွဲမပါ)။

ကံကောင်းအောင် ပြုလုပ်နည်း

ကိုကိုမောင်ကြီး

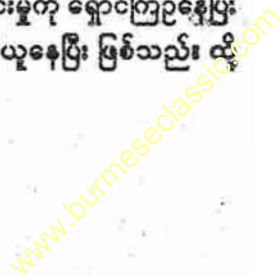
လောကတွင် လူတိုင်းလူတိုင်း ကံကောင်းလိုကြသည်။ ကံမကောင်းချင်သူဟူ၍ မရှိ။ ကံကောင်းဖို့ မျှော်လင့်ထားကြသူများချည်း ဖြစ်သည်။ ကံဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။ ကံဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်။ အလုပ်ဖြစ်သည်။ ကမ္မဆိုသော စကားမှ လာသော မြန်မာစကားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကံအလုပ်ကို ကောင်းအောင်လုပ်နေကြဖို့လိုသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များသည် ကံတရားကို ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကံတရားကို မယုံလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လည်း မဖြစ်နိုင်။ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်လည်း မဖြစ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံတရားကို ယုံကြည်ရမည်။ ကံတရားကို ယုံကြည်မှသာ ကံအလုပ်ကို ကောင်းအောင်လုပ်နိုင်ကြမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝသံသရာ ခရီးသည်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘိတ်ဘဝမှ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး အနာဂတ်ဘဝသို့ ရွေ့ပြောင်း သွားနေကြသော ခရီးသည်များ ဖြစ်ကြသည်။ သံသရာမှ မထွက်မြောက်နိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး (၀၁) နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်မချင်း သံသရာဝဲ ဩဃမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ဘဲ တစ်သွားတည်းသွားနေကြရမည်သူများ ဖြစ်သည်။

နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်မချင်း သံသရာခရီးကို သွားနေကြရမည်အတူတူ အောက်တန်း သံသရာခရီးလမ်းက မသွားဘဲ အထက်တန်း သံသရာခရီးလမ်းအတိုင်း သွားနိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် ပိုကောင်းမည်။ အောက်တန်း

သံသရာသည် အပါယ်လေးဘုံလမ်း ဖြစ်သည်။ ဒုဂ္ဂတိလမ်းဟု ခေါ်သည်။ အထက်တန်း သံသရာသည် လူ့ဘုံ၊ နတ်ဒေဝီဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံတို့ သွားသောလမ်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သုဂတိလမ်းခရီးသည်များ ဖြစ်ကြဖို့လိုသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံတရားကို သံသယမရှိဘဲ လုံးဝယုံကြည်ဖို့လိုသည်။ ကံတရားကို ယုံကြည်မှသာလျှင် ကံအလုပ်ကို ကောင်းအောင် ပြုလုပ်နိုင်ကြမည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအားလုံးက ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်အပေါင်းကို ချုပ်ယူလိုက်လျှင် အကြောင်းအချက်ကြီး သုံးချက်ကို ရရှိပေမည်။ (၁) မကောင်းမှုမှန်သမျှကို ရှောင်ကျဉ်ရမည်။ (၂) ကောင်းမှုမှန်သမျှကို လုပ်ဆောင်ရမည်။ (၃) စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နေထိုင်ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟူသော ဩဝါဒသည် ဝိနည်းတရားတော်၏ လိုရင်းအချုပ်ဖြစ်သည်။ ကောင်းမှုမှန်သမျှ ပြုနေရမည်ဟူသော ဩဝါဒသည် သုတ္တန်တရားတော်၏ လိုရင်းအချုပ်ဖြစ်သည်။ စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်ရမည်ဟူသော ဩဝါဒသည် အဘိဓမ္မာတရားတော်၏ လိုရင်းအချုပ်ဖြစ်သည်။

ဤဩဝါဒကြီး သုံးရပ်တွင် စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နေရမည်ဟူသော ဩဝါဒသည် ပဓာနအကျဆုံး ဩဝါဒကြီးဖြစ်သည်။ စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နေလျှင် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်နေပြီး ဖြစ်သည်။ ကောင်းမှုကို ဆောင်ယူနေပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့

ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒါန၊ သီလ အစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်နေကြသည်နှင့်အတူ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် နေ့ညမပြတ်စေဘဲ စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နေရမည်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပြုလုပ်မည်နည်း။

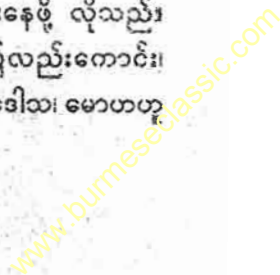
စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင်ပြုလုပ်နည်း အမျိုးမျိုးရှိသည်အနက် အာနာပါန သမာဓိကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ဝင်လေထွက်လေ ရှုမှတ်ရာတွင် နှာသီးဖျား၌ ဝင်လေထွက်လေ၏ ထိခိုက်မှုကို အာရုံပြု၍ မှတ်ရမည်။ ယင်းသို့ မှတ်ရာတွင် ဝင်လေရော ထွက်လေပါ နှစ်ခုစလုံး၏ ထိခိုက်မှုက ထင်ရှားလျှင် ဝင်လေရော ထွက်လေကိုပါ မှတ်ရမည်။ အကယ်၍ ထွက်လေ၏ ထိခိုက်မှုက မထင်ရှားလျှင် ဝင်လေ၏ထိခိုက်မှုကို အထူးအာရုံ၍ မှတ်ရမည်။ ထိခိုက်မှု ပို၍ထင်ရှားရာကို အထူးအာရုံပြု၍ မှတ်ရမည်။ နှာသီးဖျား၌ ထိ၍ ထိ၍နေသော ထိခိုက်မှုတို့ အထူးသတိပြု၍ မှတ်ရမည်။ တစ်ထိတည်း ထိနေသည်ဟု မှတ်ရမည်။ စိတ်က တခြားသို့ မရောက်စေရ။ ထိနေသည်ကိုသာ သိနေရမည်။ ထိုသို့ သိနေပုံသည် ရုပ်သန်လာသောအခါ သမာဓိဟူသော စိတ်စွမ်းအင်သည် အားကောင်းသည်ထက် အားကောင်းလာလိမ့်မည်။ ဤကား ပထမအဆင့် ဖြစ်သည်။

နှာသီးဖျားကို ဝင်လေက ဟိနေသောအခါ ထိနေသောလေက ရုပ်ဖြစ်သည်။ ထိနေသည်ကိုသိ၍ သိ၍နေသည်က နာမဖြစ်သည်။ ထိသောလေ ရုပ်နှင့် သိသောစိတ်နာမကို မရောထွေးစေရ။ ပိုင်းခြားပြီး သိနေရမည်။ ပိုင်းခြားပြီး သိနေခြင်းကို ရင့်သန်လာအောင် အဆက်မပြတ် လေ့ကျင့်နေရမည်။ ယင်းသို့ ရုပ်တရားနှင့် နာမတရားကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ပိုင်းခြားနိုင်လာသောအခါ ယင်းသို့ ရှုမှတ်နေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ် ရရှိနေလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် ထိနေသော လေရုပ်သည်လည်း ငါမဟုတ်။ ထိမှန်းသိနေသော နာမသည်လည်း ငါမဟုတ်ဟူသော အမြင်မှန်တို့ ရနေလိမ့်မည်။ ယင်းအမြင်မှန်ကို သံသယမရှိဘဲ ခိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ရနေသောအခါ ထိုယောဂီသည် စူဠ

သောတာပန်ဓာတ်ကို ရလေပြီဟူ၍ မှတ်ယူပေတော့။ ထိုအခါတွင် အပါယ်လေးဘုံသွား အောက်တန်းသံသရာလမ်းသည် ပိတ်သွားလိမ့်မည်။ သုဂတိဘုံသွား လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်သွားလိမ့်မည်။ ဆက်လက်၍ ပွားများရမည်မှာ ဝင်လေထွက်လေတို့၏ အနိစ္စတရား၊ ဒုက္ခတရား၊ အနတ္တတရားဟူသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို သိမြင်ဆင်ခြင်ရမည်။ အသက်ကို မရှုဘဲမနေနိုင်သောကြောင့် ဝင်လေကို ရှုသွင်းရ၏။ သို့သော်လည်း ထိုဝင်လေသည် အမြဲမတည်ရှိဘဲ ပြန်လည်ရွက်ထုတ်ရမည် ထွက်လေအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားပြန်သည်။ ထွက်လေသည်လည်း အမြဲမတည်ရှိဘဲ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ ပြန် လည်ရှုသွင်းရမည် ဝင်လေကို နေရာဖယ်ပေးရ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ဝင်လေရော ထွက်လေရော မမြဲမတည်ရှိဘဲ ဝင်တစ်လှည့်၊ ထွက်တစ်လှည့်ဖြင့် အနိစ္စတရားကို ဖော်ဆောင်နေရပေတော့သည်။ အသက်မရှုဘဲလည်း မနေနိုင်။ ရွက်ထုတ်ခြင်းမပြုဘဲလည်း မနေနိုင်ဟူသော ဖြစ်စဉ်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခတရား ဖြစ်သည်။ အသက်မရှုချင်ပါဘူး ဟူ၍လည်း နေ၍မရ။ ထွက်လေကို မထုတ်ချင်ပါဘူးဟူ၍လည်း နေ၍မရ။ မိမိတို့အလိုသို့ မလိုက်၊ မိမိက အစိုးမရဘဲ သူ့သဘော သူ့ဆောင်နေခြင်းသည် အနတ္တတရား ဖြစ်သည်။ ဤသို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော လက္ခဏာရေးတရားသုံးပါးကို သိမှတ်နေမည်ဟုဆိုလျှင် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် နိဗ္ဗာန်တရားသို့ ရရာကြောင်းကို ဧကန်မုချ ကျေးဇူးပြုလိမ့်မည်။ ဤကား ဒုတိယအဆင့် ဖြစ်ပေသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ပထမအဆင့်နှင့် ဒုတိယအဆင့် လုပ်ငန်းနှစ်ရပ်ကို အဆက်မပြတ် လုပ်နေသည်ဟုဆိုလျှင် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်နှလုံးသည် စင်ကြယ်နေလိမ့်မည်။

စိတ်ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိစိတ်ကို အစဉ်မပြတ် စစ်ဆေးနေဖို့ လိုသည်။ သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် နှလုံးသား၌လည်းကောင်း၊ ဦးနှောက်တွင်လည်းကောင်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူ

သော အကုသိုလ်ဟိတ် သုံးပါး(ဝါ) အကုသိုလ် ဟေတု သုံးပါးက တစ်ဖက်၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟူသော အကုသိုလ်ဟိတ် သုံးပါးတို့က တစ်ဖက် သူ့ အတွဲနှင့်သူ အားပြိုင်လျက် ရှိနေကြသည်။ လောဘ ဟေတုနှင့် အလောဘဟေတုတို့က တစ်တွဲအားပြိုင် တိုက်ခိုက်နေကြသည်။ မောဟဟေတုနှင့် အမောဟ ဟေတုတို့က တစ်တွဲ အားပြိုင်တိုက်ခိုက်နေကြသည်။ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရား အစုံအစုံတို့သည် ဒွန်တွဲရင်း လွန်ဆွဲအားပြိုင်နေကြ သည်။ ယင်းသို့ အားပြိုင်နေသော တိုက်ပွဲအသီးသီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သတိတရားကို လက်ကိုင်ထားကာ အကုသိုလ်ဆန့်ကျင်ရေးအတွက် ကုသိုလ်နှင့်ပေါင်းရ မည်။ ကုသိုလ်၏ ဘက်တော်သားအဖြစ် ပါဝင်ရမည်။ အကုသိုလ်ကို အမြဲတမ်းတွေ့အောင် ရှာဖွေပြီး တိုက်ခိုက် နေရမည်။

ဤသို့ တိုက်ခိုက်နိုင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ မနောက်အလုပ်၊ ဝစီကံအလုပ်၊ ကာယကံအလုပ် ဟူ သော ကံအလုပ်သုံးပါးကို အမြဲတမ်း စစ်ဆေးနေရမည်။ တစ်စုံတစ်ရာကို ကြံစည်မိလျှင်ဖြစ်စေ၊ လိုချင်စိတ်ဖြစ် လာလျှင်ဖြစ်စေ ထိုစိတ်သည် အကုသိုလ်ကိုဖြစ်သော စိတ်လော၊ မကောင်းမှုကို ဖြစ်စေသောစိတ်လော၊ သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်နစ်နာစေသောစိတ်လော ဟူ၍ စစ် ဆေးရမည်။ အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်နေမှန်းသိလျှင် ထိုစိတ် ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကို ပွားများ လိုက်ရမည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားဖြင့် အကုသိုလ်ဟု ယူဆရ သော စိတ်အလုပ်၊ ဝစီကံအလုပ်၊ ကာယကံအလုပ်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်လိုက်ရမည်။ ဤနည်းအားဖြင့် မကောင်း သောစိတ်၊ မစင်ကြယ်သောစိတ်၊ အပြစ်ရှိသောစိတ် နောက်ဆုတ်သွားလိမ့်မည်။ လျော့ပါးသွားလိမ့်မည်။ မှေး မှိန်သွားလိမ့်မည်။ ကောင်းသောစိတ်၊ အပြစ်ကင်းသော စိတ်၊ စင်ကြယ်သောစိတ်တို့သည် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အားကောင်းလာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မိမိ၏ အတိတ်ဘဝ များက ပါရှိလာသော အကုသိုလ်အကျိုးဆိုးများသည်

အားနည်းသွားပြီး မိမိတို့ပြုလုပ်ခဲ့သော ကောင်းမှု ကုသိုလ်များ၏ ကောင်းကျိုး စွမ်းအင်များသည် မိမိတို့၏ နှလုံးအိမ်၌လည်းကောင်း၊ ဦးနှောက်အတွင်း၌လည်း ကောင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်း အသီးသီး၌လည်း ကောင်း အင်အားကြီးမားလာပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အသီးသီးကို ဧကန်မုချ ပေးဆောင်လာလိမ့်မည်။

စိတ်၏ စင်ကြယ်မှုကို ပြုလုပ်ရာတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်ပြီး မိမိ၏စိတ်ဖြင့် ပွားများ နေရမည်။ ပဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းတရားကိုလည်း (အကျဉ်း အားဖြင့်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား) အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ မိမိ၏စိတ်၌ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ပွားများနေရမည်။ ရတနာသုံးပါးနှင့် ဘပ်လျဉ်းသော ဂါထာမန္တန် အသီးသီး ကိုလည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ စိတ်၌ ပွားများခြင်း နှင့် ရွတ်ဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်နေရမည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ကုသိုလ်စိတ်များ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေ လိမ့်မည်။ ထိုအခါ စိတ်၏စင်ကြယ်မှုကို အဆက်မပြတ် ရရှိနေလိမ့်မည်။ ဤသို့ရရှိသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အားလက်သန်စွာ အမျှပေး ဝေပြီးနောက် မိမိရလိုယူလိုသော ဆန္ဒဆုတောင်းကို မိမိ၏စိတ်အစဉ်သို့ ဝင်ရောက်သွားစေရမည်။ ထိုအခါ နေရာဌာနနှင့် အချိန်အခါကိုလိုက်၍ သင်၏ဆုတောင်း အသီးသီးတို့သည် ထိုက်သင့်အားလျော်စွာ ပြည့်စုံလာ လိမ့်မည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် သင်၏ စိတ်စေတနာ သည် ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်တို့၏ တိုက်ပွဲအစဉ်တွင် ကုသိုလ်၏ ဘက်တော်သားအနေဖြင့် အကုသိုလ်စိတ်ကို သတိမလစ်ဘဲ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်နေရမည်။

ဤသည်တို့ကား ကံကောင်းအောင် ပြုလုပ်နည်း ပင်ဖြစ်ကြောင်း ဆောင်းပါးရှင်အနေဖြင့် မိမိဉာဏ်မိသမျှ တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုကိုမောင်ကြီး

“ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဒါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေ” အတွက် အလှူရှင်များဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ဆရာတော်ဦးအာစာရလင်္ကာသီရိသည် ၁၃၅၆-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၁၆.၂.၁၉၉၅) ကြာသပတေးနေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ် သံတွဲမြို့ ရှေးနစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရမီရှင်များအား စောင့်မျှော်လျက်ရှိသော ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဒါကျောက်တောရ မဟာအောင်မြေသို့ စတင်ရောက်ရှိပြီး တောရဓုတင် အကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့် စတင်ကြွရောက် သာသနာပြုတော်မူပါသည်။

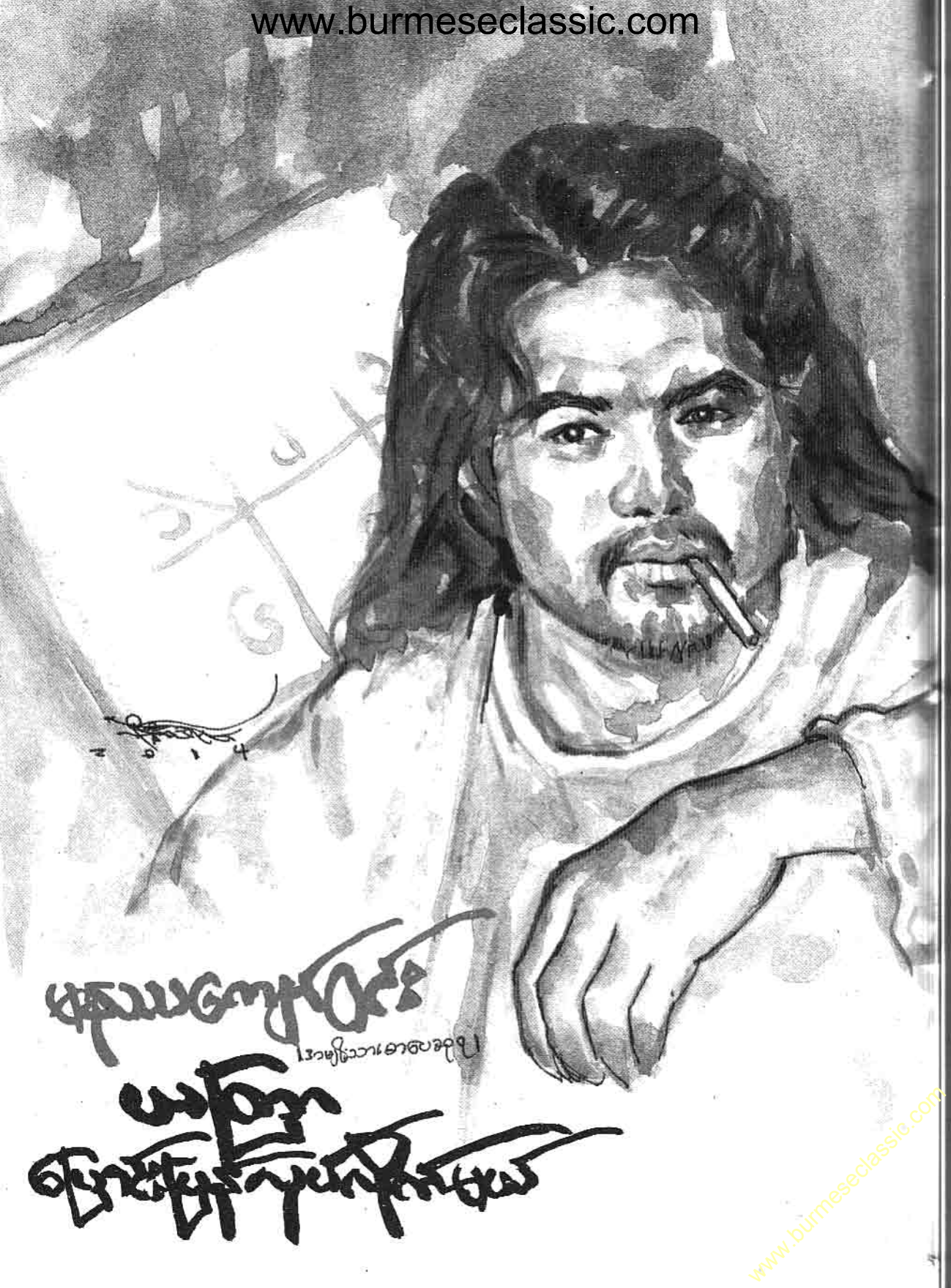
၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက်(၂၅.၈.၁၉၉၅) သောကြာနေ့တွင် ပန္နက်တင်၍ ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ (၂၃.၃.၁၉၉၆)နေ့တွင် ဆုတောင်းပြည့် အနောက်ရွှေတိဂုံစေတီတော်နှင့် အရံစေတီရှစ်ဆူတို့ကို တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၇၅ သိန်းကျပ်၊ ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် (၂၄.၁၀.၁၉၉၉) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မူလသစ်ကောက်ရွာ အများကောင်းမှု ကိုးနဝင်းစေတီတော်အား ကျောက်ထီးတော်ဟောင်းချ၍ ရွှေထီးတော်အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းဆန်း ၁ ရက်(၁.၉.၁၉၉၉) သောကြာနေ့တွင် ပန္နက်တင်၍ ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်(၂၅.၃.၂၀၀၃) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အမြင့် ၂၁ တောင်ရှိ ရွှေထီးတော် ဘုံနှစ်ဆင့်မြင့် ဓာတ်ပေါင်းစု အနောက်ကျောက်ထီးရိုးစေတီတော်အား တိကြားကုသိုလ်ဖြစ် ထီးတော်တင်အဖွဲ့နှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၃၀၀ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၅ ရက် (၂၈.၃.၂၀၀၁) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော် ရွှေထီးတော်ကင်းမဲ့နေသော ဂူဦး ရေကျော်ကျေးရွာရှိ ရွာလယ်မင်းတကြီးကောင်းမှုစေတီတော် ရွှေထီးတော် အသစ်တင်လှူခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၅ သိန်းကျပ်ကျော်၊ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက် (၄.၁.၂၀၀၇) ကြာသပတေးနေ့တွင် နှစ်ပေါင်း ၉၀ ကျော် ဩကျာပျက်စီးနေသော ဝိန်းတောလေးကျေးရွာ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်ပြုပြင်ဆောင်ရွက်၍ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့(၉.၂.၂၀၀၉) တနင်္လာနေ့တွင် ဓမ္မာရုံကြီးအပါအဝင် ရေစက်သွန်းချပြီးစီးခြင်း၊ ကုန်ကျငွေ ၁၀၀ သိန်း ကျပ်ကျော်၊ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်(၁၆.၁၀.၂၀၀၈) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဉာဏ်တော်အလျား ၅၄ ပေရှိ အေးငြိမ်းချမ်းသာလျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား စတင်တည်ထားဆောင်ရွက်ပြီး ၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၃၀.၁.၂၀၁၀)နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် ကုန်ကျခဲ့ပြီး အားလုံးကောင်းမှုအတွက် ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေခဲ့ပြီး ဆက်လက်၍ တောင်ခြေရင်ပြင်တော်တွင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ တောင်ပေါ်တက်ရောက်ပူဇော်ခြင်း မပြုနိုင်သူများအတွက် ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့်ရှိ မုစလိန္နာနဂါးရုံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တောင်တော်၏ ကျက်သရေဆောင် အဝင်မုခ်ဦးတစ်ဆောင်နှင့် သောက်ရေ သုံးရေအတွက် အင်္ဂါစက်ရေ တွင်းအား အနက်ပေ ၄၀၀ တူးဖော်သော်လည်း ရေချိုမရရှိပါသောကြောင့် သောက်ရေအတွက် ဂါလံ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန်တစ်လုံး ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်လိုပါသောကြောင့် စသည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို တစ်ဦးတစ်ယောက်သော်လည်းကောင်း၊ အသင်းအဖွဲ့နှင့်သော်လည်းကောင်း ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်နှင့် တန်ဖိုး

- ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ အမြင့် ရုပ်ပွားတော်အပါအဝင် ရောင်တော်ဖွင့်အပြီး ၅၀ သိန်းကျပ်
- အကျယ် ၁၅ ပေ အမြင့် ၁၂ ပေ မုခ်ဦးအလှူရှင်အမည်ပါပြီး ၄၅ သိန်းကျပ်
- ဂါလံ ၅၀၀၀ ဆုံ ကွန်ကရစ်သောက်ရေကန် ၁ လုံး ၄၀ သိန်းကျပ်

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုသူများ

- လာဘ်မိုးစွေစာပေ ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅
- နာယကဆရာတော် ဖုန်း - ၀၉-၇၃၁၃၉၃၃၆၊ ၀၉-၄၂၀၂၃၅၄၅၈
- ဦးကျော်သူထိုက် ဖုန်း - ၀၉-၅၁၁၉၄၀၇

2014

မောင်ကျော်စွာ
www.burmeseclassic.com

ယတြာ

ပြောင်းပြန်လုပ်လိုက်မယ်

မနုဿကျော်ဝင်း (အပျိုးသားစာပေဆရာ)

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့် ကာလ သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက်အတွင်း ကျွန်တော်သည် ဆရာမင်းသိင်္ခနှင့်အတူ မော်ဘီမြို့ရှိ သူပိုင်ဆိုင်သော ခြံတစ်ခြံ အတွင်း အပန်းဖြေ အနားယူလျက်ရှိ ကြစဉ် ကျွန်တော်က...

“ဆရာရေးခဲ့တဲ့ လုံးချင်းပတ္တမြားတွေ ထဲမှာ ‘ပုဏ္ဏားဘကွန်း’ကို ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံးဆိုတာကိုတော့ ပြောပြခဲ့ ပြီးပြီနော်။ အဲဒီ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ဝင် ခန်းတစ်ခန်းကို အခုထိုင်နေရင်း သတိ ရမိတာကို ပြောပြချင်ပါတယ်။ ရွှေတိဂုံ ဘုရားစောင်းတန်းတစ်နေရာမှာ ပုဏ္ဏား ဘကွန်း ဗေဒင်စဟောတဲ့နေ့မှာ ဗေဒင် ကြည့်မယ့်လူတစ်ယောက် သူ့ဆီကို ရောက်လာပြီး ဗေဒင်မေးတယ်။ ဘကွန်း က သူ့မွေးနေ့သက္ကရာဇ် သိရတာနဲ့ မဟာဘုတ်တိုင်ထူပြီး တွက်ချက်တယ်။ မယားနဲ့ ကွဲကိန်းမြင်တယ်လို့ ဟော တော့ ဗေဒင်မေးသူက မကွဲအောင် လုပ်ပေးလို့ မရဘူးလားဆိုပြီး ပြန်မေး တယ်။ ဒီတော့ ဘကွန်းက မရဘူးလို့ ဖြေတယ်။ အဲဒါ ဟိုလူက မကွဲအောင် ယတြာလေးဘာလေး လုပ်ပေးလို့မရ ဘူးလားဆိုပြီး အားကိုးတကြီးနဲ့ မေးပြန်

တယ်။ ဗေဒင်စဟောခါစဆိုတော့ ဘကွန်းဟာ ယတြာပေးတာတို့ ယတြာ ချေတာတို့ဆိုတဲ့ ပညာတွေအကြောင်း ကြားတောင် မကြားဖူးသေးဘူး။ နောက် ပြီး ဗေဒင်တွက်ချက်နည်း၊ ဟောနည်း ကျမ်းစာအုပ်ကို အသေဆုပ်ကိုင်ထား သူ ဖြစ်လေတော့ ဘာယတြာမှ လုပ်လို့ မရဘူး။ ကွဲကိန်းရှိရင် ကွဲကိုကွဲမှာပဲလို့ အပြတ်ပြောချလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ဗေဒင်မေးသူက စိတ်ပျက်ဒေါသထွက် ပြီး ဗေဒင်ဟောခ ငွေငါးမတ်ကို ဆောင့် ဆောင့်အောင့်အောင့်နဲ့ ချထားခဲ့တယ်။ ဘကွန်းဆီ အလည်လာတဲ့ သူ့ဆရာ ကိုရင်ကြီးဟာ အဲဒီဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ကို အစအဆုံး မြင်ရ ကြားလိုက်ရတော့ ဗေဒင်မေးသူ ခပ်ဆောင့်ဆောင့်နဲ့ ထွက် ခွာသွားတာကိုကြည့်ပြီး ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်မောတယ်။ ပြီးမှ ဘကွန်း ကို ဆုံးမတယ်။ လက်တွေ့ပညာပေး တယ်”

“ကိုရင်ကြီးဟာ ဘကွန်းနဲ့ တစ် ညလိုက်အိပ်ပြီး ပြောစရာရှိတာတွေကို ပြောပြတယ်။ ဗေဒင်ဟောတဲ့အခါ ယတြာပေးတတ်ရင် ဗေဒင်ဆရာလာတ် ရွှင်နိုင်ပုံကို ရှင်းပြတယ်။ နောက်တစ်

နေ့မှာ ကိုရင်ကြီးဟာ ပုဏ္ဏားဘကွန်းရဲ့ အင်္ကျီအဝတ်အစားတွေ ခဏဝှားဝတ် ပြီး ဗေဒင်ဆရာယောင်ဆောင်တယ်။ စောင်းတန်းက ဘကွန်းရဲ့ အလုပ်စားပွဲ မှာထိုင်ပြီး ဗေဒင်လာမေးမယ့်လူကို မျှော်တယ်။ ဘကွန်းကတော့ သူ့နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာထိုင်ပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ်စောင့်ကြည့်နေတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ဗေဒင်မေးမယ့်လူတစ်ယောက် ဝင်လာတယ်။ ကိုရင်ကြီးက သူ့မွေး သက္ကရာဇ်ကို မေးမြန်းပြီး မဟာဘုတ် တိုင်ထူ တွက်ချက်တယ်။ ကိုရင်ကြီးက အဲဒီလူရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ် ငန်း၊ အချစ်ရေးပြဿနာ၊ လက်ရှိငွေ ရေးကြေးရေးပြဿနာ၊ ကြုံတွေ့ရတော့ မယ့် ဘေးအန္တရာယ်တွေကို ခိုးဒိုးဒေါက် ဒေါက်နဲ့ ပြောချလိုက်တယ်။ ဟိုလူက သိပ်အံ့ဩသွားပြီး သူ့အတွက် ဟော ချက်တွေဟာ သွေးထွက်အောင်မှန်နေ ကြောင်း သိကြားမင်းဆင်းပြီး ဟောရင် တောင် ဒီလောက်မှန်နိုင်မယ် မဟုတ် တဲ့အကြောင်း ချီးကျူးတယ်။ ပြီးတော့ သူ့တွေ့ကြုံရမယ့် ဘေးအန္တရာယ်တွေ က လွတ်အောင်၊ အချစ်ရေးပြဿနာ ပြေလည်အောင်နဲ့ စီးပွားရေးအခြေ

အနေ ပြန်ကောင်းလာအောင် ယတြာ
ချေပေးဖို့ ကိုရင်ကြီးကို မေတ္တာရပ်ခံ
တယ်”

“ကိုရင်ကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နေ့တုန်း
က ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်နဲ့ ရွှေ
မင်ပုလင်းကလေးတစ်လုံးဝယ်ပြီး အဲဒီ
ဖယောင်းတိုင်ကို မီးနဲ့ နည်းနည်းအပူ
ပေးတယ်။ အပေါ်ယံကို ရွှေမင်သုတ်
တယ်။ ရွှေမင်သုတ်ထားတဲ့ ဖယောင်း
သားပေါ်မှာ နမောတဿတို့၊ စဗေဝ
ဗျည်းစာလုံးတို့ကို အပ်နဲ့ခြစ်ထွင်းပြီး
ရေးထားတယ်။ ဒါဟာ ယတြာဖယောင်း
တိုင် လုပ်နည်းပဲလို့ ဘာကွန်းကိုပြော
တယ်။ ပြတယ်။ အဲဒီဖယောင်းတိုင်ကို
အသင့်ဆောင်ယူလာတဲ့ ကိုရင်ကြီးက
အခု ဗေဒင်မေးနေသူကို ပြပြီးတော့
ဒီယတြာ ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို အိမ်က
ဘုရားစင်မှာ ထွန်းလိုက်ပါ။ ပြဿနာ
အားလုံး ပြေလည်သွားလိမ့်မယ်လို့
ပြောပြ ရှင်းပြတယ်။ ဟိုလူက ယတြာ
ဖယောင်းတိုင်အတွက် ဘယ်လောက်
ကျသလဲဆိုပြီး မေးတော့ ကိုရင်ကြီးက
တြင်းကြေ၊ နှင်းကြေ၊ ခုန် ကျပ် ကျ
တယ်လို့ ဖြေတယ်။ ဟိုလူက ဗေဒင်
မေးခ ငါးမတ်နဲ့ ယတြာဆေးဖယောင်း
တိုင်ဖိုး ခုန် ကျပ်ကို ကျေးကျွန်ုပ်နပ်
ကြီး ထုတ်ပေးပြီး ကိုရင်ကြီး စီရင်ထား
တဲ့ ယတြာဆေးဖယောင်းတိုင်ကို ယူ
သွားတယ်”

ဆရာမင်းသိမ်သည် ကျွန်တော်
ဇာတ်ကြောင်းပြန်ပြောပြနေသော သူ့ရေး
သားခဲ့သည့် ပုဏ္ဏားဘာကွန်း လုံးချင်း
ဝတ္ထု ပထမတွဲစာအုပ်ပါ ဇာတ်ဝင်ခန်း
တစ်ခန်းကို စိတ်ရှည်စွာ နားထောင်နေ

ရာမှ...

“အင်း...ဆရာကိုကျော်ဝင်းက
တော်တော်ကို မှတ်မိနေတာပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့
မှတ်ဉာဏ်ကိုတော့ ကျွန်တော်အံ့ဩမိ
တယ်ဗျာ။ ကိုင်း...ဆက်ပြောပါဦး”

ဟု ဆိုလေရာ ကျွန်တော်က
လည်း မဆိုင်းမတွပင်...

“တကယ်တော့ ကိုရင်ကြီးဟာ
ဗေဒင်လာမေးသူ ဝင်လာကတည်းက
သူဝတ်စားထားပုံနဲ့ ဂိုက်ဆိုက်ကိုကြည့်
ပြီး ဒီလူဟာ စပါးပွဲစားတစ်ယောက်
ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ချက်ချင်းအကဲခတ်
မိတယ်။ ဒါပေမယ့် တဲ့ကြီးမဟောသေး
ဘဲ သွယ်ကာဝိုက်ကာနဲ့ ပညာသားပါပါ
ဟောတယ်။ စပါးပွဲစားတွေရဲ့ ဝတ်စား
ဆင်ယင်ပုံ၊ ဖောင်တိန်အပေါ်စားကိုင်
တတ်ကြပုံ၊ စပါးသွားဝယ်တဲ့အခါ ရွာ
သူကြီးရဲ့အိမ်မှာ တည်းခိုလေ့ရှိကြပုံ၊
မြာပွေတတ်တဲ့ စပါးပွဲစားဟာ သူကြီး
သမီး၊ ဒါမှမဟုတ် သူကြီးရဲ့ခယ်မနဲ့ ရှုပ်
တတ်ကြပုံတွေကို သူက ကောင်း
ကောင်းကြီးသိထားတယ်။ ဒါ့အပြင်
သတင်းစာ နေ့စဉ်ဖတ်လေ့ရှိတဲ့ ကိုရင်
ကြီးဟာ လတ်တလောဖြစ်ပေါ်နေတဲ့
ဆန်စပါးဈေးကွက်အခြေအနေနဲ့ နောင်
မကြာခင်မှာ ပြောင်းလဲသွားနိုင်တဲ့
အခြေအနေတွေကိုလည်း သိရှိနေတယ်
လေ။ ဒါ့ကြောင့်လည်း အဲဒီ စပါးပွဲစား
ကို သူ့ရဲ့ လက်ရှိအခြေအနေနဲ့ ဖြစ်လာ
နိုင်မယ့် အနာဂတ်အခြေအနေတွေကို
ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဟောပြီး ယတြာဖယောင်းတိုင်
ပေးလိုက်နိုင်တာကိုးခင်ဗျာ။ ကိုရင်ကြီးက
ဒီလိုနည်းနဲ့ ပုဏ္ဏားဘာကွန်းကို ဗေဒင်
ဟောနည်းရော၊ ယတြာပေးနည်းပါ

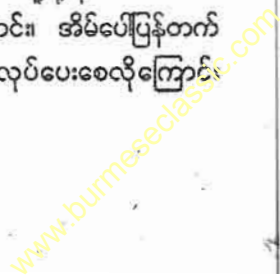
လက်တွေ့သရုပ်ပြ ပညာပေးလိုက်တာ
ကိုးခင်ဗျာ”

“ဆရာရဲ့ ပုဏ္ဏားဘာကွန်း လုံးချင်း
ဝတ္ထုက ဇာတ်လမ်းဖွဲ့ပုံ၊ ဇာတ်ကွက်ချပုံ
တွေဟာ သိပ်ပြီး ပညာသားပါလွန်းတဲ့
အပြင် မက်လုံးရော၊ ငြိလုံးပါ အပြည့်
အဝ ပါနေတော့ ကျွန်တော်ပြန်ပြီး
အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်မိနေတာ။ ဖတ်လို့မဝ
နိုင်အောင် စွဲမိနေရတာပေါ့ ခင်ဗျာ”

ဟု အားပါးတရ ချီးကျူးလိုက်
မိလေ၏။ ထိုအခါ ဆရာ မင်းသိမ်က-

“အဲဒီ ပုဏ္ဏားဘာကွန်းလုံးချင်းဝတ္ထု
ထဲမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇာတ်ပို့ ကိုရင်ကြီး
က အဓိကဇာတ်ဆောင် ပုဏ္ဏားဘာကွန်း
ကို ဗေဒင်ဟောနည်းနဲ့ ယတြာပေးနည်း
အတွက် လက်တွေ့သရုပ်ပြ ပညာပေးခဲ့
သလို ကျွန်တော်ကလည်း ဗေဒင်
လောကမှာ ဗေဒင်ဆရာလေးတစ်
ယောက်ကို ပညာပေးပြီး ကူညီခဲ့ရဖူး
တယ်ခင်ဗျာ။ ကြုံခဲ့ရုံက ဒီလို...ဒီလို”

“တောင်ကြီးမှာ စပြီး ဗေဒင်
လက္ခဏာဟောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ
ရန်ကုန်ရောက်လာတော့ ရွှေတိဂုံဘုရား
ရင်ပြင်ထောင့်တစ်နေရာမှာ စပြီး လုပ်
ငန်းအခြေတည်ခဲ့ရတယ်။ တစ်နေ့မှာ
တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘေးဘက်မလှမ်း
မကမ်း ကပ်နေရာမှာ ဗေဒင်ဆရာ
လူငယ်လေးတစ်ယောက် ပြဿနာ
တက်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ သူ့ဆီမှာ
အံ့သည့်နေမနက်ပိုင်း ဗေဒင်လာကြည့်
တဲ့သူ လူမျိုးခြား အသားမည်းကပြား
တစ်ယောက်က သူ့ရဲ့မိန်းမ အိမ်ပေါ်က
ဆင်းသွားကြောင်း၊ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်
လာအောင် လုပ်ပေးစေလိုကြောင်း

အကူအညီတောင်းတော့ အဲဒီဗေဒင် ဆရာလေးက သူ့ကို ယတြာဆေး ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် လုပ်ပေးတယ်။ ယတြာဖိုး ကျသင့်ငွေ ၄၀၀ တောင်း တယ်။ အဲဒီ ယတြာဆေးဖယောင်းတိုင် ကို ဒီည ၉ နာရီတိတိမှာ ထွန်းပါ။ ကိုးရက်အတွင်း ခင်ဗျားရဲမိန်းမ အိမ်ပေါ် ပြန်တက်လာလိမ့်မယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီလူကလည်း ကျေးကျွန်ုပ်နပ်နဲ့ ငွေ ၄၀၀ ထုတ်ပေးပြီး ဖယောင်းတိုင်ကို ယူသွားတယ်။

“ဒါပေမယ့် နေ့ခင်းလောက်မှာပဲ အဲဒီလူ ပြန်ရောက်လာတယ်။ ဖယောင်း တိုင် ပြန်ပါလာသလို သူ့အပေါင်း အသင်းတွေလို့ ယူဆရတဲ့ လူလေး ယောက်လည်း ပါလာတယ်။ သူတို့က အဲဒီယတြာဆေးဖယောင်းတိုင်ကို ပြန် ယူပါ။ ငွေ ၄၀၀ ပြန်ပေးပါဆိုပြီး တောင်း တယ်။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုခင်ဗျ။ ဗေဒင်လာ မေးပြီး ယတြာဆေးဖယောင်းတိုင်ကို ယူသွားခဲ့တဲ့လူဟာ သူ့အိမ်ကို အပြန် လမ်းမှာ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဆုံမိ ကြတော့ သူ့ဗေဒင်ကြည့်ခဲ့တဲ့အကြောင်း နဲ့ ယတြာဆေးဖယောင်းတိုင် ယူလာခဲ့ တဲ့အကြောင်း သူတို့ကို ပြောပြတယ်။ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေက ဒါဟာ မင်း သက်သက် အလိမ့်ခံရတာပဲ။ ဒီ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းရင် မင်းမိန်းမ ပြန် လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ လာ . . . လာ . . . ငါတို့ ဘုရားရင်ပြင်ကို သွားပြီး ငွေပြန်တောင်ကြမယ်။ တကယ် လို့ အဲဒီဗေဒင်ဆရာက ငွေပြန်မပေးဘဲ ယီးတီးယားတားလုပ်နေရင် ငါတို့ ဝိုင်း ဆော်ကြမယ်ဆိုပြီး လာခဲ့ကြတာဗျ။

ဗေဒင်ဆရာလေးကလည်း သဘောတူ လို့ ယူသွားပြီးတဲ့ ယတြာဆေးဖယောင်း တိုင်ကို သူပြန်လက်မခံနိုင်ကြောင်း၊ ဒါကြောင့် ငွေကိုလည်း ပြန်ပေးမှာ မဟုတ်ကြောင်း ပြောတယ်။ အခြေ အနေ ဆိုးရွားတော့မယ်ဆိုတာကို အကဲ ခတ်မိတော့ ကျွန်တော်ဟာ သူတို့အနား ကို လျှောက်သွားတယ်။ အကျိုး အကြောင်း အစအဆုံး မေးမြန်းတယ်။ ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်က ဗေဒင်ဆရာ လေးကို သူတို့ဆီက ဖယောင်းတိုင် ပြန်ယူပြီး ငွေ ၄၀၀ ပြန်ပေးလိုက်ဖို့ ပြောတယ်။ ဗေဒင်ဆရာလေးက ကျွန် တော်ကို ကြောင်ပြီးကြည့်နေတယ်။ ကျွန်တော်က ဟေ့လူတွေ၊ အဲဒီ ဖယောင်းတိုင် ကျွန်ုပ်ကိုပြန်ပေး။ ရော ဟောဒီမှာ ခင်ဗျားတို့တောင်းနေတဲ့ ငွေ ၄၀၀။ ကျွန်ုပ်က အဲဒီဖယောင်းတိုင် ပြန် ရချင်း ဇောက်ထိုးထွန်းပစ်လိုက်မယ်လို့ ပြောတော့ သူတို့တစ်တွေ ရုတ်တရက် မျက်နှာပျက်သွားကြတယ်။ ဖယောင်း တိုင်ကို ပြန်မပေးသေးဘဲ သူတို့အချင်း ချင်း တီးတိုးတီးတိုးနဲ့ တိုင်ပင်နေကြ တယ်။

“ကျွန်တော်ကလည်း စိတ်မရှည် တော့ဘဲ ဟေ့လူတွေ၊ ဖယောင်းတိုင် ပြန်ပေးကြ။ ပိုက်ဆံပြန်ယူပြီး ဒီနေရာ က မြန်မြန်ထွက်သွားကြလို့ ခပ်မာမာ ပြောတော့ သူတို့အထဲက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ဟန်တူသူဟာ ရိုက်ခတ်လှတဲ့ မျက်နှာ ပေးမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ငွေပြန်မတောင်း တော့ပါဘူး။ ဒီဖယောင်းတိုင်ကိုလည်း ပြန်ယူသွားပါမယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားကြ တယ်။”

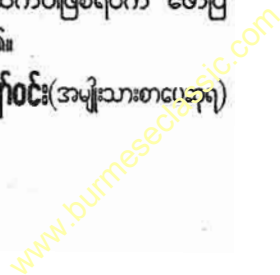
“ဗေဒင်ဆရာလေးဟာ ဝမ်းသာ ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ဒူးတုပ်ထိုင်ချပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချရာတယ်။ ပါးစပ်ကလည်း . . .

ဆရာကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို ကျွန် တော် တစ်သက်လုံးမေ့မှာ မဟုတ်တော့ ပါဘူးခင်ဗျ။ နောက်ကိုလည်း ကျွန် တော်ကို ညီငယ်တစ်ယောက်လို စောင့် ရှောက်ပေးသွားပါ။ တပည့်အရင်းတစ် ယောက်လို သဘောထားပြီး ဆုံးမပါ။ ပညာပေးပါ။ ခိုင်းစရာရှိရင် ခိုင်းပါ . . . လို့ ပြောရာတယ်။ သူဟာ ကျွန်တော့် ကို အင်မတန်မှ အထင်ကြီးတဲ့ မျက်နှာ ပေးနဲ့ မေးလိုက်တာက . . .

ဆရာကြီးရယ် . . . ယတြာ ဖယောင်းတိုင်ကို ဇောက်ထိုးထွန်းရင် ဘာဖြစ်သွားနိုင်ပါသလဲ ဆရာ . . . ဆိုပြီး စိတ်ဝင်စားစွာနဲ့ မေးတယ်။ ကျွန်တော် က ဖယောင်းတိုင်ဆိုတာမျိုးဟာ ရိုးရိုး ထွန်းရင် ပုံမှန်လောင်တယ်။ ဇောက်ထိုး ထွန်းရင်တော့ မြန်မြန်လောင်ပြီး မြန် မြန်ကုန်သွားတာပေါ့ကွာလို့ ပြန်ဖြေ လိုက်တယ်လေ။”

ကျွန်တော်သည် ဆရာမင်းသိမ်၏ အထက်ပါ စကားများကို ကြားလိုက်ရ သည့်အခါ အူလိုက်သည်လို့ ရယ် မောမိရလေ၏။ ဆရာမင်းသိမ်သည် သူတစ်ပါးကို အလွန်ပင် ရိုင်းပင်းကူညီ တတ်သူဖြစ်ပြီး စိတ်ရင်းစိတ်ဓာတ် ကောင်းသူ ဖြစ်၏။ မာန်မာန်ထောင်လွှား ခြင်း၊ ကြားဝါပြောဆိုခြင်း ကင်းသူဖြစ် ကြောင်း အထက်ပါဖြစ်ရပ်က ဖော်ပြ လျက် ရှိပေ၏။

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာရေးဆရာ)

အမွေအစစ် အမွေအနှစ်

ညွန့်ဟံ(ကြူတေ)

အမွေစား အမွေခံဆိုသည် ဝေါဟာရက အတော်ပင်ကျယ်ပြန့်သည်ဟု ဆိုချင်၏။ အမွေခံ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းကို အလိုရှိကြသည်။ တစ်ဆက် တည်းမှာပင် ထိန်းသိမ်းခြင်း မြှင့်တင်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ် သည်ဟု မှတ်ယူကြပြီးဖြစ်သည်။ မိမွေ၊ ဖမွေ အမွေအနှစ် အမွေခံသားကောင်း စသည်ဖြင့် သုံးနှုန်းပေ၏။ အမွေခံ ထိုက်မှုအရာ၌ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ မွန်မြတ်မှုကို ရှေ့တန်း တင်ရန်လည်းဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် တရားအမွေ၊ ဓမ္မ

အမွေ၊ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များက ပဓာနကျရာ ပါဝင်လေသည်။ နိုင်ငံတကာ အတွေးစုများလည်းဖြစ် ၏။ မြင်နိုင်လုပ်နိုင်သည့် ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်း၊ သာသနိက အဆောက်အအုံ၊ တစ်ခေတ်တစ်ခါက အမှတ်အသား ယဉ်ကျေးမှု မော်ကွန်းကမ္ဘာလုံးတင်၊ မှတ်ကျောက်တင်နိုင် သည့် ဂုဏ်ယူဖွယ်အမှတ်အသားများကား ထင်ရှားသင့် ၏။ ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ပိုင်းဘဝ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်လည်း

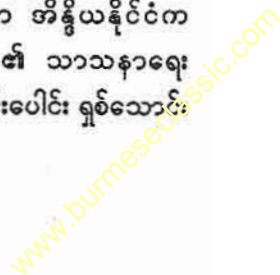
ဖြစ်ရသည်များလည်း ရှိ၏။ လက်ဆင့်အမွေအနှစ် ကောင်းများသည် မပျောက်ပျက်သင့်သည်မှာ အထင် အရှား ပါဝင်၏။ သမိုင်းကြောင်းနှင့်လည်း ဆိုင်၏။ ထင် ဟပ်တင်ပြချင်သော အကြောင်းရပ်တစ်ခု ရှိပေသည်။ ပုဂံခေတ်သမိုင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတွင် History နှင့် Legend ခဏ္ဍာရီတို့ ရောပြွမ်းပေရာ တုတ်ထမ်းစားထမ်း ငြင်းခုံကြရသည်များ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မှ ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင်က ပြောဖူးပေသည်။ ရာဇဝင်ကို တုတ်ထမ်းစားထမ်း မပြောပါနှင့်။ တူရွင်း ကိုင်ပြီး ပြောကြပါဟု ဆိုလေသည်။ တူရွင်းဖြင့်မြေကို တူးဆွသကဲ့သို့ တူးတူးဆွဆွ နှိုက်နှိုက်နဲ့နဲ့ဖြင့် ခြေခြေမြစ် မြစ် ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြုခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ထုတ်သင့်သည်ဟု ဆို၏။ သမိုင်းနှင့်ယဉ်ကျေးမှုကား ဆက်စပ်၏။ သစ်ပင်တစ်ပင် နှင့် တူ၏။ သမိုင်းမပါသော ယဉ်ကျေးမှုသည် အမြစ်မပါ သော သစ်ပင်နှင့် တူသကဲ့သို့ ယဉ်ကျေးမှုမပါသော သမိုင်းသည် အကိုင်းအခက်အလက် ဝေဝေဆာဆာ မရှိသော သစ်ပင်နှင့်တူကြောင်း ပညာရှင်တို့ ဆိုမိန့်ကြဖူး ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တူးဆွဖော်ထုတ်ခြင်းကား လက်တွေ့ ကျကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဖြစ်စဉ်များစွာက ဤသဘောကို ညွှန်ပြ၏။ Light of the world ဟု ဆိုရသည့် လောကကို အလင်း ရောင်ပေးခဲ့သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အမှတ်အသားများ သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်မှ ယနေ့တိုင် တည်တံ့၏။ ဓမ္မအမွေလည်းဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ် စွာလက်ထက်က အရိပ်အဆင် အမှတ်အသားများကား တည်တံ့ဆဲဖြစ်ကြောင်း ယခုတိုင် ဖူးမြော်ကြည့်ညှိရဆဲ ဖြစ်၏။ ကြည့်ညှိသဒ္ဓါစိတ်နှင့်အတူ ဘုရားကျောင်းကန်၊ စေတီပုထိုး၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများသည် ဗုဒ္ဓ ဖူးပွင့်တော်မူပြီး ကာလတွင် ဒေသအနှံ့တွေ့ရသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဘုရားပွင့်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံအနှံ့ ဒေသအပြာ ပြာ ထွန်းလင်းစေရာတွင် သာသနိကလက်ရာများစွာ ခေတ်တစ်လျှောက် ယဉ်ကျေးမှုအရ တည်တံ့ခိုင်မြဲခဲ့၏။

နိုင်ငံနယ်နိမိတ်ကို ကျော်လွန်ခဲ့၏။ အာရှတစ်လွှား ကူးစက်ခဲ့၏။ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ကျောက်တောင်များ အကြား ဆေးရေးနံရံပန်းချီ၊ ကျောက်ထွင်းလက်ရာ များစွာနှင့်အတူ ရုပ်တုဆင်းတုများ တရုတ်မင်းဆက် များ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်အတူ တွေ့ရ၏။ အာဖဂန်နစ္စတန် နိုင်ငံ၌လည်း ခုံညားသော လက်ရာရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကမ္ဘောဒီးယား၊ ထိုင်း၊ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများတွင် အထင် အရှား သမိုင်းဝင်ယဉ်ကျေးမှု အစုဝင်အဖြစ် တွေ့ရဆဲ ဖြစ်၏။ ထိုအတူ အခြားနိုင်ငံများ၌ တူးဖော်လျှင် ရှိနိုင် ၏။ မြန်မာနိုင်ငံကား အထူးပြောဖွယ် မရှိ။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ မှ ရင်းဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာကား လူသိများပြီး ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မအလင်းရောင်နှင့် သဒ္ဓါတရားဖြစ်ဖွယ် သာသနာ က လက်ရာ မြတ်နိုးစရာ ဖြစ်၏။ ရှာဖွေလေ တွေ့ရှိမ ဆိုသကဲ့သို့ မှတ်ယူရပါမည်။

မကြာမီက နိုင်ငံရပ်ခြား သတင်းတစ်ပုဒ်ကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ မလေးရှားနိုင်ငံထုတ် The Star သတင်း တစ်ပုဒ်ဖြစ်၏။ "New discovery at Lumbini" ဟူ၍ဖြစ်၏။ လုမ္ဗနီ၌ အသစ်ရှာဖွေ တူးဖော်ရရှိခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ လုမ္ဗနီသည် နီပေါနိုင်ငံတွင် တည်ရှိ၏။ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော်က စာရေးသူသည် မြန်မာနိုင်ငံ သတင်းစာအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ရောက်ခဲ့ဖူး၏။ မြို့တော် စတ္တမန္တနှင့် အတန်ကွာဝေး၏။ ထိုစဉ်က ယခု ကဲ့သို့ မစည်ကားသေး။ မယ်တော်မာယာကန်၊ အာသော ကမင်းကြီး ကမည်းကျောက်တိုင်စာ၊ ဗုဒ္ဓဖွားမြင်ရာ နေရာတို့ကို လေ့လာခဲ့ဖူး၏။ သဒ္ဓါကြည်ညိုစိတ် ပြင်းပြ စရာဖြစ်၏။ ထိုစဉ်ကပင် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂပညာ သိပ္ပံ ယဉ်ကျေးမှု ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရခဲ့ပေပြီ။ သက်တမ်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှု လက်ရာကြောင့် ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓသာသနာသမိုင်းတွင် မြန်မာတို့က သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီးဟု လူသိများသော အိန္ဒိယနိုင်ငံက အင်ပါယာဘုရင် အာသောကမင်း၏ သာသနာရေး ကြိုးပမ်းချက်က ထင်ရှား၏။ ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်း

လေးထောင်၊ ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် လှူခဲ့၏။ ဘုရားပုထိုးစေတီများနှင့် သာသနိက လက်ရာ များစွာ တည်တံ့စေ၏။ နိုင်ငံတကာသို့ သာသနာပြုစေ လွှတ်၏။ ပြုလုပ်ခဲ့လေသမျှလုပ်ငန်းအတွက် ကမ္မည်း ကျောက်စာ ရေးထိုးရာတွင် ကျောက်စာပေါင်း နှစ် ထောင်ကျော်ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အာသောက ကျောက်စာကား လူသိထင်ရှား အမှတ်အသားဖြစ်၏။ ထိုခေတ်သည် ဘီစီငါးရာစုဖြစ်လေသည်။

ယခု သတင်းက တစ်မူထူး၏။ လူမွန်တွင် သာသနိကကျောင်းတော် ရှိခြင်းဖြစ်၏။ နိုင်ငံတကာ ရှေးဟောင်းလုတေသနပညာရှင်များက ဖော်ထုတ်လျက် ရှိ၏။ ဘီစီသုံးရာစုက လက်ရာဟု ခန့်မှန်းကြပေရာ အာသောက ဘုရင်ထက် နှစ်နှစ်ရာစောသည်ဟု ယူဆ ကြရသည်။ မြေအောက်နစ်မြုပ်လျက်ရှိသော အဆောက် အအုံနှင့်အတူ သစ်ပင်ကို တွေ့ရ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသား မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်ရာ နေရာမြတ်ဖြစ်၏။ အဟောင်းဆုံးလက်ရာကို နောက်ဆုံးမှ တွေ့ရှိခြင်းဟု ဆိုရပါ၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယ်နိမိတ်နှင့် ၃၁ ကီလိုမီတာ အကွာတွင်ဖြစ်လေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အလွန် အမင်း စိတ်ဝင်စားကြသည်။ တူးဖော်ဆဲနေရာကို ရဟန်း သံဃာတော်များ ကြည့်ညှိရှိခိုး ပူဇော်သည့်ပုံကို တွေ့နိုင် ပေသည်။ နေရာတော်မြတ် အမွေကောင်း၊ အမွေအနှစ် ဖြစ်လေသည်။

အရောင်အဝါထွန်းပြောင်သော ဓမ္မအနှစ်နှင့် အတူ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လက်ရာများစွာ နေရာအနှံ့ ရှိဦး မည်ဟု ထင်၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပေါ်တော်မူဘုရားဟု မကြာခဏ တင်စားကြ၏။ မြေအောက်မှရရှိသော ဆင်း တုတော်၊ ရုပ်တုတော်များက ဒုနှင့်ဒေး၊ တည်ရှိခဲ့သည့် ခေတ်ကို အမျိုးမျိုး ခန့်မှန်းကြရသည်။ ဝေးကွာသော ခေတ်က လက်ရာက ပို၍တန်ဖိုးရှိကြောင်း နားလည်ကြ ရပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မမျှော်လင့်သော တွေ့ရှိမှု များပေသည်။ မြေပေါ်တွင် သိသာသော်လည်း မြေအောက် အမွေအနှစ်ကောင်းက ခန့်မှန်းရ ခက်ခဲလှပေသည်။

ဆင်းတုတော်၊ ရုပ်တုတော်များကို အကြောင်း တိုက်ဆိုင်စွာ ကံထူးစွာ ရှာဖွေတူးဖော် ဖော်ထုတ်ရမှုများ ကြုံရတတ်သည်။ စာရေးသူမြင်တွေ့ရသော ထူးခြား သော အသစ်တွေ့ရှိမှု တစ်ခုအကြောင်း ဖြစ်၏။ နှစ် အတန်ကြာက ပဲခူးမြို့သို့ စာရေးဆရာများနှင့် လေ့လာ ခရီးထွက်ရင်း မြို့ပြင်ရှိ ကျောင်းဝင်းတွင် မြေအောက် စေတီတစ်ဆူ တူးဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မြေအောက် အတော် နက်သော နေရာဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော်လည်း မြင့်၏။ ထုထည်လည်း ကြီးမား၏။ အုတ်ကြီးများနှင့် စီရင်ထား သည်။ အုတ်များ၏ အရည်အသွေးကောင်းပြီး ကြီးမား ခိုင်ခံ့၏။ အရည်အသွေးကောင်းပေရာ ပုဂံခေတ် လောက်ကဟု ခန့်မှန်းရသည်။ ခေတ်မီနည်းပညာဖြင့် စမ်းသပ်နိုင်ရန် ကျွမ်းကျင်သည့်နိုင်ငံသို့ ပေးပို့ထားသည် ဆို၏။ များသောအားဖြင့် ပေါ်တော်မူဘုရားသည် ဆင်း တုတော်၊ ရုပ်တုတော်များဖြစ်၏။ ယခုသော် စေတီပုထိုး မြေအောက်တွင် ဖူးမြော်ခွင့်ရနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ကံ ထူးသည်ဟု ဆိုချင်၏။

အမျိုးဘာသာ သာသနာ ထွန်းကားစေမှုတွင် တရားအဆီအနှစ် ပြန့်ပွားခြင်းနှင့်အတူ သဒ္ဓါစိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် လက်ရာမွန် ရှေးဟောင်းလက်ရာများ ကလည်း ကြီးမားစွာ အထောက်အကူပြု၏။ သမိုင်း ဝင်ဘုရားဟု ကမ္မည်းတင်တတ်ကြ၏။ စေတီပုထိုး ကျောင်း ကန်မြင်လျှင် နိဝါတနှင့် ဂါရုတရား ထားတတ်သော မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ရှေးဟောင်းလက်ရာများ ကို တွေ့ရှိလေတိုင်း မြတ်နိုးနှစ်သက် ဝင်းလက်သော အသိဉာဏ် ဝေဆာကြသည်။ နောင်တွင် ဗုဒ္ဓအမွေအ နှစ်များ မည်မျှတွေ့ရှိပါဦးမည်နည်း၊ ခန့်မှန်းရခက်လှ၏။ ရှာဖွေ၍ တွေ့ရှိမှု၊ မရှာဖွေဘဲ တွေ့ရှိမှုတိုင်းက သာသနာ တော်၏ အကျိုးစီးပွားချည်းဖြစ်၏။ အမွေအစစ် အမွေ အနှစ်ကောင်းများချည်း ဖြစ်ပါ၏။

ညွန့်ဟံ (ကြူတော)

ပရိယတ္တိ သာသနာပြုနေသူများ

● ပြည်ရွှေဘိုဆရာတော်(ရန်ကုန်)

ထူးဆန်းသော စကားတစ်လုံးရှိသည်။ ဘယ်
လောက်ထူးဆန်းသလဲလို့ ဆိုရပါမူ ကမ္ဘာတွေ အသင်္ချေ
ရှိပါသော်လည်း ထိုစကားလုံးသည် ကမ္ဘာတိုင်း ကမ္ဘာ
တိုင်း ဖြစ်လေ့မရှိပါ။ ယနေ့ကမ္ဘာ၌ လူဦးရေများစွာရှိ
သော်လည်း ထိုစကားလုံးသည် လူတိုင်းလူတိုင်း ပြောနိုင်
သော စကား၊ လူတိုင်းလူတိုင်း ကြားနိုင်သော စကား
မဟုတ်ပါ။

စင်စစ် ပါရမီထူးခြား ရှေးဘုန်းရှေးကံရှိသူများ
သာ ကြားနိုင်သော၊ ကြားရသော အဆင့်မြင့်စကားလုံး
ဖြစ်လေသည်။ ထိုစကားလုံးကား အဘယ်ပါနည်း။
'သာသနာ'ဟူသော စကားလုံး ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာ
ဟူသော စကားမှာ ကမ္ဘာတိုင်း၌ မရှိသော စကား၊ လူ
ဖြစ်သည်ချင်းတူသော်လည်း လူတိုင်းမကြားနိုင်သော
စကားထူး၊ စကားဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

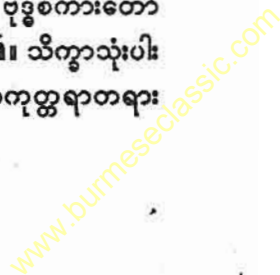
မှန်ပါ၏။ ထိုသာသနာဟူသော စကားမှာ ဘုရား
တစ်ဆူတစ်ဆူ ပွင့်လာမှ တစ်ခါတစ်ခါသာ ကြားရသော
စကားမျိုးဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်တို့မည်သည် ကမ္ဘာတိုင်း
ကမ္ဘာတိုင်း၌ ပွင့်တော်မူလေ့မရှိပါ။ ဤသည်ကို ထောက်
ခြင်းအားဖြင့် သာသနာဟူသော စကားမှာလည်း ကမ္ဘာ
တိုင်း ကမ္ဘာတိုင်းတွင် မရှိဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်
ဆောင်နေပါသည်။ သာသနာဆိုသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘုရား
သခင်၏ ဩဝါဒ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်၏ အဆုံးအမစကား
တော်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် မာန်ငါးပါးကို
အောင်မြင်တော်မူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ
သည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်အထိ ၄၅ တို့ ကာလ
ပတ်လုံး ဟောကြားသွားတော်မူသည့် ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်သော ဒေသနာတော်များသည် ဘုရားရှင်၏
ဩဝါဒအဆုံးအမချည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်
ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒဖြစ်သော သာသနာ
တော်မှာလည်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသာသနာတော်၏အကျိုး တန်ခိုးအာနိသင်
ကား အချုပ်အားဖြင့် အပါယ်တံခါးပိတ်၍ နိဗ္ဗာန်တံခါး
ပွင့်သော တရားတော်ဖြစ်သောကြောင့် လောကလူ့
ဘောင်၌ သာသနာရောင်ထွန်းလင်းလေလေ အကျိုး
တရားကို ခံစားရလေလေပင် ဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဩဝါဒအဆုံးအမဖြစ်သော သာသနာ
တော်ကို အပိုင်းကြီးသုံးပိုင်း ခွဲခြားထား၏။ (၁) ပရိယတ္တိ-
သင်ကြားသောအပိုင်း၊ (၂) ပဋိပတ္တိ-ကျင့်သောအပိုင်း၊
(၃) ပဋိဝေဒ ထိုးထွင်း၍ သိသော အပိုင်း။ ထိုသုံးပိုင်းကား
ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဒသာသ
နာ ဟူ၍ သာသနာသုံးရပ်အားဖြင့် ထင်ရှားလာပါသည်။

ယင်းသာသနာသုံးရပ်အနက် အဋ္ဌကထာနှင့်
တကွ ပိဋကတ်သုံးပုံကုန်အောင်သော ဗုဒ္ဓစကားတော်
အားလုံးသည် ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မဟု ခေါ်၏။ သိက္ခာသုံးပါး
သည် ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ ခေါ်၏။ လောကုတ္တရာတရား

ကိုးပါးသည် ပဋိဝေဒသဒ္ဒမဟု ခေါ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ထိုသုံးပါးသော သာသနာ တွင် အဘယ်သာသနာသည် မူလဘူတ ပဓာနဖြစ် သနည်းဆိုရာ၌ အဋ္ဌကထာကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်ကို မှတ်သားထိုက်ပါသည်။

ဥပရိပဏ္ဏာ အဋ္ဌကထာ ဗဟုဓာတုကသုတ်၏ အဖွင့်၌ သာသနာတော်တည်ခြင်း၊ ပရိယတ္တိသည် ပမာဏဖြစ်၏။ ပရိယတ္တိဖြင့် တိုင်းတာရာ၏ဟုဆိုကာ သာသနဋီတိယာပန ပရိယတ္တိပမာဏံ စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆို ထားပါသည်။ သုတ်ပါထေယျ အဋ္ဌကထာနှင့် သမ္မောဟာ ဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာတို့၌ ပရိယတ္တိတည်ပါက သာသနာ တည်၏ဟူ၍ ပရိယတ္တိယာ ဋီတာယ သာသနဋီကံ ဟောတိ စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုပြထားပါသည်။

အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၌ကား ပရိယတ္တိမရှိခဲ့သော် ပဋိဝေဒသာသနာ မရှိနိုင်ဟူ၍ နစပရိယတ္တိယာ အသတိ ပဋိဝေဒော အတ္တိ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံယုတ်အဋ္ဌ ကထာ နိဒါန ဝဂ္ဂသံသုတ်အဖွင့်၌ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆို အပ်သော ဗုဒ္ဓစကားတော်သည် အကြင်မျှလောက်ဖြစ် တည်နေ၏။ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သာသနာ ကွယ်ပြီဟူ၍ မဆိုနိုင်။ ပရိယတ္တိကွယ်သော် ပဋိပတ္တိ ကွယ်လေ၏။ ပဋိပတ္တိကွယ်သော် ပဋိဝေဒလည်း ကွယ် လေတော့၏။

ဥပအားဖြင့် ဆိုလေသည်ကား . . . ရေကန်ကြီး ၌ ကန်ပေါင်ရိုးခိုင်ခဲ့သော် ရေမတည်ဟု မဆိုထိုက်။ ရေတည်ခဲ့သော် ကြာပန်းများမပွင့်ဟု မဆိုထိုက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဗုဒ္ဓစကားတော် ပိဋကတ်တော်တည်းဟူသော ကန်ပေါင်ရိုးကြီး တည်တံ့ကြံ့ခိုင်လေသည်ရှိသော် ရေနှင့် တူသော ပဋိပတ်သာသနာတော်ကိုဖြင့် ကျင့်ကြမည့် သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်များ မရှိဟု မဆိုရာ။ ရေကန်၌ ကြာမျိုးငါးပါးတို့ပွင့်၍ တင့်တယ်လေသကဲ့သို့ သောတာ ပန် စသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မထွန်းကားဟု မဆိုလေ ရာ။ စင်စစ် သာသနာတော်သုံးရပ်တွင် ပရိယတ္တိသည် သာ မူလပဓာနဖြစ်ကြောင်းကို ပညာရှိတို့က တစ်ပြိုင်

နက် မိန့်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ဒီနေရာတွင် နန်းတော်ရှေ့ ဦးထွန်းကြွယ်ဖွဲ့ဆို သော သာသနာသုံးရပ် ကဗျာလေးကို ဖော်ပြလိုပေသည်။

- ၁။ ပရိယတ္တိ ကန်၏တောင်လို၊ ပဋိပတ်က အေးမြရေညို၊ ပဋိဝေဒ ပန်းလှကြာညို၊ ပမာပြ သာသနာကန်ပေါင်ကို။
- ၂။ ကန်ပေါင်ခိုင်ခံ့ ရေသန့်တည်မည်၊ ရေ တည်တံ့မှ ပန်းလှဝေစည်၊ ဖူးငုံတင့်ဆန်း ပွင့်လန်းနိုင်သည်၊ ကန်တော်ကြီး ခိုင်ဖြိုး အရှေ့(ရှည်)တည်။
- ၃။ ကန်ပေါင်ကျိုးပေါက် ခန်းခြောက်ရေကြည်၊ ရေကြည်ခန်းက ပန်းလှမစည်၊ ဖူးငုံမပွင့် မတင့်နိုင်ပြီ၊ ကန်တော်ကြီး ပျက်စီးရရှု (ရှည်)မတည်။
- ၄။ ကန်ပေါင်ခိုင်ဖို့ ငါတို့တာဝန်၊ ရှင်လူရဟန်း လုပ်ငန်းကျေပွန်၊ လက်တွဲမဖြုတ် အဟုတ် အားသွန်၊ ကန်တော်မြတ် ဆုံးကပ်အောင် တံခွန်။
- ၅။ ပရိယတ္တိ မည်ရှိသည်မှာ၊ သင်အံ့ပို့ချ နှုတ် ရဆောင်ကာ၊ စိတ်ဝယ်သို့မှီး ကျင့်နည်း ဖြာဖြာ၊ လမ်းညွှန်ပြ မူလသာသနာ။

ရဟန်းတော်များမှာ သူတစ်ပါးကိုမီ၍
အသက်မွေးကြသူများဖြစ်သောကြောင့်
လူဒါယကာတို့က
ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ထောက်ပံ့ကြမှသာ
ရဟန်းတော်တို့အနေဖြင့်
ဝိနည်းကို
ချမ်းသာစွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

၆။ ပဋိပတ္တိ မည်ရှိသည်မှာ၊ မြင်ကြားတွေထိ သတိမကွာ၊ သိ၊ ရှု၊ မှတ်၊ ပွား၊ မနားခါခါ၊ မြန်စွာ ကျင့်ရသာသနာ။

၇။ ပဋိဝေဓ ခေါ် ရသာသနာ၊ လက်တွေ့ခံစား တရားရသာ၊ ဝါဂွမ်းဆီထိ ပီတိလျှံဖြာ၊ ဈာန်ယာဉ်စီး ပြည်ကြီးအမတာ။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ့နေဝန်းကြီး ထွန်းလင်းစေရန် (တစ်နည်း) သာသနာ့အရောင်ဖြင့် အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းသို့ ဆောင်ရန်အတွက် အရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးတို့သည် သာသနာတည်ခြင်း၏ ရင်းမြစ်အခြေခံ ပင်မဖြစ်သော ပရိယတ္တိမဏ္ဍိုင်ကြီး ခိုင်ခံ့ရန်အတွက် သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၊ အက္ခရာပုဒ်ပါဠိ မှားယွင်းတိမ်းစောင်းခြင်း မဖြစ်ရအောင် အာစရိယပရံပရု ဆရာအဆက်ဆက်၊ သိသာနုသိဿ တပည့်အဆက်ဆက်တို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် ယခုအခါတွင် သာသနာတော်နှင့် ကြုံကြိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝိနယော သာသနဿ အာယု ဝိနည်းသည် ပရိယတ္တိသာသနာ၏ အသက်ဆိုင်သောကြောင့် ပရိယတ်သာသနာ တည်တံ့ခိုင်မြဲစေလိုသော် ဝိနည်းကို တည်အောင် အားထုတ်ရမည်။ ဝိနည်းသာသနာ ထွန်းကားအောင် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်လေရာ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်များကို မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျားအောင် စောင့်ထိန်းနေကြသူများမှာ ရဟန်းတော်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနည်းသည် ရဟန်းတော်များ၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတော်များ မရှိခဲ့သော် ထိုဝိနည်းကို အဘယ်သူ့စောင့်ထိန်းကြမည်နည်း။ စောင့်ထိန်းသူ ရဟန်းတော်များမရှိဆို၍ ဝိနည်းသာသနာ တွယ်ခဲ့သော် ပရိယတ္တိသာသနာအတွက် အသက်ထွက်သွားသည်နှင့် တူ၏။ ပရိယတ်အသက်ထွက်သွားခဲ့သော် ပရိယတ်ကို အမှီပြု၍ တည်နေရသော ပဋိပတ္တိသာသနာနှင့် ပဋိဝေဓသာသနာတို့လည်း အရင်းလဲ၍ မဖျားထင်းဖြစ်သည့် ထုံးအတိုင်း ဗုန်းဗုန်းကြီးလဲ၍ ကျဆုံးကာ

ပျောက်ကွယ်ကုန်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာတော်သုံးရပ် မားမားမတ်မတ် တည်တံ့ရေးအတွက် ဝိနည်းသာသနာထွန်းကားအောင် ပြုစုလော၊ စောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြပေသည်။ ဝိနည်းသာသနာ ထွန်းကားအောင် ပြုခြင်းဆိုသည်ကား ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်များကို စောင့်ထိန်းနေကြကုန်သော ရဟန်းတော်များအား ကြိုးစားအားထုတ် ကျင့်နိုင်အောင် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းပင်တည်း။

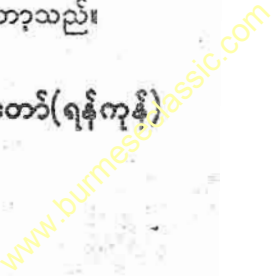
ရဟန်းတော်များမှာ သူတစ်ပါးကိုမှီ၍ အသက်မွေးကြသူများဖြစ်သောကြောင့် လူဝါယကာတို့က ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ထောက်ပံ့ကြမှသာ ရဟန်းတော်တို့အနေဖြင့် ဝိနည်းကို ချမ်းသာစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းဒေသနာတော်ကို ရဟန်းတော်တို့က ထိန်းသိမ်းထားသမျှ ကာလပတ်လုံး သာသနာတော် ကျဆုံးခြင်း၊ ကွယ်ပခြင်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

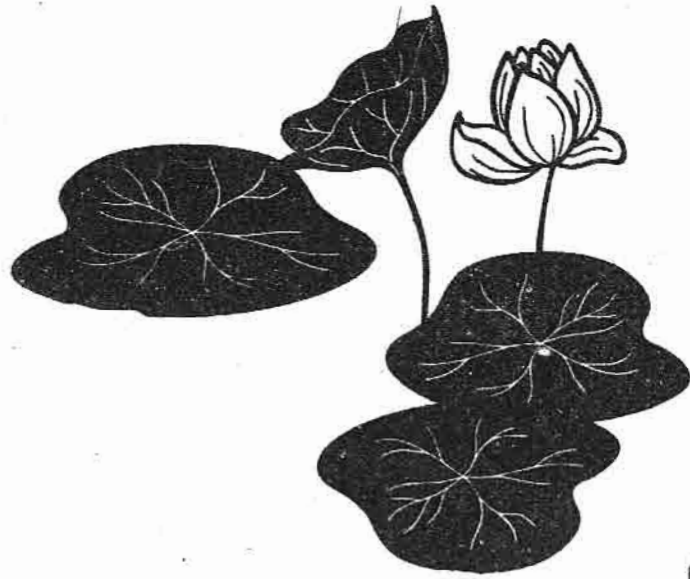
ဝါယကာ ကြည်ရွှင်မှ သာသနာစည်ပင်မည် ဆိုသော စကားအတိုင်း ဆရာနှင့်ဒကာတို့၏ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုအောက်တွင် ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ ဩဝါဒတည်းဟူသော သာသနာတော်နေဝန်းကြီးသည် အစဉ်သဖြင့် အခွန်ရှည်ကြာစွာ ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်ရှိနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် ဝိနည်းသည် ပရိယတ္တိသာသနာ၏ အသက်မည်ပါသည်။ ဝိနည်းတည်ရှိနေသော် ပရိယတ္တိသာသနာလည်း တည်ရှိနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပရိယတ္တိသာသနာတည်သော် ပရိယတ်ကို အမှီပြုရသော ပဋိပတ္တိသာသနာနှင့် ပဋိဝေဓသာသနာတို့လည်း တည်ရှိနေမည်ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်သုံးရပ် ပတ်လည်ကွန်ရွှန်းလောကဓာတ်ထက်ဝန်း၌ တည်ထွန်းနေမည်ဆိုပါက လူသားအားလုံး ဘဝငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ချမ်းသာသုခများအစဉ်ထာဝရ ခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပြည်ရွှေဘိုဆရာတော်(ရန်ကုန်)

မေတ္တာဘာဝနာ၏ မမြင်ရသောစွမ်းအား

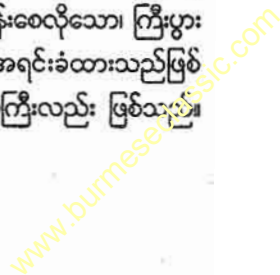
■ ဆောင်းကလေး(တရားရေး)ဇေယျအပတ်စဉ်(၆၄)

ကံသုံးပါးတို့တွင် မနောက်သည် တန်ခိုးအကြီးဆုံး စွမ်းအားအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံတို့သည် မနောက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ မေတ္တာပွားခြင်း မေတ္တာ ပိုခြင်းတို့ကို မနောက်ဖြင့်သာ ပြုရသဖြင့် မနောက်မေတ္တာ သည် အဓိကကျသည်။ မေတ္တာကို လူတိုင်း သတ္တဝါတိုင်း အလိုရှိကြသည်။ မိမိက မေတ္တာထားလျှင် မိမိကိုပြန်၍ မေတ္တာထားသည်မှာ ဤသဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာ သည် မနောစွမ်းအားဖြစ်သဖြင့် ပကတိမျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင် သော နာမ်မေ့ဖြစ်သည်။ အင်အားသတ္တိတွင် မြင်ရသော အရာထက် မမြင်ရသောအရာက ပို၍အင်အားကြီးသည်။ ထင်ရှားအောင် ဥဒါဟရဏ်ဆောင်ရလျှင် နိဗ္ဗာန်သည် ဘာမျှ မရှိဟု ထင်ရသော်လည်း အင်အားအကြီးမားဆုံး မည်သည့် အခါမှ ပျက်စီးခြင်းမရှိသော အတွဲမဲ့အငြိမ်းဓာတ်၊ အအေး ဓာတ်ချမ်းသာကြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို နိစ္စ

နိဗ္ဗာန်၊ ဓူဝနိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်သည်။ အင်အားသတ္တိတွင် ဘာမျှ မရှိလေ ပို၍အင်အားကြီးလေ ဖြစ်သည်။ ဒါနစွမ်းအား၊ သီလ စွမ်းအားသည် နတ်ပြည်အထိသာ ပို့ဆောင်နိုင်သော်လည်း မေတ္တာဘာဝနာ၏ စွမ်းအားသည် ဗြဟ္မာပြည်အထိ ပို့ဆောင် နိုင်သည်မှာ အင်အားသတ္တိစွမ်းအားချင်း မတူသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရုပ်ဝတ္ထုတွင် လူမပါဘဲ အဝေးမှ ထိန်းချုပ်၍ လိုသလိုပြုနိုင်သော ပစ္စည်းများ အလိုအလျောက် လည်ပတ် လှုပ်ရှားနေသော အော်တိုစစ်စတန်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများထက် စိတ်စွမ်းအား၊ မနောစွမ်းအားဖြင့် လူကြံစည်ပြုလုပ်ထားသော ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများထက် အဆ ရာထောင်မက အင်အားသတ္တိကြီးမားသည်။ အင်အားက လူတိုင်းနားမလည်နိုင်ပါ။ ကြံစည်၍လည်း မရနိုင်ပါ။ ထိုအင် အားကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် အသုံးချတတ်ဖို့သာ လိုသည်။ အသုံးချတတ်ပါလျှင် ထိုမမြင်ရသောအင်အားက ကွန်ပျူတာ

တို့ထက် တိကျစွာ စနစ်တကျ အကွက်ကျကျ တိုင်ပင်ကိုက်
 လုပ်ဆောင်သွားပေးလိမ့်မည်။ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်စွမ်း
 ဉာဏ်စ အသိဉာဏ်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ရသည်က အမှားအယွင်း
 များ။ အတိမ်းအစောင်းများ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုမမြင်
 ရသော စွမ်းအားဖြင့် လုပ်ဆောင်သွားလျှင် ကွန်ပျူတာတို့
 ထက် တိကျစွာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှေ့နောက်ညီညွတ်စွာ ပရို
 ဂရမ်ဆွဲထားသလို လုပ်ဆောင်သွားပေးလိမ့်မည်။ မိမိက လုပ်
 နေစရာမလိုပါ။ အလိုလို အကွက်ကျကျ တစ်ပြေးညီစွာ
 ဖြစ်လာပေးလိမ့်မည်။ တိုင်ပင်ကိုက်၊ စကားကိုက်၊ အချိန်ကိုက်
 ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ စာဖတ်သူများ မယုံမရှိပါနှင့်၊ ကိုယ်တွေ့
 ဖြစ်ပါသည်။ လောကတွင် အခက်ဆုံးသောအရာသည်
 အလွယ်ဆုံးဖြစ်နေတတ်သည်။ သို့သော် ကိုယ်တိုင်လုပ်
 ကြည့်ဖို့တော့လိုသည်။ လုပ်ကြည့်လျှင် သိလာပေးလိမ့်မည်။
 ယခုကဲ့သို့ စာရေးသူ နိဒါန်းသွယ်နေခြင်းမှာ အလုပ်သဘော
 သို့ ရောက်စေချင်၍ မေတ္တာဘာဝနာ၏ မနောစွမ်းအားသတ္တိ
 ကို ထင်သာမြင်သာအောင် တင်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ လောကီ
 ဖြစ်စေ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်စေ မေတ္တာကျင့်စဉ်ဖြင့် ယှဉ်တွဲ
 ၍ လုပ်ဆောင်သွားပါလျှင် ပိုမို အကျိုးထိရောက်အောင်မြင်
 မှုရမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာဘာဝနာ မစီးဖြန်းဘဲ
 တောထဲသို့သွား၍ တရားအားထုတ်သဖြင့် ဘုရားထံသို့
 ပြန်လာရသည့် ရဟန်းငါးရာဝတ္ထုမှာ အထင်အရှားဖြစ်ပါသည်။
 စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံကို အနည်းငယ်တင်ပြ
 ပါမည်။ ဇာတိဖြစ်သော အင်္ဂပူမြို့နယ်၊ မဲလီကုန်းဒေသရှိ
 နှစ်ပေါင်းများစွာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးအုပ်နေသည့်
 စေတီလေးနှစ်ဆူကို ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။ မပြုပြင်မီကပင် ဘုရား
 ဗတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိကြကုန်သော မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် သတ္တဝါ
 အပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့လွှတ်ထားပါသည်။ ဘုရားရှိ
 အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ကွင်းပိုင်၊ နယ်
 ပိုင်များ စသည့် အပိုင်စားပုဂ္ဂိုလ်များ ထိုဒေသရှိ အကြီးအကဲ
 ပုဂ္ဂိုလ်များကို ကြိုတင်၍ မေတ္တာပို့လွှတ်ခြင်း၊ ပရိတ်ပဏ္ဍန်း
 တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ အမျှအတန်းပေးဝေခြင်းတို့ကို
 ပြုလုပ်ပြီးမှ ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။ မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မှ
 မတွေ့ရပါ။ အဆိုပါစေတီနှစ်ဆူရှိရာ ဒေသသည် ကွင်းကြမ်း
 သော၊ အမှားအယွင်းမခံသော နေရာဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ

သိရပါသည်။ မေတ္တာကို ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါတိုင်း အလိုရှိကြ
 သည်။ မေတ္တာပို့သောသူကို နှောင့်ယှက်ကြမည်မဟုတ်ပါ။
 အကူအညီပေးမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်
 အလွန်ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော အာဠာဝကနတ်ဘီလူးကြီး
 ကို မေတ္တာဖြင့်သာ အနိုင်ယူခဲ့သည်။ မေတ္တာဘာဝနာအလုပ်
 ကို စူးစူးစိုက်စိုက်လုပ်ကြည့်ပါ။ သိသာလာပါလိမ့်မည်။ စာဖြင့်
 ရေးဖွဲ့တင်ပြ၍ မရနိုင်လောက်အောင် မေတ္တာ၏ ထူးခြားမှု
 စွမ်းပကားများကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်လာပါလိမ့်မည်။ မေတ္တာကို
 နေ့စဉ်ရက်ဆက် စူးစူးစိုက်စိုက် ပွားများလေ မေတ္တာ၏
 သဘောစွမ်းပကားကို သိလာလေလေ။ လူအများက မိမိကို
 အလိုလို ခေါ်ချင်၊ ပြောချင်၊ နှုတ်ဆက်ချင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။
 မေတ္တာပွားသူကို လူတွေ့သာမက နတ်တွေကပါ ချစ်ခင်လာ
 လိမ့်မည်။ ကူညီမစ စောင့်ရှောက်လာလိမ့်မည်။ ပီယ
 ဆောင်နေစရာမလိုပါ။ လူချစ်လူခင်ပေါများလိုလျှင် မေ
 ဘာဝနာအလုပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ကြည့်ပါ။ မေတ္တာကို ကြိမ်ဖန်
 များစွာအားထုတ်၍ မေတ္တာ၌ ပျော်မွေ့လာသည့်အခါ မေတ္တာ
 စွာန်သမာဓိ ရလာသည့်အခါတွင် ဘဝများစွာ သံသရာက
 ဆည်းပူးအားထုတ်ခဲ့သည့် အတိတ်ပါရမီကံအကြောင်း
 အားလျော်စွာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ကောင်းကျိုးများ ရရှိခံစားပေါ်ပေါက်
 လာတတ်ပေသည်။ လောကီနယ်ပယ်၌ မေတ္တာလောက်
 အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသော အင်အားမရှိ။ မေတ္တာကံသည်
 သတ္တဝါကို အာရုံပြုရာ၌ အတိုင်းအရှည်ပမာဏ ကန်သတ်
 ချက်မရှိသောကြောင့် အပူမာဏာကံ ဖြစ်သည်။ ကာမာဝစရ
 ကုသိုလ်ကံသည် ကန်သတ်ချက် အတိုင်းအတာရှိ၏။ ဥပမာ-
 ဆွမ်းလှူလျှင် ဆွမ်းအကျိုးငါးပါး၊ ရေလှူလျှင် ရေအကျိုး
 ၁၀ ပါးကို ရ၏။ မေတ္တာကံကား ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ မေတ္တာပွား
 ရာ၌ ကန်သတ်ချက်မရှိသောကြောင့် အကျိုးပေးရာ၌လည်း
 အကန့်အသတ်မရှိ။ မေတ္တာ၏သဘောသည် သတ္တဝါကို
 ပျက်စီးစေလိုသော စိတ်မရှိမှု၍ ကြင်နာသနား ကောင်းကျိုး
 တရားများကို ရရှိစေလိုသော စေတနာတေအဟုန်ရှိသော
 ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါတို့ကို ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့
 ထပ်တူထားကာ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းစေလိုသော၊ ကြီးပွား
 ချမ်းသာစေလိုသော စေတနာကံ အရင်းခံထားသည်ဖြစ်
 သောကြောင့် ကုသိုလ်တို့၏ အစုအပုံကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကုသိုလ်ကြီးကို ပြုလုပ်သည်လည်း မည်ပါ၏။ နှလုံးသားမြင့်မြတ်သောသူတို့သာ ပြုနိုင်ကြ၏။ မဟာကုသိုလ်ကြီးကို ပြုသည်မည်ပါ၏။ ကာမာစရကုသိုလ် တို့ထက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော၊ အင်အားကြီးမားသော ထိုမဟာကုသိုလ်မေတ္တာကံကို လေ့ကျင့်ထူထောင်ရ၏။ ထို့ထက် အင်အားကြီးသော အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် ကုသိုလ်ကံတို့သည်ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့ပါ။ သံသရာတစ် လျှောက်လုံးကပါလာသော အကုသိုလ်တို့ကို ချေဖျက်နိုင်စွမ်း ရှိ၏။ ကံတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အင်အားသတ္တိချင်းမတူ သောကြောင့် အကျိုးပေးခြင်းလည်း မတူကြပါ။ အရဟတ္တ မဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှလွဲ၍ အင်အားအကြီးဆုံးသောကံသည် မေတ္တာဘာဝနာကံဖြစ်သည်။ အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်သို့ ရရှိ ရောက် ရှိပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဒေါသစေတသိက်ခေါ် မေတ္တာ စာတ်၊ မေတ္တာလှိုင်းများသည် အင်အားသတ္တိကို ခံယူတတ်ဖို့ လိုသည်။ သူတော်ကောင်းတို့၏ မေတ္တာကိုလည်း ခံယူပါ။ မေတ္တာလည်းပို့ပါ။ စာပေကျမ်းဂန်များအရ မေတ္တာသည် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာတို့တွင် ချမ်းသာမြင့်မြတ်စေခြင်း၊ ပါရမီ မြောက်စေသော အလုပ်မှန်သမျှ အလွယ်တူပြီးမြောက်စေ ခြင်း၊ ဝိပဿနာ လောကုတ္တရာအတွက် လွယ်ကူသော အထောက်အပံ့ဖြစ်စေခြင်း စသော အကျိုးတရားများကို ရရှိ စေပါသည်။ မေတ္တာပွားခြင်းသည် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ တို့အကျိုးကို ဆောင်နေခြင်း၊ ၎င်းတို့အနှစ်သက်ဆုံးသော အရာကို ပြုလုပ်နေခြင်း၊ သတ္တဝါတို့အတွက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာစေခြင်း၊ စိုးရိမ်ထိတ်လန့် ကြောင့်ကြစွာနေရခြင်းမှ ကင်းဝေးခြင်းတို့ကြောင့် သတ္တလောကကြီးအတွက် အကောင်း ဆုံးသော အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ကြဉ်းနေသူဟုလည်း ခေါ်ဆို ထိုက်ပါသည်။ စာဖတ်သူများအနေနှင့် မြင်လျှင်လည်း မေတ္တာ သွားလျှင်လည်း မေတ္တာ၊ စားလျှင်လည်း မေတ္တာ၊ ကြားလျှင် လည်း မေတ္တာ၊ အိပ်လျှင်လည်း မေတ္တာ၊ ပြောလျှင်လည်း မေတ္တာ အရာရာကို မေတ္တာဖြင့်လုပ်ကြည့်ပါ။ မေတ္တာသည် အကောင်းဘက်သို့သာ ဦးတည်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပိမိ၏ စိတ်နှလုံးကို အကောင်းဘက်သို့ ဦးလှည့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သူတော်ကောင်းတို့သည် အရာရာကို အကောင်းဘက်ကသာ ကြည့်မြင်ကြသည်။ တစ်ခါက ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည်

ဘုရားရင်ပြင်တော်၌ နွားချေးပုံများကို မကြားဘဲထားခဲ့သော နွားလှည်းပိုင်ရှင် လှည်းသမားကြီးအား “ဒကာကြီးက တို့ကို ကုသိုလ်တွေပေးသွားသမျှ” ဟု ပြော၍ ဆရာတော်ကြီးကိုယ် တိုင် နွားချေးပုံများကို ကျွဲပစ်ခဲ့ပါသည်။ စာဖတ်သူများ မေတ္တာ ကို ပွားကြည့်ပါက မေတ္တာ၏အကျိုးကို ကိုယ်တိုင်သိလာပါ လိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်သိမှလည်း ကိုယ်တိုင်ယုံလာပါလိမ့်မည်။ တရားဆိုသည်မှာ လုပ်ကြည့်မှ သိနိုင်ပါသည်။ သကြားသည် ချိုသည်ဟုဆိုရာ၌ ချိုသည်ကို စာဖြင့်ရေးဖွဲ့၍ ပြောလိုရမည် မဟုတ်ပါ။ ချိုသည်မှာ ပညတ်သာဖြစ်သည်။ ချိုသည့်သဘော ကိုသိချင်လျှင် ကိုယ်တိုင်စားကြည့်မှသာ သိနိုင်သကဲ့သို့ မမြင်ရသော မေတ္တာ၏စွမ်းအားများကိုလည်း ကိုယ်တိုင်လုပ် ကြည့်လျှင် သိလာပါလိမ့်မည်။

“လောကတစ်ခွင်၊ မဆန့်ကျင်ဘဲ၊ ချစ်ခင်မြတ်လေး၊ ကျွမ်းဝင်ဆေးကာ၊ ကြည်အေးမေတ္တာ၊ လက်တွေ့သာတည်း၊ ကိုယ်မှာအမြဲ ဆောင်သုံးစွဲကာ၊ ဘေးလွှဲရန်ကာ၊ စိတ်ချမ်းသာ လျက်၊ စိန္တာမထိတန်ခိုးရုံသို့ သိဒ္ဓိအသီးသီး ကြတိုင်းပြီးသည်၊ ရိုန်းပြီးမေတ္တာတန်ခိုးတည်း။”

ဦးစံင်းဒောင်၏ မေတ္တာပို့ ဆုကောင်းပတ္တနာ

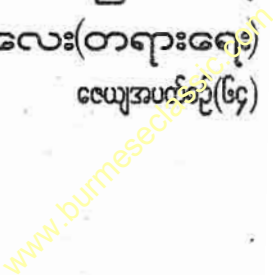
မေတ္တာပန်းခိုင် တလိုင်လှိုင်၊ ကြိုင်ကြိုင်သင်းပါစေ၊ မေတ္တာထားလျှင် စိတ်ကြည်လင်၊ ပူပင်သောက ငြိမ်းပါစေ။

မေတ္တာအကျိုး ဆယ့်တစ်မျိုး၊ ဧကန်မှချအမှန်ရာ ကြည်သာအေးမြ ရှိပါစေ။

လူ့နတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ၊ လိုရာဆန္ဒပြည့်ပါစေ၊ သာသနာနှင့်ကြုံ ဤလူ့ဘုံ၊ ပဋိပတ်လမ်းကျင့်စခန်း၊ တက်လှမ်းနိုင်ပါစေ။

အကျင့်ပြီးမြောက် ခရီးပေါက်၊ ဝိမောက္ခဉာဏ် ရပါစေ။

အကြောင်းမသေးတဲ့ ဆောင်းကလေး(တရားရေး) လျှော့အပတ်အပွဲ(၆၄)

သမားတိုင်းဆက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

စီဒါယက်

ဆေးတိုက်မှထုတ်လုပ်သော

မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

သမားတိုင်းဆက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

စီဒါယက်

ဆေးတိုက်မှထုတ်လုပ်သော

မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

တပည့်
အားပေးရန်
အားပေးရန်
အားပေးရန်
အားပေးရန်

နတ်ကလေး ခိန့်ပျက်ခုံး

(အခန်းဆက် ၀ ဣရည်)

ကျော်မြသန်း

(ယခင်လမ္မာဆက်)

အေး ညတွင်းချင်း ကမန်း ကတန်းချုပ်ထားသော အင်္ကျီလေးများကို ယူဆောင်လာသည့် ကိုသန့်ဇင်၏ ထောင်အဝင် လှုပ်ရှားဟန်မှာ ခါတိုင်းထက်ပို၍ သွက်လက်ပေါ့ပါးနေသည်ဟု ထင်ရ၏။ မိန်းမအချုပ်ဆောင်သို့ အရင်သွားပြီး အင်္ကျီနှင့် ဦးထုပ်ကလေးကို ပေးလိုက်စဉ်က အလွန်အမင်း ဝမ်းသာရိပ်ထင်သွားသော မမြခင်၏မျက်နှာကလေးကို အေးသာ မြင်လိုက်ရင် ဘယ်လောက်များ ပီတိရိပ်ဖြစ်သွားမလဲဟု ချက်တစ်ဖြတ် သတိရလိုက်သလို ကိုသန့်ဇင်၏ မျက်နှာပေါ်တွင်လည်း ကြည့်နူးမှု ပီတိရိပ်များ ဝေဖြာသွားခဲ့၏။

မြခင်က အင်္ကျီလေးများကို ကိုင်ရင်း ကိုသန့်ဇင်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်၏။

“မြခင်လေ ... ဆရာကြီးတို့ လင်မယားကျေးဇူးကို တစ်သက်မမေ့ပါဘူး။ မြခင် ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရတဲ့ တစ်နေ့မှာ ကိုယ်နဲ့ရင်းပြီးပဲ ကျေးဇူးဆပ်ပါရစေတော့။ မြခင်ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ် ဆရာကြီးရယ်”

ဟု ပြောပြောဆိုဆို လက်အုပ်ချီ၍ ကန်တော့ခဲ့၏။

မွေးကတည်းက ရင်သွေးအပေါ်ထားရှိခဲ့သည့် မိဘမေတ္တာကို သားသမီးတိုင်းသာ နားလည်ကြမည်ဆိုလျှင် လောကကြီးသည် သာယာဖွယ်အတိ ပြည့်လွှမ်းမည်တည်း။

“ဒီမှာ မမြခင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

“နင် ငါ့ကို ကျေးဇူးဆပ်ချင်တယ်ဆိုရင်လေ ဟောဒီကလေးကို လူတော်ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် သွန်သင်ဆုံးမပြီး လူလားမြောက်အောင် မွေးစမ်းပါ။ နင်လိုတဲ့ အကူအညီကိုပြော”

“စိတ်ချပါ ဆရာကြီး။ ကျွန်မသားကို ကိုကျော်လို မဖြစ်စေရပါဘူး”

“ဒါထက် ... မြခင် နို့ကောထွက်ရဲ့လား”

“ထွက်ပါတယ် ဆရာကြီး။ နည်းနည်းတော့ နည်းပါသေးတယ်”

“နင့်အတွက် အစားအသောက် သီးခြားစီစဉ်ပေးမယ်။ ဒါက ထောင်မှူးကြီးရဲ့ စေတနာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”
“ကလေးကိုကော ဂရုစိုက်ဗျနော”

“စိတ်ချပါ ဆရာကြီး”

ကလေးကို ဂရုစိုက်ဖို့ ပြောမယ့်သာ ပြောရသည်။ တကယ်တော့ ဂရုစိုက်မှာ မပူရ။ ထောင်ထဲမှာမွေးသော ကလေးများမှာ ကံမကောင်းအကြောင်းမလှသူများဟု ဆိုနိုင်ရာသလို၊ တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန်တော့လည်း ကံအကြောင်း လှသယောင်ယောင် ဆိုနိုင်ရာများ ရှိနေပြန်သည်။

အမျိုးသမီးအချုပ်သမ၊ အကျဉ်းသမများမှာ အားလပ်နေသူများ ဖြစ်သည့်ပြင် မွေးရာပါ ဗီအေရ မိခင်စိတ်ရှိကြသူများဖြစ်ရာ ထောင်ထဲမှာမွေးသောကလေးကို အလှအယက် ဝိုင်းဝန်းပြုစုကြသလို တစ်ယောက်တစ်လက်ဖြင့် ကလေးငယ်ကို လက်ပေါ်က ဆင်းရသည်မရှိအောင် ဝိုင်းထိန်းပေးကြ၏။ အိမ်မှာမွေးသောကလေးကို အိမ်ခလောက်ဟု ဆိုကြသည်။ ထောင်ထဲမှာမွေးတော့ ထောင်ခလောက်လေးဟု ဆိုရသည်သာပ။

www.burmeseclassic.com

တချို့ သားသည်အမေများမှာ ကိုယ့်ကလေးများကို ထောင်ထဲသို့ခေါ်လာတတ်ကြရာ ကလေးရှိသောမိန်းမဆောင်မှာ ကလေးချောသီချင်းသံများဖြင့် ဝေစည်နေတတ်ပေသည်။

မြခင်၏ ကလေးအတွက် အင်္ကျီများပေးပြီး ဗူးကြီးသို့ ပြန်လာသော ကိုသန်းဇင်၏ရင်ထဲမှာ ကြည့်ရှုမှု ပီတိသက်ကို မြုံမြုံမြက်မြက် ခံစားခဲ့ရသော်လည်း ဗူးကြီးသို့ရောက်သည်နှင့် ကြားလိုက်ရသော သတင်းကြောင့် ရင်ထဲမှာ သိမ့်သိမ့်တုန်သွားရသည်။ စောစောက ငြိမ့်ငြိမ့်ညက်ညက် ခံစားခဲ့ရသည်များ လွင့်စဉ်ပျက်ပြယ်သွားလေ၏။ တစ်နေ့တော့ ကြားရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသော်လည်း သည်လောက် မြန်လိမ့်မည်မထင်ခဲ့။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်လာသည်မှာ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လွန်းသည်ဟု ပြောရမည်သို့ ရှိချေ၏။ ပထမကြားလိုက်သည်က ကျားကြီးကျော်ညွန့်ကို မနေ့ညက မိသွားပြီဆိုသော သတင်း။ ပို၍ဆိုးသော သတင်းအပြည့်အစုံမှာ မယားငယ်အိမ်တွင် ပုန်းနေသော ကျားကြီးကျော်ညွန့်ကို ဝိုင်းဖမ်းဆီးရာ၌ ပြန်လည်ခုခံပြီး ထွက်ပြေးသဖြင့် ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးရာမှ ကျားကြီးသေဆုံးသွားပြီဟူသော သတင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

သတင်းမမှန်ဘဲ ဖြစ်ပါစေဟု သံသယထင်စရာမလို။ ရုံးထုတ်လာသည့် ရဲအရာရှိကိုယ်တိုင် ပြောသွားသော သတင်းဖြစ်၏။

“ကျားကြီးတို့ နောက်တစ်ခေါက် ထောင်ထဲရောက်တယ်လို့ ဘယ်တော့မှ မကြားစေရ”ဟု ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း တူးတူးခါးခါး မိုက်

လုံးထွားသည့် ကျားကြီးတစ်ယောက် ထောင်ထဲသို့ မရောက်သော်လည်း မြေကြီးထဲသို့ ရောက်သွားခဲ့ပေပြီ။

မနက်ပိုင်းက သူ့၏ရင်သွေးငယ်လူ့လောကရောက်လာသည်။ ညဉ့်ပိုင်း သူက လူ့လောကမှ ထွက်ခွာသွားသည်။

တစ်နေ့တည်း မနက်နှင့် ညဉ့်ပဲ ကွာသည်။

သည်သတင်းကို မြခင်မသိအောင် ဘယ်လိုဖုံးရပေ။ ဘူးတစ်ရာ အပေါက်ပိတ်ဖို့လွယ်ပေမယ့် ပါးစပ်တစ်ပေါက်ပိတ်ဖို့မှာ အခက်ကြီး။ လင်ယောက်ျားက ကိုယ့်အပေါ် ဘယ်လိုပဲ ဆိုးခဲ့ပါစေ၊ မကောင်းခဲ့ပါစေ၊ လင်သားသည်လို ဖြစ်သွားပြီဆိုသော သတင်းကို ကြားလိုက်ရသည့် မယားဖြစ်သူ ဘယ်သို့ခံစားရမည်ကို စာဖွဲ့စရာ မလိုပြီ။ မြခင်က သွေးနုသားနု ရက်ပင်မလဲတတ်သေး။ တတ်နိုင်သမျှ တော့ ဖုံးဖိရမည်။ သိသွားရင်လည်း မတတ်နိုင်။ မိန်းမထောင်မှာ တာဝန်အမြဲကျသည့် ထောင်ကြပ်မကြီးကိုသာ မှာရတော့မည်။

လူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တစ်ခါတစ်လေ ကိုယ့်ကိုစွမဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ကိုစွကဲ့သို့ ပူရပင်ရ၊ စိုးရိမ်သောက ပွားရသည်သာများ ရှိတတ်ပေရာ ထောင်မှူးလေး ကိုသန်းဇင်မှာလည်း ကိုယ့်ကိုစွမဟုတ်ဘဲ စိုးရိမ်သောက ပွားနေရချေပြီ။

ရင်ထဲမှာ ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းထားမိသည့် စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်ရပ်အကြောင်းကို ဇနီးဖြစ်သူ အေးကိုပါ ခွဲဝေမျှဝေပေးလိုက်ရသည်။

အေး၏ တန်ပြန်မှတ်ချက်

ကြောင့် စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ သက်သာသလိုလို ရှိသွားသည်။

“မောင်ရေ... ဒီအတိုင်းဆိုရင် မမြခင် ထောင်ထဲရောက်နေတာပဲ ခပ်ကောင်းကောင်းလို့ ပြောရမလိုပေါ့နော်။

အပြင်မှာရှိနေရင် သူ့မျက်စိရှေ့မှာတင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ။ ဒါမှမဟုတ်လည်း ဒီသတင်းကို ချက်ချင်းကြားမှာ။ ထောင်ထဲမှာမို့ ချက်ချင်းကြီးတော့ မကြားနိုင်ဘူး ထင်တာပဲလေ”

“ဟုတ်တယ် အေးရေ။ အေးပြောသလို ထောင်ထဲရောက်နေတာပဲ ကောင်းပါတယ်လို့ ပြောရတော့မှာပဲ”

“ဪ... ဒါထက် မောင်ရေ နေ့ခင်းက ကောင်လေးတစ်ယောက် လာ သွားတယ်”

“ဘယ်ကတဲ့လဲ အေး”

“ကိုကိုထောင်မှူးအဆက် ကျိတုံးတွေဆီက လွတ်လိုက်တာတဲ့”

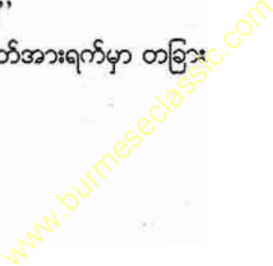
“ဘာတဲ့တုံး ဆိုပါဦး”

“အားရင် သူတို့ဆီ အလည်လာပါဦးတဲ့။ အေးကိုလည်း ခေါ်ခဲ့ပါတဲ့။ မြင်ဖူးချင်လို့ပါတဲ့”

“ဟုတ်သား။ မောင်လည်း ပြန်ရောက်ကတည်းက မသွားဖြစ်သေးဘူး။ တစ်ခေါက်လောက်တော့ သွားလိုက်တာပေါ့ အေးရယ်”

“လာနိုင်မယ့်နေ့ ပြောပါတဲ့။ သူတို့ကားနဲ့ လာခေါ်မယ်လို့ ပြောသွားတယ်။ အေးက မောင်မရှိတာနဲ့ ဘာမှ မပြောလိုက်ဘူး။ မောင်ထွက်လာရင် ပြောလိုက်ပါ့မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ နက်ဖြန်တစ်ခေါက် ဝင်ခဲ့ပါဦးမယ်လို့ ပြောသွားတာပဲ”

“ဒီတစ်ပတ်အားရက်မှာ တခြား

ကိစ္စမရှိရင် သွားကြတာပေါ့အေးရယ်”
ထမင်းစားသောက်ပြီး စောစော
ပဲ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြသည်။ သည်ကနေ့
ကိုတော့ မင်္ဂလာနေ့ဟု မဆိုသာ။
နောက်နေ့မနက်သည် မင်္ဂလာနေ့ဖြစ်
ပါစေဟုရည်စူးပြီး အိပ်ရာဝင်လိုက်ရ၏။

*** **

ကိုသန့်ဇင် ယူနီဖောင်းလဲပြီး
လက်ကိုင်ရည်စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်
သော အချိန်တွင် အေးပါးပေါ်မှာ
ခါတိုင်းလို သနပ်ခါး မတင်ရသေးဘဲ
ရှိနေသည်။ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လာ
သည့် သုံးဆင့်ချိုင့်ကလေးဆီသို့
မျက်စိရောက်သွားရသည်။

“မောင် ထောင်ထဲဝင်ရင် ဒီချိုင့်
ကလေး ဆွဲသွားပါဦး”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ အေးရဲ့”

“မြခင်ဖို့ပါ။ ငါးကျည်းခြောက်
ကျော်၊ ဒန်သလွန်ဟင်းခါး ချက်ထား
တယ်။ မောင် ယူသွားရမှာ ဝန်လေး
နေရင် ဝါဒါလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပေး
လိုက်မယ်”

“ရပါတယ် အေးရဲ့။ ဟိုကျ
ဒေါ်တုတ်ကြီးခေါ်ပြီးပေးလိုက်တာပေါ့”

“ဒါမျိုး ပေးရ ကျွေးရတာ
တုသိုလ်သိပ်ရတယ် မောင်ရဲ့။ ကိုယ့်
အိမ်မှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နေတိုင်းထမင်း
စားနိုင်တဲ့လူတွေ ခေါ်ကျွေးတာထက်
ဒါမျိုးက ပိုပြီးကုသိုလ်ရတယ်”

“ညောင်စေ့လေးလောက် လှူ
ဆီ ဒါမျိုးပေါ့”

“စေတနာဟာ အဓိကပါ မောင်။
စေတနာရဲ့ အတွဲအလှည့်အကျိုးကို
ခံစားဖို့၊ မခံစားဖို့က သူ့အကြောင်းနဲ့
သူပါ”

ကိုသန့်ဇင် ထောင်ထဲရောက်
ရောက်ချင်း ဒေါ်တုတ်ကိုခေါ်ပြီး ချစ်
ဇနီး၏စေတနာကို လက်ဆင့်ကမ်း
လိုက်ရသည်။ ကိုသန့်ဇင်က မိန်းမ
ထောင်ဘက်ကို မလှည့်အားသေး။
မနေ့ကရောက်လာသော အချုပ်လူ
သစ်များကို စစ်ရဆေးရဦးမည့် တာ
ဝန်ရှိသေးသည်။

သူ့စားပွဲထိုင်ပြီး မကြာမီ မနေ့
ကရောက်လာသော လူသစ်များ သူ၏
စားပွဲရှေ့မှာ ပုံစံထိုင်လျက် အသင့်ရှိ
နေကြပြီ။ လူသစ်များစစ်ဆေးခြင်း ပြီး
သွားသောအခါ တန်းစီးဖြစ်သူက ည
ဘက် သူ့လေ့လာထားသော လူသစ်
များ၏ ပြစ်မှုကြောင်းမှာ စိတ်ဝင်
စားစရာအကြောင်းရပ်ကလေး ပါလာ
သည်။ လူသစ်များရောက်လာတိုင်း
သူတို့၏ပြစ်မှုအကြောင်း အကြမ်းဖျင်း
ကို လေ့လာတတ်သည်မှာ ကိုသန့်ဇင်
၏ ဝါသနာဖြစ်၏။

တစ်နေ့သောအခါတွင် ရှေ့နေ
လုပ်ရပ်ရည်မှန်းချက်သာ ရှိသည့်
အတိုင်း ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တတ်
သည့် လူဆိုးများ၏စရိုက်နှင့် လုပ်
နည်းလုပ်ဟန်များကို လေ့လာထား
ခြင်းဖြင့် သူ၏လုပ်ငန်းတွင် အထောက်
အပံ့ဖြစ်စေမည်ဟု သဘောမူထား
သည်ကတစ်ကြောင်း၊ လက်ရှိအုပ်ချုပ်
ရေးအလွှာတွင် ရပ်တည်နေရစဉ်
အချုပ်ဆောင်ရောက်လာသူများထံ
တွင် ဘယ်လိုလူမျိုးများ ပါလာသည်
ကို သိထားခြင်းအားဖြင့် ပြဿနာမပေါ်
အောင်ကိုင်တွယ်ရာ၌ အထောက်အပံ့
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခံယူချက်ထားသည်
က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် လူသစ်
ရောက်လာတိုင်း သူတို့၏အမှုအကြောင်း

ကို လေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
မနေ့ကရောက်လာသော လူ
သစ်များအနက် မောင်လှသောင်၏
ပြစ်မှုကြောင်းမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ကောင်းသလို ကြားရကြုံရခဲ့ဘိသော
အမှုမျိုးလည်းဖြစ်၏။ မောင်လှ
သောင်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ပင်မပြည့်
တတ်သေး။ ဆယ့်ကိုးနှစ်ကျော်ရုံမျှ
ကလေးသာ ရှိသေးသည်။ အရပ်ပုပု၊
အသားညိုညို၊ ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ်၊
မျက်လုံးမျက်ဖန် ကောင်းသော်လည်း
နှာတံက ပြားသည်။ လူချောတစ်
ယောက်ဟုမပြောသာသလို အကျည်း
တန် အရပ်ဆိုးသူတစ်ယောက်ဟု
လည်း မဆိုသာပေ။ ကြည့်ပျော်ရှုပျော်
ရုပ်ရည်ကလေး ရှိသည်။ မိဘများက
ချောင်ချောင်လည်လည်ရှိသည့် တောင်
သူမျိုးရိုး။ မတ္တရာမြို့နယ်၊ ---ရွာတွင်
မောင်လှသောင်၏ မိဘများမှာ ကြေး
ရတတ်စာရင်းမဝင်သော်လည်း ချောင်
ချောင်လည်လည် နေနိုင်ကြသည်။
ကိုယ်ပိုင်စိုက်ခင်း၊ ကိုယ်ပိုင်နွားနှင့်
ကြွေးမြီကင်းကင်း နေနိုင်ကြသဖြင့်
မောင်လှသောင်ကို လုပ်ငန်းခွင် မဝင်
စေဘဲ ကျောင်းထားပေးခဲ့၏။ ရှစ်တန်း
အောင်သောနှစ်တွင် မောင်လှသောင်
အလူးအလဲဖျားလိုက်သည်မှာ လေး
ငါးခြောက်လ အိပ်ရာထဲလဲသည်အထိ
ခံလိုက်ရ၏။ နာလန်ထပြီးနောက်
ကျောင်းပြန်တက်ဖို့ ခြောက်လလောက်
နောက်ကျသွားသဖြင့် ကျောင်းမတက်
ရတော့ဘဲ အိမ်မှာအနားယူရင်း
ဝါသနာထုံမွေ့ရာ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး
ကို စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ အောင်
မြင်လာသည်။ အောင်မြင်လာသော
လုပ်ငန်းမှာ ပျော်မွေ့လာသည်။

အောင်မြင်လာသော လုပ်ငန်းကိုတိုးချဲ့ပြီး ဖိဖိစီးစီးလုပ်ကိုင်နိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ပညာရေးကို ကျောခိုင်းလိုက်ရသော်လည်း နှစ်နှစ်အတွင်း သူ၏လုပ်ငန်းမှာ ရွာနီးချုပ်စပ်ကပါ ပြောစမှတ်ပြုရလောက်အောင် တိုးတက်လာ၏။ သူ၏လုပ်ငန်း အောင်မြင်လာသည်နှင့်အမျှ တောရွာခလေ့အတို သူ့သတင်းမှာလည်း ရွာထဲမှာ မွှေးပျံ့လာသည်။ အပျိုအမေ၊ အဖေတို့က မျက်လုံးဖြူပြီး ကြည့်လာကြသလို အပျိုလေးတွေကလည်း ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် ဖြစ်လာသည်။ ထိုအထဲမှ သူ၏မျက်စိနှင့် တည့်သူမှာ အရှေ့ပိုင်းက ဦးမုင်၊ ဒေါ်တင်ထွေးတို့၏သမီး ကွမ်းတောင်ကိုင် အလှပိုင်ရှင် နွဲ့ရီကလေး ဖြစ်၏။

ညိုညိုတုတ်တုတ်၊ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ကလေး။ အလှသွေး ဖွံ့စပြုနေသော နွဲ့ရီကလေးမှာ ကာလသားတို့၏ မျက်လုံးအမှတ်ပေးခံရသူများတွင် ထိပ်ဆုံးကပါနေသူလေး ဖြစ်သည့်ပြင် သူတို့ရွာ၏ ရက်ကန်းအကျော်လေး တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ မောင်လှသောင်၏ မျက်စိထဲမှာတော့ နွဲ့ရီကလေး၏ အလှမှာ မြေကြီးပေါ်က လဝန်းလေးသို့နယ်။ ရက်ကန်းစင်မှ ပျံ့လွင့်လာလေ့ရှိသော ကြည်လင်အေးမြ သည့် နွဲ့ရီလေး၏အသံမှာ လှသောင်၏ နားထဲတွင် စွဲငြိနေခဲ့၏။ ချစ်တတ်သူများ၏ မျက်လုံးမှာ ကြည့်မြင်နိုင်သော စွမ်းအားအပြင် စကားပြောတတ်သော စွမ်းအားလည်း ရှိကြပေရာ သူတို့နှစ်ယောက် မျက်လုံးချင်း စကားပြောရာမှ ကောင်းကင်မှ လဝန်းကို သက်သေပြ၍ သစ္စာတိုင် ပတ်ပျိုးဆိုသည့်

အဆင့်သို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။ လူငယ်ချင်း အချစ်ညီကြသည်။ လူကြီးချင်း သဘောတူကြသည်။ အလွမ်းမပါသောကရိပ်မထင်သော ချောမွေ့ဖြောင့်ဖြူးသည့် ချစ်ခရီးကို တူတူညီညီ ရီရီပြုံးပြုံး လက်တွဲလျှောက်ကြလေသတည်းဟု အဆုံးသတ်ရမည့် ဇာတ်လမ်းဖြစ်သော်လည်း ကြမ္မာလေပေ၏ မွေ့ယမ်းခြင်းကို ခံလိုက်ရသော အခါ သာယာပျော်ရွှင်မှုအားလုံးမှာ လေပွေနှင့်အတူ လွင့်မြောပါသွားခဲ့တော့၏။

စည်လိုက်တဲ့ မင်္ဂလာဆောင်။ ကောင်းလိုက်တဲ့ ဝက်သားနီချက်ဟု ပြောစမှတ်တွင်ခဲ့သည့် သူတို့၏မင်္ဂလာနေ့မှာ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာအတိ လွှမ်းထင်ခဲ့သော်လည်း မင်္ဂလာဦးညမှာမူ ဆွတ်ပျံ့ကြည်နူး ပျော်ရွှင်ရိပ် မထင်ခဲ့ပါလေ။

ဖြစ်ပုံက ထူးဆန်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ စိတ်ရောဂါ စာပုလွေဆရာ ဒေါက်တာအုန်းမောင်တို့ကတော့ ဘယ်သို့သော ရောဂါအမည်ပေးကြလိမ့်မည် မသိ။ စိတ်ရောဂါတော့ စိတ်ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။

နားနှင့်မနာ ဖဝါးနှင့်နာ ဆိုဘိသို့ ရေးရပါတော့မည်။

ညေသည်ကင်းရှင်း အိပ်ရာတွင်းရောက်သည်နှင့် နွဲ့ရီကလေးက စကားမပြောပါလေတော့။ တုံ့ဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ ချစ်သူ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေသည်။ စိတ်များ ကောက်နေသည်လား။ ဇနီးမောင်နှံစုံများ စိတ်ကောက်ပြီးမှ ချစ်ရသည့်အချစ်သည် ပို၍ အရသာရှိလေ၏ဟု သိုးဆောင်းစကားပုံ တစ်ခုက ဆိုသည်။ မောင်လှသောင်က အသစ်

စက်စက် ဇနီးအလှလေးကို အပြစ်မတင် မမြင်ဘဲ အချစ်တော်ဝင်ပြီး ကရားရေလွှတ်သည်သို့ တင်စားပမာစကား အရာအထောင်၊ အသောင်းများစွာနှင့် ချောခဲ့ပါသော်လည်း နွဲ့ရီလေးက လုံးဝမလှည့်။ နွဲ့ရီလေး အသားဆိုင်တွေက တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ ပွေဖက်လိုက်တော့ ပိုဆိုးသည်။ နတ်ဝင်သည်များ တုန်နေသည်။ လှုပ်နေသည်သို့နယ်။

ဩ... သူ ကြောက်နေရှာလို့ ပဲလို့ သန်းခေါင်ကျော်လို့ ပွေဖက်ပြန်တော့လည်း ထိုအတိုင်း။ လင်းအား ကြီးကျတော့လည်း ထိုအတိုင်း။ သူကလေး၏အသားကို ထိလိုက်သည်နှင့် တဆတ်ဆတ်တုန်လာပါရော။

ခက်ချေပြီ။

မင်္ဂလာဦးည သည်အတိုင်း မိုးလင်းလိုက်ရသည်။

မနက်ကျတော့ ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံး ရွှင်ရွှင်ပျပျ။ ပြောလို့ဆိုလို့၊ ရယ်လို့မောလို့။ ဆရာကိုသာရ ရေးဟန်နှင့် ရေးရသော် “ပသို့လုပ်ရပါ” ဟူ၍။

ဒုတိယနေ့ည ထိုနည်းလည်း ကောင်း။

အိပ်ရာထဲ ရောက်သည်နှင့် စကား လုံးဝမပြောတော့။ တုန်ပြီ။ ခါပြီ။ တကျိကျိမြည်အောင် လှုပ်လေပြီ။

တတိယည၊ စတုတ္ထည။ ထိုမှလသို့ ကူးလာသည်တိုင် မင်္ဂလာဦးညမှာ အရာမယွင်းသေး။ သူငယ်ချင်းတွေ မေးကြ၊ နောက်ကြည့်အခါ လှသော်ခမျာ ချော်လဲရောထိုင် လုပ်နေရသော်လည်း သူ၏ရင်ထဲမှာ မချိ။ တရီရီ၊ တနွဲ့နွဲ့ ခံစားနေရသည်။ ဘယ်

သူ့ကိုမှလည်း မပြောရဲ။ ဘာလုပ်ရမှန်းလည်း မသိ။

နောက်ပိုင်းကျတော့ ပိုတောင်ဆိုးလာသေး။ သည်အကြောင်း စကားစပ်မိလို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ တုန်ပါလေရော။

လှသောင်မှာ မယားနှင့်ပါဆိုကိုလူ့... ဖြစ်နေရပြီ။

ကိုယ့်ဘက်က မိဘ။ သူ့ဘက်က မိဘများကို သည်အကြောင်းဖွင့်ပြောဖို့ကလည်း ဘယ်သို့မှ မဖြစ်။ ခံစားချက်ကို မမျှော်နိုင်သည့်အဆုံး ကာလသားခေါင်း ကိုဖိုးရွှေကို ဖွင့်ပြောတိုင်ပင်ရသည်။ ကိုဖိုးရွှေကလည်း ဘာမှ အကူအညီမပေးနိုင်။ ဘာလုပ်ရမှန်းကိုလည်း မညွှန်ပြတတ်။ အခက်ထဲမှာ အခက်ဆုံးဟု ဆိုရန်မှတစ်ပါး ဆိုစရာ မရှိချေပြီ။ ကိုဖိုးရွှေက "ပယောဂပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ကွ" ဆိုပြီး ဟိုဘက်ရွာက ဆရာထွားဆီ ခေါ်သွားသည်။ ဆရာထွားဆိုတာက ပယောဂမှာ အကျော်။ စကားအရာမှာ အမော်။

ဆရာထွားကို အကျိုးအကြောင်း အစုံအလင် ပြောပြလိုက်ရသည်။

"ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... မင်းတို့က ခုမှ ရောက်လာတာကိုးကွ။ နို့မဟုတ်ရင် မင်းလူအိုဖြစ်တာ ကြာလှပေါ့ ငါ့တူရား။ နာသကွာ။ နာတယ်။ အေး... ရက်တွေ နှမြောရောကောင်းလိုက်တာ။ ကဲ... မင်းအိမ်ကို ခေါ်လာလို့ရမလား"

"သူ့ကိုခေါ်လာရင် အုတ်အော်အောင်းတင်း ဖြစ်ကုန်မှာစိုးလို့ သူ့အိမ်ထဲ ဖြစ်နိုင်ရင်..."

"တော်ပြီ။ သိပြီ။ ဖြစ်ရမှာပေါ့ကွာ။ ဆရာထွားတဲ့ကွ။ လေကြား

တယ်လို့တော့ မထင်နဲ့။ ဆရာထွားနဲ့ တွေ့မှတော့ မဖြစ်ဆိုတာ မရှိရဘူး။ သူ့ချွေးခံအင်္ကျီယူခဲ့။ ဒါပေမယ့်နော် အကုန်အကျတော့ ပိုများမယ်။ ရုပ်ကို ခွဲပြီး ခေါ်ရမှာဆိုတော့ ပွဲပိုပေးရလိမ့်မယ်"

"များပါစေ ဆရာကြီး။ အောင်မြင်ဖို့သာ"

"ဒါတော့ မပြောနဲ့လေကွာ။ ဆရာထွားလုပ်လို့ မအောင်မြင်တာ သာရီမယ်ဆိုရင် မင်းတို့ ငါ့ကို ဒီရွာမှာ ဘယ်မြင်ရတော့မလဲကွ။ မောက်ညို။ မောက်နီ။ မောက်ဝါ။ မောက်စိမ်း ဘယ်လောက်ပဲကြီးကြီး ဆယ်နှစ်ကြို။ နှစ်ဆယ့်လေးကြို။ လေးဆယ့်ရှစ်ကြို ရှိပါစေ။ ဇော်ဂနီ။ ဇော်ကနက်။ ဇော်ကလုံး။ ဇော်ကပြား ဘာကောင်ဖြစ်ပါစေ။ ဆရာထွားရှေ့ရောက်ရင် ခူးတုပ်ပြီးသား ဖြစ်ရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီးကို သိပ်အားကိုးပါတယ်"

"တစ်ပတ်အတွင်း လူပျိုရည်ပျက်စေရမပေါ့ကွာ"

ဆရာထွားအစွမ်း ဘယ်လောက်ထက်မှန်း မသိစေကာမူ ငွေတစ်ရာတော့ လက်ငင်းပူဇော်ခဲ့ရသည်။ ကိုဖိုးရွှေအတွက် ထန်းရည်ဖိုးလေးလည်း သိတတ်ရသေးသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဆရာထွားက အိမ်မှာပွဲတစ်ပွဲပြင်ပြီး အသင့်စောင့်နေသည်။ နွဲ့ရီလေး၏ ချွေးခံအင်္ကျီကို ဆရာထွားလက်ထဲအပ်လိုက်ရာ ဆရာထွားက သူတို့နားမလည်သော ဘာသာစကားနှင့် ဂါထာစုတ်ပြီး အင်္ကျီကို ဖနောင့်နှင့် ခုနစ်ချက်ပေါက်လိုက်သည်။ "ကျုပ်ညက ဝေလသိဋ္ဌိတ်

ထောဆေးနဲ့ မျက်စိကွင်းပြီး ကြည့်လိုက်ပြီးပြီ။ ကောင်မလေးက လူဝင်စား။ ဘဝဟောင်းက လင်ယောကျ်ားက အနှောင့်အယှက်ပေးနေတာ။ ဒီကောင်က ကပ်တုံခွာတုံ လုပ်နေတယ်။ ဒါကိုရှင်းလိုက်ရင် မင်းတို့ကိစ္စအားလုံး ပြေလည်သွားလိမ့်မယ်။ နေဦးကွ။ ခု မင်းတို့က မိသားစုနဲ့ပေါင်းနေတာလား။ သီးခြားနေကြတာလား"

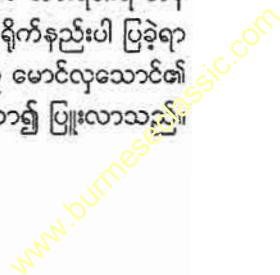
"အိမ်ကတော့ သီးခြားပေါ့ဆရာကြီး။ ပိုင်းကတော့ တစ်ပိုင်းတည်းမှာပါ။ သီးခြားအိမ်ကလေးကို ပြောင်းတာလဲ တစ်ပတ်လောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်"

"အေး... အေး... အခုဆရာကြီး ဆေးပေးလိုက်မယ်။ ဒီဆေးကို ကောင်မလေးမသိအောင် ရေထဲမှာ ထည့်တိုက်လိုက်။ အဲ... ညဘက် တုန်တုန်ရီရီဖြစ်လာတဲ့ အချိန်မှာတိုက်။ ဆေးကိုတိုက်ပြီးတာနဲ့ ဒီကောင်ကို ဆော်ပေတော့"

"ဘယ်လိုဆော်ရမှာလဲ ဆရာကြီးရဲ့"

ဟု ကိုဖိုးရွှေက ဝင်မေးလိုက်၏။ "အခုပေးလိုက်တဲ့ဆေးက ချုပ်ဆေးပဲကွ။ ကောင်မလေး တုန်တုန်ရီရီဖြစ်လာရင် ဟိုခွေးသား ကပ်လာပြီသာမှတ်။ ချုပ်ဆေးတိုက်လိုက်ရင် ဒီကောင် ပြန်မခွာနိုင်တော့ဘူး။ ထားဝယ်ကြိမ်နဲ့ လှိမ့်ဆော်ပေတော့။ စိတ်ရှိလက်ရှိ မှတ်လောက်သားလောက်အောင် တွယ်ပစ်"

ဆရာထွားက အားရပါးရ ဟန်နှင့် ပန်နှင့် ရိုက်ပုံရိုက်နည်းပါ ပြခဲ့ရာနားထောင်နေရသူ မောင်လှသောင်၏ မျက်လုံးမှာ ပို၍သာ၍ ပြူးလာသည်။

ဆရာကြီးက မာန်ပါလာလေ သူ၏ မျက်လုံးက ပို၍ ပြူးကျယ်လာလေ။

နောက်ပြီးမှ တိုးလျှိုးတောင်းပန်သော လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်မှာ

“ဆရာကြီးရယ်... ဒီပြင်နည်းလေးများ မရှိတော့ဘူးလား ခင်ဗျာ”

“ဒီနည်းက ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ငါ အေးအချာ စီရင်ထားတာပဲဟာ”

“ကျွန်တော် စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်လိုက်ရင် နွဲ့ရီလေး ဒုက္ခရောက်သွားမှာ စိုးလို့ပါ ဆရာကြီး”

“မင်းတို့ အဲဒါကြောင့် ခက်တာပေါ့ကွ။ မင်းမိန်းမကို ရိုက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဟိုခွေးမသားကို ရိုက်တာ။ ချုပ်ပြီးမှ အပိုင်ဆော်တာ။ မင်းမိန်းမမှာ ဖွဲ့တစ်ပေါက်တောင် မစွန်းစေရဘူးမှတ်။ မင်းရိုက်နိုင်သလောက် ဟိုကောင်ပဲခံရမှာ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ မင်းရိုက်နေတုန်း မင်းမိန်းမအော်ရင် ပိုသာရိုက်။ အဲဒါ ဟိုခွေးမသားတိလို့ အော်တာပဲ။ အော်လို့များ အရိုက်လျှော့လိုက်ရင် မင်းရှုံးပြီသာမှတ်။ နောက်ထပ် ဘာမှလုပ်လို့ မရတော့ဘူး။ အဲဒါကို မင်းခေါင်းထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားပေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး။ ဒါဆိုရင် ခွေးမသား လိမ့်သွားအောင် ဆော်ပစ်လိုက်ပါ့မယ်”

“လိပ်ကျောက်မြီးများရှိရင် ပိုတောင်ကောင်းသေး။ ခွေးမသား တစ်ချိုးတည်းနဲ့သွားရောပဲ”

“ရပါလိမ့်မယ် ဆရာကြီး။ ရှာရတာပေါ့”

ကိုဖိုးရွှေက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

ဆရာထွားဆီက အပြန်တွင် ထန်း

ရည်တော ဝင်ကြသည်။ ဘယ်လိုဆော်၊ ဘယ်လိုနက်ရမည်ကို ကိုဖိုးရွှေက ထပ်ဆင့်မိန့်ခွန်း ချွေသပြန်သည်။

သည်နေ့အထိ မင်္ဂလာဦးညစည်းကို မကျော်ဖြတ်ရသေးသူ မောင်လှသောင်၏ ရင်ထဲမှာ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရဖြစ်နေသည့် ခံစားချက် အပြည့်အသိပ်နဲ့မို့ ဒီလောက်တောင် နှောင့်ယှက်တဲ့အကောင် တွေ့ရင် ဘယ်သက်သာတော့မှာပဲ။ ကိုဖိုးရွှေက ညနေကတည်းက လိပ်ကျောက်မြီးလာပို့သွားသည်။

ညအိပ်ရာ ဝင်ကြပြီ။

ဖက်လှဲတကင်း ပြုလိုက်သည်နှင့် တုန်လာပြီ၊ လှုပ်လာပြီ၊ ခါလာပြီ။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖက်လေ ပို၍ တုန်လာလေ၊ ပို၍ရုန်းကန်လေ။

သောက်ရေထဲ ဆရာထွားဆေးထည့်ပြီး တိုက်လိုက်သည်။

ထပ်၍ဖက်ကြည့်သည်။

ပို၍ တုန်လာသည်။

ငနဲသားတော့ မိနေပြီပေါ့။ ဆရာထွားမျက်နှာကို ကွက်ခနဲသွားပြီး မြင်လိုက်ရာ ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ လိပ်ကျောက်မြီးနှင့် စိတ်ရှိလက်ရှိ တွယ်ထည့်လိုက်တာ နွဲ့ရီကလေးမှာ ငါးဖယ်ပျံသလို လူးလို့မိနေသည်။ အော်လိုက်တာမှ ငယ်သံပါရော။ အော်လေ ရိုက်လေ၊ ရိုက်လေ အော်လေ။ အချိန်က ညဉ့်သန်းခေါင်ယံကျော်ပြီ။ အိပ်နေသူတွေ ချက်ချင်း မနိုးကြ။ နိုးသူများ ပြေးလာပြီး ဆွဲကြ၊ လွှဲကြသောအခါ နွဲ့ရီကလေးမှာ မလှုပ်နိုင်တော့။ ဒါတောင် လှသောင်ဒေါသက မပြေချင်သေး။ ဆွဲထားသူများထံမှ အတင်းရုန်းထွက်နေသေးသည်။

နွဲ့ရီကလေးကို ချက်ချင်း ဆေးရုံပို့လိုက်ရသည်။

လှသောင်လည်း အချုပ်ထဲရောက်သွားသည်။

လှသောင် ပြောသမျှ သူ၏ဖြစ်ကြောင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဇာတ်လမ်းကို တအံ့တဩ နားထောင်ခဲ့ရသူကို သန့်ဇင်မှာ ဇာတ်လမ်းဆုံးသွားသည်နှင့် “ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ လှသောင်ရယ်” ဟူ၍သာ မှတ်ချက်ချလိုက်နိုင်တော့၏။

ကဲ... သူတို့ဖြစ်ကြောင်းက မဆန်းလား။

အသက်တစ်ရာ မနေရသော်လည်း အမှုတစ်ရာ တွေ့ရမည်ဆိုသည်မှာ အပြင်လောကထက် ထောင်လောကကို ရည်ညွှန်းရသော် ပို၍မှန်လိမ့်မည်ဟု ဆိုရန်သာ။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အေးကိုဖောက်သည်ပြန်ချရသည်။

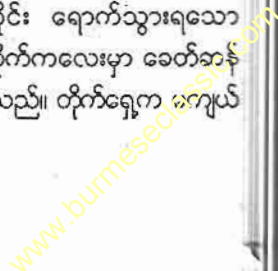
မောင်ပြောသမျှ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ သည်ဇာတ်လမ်းက အဆန်းဆုံးဟု အေးက မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

ဆန်းကြယ်လေစွ ထောင်ဗဟုသုတများကို မှတ်တမ်းပြုရလျှင် အံ့ဖွယ်ကုန်နိုင်ဖွယ်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်သာတည်း။

xxx xxx

သည်နေ့ အားရက်။

ဈေးချိုမှာ မုန့်တီအဝစားပြီး စိန်မျက်ခုံးတို့ဆီ လှည့်ဝင်မည့် အစီအစဉ်ဖြင့် မနက်အစောကြီးကပင် အိမ်မှ ထွက်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ပေးထားတဲ့ လိပ်စာအတိုင်း ရောက်သွားရသော လိပ်စာပါ တိုက်ကလေးမှာ ခေတ်ဆန်သည်၊ လှပသည်။ တိုက်ရှေ့က မကျယ်

ဝန်းသောနေရာကလေးကို ဥယျာဉ်ငယ် အသွင်ဖန်တီးပြီး ပန်းပေါင်းစုံဖူးပွင့်စေ ခဲ့သည်မှာ မျက်စိထဲတွင် ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ကလေးပင် အလှရိပ်ထင်နေသည်။

တိုက်ကလေးမှာ အသစ်စက် စက် မဟုတ်သော်လည်း ပြုပြင်မွမ်းမံ မှု စနစ်ကျလွန်းသမို့ ထင်ပေ။ တိုက် သစ်ကလေးနှင့်မခြား ရှိနေသည်။ ဧည့်ခန်းမှာ ပြင်ဆင်ထားသည့် အနေ အထားကိုကြည့်ရုံနှင့် တိုက်ပိုင်ရှင်တို့၏ အဆင့်အတန်းကို ခန့်မှန်းနိုင်ရာ၏။

ရန်ကုန်သူဌေးတိုက် ဧည့်ခန်း အပြင်အဆင်မျိုးတော့ မဟုတ်။ မီးဖို ချောင်သုံး ရေခဲသေတ္တာတို့၊ ကြွေ ထည်ပစ္စည်းတို့ကို ဧည့်ခန်းမှာ ပြု မထား။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ပြုတ် သိပ်ပြထားသော အပြင်အဆင်မျိုးနှင့် မျက်စိကို မရှုပ်ထွေးစေဘဲ မန္တလေး ဟန်အတိုင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရိုးရိုး ယဉ်ယဉ်လေး ပြင်ဆင်ထားသည်မှာ ရှုမငြီးစရာသာပေ။

သူတို့ ရောက်သွားသောအခါ အိမ်သားတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်ရှိသော အသားညိုညို မျက်ခုံးကောင်းကောင်း တွန့်တော်မလေးတစ်ယောက် ထွက် လာပြီး ဧည့်ခံစကားပြောလာသည်။ စိန်မျက်ခုံးတင်တင်တို့နှင့် တွေ့ဖို့လာ ကြောင်း ပြောလိုက်သည်နှင့် ပျာပျာ ဆလဲဖြစ်သွားသည်။ အိမ်ထဲတွင် နို့နေသူတစ်ယောက်အား လှမ်းခေါ် ယိုက်သည်။ ထွက်လာသော ကျွန် တော်မလေးမှာ ပထမဧည့်ခံနေသော အမျိုးသမီးနှင့် ရုပ်ချင်းဆင်သော် လည်း သူလေးက ပို၍လှသယောင် နှိုင်း သူကလေး၏မျက်နှာပေါ်တွင် ကြည့်မောဖွယ်အပြုံး ပြည့်ထင်နေ

သည်။ ကျွန်တော်မအကြီးက ကျွန် တော်မအငယ်ကို ဧည့်သည်ရောက် နေကြောင်း မမတင်တို့ဆီ သွားပြောဖို့ ခိုင်းလိုက်ရာ ကျွန်တော်မလေးက သူ တို့ကို အပြုံးတစ်ချက်ဝင့်၍ စက်ဘီး ဆွဲပြီး ထွက်သွား၏။ မန္တလေးသူ မန္တလေးသားများနှင့် စက်ဘီးမှာ ပြန်း ပြန်းတီးတီး ရှိလှ၏။

စိန်မျက်ခုံးကို သူတို့ခေါ်ပုံက မမ တင်တဲ့။ စိန်မျက်ခုံးက အခု သူတို့ ရောက်နေသော တိုက်မှာပင် တည်းခို နေထိုင်ကြောင်း တစ်နေရာကအခေါ် ရောက်လာ၍ လိုက်သွားသည်မှာ တစ်နာရီခန့်သာ ရှိသေးကြောင်း၊ ဧည့် သည်များလာလျှင် အကြောင်းကြားဖို့ မှာသွားကြောင်းများကို ကျွန်တော်မ လေးပြောပြသဖြင့် သိရှိခဲ့ရ၏။ အိမ်ရှင် များက ဧည့်ခံသည့် အဖျော်ယမကာ သောက်ရင်း စကားပြောနေကြစဉ် လင့်ရီဗာကားတစ်စီး ရောက်လာ သည်။ ကားမောင်းလာသူက စိန်မျက် ခုံးတင်တင် အခေါ်လွှတ်လိုက်ကြောင်း ကျွန်တော်မလေးမှတစ်ဆင့် ပြောလာ သဖြင့် ကျွန်တော်မလေးနှစ်ယောက် ကို နှုတ်ဆက်ပြီး လင့်ရီဗာကားနှင့် လိုက်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်မလေးများ၏ မိဘများမှာ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စဖြင့် အပြင်သွားနေရသဖြင့် မတွေ့ခဲ့ရပေ။

မြင်းလှည်းနှင့် စက်ဘီးများကို မရှောင်တတ်ရင် မန္တလေးမှာ ကား မောင်းဖို့မလွယ်။ အကွေ့အကောက် အထပ်ထပ်၊ အချိုးအလှည့် အသွယ် သွယ် ပြန်းတီးသော မန္တလေး-မေမြို့ ကားလမ်းကို မျက်စိမှိတ်မောင်းနိုင် အောင် ကားမောင်းကျင်လည်သူများ မှာ မန္တလေးမြေပြန့်သို့ ရောက်ပြီဆို

လျှင် မျက်စိကို အလစ်မပေးရ။ ဟို စောင်း သည်နှင့် မငေးမောရ။ ရိပ်ခနဲ ဖြတ်ထွက်လာတတ်သည့် စက်ဘီးနှင့် ကားကို မထိမိမြင် ပွတ်ကာတိမ်းကာ မောင်းတတ်သည့် မြင်းလှည်းများ ကို သူတို့အလန့်ဆုံး။ အကွေ့အချိုး စက် ခဲလှသော တောင်တက်လမ်းထက် မန္တလေးမြေပြန့် လမ်းကျယ်ကြီးများကို ပို၍ကြောက်ကြာသည်။ သူတို့ကို ခေါ် ဆောင်လာသည့် ကားဆရာ၏ သီ ကာရီကာ ပွတ်ကပ်ရှောင်တိမ်းပုံ ကျင် လည်လှသည်ကိုကြည့်ပြီး မန္တလေး လမ်းနှင့် အထာကျွမ်းဝင်နေသော ယာဉ်မောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု အမှတ်သညာပြုလိုက်ရ၏။ သူကားမောင်းပုံမှာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ အရှောင်အတိမ်းလှုပ်သွားပုံမှာ အသည်း တယားယား။ သို့သော် မန္တလေး တစ် ပြခရီးကို ကျော်ဖြတ်လာသည်မှာ မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းသာ။ အလွန် ကြီးမားသော တိုက်ကြီးတစ်လုံးရှေ့ တွင် ကားကိုထိုးရပ်ပြီး သူကရှေ့ ဆောင်၍ တိုက်ထဲသို့ ခေါ်သွားခဲ့၏။ ပြောင်လက်နေသော သစ်သားပွတ် လုံးတပ် လှေကားကြီးကို တက်ခဲ့ကြ ပြီးနောက် လှေကားထစ်အဆုံးသို့ ရောက်သည်နှင့် ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရ သည်မှာ တိုက်ကြီးနှင့်အပြိုင် ကြီး လွန်းလှသော လူတစ်ရပ်စာရှိသော နတ်ရုပ်ကြီးများပါတည်း။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ကျော်မြသန်း

ဓာတ်ရိုက်ယတြာ

၂၅

ရွှေပညာ

ဘုန်းပွင့်ထွန်း

“မောင်သန်းဇော်ရေ...၊ ဤရန်နဲ့ စတုရန်းဆိုင်ရာ အင်္ဂုလိ ဓာတ်ရိုက်ယတြာ အစီအရင်အကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာလည်း အတော်စုံနေပြီ။ ဒါတောင် မဆွေးနွေးမိဘဲ ကျန်တာတွေ ရှိချင်ရှိနေဦးမှာ။ ဒါကိုတော့ မောင်သန်းဇော်အနေနဲ့ ပညာကို အဆုံးမသတ်ဘဲ ဆက်လက် ရှာဖွေလေ့လာနေရမှာပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို။ အခု ဘာကိုဆက်ပြီး ဆွေးနွေးကြမှာလဲ”

“ဆက်ပြီးဆွေးနွေးကြမှာတော့ အစ်ကိုတို့ အရင်နေ့ကစပြီး တည်ခဲ့တဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်ရိုက်ယတြာအကြောင်းပဲ ပေါ့။ ဒါကိုလည်း အစ်ကိုလေ့လာသိရှိထားသလောက် ဆွေးနွေးပေးသွားမှာပါ။ ဒီလို အစ်ကိုတို့ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာတွေကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ ဆက်တိုက်ရေးသားတင်ပြပေးခဲ့ပါတယ်။ အခု ရောင်ပြန်မှာ ရေးသားတင်ပြခဲ့တာ အမှတ်(၁၈) လောက်မှာ ရပ်သွားပြီး ဆက်လက်မရေးသားဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အစ်ကို စာရေးပျင်းတာလည်း ပါတာပေါ့လေ။ ကိုယ့်ဘက်က အားနည်းချက်ပါပဲ။ စောင့်မျှော်ဖတ်ရှုနေတဲ့ ဝါသနာရှင်တွေကိုတော့ တောင်းပန်ရမှာပဲ”

“ကျွန်တော်လည်း ဝါသနာရှင်ပဲမို့ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်”

“ကဲ...ကက်ကင်းအကြောင်း ဆက်ကြရအောင်။ ကက်ကင်းမှာ ဓာတ်ပြန်နဲ့ ဓာတ်မှန်ဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိတယ်။

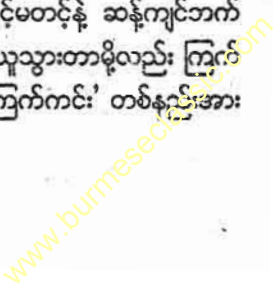
ထို့အတူပဲ၊ ကက်ကင်းမှာ ကက်ကင်းအသေနဲ့ ကက်ကင်းအရှင်ဆိုတာကလည်း ရှိသေးတယ်။ သူတို့ရဲ့သဘောသဘာဝကို အခြေကျကျ သိထားဖို့လိုတယ်။

ကက်ကင်းလိုဆိုတာ မူလ တနင်္လာနံကို အခြေခံထားပြီး သဘောသဘာဝ ယူဆပြထားတာပါ။ ကက်ဆိုတာက ကြက်ကို ညွှန်းတယ်။ ကြက်ကို ရရစ်ဖြတ်ပြီး ပြောတော့ ‘ကက်’ ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ‘ကင်း’ဆိုတာကတော့ ကင်းပါပဲ။ ကြက်ဆိုတဲ့ ‘ကက်’နဲ့ ‘ကင်း’တို့ဟာ သတ္တဝါနှစ်မျိုးပါ။ နံလည်း တူတယ်။ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင်ဟာ သူ့သဘာဝနဲ့သူ ရှိနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အခါအားလျော်စွာ မသင့်မတင့်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြတဲ့အခါ ကြက်ကဦးရင်လည်း ကင်းက သေတယ်။ ကင်းကဦးရင်လည်း ကြက်ကသေတယ်ပေါ့ကွာ။

ဒီတော့ ကြက်ကဦးရင် ကြက်ရှင်မယ်၊ ကင်းသေမယ်၊ ကင်းကဦးရင်လည်း ကင်းကရှင်မယ်၊ ကြက်ကသေမယ်လေ။ ဒါကိုပဲ အင်္ဂုလိကျမ်းတွေမှာ -

ကက်ကင်း သေရှင်သူ
ထက်အောက် ပြန်လှန်ကျ

နံတူသတ်က အသေရ...လို ဆိုထားကြတယ်။ ကက်ကင်းဆိုတာ နံအားဖြင့် တူပင်တူခြားသော်လည်းပဲ ဓာတ်သဘာဝချင်း မသင့်မတင့်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်တဲ့အခါ ဦးရာဓာတ်က အနိုင်ယူသွားတာမို့လည်း ကြက်နံကင်းကို ဥပမာအဖြစ်ထားပြီး ‘ကြက်ကင်း’ တစ်နည်းအား

ဖြင့် ကက်ကင်းဓာတ်လို့ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာရှင်တွေက ပြဆိုထားကြတာ ဖြစ်တယ်”

“...ရှင်က တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းဆိုရာ ဓာတ်ရိုက်ယတြာပညာအကြောင်းတွေကို အစ်ကိုရင်းပြဲခဲ့တုန်းက စိတ်တော့ဝင်စားပါရဲ့ တစ်ခါလာလည်း တြိရန်းနဲ့ နှစ်ခါလာလည်း စတုရန်းဆိုတော့ နည်းနည်း အီနေသလိုပဲ။ အခု ကက်ကင်းအကြောင်း ဆွေးနွေးတော့ ယခင်က တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းဓာတ်ယတြာတွေအကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့တာထက် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ် အစ်ကို”

“ပညာရပ်တိုင်းက သူ့နေရာနဲ့သူ အသုံးဝင်ပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတာတွေချည်းပါပဲ။ တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းဆိုရာ ဓာတ်ယတြာချည်းသက်သက် ဆက်တိုက်ဆွေးနွေးခဲ့ရတာက တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းဆိုရာ ဓာတ်ယတြာအစီအရင်တွေကိုသာ ဦးဆုံးအကုန်အစင် သိသွားရအောင်လို့ပါ။ ဆွေးနွေးရတဲ့အပိုင်းမှာလည်း ပိုမိုလွယ်ကူ အဆင်ပြေပြီး တြိရန်းနဲ့ စတုရန်းဆိုရာ ဓာတ်ယတြာနည်းပညာ အသွယ်သွယ် အနည်းနည်းတို့ စုံစုံလင်လင်နဲ့ သိသွားပြီး မကျန်ရစ်တော့ဘူးပေါ့။ အမြစ်၊ အညွန့်တို့၊ ပဉ္စပွတ်၊ ဆပွတ်တို့ကိုပါ ကြားမြတ်ဆွေးနွေးနေရင် တြိရန်းနဲ့ စတုရန်း ဓာတ်ယတြာပညာတွေမှ ဘယ်ဟာဆွေးနွေးခဲ့ပြီးပြီး ဘယ်ဟာ မဆွေးနွေးရသေးဘူးဆိုတာ မမှတ်မိဘဲ ကျန်တဲ့ဟာ ကျန်သွားမှာ စိုးလို့ပါ။ အခုလည်းပဲ ကက်ကင်းအကြောင်း ဓာတ်ယတြာတွေကိုသာ ဆက်တိုက်ဆွေးနွေးသွားဦးမှာပါ”

“အစ်ကိုပြောတာလည်း မှန်ပါတယ်”

ပညာရပ်တစ်ခုကို လေ့လာဆည်းပူးတဲ့နေရာမှာ ဆန္ဒအစာရတူး ဟိုကျော်၊ သည်ခုန်လည်း မလုပ်ရဘူး။ အခြေခံအကျဉ်း တစ်ဆင့်ချင်းလေ့လာဆည်းပူးတာက သိလွယ်၊ မြင်လွယ်၊ တတ်လွယ်ပြီးတော့ စနစ်ခိုင်မာတယ်။ မှတ်မိလွယ်တယ်။ နေ့စဉ်မှာ ကျွမ်းကျင်ပြီဆိုရင် ကိုယ်သိထား၊ တတ်ထားတဲ့ နည်းစနစ်ကို ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်၊ ထိရောက်အောင် ဆည်းပူးအောင် မူလနည်းစနစ်ထဲမှာ ထပ်ပိုပြီး ထပ်တိုးဖြည့်စွက် ထည့်သွင်းပေါင်းစပ်ပေးနိုင်လာတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ဓာတ်ယတြာ နည်းစနစ်တွေဟာ သူများတွေထက် အသုံးပြုနေရာမှာ အောင်မြင်မှုရနိုင်နည်း ပိုများလာတာကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။

ရလိမ့်မယ်။

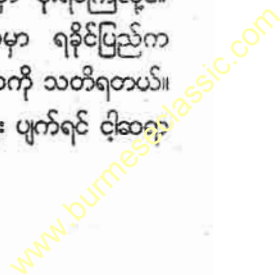
ဒီနေရာမှာ ပညာရှင်အသီးသီးရဲ့ မူလနည်းစနစ်ကို တော့ ပျက်စီးအောင် ဖျက်ဆီးလို့ မရဘူးနော်။ မူလမပျက်စီးရင်အသုံးချရမယ်။ အဲဒီလို မူလမပျက် စီရင်အသုံးချတဲ့ အပြင် မူလနည်းကို ပံ့ပိုးကူညီအားဖြည့်စေတဲ့ နည်းစနစ်ကိုပါ တွေးခေါ်မြော်မြင် ပေါင်းစပ်လုပ်ကိုင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဓာတ်ရိုက်ယတြာပညာတွေရဲ့ မူလနည်းစနစ်တွေအကြောင်း ဆွေးနွေးပြီးတဲ့အခါ ထိုမူလနည်းစနစ်မှာ ပိုမိုအစွမ်းထက်အောင်မြင်မှုရစေရန်အတွက် ဘယ်လိုပံ့ပိုးကူညီတဲ့ နည်းစနစ်တွေ ထပ်မံပေါင်းစပ်လုပ်ကိုင်ရမယ်ဆိုတာကို ဆွေးနွေးပေးသွားပါ့မယ်။

ဗေဒင်အကြံ စာအာအဲ ဆိုတာ စကားရိုတယ် မဟုတ်လား။ စာဆိုတာကတော့ ကျက်မှတ် ရွတ်အံရမယ်။ ဗေဒင်ကတော့ ကြံစည်ရမယ်။ ကြံစည်တဲ့နေရာမှာလည်း မူလကို ခြေခြေမြစ်မြစ် သိရှိထားမှ ကြံစည်နိုင်လိမ့်မယ်။ မူလအတိုင်းပဲ သွားနေတဲ့သူထက် ထပ်မံကြံစည်ကြိုးကုတ် အားထုတ်တဲ့သူက သာစမြဲပဲတဲ့”

“အစ်ကိုပြောတာကို မှတ်သားထားပါ့မယ်။ ကြံစည်နိုင်တဲ့တစ်နေ့ အစ်ကိုနဲ့ လာပြီးတော့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပါ့မယ်။ ဆက်ပြီးပြောပါဦး အစ်ကို”

“ဆက်ပြီးဆွေးနွေးရမယ်ဆိုတော့ ကက်ကင်းဟာ ချက်ချင်းပြီးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဆရာအရှင်တွေ၊ ပညာရှင်တွေကတော့ ဓာတ်ရိုက်ပညာမှာ ကက်ကင်းပညာကို အသုံးမပြုကြစေချင်ဘူး။ အခြားဓာတ်ယတြာနည်းတွေကိုသာ သုံးစေလိုကြတယ်။ မဖြစ်မနေ ကက်ကင်းကို အသုံးပြုမှ ဖြစ်မယ်၊ ရမယ် ဆိုတဲ့အခါမျိုးမှ သုံးကြစေချင်တာမို့ ကက်ကင်းပညာအသုံးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် သေသေချာချာ ရှင်းပြလေ့မရှိတော့။ ဖော်တန်သလောက် ဖော်ပြီး၊ ဝက်တန်သလောက် ဝက်သွားကြသေးတယ်။ မကောင်းတဲ့နေရာ၊ သူတစ်ပါးရဲ့ အကျိုးစီးပွားနဲ့ ဘဝကို ပျက်စေတဲ့နေရာမှာ သုံးစွဲမိမှာ စိုးလို့ပဲ။ ဒီလို သုံးစွဲမိသွားရင် သံသရာမှာ ဘေးဖြစ်စေမှာ စိုးရိမ်ကြလို့ပဲ။

ရှေ့ပိုင်းက ဆွေးနွေးကြတဲ့နေရာမှာ ရခိုင်ပြည်က သာမဏေတစ်ပါးဟာ ပုဂံမှာရှိတဲ့ သူ့ဆရာကို သတိရတယ်။ ရခိုင်ကို ပြန်လာစေချင်တယ်။ ပုဂံပြည်ကြီး ပျက်ရင် ငါ့ဆရာ

ရခိုင်ကို ပြန်လာလိမ့်မယ်အတွေးနဲ့ ပုဂံပြည်ကြီး ပျက်စီးအောင်၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားအောင် ဓာတ်ယတြာ စီရင်ခဲ့ပုံကို မှတ်တမ်းမှာပေါ့။

“မှတ်မိပါတယ် အစ်ကို”

“ဒါဟာ မလုပ်သင့်တဲ့ ကိစ္စပဲ။ သာမဏေက ငယ်တော့ ဆရာကို သတိရစိတ်နဲ့ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့် မစဉ်းစား မချိန်ဆဘဲ လုပ်လိုက်မိတာပါ။ အဲဒါမျိုးမလုပ်မိအောင် အထူးဆင်ခြင်နိုင်ရမယ်။ ပညာက မတတ်တတ်တတ်ဆိုရင် ပိုပြီး လက်တည့်စမ်းချင်တာကိုး။ ပညာပြည့်ဝတဲ့ အပြင် နှလုံးလှအောင်ပါ ကြိုးစားရတယ်။ အခု ပြောခဲ့တာတွေဟာ ကက်ကင်းပညာရဲ့ အချိုးနိဒါန်းတွေပဲ ရှိသေးတယ်။ ကက်ကင်းပညာခန်းတွေက အများကြီး”

“ဆက်ပြောပါ အစ်ကို”

“ကက်ကင်းက နှစ်မျိုးရှိတယ်။ အမှန်ကက်ကင်းနဲ့ အပြန်ကက်ကင်းလို့ ခေါ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ဓာတ်မှန်ကက်ကင်းနဲ့ ဓာတ်ပြန်ကက်ကင်းလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဓာတ်မှန်ကက်ကင်းက အတည့်ကက်ကင်း၊ ဓာတ်ပြန်ကက်ကင်းက ပြောင်းပြန်ကက်ကင်းပေါ့။ ဓာတ်မှန်အတည့်ကက်ကင်းဆိုတာက မူလပညတ်နံဓာတ်နဲ့ တူတဲ့ နံဓာတ်ဖြစ်တယ်။ လွယ်လွယ်ဥပမာပေးရမယ်ဆိုရင် . . .

ပုဂံ နဲ့ မြင်းခြံ
ကလေး နဲ့ ကလေး

တောင်ငူ နဲ့ တောင်ကြီးတို့လိုမျိုး ရေနံအချင်းချင်း တူပြီး နောက်နံအချင်းချင်းလည်း တူနေတဲ့ မြို့အမည်နှစ်ခုဟာ ဓာတ်မှန်အတည့် ကက်ကင်းမိနေတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဓာတ်မှန်အတည့် ကက်ကင်းကိုတော့ အများအားဖြင့် ကောင်းတဲ့ကိစ္စ ဓာတ်ယတြာအစီအရင်တွေမှာ သုံးလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါကို ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်က ‘တောင်သူအမှတ်၊ လုပ်ရပ်ကိန်းချို၊ ဓာတ်တူနံတူ၊ ဆေးကိုယူ၊ နံတူသက်က အသေရ’လို့ဆိုပြီး လင်္ကာနဲ့ ပြဆိုခဲ့တယ်။

ဓာတ်တူနံတူကို ကက်ကင်းအရှင်ဓာတ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဒီနေရာမှာ အင်္ဂုဇ္ဈာဓာတ်ယတြာ သဘောအယူအဆပေါ် မူတည်ပြီးတော့ ဂန္တီရလှိုင်းဘက်က အစီအရင်အဆောင်လက်ဖွဲ့တွေ အသုံးပြုစီရင်ကြတာတွေ ရှိတယ်”

ဗေဒင်ဟာ အကြံလို့ အစ်ကို မကြာခဏပြော
ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။

လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရဆိုတဲ့
စကားလည်းရှိတယ်လေ။ အဲဒီမှာ ပွဲခေါ်ဆိုတဲ့
မူလဓာတ်မပျက် ပြန်လည်ကြံဆကြည့်နိုင်ဖို့
အချက်တွေကို အစ်ကိုပြောပြမယ်။ ပြီးရင်
မောင်သန်းဇော်က ပွဲခေါ်အစီအရင်ကို
တစ်နည်းတစ်ပုံ စီရင်ဖို့ စဉ်းစားကြည့်။

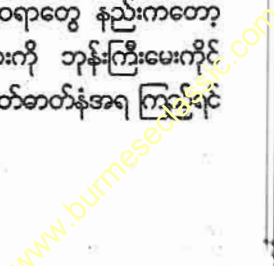
“ဟုတ်လား အစ်ကို”

“စီရင်ကြတာတော့ အနည်းနည်းအဖုံဖုံ စီရင်ကြတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ဂန္တီရလှိုင်းမှာတော့ နဝင်းနဲ့ ကက်ကင်းကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်ကြီး သုံးကြတာကလား။ ဘယ်လို အသုံးပြုကြတယ်ဆိုတာတွေကိုတော့ သက်ဆိုင်ရာအကြောင်းတွေ ဆွေးနွေးကြတဲ့အခါမှာ ထည့်သွင်းပြီး ဆွေးနွေးပေးသွားပါမယ်။ အခု ဂန္တီရလှိုင်းက အသုံးပြုတဲ့ ကက်ကင်းအရှင်ဓာတ် အသုံးပြုပုံ နည်းတစ်နည်းကို ပြောပြမယ်။ သေချာနားထောင်ပြီး မှတ်သားထားစရာရှိတာကိုလည်း မှတ်သားထား”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

“ရှေးက ဆရာအရှင်တွေက ပွဲခေါ်တဲ့ အစီအရင်နည်းလေးတစ်ခုကို ပညာပေးခဲ့တဲ့ မူရင်းနည်းလေးကို ပြောပြမယ်။ မူရင်းနည်းလို့ ဆိုတာက ရှေးက ဆရာအရှင်တွေ အသုံးပြုခဲ့တဲ့နည်းပေါ့။ ဒီခေတ်မှာတော့ အဲဒီမူရင်းနည်းကို ပဲ မှီပြီး တီထွင်ကြံဆ အသုံးပြုကြတဲ့အခါ နည်းမူတွေ ကွဲပြားခြားနားလာတယ်။ နည်းမူတွေ ကွဲပြားခြားနားလာတယ်ဆိုတာက မူလဓာတ်သဘော စီရင်နည်းကို မပြောင်းလဲဘဲ အသုံးပြုတဲ့ ဓာတ်နံပစ္စည်းတွေသာ ကွဲပြားသွားပါတယ်။

ပွဲခေါ်အစီအရင် မူရင်းရှေးဆရာတွေ နည်းကတော့ မကွေးမြို့က မန်ကျည်းသားကို ဘုန်းကြီးမေးကိုင် အရပ်ထုပြီး ဆောင်ပါတဲ့။ ဒါကို ပညတ်ဓာတ်နံအရ ကြည့်ရင်

ပွဲခေါ် = ၅+၂ = ကြာသပတေး+တနင်္လာ
 မကွေး = ၅+၂ = ကြာသပတေး+တနင်္လာ
 မန်ကျည်း = ၅+၂ = ကြာသပတေး+တနင်္လာ
 ဘုန်းကြီး = ၅+၂ = ကြာသပတေး+တနင်္လာ
 မေးကိုင် = ၅+၂ = ကြာသပတေး+တနင်္လာ

ဆိုပြီးတော့ တွေ့ရလိမ့်မယ်”

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်ပြောဆိုဆွေးနွေးနေသည်ကို မောင်သန်းဇော်သည် အာရုံစိုက်၍ နားထောင်နေသကဲ့သို့ မှတ်သားစရာရှိသည်များကိုလည်း မှတ်သားနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။

“ဟုတ်တယ်နော် အစ်ကို။ ပွဲခေါ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ မကွေး၊ မန်ကျည်း၊ ဘုန်းကြီး၊ မေးကိုင် ဆိုတဲ့ စကားလုံး တွေဟာ ပညတ်ဓာတ်နံ တူနေကြတယ်။ ဒါနဲ့ အစ်ကိုရယ်၊ ပွဲခေါ်တဲ့ အဆောင်ရပ်ကလေးအတွက် မကွေးမြို့က မန်ကျည်း သားကိုယူပြီး စီရင်ရမယ်ဆိုတော့ မကွေးမြို့သားတွေအတွက် တော့ ဟုတ်ပါရဲ့။ ကျွန်တော်တို့လို မကွေးမြို့နဲ့ ဝေးလံတဲ့ အရပ်ကလူတွေက တစ်ခုတစ်ရပ် မကွေးမြို့ကိုသွားပြီး မန်ကျည်းသားကို ဘယ်လိုလုပ်သွားယူနိုင်ပါ့မလဲ။ ကျွန်တော် ပြောတာ ဟုတ်တယ်နော် အစ်ကို”

“ဒီမေးခွန်းကို မေးမှမေးပါ့မလားလို့။ ဒါက မေးသင့် တဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုပဲ။ ရှေးဆရာအရှင်တွေဆိုတာက ထုံးနည်း ဥပဒေသကို လွယ်လွယ်နဲ့တော့ မပေးကြဘူး။ အခက်အခဲ လေးဖြစ်အောင် ပေးခဲ့ကြတာ များတယ်။ အဲဒီ ပေးခဲ့ကြတဲ့ မူလနည်းဥပဒေသကို အရှင် သဘောပေါက်သိနားလည် အောင် ကြိုးစားကြံဆကြရတယ်။ မူလနည်းဥပဒေသကို သိနားလည်ပြီဆိုရင် မူလနည်းဥပဒေသပေါ်မူတည်ပြီး လွယ် လူထိရောက်အောင် မူလဓာတ်သဘောမပျက် ကြံဆောင်ကြ ချနိုင်တယ်။ ဗေဒင်ဟာ အကြံလို အစ်ကို မကြာခဏပြော ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရဆိုတဲ့ စကား ထည့်ရုံတယ်လေ။ အဲဒီမှာ ပွဲခေါ်ဆိုတဲ့ မူလဓာတ်မပျက် ခြင်းသည်ကြံဆကြည့်နိုင်ဖို့ အချက်တွေကို အစ်ကိုပြောပြမယ်။ ပြီးရင် မောင်သန်းဇော်က ပွဲခေါ်အစီအရင်ကို တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဒီရင်ဖို့ စဉ်းစားကြည့်။

၁။ ပွဲခေါ်ဆိုတဲ့ ပညတ်နံဟာ အရှင်းကြာသပတေး။

အဖျား တနင်္လာနံ ဖြစ်တယ်။

၂။ အသုံးပြုရမယ့်နည်းက ကက်ကင်းဓာတ်မှန်ကို သုံးရမယ်။ ဓာတ်ပြန်ကို မသုံးရဘူး။ ကက်ကင်းဓာတ်မှန်ဖြစ် တဲ့ အတည့်ဓာတ်တူနံတူကို သုံးရမယ်။ မိမိအသုံးပြုတဲ့ ပညတ်ဓာတ်နံတွေအားလုံးဟာ အရှင်းကြာသပတေးနံဖြစ်ပြီး တော့ အဖျားတနင်္လာနံတွေချည်း ဖြစ်ရမယ်။

၃။ ဒါကို ပွဲခေါ်အစီအရင်မှာ မကွေး၊ မန်ကျည်း၊ ဘုန်းကြီး၊ မေးကိုင် ဆိုတဲ့သဘောအရ ဓာတ်မှန်လေးဆင့် ဆင်ရမယ်။ နှစ်ဆင့်၊ သုံးဆင့်ထားလို့မရဘူးလား။ ငါးဆင့်၊ ခြောက်ဆင့် ထားလို့မရဘူးလားလို့ မေးမယ်ဆိုရင်တော့ ရှေးက ဆရာအရှင်တွေက လေးဆင့်သာသုံးခဲ့တာမို့ လေးဆင့် သာသုံးပါ။ ထပ်မကွန်နဲ့ ထပ်မတွန်နဲ့လို့ ပြောချင်တယ်။ ပိုလည်းမကောင်းဘူး။ လျော့လည်းမကောင်းဘူး။ လေးဆင့် ဘာကြောင့်တင်ရသလဲဆိုရင် အောက်ခြေခိုင်တဲ့ အစီအရင် ဖြစ်အောင်လို့ စတုရန်းပြုတ်ကို မသုံးပေမယ့် စတုရန်းသဘော ကို သုံးထားတာဖြစ်တယ်။ အီဂျစ်ပရိမစ်တွေရဲ့ အောက်ခြေ ဟာ လေးထောင့်စတုရန်းဖြစ်တာကို သဘောပေါက်ပါ။ လေးထောင့်စတုရန်းကို အသုံးပြုတာက ခိုင်မာတဲ့ အစီအရင် တစ်ခုကို ဖြစ်စေတယ်။

၄။ တူတဲ့ဓာတ်နံကို အဆင့်ဆင့်တင်ပြီး အသုံးပြုရင် မူလဓာတ်နံရဲ့ စွမ်းအားကို ပိုပြီး မြင့်တက်စေတယ်။ ဓာတ် စွမ်းအားကို တိုးတက်စေရန် ပံ့ပိုးကူညီတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို။ ကျွန်တော်စဉ်းစားကြည့်ပါ့မယ်။ ချက်ချင်းတော့ စဉ်းစားလို့မရဘူး”

ပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ဆိုတာ ဒီပညာ အပေါ်မှာ အပတ်တကုတ် ကြိုးစားကြံစည်နေရတယ်။ သူများ သိတာထက် ကိုယ်ပိုသိအောင် လုပ်ရတယ်။ ပညာဆိုတာ အစသင်ရပြီး အဆုံးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရှိဘူး။ လိုက်လေ မဆုံးလေပဲ။ ဒီနေ့တော့ ဆွေးနွေးတာကို ဒီလောက်နဲ့ပဲ နားလည်လိုက်ကြရအောင်”

ဘုန်းပွင့်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

မသုံးလိုက်ရသော ဂါထာ

နှင့်

အဆောင်ရုပ်တု

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

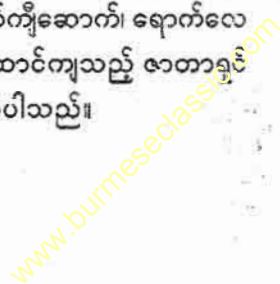
ယခုရေးသား တင်ပြသော မသုံးလိုက်ရသော ဂါထာနှင့် အဆောင်တစ်ခု အဖြစ်အပျက်မှာ ယခုတိုင် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ ကျေးရွာအချို့တွင် အလေ့ အထတစ်ခု (ဂမ္ဘီရပညာ)အဖြစ် ယုံကြည်စွာ လက်ခံကျင့်သုံးလျက် ရှိကြောင်းနှင့် သူမ၏ဦးလေးတော်သူ ကျောင်းဆရာ(ကွယ်လွန်)မှ အမွေအဖြစ်ပေးခဲ့သော ဂါထာနှင့် အဆောင်ရုပ်တုအကြောင်းကို အသက် ၆၃ နှစ်အရွယ်ရှိ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အတိုင်း ပြန်လည်ရေးသား တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

ကျွန်မ၏ဇာတိမြို့မှာ ကျောက် ဆည်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မရှိတော့သည့်နောက် မုဆိုးမတဝ ဖြင့် ကျောက်ဆည်မြို့၊ ဘူးကုန်းရပ်ရှိ မိခင်ကြီး၏အိမ်တွင် လာနေစဉ် ဖခင်၏ညီ(ဦးလေး) ကျောင်းဆရာ ကြီးထံမှ အမွေအဖြစ် သိရှိရသော “ဂါထာတစ်ပုဒ်နှင့် အဆောင်” (သစ် ကနက်သားဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့်) ကျားရုပ်အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်မတွင် သားတစ်ယောက် နှင့် သမီးနှစ်ယောက်ရှိရာ သားကြီး နှင့် သမီးကြီးတို့မှာ အိမ်ထောင်သည် များဖြစ်၍ အငယ်ဆုံးသမီးမှာ

တက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ဆဲ ကျောင်း သူဖြစ်၍ လူလွတ်ဖြစ်သော မိမိအဖို့ မိခင်ကြီးနှင့်အတူ ယခုလိုလာရောက် နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဦးလေး(ဦး---)မှာ အလယ် တန်းပြ ကျောင်းဆရာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မိမိထက် အသက် ခုနစ်နှစ်ခန့်သာ ကြီးပါသည်။ ထိုအချိန် ၁၉၉၅ က ကျွန်မ၏ အသက်မှာ ၅၁ နှစ်သာ ရှိပါသည်။ ဦးလေးဖြစ်သူ ကျောင်း ဆရာဘဝဖြင့် အငြိမ်းစားမယူမီ ဇာတိမြို့(ကျောက်ဆည်)သို့ အလည် လာရင်း မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရသည့် ကျွန်မအား လက်ဆောင်အဖြစ် ပေး

ခဲ့သော (အမွေ) ဂါထာတိုတစ်ပုဒ် နှင့် အဆောင်ရုပ်တု တစ်ခုအကြောင်း အသိပေး တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဦးလေးက ကျောင်းဆရာဘဝဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မယ်ဒလင်နှင့် စောင်းကို ကျွမ်းကျင် စွာ တီးခတ်တတ်သော ဂီတ(အနု) ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သလို အရက် ကြိုက်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ် ချော၊ ခေတ်ပညာတတ်ကပ်ဦးဖြစ် ၍ ပျိုတိုင်းကြိုက်သော နှင်းဆီခိုင် တစ်ရွာတစ်ကျိဆောက်၊ ရောက်လေ ရာ အိမ်ထောင်ကျသည့် ဇာတာရှင် လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း ဇာတိမြို့တွင် ဇနီးကြီးနှင့် သားသမီးများရှိသော်လည်း တာဝန်အရ ပြောင်းရွှေ့ရသော ရှမ်းပြည်အရှေ့ပိုင်း (ကျောက်မုတ်ရတနာမြေ) မိုင်းရှူးဒေသတွင် အိမ်ထောင်နှစ်ဆက် ပိုင်ဆိုင်ထားသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝါစဉ်အရ ဦးလေး (အဖေညီ) ဖြစ်နေသော်လည်း မိမိထက် အသက် ခုနစ်နှစ်သာကြီး၍ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကပင် မိမိတို့အိမ်တွင် အတူနေကြရသဖြင့် ကျွန်မအား ချိုပိုးထိန်းနေကြ ကျွန်မ၏ ကလေးဘဝ နွဲ့ဆိုးမှန်သမျှ သည်းခံခွင့်လွတ် လိုက်လျောသည်မှာ အစ်ကိုကြီးအရင်းနှင့်မခြားဖြစ်သည်။ ကျွန် မစကားပြောတတ်သိတတ်အရွယ်မှစပြီး အစ်ကိုနှင့် မောင် မရှိသော ကျွန်မအဖို့ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ထင်မှတ် (အသိအမှတ်ပြု)ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးအစ်ကိုဟုပင် တင်စားခေါ်ဆိုခဲ့သည်မှာ ယခုတိုင် ဖြစ်သည်။

အစ်ကို ကျောင်းဆရာဘဝဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်း မိုင်းရှူးရတနာမြေရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာတွင် ထာဝန်ကျနေစဉ် ကျောက်ရာဖြတ်ကျောက်တွင်းပိုင်ရှင် သဌေးသားအိမ်ထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအိမ်ထောင်စုအဖို့မှာ စီးပွားဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာပြီး စည်းကမ်းတင်းကျပ်သော မိသားစုဖြစ်၍ အနေအထိုင်လွတ်လပ်မှုမရှိ အနေအထိုင် အစားအသောက်

အချိန်ကန်သတ်မှုရှိသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသူတို့စရိုက်အရ နေဝင်လျှင် အိမ်၊ မြတ်ခါးတို့ကို ပိတ်လှေ့ရှိသည်။ ဤသို့သော ချုပ်ချယ်မှု၊ စည်းကမ်းရှိမှုတို့ကြောင့် စီးပွားဥစ္စာ မည်မျှပင် ကြွယ်ဝချမ်းသာ ရှိစေကာမူ လွတ်လပ်မှုကို ခံမင်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားသော ကျောင်းဆရာ အစ်ကိုအဖို့ မပျော်ပိုက်၊ မိမိဝါသနာပါသော ဂီတတို့ဖြင့် စိတ်၏ကျဉ်းကျပ်မှုကို ကုစားလိုမှုနှင့် အတူ မိမိအလွန်ကြိုက်သော ယမကာ(အရက်)ကိုလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် မမှီဝဲရသည့်အတွက် ထိုမိသားစုနှင့် အဆင်မပြေ။ သားသမီးသံယောဇဉ်ကလည်း မရရှိသေးသဖြင့် ထိုအိမ်ထောင်နှင့် ကွဲခဲ့ရသည်။

ဒုတိယအိမ်ထောင်မှာ ဆရာနှင့် ရင်းနှီးသော၊ ဝါသနာတူသော မိသားစုဆရာ၏ စားအိမ်၊ သောက်အိမ်၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူတို့၏ ဘင်းကျပ်သော စည်းကမ်းဘောင်ကြောင့် လွတ်လပ်မှုကို ရှာဖွေရာမှ တွေ့ခဲ့ရသော (တောင်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးသော) သမီးတစ်ယောက်တည်းသာရှိသော မိသားစု။ ထိုမိသားစုနှင့် ဂီတဝါသနာတူရုံမျှမက ထိုအိမ်ထောင်၏ ဦးစီးဖခင်အနေဖြင့်လည်း ဆရာလို အရက်ကိုကြိုက်သော ဗီဇမှာလည်း တူနေပြန်သဖြင့် ပုလင်းတူဘူးဆိုဖြစ်ကာ ၎င်း၏ သမီးနှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖက် (ရှမ်းပြည်နယ်တွင်)အဖြစ် လက်

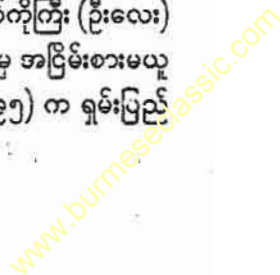
ဆက်ခဲ့ပြန်သည်။ လွတ်လပ်လိုသည့်ဘဝနှင့် အကြိုက်ချင်းတူညီသည့် မိသားစုဖြစ်၍ စိတ်ချမ်းသာမှုရှိပြီး ထိုအိမ်ထောင်နှင့် မြဲနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မ အားပေးခဲ့သည့်အမွေဂါထာမှာလည်း မိုင်းရှူးရတနာမြေမှ ဒုတိယအိမ်ထောင်သည်၏ ဖခင်ဘက်မှ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းအမွေ ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်ကို လက်ဆင့်ကမ်း ရထိုက်(သုံးခွင့်ရှိ) သူမှာ အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူ(သား)(သို့) (သမီး) အကြီးဆုံး (ဩရသ) ဖြစ်သူ သားမျိုးရိုးအမွေကို ဆက်ခံခွင့် ရှိသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဝါသနာချင်းတူသော ဖခင်(ယောက္ခမ)မှ သမီးကြီး(သမီးဦး)နှင့် လက်ဆက်ခဲ့သော သား(သမက်) (ဩရသ)အား အမွေ(လက်ဆင့်ကမ်းမျိုးဆက်)ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုမျိုးရိုးစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းရရှိသော အမွေမှာ ဖော်ပြပါ ဂါထာကို တစ်ပုဒ်နှင့် အဆောင်အရုပ် (ကျား)တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုဂါထာကို ၁၁ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး မိမိမလိုမုန်းတီး ရန်ငြိုးရှိသူ (သို့) မိမိအား အခငွေပေး၍ စေခိုင်းလာသူအား အဆောင်ရုပ်ကို ၎င်း၏သဘောဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ဆောင်ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မ၏အစ်ကိုကြီး (ဦးလေး) ကျောင်းဆရာဘဝမှ အငြိမ်းစားမယူမီ နှစ်နှစ်ခန့် (၁၉၉၅) က ရှမ်းပြည်

နယ်အရှေ့ပိုင်း မိုင်းရှူးဒေသမှ ဇာတိ ကျောက်ဆည်မြို့သို့ ခေတ္တ အလည်ပြန်လာချိန်တွင် ကျွန်မ လည်း မုဆိုးမတဝဖြင့် အမေရှိရာ ဇာတိမြို့သို့ ရောက်နေခိုက် ကြုံ ကြိုက်သဖြင့် မိမိအား အဆိုပါ အမွေဂါထာတို့ တစ်ပုဒ်ကိုပေး၍ သိရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အစ်ကိုထံမှ သိရှိခဲ့ရသော စာ ပိုဒ်ဂါထာတို့ကို ရရှိစဉ်က စဉ်းစား မိသည်မှာ ဒီဂါထာတစ်ခုတည်းနှင့် အလုပ်မဖြစ်နိုင်သေး။ တစ်ခုခု လို နေလိမ့်မည်ဟု မိမိစိတ်တွင် ဖြစ် ပေါ်ခံစားမိသော(ဟာကွက်) မေး ခွန်းကို မေးရန်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ အကြိမ် အစ်ကိုနှင့်တွေ့သောအခါ မိမိ၏စိတ်တွင် လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေသော ခံစားချက်(ဟာကွက်) ဂါထာနှင့် ဆက်စပ်နေသည့် ပစ္စည်း တစ်ခုခု ကျန်ရှိခြင်း ရှိ/မရှိ မေးမိ သည်။ ကျွန်မအမေးကြောင့် အစ်ကို က ကျွန်မအား ပြုံးစိစိဖြင့်ကြည့်ပြီး ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ

ကျွန်မအား မေးခွန်းတစ်ခုကို မေး ပါသည်။

“ညီမလေး ဒီဂါထာရဲ့အစွမ်း ကိုယ့်ကြည့်မရှိရဲ့လား။ လက်တွေ့လုပ် နိုင်မလား။ စိတ်ဝင်စားမှု ရှိရဲ့လား”

ဒီမေးခွန်းသုံးခုရဲ့ အဖြေပေါ် မှာ အခြေခံပြီးမှ ဂါထာနှင့် ဆက်စပ် နေသော ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဖြည့်စွက်ပြောပြမည်ဟု အသိပေး ပြောကြားပါသည်။ ကျွန်မအနေဖြင့် ဒီဂါထာတော်နှင့် ဆက်စပ်နေသော ပစ္စည်းအပေါ် စူးစမ်းလို့ သိလိုသော စိတ်၊ စမ်းသပ်ကြည့်လိုသော ဆန္ဒ အသစ်အဆန်း (ဂဗ္ဘိရ)ပညာကို လေ့ လာလိုသော ဝသီတို့ကြောင့် အစ်ကို မေးသော မေးခွန်းများအပေါ် ဆန္ဒရှိ ကြောင်း အဖြေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မ၏အဖြေ သိရသည့်အတွက် အစ်ကိုက ကျွန်မစိတ်အာရုံထဲတွင် လိုနေသည့်ဟာကွက် ရုပ်ဝတ္ထုတစ်ခု အကြောင်းနှင့် ဆောင်ရွက်ရမည့် နည်းလမ်းများကိုပါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြပါသည်။

ဆောင်ရွက်ရမည့် နည်းလမ်းများ

အဆောင်ရုပ်တုအဖြစ် သစ် ကနက်သား လေးလက်မခန့်ကို ကျား ရုပ်ထုရပါမည်။ ပေးထားသည့် ဂါထာကို အလွတ်ကျက်မှတ်ထားရ မည်။ မိမိအား မေတ္တာဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အခကြေးငွေ ပေး၍လည်း ကောင်း၊ တစ်ဖက်သားအပေါ် မလို မုန်းထား၍လည်းကောင်း၊ လက်စား ချေ(ကလဲ့စား)လိုစိတ်၊ ရန်ငြိုး ရန်စ ရှိ၍သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဖက် သား ဒုက္ခရရှိစေရန် ခိုင်းစေသည့် အခါတွင်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ် တိုင် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သော ကိုယ်၊ နှုတ် တို့ဖြင့် စော်ကားကျူးလွန်သူတို့အား လက်စားချေလိုခြင်း စသည့် ကိစ္စ များရှိလျှင် . . .

သစ်ကနက်သားဖြင့် ထုလုပ် ထားသော အဆောင်(ကျား)ရုပ်၏ ဦးခေါင်း၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ မျက်စိ၊ လည်ပင်း၊ ခြေ၊ လက်၊ ဝမ်းပိုက်၊ ကျော စသည့် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့ အနက် မိမိဆန္ဒရှိသော (သို့) မိမိ

ထိုမျိုးရိုးစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းရရှိသော အမွေမှာ ဖော်ပြပါ ဂါထာကိုတစ်ပုဒ်နှင့် အဆောင်အရုပ်(ကျား) တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုဂါထာကို ၁၁ ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး မိမိမလိုမုန်းတီး ရန်ငြိုးရှိသူ (သို့) မိမိအား အခငွေပေး၍ စေခိုင်းလာသူအား အဆောင်ရုပ်ကို ၎င်း၏သဘောဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အား ခိုင်းစေသူ၏ဆန္ဒ (ဒုက္ခပေးလို သော) အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့အား အဆောင်ဂါထာကို ၁၁ ခေါက်ရွတ်၊ စိတ်အာရုံညွတ်လျက် တာဝန်ပေး ခိုင်းစေသူဆန္ဒ(ဝေဒနာခံစား)အတိုင်း ဒဏ်ရာ၊ အနာတရ ရရှိစေရန် ရည် မှန်း၍ မိမိ၏ ယာလက်ညှိုးဖြင့် သုံး ကြိမ် ဖိနှိပ်ပေးရမည်။

ဥပမာ-ဦးခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ (ဒဏ်ရာ)ဖြစ်စေလာပါက ဂါထာကို ၁၁ ခေါက်ရွတ်၊ သစ်ကနက်သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ကျားရုပ်ဦးခေါင်း ကို သုံးကြိမ် ယာလက်ညှိုးဖြင့် ဖိနှိပ် ပေး၍ အာရုံပြုခြင်း။

အဆိုပါ လူ့ပယောဂကြောင့် ခံစားနေရသော ဝေဒနာရှင်အား ပျောက်ကင်းအောင် ခိုင်းစေလိုပါက အထက်ပါအတိုင်း ဂါထာကို ၁၁ ခေါက်ရွတ် အာရုံပြုပြီး ခံစားနေရ သည့်ဝေဒနာ အစိတ်အပိုင်းအလိုက် ယာလက်ဖြင့် သုံးကြိမ်ဖိနှိပ်ပေးပါ က ယူပစ်သလို ခံစားနေမှုများ ပျောက်ကင်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမွေပေးသူ အစ်ကို၏ စေတ နာမှာ ကျွန်မ မုဆိုးမဘဝ တစ်သက် တာတွင် မပူမပင် လူ့လောကအလယ် တွင် နေနိုင်အောင် အထောက်အကူ ဖြစ်စေမည့် စီးပွားရှာနည်း တစ်ခု အဖြစ် သုံးစွဲရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မပေါ်ထားရှိသော အစ်ကို ဖြစ်သူ၏ စေတနာနှင့် သံယောဇဉ် မှာ လွန်စွာကြီးမား တန်ဖိုးရှိလှပါ သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်မအနေဖြင့်

ငယ်စဉ်လူမှန်းသိတတ်စ ကလေး ဘဝကပင် ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် အသိ၊ သတိနှင့်ယှဉ်ပြီး စောင့်ထိန်း သူဖြစ်၍ သူတစ်ပါး၏အခက်အခဲ ကျောင်းကျိုးကိစ္စများကို ကူညီဖြေ ရှင်းဆောင်ရွက်ပေးရန် ဆန္ဒရှိလာ ပါသော်လည်း သူတစ်ပါးအပေါ် ဆိုးကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရန် ပြောဆိုခိုင်းစေလိုပါက မိမိ၏ ဖြူစင် သန့်ရှင်းသော စိတ်တွင် ညစ်နွမ်း လိပ်ပြာမသန့် စိုးရိမ်မိသည်။ သို့ အတွက် အစ်ကိုဖြစ်သူရှိစဉ်က မိမိ ကတိစကားကြောင့် အမွေဂါထာနှင့် အဆောင်ရုပ်တုနှင့် ဆောင်ရွက်ရ မည့် နည်းလမ်းများကို ဦးနှောက် မှတ်ဉာဏ်တွင် မှတ်သားသိမ်းဆည်း ထားလင့်ကစား အဆောင်ရုပ်တု ကျားရုပ်ကို မထုလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ အဆို ပါဂါထာစာရွက်ကိုပင် မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် လျှို့ဝှက် စွာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အမွေရရှိပြီး မသုံးစွဲရသေးသော ဂါထာနှင့်(ဆောင် ရွက်ရန်နည်းလမ်း) အဆောင်ကျား ရုပ်တို့ကိုလည်း အစ်ကိုကွယ်လွန် သွားပြီဖြစ်၍ မိမိမှတ်ဉာဏ်မှာပင် မေ့ပျောက်နေပြီဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် ပြင်ပပယောဂဖြင့် တရား မဲ့ လုပ်ကြံခံနေကြရသော အပြစ်မဲ့ သူတို့အား စေတနာဖြင့် ကယ်တင် လိုသူ ဝါသနာ(ကုသိုလ်ရှင်) ဆရာ များအတွက် မိမိမသုံးစွဲဘဲ မှတ်

ဉာဏ်မှာပင် ပယ်ဖျက်ထားခဲ့သည်။ အစ်ကို၏ အမွေဂါထာဆန်းစာရွက် ကို သိမ်းဆည်းထားရာမှ လာဘ်မိုး စေ့စာပေတိုက်၏ စာပေချစ်သူ (စေတနာရှင်)များ အကျိုးပြု သုံးစွဲ နိုင်ရန်ဖော်ပြလိုက်သည့်အပြင် မူရင်း ကို မိတ္တူကူးပေးလိုက်ပါသည်။

မူရင်းဂါထာ

တိလူနာမ စိက္ခိုင်း (ခိုင်းလုလု)?

မှတ်ချက်

အကျိုးရှိစွာ ကယ်တင်လို စိတ်မရှိဘဲ လောဘစိတ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရှိ (အကြောင်းမဲ့) ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုခြင်း မပြုလုပ်ရ။ စောင့်ထိန်း ရန်နှင့် အသုံးပြုသူမှာလည်း မိသား စုအတွင်းမှ (ဩရဿ)များသာ လက်ဆင့်ကမ်း ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ဂါထာရှင်၏ လက်ရေးမူဖြင့် စည်း ကမ်းအမှာစာကို မိတ္တူကူး သတိပေး လိုက်ပါသည်။

မိတ္တူစာမူ

တိလူနာမ စိက္ခိုင်း (ခိုင်းလုလု)?

မည်သည့်အခါမျှ အကြောင်း မဲ့ မရွတ်ဆိုရ။ ကျပ်တည်းစွာ စောင့် ဆည်းရမည်ဖြစ်သည်။ (မည်သည့် ဘာသာနှင့်မျှ ဘာသာပြန်၍ ရမည် မဟုတ်ပါ။)

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

မြင်အောင်ကြည့် သိအောင်လုပ်

(စစ်သည်တစ်ဦး၏ ဒဿန)

အရွယ်က စကားပြောသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ယခုလို စစ်မှုထမ်းဘဝမှ အရပ်ဘက်ဌာန(အစိုးရ) အကူးတွင် အားလပ်နေသည့် ကြားကာလ၌ ဗဟုသုတ ရှာမှီးနေချိန် အသက်အရွယ်အရ ၄၀ နှစ် ရောက်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ရာ စစ်မှုထမ်းဘဝမှ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် နှစ် ၂၀ ခန့်အား ပြန်ပြောင်း သတိရမိပါသည်။

လူအမျိုးမျိုးနှင့် ဆက်ဆံဖူး၊ အတူတွဲလုပ်ဖူး၍ လည်း ဘဝအတွေ့အကြုံများ ရင့်ကျက်လာပြီဟု မိမိကိုယ်ကိုမိမိ သုံးသပ်မိသည်။ သို့သော် အချို့သော လူများသည် မြင်အောင် မကြည့်တတ်ကြပါ။ မိမိအသားစီးချိန် မိမိဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သူများအား အထင်သေးစွာ ဆက်ဆံတတ်ကြသည်။ လူတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် ဆက်ဆံတတ်သူ မရှိနိုင်ပါ။ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု မှားယွင်းစွာ ပြောတတ်၊ ပြုမူတတ်ကြပါသည်။ မိမိလည်း ရှိနိုင်ကြောင်း ဝန်ခံပါ၏။ သို့သော် မိမိ၏စကားတစ်ခွန်းကြောင့် တစ်ဖက်လူအနေရခက်မည်ကို မိမိအမြဲ ဆင်ခြင်ပြောနေလေ့ရှိပါသော်လည်း သွေးသားနှင့်တည့် ဆောက်ထားသော လူသားမန်သာဖြစ်၍ မီးသုံးမီးဖြစ်သည့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတော့ မကင်းသေးပေ။ ထိုမီးများကြောင့် ကိလေသာထူပြောခြင်း၊ မှားယွင်းစွာ ဆက်ဆံပြောဆိုပြုမူတတ်ခြင်းများဖြစ်ကြောင်း၊ လူမှန်လျှင် ၎င်းအသိရှိဖို့လိုပေသည်။ သိဖို့အတွက် မြင်အောင် ကြည့်တတ်ရပါမည်။

ကျွန်ုပ်သည် လူသားချင်း စာနာတတ်၍ အထူးသဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ၊ မိမိထက်ဘဝနိမ့်သူ၊ အသိပညာ အတတ်ပညာ နည်းပါးသူများတွေ့က ကူညီမြဲဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ထံမှ ဘာပြန်ရဖို့ကိုမျှ မျှော်လင့်ချက် မထားတတ်ပေ။ ကူညီတတ်မှုဆိုရာ၌လည်း ကူညီသင့်သူကိုသာ ကူညီသဖြင့် အထူးရှောင်၍ အထူးပေါင်းသင်း ဆက်ဆံသင့်သူကို ပေါင်းသင်း(သို့) ဆက်ဆံနေဖို့ လို

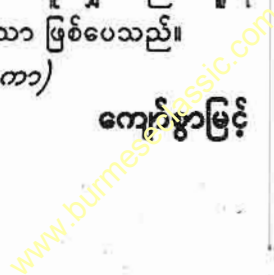
သည် မဟုတ်ပါလော။ ဤသည်ကား မင်္ဂလာတရား တော်အရလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အချို့သည် ဘဝကို ရေစုန်မျောတတ်ကြသည်။ ယင်းအထဲတွင် မိမိမပါဖို့ လူတိုင်း ကြိုးစားသင့်သည်။ “ဪ . . . ငါ့ကုသိုလ်ကံက ဒီလောက်ပဲ ပါတာပါလား”ဟူ၍ ရပ်တန့်နေ၍ မရပေ။ ရုန်းကန်သင့်တာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှ အောင်မြင်သော လူ့ဘဝကို ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဘဝကို ပုံသေတွက်၍ မရပေ။ အလုပ်ဆိုသည်မှာလည်း ပုံသေသဘောမထားဘဲ ကြုံသလို ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်/ဖြစ်သင့်သလို ကြည့်ကောင်းအောင် လုပ်တတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ချို့က စွမ်းဆောင်မှု၊ အောင်မြင်မှု တစ်ခုရလျှင် ၎င်းနောက် သာယာမှိုန်းမောနေတတ်သည်။ အရေးပေးသင့်သူကို အရေးပေး ဆက်ဆံကြရမည်သာဖြစ်သည်။ ဆည်းပူးသင့်သူ ဆရာသမား၊ မိတ်ဆွေတို့အား ဆည်းပူးတတ်ဖို့နှင့် ဆည်းပူးနေဖို့ လိုပေသည်။ ခြောက်တိုင်းလည်း ကြောက်ရန်မလိုသလို၊ မြောက်တိုင်းလည်း မြောက်နေရန် မလိုပေ။ အရာရာ၌ သတိတရား လက်ကိုင်ထားဖို့ လိုပေသည်။

“အထူး”ဆိုသော စကားရပ်အား အချို့ အသုံးများကြသည်။ ထူးသောပုဂ္ဂိုလ်မှ အချို့က ဆည်းကပ်ပေါင်းသင်းချင်ကြသည်။ အောင်မြင်သောသူကိုသာ အချို့က ရွေးချယ် ပေါင်းသင်းတတ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုသူပေးသော ဒုက္ခကိုတော့ မခံစားချင်တတ်ကြပေ။ ဒါလည်း လူ့သဘောသဘာဝပင် ဖြစ်သည်။ လမ်းပေါ်ရောက်ရင်း လမ်းပျောက်နေသူများ အများအပြား ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ယခု ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်နေ၏။ ဘယ်တော့မှ ထူးမည်မသိ။ ထူးလျှင်လည်း မရူးရအောင် ထိန်းဖို့ကြိုးစားရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

(သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာ)

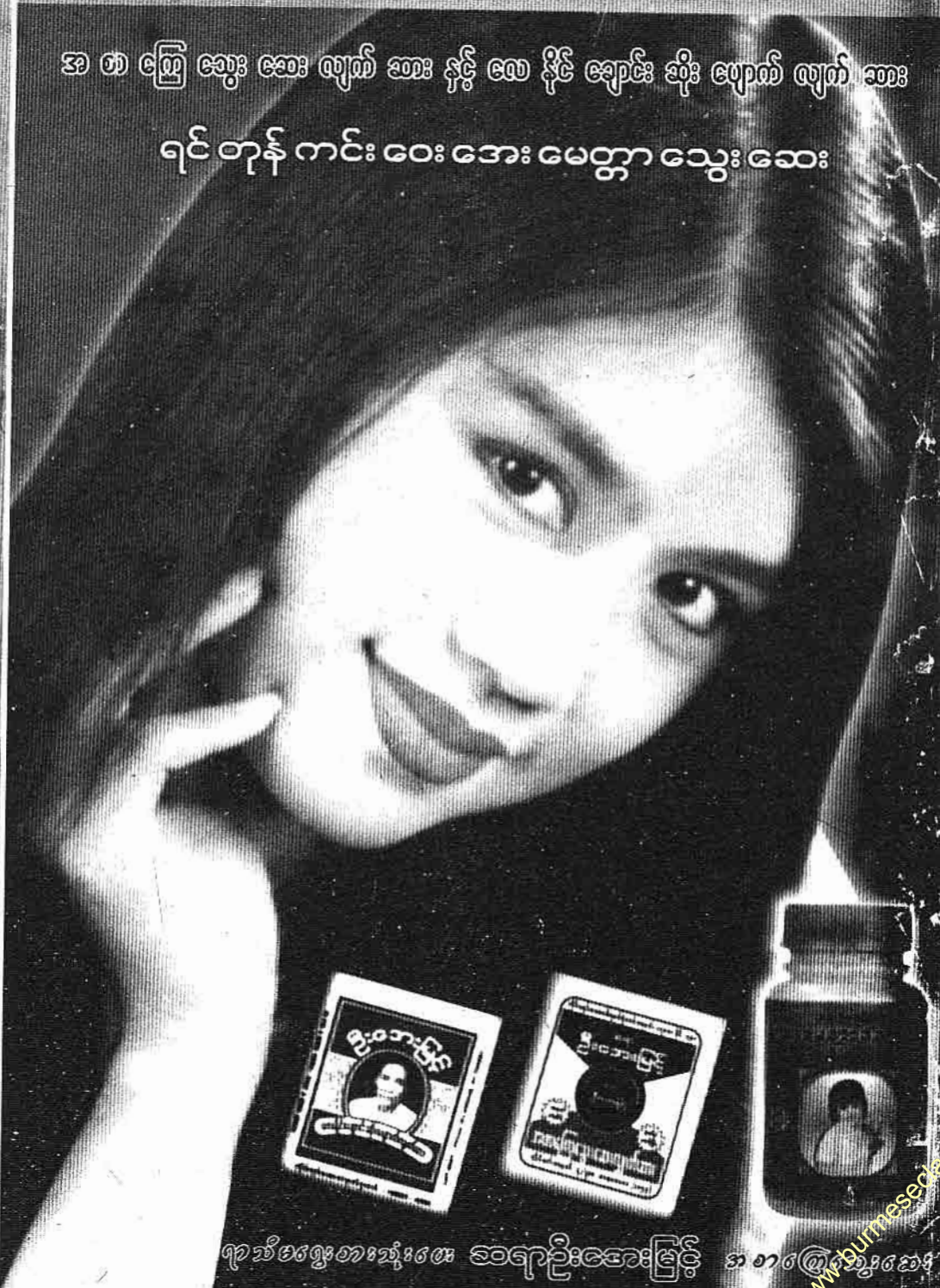
ကျော်စွာမြင့်

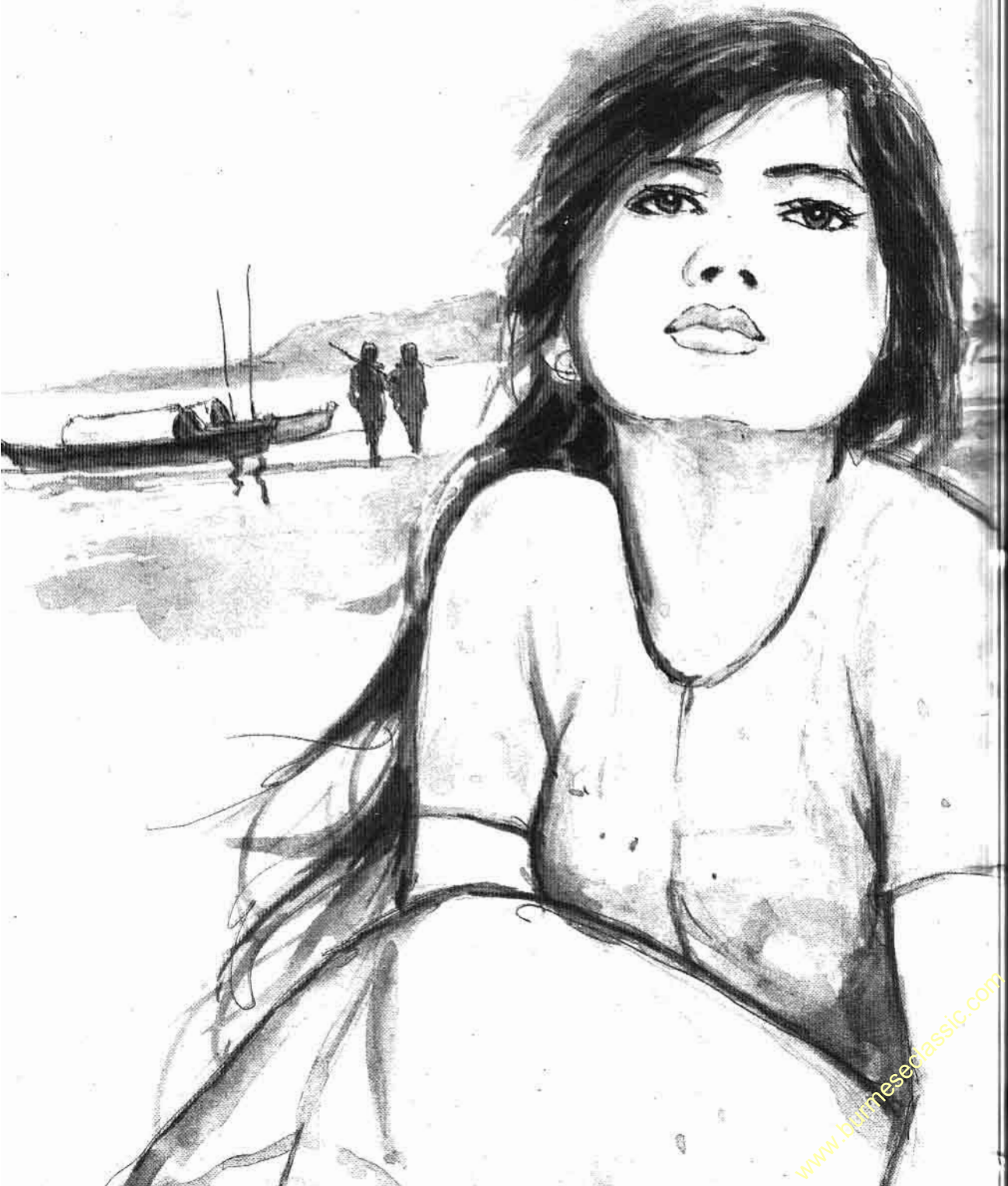
ဦးအေးမြင့်

ယခင်မှ
လက်တွေ့
အဝတ်အစား

အ ဟ ကြံ ဓား ဆေး လျက် ဆား နှင့် လေ နိုင် ချောင်း ဆိုး ပျောက် လျက် ဆား
ရင် တုန် ကင်း ဝေး အေး မေတ္တာ သွေး ဆေး

ရာဘီဗလ္လေတေးဆုံးဝေး ဆရာဦးအေးမြင့် အစားထိုးစား

ယခင်လမှအဆက်

“ဟာ...လွဲကုန်တော့မှာပဲ။ ကိုဗညားကို တွေ့အောင်အမြန်လိုက်ရှာခေါ်မှ။ ဒီအိမ်နဲ့ ဒီခြံ ကျော်ကျော်ကို ပေါင်ထားတာလည်း မိုးတိုပဲပြန်ရမယ်။”ကိုယ့်ကို ငွေပြန်ဆပ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ အဲ့ဒါ ဘယ်သူကြောင့်လည်း သိလား။ ကိုဗညားကြောင့် ကိုဗညားကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ အကြောင်းစုံကို နောက်မှရှင်းပြမယ်။ ရှင်းပြလို့ အချိန်ကုန်သွားရင် ကိုဗညားနဲ့ လွဲနေဦးမယ်။ ကိုယ့်ကားနဲ့ ကိုဗညားရဲ့နောက်ကို အမြန်လိုက်ကြရအောင်”

ကျော်ကျော်က ပြူးပြူးပျာပျာနှင့် ပြောလေ၏။

“ဟတ်ပါတယ်။ အခုကိစ္စကမောင်ဗညားမရှိလို့ မဖြစ်တဲ့ကိစ္စ။ မောင်ဗညားကိုတွေ့အောင် ရှာပြီးခေါ်ခဲ့ရမယ်။ ခုနက မောင်ကျော်ငင်လတ်ပြောသလိုပဲ မောင်ဗညားကိုတွေ့ပြီးမှ အကြောင်းစုံပြောလို့ရမယ်”

ရှေ့နေ ဦးကျော်မောင်ကပါ ထပ်ဆင့် ပြောလိုက်၏။

ဗညားက ဝင်းကျိုက်ကို ပြန်မှာဆိုတော့ ဟိုဘက်ကမ်းကူးဖို့ သင်္ဘောဆိပ်ကို သွားမှာပဲ။ သင်္ဘောဆိပ်ကို လိုက်ရင်မိနိုင်တယ်။

ဒေါ်သူတမီးက ဝင်ပြောလိုက်၏။ သို့ဖြင့် အားလုံးကားပေါ်တက်ကာ သင်္ဘောဆိပ်သို့ မောင်းနှင်လာခဲ့လေ၏။

(၇)

ကျွန်ုပ် သင်္ဘောဆိပ်သို့အရောက်နည်းနည်းနောက်ကျသွား၏။ သင်္ဘောက မုတ္တမဆိပ်ကမ်းသို့ ထွက်သွားပြီ။ ရေလယ်သို့ပင်ရောက်နေပြီ။ နောက်ထပ် မုတ္တမဘက်ကမ်းသို့ ထွက်မည့်သင်္ဘောအား တစ်နာရီခန့် စောင့်ရပေဦးမည်။

ကျွန်ုပ်အဖို့ ဗောတံတားမှာ ထိုင်ကာ မြစ်ပြင်သို့ ထိုင်ငေးရင်း ကျွန်ုပ်၏ ဘဝအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ပြန်စဉ်းစားနေမိလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် လောကထဲသို့ အလွန်ကဲဆိုးစွာ ရောက်ရှိခဲ့ရသူဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိဘနှစ်ပါး မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကိုပင် ကျွန်ုပ်မသိပေ။ ဆရာသခင်သည် ဂန္ဓာရီလှည့်၍

ကျွန်ုပ်တို့လေး ပေတ္တာရင်

အတွဲ(၇)

ကျင့်စဉ်စခန်းဝင်ရင်း သုသာန်တစ်ခုမှာ စွန့်ပစ်ထားခြင်းခံရသော ကျွန်ုပ်အား တွေ့ရှိပြီး မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဒုက္ခခံမွေးမြူ စောင့်ရှောက်ခဲ့လေ၏။

လူမုန်းသိတတ်သောအခါ ဆရာ သခင်သည်ပင် ကျွန်ုပ်၏ ဝိဘာအဖြစ် မှတ်ယူသဘောထားရလေ၏။ ဤသည် မှာလည်း ဆရာသခင်က ပြောပြထား၍ ကျွန်ုပ်သိရှိရသော ငယ်ဘဝအကြောင်း ဖြစ်၏။ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်ကံဆိုးပြန် လေပြီ။

“ဗညား”

ကျွန်ုပ် မည်မျှအတွေးလွန်နေသည် မသိ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်သံနှင့်အတူ နူးညံ့ သော လက်တစ်ခုက ကျွန်ုပ်၏ ပခုံးပေါ် လာတင်မှ သတိပြန်ဝင်လာ၏။ ကျွန်ုပ် ကြည့်လိုက်သောအခါ မိန်းကလေးကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ဗညား မိုးနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ”

မိန်းကလေးက ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်လေ ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ နေ့ခင်းကြောင်တောင် အိပ်မက်နေသလား အောက်မေ့မိ၏။ ကျွန်ုပ် အတွေးလွန်ပြီး စိတ်က ထင် ယောင်ထင်မှား ဖြစ်သည်ဟုလည်း ထင်၏။

“မိန်းကလေး ဟုတ်ပါတယ်နော်”
ကျွန်ုပ်က မယုံမရဲနှင့်မေးလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ်။ မိုးပါ”

“မင်း ကျုပ်ကို ဘာတွေဆက်ပြီး ဒုက္ခပေးဦးမလို့လဲ၊ မင်း ကျော်ကျော်

ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ လက်ထပ်ရမယ် မဟုတ် လား။ သွားသွား။ ကျုပ်ကို မခေါ်နဲ့၊ ကျုပ် ပြန်မလိုက်ဘူး။ ကျုပ် ဂစ္ဆာရီကိုပဲ ပြန်မယ်”

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ပြောလိုက်သော အခါ မိန်းကလေး မျက်ရည်ဝဲသွား၏။ မတတ်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်မှာ တစ်ခါသေဖူး ၍မှ ပျဉ်ဖိုးနားမလည်၍ မဖြစ်တော့။ ကျွန်ုပ်သည် ခဲမှန်ခဲဖူးသော စာသူငယ် ဖြစ်၏။

“မိုးနဲ့ လက်ထပ်ရမှာ ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး။ မိုးနဲ့လက်ထပ်ရမှာက ကို ဗညားပဲ။ ဒီတော့ ကိုဗညားပြန်လိုက် ခဲ့ပါ”

“မလိုက်ဖူးဗျာ၊ မလိုက်ဖူး။ ဂစ္ဆာရီ မှာက ကျုပ်ရဲ့ဘဝ အေးချမ်းတယ်။ ဒီမှာ မအေးချမ်းဘူး။ ပူလောင်တယ်။ ကျုပ် ဘယ်လောက် ပူလောင်နေတယ် ဆိုတာ သိရဲ့လား။ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ကျုပ်ကို အရူးလုပ်ကြဦးမလို့လား”

မသူတော် ကျော်ကျော်က မိန်း ကလေးနှင့် လက်ထပ်ရမည့်သူမှာ သူ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်ဟုဆို၏။ ကျွန်ုပ် လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိပေ။ နောက်ထပ်လည်း မည်သည့် သောကဝေဒနာမျှလည်း မခံ စားလိုတော့သောကြောင့် ကျွန်ုပ်က ခါးခါးသည်းသည်း ငြင်းလိုက်လေ၏။

“မိုးကိုချစ်ရင် လိုက်ခဲ့ပါ ဗညား ရယ်၊ မိုး တောင်းပန်ပါတယ်”

မိန်းကလေးက ကျွန်ုပ်ကို ပြော လာပြန်၏။

“ဘာ မင်းပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို မင်းမမှတ်မိတော့ဘူးလား။ မနေ့ကပဲ ပြောခဲ့တာလေ။ ဟောဒီနားထဲမှာ သံ ရည်ပူတွေ လောင်းချလိုက်သလို ကျုပ် ကြားခဲ့တယ်။ ကျုပ် မှတ်မိတယ်။ ကျုပ် ကိုမုန်းတယ်ဆို၊ သီရိစောစန္ဒာ ခံစားရ သလို ကျုပ်လည်း ခံစားစေရမယ်ဆို၊ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ် ခံစားနေရပါ တယ်ဆိုရင် မင်းကျေနပ်လိုက်တော့၊ ကျုပ် ဘဝထဲမှာ မိုးဆိုတာ မရှိဘူး။ မင်းနဲ့ နောက်ထပ်ပြန်လိုက်သွားရတာ ထက်စာရင် ဟောဒီ သံလွင်မြစ်ထဲမှာ ကျုပ် သေလိုက်တာကမှ ကောင်းမယ်။ ဒီတော့မှ ကျုပ်ခံစားနေရတာတွေက ငြိမ်းမှာ။ ကျုပ် ပူလောင်နေရတာတွေ အဆုံးသတ်မှာပါ”

“ပြောတော့ ဗညားရယ်။ မိုးက ပြောခဲ့မိတာကိုး။ သံလွင်မြစ်ထဲတော့ မဆင်းလိုက်ပါနဲ့”

“ဒါဆိုရင် မင်းပြန်တော့”

မိန်းကလေးမှာ လူအများကြား မရက်နိုင်ဘဲ ထိုင်ချကာ မျက်နှာကို အုပ်၍ ငိုလိုက်လေ၏။

“ကလေးစိတ်တွေ သိပ်လှုပ်ရှားနေ တယ်။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်ထားပါ။ ပြီးရင် ဦးရဲစကားကို နည်းနည်းနား ထောင်ပေးစမ်းပါ။ နားမထောင်ချင်တာ တောင်မှ သည်းခံပြီး နားထောင်ပေးပါ”

နောက်ထပ် ကျွန်ုပ်မသိသော လူ တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်ကို ပြောလာ ပြန်၏။

“ဦးရဲနာမည်က ဦးကျော်မောင်လို့
ခေါ်တယ်။ ရှေ့နေတစ်ဦးပါ။ ကလေး
ဘဝ အစစအရာရာ အဆင်ပြေအောင်
ကလေးအတွက် မာလီကြီးက အကုန်လုံး
စီစဉ်သွားပေးခဲ့တယ်”

မာလီကြီးဆို၍ ကျွန်ုပ်စိတ်ဝင်စား
သွားခဲ့၏။ မာလီကြီးက မာန်တွေ ထန်
လာအောင် မန္တန်ကို ရွတ်ခိုင်းခဲ့၏။ ယခု
ထွက်လာခဲ့သော အချိန်မှာ မာလီကြီးကို
ဖင် ကိုယ့်အပူနှင့်ကိုယ်ပို နှုတ်မဆက်
လာရချေ။

“မာလီကြီးက ကျုပ်ကို ဘာတွေ
စီစဉ်ပေးခဲ့လဲ”

“အဲဒါကို အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ
ဦးပြောပြမယ်။ ဦးတို့နဲ့ ပြန်ပြီး ခဏဖြစ်
ဖြစ် လိုက်ခဲ့ပါ။ နောက်မှ ဂစ္ဆာရီကို
ပြန်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ကလေးကို
မထားပါဘူး”

ဦးကျော်မောင်ဆိုသူက ပြောလိုက်
၏။

“ဟုတ်ပါတယ် မောင်ဗညားရယ်။
အကျိုးအကြောင်း သိရအောင် ခဏ
လေးပြန်လိုက်ခဲ့ဖို့ ဒေါ်ဒေါ် မေတ္တာရပ်ခံ
ပါတယ်”

ကျွန်ုပ် အနည်းငယ်တွေဝေစဉ်းစား
လိုက်၏။ မာလီကြီးက ကျွန်ုပ်အတွက်
ဘာတွေ လုပ်ပေးထားသလဲဆိုတာ
ကိုတော့ သိချင်၏။ မာလီကြီးကို နှုတ်မ
ဆက်ခဲ့ရသောကြောင့်လည်း မာလီကြီး
နှင့် တွေ့လိုစိတ်က ဖြစ်ပေါ်လာပြန်၏။

“ကျုပ် လိုက်ခဲ့ပါမယ်”
ကျွန်ုပ်၏ စကားကိုကြားသောအခါ
မိန်းကလေး၏ မျက်နှာ ပြန်လည်ရွှင်
လန်းသွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မိန်းကလေး
တို့စီးလာသောကားဖြင့် ပြန်လိုက်ခဲ့လေ
တော့၏။

(ဂ)

“မနေ့ ညနေလောက်မှာ ဒီမှာ
အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မာလီကြီး ကျွန်တော့်
ဆီရောက်ရှိလာခဲ့တယ်။ သူ ကျွန်တော့်
ကို စကားတွေ တော်တော်များများ
ပြောသွားခဲ့တယ်။ ဟောဒီသေတ္တာ
ကလေး မောင်ဗညားဦးကို ပေးလိုက်ပါ
လို့လည်း မှာလိုက်တယ်။ ဒီသေတ္တာ
လေးဟာ မောင်ဗညားဦးနဲ့ သက်ဆိုင်
တဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်လို့ အထဲမှာ ဘာတွေရှိ
သလဲဆိုတာ မောင်ဗညားဦးဖွင့်ကြည့်
လိုက်ပါ”

ဦးကျော်မောင်က ကျွန်ုပ်အား
သော့တစ်ချောင်း ကမ်းပေး၏။

ဦးကျော်မောင် ကမ်းပေးသော
သော့ကိုယူကာ မာလီကြီးက ကျွန်ုပ်
အတွက်ပေးခဲ့သည်ဆိုသော သေတ္တာကို
ဖွင့်လိုက်၏။ ပထမဦးစွာ စာရွက်ခေါက်
ကလေးကို တွေ့ရှိရ၍ ထိုစာရွက်ခေါက်
ကိုယူကာ ဖြန့်ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

လူလေး . . . လူလေးအေးတွက်
အစစအရာရာ အဆင်ပြေအောင်အဘ
စီစဉ်ပေးခဲ့တယ်။

အဘလည်း ဝင့်ကြွေးရှိလို့ ဒီမှာ
ငါးနှစ်တိတိ ဝင့်ကြွေးကို လာဆပ်နေရ
တယ်။ လူလေးအလာကိုလည်း စောင့်
ရင်းနဲ့ပေါ့။ လူလေး ရောက်လာခဲ့ပြီ
မဟုတ်လား။

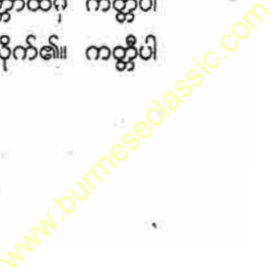
အခုတော့ အဘရဲ့ ဝင့်ကြွေးက
ကုန်ပြီ။ ဂန္ဓာရီလှည့်ဖို့ ကျင့်စဉ်စခန်း
တွေက ရှိသေးတယ်။ အဘတို့လမ်းစဉ်
မှာက ဝင့်ကြွေးရှိရင် ကုန်အောင်ဆပ်
ရတယ်။

လူလေးလည်း ဝင့်ကြွေးရှိတော့
ဆပ်ရဦးမှာပဲ။ ဝင့်ကြွေးကျော့တဲ့ တစ်နေ့
အဘတို့လိုပဲ ဂန္ဓာရီခရီး ပြန်ထွက်ရ
မယ်။ လမ်းစဉ်တော်ကို ပြန်လျှောက်ရ
မယ်။ ဒါက အခိုက်အတန့်ပါကွယ်။

လူလေးရောက်နေတဲ့ အိမ်က
မိသားစုတွေဟာ အဘ တစ်ခါက
ပြောသလိုပေါ့။ ဒုက္ခသည်တွေပါကွယ်။
ကယ်တဲ့ ကယ်လှည့်ကြုံလို့ ကယ်ရတာ။
အဲဒီလို ကယ်ဖို့အတွက်လည်း လူလေးရဲ့
ဆရာသခင်က လူလေးကို ဒီလွှတ်လိုက်
တာ။ အကြောင်းမဲ့ လွှတ်ပေးလိုက်တာ
မဟုတ်ဘူး။

တစ်နေ့တော့ လူလေးနဲ့ အဘ
ပြန်ဆုံကြဦးမှာပါ။

အားငယ်မနေနဲ့။
လူလေးရဲ့ မာလီကြီး ဦးပညာဗလ။
ကျွန်ုပ်သည် မာလီကြီး၏ စာကို
ဖတ်ပြီးနောက် သေတ္တာထဲမှ ကတ္တီပါ
အိတ်ရုံလေးကို ယူလိုက်၏။ ကတ္တီပါ

အိတ်ရုံကို ဖွင့်၍ နိုက်ထုတ်လိုက်သော အခါ လွန်စွာ အရည်အသွေးကောင်း လှသော ပတ္တမြားကြီးတစ်လုံး ပါလာ၏။

ပတ္တမြားကို စက္ကူတစ်ခုပေါ်သို့ ချလိုက်သောအခါ ပတ္တမြား၏ အရောင် မှာ စက္ကူပေါ်၌ လွင်၍နေလေ၏။

“ဒီပတ္တမြားဟာ ဘယ်လောက်တန်ဖိုးရှိမလဲဆိုတာ ခန့်မှန်းကြည့်ကြပါ”

ဦးကျော်မောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ အားလုံး၏ အကြည့်က ပတ္တမြားကြီးထံသို့ ရောက်ရှိနေကြ၏။ ကျော်လင်လတ်သည်လည်း ပတ္တမြားကြီးအား တပ်မက်သောစိတ်ဖြင့် မခွာတမ်းကြည့်ရှုနေလေ၏။

“တန်ဖိုးက တော်တော်ကြီးမယ်။ ခန့်မှန်းလို့မရဘူး”

ဦးထွန်းလှိုင်က ပြောလိုက်၏။

“မောင်ကျော်ကျော်ရော ခန့်မှန်းနိုင်ပါသလား”

“မခန့်မှန်းနိုင်ပါဘူး”

“ကောင်းပြီ ဒါဆိုရင် မာလီကြီး ပြောသလိုပဲ ကျုပ် ဒီပတ္တမြားကြီးကို သိန်း (၅၀)နဲ့ပဲ ဖြတ်ပေးလိုက်မယ်”

(ထိုအချိန်က ငွေကြေးတန်ဖိုးရှိသော အချိန်ဖြစ်ရာ သိန်း ၅၀ ဆိုသော ငွေမှာ နည်းလှသော ငွေမဟုတ်ပေ။ ကားတစ်စီးမှ သောင်းဂဏန်းမျှသာရှိသော ခေတ်ဖြစ်ပြီး စက်ဘီးမှာ သုံးရာ၊ လေးရာမျှနှင့် ဝယ်စီးနိုင်သော အချိန်အခါဖြစ်လေ၏။)

“ဦးထွန်းလှိုင်တို့က ကျော်ကျော်ကို ငွေနှစ်သိန်းနဲ့ အိမ်ခြံကိုပေါင်ထားတာ ဖြစ်တော့ ကျော်ကျော်က အဲဒီအိမ်နဲ့ ခြံအတွက် အတိုးရော အရင်းရော သုံးသိန်းလို့ သတ်မှတ်လိုက်။ နောက်ထပ်ငွေနှစ်သိန်းကိုပါ ရင်းနှီးစားသောက်ဖို့ထုတ်ပေးလိုက်၏။ အားလုံးစုစုပေါင်း ငွေငါးသိန်းဖြစ်သွားမယ်။ နောက်ထပ် အခက်အခဲကြုံရင်လည်း ကျော်ကျော်ထံမှာ ငွေတွေ သိန်းငါးဆယ်ပြည့်တဲ့ အထိ ထပ်ယူလို့ရတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီပတ္တမြားကို ပြန်ယူမယ်ဆိုရင်တော့ ကျော်ကျော်ကို ဦးထွန်းလှိုင်တို့ယူထားတဲ့ငွေရဲ့ နှစ်ဆကို ပေးဆပ်ပြီးမှ ပြန်ယူလို့ရမယ်။ အခု စုစုပေါင်း ငါးသိန်းဆိုတော့ ပတ္တမြားကို ပြန်ရွေးတဲ့အခါ ၁၀ သိန်းနဲ့ ရွေးရလိမ့်မယ်။

ပတ္တမြားကိုတော့ ကျွန်တော်ပဲ သိမ်းထားလိုက်ပါမယ်။ နောက်ငါးနှစ်ကြာတဲ့အထိ ပတ္တမြားကို ပြန်မရွေးနိုင်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဦးထွန်းလှိုင်တို့က နောက်ထပ် ကျော်ကျော်ဆီက ငွေတွေယူလို့ သိန်းအစိတ် ဖြစ်သွားရင်ဖြစ်ဖြစ် ဒီပတ္တမြားကို ကျော်ကျော်က ပိုင်သွားပြီ။ ကျော်ကျော်ဆီက ငွေဘယ်လောက်ပဲ ယူယူ၊ ယူတဲ့ငွေရဲ့ နှစ်ဆကို ပြန်ဆပ်ရမှာနော်။ သိန်းငါးဆယ်နဲ့ ဈေးဖြတ်ထားတာမို့ သိန်းအစိတ်ပြည့်ရင် ပတ္တမြားကို ကျော်ကျော်က ပိုင်သွားပြီ။ ကဲ ကျော်ကျော်က ငွေနှစ်သိန်းထပ်ထုတ်ပေးလိုက်။

ကျော်လင်လတ်က ငွေနှစ်သိန်းကို စားပွဲပေါ်၌ ချပေးလိုက်၏။

“ဟော့ဒီစာချုပ်မှာ မောင်ဗညားရော၊ ကျော်ကျော်ပါ လက်မှတ်ထိုးပါ။ ဦးထွန်းလှိုင်လည်း လက်မှတ်ထိုးပါ”

ကျွန်ုပ်လက်မှတ် ထိုးပေးလိုက်၏။

“ကျွန်တော် စာချုပ်သုံးစောင်လုပ်ထားတယ်။ ကျော်ကျော်က တစ်စောင်၊ မောင်ဗညားကတစ်စောင်ယူ။ ကျွန်တော်ကတစ်စောင်သိမ်းထားမယ်။ ကိစ္စတွေ အားလုံးပြီးပြီမို့ ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး”

ဦးကျော်မောင်က ပြောဆိုနုတ်ဆက်ပြီးနောက် ပတ္တမြားသေတ္တာနှင့် စာချုပ်ကိုယူကာ ကျော်ကျော်နှင့်အတူ ပြန်သွားလေ၏။

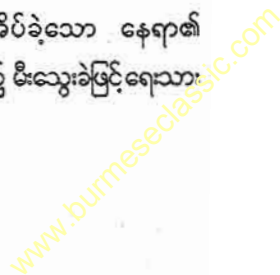
ကိစ္စပိစ္စများ ပြီးစီးသွားသောအခါ ဦးစွာ မာလီကြီးကို သတိရ၏။

မာလီကြီး၏ ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှ၏။

ထို့ကြောင့် မာလီကြီးနေထိုင်ရာ ဘန်ဂလိုဆီသို့ အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် သွား၏။ ဘန်ဂလိုတံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်ကာ မာလီကြီးကိုရှာကြည့်၏။ မာလီကြီး၏ အရိပ်အယောင် အစအနကိုပင် မမြင်တွေ့ရပေ။

မာလီကြီးအိပ်ခဲ့သော နေရာသို့ သွား၏။

မာလီကြီးအိပ်ခဲ့သော နေရာ၏ အထက်ဆေးနံရံ၌ မီးသွေးခဲဖြင့် ရေးသား

စာစု (၉)

ထရေးချတာ

(၁)

မြန်မာဗျည်းအက္ခရာစုစုပေါင်း ၃၃ လုံးရှိပါသည်။

၂၄ လုံးမြောက်၌ (ဘ)ကုန်းနေ ထိုင်လေ၏။

(ဘ)တစ်လုံးတည်းဖြင့် ဆိုလျှင်မူ ဘ-ဘဘဟု ဆိုရပါမည်။

ဘ-ဘဘဟူသည် ပီတ ဖခင် ကျေးဇူးရှင်အား ညွှန်းဆိုဖွဲ့သော စကား လုံးဖြစ်သည်။

(၂၉)လုံးမြောက်မှာ (ဝ)လုံးနေထိုင် လေ၏။

(ဝ)တစ်လုံးတည်းဖြင့် ဆိုပါမူ ဝလင်ခြင်း၊ ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုရပါမည်။

(ဘ)ကုန်းနှင့် (ဝ)လုံးကို ပေါင်းစပ် လိုက်သောအခါ

(ဘ)ကုန်း၏ ဝီတ ဘခင်ကျေးဇူး ရှင်ဟူသော ညွှန်းဖွဲ့မှုသည်လည်းကောင်း၊

(ဝ)လုံး၏ ဝလင်ခြင်း၊ ပြည့်ဝခြင်း ဟူသော ညွှန်းဖွဲ့မှုသည်လည်းကောင်း ပျက်သုဉ်းသွားရလေ၏။

(ဘ)ကုန်းနှင့် (ဝ)လုံးတို့ ပေါင်းစပ် ဖွဲ့တည်၍ဖြစ်လာသော (ဘဝ)ဟူသည့် ဝေါဟာရမှာမူ လျှို့ဝှက်မှု၊ များစွာရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ် ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းလှလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ ဘဝသစ် တစ်ခုကို စတင်နေပြီဖြစ်၏။

ဘဝသည် ပင်လယ်ကြီးဖြစ်နိုင်၏။

ဘဝပင်လယ်ပြင်မှာ ကျွန်ုပ်သည် ကူးခတ်ရတော့မည်ဖြစ်၏။

ဘဝသည် တောင်တန်းကြီးလည်း ဖြစ်နိုင်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဘဝတောင်တန်းကြီး ကို လျှောက်လှမ်းရတော့မည်ဖြစ်၏။

ဘဝမှာ မုန်တိုင်း ကြမ်းချင်ကြမ်း နိုင်၏။ လေရမ်းလည်း ရမ်းချင်ရမ်း နိုင်၏။

ကျွန်ုပ်သည် သုမနဘဝမှဗညားဦး ဘဝအဖြစ် လောကထဲသို့ တိုးဝင်လာခဲ့ လေပြီ။

(၂)

မိဘက ကျွန်ုပ်ကို သင်္ချိုင်းမှာ ယယ် စွန့်ခဲ့သည်။ ဆရာသခင်က သစ်ခေါက် ဆိုးအဝတ်ကို ဆင်မြန်းပေးသည်။

ထို့နောက် ဆရာသခင်က ကျွန်ုပ် ကိုစွန့်ပယ်သည်။ လူ့လောကသို့ပို့သည်။ ယခု မာလီကြီးကလည်း ကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပယ်သွားပြန်ပြီ။

နောက်ထပ် ကျွန်ုပ်အား ဘယ်သူ တွေ့ထပ်ပြီး စွန့်သွားကြဦးမည်နည်း။

ဆရာသခင်သည်လည်းကောင်း၊ မာလီကြီးသည်လည်းကောင်း ကျွန်ုပ် အား စွန့်ခွာသင့်သောအချိန်၌ မဆုတ် မဆိုင်း စွန့်ခွာသွားကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မိန်းကလေးအပေါ် စွဲလမ်းမှု၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာထုခြပ်ဖြင့် စုတည်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်းမှာ

ထားသော စာသားကို တွေ့ရှိရသော ကြောင့် ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

“နုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် လူလေး။ တွေ့ ဆုံခြင်းဟာ ခွဲခွာခြင်းကို ဦးတည်နေ တယ်။ ရှင်ရက်မခွဲရရင်တောင် သေရင် တော့ခွဲရမှာပဲ။ ခွဲခွာချိန်တန်လို့ ခွဲခွာရတဲ့ အခါ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လေ့ကျင့်ထား ပါလူလေး။ လူလေးအနေနဲ့ ပတ္တမြားကို ရအောင်ပြန်ယူဖို့ကြိုးစားပါ”

ထိုစာတန်းကို ဖတ်ပြီးနောက် မာလီကြီးသည် ဤနေရာမှ အပြီးတိုင် ထွက်ခွာသွားပြီကို သိရသောကြောင့် ဝိတ်မကောင်းဖြစ်ရလေ၏။

“လူလေးကို ဘာမှမပြောဆိုဘဲ ထွက်သွားပြီလား မာလီကြီးရယ်။ လူလေး အခက်အခဲတွေနဲ့ ကြုံတဲ့အခါ အားမ ပေးတော့ဘူးလား။”

ကျွန်ုပ်သည် မာလီကြီးကို သတိရ တမ်းတပြောဆိုနေမိ၏။

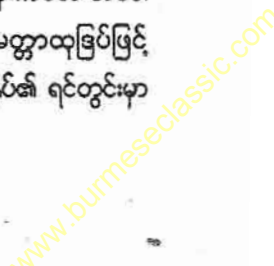
“ဗညားရယ်”

“မာလီကြီးမှ မရှိတော့ဘဲ ဝိတ်ကို ခြိမ်းမုပေါ့”

မိန်းကလေးက ကျွန်ုပ်အား လာ ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်သည် မိန်းကလေးခေါ်ရာ ချီလိုက်ပါရင်း အိမ်ကြီးဆီသို့ ပြန် ဆုတ်ခဲ့လေ၏။

မာလီကြီးကား မနင်ဘဲနှင့်ထွက်ခွာ ခဲ့လေပြီ။

ကျွန်ုပ်မှာမူ နင်ပြီးမှပြန်ရောက်လာ ချိမ်းမိလေ၏။

မိန်းကလေးသည် စူးနစ်စွာ တွယ်ငြိနေလေပြီ။

အချိန်တန်လျှင် ဤမိန်းကလေးကို ကျွန်ုပ် ခွဲခွာသွားနိုင်ပါမလား။

ကျွန်ုပ်သည် ဤနေရာ၌ ဇာတ်ကွက်တစ်ကွက်ကို လာရောက်သရုပ်ဆောင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

ဆရာသခင်နှင့် မာလီကြီးတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ခွဲခွာခြင်းလမ်းစဉ်ကို ပြခဲ့၏။ သူတို့အဖို့ မည်မျှရင့်ကျက်နေကြသည်မသိ၊ ခွဲခွာသင့်သောအချိန်မှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ခွဲသွားနိုင်ကြလေ၏။

သံယောဇဉ်ဟူသည် ပြတ်နိုင်ခဲသည်ဟုတော့ ကြားဖူး၏။

“ဗညား”

ကျွန်ုပ်အား မိန်းကလေးက ခေါ်လိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အတွေးများ ပြတ်တောက်သွားရလေ၏။

“ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ”

ကျွန်ုပ်၏အနားမှာ ထိုင်ချပြီး မေးလေ၏။

“ဗညားတစ်ခုခုကို တွေးနေသလိုပဲ၊ မိုး အနားရောက်နေတာကြာပြီ။ ဗညားကို မိုးကြည့်နေတာ တမေ့တမောပဲ။”

မိန်းကလေးက ထပ်ဆင့်စကားဆိုလေ၏။

“ဟုတ်တယ်။ ကျုပ်တွေ့နေတယ်”

ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျွန်ုပ်တွေ့နေသည့်အကြောင်း အမှန်ပင် ဝန်ခံလိုက်၏။

“ဘာတွေ...”

မိန်းကလေးက သူ၏လက်ညှိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်၏နဖူးကို တို့ထိကာမေးလေ၏။

“ကျုပ်ရဲ့ ဘဝတချို့ပါ”

“ပြီးတော့ ဘာတွေ့သေးလဲ”

“မိန်းကလေးနဲ့ ကျုပ်ရဲ့အကြောင်း”

“မိုးရဲ့အကြောင်း ဟုတ်လား၊ ပြောစမ်း ပြောစမ်း၊ မိုးကြားချင်တယ်။ မိုးရဲ့ အကြောင်း ဘာတွေ့ တွေးနေတာလဲ”

မိန်းကလေးက ချစ်စဖွယ်မေးခွန်းများမေး၍ ကျွန်ုပ်အား စကားတွတ်ထိုးလေ၏။

မိန်းကလေးနဲ့ ကျုပ်ခွဲခွာရရင်ဆိုတဲ့ အကြောင်း”

“ကြည့်စမ်းပါဦး မဟုတ်တာတွေ တွေးနေတာကိုး၊ ကဲ...ဗညားကရော မိုးနဲ့ ခွဲခွာသွားချင်လို့လား”

ဒီတစ်ခါတော့ ပါးစပ်နှင့်မဖြေတော့ဘဲ ခေါင်းကိုယမ်းပြလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်တာပေါ့...ဗညားကလည်း မိုးကိုမခွဲချင်ဘူး။ မိုးကလည်း ဗညားကို မခွဲချင်ဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်နေကြတာပဲ၊ ဘာခွဲခွာစရာလိုလို့လဲ။ ဒါပဲမဟုတ်လား၊ ပြီးပြီပေါ့။ စိတ်မကောင်း စရာတွေ တွေးမနေပါနဲ့။ အခုတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အတူနေကြတာပဲမဟုတ်လား။ အိမ်ကို ပြန်ဝင်ကြရအောင်”

မိန်းကလေး မင်းဘာမှ မသိသေးပါဘူးဟု ကျွန်ုပ် ပြောထုတ်လိုက်ချင်၏။

မိန်းကလေးမှာ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်ပြီး မိဘများက လိုလေသေးမရှိထားလေ၏။ ယနေ့အချိန်အထိ မိန်းကလေးမှာ အခက်အခဲမရှိ၊ ဘဝအကြောင်းကိုလည်း ဘာမှမသိဘဲ ကျွန်ုပ်ကို ချစ်ဖို့ တစ်ခုတည်းသာ သိလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မာလီကြီးပေးခဲ့သော ပတ္တမြားကြီးဆီ အမြဲတမ်းစိတ်ရောက်နေ၏။ ထိုပတ္တမြားကြီး မသူတော်ကျော်ကျော်၏လက်ထဲ မရောက်သွားရန်နှင့် မာလီကြီးထံသို့ ပြန်ပေးရန်အတွက် အမြဲတမ်းတွေးနေမိ၏။

သို့သော်လည်း မိန်းကလေး၏ မိသားစု တစ်စုလုံးက ကျွန်ုပ်အား မည်သည့်အလုပ်မျှ ပေးမလုပ်ကြပေ။

ဦးထွန်းလှိုင်ကဆိုလျှင်

“သစ်စက်လုပ်ငန်းကို အဖေပဲ ဆက်လုပ်ပါမယ်။ ဗညားဘာမှလုပ်စရာ မလိုဘူး လုပ်တာတို့မှာလည်း မဟုတ်ဘူး” ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ အလုပ်လုပ်ခွင့်မရသောကြောင့် ပတ္တမြားကိစ္စမှာ ရင်မအေးဖြစ်ရ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မိန်းကလေးနှင့် တီတီတာတာ စကားများ ပြောဆိုပြီး အိမ်ထဲဝင်ခဲ့၏။

(၃)

မိန်းကလေးသည် ဆရာမလုပ်ကာ ကျွန်ုပ်ကို နေ့စဉ်သင်တန်းပို့ချပေးနေ၏။

ကျွန်ုပ်အဖို့ စကားပြောလျှင် ဝသီ ပါနေသော “ကျုပ်”ဆိုသည့် အသုံးအနှုန်းအစား ကျွန်တော်ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့် ပြောကြားရန်ဦးစွာသင်ကြားပေး၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဆံပင်ရှည်တို့ကိုလည်း ညှပ်ပစ်လိုက်ပြီး ခေတ်ဆံပင်ပုံအတိုင်း ပြုပြင်ပေး၏။ အဝတ်အစားများကိုလည်း ခေတ်နှင့်အညီ ဝတ်ဆင်တတ်ရန် ရွေးချယ်ဝယ်ယူကာ ဝတ်ဆင်ပေး၏။

မိန်းကလေးက ကျွန်ုပ်ကို လူရေးလူရာနှင့် အပြောအဆို၊ အနေအထိုင် ဆက်ဆံရေးများကအစ သင်ပေးနေသော အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်အဖို့ အပျော်ဆုံးနှင့် အကြည်နူးဆုံးအချိန်ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်အား ထမင်းဟင်းခူးခပ်ပြင်ဆင်ကျွေးမွေး၏။ ထမင်းဦး ဟင်းဦးကို ထည်း ကျွေးသည်။ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး ခြေထုပ်လက်နယ်ပြုကာ ကျွန်ုပ်ကို ဦးချထား၏။

ကျွန်ုပ်အား အမျက်သိုရန်လိုခြင်း မရှိဘဲ ကျွန်ုပ်၏အလိုကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးကာ ချစ်ဖွယ်စကားများ ပြောကြားတတ်သော မိန်းကလေး။

ထိုမိန်းကလေးသည် လှပလွန်းသူကလေးလည်း ဖြစ်နေပြန်သောကြောင့် မိန်းကလေးအဖို့ မြတ်နိုးမိရလေ၏။ ကျွန်ုပ်အဖို့ အထောက်အကူပင် မေ့ချင်၏။ ဤသို့ အဖို့ အကူအညီတို့အဖြစ်ဖြင့် ကုန်လွန်

ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာပင်ပန်းခြင်းမရှိ။ ပြဿနာမရှိ။ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ယခုမှ ကုသိုလ်ကံအလွန်ကောင်းသောသူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာ၏။

ထိုသို့နေလာရာမှ တစ်နေ့တွင် ဖြစ်လေ၏။

ထိုနေ့ရောက်ရှိလာမည်ကို ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်ထားပြီးဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် အချိန်တန်လျှင် ဘုရားဝတ်တက်မြဲဖြစ်၏။ ဘုရားဝတ်တက်၍မပြီးမချင်း မိန်းကလေးသည် ကျွန်ုပ်၏အနားမှာ ထိုင်စောင့်နေတတ်၏။

ဘုရားပန်းလဲထားတတ်၏။ ရေချမ်းကပ်လှူထားတတ်၏။ ဆီမီးပူဇော်ထားတတ်၏။ ဘုရားခန်းထဲရောက်လျှင် ဝတ်တက် ပုတီးစိပ်ရုံသာဖြစ်လေ၏။

ဤနေ့တွင် ကျွန်ုပ် ဘုရားဝတ်တက်ပြီး ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏အနား၌ မိန်းကလေးရှိမနေပေ။

ကျွန်ုပ် ဘုရားခန်းမှထွက်လာသောအခါ မိန်းကလေးနှင့် ဒေါ်သူ့ဇာမိုးတို့ တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ် စကားပြောနေကြသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ် အသာနားထောင်ကြည့်၏။

“မေမေတို့သစ်စက်က ရုံးနေတယ် သမီး။ အလုပ်သမားခက သက်သက်ပေးနေရတယ်။ ငွေနှစ်သိန်းကလည်း ကုန်လုပြီး ဒါကုန်ရင် ကျော်ကျော်ဆီမှာ ငွေထပ်ယူရတော့မှာပဲ”

ဒေါ်သူ့ဇာမိုး၏ စကားကို ကြားရသောအခါ တစ်နေ့ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့် မယ်ဆိုတာ ကြီးတွေးထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ သစ်စက်အရုံးပေါ်နေရခြင်းအကြောင်းမှာ မသူတော်ကျော်ကျော်နှင့် ပတ်သက်နေလိမ့် မည်ဟု တွေးမိလိုက်၏။ မည်သို့ပတ်သက်နိုင်သည်ဆိုခြင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်မတွေးတတ်ပေ။

“မေမေတို့ကလည်းလေ၊ ကိုဗညားကိုသနားပါတယ်။ သူ့ခမျာ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနေပါစေ၊ ဒီအကြောင်းချက်ချင်းမပေးသိလိုက်နဲ့ဦး။ သမီးဖြည်းဖြည်းမှပဲ ပေးသိမယ်။ ဖြစ်လာမှတော့လည်း ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ မေမေလည်း စိတ်ချမ်းသာသလိုနေပါ။ ငွေလိုတော့လည်း ဗညားကိုယူခိုင်းရမှာပေါ့။ ကျော်ကျော်ဆီက ငွေမယူရအောင်ကြိုးစားကြံစည်ကြည့်ပါဦး။”

မိန်းကလေးက ဒေါ်သူ့ဇာမိုးကို ပြောလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မသူတော် ကျော်ကျော်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်လိုပေ။ ကျော်ကျော်ထံ အောက်ကြိုလိုသောစိတ်လည်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုကိုဆုံးဖြတ်ကာ မိန်းကလေးတို့မသိအောင် နားထောင်နေရာမှ မိန်းကလေးတို့ သားအမိထံသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။

“ဗညားတောင် ဘုရားဝတ်တက်လို ပြီးသွားပြီ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘုရားဝတ်တက်ပြီး မိုးကိုမတွေ့တာနဲ့ ဆင်းလာခဲ့တာ။ မိုးတို့ ပြောတဲ့စကားကို အကုန်လုံးကြားပါတယ်။ မေမေ ကျွန်တော်လည်း ဒီက မိသားစု တစ်ယောက်ပဲ။ ဒီအိမ်က အရေးကိစ္စတွေ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ပြောပြအသိပေးသင့်ပါတယ်။ တိုင်ပင်သင့်ပါတယ်။”

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ပြောလိုက်သော အခါ မျက်နှာပျက်သွားလေ၏။

“သစ်စက်လုပ်ငန်းကို ကျွန်တော် ဦးစီးလုပ်ကိုင်မယ်”

ကျွန်တော်က ထိုစကားကို ပြောချလိုက်၏။

“မောင်ဗညားက ဘာလုပ်တတ်လို့လဲကွယ်၊ အေးအေးဆေးဆေးနေပါ။ ဦးပဲ ဆက်လုပ်ပါ့မယ်”

ဦးထွန်းလှိုင်က ဝင်ပြောလာခဲ့၏။

ကျွန်တော် ယောက်ျားတစ်ယောက် ပါဖေဖေ၊ အိမ်ရှေ့ အိမ်နောက်လည်း ဘယ်ချမ်းသာပါ့မလဲ။ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ။ ဖေဖေမရှိတော့ရင်လည်း ကျွန်တော်ပဲ ဆက်လုပ်ရမယ်တူတူ အခုကတည်းကပဲ လုပ်တာကောင်းပါတယ်”

ထိုသို့ပြောဆိုကာ ကျွန်တော်ထ ထွက်လာပြီး အိပ်ခန်းသို့ဝင်ခဲ့၏။ မိန်းကလေးလည်း ကျွန်ုပ်နောက်က လိုက်လာခဲ့၏။ အိပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်သော အခါ မိန်းကလေးက ကျွန်ုပ်ကို လေပြေလေးနှင့်ချော့ကာ စကားတွတ်ထိုးလေ၏။

“ဖေဖေနဲ့မေမေပြောတာ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်ဗညား”

“ကိုယ့်မှာ အဖေ၊ အမေဆိုတာ ဒီကနေ့အထိ ဘာမှန်းညာမှန်း မသိရပါဘူး။ မိုးရဲ့အဖေ၊ အမေဟာ ကိုယ်ရဲ့အဖေ၊ အမေပါပဲ။ ကိုယ်စိတ်မဆိုးပါဘူး။ မိုးရဲ့အဖေကလည်း အသက်ကြီးနေပြီ မဟုတ်လား။ မိုးအဖေရဲ့ လုပ်စာကို ဒီအတိုင်း ကိုယ်ထိုင်မစားသင့်ဘူးလေ။ ကိုယ်အလုပ်လုပ်မှ ဖြစ်မှာပေါ့”

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ ပြန်ပြောလိုက်သောအခါ

“ကဲ . . . စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်မကောင်းစရာတွေ ပြောမနေပါနဲ့ ဗညားရယ်။ ဗညားအလုပ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်းလုပ်ပါ။ မိုးကတော့ မပေးလုပ်စေချင်တာအမှန်ဘဲ။ ဗညား အိပ်ပျော်အောင် အိပ်လိုက်တော့နော်”

လောကကြီးကို ဘာမှမသိ နားမလည်ရှာသော မိန်းကလေးအပေါ် ကျွန်ုပ် သနားသွားမိလေ၏။

(၄)

မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်၏ ဘဝကို တကယ်စရတော့မည်ဖြစ်၏။

ဘဝသည် ပင်လယ်၊ ဘဝသည် တောင်တန်း၊ ဘဝသည် မှန်တိုင်းဖြစ်စေဦးတော့ ကျွန်ုပ်သည် ဘဝကို ထဲထဲဝင်ဝင်ပြုရချေတော့မည်။

သို့သော်လည်း ဘယ်ကစ၍ ဘာလုပ်ရမည်မှန်းမသိပေ။

ကျွန်ုပ်မှာ အားကိုးအားထားပြုစရာ ဆရာသခင်က ပေးထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ရှိသေးသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ပထမအကြိမ်ဖတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ယခု ဒုတိယအကြိမ် ဖတ်ရန် စိတ်ကူးလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်အတွက် လမ်းညွှန်ချက်တစ်ခုခု တော့ရလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ မိန်းကလေးထံမှ ကျွန်ုပ်၏ လွယ်အိတ်ကို တောင်းယူလိုက်သည်။ အပေါ်မှစ၍စည်းထားသော လွယ်အိတ်ဖုထုံးကို ဖြေသည်။ လွယ်အိတ်ထဲမှ စာအုပ်ကို နှိုက်ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ပထမအကြိမ် ဖတ်ပြီးသားစာရွက်ကို စတွေ့သည်။ ယင်းစာမျက်နှာကို ကျော်လှန်လိုက်၏။ ရှေးလက်ရေးဖြင့် ညီညာသပ်ရပ်စွာ ရေးထားသော စာလုံးများကိုတွေ့ရှိရသည်။ ယင်းစာကို ကျွန်ုပ်ဖတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရသည်။

(၁) “ဘဝပြောနေနေ မတွေ့ဝေနဲ့” ဟူသော စာကြောင်းကို ဦးစွာတွေ့ရှိလိုက်ရသည်။ ယခုအခါ ကျွန်ုပ်သည် တွေဝေနေသူဖြစ်၏။ မနက်ဖြန် ကျွန်ုပ် စတင်လျှောက်လှမ်းရတော့မည့် ဘဝအတွက် မဝံ့မရဲသလိုမျိုး တွေဝေနေ၏။

ယင်းစာကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ဆယ်ခေါက်ခန့်ဖတ်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်၏တွေဝေစိတ်တို့ကို ကျွန်ုပ်မောင်းနှင်လိုက်၏။

ဒုတိယစာကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ဆက်ဖတ်လိုက်ပြန်၏။ ဒုတိယစာကြောင်းမှာ

အောက်ပါအတိုင်းဆက်ဖတ်လိုက်ပြန်၏။

(၂) "ဘဝပြစ်ဖြစ် စိတ်မညစ်နဲ့" ဟူသော စာကြောင်းကို တွေ့ရှိရပြန်၏။ ဤစာတန်းကလေးကို ကျွန်ုပ်ကြိုက်နှစ်သက်သွား၏။ လောကမှာ အခြေအနေအကြောင်းတရား အမျိုးမျိုးအရ ကြုံဆုံဆွဲခွဲကြုံရမည်ဖြစ်၏။ ယင်းအပေါ် စိတ်ညစ်နေ၍မရ။ ကျွန်ုပ်အဖို့ တွေ့ဝေခြင်း၊ စိတ်ညစ်ခြင်းမရှိအောင် နေထိုင်တတ်အောင် လုပ်ရမည်ဖြစ်၏။ ယင်းကို ဆည်း ကျွန်ုပ် ဆယ်ခေါက်လောက် နှုတ်ဖတ်လိုက်၏။

မိန်းကလေးကမူ ကျွန်ုပ်၏ အနားဆေးထောက်၍ ကြည့်နေလေ၏။ တတ်ယစာကြောင်းကို ဆက်ဖတ်လိုက်ပြန်၏။

(၃) "အလုပ်လုပ် နောက်မဆုတ်နဲ့" ဟူသော စာကြောင်းကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တွန်းအားတစ်ခုကို ရရှိလိုက်၏။ အလုပ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ရှေ့ဆောင်အလုပ်၌ လုပ်ရဲကိုင်ရဲအောင် နှစ်သက်ပေးလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အလုပ်တစ်ခု လုပ်လျှင် အခက်မရှိမည်။ ပြဿနာရှိမည်။ ယင်းကို ကြိုတင်စောင့်ရှောက်ပြီး ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်ပေ။ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ဘဲ ရဲရဲလုပ်ရမည်ဖြစ်၏။

ဤစာကြောင်း၌ အနားအမှားအယွင်း ပြင်ဆင်ဖို့ တွေ့ရှိရ၏။ မမှားဖူးသော

သူမရှိပါ။ ကျွန်ုပ်လည်း မှားမည်သာ ဖြစ်၏။ ထိုအမှားကို သိအောင်လုပ်ရပါမည်။ အမှားကို သိသည်နှင့် အမှန်ကို ရောက်အောင် ပြင်ဆင်ကြိုးစားဖို့လိုသည်။

ယခု ဦးထွန်းလှိုင်၏ သစ်စက်မှာ အရှုံးများပြနေသည်။ မည်သည့်အမှားများကြောင့် ဤသို့ရှုံးရသည်ကို ကျွန်ုပ် သိအောင် လုပ်ရမည်။ အမှားကိုသိပြီးလျှင် အမှန်ကို ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင် ကြိုးစားလိုက်မည်ဆိုပါက သစ်စက်လုပ်ငန်းသည် ပြန်လည် တိုးတက်အောင်မြင်လာရမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ယင်းစာကိုလည်း ကျွန်ုပ်ဆယ်ခေါက်မျှ ရွတ်လိုက်ပြန်၏။

ပစ္စမစာကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ဆက်ဖတ်ကြည့်လိုက်ပြန်၏။

(၄) "ဘဝပြစ်ကြံ သူတစ်ပါးထက်သာအောင်ကြံ" ဟူသော စာကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်ရ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အကြံအစည်ရှိထား၏။ မာလီကြီး၏ ပတ္တမြားကို ပြန်လည်ရယူရေးပင်ဖြစ်၏။ ယင်းအတွက် ငွေကြေးလိုအပ်၏။ ထိုငွေကြေးကို ကျွန်ုပ် ကြိုးစားရှာဖွေရမည်ဖြစ်၏။ လောလောဆယ်ရှိနေသော သစ်စက်သည် ကျွန်ုပ်၏ အကြံအစည်စတင်ရန် အခြေအနေတစ်ခုဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မလျော့သောလုံ့လဖြင့် ကြိုးစားကြံစည်အားထုတ်ရမည်ဖြစ်၏။

ထိုစာကြောင်းလေးကိုလည်း ကျွန်ုပ် ဆယ်ခေါက်မျှ ရွတ်လိုက်ပြန်လေ၏။

ထို့နောက် ဆဋ္ဌမစာကြောင်းကို ဆက်ဖတ်လိုက်ပြန်၏။

(၆) "ဘဝပွေးပွေး အကောင်းဘက်ကပွေး" ဟူသော စာကြောင်းကို ဖတ်လိုက်ရပြန်၏။ အလုပ်တစ်ခုကို မလုပ်ခင်ကတည်းက အပျက်ဖက်ကချည်းပဲ တွေးနေလျှင် ထိုအလုပ်သည် ဖြစ်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ အပျက်ဘက်ကတော့ တွေးရမည်သာဖြစ်၏။ ထိုအပျက်ကို တွေးပြီးလျှင် ထိုအပျက်ကို ဘယ်လိုကောင်းအောင်လုပ်ရမလဲဆိုသော အကောင်းဘက်မှ အတွေးကို ပြန်လည်တွေးရန် လိုလေ၏။

ထို့နောက် သတ္တမစာကြောင်းကို ဆက်ဖတ်လိုက်ပြန်၏။

(၇) "ဘဝပြစ်ကြံ စိတ်မတုန်လှုပ်နဲ့" ဟူသော စာကြောင်းကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်တုန်လှုပ်မှုများစွာ ကြုံခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဆရာသခင် ကျွန်ုပ်ကို စွန့်ခွာသွားခြင်းအတွက် စိတ်တုန်လှုပ်ခဲ့ဖူးပြီ။ မိန်းကလေး ကျွန်ုပ်ထံသို့ မိုးတစ်ညမှာ ရောက်ရှိလာသည့်အတွက် စိတ်တုန်လှုပ်ခဲ့ဖူးပြီ။ ဆရာသခင်က မိန်းကလေးနှင့် လူလောကသို့ ထည့်ပေးလိုက်စဉ်ကလည်း စိတ်တုန်လှုပ်ခဲ့ဖူးပြီ။

ရှေ့လဆက်ရန်

ဘုန်းပွင့်တေဇာ

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများ (၉)

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို)

ပခုက္ကူစီရင်စုအား လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလတွင် ခရိုင်ဟု ပြောင်းလဲခဲ့ပါ၏။ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ဆားလင်းကုန်းတိုက်နယ်၊ သံပြာချောင်းရွာတွင် ဖြစ်ပါ၏။ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးစွမ်းကောင်းများအကြောင်း ရှင်းလင်းပြသပွဲ ကျင်းပရန် သူကြီးများ၊ စိတ်ပါဝင်စားသူများ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားထားပါ၏။ နေရာကတော့ သမားတော်ကြီး ဦးစံမတူ၏ နေအိမ်တွင် ဖြစ်ပါ၏။ သမားတော်ကြီးဘွဲ့ထူးကိုတော့ နိုင်ငံတော်မှ ပေးထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ရပ်ရွာနေ ပြည်သူများနှင့် လူနာရှင်များက တင်စားခေါ်ဝေါ်ထားသည့် ဂုဏ်ပုဒ်တစ်ခု ဖြစ်ပါ၏။ ဆေးစွမ်းလည်းထက်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုသမှုကလည်း များလေတော့ တစ်မဟုတ်ချင်း နာမည်ကြီးသွားပေရာ နီးစပ်ရာ ကျေးရွာများအပြင် အခြားမြို့နယ်များမှလည်း လာရောက်ကုသကြသဖြင့် သမားတော်ကြီးနေအိမ်တွင် လူနာများ မပြတ်သလောက် စည်ကားနေပါ၏။ ညအိပ်ရက်ရှည် ကုသသူများကို ထမင်းပါကျွေးမွေးပါ၏။ စေတနာကောင်းတော့ ကံကောင်းပါ၏။ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများက အလှူငွေများ ထည့်ဝင်ထားသဖြင့် စံမတူဖောင်ဒေးရှင်းစာအုပ်ဖွင့်လှစ်၍ ပိုလှူငွေများကို ရေစကြို Bank တွင် ငွေစာရင်းဖွင့်လှစ် အပ်နှံထားပါ၏။

သူကြီးများ၊ ဧည့်ပရိသတ်များလည်း အတော်စုံလင်နေပါပြီ။ သမားတော်ကြီးက စားပွဲထိပ်ဆုံးမှထိုင်၍ အောင်မြင်ကျော်ကြားသော လေသံဖြင့် . . .

“ဒီနေ့ကျင်းပပြုလုပ်ရတဲ့ ပွဲကတော့ မြန်မာ့ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးစွမ်းကောင်းများအကြောင်း ရှင်းလင်းပြသပွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးခေတ် နန်းတွင်းသုံးဆေးကျမ်းများ

ဟာ စစ်အတွင်းက ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်များနဲ့ ရင်းနှီးအောင် ပေါင်းသင်းရင်း သူတို့သိမ်းဆည်းထားတဲ့ နန်းတွင်းဆေးကျမ်းများကို ခဲရာခဲဆစ် ရအောင်ယူခဲ့ပါတယ်။ အချို့သော စာအုပ်များကတော့ သူတို့နိုင်ငံကို ပါသွားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်ပြုစုနေတဲ့ ဆေးကျမ်းနဲ့ ကုသနေတဲ့ ဆေးနည်းတွေဟာ ဇာလီတောင်ဆရာတော် သင်ကြားပေးတဲ့ နည်းတွေအပြင် နန်းတွင်းသုံးဆေးကျမ်းစာအုပ်ပါ ဆေးနည်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

“ယခု ကျွန်တော့်အိမ်မှာ လာရောက်ကုသတဲ့ လူနာရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို ပြသရင်း လူကြီးမင်းများရဲ့ ရှေ့မှာ တည်ခင်းထားတဲ့ ရေခွေးကရားအိုးထဲက အရည်ဟာ ရေခွေးကြမ်းမဟုတ်ပါဘူး။ လက်ပံခါးရည် ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက ၉၆ ပါးရောဂါအားလုံး ပျောက်ပါတယ်။ လက်ပံခါးပင်မှာ သံချောင်းစိုက်ထားရင်တောင် သံချောင်းဟာ ကြေမွသွားပါတယ်။ သံကိုနိုင်တဲ့ ဒီဆေးရည်ဟာ ရောဂါပိုးအားလုံးကို သေစေပါတယ်။ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သောက်သုံးပါ။ ဒီဆေးရည်နဲ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ ဟောဒီလူနာရှင်က ရှင်းလင်းပြောလိမ့်မယ်”

ဦးစံမတူဘေးတွင် မည်သည့်အချိန်က ရောက်နိုင်နေသည်မသိသော မျက်နှာစိမ်းအမျိုးသားတစ်ဦးမှ . . .

“ကျွန်ကော်က ပခုက္ကူမြို့နယ်ကပါ။ သမားတော်ကြီးသတင်းကြားတာနဲ့ လာရောက်ကုသပါတယ်။

ကျွန်တော့်ကို ဆရာဝန်တွေက ခြောက်လပတ် မယ်လို့ပြောပြီး ဆေးရုံမှ လက်လျှော့ဆင်းခဲ့ရတဲ့ လူနာ

တစ်ဦးပါ။ ရောဂါကတော့ ဆေးစာထဲမှာ အင်္ဂလိပ်လိုရေး ထားတယ်။ ကမ္ဘာမှာ ဆေးမရှိသေးဘူးလို့ ပြောပါတယ်။

သမားတော်ကြီးထံရောက်တော့ လက်ပံခါးဆေး ရည်ကို ရေသောက်သလို သောက်ခိုင်းတယ်။ အာဟာရ ရှိအောင်လည်း ကြက်စွပ်ပြုတ်၊ ကြက်ဥ၊ ပျားရည်တို့ကို စားသုံးရပါတယ်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်တော့ အသားအရေ တွေ စိုပြည်လာပါတယ်။ လူလည်း ပြန်ပြည့်လာပါတယ်။ ရောဂါပျောက်သလောက်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ပခုက္ကူဆေးရုံပြန်ပြီးပြတော့ ဆရာဝန်က တော်တော် အံ့ဩသွားမယ်။ ခင်ဗျားရောဂါ ပျောက်သွားပြီတဲ့။ သမားတော်ကြီးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သမား တော်ကြီးပေးတဲ့ အသက်ပဲရိုးပါတော့တယ်”

တက်ရောက်လာသူများလည်း အားရပါးရ သောက်ကြပါ၏။ အရသာကတော့ ခါးသက်သက်ရိုးပါ ၏။ ဦးထွန်းလှမှ . . .

“စံမတူရေ . . . နေ့တိုင်းသောက်လို့မရဘူးလား”

“ရပါတယ်။ လက်ပံခါးခေါက်က ခုနစ်ကြိမ် လောက်ထိ ကျိုချက်လို့ရတယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ခုနစ် ရက် ခုနစ်လီ ကျိုချက်ထားမယ်။ လာရောက်သောက်ကြ ပါ။ ခါးတဲ့အရသာတော့ ရှိမယ်။ ရေထည့်ပြီး ကျိုချက်တဲ့ အခါ အငွေ့ပျံအောင် ထားရပါတယ်။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး တွေ ထွက်အောင်ပါ။ သုံးခွက်တစ်ခွက် ကျန်တဲ့အချိန်မှာ မီးပေါ်ကချပြီး ဆေးအဖြစ် သုံးလို့ရပါပြီ”

“အခြားဗဟုသုတတွေလည်း ပြောပြပါဦး သမား တော်ကြီးရဲ့”

“ဓာတ်တူနဲ့တူ ဆေးဘက်ကူဆိုတဲ့ စကားပုံ အတိုင်း လူနာကို ဓာတ်နဲ့လည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကုသရပါတယ်။ တနင်္ဂနွေသား လူနာဆိုရင် ခေါင်းရင်း မှာ ဆီးရွက်၊ ဇွန်ပန်း၊ ညံရွက် ထားပြီးအိပ်။ ခြေရင်းမှာ ရွက်လှ၊ ရဲယို၊ ရှောက်၊ ဝါးညွန့် . . . ဗုဒ္ဓဟူးနံအရွက် ထားပါ။

တနင်္လာသားဆိုရင် ခေါင်းရင်းမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ ရွှေဖရုံ၊ ရှောက်၊ ရွက်လှ၊ ရဲယိုရွက်။ ခြေရင်းမှာ ကြာသ ပတေးနံ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပျဉ်းမ၊ ပိန်း၊ ပေါက်သား ထားပါ။

အင်္ဂါသား လူနာဆိုရင် ခေါင်းရင်းမှာ ကြာသပ တေးနံ အရွက်၊ အသား ထားပါ။ ခြေရင်းမှာ သောကြာနံ သျှိုသျှားညွန့်၊ သီဟိုဠ်၊ သီးညွန့် ထားပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသား လူနာဆိုရင် ခေါင်းရင်းမှာ သောကြာ နံ အရွက်ထားပါ။ ခြေရင်းမှာ စနေနံ နံနံ၊ ဒေါန၊ နာနတ်၊ ဓနိ၊ ထန်းရွက်များ ထားပါ။ ခြေရင်းဆိုတာ ခြေထောက် ရဲ့အောက်မှာ ထားရမယ်။ ခေါင်းရင်းဆိုတာ ခေါင်းအုံး အောက်မှာ ထားပါ။

ကြာသပတေးသား လူနာဆိုရင် ခေါင်းရင်းမှာ စနေနံ အရွက်ထားပါ။ ခြေရင်းမှာ တနင်္ဂနွေနံ အင်၊ အုန်း ညွန့် ထားပါ။

သောကြာသား လူနာဆိုရင် ခေါင်းရင်းမှာ တနင်္ဂနွေနံ အရွက်၊ ခြေရင်းမှာ တနင်္လာနံ ကြံ၊ ကုင် ကံ့ကော်ရွက် ထားပါ။

စနေသား လူနာဆိုရင် ခေါင်းရင်းမှာ တနင်္လာနံ အရွက်ထားပါ။ ခြေရင်းမှာ အင်္ဂါနံ ဆီးညွန့်၊ ဇွန်၊ ညံရွက် ထားပါ။

လူနာကို ဓာတ်ရိုက်တဲ့အနေနဲ့ ဓာတ်စာကျွေး နည်း ပြောပြပါမယ်။ ကျွေးရမယ့်အချိန်ကတော့ . . . နေ့လယ် ၁ နာရီခွဲမှ ညနေ ၃ နာရီအတွင်းမှာ ဖြစ်တယ်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး လူနာဆိုရင် မြောက်အရပ်မှ သောကြာနံ သီးသီး၊ သစ်တော်သီး၊ သျှစ်သျှားသီး ကျွေးပါ။

တနင်္လာသားသမီး လူနာဆိုရင် အနောက် တောင်အရပ်မှ စနေနံ နာနတ်သီး၊ ထန်းသီး ကျွေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီး လူနာဆိုရင် အရှေ့မြောက်အရပ် မှ တနင်္ဂနွေနံ အုန်းသီးကျွေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး လူနာဆိုရင် အရှေ့အရပ်မှ တနင်္လာနံ ကြံကျွေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး လူနာဆိုရင် အရှေ့ တောင်အရပ်မှ အင်္ဂါနံ ဆီးသီး ကျွေးပါ။

သောကြာသားသမီး လူနာဆိုရင် တောင်အရပ်မှ ဗုဒ္ဓဟူးနံ ရဲယိုသီး၊ ရှောက်သီး ကျွေးပါ။

စနေသားသမီး လူနာဆိုရင် အနောက်အရပ်မှ

ကြာသပတေးနံ ဝိန်းဥ၊ ပေါက်ပေါက် ကွေးပါ။ လူနာဆို ပေမယ့် ဖျားနာတဲ့သူလည်း အဆိုပါနည်းအတိုင်း ကွေးပါ။ ရောဂါပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်။

နောက်ထပ် တွက်ချက်ပြီးတော့ရတဲ့ တစ်နည်းက အသက်ကိုတည်း၊ ၇ ဖြင့်စားပါ။ စားကြွင်းကိုကြည့်ပြီး ကွေးရမယ်။

(၁) ကြွင်းရင် တနင်္ဂနွေနံ အုန်း၊ အုန်းရည်၊ အုန်းထမင်း၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ တစ်မျိုးမျိုးကွေးပါ။

(၂) ကြွင်းရင် တနင်္လာနံ ကြံရည်၊ ချင်းသုပ်၊ ကြက်သား၊ ကျွဲကောသီး၊ ကြောင်လျှာသီး တစ်မျိုးမျိုးကွေးပါ။

(၃) ကြွင်းရင် အင်္ဂါနံ ဆီထမင်း၊ ဆိတ်သား၊ ဆီးသီး၊ ဆိတ်နို့ တစ်မျိုးမျိုးကွေးပါ။

(၄) ကြွင်းရင် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ရဲယိုရွက်၊ ရှောက်သီး တစ်မျိုးမျိုးကွေးပါ။

(၅) ကြွင်းရင် ကြာသပတေးနံ ဘဲသား၊ ဖားသား၊ ပျဉ်းတော်သိမ်ရွက် တစ်မျိုးမျိုးကွေးပါ။

(၆) ကြွင်းရင် သောကြာနံ သပုပ်သီး၊ သံပရာသီး၊ သီးသီး တစ်မျိုးမျိုးကွေးပါ။

သုညကြွင်းရင် စနေနံ ထန်းရည်၊ နွားနို့၊ နာနတ်သီး၊ နံနံပင် တစ်မျိုးမျိုး ကွေးပါ။

လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ အားနည်းတဲ့လူနာဆိုရင် ရောဂါပျောက်ကင်းမယ်၊ ဖျားနာတဲ့ လူနာဆိုရင် အဖျားပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

ဦးထွန်းလှမှ . . .

“စံမတူရ . . . လူတွေမှာ နေ့နံမသင့်တဲ့ အရပ်၊ ရွာတွေမှာနေရင် ရောဂါဘယ ရတတ်တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်။ သီရင်လည်း ပြောပြပါဦး”

“ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေ မနေသင့်တဲ့ အရပ် ဒေသများကတော့ ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် မြို့များမှာ . . . တနင်္ဂနွေသား (၃၆၊ ၅၄) ဆိပ်သား၊ လင်းပင်း၊ တနင်္လာသား (၄၀၊ ၅၆) ရွှေတောင်၊ ပုသိမ်၊ အင်္ဂါသား (၅၀၊ ၆၀) မြန်အောင်၊ သထုံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား (၆၂၊ ၈၀) သပြေတန်၊ တောင်ငူ။

ကြာသပတေးသား (၈၃၊ ၁၂) တောင်စွန်း၊ အကျော်။

သောကြာသား (၁၄၊ ၂၃) အင်းဝ၊ ကံဆိပ်၊ စနေသား (၂၅၊ ၃၄) ကျုံပျော်၊ ဇလွန်၊ နေသင့်တဲ့ဒေသများကတော့ . . .

တနင်္ဂနွေသား (၅၄) ပင်းယ၊ မန္တလေး၊ ဘိုကလေး။

တနင်္လာသား (၆၅) ဟိုပုန်း၊ ဟိုပန်း၊ အင်္ဂါသား (၈၆) တောင်သား။

ဗုဒ္ဓဟူးသား (၁၀) အုတ်တွင်း၊ အင်းတော်၊ ကြာသပတေးသား (၂၁) ချောင်းဦး၊ ခင်ဦး။

သောကြာသား (၃၂) ဇင်းကျိုက်၊ ဇီးကုန်း၊ စနေသား (၄၃) ဝါဇီ၊ ရွှေညောင်၊ ရပ်စောက်။

ပိုမိုတိကျတဲ့ နေသင့်တဲ့ မြို့ရွာများကို သိရှိအောင် တွက်ချက်နည်းရှိတယ်။ မြို့နာမည်အက္ခရာတွေရဲ့ ပြုတ်သက်ကိုပေါင်း၊ ၇ နဲ့စားပါ။ အကြွင်းနံအတိုင်း နေ့သားများ နေသင့်တယ်။

ဥပမာ . . . ရေစကြိုမြို့၊
ရေ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်သက် ၁၇
၈ အင်္ဂါပြုတ်သက် ၈
ကြို တနင်္လာပြုတ်သက် ၁၅
စုစုပေါင်း ၄၀ + ၇ = အကြွင်း (၅)

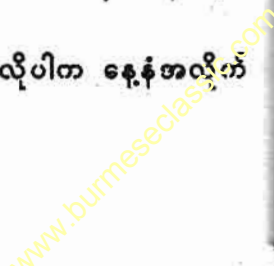
(၅)ကြွင်း၍ ကြာသပတေးသားများ နေသင့်တဲ့ အရပ်ဖြစ်ပါတယ်။

(စာရေးသူ မျိုးသန်းထွန်း ကြာသပတေးသား နေထိုင်ပါ၏။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ပြီး နှာစေး၊ ချောင်းဆိုးတောင် မဖြစ်ပါ။)

မန္တလေး မ ၁၉
တ ၁၀
လ ၁၇

ပေါင်း ၄၆ + ၇ = အကြွင်း (၄)

မန္တလေးတွင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ နေသင့်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေးကောင်းလိုပါတ နေ့နံအလို့က်

အာယုအရပ်မျက်နှာကို လှည့်၍ နေ့စဉ် ပုတီးစိပ်ခြင်း၊
ထရားထိုင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပါ။

- တနင်္ဂနွေသား အရှေ့အရပ်
- တနင်္လာသား အရှေ့တောင်အရပ်
- အင်္ဂါသား တောင်အရပ်
- ဗုဒ္ဓဟူးသား အနောက်တောင်အရပ်
- ကြာသပတေးသား အနောက်မြောက်အရပ်
- သောကြာသား အရှေ့မြောက်အရပ်
- စနေသား အနောက်အရပ်

လူနာရှင်ဟာ အပူများပြီး နေထိုင်မကောင်းဘူး ဆိုရင် ဘုရားကို သောက်တော်ရေကပ်ပေးပါ။ ယခု ပြောခဲ့တဲ့နည်းတွေကတော့ သိပ္ပံနည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘာသာတရားနည်း၊ ဓာတ်ရိုက်ကုသနည်းတွေ ဖြစ်တယ်။ ရှေးသမားတော်ကြီးတွေက လက်ခံခဲ့တော့ပျောက်ကင်းခဲ့တယ်ဆိုတာက သေချာပါတယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ကျွန်တော်မြင်နိုင်တဲ့ မသိနိုင်တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ကုသနည်းတွေပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာတွေဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒါတွေက လက်ခံယုံကြည်နေကြတာ လူတိုင်းအသိပါပဲ။”

“သမားတော်ကြီး လက်တွေ့စမ်းသပ်ပြီးပြီလား။”

“ကျွန်တော့်အနေနဲ့က လူနာတစ်ဦးကိုကုရင် ဝိဇ္ဇာနည်းရော၊ သိပ္ပံနည်းရော နှစ်မျိုးလုံးကုသတော့ အောင်မြင်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ နည်းပေါင်းစုံကုသတော့ ဘယ်နည်းက ပိုစွမ်းတယ်ဆိုတာတော့ မပြောတတ်ဘူး။ တက်ရောက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အရေးကြုံရင် စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ အောင်မြင်ရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပေးပါ။”

“သမားတော်ကြီး . . . အိမ်ထောင်ဘက်မှာ နေနဲ့မသင့်တာ ယူကြရင်လည်း ဓာတ်မတည့်လို့ ဖျားနာခြင်းဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား။”

“မှန်ပါတယ်။ ဓမ္မာ၊ သောက၊ အင်းဝ၊ ရာဇာဆိုတဲ့ စကားပုံအတိုင်း နေနဲ့မသင့်တာ လက်ထပ်မိကြရင် ဓာတ်မတည့်ကြတဲ့အတွက် ရောဂါရကြတယ်။ နောက်ဆုံး အသက်အန္တရာယ်ဆုံးရှုံးတာတွေထိ ဖြစ်တတ်ကြ

တယ်။ ဒါဟာ မှန်ကန်တဲ့ ဓာတ်သဘောပါပဲ။
စီးပွားရေးအရလည်း ဓာတ်မတည့်သလို၊ ကျန်းမာရေးအရလည်း ဓာတ်မတည့်ကြဘူး။ အထူးရှောင်ကြည်သင့်တဲ့ အချက်ပါ။

တစ်ဆက်တည်း ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုရမယ့်ရက်၊ လူနာတွေ ရေချိုးရမယ့်နေ့တွေ ပြောပြပေးပါမယ်။ ဒါကလည်း ကျန်းမာရေးနဲ့ သက်ဆိုင်နေပါတယ်။

‘ကရင်သားမွေး ခေါင်းမဆေးနှင့်’ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာနေ့များ။

‘အိုးစည်တီး ပြီးအောင်လျှော်’ လျှော်ရမယ့်နေ့များက တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေနေ့များ။

လူနာများ ရေချိုးရမည့်နေ့များ - ‘အောင်စံဖြိုး ရေချိုးရက်’ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးနေ့။

လူနာများ ရေမချိုးရနေ့များ - ‘ငါ့သားရွှေတောင် ရေကိုရွှောင်’ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။

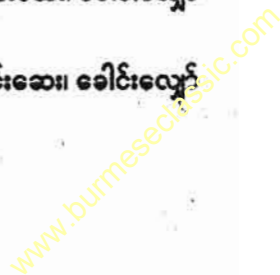
ဆံပင်ညှပ်ခြင်းရှောင်ရမယ့် ရက်များပါ ပြောပြပါမယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ သက်ဆိုင်ပါတယ်။ မွေးနေ့၊ အညွန့်နေ့၊ ဆပွတ်နေ့ နေ့သုံးနေ့ ရှောင်ရပါမယ်။

နေ့သား	မွေးနေ့	အညွန့်နေ့	ဆပွတ်နေ့
တနင်္ဂနွေ	နွေ	တနင်္လာ	သောကြာ
တနင်္လာ	လာ	အင်္ဂါ	စနေ
အင်္ဂါ	ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္ဂနွေ
ဗုဒ္ဓဟူး	ဟူး	ကြာတေး	တနင်္လာ
ကြာသပတေး	တေး	သောကြာ	အင်္ဂါ
သောကြာ	ကြာ	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
စနေ	နေ	တနင်္ဂနွေ	ကြာတေး

ဗဟုသုတအတွက်ရော၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးအတွက်ပါ ဒွန်တွဲနေတဲ့ ရှေးရိုးမြန်မာနည်းပညာ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုရက်များကိုလည်း ပြောပြပေးသွားပါမယ်။ တန်ခူးလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်ပါက ဖျားနာပျောက်အံ့။

တဆုန်လဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်ပါက ဘေးအန္တရာယ်လွတ်အံ့။

နယုန်လဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်

ပါက ချမ်းသာအံ့။

ဝါဆိုလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်
ပါက ချမ်းသာအံ့။

ဝါခေါင်လဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်
ပါက နတ်တို့ မစအံ့။

တော်သလင်းလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်း
လျှော်ပါက သက်ရှည်ချမ်းသာအံ့။

သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်း
လျှော်ပါက ဘေးခပ်သိမ်းပျောက်ကင်းအံ့။

တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊
ခေါင်းလျှော်ပါက အသက်ရှည်အံ့။

နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်း
လျှော်ပါက အသက်ရှည်၊ ဥစ္စာပွားများအံ့။

ပြာသိုလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်
ပါက ဘုန်းတန်ခိုးကြီးအံ့။

တပို့တွဲလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်းလျှော်
ပါက ချမ်းသာအံ့။

တပေါင်းလဆန်း ၁ ရက် ခေါင်းဆေး၊ ခေါင်း
လျှော်ပါက အသက်ရှည်အံ့။

ရှေးခေတ် သမားတော်ကြီးတွေဆိုရင် လူနာကို
ဆေးဝါးကုသတဲ့အပြင် ဗေဒင်လက္ခဏာပါ ကြည့်ရှုတွက်
ချက်တယ်။ ယတြာချေခြင်း၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ခြင်း
အစရှိတဲ့ အင်္ဂါဇ္ဇာနည်းနဲ့ပါ တွဲဖက်ကုသကြတယ်။
ဒါတွေကလည်း အောင်မြင်ခဲ့ကြတယ်။ လူနာကို ဆေးဝါး
အပြင် ကံပါမြှင့်ပေးစေတဲ့သဘောပဲ။ ရောဂါပျောက်
ကင်းမှုလည်း မြန်ဆန်တာပေါ့။

“လူတွေမှာ ခုနစ်ရက်သားသမီး နေ့နံ့အလိုက်
ဘုမ္မိကြီးကျရောက်တဲ့နှစ်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒီနှစ်တွေမှာ
အသက်အန္တရာယ်ဆုံးရှုံးတတ်တယ်။ အဲဒီနှစ်တွေမှာ
မွေးနေ့၊ မွေးနာရီမှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါးအတွက် ဆွမ်း
လေးပွဲစီဖြင့် စုစုပေါင်း ၁၆ ပွဲကို ရေ ၁၆ ခွက်နဲ့ ဘုရား
ကို ကပ်လှူရတယ်။ ဘုမ္မိကျတဲ့နှစ်တွေကတော့ . . .

တနင်္ဂနွေသားသမီး ၃၀ နှစ်မှ ၄၆ နှစ်အတွင်း၊
တနင်္လာသားသမီး ၄၀ နှစ်မှ ၅၀ နှစ်အတွင်း၊ အင်္ဂါ

သားသမီး ၃၆ နှစ်မှ ၅၄ နှစ်အတွင်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး
၄၇ နှစ်မှ ၅၈ နှစ်အတွင်း၊ ကြာသပတေးသားသမီး ၅၄
နှစ်မှ ၅၈ နှစ်အတွင်း၊ သောကြာသားသမီး ၄၀ နှစ်မှ
၅၀ နှစ်အတွင်း၊ စနေသားသမီး ၄၀ နှစ်မှ ၅၄ နှစ်
အတွင်း။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ့ရိုးရာမှာ ဂဏန်းအပူးနှစ်
တွေမှာ အသက်အန္တရာယ်စိုးရိမ်ရတယ်။ ဥပမာ ၃၃ နှစ်၊
၄၄ နှစ်၊ ၅၅ နှစ်၊ ၆၆ နှစ်၊ ၇၇ နှစ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီနှစ်တွေမှာ ဗေဒင်တွက်ချက်၍ ယတြာချေခြင်း၊ ဒါန၊
သီလ၊ဘာဝနာများ ပွားများစေခြင်းတို့ များများဆောင်
ရွက်ပေးရတယ်။

အစားအသောက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး မြန်မာစာဆို
တစ်ဦးရှိတယ်။ ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်သားပါဦး။ နွေမှာ
အချို၊ မိုးမှာ အခါး၊ ဆောင်းမှာ အချဉ် . . . တဲ့။ သဘော
ကတော့ နွေရာသီမှာ ချိုသောအစား၊ မိုးရာသီမှာ ခါး
သော အစားအစာ၊ ဆောင်းရာသီမှာ ချဉ်သောအစား
အစားများကို စားပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပါလိမ့်မယ်”

ဦးထွန်းလှမှ . . .
“စံမတူ . . . ဗေဒင်၊ အင်းအိုင်၊ ယတြာ၊ မန္တန်
ပညာတွေရော မလေ့လာဘူးလား”

“ကျွန်တော် လေ့လာနေပါတယ်။ နောက်ထပ်
အလျဉ်းသင့်တဲ့အခါ၊ အခွင့်အခါသင့်တဲ့အခါ ဆွေးနွေး
ပြောကြားပေးပါ့မယ်”

ဦးထွန်းလှမှ . . .
“ဗဟုသုတလည်း အတော်စုံလင်ပြီ။ အချိန်
လည်းလင့်ပြီဆိုတော့ တို့ပြန်ဦးမယ်ကွာ။ နောက်ရက်တွေ
မှာ လက်ပံခါးဆေး ခုနစ်ရက်ပြည့်အောင် လာသောက်
မယ်ဟေ့”

ပရိသတ်ကြီးလည်း ထပြန်ကြပါ၏။ သူကြီးများ
လည်း မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ဆိုင်ရာသို့ ချီတက်ကြပါတုန်း၏။
အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ယတြာ၊ မန္တန်များ အစွမ်းများကို ဆက်
လက်ဖော်ပြပေးပါမည်။

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေးကြံ)

ကေသီပန်

တိုင်းရင်းသေးပါး
ထုတ်လုပ်ရေး

ပြတ်သုခ

အမှတ်တံဆိပ်

အဆီကျဆေး

မှတ်ချက်
ဝိန့်ဆေး
မဟုတ်ပါ

တိုင်းရင်းသေးပါးမှတ်တံဆိပ် အမှတ်
TMR 008397(0314)

အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများနှင့်
ဗိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ဖယ်ထုတ်ပေးပြီး
ဆူပြီးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အဆီကျကျစ်လျစ်လှပသွားစေရမည်။

- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန်ဆေးပရုတ်ဆီ
- မင်းသုခ ခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့ဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး
- မြတ်သုခ အဆီကျဆေး

မြတ်ချမ်းသာဆေးတိုက်
အမှတ်ကု၊ စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
မုန်း ၀၁-၅၁၀၃၆၇၊ ၅၁၀၆၁၇

ဒန္တ ၄၂၇ မေဂျာဗုဒ္ဓကုန်း
စောဗမာလာ
ဖောင်သံပုဒ်
 (မောင်နေခြည်)

ပန်းချီဆွဲဆွဲ

ဒန္တပုရ ကောရီသခင်မလေး

ဟေမမာလာ

(အ ခ န် : ဆ က် ဝ ဣ ရ ည်)

“သုတော်စင် ဘိုးသက္က”

တောင်ကြီး၏အောက်ဘက် စမ်းချောင်းကလေး နံဘေးတွင် ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုကျောင်း၏ တောင်ဘက်သို့ ကိုက် တစ်ရာလောက် သွားလိုက်မည်ဆိုပါ က ဂူကြီးတစ်ခုကို တွေ့နိုင်သည်။ ထိုဂူ ကြီးနှင့် ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးသို့ တစ် လှည့်စီ သတင်းသုံးနေသူမှာ ရသေ့ လည်း မဟုတ်၊ ရဟန်းလည်း မဟုတ် လူသူတော်ကြီး ဘိုးသက္ကဖြစ်သည်။

ဘိုးသက္ကသည် ယမန်နေ့ညက လေပြင်းမုန်တိုင်းများ ကျရောက်ချိန် တွင် ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းမှာ တစ် ညလုံး တရားထိုင်နေခဲ့သည်။ နံနက် ပိုင်းသို့ရောက်မှ ခေတ္တအိပ်စက်နေစဉ် အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။ ထို အိပ်မက်တွင် သူ့ထံသို့ ဆင်ဖြူကြီး တစ်စီးရောက်လာသည်ဟု မြင်မက် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးသက္က အိပ်ရာမှထ၍ မျက် နှာသစ်ပြီးသည်နှင့် ဘုရားရှိခိုး၊ သီလ

ခံယူ၊ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်၊ အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့ အားလုံးပြီးမှ မီးမွှေး၊ ဆန် ပြုတ်အိုး မီးဖိုပေါ်တင်ထားခဲ့ပြီး သူ၏ တဲ့ကျောင်းလေးရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ သည်။ သူ၏ ကျောင်းလေးသည် အမိုးမရှိတော့ပေ။ တဲ့ကျောင်းလေး မှာ အမိုးဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေ တော့သည်။

ဘိုးသက္ကသည် တောင်ခြေ အတိုင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ ခါတိုင်း တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသော ရေချောင်း လေးသည် ယမန်နေ့ညက မိုးသည်း ထန်မှုကြောင့် ရေတွေ တဝေါဝေါ စီးဆင်းနေသည်။ ထိုချောင်းရေသည် ဂေါဒဝတီမြစ်အတွင်းသို့ စုစည်းဝင် ရောက်သွားကြပေသည်။ ဘိုးသက္က သည် တောင်ခြေအတိုင်း ဆက်၍လာ ခဲ့လေရာ လဲကျသေဆုံးနေသော မြင်း ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့ရသည်။

“ဘုရား . . . ဘုရား . . . မနေ့ညက မိုးထဲရေထဲ ပြေးရင်းလွှား ရင်း သေဆုံးသွားရှာတာ ဖြစ်ရမယ်။

သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပါလား။ ဘုရား . . . ဘုရား”

ဘိုးသက္ကသည် မြင်းကြီးကို ကြည့် ၍ သံဝေဂပွားရင်း တောင်ပေါ်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

“နည်းနည်းနောနော အမြင့် မဟုတ်ပါလား။ လူများပါလာခဲ့လို့တ တော့ အရိုး၊ အသား တခြားစီ ဖြစ်ကုန် မှာ သေချာပါတယ် ဘုရား ဘုရား”

ထိုသို့ ညည်းညူရင်း အထုပ် လေးတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဝါး ပင်များ၊ နွယ်ပင်များကို အားပြုဆွဲ ကိုင်၍ တလှုပ်လှုပ် အပေါ်သို့ တက် လာခဲ့သည်။ အပေါ်သို့ရောက်လျှင် ပိုက်ကွန်သဖွယ် ပင်ချင်းဆက်၍ ယှက်လိမ်နေသော နွယ်ပင်များပေါ် တွင် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

ဘိုးသက္ကသည် အထုပ်ကိုမကြည့် နိုင်တော့ပေ။ ချုံနွယ်ပေါ်မှလူကို အသက်ရှင်လျက် ရှိမရှိ သိလိုလှ သဖြင့် ချုံနွယ်များအတွင်းသို့ တိုးဝှေ့ ဝင်ရောက်ပြီး အောက်မှနေ၍ နွယ်

● မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

ပင်များကို တစ်ပင်ပြီးတစ်ပင် ဆွဲချသည်။

တစ်နာရီကျော်ကျော် ကြာသော် ချုံနွယ်ပေါ်မှလူသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း နိမ့်နိမ့်လာရာမှ မြေပြင်သို့ ကျလာတော့သည်။

ဘိုးသက္ကသည် လူငယ်အား ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ရှိမရှိ ကြည့်လိုက်လေရာ ပခုံးနှင့် နောက်ကျောတွင် အစင်းကြီးများတွေ့ရပြီး ဦးခေါင်း နောက်စေ့မှာလည်း လိမ္မော်သီးခန့် ဘကြီးတစ်ခု တွေ့ရသည်။

သွေးခုန်မှုရှိမရှိ စမ်းကြည့်သည်။ သွေးခုန်လျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် မသေသေးသူ မောင်သက်ပြင်းလေးကို ကျောက်ဂူသို့ သယ်ယူရတော့မည်ဟု တွေးကာ ၎င်း၏ အထုပ်ကလေးအား ချိုင်းမှာလွယ်၍ လူငယ်ကို ပခုံးနှင့်ထမ်းကာ ခက်ခက်ခဲခဲ တောင်အောက်သို့ဆင်း၍ ချောင်းကလေးနံဘေး လမ်းအတိုင်း ဂူရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုသူသည် မည်သည့်အရပ်ကလာ၍ မည်သည့်အရပ် သွားမည်မသိ။ မည်သည့်အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာ၍ မည်သို့သော အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်လာရသည် မသိရသော်လည်း အသက်တစ်ချောင်းသည် ကယ်ဆယ်ကောင်းပါသည်။ လူဆိုးဖြစ်ဖြစ်၊ လူကောင်းဖြစ်ဖြစ် ကယ်တင်ရပေတော့မည်ဟု တွေးတောလျက် ဂူတွင်းသို့ထမ်း၍ သွင်းလိုက်ပါတော့သည်။

ဘိုးသက္ကသည် ကုမာရမင်းသားလေးအား ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်သို့ ချပေးလိုက်ပြီး ရေစိုနေသော အဝတ်များကို ဆွဲခွာ၍ သူ၏အဝတ်များ ဝတ်ဆင်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဘိုးသက္က မီးဖိုချိန်ရာသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ရာတွင် မီးမရှိတော့ပေ။ ဆန်ပြုတ်အိုးဖုံး ဖွင့်ကြည့်သည်။ ဆန်ပြုတ်မှာ စား၍ရနေပြီမို့ ပန်းကန်တစ်ချပ်နှင့် ထည့်ယူ၍လာကာ ပူနွေးနေသော ဆန်ပြုတ်များကို နည်းနည်းချင်း ကုမာရမင်းသားလေး၏ ပါးစပ်အတွင်းသို့ ဖွန်းလေးဖြင့် ထည့်ပေးသည်။ သို့သော် ကုမာရမင်းသားလေးကတော့ လုံးဝ သတိမရသေးပေ။

ဘိုးသက္ကသည် ဆန်ပြုတ်တိုက်ပြီးသည်နှင့် ဆေးမြစ်ရှာထွက်ခဲ့ရပြန်သည်။ နေ့လယ် သူပြန်ရောက်သည်နှင့် ဆေးအိုးတည်၍ ဆေးတိုက်သည်။ ဆေးတိုက်ပေးရင်း သူဘယ်ကလာပါလိမ့်၊ သူဘယ်သူလဲ စသော အတွေးများ ဝင်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် အဖြေက မရနိုင်သေးပေ။ လူနာ အမြန်သတိရမှ သူအဖြေသိရပေမည်။ လူနာကတော့ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်သေးပေ။

ဘိုးသက္ကသည် ရေစိုနေသော ပုဏ္ဏားအဝတ်အထည်များကို နေပူတွင် ထုတ်၍လှန်းသည်။ ထိုသို့ နေလှန်းနေရင်း အိတ်အတွင်းတစ်နေရာမှ ရွှေပုရပိုက်ပြားလေးတစ်ချပ် အောက်သို့ကျလာသဖြင့် ကောက်ကြည့်လိုက်လျှင် ရွှေပြားအပေါ်တွင် စာကြောင်း

ကလေးများ ရေးသားထားသော ပုရပိုက်ဖြစ်နေ၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

အဆွေတော် မဟာသေန . . .

ကျွန်ုပ်၏ တူသမက်တော်နှင့် သမီးတော်တို့ကို သင့်ထံလွှတ်လိုက်သည်။

သူတို့နှင့်အတူ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ စွယ်တော်ပါသည်။

စွယ်တော်မြတ်ကို အဆွေတော် ကိုးကွယ်၍ တူတော်နှင့် သမီးတော်အား ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ပေးပါ။

မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ သင့်တိုင်းပြည်မှာ ရောင်ဝါနေသို့ ထွန်းတောက်ပါစေ။

ဂုလသီဝိ
ကာလိဂီတိုင်း
ဒန္တပူရမြို့

ဘိုးသက္က မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူ့လူနာသည် သာမန်လူမဟုတ်။ ဂုလသီဝမင်း၏ တူတော်ဖြစ်နေသည်။ ဒါဆို သူနဲ့ပါလာသည့် မင်းသမီးဆိုတာ ဘယ်ရောက်သွားပြီနည်းဟု စဉ်းစားရင်း ကုမာရမင်းသားကို တွေ့ရှိသော နေရာအနီးသို့ သွားရောက်ရှာဖွေသည်။

ဘိုးသက္ကသည် မည်သို့ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ရသဖြင့် ဂူသို့ပြန်လာခဲ့သည်။ မီးဖိုမီးလင်းရန် ထင်းများထည့်၍ထားပြီး လူနာဆေးတိုက်

သည်။ သမီးတော် မင်းသမီးလေး
သေလေပြီလားဟုလည်း တွေးနေမိ
သည်။ စွယ်တော် . . . စွယ်တော်
ဘယ်မှာနည်းဟု သတိဝင်လာကာ
အပြင်မှာ လှန်းထားသော မင်းသား
လေး၏ ပုဏ္ဏားအဝတ်အထည်များ
ကို သတိရလာသဖြင့် အမြန်ပြေး၍
ယူခဲ့သည်။

ထိုအဝတ်အထည်များကို တစ်
ခုပြီးတစ်ခု ရှာဖွေသော်လည်း စွယ်
တော်က မတွေ့ရပေ။ ဒါဆိုလျှင် စွယ်
တော်သည် မင်းသမီးကလေးနှင့်
အတူ ပါသွားရပေမည်။

ဘိုးသက္ကသည် သမီးတော် မင်း
သမီးလေးကို နေ့စဉ် လိုက်၍ရှာသော်
လည်း မတွေ့ရပေ။ သမီးတော်ကို
မတွေ့ရသလို တူတော်မင်းသားလေး
မှာလည်း သတိပြန်မရသေးပါ။ မင်း
သားလေးသတိပြန်ရလာပါက အကန့်
အကြောင်းတော့ သိရပေတော့မည်။

ကာလိဂ်တိုင်းပြည်ကြီးကို ဘိုး
သက္က စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။
ကာလိဂ်တိုင်း ဒန္တပူရနေပြည်တော်
ကြီးမှ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာ သက်ဝင်ယုံကြည်သူ မင်း
ကောင်းမင်းမြတ်ကြီးတစ်ပါးဟု နာမည်
ကြီးလှသဖြင့် ပို၍ ကြည်ညိုလေးစား
ချခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ခုတော့ ထိုမင်း၏
တူတော်အား ဘိုးသက္ကတစ်ယောက်
အေးဝါးကုသ စောင့်ရှောက်ခွင့် ရနေ
ပေပြီ။

xxx xxx xxx

မိုးသီးမိုးပေါက်များကြောင့် ခိုက်
ခိုက်တုန်သော မာလာကို သူ၏ဘယ်
လက်ဖြင့် ပွေ့ဖက်ထားရင်း ညာလက်
ဖြင့် မြင်းဇက်ကြိုးကို တင်းတင်းဆွဲ
ထားသည်။ သွေးပျက်နေသော
မြင်းကြီးက ပရမ်းပတာ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့
ပြေးနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် တဂျိမ်း
ဂျိမ်း အသံများပေးလိုက်၊ လျှပ်စီးကြီး
လင်းလိုက်နှင့် တဝင်းဝင်း တလက်
လက် အသည်းထိတ်ဖွယ် ဝုန်းဝုန်း
ဂျိမ်းဂျိမ်း အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး
ထင်းရှူးပင်ကြီး မီးထတောက်သည်။
မြင်းကြီး လန်သည်ထက်လန်၍ ပတတ်
ရပ်ကာ ကိုယ်ကို ခါချလိုက်သည်နှင့်
“မောင်တော်”ဟုအော်၍ ဟေမမာ
လာ ချောက်ကမ်းပါးအောက် ကျသွား
ပါတော့သည်။

“မာလာ . . မာလာ . . မာလာ”

“လူလေး သတိရပြီလား။ ရော
ရော . . ရေသောက်လိုက်ပါကွယ်”

ကုမာရ မင်းသားလေး မျက်လုံး
ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဆံပင်မုတ်ဆိတ်
ဖြူဖွေးနေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်
ကို တွေ့လိုက်သဖြင့် . . .

“ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေ
တာလဲ ဘိုးဘိုး”

“ဝေါဒတောင်ခြေကို ရောက်နေ
တယ် လူကလေးရဲ့”

ကုမာရ မင်းသားလေးသည် ဟို
ဟိုဒီဒီ မျက်လုံးကစား၍ ကြည့်ရင်း

“ဘိုးဘိုး မာလာရောဟင်”

“ဘယ်က မာလာလဲ။ ဒန္တပူရ
ပြည်ရှင် ဘုရင်ဂုလသီဝမင်းရဲ့ သမီး

တော်လေးက မာလာတဲ့လား”
“ဟုတ်ပါတယ် ဘိုးဘိုး။ သူ ခု
ဘယ်မှာလဲဟင်”

“ဘိုးဘိုး တစ်နေ့မလုပ် လိုက်ရှာ
ပါတယ်ကွယ်။ လုံးဝ မတွေ့ရဘူး။ သူ
မသေရင်ဖြင့် တစ်နေ့ ပြန်တွေ့ရမှာ
ပေါ့”

“ဘိုးဘိုးက ကျွန်တော်တို့
အကြောင်းတွေကို သိနေသလား”

“မသိရပါလားကွယ်။ ဒါပေမယ့်
တစ်ခုတော့ သိရပါတယ်။ အမောင်
ဟာ ကာလိဂ်တိုင်း ဒန္တပူရပြည်ရှင်
ဘုရင်ဂုလသီဝမင်းရဲ့ တူတော်ဖြစ်ရ
မယ် ဆိုတာရယ်။ အမောင်တို့ဟာ
သီဟိုဠ်ဘုရင် မဟာသေနမင်းထံ မြတ်
ဗုဒ္ဓရဲ့ စွယ်တော်မြတ်နဲ့အတူ သွား
ရောက်ကြမယ် ဆိုတာလောက်တော့
သိနေတယ် ဆိုပါတော့ကွယ်”

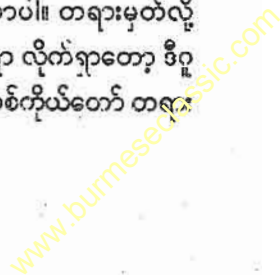
“အဘိုးရယ် ဒီကိစ္စဟာ သိပ်လျှို့
ဝှက်ရမယ့် ကိစ္စပါ။ ဒါကို ဘိုးဘိုး
ဘယ်လို သိနေတာလဲ”

ဘိုးသက္ကသည် ရွှေပူရပိုက်ပြား
လေးကို ကုမာရမင်းသားလေးလက်
သို့ ပေးအပ်လိုက်ပြီး . . .

“ဒီစာအရ သိရတာပါ မင်းသား
လေးရယ်။ အထင်တော် မလွဲလိုက်ပါနဲ့”

“အထင်မလွဲပါဘူး ဘိုးဘိုးရယ်။
မိုးရိမ်မှုလွန်ကဲသွားလို့ပါ။ ဒီမှာ ဘိုးဘိုး
အပြင် ဘယ်သူတွေရှိသေးသလဲ”

“ဘိုးဘိုးတစ်ယောက်တည်း
တရားထိုင်နေတာပါ။ တရားမှတ်လို့
ကောင်းမယ့်နေရာ လိုက်ရှာတော့ ဒီဂူ
ကြီးတွေတာနဲ့ တစ်ကိုယ်တော် တရား

ကျင့်မယ်ဆိုပြီး လာနေခဲ့တာ သုံးနှစ် သုံးမိုး ရှိသွားပါပြီကွယ်”

“ဘိုးဘိုး ဒီအနီးနားမှာ ရွာတွေ ရှိသလား။ ဟေမမာလာ မင်းသမီး လေး ရွာတွေမှာများရောက်နေမလား”

“ဒီအနီးနားမှာ ဘာရွာမှ မရှိဘူး ကွယ်။ ဒီနေရာဟာ နယ်စပ်ဒေသဖြစ် နေတယ်။ အုပ်ချုပ်မှုလည်း မရှိဘူး ပြောရမှာ”

“ဘယ်နယ်နဲ့ ဘယ်နယ်စပ်ကြား လဲ ဘိုးဘိုး”

“ကလိင်တိုင်းနဲ့ အန္တရာတိုင်း နယ်စပ်ပေါ့ကွယ်”

ကုမာရ မင်းသားလေးသည် ကလိင်တိုင်းဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် ဒန္တ ပူရနေပြည်တော်ကြီးကို လွမ်းမိပါ တော့သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက ရွှေနန်းတော်ကြီးမှာ မာလာတို့နှင့် အတူ ဆော့ကစားခဲ့ရသည်။ အသက် ကလေးရလာတော့ တက္ကသိုလ် ပြည်မှာ သွားရောက်ပညာသင်ကြားခဲ့ ရသည်။ သူ တက္ကသိုလ်ပြည်က ပြန် ရောက်လာသောအခါ ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးသည် အပျိုဖော်ဝင်စ ရှက်တတ်စမို့ ရှက်တတ်၊ ကြောက် တတ် ဖြစ်နေသည်များကို ပြန်လည် မြင်ယောင်မိပါသည်။

ခုတော့ ဟေမမာလာနှင့် သူ့ကို ဘုရင်မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် လက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေးခဲ့ပါပြီ။ ကံ ဆိုးချင်တော့ သူတို့ရဲ့ လက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲ ခြိမ်းခြံမိသည် မကျင်းပနိုင် ခဲ့ပါ။ ရွှေနန်းဆောင်တွင် တိတ်

တဆိတ် အကျဉ်းချုံးလိုက်ရသည်။ ခုချိန်ခါမှာ မာလာတစ်ယောက် ဘယ် များရောက်နေပြီနည်း။

xxx xxx xxx

“မုဆိုးကြီး ဦးစိတ္တ”

မိုးသည်းထန်စွာရွာ၊ လေပြင်း ထန်စွာ တိုက်ခတ်မှုကြောင့် မုဆိုးကြီး ဦးစိတ္တ၏ တဲကြီးမှာ ခေါင်မိုးတွေ လန် ကျနေပါသည်။ သားဖြစ်သူ မောင်ဝဏ္ဏ တစ်ယောက် တဲခေါင်မိုး ပြန်လည် ပြုပြင်နေချိန်တွင် သမီးဖြစ်သူ မူယာ နှင့် သူ့ဇာတို့မှာ မိုးရေစိုသွားသော အဝတ်များနှင့် သားရေချပ်များကို နေ ထုတ်၍ လှန်းနေကြသည်။

ဦးစိတ္တသည် သီဟိုဠ်လက်ဖက် ခြောက် မွှေးမွှေးလေး ခတ်ထားသော ရေခွေးပူပူလေးနှင့် ဆိတ်သားခြောက် မီးဖုတ်စားနေရင်း . . .

“ဝဏ္ဏ . . . တဲခေါင်မိုးပြီးရင် တောလည်သွားကြမယ်နော်။ မနေ့က လေမုန်တိုင်းနဲ့ မိုးသီးတွေ ကျထား တာဆိုတော့ ပုံသကဲ့သား ရတတ် တယ်ကွ”

“ဟုတ်ကဲ့ အဖေရေ။ ဒီမှာ ပြီး လုပါပြီ”

“သမီးလေး မူယာ . . . ထမင်း ချက်ပြီးပြီလား”

“အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ အဖေရယ်”

“အေးအေး . . . အသင့်ဖြစ်ရင် ထမင်းပြင်ကြတော့ကွယ်။ ဒီနေ့ စော စောလေး တောထဲဝင်ကြမယ်”

မူယာနှင့် သူ့ဇာတို့နှစ်ဦး နေ လှန်းစရာများ လှန်းပြီးသည်နှင့် ထမင်း ပွဲ ပြင်ကြပါသည်။ ဝဏ္ဏကလည်း တဲ ခေါင်မိုးပြီးသည်နှင့် ချောင်းအတွင်း ဆင်း၍ ရေချိုးလိုက်တော့သည်။

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းထား

“ခက်တယ် သူ့ဇာ။ နင်ဘယ်လောက်နားလည်လို့လဲ။ တို့ဘုရားက သူများအသက် မသတ်နဲ့လို့ ဟောတာ။

လူတွေ အသားမစားရလို့ မဟောဘူး။

ရဟန်းတော်များမှာတော့ အသားကြီးဆယ်မျိုး မစားရလို့ ပါတယ်။ ဘုရားရှင်ကို ဒေဝဒတ်က ရဟန်းတော်များ သက်သတ်လွတ်စားပါစေ။ သစ်တစ်ပင်ရင်း၊ ဝါးတစ်ပင်ရင်းမှာ နေပါစေ။ ပုံသကဲ့သက်နန်း ဝတ်ပါစေဆိုပြီး ဆရာကြီးလုပ်ပြီး လျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင် လက်ခံတော်မမူဘူး။

သဖြင့် ချောင်းရေသည် ကြည်လင်ခြင်း မရှိလှပေ။ တစ်ညလုံး ရေတွေ တဝေါဝေါ စီးဆင်းရာမှ ခုတော့ ရေကျစ ပြုနေပါပြီ။ ချောင်းဘေးဝဲယာမှာလည်း အမှိုက်သရိုက်များ၊ ထင်းချောင်းများ၊ ဝါးလုံးများ၊ သစ်ကိုင်းများ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု တင်ကျန်နေသည်။

ဝဏ္ဏနှင့် ဦးစိတ္တတို့ ထမင်းစားနေခိုက် မူယာနှင့် သူဇာတို့လည်း ရေချိုးဆင်းခဲ့ကြသည်။ သူတို့ညီအစ်မနှစ်ဦးသည် ထဘီရင်လျားနှင့် ရေချိုးဆင်းရင်း ထင်းကိုင်းခြောက်များ တွေ့သဖြင့် ထင်းများကို ကမ်းပေါ်သို့ ပစ်တင်နေကြသည်။

သူဇာသည် ထင်းများသယ်ရင်း ချောင်းကမ်းဘေးအတိုင်း အထက်သို့ ဆန်တက်ခဲ့သည်။ တဲနှင့် တစ်ခေါ်လောက်ရောက်သွားလျှင် ချောင်းကွေ့ သောင်ခုံပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်လဲနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် . . .

“မမမူယာ ဒီကိုလာခဲ့ပါဦး”

သူဇာ၏ အသံကိုကြားရသဖြင့် မူယာစိတ်ပူသွားကာ . . .

“သူဇာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟု ပြန်၍ အော်လိုက်သည်။

“မမရေ . . . ဒီမှာ လူတစ်ယောက်လဲနေတယ်။ လုပ်ပါဦး”

မူယာသည် သူဇာရှိရာသို့ ပြေးလာခဲ့သည်။ သူဇာအနီး ရောက်သည်နှင့် . . .

“ဘယ်မှာလဲ သူဇာ”

“ဟိုမှာလေ၊ ညီမလေးကြောက်

လို့ မကြည့်ရဲဘူး”

“မမလည်းမကြည့်ရဲဘူး။ ဖေဖေနဲ့ ကိုဝဏ္ဏကို သွားခေါ်လိုက်”

သူဇာသည် တဲသို့ အပြေးပြန်လာပြီး ဦးစိတ္တနှင့် ဝဏ္ဏတို့ကို ခေါ်လာခဲ့သည်။

“ဖေဖေ . . . ဒါ နေပြည်တော်က မင်းသားလား၊ မသိဘူးဗျ။ လူပုံကနဲ့ တဲ့ပုံစံ ရှိတယ်”

ဦးစိတ္တသည် အသက်ရှင်လျက် ရှိ မရှိ သွေးစမ်းကြည့်နေရာမှ

“ဝဏ္ဏရေ သူမသေသေးဘူးကွ။ တဲကို သယ်သွားရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ အဖေ။ ကျုပ်သယ် သွားပါမယ်။ ဟင် . . . ဟိုမှာ အဝတ်ထုပ်လေး မဟုတ်လား”

ဝဏ္ဏသည် ဝါးကိုင်းဖျားတွင် တွဲလောင်းကျနေသော အဝတ်ထုပ်လေးကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

“ကိုကိုဝဏ္ဏ . . . သူ့ကို သယ်ယူ သွားနှင့်ပါ။ ဟိုအထုပ်ကို သူဇာ ဝါးနဲ့ထိုးချပြီး ယူလာခဲ့မယ်”

ထိုသို့ဖြင့် တဲတွင်းသို့ ရောက်ကြသော် . . .

“သမီးလေးတို့ရေ၊ ဒီသူငယ်မှာ ဒဏ်ရာတွေ သိပ်များနေတယ်။ သူ့သတိရလာရင် ရေတိုက်ထားနှင့်ကြပေတော့။ ဖေဖေတို့ တောဝင်တော့မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဖေဖေ၊ စိတ်ချပါ”

ဒီနေ့ ဦးစိတ္တတို့သားအဖ တောဝင်လာခြင်းမှာ သားကောင်ရှာဖွယ်ထက် ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥများ ရှာရန်ဖြစ်၏။

မူယာနှင့် သူဇာမှာ မင်းသားလေးနှင့် တူသော သူတစ်ဦး သူတို့ကဲ့သို့ ရောက်လာသဖြင့် ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

ဝဏ္ဏ၏စိတ်ထဲမှာတော့ မင်းသားလေးနှင့်တူသောသူသည် မိန်းကလေးတစ်ဦးများ ဖြစ်နေမည်လား ဟု တွေးနေမိသည်။ ဦးစိတ္တကတော့ ဘာမှမထူးခြားသလို အေးတိအေးစက် နိုင်လွန်းလှသည်။ ဆိုးသည်ကောင်းသည် ဘာမှမပြောဆိုပေ။

မူယာနှင့် သူဇာသည် ချောင်းသောင်ပြင်မှ တွေ့လာသူအား ပြုစုရန် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ငြင်းဆန်နေကြသည်။ ပထမ လူနာ၏ အဝတ်အစားများကို လဲပေးရမည်။ တစ်ညလုံး မိုးရေများ၊ ချောင်းရေများ စိုရွဲထားသ လူနာမှာ နှုတ်ခမ်းများ ပြာနေသည်။

“သူဇာ . . . သူ့ခေါင်းက အစွပ်ကြီးကို ဆွဲချွတ်လိုက်”

သူဇာသည် လူနာ၏ခေါင်းမှ အစွပ်ကြီးကို ဆွဲယူလိုက်သည်နှင့် ရှည်လျားသော ဆံပင်များသည် အထွေးလိုက် လိမ့်ဆင်းလာပြီး ရွှေကြုတ်လေးတစ်ခု ထွက်ကျလာသည်။

“ဟဲ့ . . . သူဇာ၊ ဟိုမှာဘာလေးလဲ . . . လိမ့်သွားပြီ”

သူဇာကောက်ယူ၍ ကြည့်ပြီး “ရွှေကြုတ်ကလေးတစ်ခုပါ မမမူယာ”

“ရွှေကြုတ်ကလေး ဟုတ်လား။ ဒါဆို ဒီလူဟာ တစ်ခုခု လျှို့ဝှက်မှု ရှိရမယ်”

ဟု မူယာက ပြောသော်လည်း သူ့ဖာ စိတ်မဝင်စားပါ။ သူမ စိတ်ဝင်စားနေသည်ကတော့ လူနာကိုပင် ဖြစ်ပေသည်။

“မမမူယာ သူ့အင်္ကျီချွတ်လိုက်လေ။ ကိုဝဏ္ဏရဲ့အင်္ကျီနဲ့ လဲပေးရအောင်”

မူယာသည် မရဲတရဲဖြင့် အင်္ကျီတွင် စည်းထားသော ကြီးများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြုတ်လိုက်သော် . . .

“သူ့ဖာ . . . သူ့ဖာ . . . သူ့မိန်းကလေးပါလား”

“ဟုတ်တယ်နော် မမမူယာ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်မယ်လို့ မထင်မိဘူး။ ကိုင်း . . . လုံ့ချည်ပါ လဲလိုက်ရအောင်။ ပြီးတာနဲ့ ဖေဖေပေးခဲ့တဲ့ ဆေးတိုက်လိုက်ကြတာပေါ့”

သူ့ဖာနှင့် မူယာသည် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးမှန်း မသိကြပါ။ ဒုက္ခရောက်၍ မိမိတို့ထံသို့ ရောက်လာသော ဒုက္ခသည်တစ်ဦးအနေနှင့် လိုလေသေးမရှိ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ညနေ ဦးစိတ္တ ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥ၊ ဆေးရွက်များ ပါလာသည်။ ဟေမမာလာကို စစ်ဆေး၍ ကြည့်ကြရာ ကျောတွင် ဒဏ်ရာများရှိသလို လက်တစ်ဖက် အရိုးကျိုး၍ သွားကြောင်း သိရသည်။ ဒဏ်ရာများ ဆေးလိမ်းပေးပြီး ရစရာမရှိအောင် ပိုင်းပိုင်းကျိုးသွားသော လက်ကိုလည်း ကျပ်စည်းပေးလိုက်သည်။ ကိုဝဏ္ဏတစ်ယောက်ကတော့

လူနာဟာ မိန်းကလေးဟုဆိုတာနှင့် အနားသို့ မကပ်တော့ပေ။

“ဖေဖေ . . . ဒါဟာ လူနာရဲ့ ဆံပင်ထွေးကြီးထဲက ရတာပါ”

ဦးစိတ္တသည် သူ့ဖာပေးလာသော ကြုတ်ကလေးကိုကြည့်ပြီး . . .

“သမီးမူယာ . . . ရော့ ဒီကြုတ်ကို ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ တင်ထားလိုက်ပါကွယ်။ လူနာ သတိရလို့ တောင်းရင် ပြန်ပေးလိုက်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ”

ဟုဆိုကာ မူယာသည် ကြုတ်ကလေးအား ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။

“ဖေဖေ၊ သူ ဘယ်သူဖြစ်လဲ မသိဘူးနော်”

“ဟဲ့ . . . ညီမလေး။ ဘယ်သူဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် သိဦးမှာလဲ။ လာလူနာဆေးတိုက်ရအောင်”

ဆေးတိုက်၍ ရသည်ဟု ဆိုရသော်လည်း လူနာမှာ အင်းအဲမလုပ်။ လုံးဝ သတိမရသေးပေ။

“ဖေဖေ . . . သူ ဘယ်နှရက် သတိလစ်နေမှာလဲ”

“ဟဲ့ . . . ညီမလေး။ နင်ဟာလေတော်တော်လျှာရှည်တယ်။ ဘယ်နှရက်ကြာမှ သတိရမယ်ဆိုတာ ပြောနိုင်ရင် တို့ဖေဖေ မုဆိုးလုပ်မနေဘူး။ ဆေးဆရာလုပ်စားမှာပေါ့”

“မကြာခင်တော့ သတိပြန်ရမယ်ထင်တာပါပဲကွယ်။ လူနာက တောင်းပေါ်က ပြုတ်ကျလာတာ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် လက်ကျိုးသွားတာပေါ့”

“ဖေဖေ . . . ဟိုကြုတ်က ဘာကြုတ် ဖြစ်နိုင်လဲဟင်”

“ကြုတ်က ကြီးနေတဲ့အတွက် လည်ဆွဲကြုတ်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဖေဖေထင်တာကတော့ ကြုတ်ထဲမှာ လျှို့ဝှက်ပစ္စည်း တစ်ခုခုပါရမယ်”

သူ့ဖာသည် ဘုရားကျောင်းဆောင်မှ ပန်းများ ညှိုးနွမ်းနေသဖြင့် ပန်းသစ်များလဲနေသည်။ မူယာက ထမင်းချက်ရင်း ဟင်းရွက်များ သင်နေသည်။ ဝဏ္ဏကတော့ ထင်းများကို အနေတော်ဖြစ်ရန် အပိုင်းများ ပြုလုပ်နေချိန် ဦးစိတ္တမှာ ဘုရားကျောင်းဆောင်အနီးမှာ ဆေးမြစ်များကို ကျောက်ယှဉ်တစ်ခုနှင့် သွေးနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အခန်းတွင်းမှ . . .

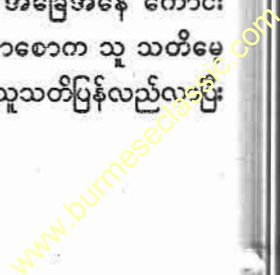
“မောင်တော် ကုမာရ၊ ရှေ့မှာ ချောက်ကမ်းပါကြီး။ မာလာကြောက်တယ်။ မြင်းကိုရပ်ပါတော့ မောင်တော် . . . မောင်တော် . . . အား”

“သူ့ဖာ . . . ဟဲ့ . . . သူ့ဖာ၊ လူနာသတိရနေပြီ။ သွား . . . ဒီဆေးတိုက်လိုက်”

သူ့ဖာသည် ဖခင်လက်တွင်းမှ ဆေးခွက်ကိုယူ၍ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်ရာ ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးသည် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် . . .

“ဖေဖေ လူနာကဖြင့် အိပ်ပျော်လို့တောင်နေပြီ”

“ဒါဆို အခြေအနေ ကောင်းတာပေါ့။ စောစောက သူ သတိမေ့နေတယ်။ ခု သူသတိပြန်လည်လာပြီ”

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတာ ဆိုတော့ သူ လုံးဝ သတိပြန်ရပြီကွဲ့။

“စောစောက သူ့ဇာကြားလိုက်ပါတယ်။ မာလာကြောက်တယ်တဲ့။ မာလာဆိုတာ သူ့နာမည် ဖြစ်ရမယ်”

“အေး . . . ဟုတ်တယ်။ ဖေဖေလည်း ကြားလိုက်တယ်”

ထိုအချိန်တွင် ဝဏ္ဏနှင့် မူယာတို့လည်း ပြေးလာကြပြီး . .

“စောစောက မာလာ မာလာနဲ့ ကြားလိုက်သလိုရှိပါတယ်”

“ဟုတ်တယ် ဝဏ္ဏ။ ဒီကလေးမရဲ့ နာမည်ဟာ မာလာဖြစ်ရမယ်။ စောစောက သူ့ယောင်ယမ်းပြီး အော်နေတယ်။ မကြာခင် သတိရတော့မှာပါ”

ဟု ပြောလိုက်လို့ပင် မဆုံးသေး။ အခန်းတွင်းမှ ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးက . . .

“ရေ . . . ရေပေးပါ”

“သူ့ဇာ ရေပေးလိုက်ပါကွယ်။ မြီးရင် ဆေးလဲတိုက်။ မူယာ ညီမလေးကို ကူညီလိုက်ပါကွယ်”

အခန်းတွင်းသို့ မူယာနှင့် သူ့ဇာတို့ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးသည် မျက်စိ သူငယ်ဖြင့် စိုးရိမ်တကြီး အမူအရာနှင့် ကြည့်နေသည်။

“မမ ရေသောက်လိုက်ပါဦး”

ဟေမမာလာသည် ရေသောက်ရန် လက်ကို မြှောက်လိုက်ရာတွင် နာကျင်လှသဖြင့် . . .

“အား . . . ကျွတ်ကျွတ်”

“မမရယ် . . . မမရဲ့ ညာဘက်

လက် လက်ဖျံရိုးကျိုးသွားလို့ ဖေဖေ ကျပ်စည်းပေးထားပါတယ်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ မကြာခင် ပြန်ကောင်းသွားမှာပါ”

မူယာသည် ဟေမမာလာအား နောက်ကျောမှနေ၍ ထိန်းပေးလိုက်သည်နှင့် ကျောမှာရှိသော ဒဏ်ရာကို ထိမိပြန်သောကြောင့် . . .

“အား . . နာတယ် နာတယ်”

“မမမူယာ . . . လူနာမမရဲ့ ကျောမှာ ဒဏ်ရာကြီးနဲ့လေ။ ဒဏ်ရာမထိအောင် ထိန်းပေးမှပေါ့”

“မမမူယာ ဒဏ်ရာကို သတိမထားမိလို့ပါကွယ်”

ထိုသို့ ပြောဆိုနေကြစဉ် ဦးစိတ္တဝင်ရောက်လာပြီး

“နင်တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုပ်လိုက်ရင် အရာရာနဲ့ အကြောင်းကြောင်းပါလား။ သူ့ဇာ . . . လူနာကို ရေတိုက်တဲ့အခါ ခေါင်းထူပေးနေစရာမလိုဘူး။ ဇွန်းလေးနဲ့ အသာလေးတိုက်ရတယ်”

ဟု ပြောပြီး မာလာအနီးဝင်၍ ထိုင်လျက် . . .

“သမီးလေး . . . သမီးလေး သက်သာပါတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ။ သက်သာပါတယ်။ ဒါနဲ့ သမီးခု ဘယ်ရောက်နေတာလဲ”

“ဂေါဒဝရိမြစ်လက်ကက် ချောင်းငယ်လေးဘေးက မုဆိုးတဲလေးမှာ ရောက်နေပါတယ်။ သမီးလေး ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့နော်။ ဘာဘတို့က လူကောင်းတွေပါ”

ဟေမမာလာသည် ဘယ်လက်ဖြင့် သူ့ဇာဦးခေါင်းကို စမ်းကြည့်နေသဖြင့် . . .

“သူ့ဇာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်က ကြိုတ်ကလေးယူပြီး ပေးလိုက်ပါကွယ်”

သူ့ဇာ ကြိုတ်ကလေးယူလာပြီး ဟေမမာလာလက်သို့ ထည့်၍ပေးလိုက်လျှင် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးက . . .

“ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ထားတာလား။ ဒါဆို ဘာဘတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာတွေပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူတွေပါ”

“ဒါဆို . . . ဒီကြိုတ်ကို ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ပြန်ထားလိုက်ပါ”

“သမီးလေး ဒီရွှေကြိုတ်ကလေးထဲမှာ ဘာတွေပါလို့လဲဟင်”

ဟေမမာလာသည် ဦးစိတ္တအား အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ . . .

“မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွယ်တော်မြတ်တစ်ဆူ ရွှေကြိုတ်ထဲမှာ ရှိပါတယ်”

“မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွယ်တော်”

ဟု သားအဖ ပြိုင်တူ အသံထွက်သွားသည်။ ထိုအသံကြောင့် ဝဏ္ဏဝင်ရောက်လာပြီး . . .

“ဖေဖေ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွယ်တော်လို့ ကြားလိုက်သလိုပဲ”

“ဟုတ်တယ် ဝဏ္ဏ။ ဒီရွှေကြိုတ်ထဲမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွယ်တော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူနေတယ်။ ရော့ . . . ရော့။ မင်းကိုယ်တိုင် ဘုရားကျောင်း

www.burmeseclassic.com

ဆောင်မှာ တင်ထားလိုက်ပါကွယ်”
ဝဏ္ဏသည် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့စွယ်တော် ထည့်ထားသော ရွှေကြွတ်အား လက် နှစ်ဖက်ဖြင့် ခံယူ၍ ဘုရားကျောင်း ဆောင်ပေါ်သို့ ရှိသေစွာ သွားရောက် တင်ထားလိုက်သည်။

“သမီးလေး . . . သမီးလေး ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီကိုရောက်လာရတာ လဲ၊ ဘယ်လိုဒုက္ခတွေ့နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရ တာလဲ၊ ဘယ်တိုင်းဘယ်ပြည်ကလဲ ဆိုတာ ပြောပြပါလားကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဘာဘ။ သမီးဟာ ကာလိဂ်တိုင်း၊ ဒန္တပူရပြည်ရှင် ဂုလ သီဝ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးရဲ့ သမီးတော် ဟေမမာလာ မင်းသမီးပါ”

“ဟင် . . . ”

“ဘုရင့်သမီးတော်လေး ဟေမ မာလာ”

သားအဖတစ်စု အံ့ဩသွားကြ သည်။ ဘုရင့်သမီးတော်တစ်ပါး ဆို သည်နှင့် ဘယ်လိုခေါ်၍ ဘယ်လိုထူး ကြရမည်မသိ။ ပြောမှားဆိုမှား ရှိမည် ကိုလည်း စိုးရိမ်နေကြသည်။

ထိုသို့ဖြစ်နေကြသည်ကို ရိပ်မိ နေသော ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေး က . . .

“ဘုရင့်သမီးတော် ဆိုတာနဲ့ အသွင်ပြောင်းမသွားကြပါနဲ့။ အရပ် သူတစ်ဦးကို ဆက်ဆံသလို ပုံမှန်ပြော ဆို ဆက်ဆံကြပါ။ ဘာဘတို့ မိသားစု ဟာ သမီးရဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေပါ။ နောက်ပြီး ဘာဘတို့ မိသားစုဟာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်တွေမို့ မခြင်းမချန် ပြောပြ

ပါမယ်။ သမီးရဲ့ ဖခမည်းတော်ဟာ ခိရစာရရဲ့ ရက်စက်ယုတ်မာမှုကြောင့် တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးသွားပါပြီ။ သမီးတို့ရဲ့ အဖြစ်က ဒီလိုပါ ဘာဘရယ်”

xxx xxx xxx

မြတ်စွာဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ပြီး ၁၂ ရက်ကြာသော် အလောင်း တော်ကို တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်း တော်မူရာမှ မြတ်ဘုရားရှင်၏ လက် ဝဲအောက် စွယ်တော်ကို မဟာကံထူး ရှင် ခေမာအမည်ရှိသော ရဟန္တာ မထေရ်သည် ကာလိဂ်တိုင်း၊ ဒန္တပူရ မြို့ကို ပင့်ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။ ထို အချိန်မှစ၍ ကာလိဂ်မင်း အဆက် ဆက်တို့ကလည်း မြတ်ဘုရားရှင်ရဲ့ စွယ်တော်မြတ်ကို အမြတ်တနိုး ကိုး ကွယ်လာခဲ့ကြသည်။ နှစ်ပေါင်း ၈၀၀ ကျော်လာသောအခါမှ ဒန္တပူရနေပြည် တော်ကြီးကို ကာလိဂ်မင်းဆက် ဂုလ သီဝမင်းကြီး စိုးစံတော်မူစဉ် ပါဋလိ ပုတ် နေပြည်တော်ကြီးတွင် သီဝ ဗိဿနိး ကိုးကွယ်သော ပဏ္ဍမင်း စိုးမိုးအုပ်ချုပ်တော်မူသည်။

သီဝဂိုဏ်းသား ပုဏ္ဏားတို့သည် ပဏ္ဍဘုရင်ထံသွားရောက်၍ ကာလိဂ် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ မှားတဲ့အယူကို ပြုပြင်ပေးရန် တောင်းခံကြသည်။ ထို အခါ ပဏ္ဍဘုရင်ကလည်း ဂုလသီဝ မင်းထံ တမန်စေ၍ စွယ်တော်နှင့် အတူ ပါဋလိပုတ်မင်း နေပြည်တော် ကို လာခဲ့ရန် စေခိုင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ကာလိဂ်တိုင်း၊ ဒန္တပူရဘုရင် ဂုလသီဝ

ပဏ္ဍဘုရင်သည်
ဂုလသီဝမင်းတရားထံမှ
စွယ်တော်မြတ်ကိုယူ၍
အလှူဖြာလျက်
ရဲရဲနီနေသော မီးပုံအတွင်း
ပစ်ချလိုက်ရာတွင်
မီးပုံအတွင်းမှ
ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီး
ပေါ်လာ၍
ကြာပန်းကြီးထက်တွင်
မြတ်စွယ်တော်သည်
ခြောက်သွယ်ရောင်
ခြည်ကွန့်မြူးလျက်
ငှားငှားစွင့်စွင့်
ပေါ်လာတော့၏။
ပဏ္ဍမင်းသည်
မြတ်စွယ်တော်ကို
သံပေထက်တင်၍
တူဖြင့်ထုသည်။
စွယ်တော်မြတ်သည်
သံပေတွင်းသို့
မြုပ်ဝင်သွားသော်လည်း
ကွဲအက်ခြင်းမရှိ၊
တည်နေတော်မူ၏။

မင်းသည် စွယ်တော်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်အနန္တကို ယုံကြည်ထားသဖြင့် ပါဠိလိုပုတ်ပြည် ပဏ္ဍာမင်းထံ ရဲဝံ့စွာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ ဂုလသီဝမင်း ရောက်ရှိလာလျှင် ပါဠိလိုပုတ်ပြည်ရှင် ပဏ္ဍာဘုရင်သည် ဂုလသီဝမင်းတရားထံမှ စွယ်တော်မြတ်ကိုယူ၍ အလှူဖြာလျက် ရဲရဲနီနေသော မီးပုံအတွင်း ပစ်ချလိုက်ရာတွင် မီးပုံအတွင်းမှ ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီး ပေါ်လာ၍ ကြာပန်းကြီးထက်တွင် မြတ်စွယ်တော်သည် ခြောက်သွယ်ရောင် ခြည်ကွန်မြူးလျက် ငွားငွားစွင့်စွင့် ပေါ်လာတော့၏။ ပဏ္ဍာမင်းသည် မြတ်စွယ်တော်ကို သံပေထက်တင်၍ တူဖြင့်ထုသည်။ စွယ်တော်မြတ်သည် သံပေတွင်းသို့ မြှုပ်ဝင်သွားသော်လည်း ကွဲအက်ခြင်းမရှိ၊ တည်နေတော်မူ၏။ ထိုအခါတွင် ပေတွင်စိုက်ဝင်နေသော စွယ်တော်မြတ်ကို ထုတ်ယူကြသော်လည်း လုံးဝမရကြပေ။

စွယ်တော်မြတ် ထုတ်ပေးနိုင်သူအား ဆုတော်ငွေ တစ်ထောင်ပေးမည်ဟု တိုင်းပြည်တွင်း စည်လည်၍ ကြေညာစေခဲ့သည်။ ထိုအခါ ပါဠိလိုပုတ်မြို့တွင်းမှ သူဌေးသားဖြစ်သူ သုဘဒ္ဒသည် စွယ်တော်မြတ်ကို ထုတ်ပေးမည်ဟုဝန်ခံကာ နံ့သာရေခွက်ကို ဦးခေါင်းမှာတင်၍ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ရွတ်ဆိုလျက် သစ္စာဓိဋ္ဌာန် ပြုလိုက်သည်နှင့် မြတ်စွယ်တော်သည် သူဌေးသား သုဘဒ္ဒ၏ နံ့သာရေခွက်အတွင်းသို့ ခြွေပြောင်းစံလေ၏။

ထိုသို့ အံ့ဖွယ်သရဲ မြင်တွေ့ရသောကြောင့် ပဏ္ဍာဘုရင်သည် ကြည်ညိုစိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် ဗြဟ္မဏ ပုဏ္ဏားဆရာကြီးများက စွယ်တော်တွင် တန်ခိုးမရှိ၊ သုဘဒ္ဒသူဌေးသား ရွတ်ဆိုသော ဂါထာ၏တန်ခိုးဟုဆိုကြပြီး မယုံကြည်ပါက လမ်းလေးခွတွင် တွင်းနက်ကြီးတူး၍ မြှုပ်ကြည့်ပါဟု ဆိုလာသဖြင့် ပဏ္ဍာဘုရင်လည်း ပုဏ္ဏားများပြောသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်လေ၏။

မြတ်စွယ်တော်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် တွင်းနက်ကြီးအတွင်းမှ ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီးနှင့်အတူ မြတ်စွယ်တော်သည် ခြောက်ပါးရောင်ခြည်တော်နှင့်အတူ ပေါ်လာပြန်သည်။

ပုဏ္ဏားများသည် နောက်ဆုံးအနေနှင့် ကျုံးရေထဲသို့ ပစ်ချခိုင်းပြန်သည်။ ကျုံးရေအတွင်းမှ ကြာပန်းများ ပွင့်လန်းဝေဆာကာ ကြိုးကြာ၊ ဟင်္သာငှက်များ မြူးပျော်လျက် လှပသာယာလာပြီး ကျုံးရေပြင်အလယ်မှာ ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီးနှင့်အတူ မြတ်စွယ်တော် စံမြန်းနေသည်ကို တွေ့ရလျှင် ပဏ္ဍာမင်းမြတ်သည် ရွှေလှေနှင့် ကျုံးရေအလယ်သို့သွားရောက်ကာ စွယ်တော်မြတ်ကို ပင့်ဆောင်လာပြီး ဂုလသီဝမင်းထံ ပြန်လည်အပ်နှံ၍ ပဏ္ဍာမင်းကြီးကိုယ်တိုင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သို့ သက်ဝင်ယုံကြည်သူ ဖြစ်လာတော့သည်။

ပုဏ္ဏားများသည် ပါဠိလိုပုတ်ဘုရင် ပဏ္ဍာမင်းအား စည်းရုံးမရနိုင်တော့သဖြင့် ခိရစာရမင်း၏ နိုင်ငံ

တော်သို့သွား၍ စည်းရုံးစကားများ ပြောဆိုကြပြန်သည်။

ခိရစာရမင်းသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ စကားကို ယုံကြည်သဖြင့် ကာလိန်တိုင်း၊ ဒန္တပူရမြို့သို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ဂုလသီဝမင်းသည် မိမိတိုင်းပြည် ပျက်စီးဆုံးရှုံးရမည်အရေးထက် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ စွယ်တော်မြတ် မသမာသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများလက်သို့ ရောက်သွားမည် စိုးသဖြင့် သမီးတော် ဟေမမာလာနှင့် တူတော် ဒန္တကုမာရမင်းသားလေး လက်ဆက်စေ၍ သူမသေလျှင် ဒန္တပူရသို့ ပြန်ခဲ့ သူသေပြီဟု ကြားသည်နှင့် စွယ်တော်မြတ်ကို သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဇမြို့ မဟာသေနမင်းထံ အပ်နှံလိုက်ကြဟုမှာ၍ ဟေမမာလာ သမီးတော်လေးနှင့် ဒန္တကုမာရတို့ကို နေပြည်တော်မှ ချွတ်စေခဲ့သည်။

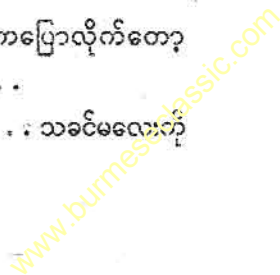
ဂုလသီဝမင်း ခိရစာရလက်ချက်ဖြင့် ကံတော်ကုန်ပြီဟု ကြားသည်နှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးနှင့် ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးတို့ဟာ ကာလိန်တိုင်းကြီးက ထွက်ခဲ့တော့၏။

ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးက သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်း ပြောပြပြီးသွားသည်နှင့် . . .

“ဒါဆို မမရဲ့မောင်တော် ကုမာရမင်းသားလေးကို တွေ့အောင်ရှာရတော့မှာပေါ့နော်”

ဟု မူယာကပြောလိုက်တော့ သူဇာကဝင်၍ . . .

“မမမူယာ . . . သခင်မလေးကို

မမလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ ဒီနေ့ကစပြီး မမ မာလာကို သခင်မလေးလို့ ခေါ်ပါ။ မူယာ ဇာတ်တော်ကြီးတွေ သင်ဖူးပါတယ်။ အဲဒီဇာတ်တော်ကြီးတွေထဲက ဘုရင့်သမီးတော်တွေကို ရံရွှေတော်တွေက သခင်မဖုရားလို့ ခေါ်ရထူးရတယ်လေ”

ဟုတ်ပါ၏။ သာသနာတော် ၂၅၀ ကျော် ကာလမှစ၍ သူ့ဇာတို့ နယ်သည် ဘုရင့်သီရိမိဗ္ဗာသောက မင်းကြီး ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သာသနာတော်ကြီးလည်း နေရာင်လရောင် ကဲ့သို့ ထွန်းခဲ့ပါ၏။ ထိုစဉ်ကစ၍ ရွာတိုင်းတွင် ဘုန်းတော်ကြီး စာသင်ကျောင်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ သူ့ဇာ၊ မူယာတို့လည်း ကိုဝဏ္ဏနှင့် အတူ စာသင်ခဲ့ရသည်။

“ကောင်းပါပြီ . . . အဖို့တော်မ သူ့ဇာရယ်။ ဒီက အဖို့တော်မ မူယာ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ ယောင်ယမ်းခေါ်မိ၊ ပြောမိတာ ဝေပူတော်မူပါနဲ့။ ရွှေစိတ်တော်လည်း ကောက်တော်မူပါနဲ့ ဘုရား”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် အားလုံးပွဲကျသွားတော့သည်။

“သူ့ဇာရယ် . . . မင့်မမ ခေါ်တတ်သလို ခေါ်ပါစေကွယ်”

ဟု မာလာက ပြောသည်။

“မှန်လှပါ သခင်မလေးဘုရား။ အစကောင်းမှ အနှောင်းသေချာဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်မို့လား ဘုရား။ အဲဒီအပျိုတော် မိမူယာကို အစကောင်းကောင်းနဲ့ အနှောင်းသေချာအောင်

ဆုံးမရကြောင်းပါ ဘုရား”
ဇာတ်တော်ကြီးများ သင်ကြားစဉ်ကပင် နန်းတွင်းအပျိုတော် ဖြစ်ချင်နေသော သူ့ဇာအား ပြောမရသည့်အဆုံး အားလုံး အရှုံးပေးလိုက်ရပါတော့သည်။ သူ့ဇာသည် သူမ၏ ဖခင်ဘက်သို့လှည့်၍ . . .

“ဖဘုရား . . . ဖဘုရားကလည်း မင်းမှုထမ်းတော်တစ်ဦး ဖြစ်သွားပြီမို့ သခင်မလေးအတွက် တစ်ပင်တိုင် မြနန်းဆောင် ဆောက်လုပ်ပေးတော်မူပါ။ ထိုသို့ဆောက်လုပ်ရာမှာ သစ်ဝါးကိစ္စ မောင်ကြီးဘုရား ကိုဝဏ္ဏ အစာတာဝန်ယူပါစေ”

“ဟဲ့ . . . သူ့ဇာ။ နင်က အပျိုတော်လား၊ ဘုရင့်သမီးတော်လား။ အမိန့်ပေးတယ်ဆိုတာ ဘုရင့်သမီးတော်က ပေးရမှာဟဲ့”

“သခင်မလေး နာမကျန်းဖြစ်နေလို့ သခင်မလေးကိုယ်စားတော် မိသူဇာက အမိန့်ပေးရခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ အမိန့်တော်မနာခံပါက အာဏာဖိဆန်မှုနဲ့ အရေးယူမည်”

“တော်ပါတော့ သူ့ဇာရယ်။ နင့်လုပ်ပုံကြည့်ပြီး သခင်မလေးတောင် ခေါင်းကိုက်နေလောက်ပြီ”

“ကိုင်း . . . မူယာ၊ ညနေ သခင်မလေး ပွဲတော်တည်ရအောင် တောကြက်သားဆန်ပြုတ် လုပ်ထားလိုက်”

“မလိုဘူး ဘဘ။ သမီး ဥပုသ်ရက်ရှည်စောင့်ပြီး သက်သတ်လွတ်စားနေလို့ ဆန်ပြုတ်နွဲ့နွဲ့ လုပ်ပေးပါ”

ထိုအခါ စကားနည်းလှသော ဝဏ္ဏကဝင်၍ . . .

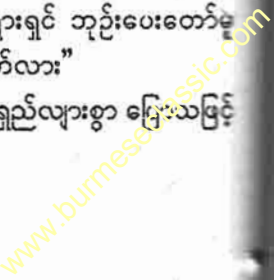
“ဟာ . . . ဘယ်သက်သတ်လွတ်စားလို့ ဖြစ်မှာလဲဗျာ။ သခင်မလေး အားနည်းနေတယ်။ သတိလစ်နေတာ ဆို ငါးရက်တောင်ရှိပြီ။ အားရှိသွားအောင် ကြက်သားဆန်ပြုတ် လုပ်ပေးရမှာပေါ့”

ထိုအခါ သူ့ဇာကဝင်၍ . . .

“အစ်ကိုတော် ဘုရားရယ်။ သခင်မက သက်သတ်လွတ် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေလို့ပါဆိုမှ”

“ခက်တယ် သူ့ဇာ။ နင် ဘယ်လောက်နားလည်လို့လဲ။ တို့ဘုရားက သူများအသက် မသတ်နဲ့လို့ ဟောတာ။ လူတွေ အသားမစားရလို့ မဟောဘူး။ ရဟန်းတော်များမှာတော့ အသားကြီးဆယ်မျိုး မစားရလို့ ပါတယ်။ ဘုရားရှင်ကို ဒေဝဒတ်က ရဟန်းတော်များ သက်သတ်လွတ်စားပါစေ။ သစ်တစ်ပင်ရင်း၊ ဝါးတစ်ပင်ရင်းမှာ နေပါစေ။ ပုံသကူသက်န်းဝတ်ပါစေဆိုပြီး ဆရာကြီးလုပ်ပြီး လျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင် လက်ခံတော် မမူဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ့အထင် ပြောရရင် သက်သတ်လွတ် ဝါဒဆိုတာ ဘုရားဝါဒမဟုတ်ဘူး။ ဒေဝဒတ် ဝါဒ။ နင်တို့ စဉ်းစားကြည့်လေ။ တို့ဘုရားကို နောက်ဆုံးဆွမ်းဒါယကာ စုန္ဒဆွမ်းကပ်တော့ ဝက်သားနဲ့ ကပ်တယ်။ ဘုရားရှင် ဘုဉ်းပေးတော်မူတယ် မဟုတ်လား”

ဝဏ္ဏ ရှည်လျားစွာ ပြောသဖြင့်

မာလာသည် သူ့အတွက်နှင့် မောင်နှမ သားအဖတွေ စိတ်ဝမ်းမကွဲလို့ သောကြောင့် . . .

“မူယာရယ် . . . မမမာလာကြက်သားဆန်ပြုတ် သောက်ချင်တယ်ကွယ်”

“ကောင်းပါပြီ သခင်မလေး။ မကြာမီ ဆန်ပြုတ်တော် ဆက်ပါမယ်။ စောင့်စားရင်း အိပ်စက်နားနေတော်မူပါဘုရား”

ဟု ဝင်ပြောလိုက်သူကတော့ အပျိုတော်ရုံးမလေး သူ့ဇာပင်ဖြစ်တော့သည်။

ဦးစိတ္တနှင့် ဝဏ္ဏတို့သည် ဟေမမာလာကို ဘုရင့်သမီးတော်လေးဆိုတာသိပြီးနောက် ဘုန်းကြီးသူ သမီးတော်လေးသည် မိမိတို့လို ဘာဘုန်းကံမှ မရှိသူများနှင့် တစ်ပြေးတည်း မနေကောင်းဟုဆိုကာ သီးသန့်အိပ်ဆောင်လေးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ ထားကြပါသည်။

ထိုအိမ်တော်တွင် ရံရွှေတော်အဖြစ် မိသူဇာက မည်သူမျှတာဝန်ပေးရန်မလို ကိုယ်တိုင်တာဝန်ပေး၍ ကိုယ်တိုင် အမှုတော်မြတ် ထမ်းရွက်တော်မူသည်။

သခင်မလေး၏ စေခိုင်းချက်အရ ကိုဝဏ္ဏတစ်ယောက် ဒန္တကုမာရမင်းသားလေးအား တွေ့လိုတွေ့ငြားသားကောင်အရှာထွက်တိုင်း စုံစမ်းရပါသည်။

တစ်လခန့်ကြာလျှင် ဟေမမာလာမင်းသမီးလေး၏ လက်မှတ်

တီးဖြေသည်။ လက်မှာ အကောင်းပကတိ ပြန်လည်ရောက်ရှိလို့နေသည်။ ကျောမှဒဏ်ရာများလည်း ဆယ်ရက်ပင်မကြာပါ။ အားလုံး ပြန်လည်ကောင်းမွန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဟေမမာလာမင်းသမီးလေးမှာ ဦးစိတ္တတို့မိသားစုအား ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးအောင်ဖြစ်ရသည်။ ကျေးဇူးတင်ပါသော်လည်း မိမိမှာ ဘာမျှ ကျေးဇူးဆပ်ရန် မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိလည်း တတ်နိုင်သမျှ လုပ်အားနှင့် မိသားစုလုပ်ငန်းများကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးပြန်ရင်လည်း မိသူဇာက . . .

“သခင်မဘုရား။ ဒီတာဝန်များဟာ မိမူယာ၏တာဝန်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ သခင်မ ဝင်ရောက်၍ မလုပ်သင့်ကြောင်း ပါဘုရား”

ထို့ကြောင့် ဟေမမာလာတစ်ယောက် ထိုအိမ်တွင် အလုပ်လက်မဲ့နေခဲ့ရသည်။

“သခင်မလေး အိတ်ကိုယူပြီး သူ့ဇာဖြေကြည့်တော့ အဝတ်တွေက ပုဏ္ဏားမတွေဝတ်တဲ့ အဝတ်တွေတွေ့ရတယ်။ သခင်မလေးတို့က ပုဏ္ဏားမျိုးလား”

စပ်စုတတ်သော သူ့ဇာက သူ၏ သခင်မလေး ဟေမမာလာကို မေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

“မဟုတ်ရပါဘူး သူ့ဇာရယ်။ သခင်မလေးတို့က ခတ္တိယမျိုးတွေပါ”

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် သခင်မလေးက ပုဏ္ဏားအဝတ်တွေ ယူခဲ့ရတာလဲ”

“ဒီလို သူ့ဇာရဲ့။ ဒီရောရရဲ့လူတွေက သခင်မလေးတို့ကို လိုက်ရှာနေကြတော့ ပုဏ္ဏားလင်မယားဟန်ဆောင်ပြီး ဒန္တပုရကနေ ထွက်ခဲ့ရတာပေါ့”

“မဖြစ်သေးပါဘူး။ ဒီတစ်ခါ အစ်ကိုဝဏ္ဏဈေးသွားရင် သခင်မလေးအတွက် ဝတ်စုံလေးငါးစုံလောက် မှာမှဖြစ်မယ်”

“နေပါစေ သူ့ဇာရယ်။ ရှိတာဝတ်လို့ ရပါတယ်”

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ သခင်မလေးက ဘုရင့်သမီးပဲဟာ။ မင်းသမီးအဝတ်အစားနဲ့မှ ဖြစ်မှာပေါ့။ ခုတော့နန်းတွင်းက လူတကာရဲ့ အမုန်းတော်ခဲ လူယုတ်မာပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ သမီးမတော်လိုလို၊ ဘာလို့လို့နဲ့ဆိုတော့ သူ့ဇာမကြိုက်ဘူး”

ထိုအချိန်တွင် မူယာက အဝေးဖိးဖိုအနီးမှနေ၍ . . .

“သူ့ဇာရေ . . . သခင်မလေးအတွက် ပွဲတော်ရပြီ။ လာယူတော့”

“အောင်မယ် . . . အစ်မတော် ဒေါ်မူယာ။ တော်တော်လိမ်မာနေပြီ။ သခင်မလေးအတွက် ပွဲတော်ရပြီတဲ့”

ဟုဆိုကာ သူ့ဇာတစ်ယောက် မီးဖိုဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးသည် သူတို့ညီအစ်မနှစ်ဦးအား ကြည့်၍ ပြုံးနေမိတော့၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)
မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏

စောင်မညွှန်ပြမှုရရှိပုံ

ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံများ(၁၃)

□ မိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

၁၉၇၆ ခုနှစ်ခန့်တွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ရှုရသည်မှ လက်ရှိသာသနာတွင်းကာလဖြစ်၍ ရဟန္တာသံဃာထေရ်အရှင်များ ရှိမည်ဟူ၍ ယုံကြည်ပါသည်။ ဝိပဿနာအကျင့်မြတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ရလို၊ ရောက်လိုခဲ့ပါသည်။

ဒုလ္လဘရဟန်းအဖြစ်နှင့် ဝိပဿနာစတင်အားထုတ်လို၍ အဘတို့ကို တိုင်တည်၍ ကျောင်းရွေးခဲ့သည်။ ရွှေဟင်္သာတောရမှာ ရဟန်းပြု၍ အားထုတ်ရန် အကြံပေး၏။ စံစမ်းကြည့်သောအခါ မိမိအိမ်နှင့်ဝေးသော ညောင်တုန်းမြို့နှင့် စစ်ကိုင်းမြို့တို့တွင်ရှိနေရာ အလှမ်းဝေး၍ တခြားသင့်တော်မည့် ကျောင်းတိုက်ကို ကျိုက္ကစံဘုရားဝင်း(ယခင်ကာလ)ရှိ ရွှေမြင်းမိုရ်ဆရာတော် အရှင်ဝါသဝိန္ဒနှင့် တိုင်ပင်ကြည့်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်တစ်ညတွင် ကျွန်ုပ်အိပ်မက်ထဲမှာ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး အရပ်မနိမ့်မမြင့်၊ အသားလတ်လတ်၊ ခပ်ဝဝ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ကြွလာ၍ ကျိုက္ကစံဘုရားဘက်သို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြီးပြပုံ မက်ခဲ့၏။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် တပေါင်းလပြည့်ခါနီး ရဟန်းဝတ်ရန် ကျိုက္ကစံဘုရားအနီး ဝိပဿနာအားထုတ်နိုင်သော ကျောင်းများကို ဆရာတော်က လိုက်လံပြသောအခါ သဘောကျမဖြစ်ဘဲ ရှိနေစဉ်တွင် “ဒကာကျော်၊ လယ်တီကျောင်းဆရာတော်ကြီးရှိတယ်။ ရင်းနှီးတယ်”ဆို၍ လိုက်သွား၍ ဆရာတော်ကြီးအတတ်ပုံနှင့် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဦးစင်း

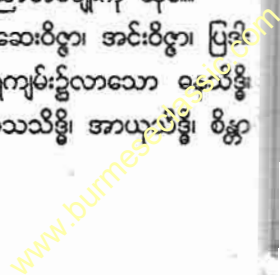
ဦးအာသဖက ပေး၍ ဆရာတော်ကြီးကို စောင့်စေ၏။ ဆရာတော်ကြီးပုံ မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်အိပ်မက်ထဲက ဆရာတော်ကြီးဖြစ်နေ၏။ သုမင်္ဂလာယာမ လယ်တီဝိပဿနာကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီး အရှင်သုမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါသည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်အဖြစ် ချီးမြှင့်ပေး၍ ရဟန်းခံကာ ဆရာတော်ထံ တရားအားထုတ်ခွင့်ရသဖြင့် မှတ်သားထားသော ဆရာတော်ကြီး ကျွန်ုပ်ကို သွန်သင်ပြမှုကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ ထို့နောက်မှ အဘဘိုးမင်းခေါင် ညွှန်ပြချက်ကို ထပ်ဆင့်တစ်ပါတည်း ဖော်ပြပါမည်။

(က) သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ ထုတ်ဝေသော မူလပုံရွာလယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားသည့် ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဒီပနီကျမ်းတွင် ဝေဒဝိဇ္ဇာ၊ မန္တဝိဇ္ဇာ၊ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ၊ လောကီယဝိဇ္ဇာ၊ အရိယာဝိဇ္ဇာ ဟူ၍ ငါးမျိုးရေးပြထားပါသည်။

၁။ ဝေဒဝိဇ္ဇာမှာ သာမ၊ ယဇ၊ ဣရ၊ အထဗ္ဗန ဗေဒင်လေးမျိုးအတတ်ကို ဆို၏။

၂။ မန္တဝိဇ္ဇာမှာ အမျိုးမျိုးသော လက္ခဏာကျမ်း၊ နိမိတ်ကျမ်း၊ နက္ခတ်ကျမ်း၊ ဂါထာမန္တရားကျမ်း၊ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း စသော လောကီပညာတစ်မျိုးကို ဆို၏။

၃။ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာများမှာ -ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ စသော ဝိဇ္ဇာရေကျမ်း၌လာသော ဓမ္မသိဒ္ဓိ၊ ပထဝီသိဒ္ဓိ၊ ဥဒကာသိဒ္ဓိ၊ အာကာသသိဒ္ဓိ၊ အာယုသိဒ္ဓိ၊ စိန္တာ

မယသိဒ္ဓိမျိုးသို့ပေါက်ရောက်သော ဝိဇ္ဇာမျိုးကို ဆို၏။

၄။ လောကီယဝိဇ္ဇာမှာ သာသနာပအခံ၌ သရဘက်၊ သုနေတ္တ၊ အရက အစရှိသော ကသိုင်းစုဂုဏ်ကို နိုင်နင်းရရှိပြီး သုမေဓာဘုရားမပွင့်မီတွင် ဣန္ဒြိယ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတာ၊ စေတောပရိယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ၊ ယထာကမ္မဟ၊ အနာဂတံသ၊ အဘိညာဉ်ရသော ဝိဇ္ဇာများ သာသနာပတွင် ရှိကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယာသာဝက နှင့်လည်း ဆက်ဆံကုန်၏။ အရိယာသာဝကတို့ ရအပ်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၌ အတွင်းဝင်ကုန်၏ဟု ဖော်ပြထား တာတွေ့ရ၏။

၅။ အရိယာဝိဇ္ဇာများမှာ အနိစ္စဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခဝိဇ္ဇာ၊ အနတ္တ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ္ဂဝိဇ္ဇာ၊ ဖလဝိဇ္ဇာတို့ကို ဆိုသတည်း။ စတုသစ္စဉာဏ် လေးပါး ဆိုက်ရောက်ပြီးသူကို ဆို၏။

ထွက်ရပ်ပေါက်ကျင့်စဉ်တွင် သမထပိုင်းထူထောင်ပြီး ကျင့်ရသောအကျင့်ဖြစ်၏။ ကျင့်စဉ်အမျိုးမျိုး အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုး မတူညီကြ။ ထိပ်တန်းသိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိသူများ အသိ ဉာဏ်ရရှိမှုလည်း မတူချေ။ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသတို့သည် ဆုကြီးပန် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများဖြစ်ပါသည်။ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ၊ လောကီယဝိဇ္ဇာများ ဖြစ်မည်ထင်၏။ အရိယာနတ်ဝိဇ္ဇာဟုလည်း သိဒ္ဓိဆယ်ပါးနှင့် မဟိဒ္ဓိဆယ်နှစ်ပါး အကုန်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများဟု သိရ၏။ အရိယာသစ္စာကိုလည်း သဘောပေါက်ကြ၏။

(ခ) အရှင်မဟာပစ္စည်းထေရ်၊ အရှင်ပုပ္ဖိယထေရ်၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ် စသော ထေရ်အရှင်တို့သည် ရှေးရှေး ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှာ ဂန္ဓာရီ၊ လောကီယ ဝိဇ္ဇာများ ဖြစ်ကြပြီး စွာန်ပုံနိုင်၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သွားစဉ် ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ရ၍ နတ်ပန်းလှူခဲ့ကြ၏။ ထိုကုသိုလ် ကြောင့် သုဂတိဘဝမှာချည်း ဖြစ်ကြရပြီး ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်မှာ သူဌေးဘဝအဖြစ် ရောက်ရှိမွေးဖွားသောအခါ မှာ ရဟန္တာအဖြစ်ရောက်ခဲ့၏။ ပုဒ္ဂေါတမဘုရားအလောင်း တော်သည် စွာန်ပုံနိုင်သော သုမေဓာရသေ့ဘဝဖြင့် ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်ထံမှ ဘုရားလောင်းဗျာဒိတ်ရခဲ့၏။ အရှင်အာနန္ဒာ လောင်းသည် တစ်ခုသောဘဝမှာ ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည် စွာန်ပုံရသေ့အဖြစ်နှင့် နန်းတော်

သို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဆွမ်းကြွရ၏ဟု နာရဖူး၏။ မှတ်ရဖူး၏။

(ဂ) ဘုရားအလောင်းတော်များ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ အသီတိရှင်ကျိပ်ဝင် စသည့် အရှင်အလောင်း အလှူများ ပါရမီဖြည့်ကျင့်စဉ် စွာန်ပုံဝိဇ္ဇာခိုရ်များအဖြစ် ရှိခဲ့ ဖူးသည်ကို ထောက်ရှု၍ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘဘိုးမင်း ခေါင်၊ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီးများ စသော ဆုကြီး ပန် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများရှိ၍လည်း သဗ္ဗညုဘုရားရှင်နှင့် အဂ္ဂသာဝကထေရ်အရှင်များ ပေါ်ထွန်းနိုင်ကြပေသည် အလေးအမြတ်ထားပါသည်။ လေးစားအားထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်မှာမူ သာသနာတွင်းကြုံတုန်း ဝိပဿနာအကျင့်ဖြင့် ဝင့်သုံးပါး ကိလေသာ၊ ကမ္မ၊ ဝါပက ဝင့်ကျွတ်နိုင်သော ဝိပုတ္တိအဖြစ် ဘဝကို ချုပ်ငြိမ်းလိုပါ၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်လျက်ရှိပါသည်။

(ဃ) ၁၉၇၀ ခုနှစ်မှစ၍ ဆရာဦးအေးသော ကိုယ်တိုင် ဘုရားပွဲ ငှက်ပျောင်းဖီးပွဲထိုးနည်း လှူနည်း ပြုလေ ခဲ့၍ ပွဲထိုးလှူဒါန်းတတ်ပါသည်။ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်း ခေါင်၊ ရက္ကန်းစင်တောင် ပွဲများလည်း လှူခဲ့၏။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် တောင်ဥက္ကလာပ လက်ရှိနေအိမ်ကို ဝယ်၍ ပြင်ဆင်နေထိုင် သည်မှစ၍ အဘတို့အတွက် ပွဲထိုးခြင်း၊ ဆေးဝိဇ္ဇာပွဲနှင့် မယ်တော်သူရသမာတို့ပွဲလည်း လှူဖူး၏။

၁၉၇၀ ခုနှစ် အဘဘိုးမင်းခေါင်က အိပ်မက်ထဲမှ အရပ်ရပ်တော် တစ်ထောင်စိပ်ပါ။ တစ်လအတွင်း မင်းကိစ္စ အောင်မြင်မည်ဟု ညွှန်ခဲ့၍ ပုတီးစိပ်ရန်ကိစ္စ ဆရာဦးအေး သောင်းကိုမေးရာ သူ့ကိုယ်တိုင် ပွဲထိုးပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်မှ စတင်လှူဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ သမထနှင့် ဝိပဿနာကို ကွဲကွဲပြားပြား သဘောမပေါက်သေးပါ။ Radiotherapist ကင်ဆာအထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ဌာနမှူး ဒေါက်တာဦးတင်အောင်နှင့် လိုက်ပါ၍ မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာမှာ ဖောင်းပိန်ရူမတ်ခြင်းကို အားထုတ်ခဲ့၏။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီး မိုးကောင်းဘုရားဓမ္မာရုံမှာ တရားဟောစဉ်ကလည်း တရားနာဖူး အားထုတ်ဖူး၏။ နိဗ္ဗာန် ကို အားထုတ်စဉ် မြင်ရလေမလား ထင်ခဲ့၏။

၁၉၇၆ ခုနှစ်ခန့် ထင်၏။ ရေကြည်မြို့ ဖောတိကာရုံ ကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယကဆရာတော်ကြီး ကျေးဇူးတော်

www.burmeseclassic.com

ရှင် ဘုန်းအရှင်ဇေယျ ပျံလွန်တော်မူ၍ နွေဦးကာလ ဈာပန ကျင်းပသောကိစ္စကို ညီငယ်နှင့်အတူ ရေကြည်သိုပြန်၍ ပါဝင်လုပ်ကြပါသည်။ အပြန်တွင် ရထားပေါ်ရောက်မှ ညီမောင် က ဆွမ်းစားကျောင်းဦးပဉ္စင်းထံမှ ရလာသော မိုးကုတ် ဆရာတော်ကြီး ထေရုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ရ၏။ သမထနှင့် ဝိပဿနာ ကို ကွဲပြားနားလည်ပြီး နိဗ္ဗာန်၏အဓိပ္ပာယ်ကို သိလာရင်း နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လို၊ ရလိုခဲ့ပါတော့သည်။ ဝိပဿနာ အားထုတ်လိုစိတ်ဖြင့် အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

(င) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မတ်လကုန် ဧပြီလဆန်းကာလ တပေါင်းလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် မနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်ခန့်တွင် အိပ်မက်ဖြင့် ဖူးတွေ့ရသော လယ်တီအရှင် သုမင်္ဂလထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအဖြစ် ချီးမြှင့်ခံယူ၍ ရွှေမြင်းမိုရ်ဆရာတော် စီမံပေးသည့်အတိုင်း ပထမအကြိမ် ဒုလ္လဘရဟန်းခံဖြစ်ခဲ့၏။ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်အားထုတ်မှုကို ဆရာ တော်ဘုရားကြီးအား တရားချိန်ပြီးတိုင်း မှတ်သားစရာများ ညွှန်ပြပေး၍ ရေးမှတ်ထားခဲ့ပါသည်။

(စ) လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ရင်းနှီးသဖြင့် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုရင်း မိမိတစ်ဦးတည်းဖြစ်စေ၊ မိသားစု နှင့်ဖြစ်စေ လှူဖွယ်ပစ္စည်း၊ ငွေကြေး စသည်များကို မကြာ ခဏသွားရောက်လှူဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သုမင်္ဂလာယာမ ဝိပဿနာ လယ်တီကျောင်းဝိုင်းမှာ ကျယ်လှပါ၏။ ကျောင်းဆောင်များ လည်း ရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျောင်းငယ်လေးမှာ သီတင်းသုံး၏။ သတ္တဌာနဘုရားများ တည်ဆောက်ခြင်း၊ သိမ်တော်ကြီးဆောက်ခြင်းများမှာလည်း မိမိလည်း စွမ်းအား ရှိသလောက် လှူ၏။ မိတ်ဆွေများထံမှလည်း ကောက်ခံရယူ ၍ သွားရောက်လှူခဲ့ပါသည်။

(ဆ) ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် တရားအားထုတ်ချိန် မနက် ပိုင်း၊ ညနေပိုင်း ပြီးတိုင်းမှာ သူ့ထံ တစ်ပါးတည်း သီးသန့် ညွှန်ပြပေး၍ မှတ်ထားသည်များကို ဖော်ပြပါမည်။ ၃၁-၃- ၈၃ နေ့မှ စတင်ပါသည်။

၁။ ဖြစ်ပျက်အစဉ် ဉာဏ်သက်ဝင်၊ မဂ်လျှင်ရလိမ့် မည်။ အဖိုးမတန်သော ရုပ်နာမ်ကိုအရင်းတည်၍ အဖိုးတန် သော မဂ်ဉာဏ်ကို အရယူရမည်။

၂။ လယ်တီမူဆိုသည်မှာ (i) သိမူပယ်မှု ထိုနှစ်ခု၊

သတိမပြတ်ရ။ (ii) သိရမှာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပယ်ရမှာက သမုဒယသစ္စာ (လိုချင်၊ ဖြစ်ချင်တာပယ်)၊ (iii) ပယ်ဟုဆို ရာ၌ မကောင်းမှုပယ်၊ အစွဲပယ်။

၃။ ဆရာတော်ကြီးချီးမြှင့်သော ဝိပဿနာဆောင်ပုဒ် အကျဉ်းချုပ် -

- (i) မိမိတို့၏ ရုပ်နာမ်အပေါ်တွင် မတွေ့တွေ့ အောင်ရှာ၊
- (ii) အခါခါအပြစ်ကိုရှု၊ တစ်ခုမကျန်အောင်ပယ်။
- (ii) အလွန်လွယ်တဲ့နည်း၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ နိဿ ယျည်းတဲ့။ (ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ပျက်ရှု၍ နောက်က ဉာဏ်နှင့်အသိလိုက်ပါ။)

- ၄။ (i) တရားအလုပ်ဟာ အစွဲဖြုတ်တာ၊ ယောဂီများ ကြိုးစားကျင့်လိုက်နာ။
- (ii) ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်၊ မဖြစ်ချင်၊ မဖြစ်ချင်တာ မဂ္ဂင် တရား၊ ယောဂီအမြဲမှတ်ထား။
- (iii) ဒုက္ခမြင်သိ၊ တဏှာကွာ၊ ခေမာနိဗ္ဗာန်ရောက် တဲ့ဗျ။

ယခုတော့ ကျွန်ုပ်သဘောပေါက်နေပြီ။ အစွဲပယ်ဆို တာ တဏှာ၊ ဥပါဒိန်ပယ်ရမှာ။ အစွဲကြောင့် ကံဖြစ်လျှင် ဇာတိဒုက္ခသစ္စာရမည်။ ကံသတ္တိကို တဏှာဥပါဒိန်က သိမ်း ဆည်းထား၍ တဏှာဥပါဒိန်ကို ကံဘဒ္ဒါစိုးဟု မိုးကုတ်ဆရာ တော်ဘုရား ဟောပြုဖူး၏။ ဝိပဿနာရူခြင်းကြောင့် အရှုခံ ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် မဂ်ဝင်၍ တဏှာလာခွင့်မရဘဲ သေ၏။ လောကုတ္တရာမဂ်ပေါ်ပါက သောတာပန်တွင် အပါယ်ကံ အားလုံးကို ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္စ ကွာပြုတ်၍ ပယ်ပြီးဖြစ်၍ လေးမဂ် လေးဖိုလ်ရပါက တဏှာကုန်၍ ကံအားလုံးပယ်ပြီး တဏှာ နိရောဓော နိဗ္ဗာန်စံရ၏။ ခန္ဓာဝဋ်ကျွတ်၊ ဒုက္ခကုန်ဆုံး အငြိမ်း နိဗ္ဗာန်စံရ၏။

- ၅။ (i) အလိုလောဘကြီးလျှင် ဒုက္ခဆင်းရဲ အားကြီး သည်။
- (ii) အလိုလောဘငယ်လျှင် ဒုက္ခဆင်းရဲငယ်သည်။
- (iii) အလိုလောဘမရှိလျှင် ဒုက္ခဆင်းရဲ မရှိဘူး။
- (iv) ဒုက္ခဆင်းရဲမရှိရာကို နိဗ္ဗာန်ခေါ်သည်။

www.burmeseclassic.com

၆။ ရှေးဆရာတော်ကြီးများအဆုံးအမ

- (i) ဆင်ရိုင်းကြီးနှင့် ဥပမာထုတ်၊ ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ချွန်းနှင့်အုပ်။
- (ii) ရုပ်နာမ်အစွဲတွေ အကုန်ဖြုတ်၊ ဆရာကောင်းထံ နည်းခံလုပ်။
- (iii) ခပ်မြန်မြန်ပဲ သင်အားထုတ်၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ရွှေပိမုဒ်။

၇။ ဝိပဿနာသမားများလိုက်နာရန်

- (i) အရွှန်းစကား အဖျင်းများ၊ ရှောင်ရှားမပြောရ။
 - (ii) ဟိုသွားဒီသွား ကိစ္စများ၊ ရှောင်ရှားမသွားရ။
 - (iii) အပေါင်းအသင်း အဖော်ကျဉ်း၊ ဖော်သင်းမမက်ရ။
 - (iv) အစာဘောဠေ ဉာဏ်နှိုင်းယှဉ်၊ အစဉ်သတိရ။
 - (v) အအိပ်စုံမက် အပျင်းဖက်၊ ပိုလျက်မအိပ်ရ။
 - (vi) ဣန္ဒြေတံခါး ဖြိတ်ထား၊ မေ့မှားမရှိရ။
- ဤအသိခြောက်ပါး လက်ကိုင်ထား၊ တရားအမှန်ရ။

၈။ ဒေသနာတော်နှင့်အညီ ရေးထားသော ဆောင်ပုဒ်

- (i) အာနာပါန ပွားများကာ၊ လေးပါးသတိပဋ္ဌာန် ပြည့်စုံသည်။
- (ii) လေးသတိပဋ္ဌာန်ပွားများပြန်၊ ခုနစ်တန်ဗောဇ္ဈင်္ဂ ပြည့်စုံသည်။
- (iii) ဗောဇ္ဈင်္ဂသတ္တာ ပွားများပါ၊ ဝိဇ္ဇာမဂ်ဉာဏ် ပြည့်စုံမည်။

၉။

- (i) တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ကိုယ်ကျင့်သော်၊ လူတော်ပထမတန်း။
- (ii) ကိုယ်ကျင့်မပြော တုဏှိဘော၊ ဧကော ဒုတိယတန်း။
- (iii) အပြောလွန်တော် အကျင့်ချော်၊ လူရှော်တတိယတန်း။
- (iv) အပြောမဟုတ် အကျင့်ယုတ်၊ နောက်ဆုတ်စတုတ္ထတန်း။

- ၁၀။ (i) ကောင်းတရားတွေက လဆန်းလလို တိုးပွားလာစေရမည်။
 - (ii) မကောင်းတရားတွေက လဆုတ်လလို ငယ်ငယ်သွားစေရမည်။
 - (iii) ကောင်းတရားတွေက လပြည့်ဝန်းလို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဖြစ်လာစေရမည်။
- ဟူ၍ ညွှန်ပြချက်ရေးမှတ်မိသရွေ့ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(၉) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ တောင်ဥက္ကလာ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ ကျိုက္ကစံ ဇွန်းလွန်းဂူကျောင်းတွင် ဒုလ္လဘာရဟန်းဝတ်ဖြင့် တရားအားထုတ်ရန် မိတ်ဆွေများအကူအညီဖြင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော်နှင့်တွေ့၍ စီမံထား၏။

ရဟန်းခံအလှူကို ရွှေမြင်းမိုရ်ကျောင်းမှာပင် ပြုခဲ့၏။ ဒုတိယအကြိမ်မှာလည်း လယ်တီဆရာတော်မြတ်ကြီးကိုပင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအဖြစ် ချီးမြှင့်စေပြီး ရွှေမြင်းမိုရ်ဆရာတော်မှ လိုအပ်တာကို စီမံပေးလေသည်။

ယခင်ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြပြီးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်း တိုက်ကျောင်းငယ်တစ်ကျောင်းတွင် သီးသန့်အဖြစ်နေရ၏။ နောက်ထပ် အသက်ကြီးသော ဒုလ္လဘာရဟန်းမပါ၍ထင်၏။ အဓိဋ္ဌာန်ကိုးရက်ဖြင့် အားထုတ်ခဲ့လေသည်။

ဇွန်းလွန်းရိပ်သာ အားထုတ်နည်းမှာ ပထမနာရီဝက်အာနာပါန ရှုရိုက်၊ ခပ်ပြင်းပြင်းရှုရိုက်၍ ပထမနာရီဝက်အားထုတ်ရ၏။ ဒုတိယနာရီဝက်တွင် ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်ဝေဒနာကို လိုက်ရှုရ၏။

၁၉-၄-၉၁ နေ့ မနက်ပိုင်းတစ်ချိန်တွင် “တိနံသင်္ခတိ ဖဿော” ကို အာရုံဖြင့် ကြားသိရ၏။

၂၀-၄-၉၁ နေ့တွင် ၉ နာရီနှင့် ၁၀ နာရီအတွင်း အားထုတ်ချိန်မှာဖြစ်၏။ ပထမ နာရီဝက်ပြီး၍ ဒုတိယနာရီဝက် ဝေဒနာလိုက်ရှုနေစဉ် ကြမ်းပြင်နှင့် တင်ပါး ထိနေသော နေရာမှ အလွန်ပူလှ၏။ သံဃာစင်ပေါ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ပူလွန်းလှ၏။ သို့သော် အားတင်း၍ မရွှေ့မပြောင်း၊ မပြုပြင်ပါ။ သည်းခံ၍ ဝေဒနာကို စူးစိုက်ရှုရင်း ဉာဏ်နှင့်ကြည့်နေ၏။ ထိုစဉ်မှာ...

“ပူတာရုပ်၊ သိတာနာမ်၊ စွန့်တာဉာဏ်” ဟူသော

ညွှန်ပြချက်ကို ဉာဏ်အာရုံဖြင့် ကြားရ၏။ စကားသုံးခွန်းပေ မယ့် တစ်ခွန်းစာကြာချိန်မျှအတွင်း စကားသုံးခွန်းလုံးကို အလွန်လျင်မြန်စွာ ကြားရ၏။ ဉာဏ်ထဲ၊ အာရုံထဲမှာ ကြားရ ခြင်းဖြစ်၏။ မိမိကျောင်းပြန်ရောက်သောအခါ ရေးမှတ်ထား လိုက်၏။

ဤညွှန်ပြချက်တွင် ယထာဘူတဉာဏ်ကို ထင်ရှား သိစေပေါ်စေလို၍ ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ရုပ်ကိုလည်းသိ၊ နာမ်ကိုလည်း သိ၊ သင်္ခတပရမတ်ရှုသိရပ်ဖြစ်ပြီး အရှိမှန်က ဖြစ်ပျက်ကိုပြန်။ ဉာဏ်နှင့်ရှုသောအခါ ပူတာကိုသိသော သဘောမရှိဘဲ မရှိပူ တည်းဟူသော ပင်ကိုသဘောစွန့်သွားမှုကိုသာ ဉာဏ်ကမြင် ရ၏။ စွန့်တာကို ဉာဏ်ကမြင်၍ ဝိပဿနာဉာဏ် ပေါ်ပုံဖြစ်၏။

ထိုညွှန်ပြချက်ကိုလည်း အဘဘိုးမင်းခေါင်ပင် ညွှန် ပြသည်ဟု ယခုထင်မြင်မိပါသည်။

(ဈ) (၁) ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် သမီးကြီး၏အမျိုးသားမှာ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားအလုပ်ဖြင့် ခရီးထွက်နေ၍ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ရှေ့ သူတို့အိမ်တွင် ဇနီးသည်က အဖော်အဖြစ် အိပ်ပေး ၏။ သမီးငယ်က သူ၏အမျိုးသမီးယောက္ခမကြီးနှင့်အတူ နေထိုင်နေ၍ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်စဉ် မနက် ၃ နာရီခန့် စောစောထ၍ တရားထိုင်ဖြစ်၏။ ကရားမထိုင်မီ အဘဘိုးမင်းခေါင် ညွှန်ပြသည်အတိုင်း ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော ပုတီးသုံးပတ်စိပ်ပြီးမှ တရားထိုင်၏။

အာနာပါန စတင်အားထုတ်ပြီးမှ ပေါ်ရာစိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုမှတ်နေ၏။ ထိုစဉ်...

“ရှေ့သိစိတ်ကို နောက်သိစိတ်နှင့်ရှု”

“တဏှာကုန်ရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။ မင်း ဒီလမ်းပဲ နီးတယ်။ တခြားလမ်းမနီးဘူး”

ဟူသော ညွှန်ပြမှုကို ဉာဏ်အာရုံမှကြားရပြီး ပုဆိုး ကွက်တုံး၊ တိုက်ပုံနှင့် အဘထသွားသည်ကို ဉာဏ်ထဲမှာ မြင်၏။

(၂) ၂၀၀၅ ခုနှစ် တစ်ရက်တွင်လည်း “သတိရှေ့ ဆောင်၊ အသိနောက်ကလိုက်”ဟူ၍ ညွှန်ပြခဲ့၏။

ထိုအချက်နည်းတူ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီးတရား တွင် သတိထား၊ ပညာနှင့်ရှုဟူသော ဟောချက်နှင့်လည်း နည်းတူ ဖြစ်ပါသည်။

(၃) ၁၄-၁-၀၇ နေ့တွင် မြေးမလေး ဆုလဲနိုင်ကို အမက(၁၇)ကျောင်း လိုက်ပို့တိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီး သီလအတို ပေး၍ မေတ္တာပို့ချပေး သင်ပေးရွတ်စေ၏။ ဤသို့

“အရပ်ဆယ်မာလာမှာလေ၊ အနန္တစကြဝဠာမှာနေ၊ ၃၁ ဘုံသား အားလုံးသော သံဃာတော်များ၊ ဝိဇ္ဇာများ၊ မိခင်ဖခင်များ၊ ကျေးဇူးရှင်များ၊ ဆရာသမားများ၊ နတ်ဒေဝါများ၊ ယက္ခများ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ကိုယ်စီကိုယ်င ဘေးကင်း၊ ရန်ကင်း၊ ရောဂါရှင်း၍ ကောင်းကျိုးဆန္ဒ အဝဝ တွင် ပြည့်စုံကြပါစေ”ဟု ရွတ်ဆို၍ မေတ္တာပို့လျက် တံမြက် စည်းလှည်းနေ၍ ပြီးစီးသောအခါတွင် အိမ်ထဲဝင်၍ ဆက်တီ ထိုင်ခုံမှာထိုင်လိုက်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်၏နတ်တွင် “အမြင်စင် ကြယ်၊ စိတ်စင်ကြယ်၊ မုတ်ဖွယ်အားလုံးပြီး”ကို ထပ်တလဲလဲ ရွတ်ဆိုနေသည်ကို သတိပြုမိ၏။

သတိရပြီး ကျွန်ုပ်ရွတ်ဆိုခြင်းမှာ အဘဇာတ်စီးရွတ်မှု ဟု သဘောပေါက်၍ ရေးမှတ်ထား၏။

(၄) ၂၉-၉-၀၇ နေ့ ညနေ ၃ နာရီခန့် ဘုရားစင်ရှေ့ မှာ တရားထိုင်ရှုမှတ်နေစဉ် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လို၊ သိလိုစိတ်ပေါ် ပြီး ရှုမှတ်နေ၏။ အချိန်အတန်ကြာသော်...

“ဉာဏ်ချည်းသက်ရောက်တော့မှ နိဗ္ဗာန်”ဟူ၍ အာရုံ မှာ ထင်ရှားစွာကြားရ၏။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး တရားတော်ကို တော် တော်များများ နာယူသောအခါ ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင်က ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်၏။ ရိုရာက မရှိရာကို မြင်၏။ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်ကို ဖြစ်ပြီးပျက်သွား၍ မရှိမှုကိုမြင်၏။ ဖြစ်ပျက်ကို ရှုပါများ၍ ရွံမုန်းသည် နိဗ္ဗာန်ဉာဏ်မှ ခန္ဓာမလိုချင်သောဉာဏ်၊ ဒုက္ခသစ္စာမုန်းသိ၍ ဒုက္ခဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားလျှင်၊ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ ဆုံးသွားလျှင် ဖြစ်ပျက်ရာမတွေ့ရဘဲ ဒုက္ခမရှိသော အငြိမ်း သဘောသက်သက်သာ ပေါ်၍ ဉာဏ်ချည်းသက်ရောက်နေပုံ ကို သဘောပေါက်ပါ၏။

(၅) ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရာထဲမှာ အိပ်လေ့ရှိ၏။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး အစ ထား၍ အရိယာထေရ်အရှင်မြတ်ကြီးများ ဟောကြားခဲ့သော သစ္စာလေးပါးတရားများကို နှစ်ခြိုက်သဘောကျ၍ လက်ရှိ ဘဝကို နောက်ဆုံးဘဝအဖြစ် ခန္ဓာဝင်ကျွတ်လိုသော အန္တ

ပြင်းပြကာ ဝိပဿနာကို ရှုမှတ်နေခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်၏ဆန္ဒကို သိသဖြင့်...

“သားကြီး ဒုက္ခသစ္စာမြင်အောင်ကြည့်” ဟူသော ညွှန်ပြမှုကို အာရုံတွင် ကြားရပြီး အဘထံသွားသည်ကို အာရုံတွင်မြင်ရပြန်၏။ အဘကို ဦးတင်ကန်တော့လိုက်ပါ၏။

ထိုစဉ်က ဒုက္ခသစ္စာကို သိသလိုလိုရှိသော်လည်း သံသဲကွဲကွဲ မသိသေးပါ။ ဒုက္ခသစ္စာအဓိပ္ပာယ်ဆိုလိုရင်းကို ဉာဏ်အမြင်ပေါက်သိလို၍ ထပ်ပြန်တလဲလဲ လေ့လာမှတ်သား နာယူခဲ့၏။ ဒုက္ခသစ္စာမှာ ပရမတ်ရုပ်နာမ်တို့၏ ဝိပရိနာမလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာမဂ်ကို သဘောစွန့်မှုကို ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ကြောင်း သိပြီးဖြစ်၏။ ခန္ဓာငါးပါးသည် ဖြစ်တုပျက်တုသာ ပုထုဇဉ်တို့ဉာဏ်မြင်၏။ ရုပ်ရှုလည်း နာမ်ပါ၏။ စိတ်ရှုလည်း ကျန်ခန္ဓာပါ၏။ ဝေဒနာရှုလည်း ကျန်ခန္ဓာပါ၏။ တစ်ခုပျက်အားလုံးပျက်၏။ ဖြစ်ပြီးပျက်သွား၍ အထည်မကျန် ပင်ကိုသဘောကိုစွန့်၍ ပျောက်ပျက်သွား၍ မရှိခြင်းက ကွဏ္ဍာကို ဉာဏ်ကမြင်ရသည်ကို ဆို၏။

မိုးကုတ်ဆရာတော် ရဟန္တာထေရ်အရှင် ဟောကြားချက်တွင် ဖြစ်ပျက်မွေးသေ ရှုချက်တွင် (၁) အထည်ကျန်လျှင် မရဏ၊ (၂) အထည်မကျန်မှ ရှိရာက မရှိရာ အဖြစ်ပျောက်ခြင်းကို ပင်ကိုသဘောစွန့်သွားမှုကို ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ပုံဟော၍ သိရ၏။

(၆) ၈-၂-၁၀ နေ့ ဝိပဿနာအားထုတ်ရှုမှတ်နေ၏။ နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်ဆိုက်လျှင် ဘယ်လိုဉာဏ်အမြင်မြင်မည်ကို သိချင်လည်း ပေါ်ပြီး ရှုနေရာ အရှုခံဖြစ်ပျက်ကို ရှုဉာဏ်ဆိုက်တိုက် သိနေ၏။ အတန်ကြာသော်...

“အာရုံရှင်းတယ်” ဟူ၍ ဉာဏ်ထဲမှာ သိလိုက်ရ၏။

- (i) ကာယဝိဝေကက အပြင်အာရုံမှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဆို၏။
- (ii) စိတ္တဝိဝေကက စိတ်ကို နီဝရဏစသော အတွင်းအာရုံမှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို ဆို၏။
- (iii) ဥပစိဝိဝေက ခန္ဓာရှင်နာမ်ချုပ်ငြိမ်းဆိတ်သုဉ်းခြင်း၊ ဖြစ်ပျက်ချုပ်ဆုံးခြင်း။

နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်ဖြင့်ရှင်းလင်းစွာ မြင်ရပုံဖြစ်သည့် အခြေအနေ နိဗ္ဗာန်၊ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်ဖြင့်မြင်ပါက

“အာရုံရှင်းတဲ့” အဓိပ္ပာယ်ဟု နားလည်ပါ၏။

(၇) ၁၈-၁၂-၁၂ နေ့တွင် တစ်ယောက်တည်း လဲလျောင်းရင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိငါးမျိုး မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားချက်ကို စဉ်းစားပြီး ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ သဘောအမှန်ကို စဉ်းစားနေ၏။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး တရားတစ်ပုဒ်တွင် “အမှားလည်းပယ်၊ အမှန်လည်းသိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ” ဟု ဟောချက်ကိုလည်း သိထားပြီး ပေါ်ရာအာရုံကို အရှုခံကို ရှုဉာဏ်ဖြင့် ရှုနေ၏။

အတန်ကြာသော် “အမှန်ဖြစ်မှ သဘောတွေ၊ သဘောတွေမှ အမြင်မှန်” ဟူ၍ အာရုံတွင်သိရပြန်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်နားလည်ပုံမှာ ဉာဏ်မြင်ဟူသည်

- (i) အရှိကိုမြင်တာက အမှန်မြင်ဖြစ်သည်။
- (ii) အမြင်ခံရတာက အရှိသဘော၊
- (iii) အရှိသဘောကို ဉာဏ်ကမြင်ရခြင်းသည် အမြင်မှန် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်တော့၏။

(က) ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိက ရုပ်နာမ်(အရှုခံတစ်ခုခု) ပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်၊ ရှိလိုက်မရှိလိုက် ပင်ကိုသဘောစွန့်မှုကို ဉာဏ်ကမြင်၏။ သင်္ခတပရမတ်အစစ်ကို မြင်၏။

(ခ) အသင်္ခတပရမတ် နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်လျှင် ဖြစ်ပျက်သဘောမရှိ၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံး၍ ရုပ်နာမ်ချုပ်ငြိမ်းနေ၍ ဉာဏ်တွင်ရှင်း၍ ငြိမ်းအေးခြင်းလက္ခဏာ အာရုံရှင်းတာကို မြင်ရမည်။

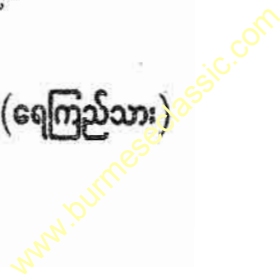
ဤသို့သော သဘောနှစ်ရပ်သည် အမှန်ကိုမြင်သော သဘောတွေ့သည့်အမြင်မှန် သမ္မာဒိဋ္ဌိနှစ်မျိုး တစ်မျိုးစီ၏ သဘောဟု နားလည်၏။

(ဂ) သင်္ခတနယ်တွင် ပရမတ် စိတ်စေတသိက်ရပ်သည် သဘောသက်သက်ဖြစ်ပျက်သာရှိ၏။

(ဃ) အသင်္ခတနယ်တွင် ပရမတ်အစစ်နိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခတပရမတ် ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ ရှိခြင်းကိုပင် ဆိတ်သုဉ်းသွား၍ အာရုံရှင်းနေသည်ကို ဉာဏ်ချည်းသက်ရောက် အမြင်ဉာဏ်ရောက်ခြင်းဟူ၍ ယူဆမိပါသတည်း။

မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ သည်းခံ

ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

သာသနာ့သမိုင်းဝင် သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များ

လေးသူစုံ

အလေးဖိတ်(တောဖိတ်)နှင့် အဖိတ်နေ(မြို့ဖိတ်) များတွင် ဆွမ်းဆန်အလှူခံထွက်ကြသည့် သီလရှင်များ စွာကို နေရာအနှံ့အပြားမှာ မြင်တွေ့နေရပါသည်။ ဤမျှ များပြားလှသော သီလရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများထဲ တွင် ကျွန်မ မပါဝင်နိုင်သေးပါလား။ အသက်ခြောက် ဆယ်ကျော်လာသည်အထိ စာရေးသားခြင်းကို မဖြတ်နိုင် သေး။ အဖေကို အကြောင်းပြထားသည့်အပြင် တူလေး တွေက မွေးပေးထားသည့် ချစ်စဖွယ်မြေးလေးတွေကို လည်း ယုယချိပိုး၍ ထိန်းပေးလိုက်ချင်ပါသေးသည်။ ပုထုဇဉ်သဘာဝအရ သံယောဇဉ်ကြီးတွေက ရစ်ပတ် ထားနေဆဲ။

“ခွင့်သာခိုက်မှ မလိုက်ချင်လျှင် အမိုက်နှင့်ပြင် ရှိသေးရှာလိမ့်လား။ ခွင့်သာဆဲမှ မခဲချင်လျှင် အလွဲနှင့် ပြင် ရှိသေးရှာလိမ့်လား။ ခွင့်သာတုန်းမှ မရုန်းချင်လျှင် အနှံ့နှင့်ပြင် ရှိသေးရှာလိမ့်လား”ဟူသည့် လယ်တီဆရာ တော်ဘုရားကြီး၏ လင်္ကာကိုလည်း မသိမဟုတ်။ မသိ ချင်ယောင် ဆောင်ထားရသော ဘဝအနေအထားနှင့်ပင် သီလရှင်များကို နိုင်စွမ်းသမျှ လှူဒါန်းနေခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မတို့တိမ်သို့ ဆွမ်းဆန်ခံကြွရောက်လာကြ သော သီလရှင်များစွာတို့ထဲတွင် သီလရှင်အသေးလေး နှစ်ပါးကိုလည်း သံယောဇဉ်တွယ်မိရပြန်ပါသည်။ ဆရာ လေးနှစ်ပါးသည် မြောက်ဘက်ရှိ ဓမ္မဂုဏ်ရည်စာသင်တိုက်

မှ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာလေးနှစ်ပါးစလုံး ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူနေရင်းနှင့်ပင် အတန်းကျောင်းမှ စာများကိုပါ သင်နေခဲ့ကြသည်မှာ တစ်ပါးက ခုနစ်တန်းဖြစ်၍ နောက်တစ်ပါးက ခြောက်တန်းသို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်၏။ ဆရာလေးနှစ်ပါးစလုံး ရှမ်းလူမျိုးများဖြစ်ကြပြီး နောင်ချိုမြို့နယ်၊ နောင်တောရွာမှ ရောက်လာခဲ့ကြကြောင်း သိရပါသည်။ ဗုဒ္ဓစာပေများကို စာသင်တိုက်မှာ သင်ယူကြ၍ အတန်းစာများကို မင်္ဂလာဒုံရှိ ဘကကျောင်းသို့ သွားရောက်သင်ယူကြကြောင်း၊ နှစ်ပါးလုံးမှာ အသက် ၁၄-၁၅ နှစ်အရွယ်ကောင်းလေးများ ဖြစ်ကြပြီး လျှင် ဆယ်ဝါရပြီဟု သိရပါသည်။ ကျွန်မသိကျွမ်းသမျှ သီလရှင်အများစုမှာ ပအိုဝ်(ဝ်)များနှင့် ရှမ်းလူမျိုးများ ဖြစ်ကြပါ၏။

ဆရာလေးများ ရွတ်ဆိုပြကြသည့် “သီလရှင်ကျင့်ဖွယ်အသွယ်သွယ်” ဆုံးမသံပေါက်များကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ရဟန်းသံဃာကြွ၍ လာ၊
နေရာထိုင်ခင်းပေးပါကြ။
ရဟန်းသံဃာကြွ၍ လာ၊
မြန်စွာဖိနပ်ချွတ်ကြရ။ ရဟန်းသံဃာ
ကြွ၍ လာ၊ ဘယ်ခါခေါင်းမြီးမခြုံရ။
ရဟန်းသံဃာတော်များ နီးအပါး၊
ဝပ်တွားရိုသေကြ။
ဘုန်းကြီးရဟန်းလျှင် လမ်း၌ပင်၊
တွေ့မြင်လက်အုပ်ချီကြရ။
အလုပ်မှန်သမျှ ရှေ့နောက်ပါ၊
မှန်စွာစဉ်းစားကြ။ ကျိုးလည်းရှိပြန်၊
မှန်လည်းမှန်၊ ဧကန်ပြုရ မှုကိစ္စ။

ပထမဝန္တရာ

အရဟံဘဂဝါ၊ ဂုဏ်ကိုးဖြာ၊ ဗုဒ္ဓါဝန္တန။ သုက္ကတတာ၊ ဂုဏ်ခြောက်ဖြာ၊ ဓမ္မာဝန္တန။ သုပ္ပဋိပန္နတာ၊ ဂုဏ်ကိုးဖြာ၊ သံဃာဝန္တန။ အာစရိယာ ဂုဏ်မဟာ ဆယ်ဖြာဝန္တန။ မာတာပီတ ဂုဏ်မဟာ ပူဇာဝန္တန။ အနန္တငါး ဦးထိပ်ထား၊ ဝပ်တွားနေစဉ် ရှိခိုးကြ။ သီလရှင်ကျင့်ဖွယ်အသွယ်သွယ်၊ ရေးခြယ်စီကာပြ။ သိဖွယ်စုံလင်၊ သီလရှင်၊ လျင်လျင်ခဏ ကျက်ပါကြ။

နေထိုင်ရေး

ညဉ့်ရောနံနက်၊ ရက်မပျက်၊ ဝတ်တက်မှန်စေရ။ အကြောင်းကင်းလျက်၊ အပျင်းဖက်၊ ဝတ်တက်မပျက်ရ။ စာသင်မည့်သူ ငယ်ပျိုဖြူ၊ ထိုက်သူဖြစ်နိုင်ကြ။ တက်ဝါကျက်ဝါ တစ်နေ့မှာ နှစ်ဝါမလျော့ရ။ စာချဆရာဆိုလျှင် များစွာပင် ချစ်ခင်ရိုသေကြ။ စာဝါလိုက်စဉ် စိတ်ကိုပင်၊ စာတွင်မြဲမြဲထားကြရ။ မှန်မှန်စာတက်၊ မှန်မှန်ကျက် ဆက်ဆက်သင်အံ့ လေ့ကျက်ကြ။ သို့မှသာလျှင် အောင်ပန်းဝင်၊ အစဉ်ရနိုင်ကြ။ အောင်ပန်းဝေဆာ တိုက်တာမှာ၊ မှန်စွာဂုဏ်ကြီးရ။ ပရိယတ် ပဋိပတ် ကျင့်မြတ်နှစ်ဖြာ ပြည့်စုံပါ။ တိုက်တာဂုဏ်ကြီးရ။ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်၊ မှန်ပင်ပူဇာမည်လေစွ။ တိုက်တာထုတ်ထား စည်းကမ်းများ၊ လေးစားလိုက်နာကျင့်ဆောင်ကြ။ တိုက်ဂုဏ်ယုတ်နိမ့် ပုန်းတိတ်တိတ်၊ ဆေးလိပ်မသောက်ရ။ နေလွဲညတွင် (ဆွမ်း)ကွမ်းစားလျှင်၊ တိုက်ပြင်ထွက်သွားကြ။ ဘုရားသံဃာ မြတ်ဆရာအား၊ ချဉ်းကပ်ငြား ဝပ်တွားရိုသေကြ။ ခြေလက်နဖူး တံတောင်စူး၊ ငါးဦးထိကာ ရှိခိုးကြ။ ထိုထိုအရာ ပေးချင်ပါလို၊ ကိုယ်ကိုညွတ်လျက် ဒူးစုံယှက်၊ နှစ်ဖက်ပေးကြရ။ မိမိကျောင်းဆောင်၊ မီးဖိုချောင်၊ တောက်ပြောင်သန့်ရှင်း ရှိပါစ။ မိမိကျောင်းဆောင်၊ သုံးအဆောင်၊ ကောင်းအောင်သန့်သန့်ထားပါကြ။ မိမိအိပ်ရာ နေထိုင်ရာ၊ ညီညာသန့်ရှင်းပြုလုပ်ကြ။ စားကြွင်းစားကျန် စွန့်ပစ်ရန်၊ မှန်မှန်နေစဉ် ပြုလုပ်ကြ။ စားဖွယ်သီးမျိုး တစ်ကြိမ်ခိုး၊ ထမ်းပိုးဒဏ်ဆောင်ကြ၊ နှစ်ကြိမ်

မြောက်ဆယ်၊ သုံးကြိမ်ဝယ် တိုက်ဝယ်မနေရ၊ ဖိုးထိုက်ခိုးလျှင် တစ်ကြိမ်ပင် ကျောင်းတွင်မနေရ။

ဆက်ဆံရေး

ရဟန်းသံဃာကြွ၍လာ၊ နေရာထိုင်ခင်းပေးပါကြ။ ရဟန်းသံဃာကြွ၍လာ မြန်စွာဖိနပ်ချွတ်ကြရ။ ရဟန်းသံဃာ ကြွ၍လာ၊ ဘယ်ခါခေါင်းမြီးမမြဲရ။ ရဟန်းသံဃာတော်များ နီးအပါး၊ ဝပ်တွားရုံသေကြ။ ဘုန်းကြီးရဟန်းလျှင် လမ်း၌ပင်၊ တွေ့မြင်လက်အုပ်ချီကြရ။ အလုပ်မှန်သမျှ ရှေ့နောက်ပါ မှန်စွာစဉ်းစားကြ။ ကျိုးလည်းရှိပြန်၊ မှန်လည်းမှန်၊ ဧကန်ပြုရ မှုကိစ္စ။ ကျိုးလည်းရှိပြန်၊ မှန်လည်းမှန်၊ ဧကန်ပြောရ မှုကိစ္စ။ ဘိနကိလည်း နေ့စဉ်ပဲ၊ စွဲမြဲပြုလုပ်ကြ။ သီလကိုလည်း နေ့စဉ်ပဲ၊ မြဲပင်ချစ်ကြောက်ရုံသေကြ။ ဆရာကျေးဇူး မြင်းမိုရ်ခိုး၊ အထူးကျေးဇူးဆပ်ကြရ။ ကျေးဇူးဆပ်ချင် အမြဲလျှင်၊ သွန်သင်တိုင်းပင် လိုက်နာကြ။ ဆရာဩဝါဒ ဆိုဆုံးမ၊ မုချနားထောင်ကြ။ ဆရာဩဝါဒ တော်လှန်က၊ မုချယုတ်စီးရ။ ဆရာဩဝါဒ လိုက်နာက၊ မုချကြီးပွားကြ။ ဆရာကိုပင် အပြစ်မြင်၊ မှန်ပင်ယုတ်စီးရ။ ဆရာကိုပင် ကျေးဇူးတင်၊ မှန်ပင်ကြီးပွားရ။ ဆရာအပြစ် ဆိုးအညစ်၊ စင်စစ်မပြောရ။ ဆရာကိုမူ နှုတ်ခမ်းစု၊ ပြန်မူမပြောရ။ ပြန်မပြောငြား ထိုသူအား၊ နှစ်ပါးကိုယ်စိတ် ချမ်းသာရ။ ဆရာကိစ္စ ကိုယ့်ကိစ္စ၊ မြဲစွာမှတ်ယူကြ။ ဆရာကိစ္စကြီးစယ်ပ၊ ထကြွလုံလပြုကြရ။ တစ်ဦးတစ်ဦး မေတ္တာကူး၊ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်ကြ။ တစ်ဦးဆန္ဒတစ်ဦးက၊ မြန်စွာလိုက်လျောကြ။ တစ်ဦးကိစ္စ တစ်ဦးက၊ မြန်စွာကူညီကြ။ တစ်ဦးဒုက္ခတစ်ဦးက၊ မြန်စွာဖြေရှင်းကြ။ ကိစ္စကြီးလျှင် ဆရာအရှင်၊ မှန်ပင်လျှောက်ထားကြ။ ပရိယတ် မပိုင်ပတ် နှစ်ပြာ၊ သာသနာမှန်စွာအားထုတ်ကြ။ သာသနာပြုရေး အသက်ပေး၊ မနွေးကြီးစားကြ။ ကြီးစားသူမှာ သာသနာ၊ မှန်စွာချီးမြှောက်ကြ။ သာသနာမူ ချီးမြှောက်သူ၊ နိဗ္ဗာန်မြန်ရ။ သာသနာမူ ချီးမြှောက်သူ၊ မည်သူမဆို ကြီးပွားကြ။

ကျင့်ကြရေး

ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်သူ သီလဖြူ၊ နိဗ္ဗာန်မြန်ရ။ သွားရပ်ထိုင်လျောင်း မူပါပြောင်း၊ ကောင်းကောင်းကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ။ တရားအလုပ် နေ့စဉ်လုပ်၊ အားထုတ်ကြီးပမ်းကြ။ တရားမကျင့်လျှင် ကျောင်းတိုက်ပြင်၊ လျင်လျင်ထွက်သွားကြ။ စာမကျက်လျှင် ကျောင်းတိုက်ပြင်၊ လျင်လျင်ထွက်သွားကြ။ ဓူရနှစ်ရပ် နေ့စဉ်မှတ်၊ မပြတ်ပြုလုပ်ကြ။ ဓမ္မကထိကဇာား ဟောတရား၊ ဗုဒ္ဓိသားနာယူကြ။ တရားတော်ကို လွန်ကြည်ညို၊ ပုဂ္ဂိုလ်မချစ်ရ။ ပုဂ္ဂိုလ်ချစ်မျိုး စိတ်မမိုး၊ ကိုယ်ကျိုးယုတ်စီးရ။ သူငါမြင်လျှင် မေးငေါ့ချင်၊ ကိုယ်တွင်ရှက်ကြီးရ။ လောကုတ်လောကီ ကျိုးနှစ်လီ၊ ဘယ်ဆီဟန်မရ။ သာသနာယုတ် သည်အတွက်၊ နရက်ရောက်ပြန်ရ။ လောကီမှာလည်း ကိုယ်ဖြစ်နည်း၊ ဆင်းရဲစိတ်ဒုက္ခ၊ ထို့ကြောင့်သာပ ရှင်သီလ၊ လုံလာပြုကာ ကျင့်ပါကြ။ သတ္တဝါများ မေတ္တာထား၊ ပွားများနေထိုင်ကြ။ တစ်ဦးမေတ္တာတစ်ဦးမှာထား ရှိပါငြား၊ မှတ်သားချမ်းသာရ။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာကူး၊ ကြည်နူးပျော်ရွှင်ရ။ သူများကောင်းကျိုး ရွက်သယ်ပိုး၊ ကိုယ်ကျိုးပြည့်ဝကြ။ ငန္တာကိုပင် အပြစ်မြင်၊ ကိုယ်ပင်ဆင်းရဲရ။ အမျက်ဒေါသဖြစ်လာက၊ စိတ်မှပယ်ထုတ်ကြ။ မှတ်၍လည်းပယ်၊ ဆင်ခြင်ပယ်၊ အပါယ်တံခါးကြီး ပိတ်ကြရ။ ကိစ္စကြီးငယ်၊ သွားဖွယ်ရေးခင်း၊ ကြံဖွယ်လျှင်၊ ဖော်ကင်း

အမျိုးဘာသာ သာသနာအကျိုးကို နိုင်စွမ်းသမျှဆောင်ရွက်နေကြပါသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ သီလရှင်စစ်စစ်တစ်ပါး ဖြစ်ရန်မှာ အမှန်တကယ် မလွယ်ကူကြောင်းကို ကြာဇလကြာလေ နားလည်လေ ဖြစ်ရပါ၏။

www.burmeseclassic.com

မသွားရ။ ပြေးလားလွှားလား၊ တဟားဟား၊ လားလား မပြုရ။ တောထဲတောင်ထဲ၊ ထင်းလည်းမခွေရ။ ရေခပ်ရေ ချိုး၊ သည်နှစ်မျိုး၊ ကိုယ်ကျိုးရှိအောင် သွားပါကြ။ ညာ လှမ်းရုပ်နာမ်၊ ဘယ်လှမ်းဖြစ်ပျက်၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ မပျက် သွားပါကြ။ သွားတိုင်းသွားတိုင်း၊ စိတ်မရှိင်း၊ ကသိုဏ်း ခြေမှာ ထားပါကြ။ ခြေတစ်လှမ်းမှန်၊ ကုဋေတန်၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်မည်မှန်လေစွ။ ခြေထောက်ဗွေငင်၊ လမ်းများ လျှင်၊ သွန်သင်မရ၊ ကျောင်းမှထွက်သွားကြ။ ကြီးသူ ရှိသေ၊ ရွယ်သူလေးစား၊ ငယ်သူအား၊ သနားကြင်နာကြ။

သီတင်းသုံးခြင်း

သီတင်းသုံးခြင်း၊ မောက်မာခြင်း၊ ပြောခြင်းရှောင် ကြဉ်ကြ။ သီတင်းသုံးခြင်း၊ မြှောက်ပင့်ခြင်း၊ ပြောခြင်း ရှောင်ကြဉ်ကြ။ သီတင်းသုံးခြင်း၊ လိမ်ညာခြင်း၊ ပြောခြင်း ရှောင်ကြဉ်ကြ။ သီတင်းသုံးခြင်း၊ ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ ပြော ခြင်းရှောင်ကြဉ်ကြ။ သီတင်းသုံးခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ ပြောခြင်းရှောင်ကြဉ်ကြ။ သီတင်းသုံးခြင်း၊ သူ့အတင်း၊ ပြောခြင်းရှောင်ကြဉ်ကြ။ မေတ္တာမထား၊ ခိုက်ရန်ပွား၊ ထွက်သွားတိုက်တာက၊ ကြောင်းကျိမြော်မြင်၊ ဆုံးမသင်၊ အစဉ်လိုက်နာကြ။ ဧည့်သည်လာလျှင်၊ ဆရာရှင်၊ ကြို တင်လျှောက်ထားကြ။ ရဟန်းတော်များ၊ ဇရပ်များ၊ ယောက်ျားကင်း၍ မပင့်ရ။ ဆွေဘုန်းကြီးများ ကြွလာ ငြား၊ ဘုရားကျောင်းမှာ ဧည့်ခံကြ။ ညဉ့်အိပ်ပြန်လို၊ ထို ဘုန်းမိုး ကျောင်းကိုညွှန်၍ပြ၊ ထွက်ဝင်နှစ်ပါး၊ ဆရာအား၊ လျှောက်ထားသိစေရ။ ဆွေမျိုးတော်မတော်၊ ယောက်ျား ဖော်၊ အတော်ဝေးက ရှောင်ကြဉ်ကြ။ ယောက်ျားနှင့်ပင်၊ တွမ်းတဝင်၊ ခင်မင်မှုလည်းမပြုရ။ ဘုန်းကြီးနှင့် သီလရှင်၊ တွမ်းတဝင်၊ ခင်မင်မှုလည်းမပြုရ။ ဆွမ်းဆန်လှည့်လည်၊ ခွေနောက်ညှိ၊ တန်းစီသွားကြရ။ စကားမများ၊ မေတ္တာ ဋ္ဌား၊ တရားစိတ်နှင့် သွားကြရ။ ဆွမ်းလောင်းပြန်လျှင် သီလရှင်၊ ငယ်လျှင်မခိုင်းရ။ ဆွမ်းကပ်ပြန်လျှင် သီလရှင်၊ ငယ်လျှင်မကပ်ရ။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စား ဧည့်လား၊ စကားသည်နှယ် မမေးရ။ ဆွမ်းကပ်ပြန်ရာ၊

ဘုဉ်းပေးပါ။ တစာစာမလျှောက်ရ။ ဆွမ်းကျွေးသော အခါ၊ ဒါယကာ၊ မခွာအပါးမှ။ အသိဉာဏ်ရရန်၊ တရား မှန်၊ ဖန်ဖန်နာယူကြ။ တရားနာလျှင် သမ္မဇဉ်၊ ဉာဏ်ယှဉ် နာကြရ။ တရားတော်အား ရှိသေငြား၊ မှတ်သားနာယူ ကြ။ တရားနာရင်း ခန္ဓာတွင်း၊ ဉာဏ်သွင်းနာကြရ။ တရားနာငြား စကားများ၊ လားလားမပြောရ။

သာသနာပြုရေး

ဝေယျာဝစ္စ မှုကိစ္စ၊ ထကြွညီညာ ပြုလုပ်ကြ။ ပြုလုပ်သောအခါ စေတနာ၊ သုံးဖြာညီကြရ။ ဇွန်းသံ၊ ပန်းကန်သံ၊ စကားသံ၊ ဆူညံအောင်မပြုရ။ အရာရာမှာ သည်းခံပါ။ မှန်စွာစီးပွားရ။ အရာရာမှာ ကြိုးစားပါ။ မှန်စွာစီးပွားရ။ အရာရာမှာ ဉာဏ်ယှဉ်ကာ၊ မှန်စွာစီးပွား ရ။ မနာလိုကင်း၊ ဝန်တိုရှင်း၊ လက်ငင်းချမ်းသာရ။ သီလ ချစ်ငြား၊ မယ်သီအား၊ ဘုရားပျော်ပွဲ မလိုက်ရ။ အပြင် ထွက်လို၊ ဆရာကို၊ လျှောက်ဆိုပန်ကြရ။

ကျယ်ငါးပါး

စကားပြောကျယ်၊ အရယ်ကျယ်၊ အခေါ်ကျယ်၊ အချေကျယ်၊ အသမ်းကျယ်၊ ကျယ်ငါးပါးကို ပယ်ကြရ။

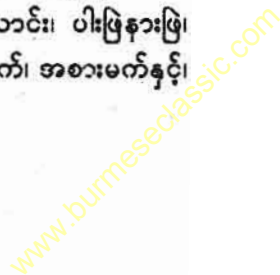
များရှစ်ပါး

စကားများ၊ အရယ်များ၊ အအိပ်များ၊ အစားများ၊ နဝကမ္မဝတ္ထများ၊ ပစ္စည်းများ၊ အရောအနှောများ၊ အလည်အပတ်များ၊ 'များ'ရှစ်ပါးကို ပယ်ကြရ။

ကြမ်းကိုးကြမ်း

အစားကြမ်း၊ အအိပ်ကြမ်း၊ အသွားကြမ်း၊ အထိုင် ကြမ်း၊ အရယ်ကြမ်း၊ စိတ်ကြမ်း၊ ကိုယ်ကြမ်း၊ နှုတ်ကြမ်း၊ အဆုံးအမကြမ်း၊ 'ကြမ်း'ကိုးကြမ်းကို ပယ်ကြရ။

အစားကြမ်း ။ ပလုတ်ပလောင်း၊ ပါးပြဲနားဖြဲ၊ ပါးစောင်ဖုဖောင်း၊ ဟိုထွက်သည်ထွက်၊ အစားမက်နှင့်၊

ဝတ်မရွက်မျိုး၊ အစားဆိုးသွမ်း၊ လူပေါက်ပန်း၊ အစားကြမ်းမှုရှောင်။

အအိပ်ကြမ်း ။ ခူးထောင်ပေါင်ကား၊ ခြေကားရားနှင့်၊ ဝတ်စားစလစ်၊ ကိုယ်လုံးဖြစ်၍၊ ဟောက်ဟတ်ညည်းတွား၊ ခြေခေါင်းများလည်း၊ ပြောင်းပြန်မမှန်။ လော်လီဖန်၊ အအိပ်ကြမ်းမှုကိုရှောင်။

အသွားကြမ်း ။ ခြေလှမ်းပြင်းပြင်း၊ သွားခြင်းယိမ်းယိုင်၊ ခြေမခိုင်ပုံ၊ သွားနှုန်းစုံသည်၊ အသွားကြမ်းကိုရှောင်။

အထိုင်ကြမ်း ။ နေရာမရွေး၊ ညစ်ထေးမရှောင်၊ လူလယ်ကောင်မှာ၊ ခူးထောင်ပေါင်ကား၊ အများမြင်ဖွယ်၊ မတင့်တယ်သည်၊ အထိုင်ကြမ်းမှုရှောင်။ ဘုရားကားအောက်၊ မျောက်ကားအထက်၊ ထိုင်မှုတွက်၊ တစ်သက်ကြည့်ရှုရှောင်။

အရယ်ကြမ်း ။ ပါးရွဲ၊ နားရွဲ၊ ရှေ့တိုးနောက်ငင်၊ အော်ကျယ်ဟစ်ကြီး၊ လက်ခုပ်တီး၍၊ ရယ်နည်းကြမ်းဆိုး၊ အမျိုးမျိုးကိုရှောင်။

ကိုယ်ကြမ်း ။ လူရှင်ရဟန်း၊ ဂုဏ်စုံလမ်းတွင်၊ ဂုဏ်ဂုဏ်၊ ဝယဂုဏ်၊ မှန်းဆသတ်၊ ဂါရဝ နိဝါတ၊ အသိမဲ့ဆန်း၊ လူသောသွမ်း၊ ကိုယ်ကြမ်းမှုကိုရှောင်။

အဆဲကြမ်း ။ နင်ပဲငဆ၊ မာန်မာနနှင့်၊ ဒေါသပြင်းထန်၊ ဆဲရေးဟန်ဖြင့်၊ မကြားဝံ့မနာသာ၊ ကြမ်းတမ်းစွာဖြင့်၊ အဆဲကြမ်းမှုရှောင်။

အဆုံးအမကြမ်း ။ အရွယ်အလိုက်၊ အမှုဆိုင်၍၊ ဆုံးမထိုက်စွာ၊ ဆုံးမရှာလျှင်၊ မတော်မတရား၊ မတန်တဆ၊ ရိုင်းပြစော်ကား၊ ဆုံးမငြားသည့်၊ ဆုံးမကြမ်းမှုရှောင်။

စိတ်ကြမ်း ။ ယဉ်ကျေးထိုက်စွာ၊ ထိုလူရွာတွင်၊ တရားလက်လွတ်၊ ငှက်တောင်ကျွတ်နယ်၊ စိတ်ဝယ်ရှိသမျှ၊ မိုက်မောဟကြောင့်၊ ဒေါသပြင်းထန်၊ မကောင်းကြသည်၊ စိတ်ကြမ်းမှုကိုရှောင်။ ကြမ်းကိုးကြမ်းကိုရှောင်၊ လူ ရှင်၊ မောင်း၊ လူ့ဘောင်ကောင်းကြွယ်ဝ။ သူများဥစ္စာ၊ အဖြာဖြာ၊ ဘယ်ခါမခိုးရ။ ခိုးယူပါက၊ တိုက်တာမှ၊ မုဆုထွက်သွားကြ။ အိုရမည့်ဘေး၊ ကြောက်အောင်တွေ့။

ပြုပေးမြတ်ပုည၊ နာရမည့်ဘေး၊ ကြောက်အောင်တွေ့။ ပြုပေးမြတ်ပုည၊ သေရမည့်ဘေး၊ ကြောက်အောင်တွေ့။ ပြုပေးမြတ်ပုည၊ သာသနာပြုရေး၊ အလေးပေး၊ မနှေးကြီးစားကြ။ သာသနာပြုက၊ လှူဒါန်းကြ၊ ပြည့်ဝဥစ္စာရ။ ပရိယတ်သင်သူ၊ သီလဖြူ၊ နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်းကြ။ ပဋိပတ်ကျင့်သူ၊ သီလဖြူ၊ နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်းကြ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ၊ ကျင့်မှသာ၊ မှန်စွာရနိုင်ကြ။ သီလဖြစ်ရန်၊ စိတ်ရည်သန်၊ မြန်မြန်ကြီးစား ကျင့်ကြရ။ သမာဓိဖြစ်ရန်၊ စိတ်ရည်သန်၊ မြန်မြန်ကြီးစားကျင့်ကြရ။ ပညာဖြစ်ရန်၊ စိတ်ရည်သန်၊ မြန်မြန်ကြီးစားကျင့်ကြရ။ ကျင့်အားပြည့်လျှင် နိဗ္ဗာန်ခွင့်၊ ပြေးဝင်ဆိုက်ရောက်ကြမည်ပ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်က ဝဋ်ဒုက္ခ၊ လုံးဝကင်းစင်ရ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်လျှင် ဒုက္ခစင်၊ ပူပင်သောက ငြိမ်းအေးရ။ အိုနာသေလည်း၊ အားလုံးပဲ၊ မလွဲလွတ်မြောက်ရ။ နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ်း၊ မဂ်ဖိုလ်နန်း၊ ရောက်လှမ်းနိုင်အောင် ကြိုးပမ်းကြ။ သီလရှင်မယ်၊ ဤကျင့်ဖွယ်၊ နှုတ်ဝယ်ဆောင်ကာ ကျင့်ကြရ။ ဤသည့်ကျင့်မြတ်၊ စိတ်ဝယ်မှတ်၊ မလပ်ကျင့်ဆောင်ကြ။ သီလရှင်ကျင့်ဖွယ်၊ အသွယ်သွယ်၊ မှတ်ဖွယ်နိဋ္ဌိတံ။

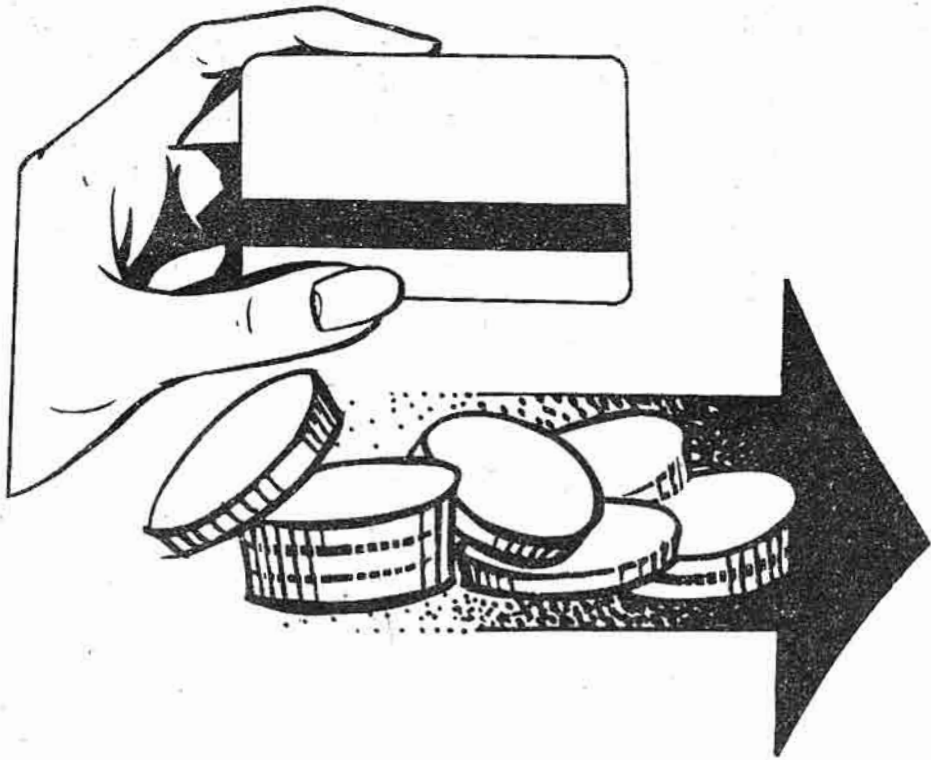

ယခုရေးသားဖော်ပြခဲ့သည့် သီလရှင်ကျင့်ဝတ်အသွယ်သွယ် ဆုံးမသံပေါက်များကို ကြိုပင်ကောက်မြို့မှ ဒုတိယဗောဓိရိပ်သာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ရေးသားပြုစုထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အသေမဦးခင် ဦးပင်းဇင် (မြိတ်)မှ စုစည်းတင်ပြထားသည့် သီလရှင်ကျင့်ဝတ်စာအုပ်မှာလည်း ပါရှိပါသည်။

အမျိုးဘာသာသာသနာအကျိုးကို နိုင်စွမ်းသမျှ ဆောင်ရွက်နေကြပါသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ သီလရှင်စစ်စစ်ဘစ်ပါး ဖြစ်ရန်မှာ အမှန်တကယ် မလွယ်ကူကြောင်းကို ကြာလေကြာလေ နားလည်လေ ဖြစ်ရပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဘီလရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများအား ကြည်ညိုစွာ ဦးညွှတ်ပူဇော်ကာဖြင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။ ။

လေးသူစံ

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တွေ့ အမေရီကား

CREDIT CARD နှင့် အကြွေးဝယ်ခြင်းများ

မောင်ကောင်းမြင့်

“အကြွေးကတ်”ဟု အချို့က အလွယ်တကူ ခေါ်ကြသည်။ အချို့က “ယုံကြည်မှုကတ်”ဟု ဘာသာပြန်ကာ ခေါ်ကြသည်။ ထိုဝေါဟာရမှာ အသုံးကျ မှုအပေါ် တစ်ဖက်စီကကြည့်၍ ပြော ကြခြင်းကြောင့် တစ်ခုတည်းပင် ဖြစ်နေ ခဲ့သော်လည်း မိမိက သူ့အခေါ်အတိုင်း (အင်္ဂလိပ်အသံထွက်အတိုင်း) “ခရက်

ဒဏ်တ်ကတ်”ဟုသာ သုံးလိုက်ပါ၏။ အမေရီကန်တွင် စရောက်ပြီး ကတည်းက ကြားရသော အသံများထဲ ၌ “ခရက်ဒစ် စကိုး”(Credit Score)၊ ခရက်ဒစ်ချက်(Credit Check) စသည် တို့ ပါဝင်၏။ ခရက်ဒစ် အမှတ်ကောင်း ဖို့လိုသည်။ စစ်ဆေးလိုက်လျှင် စိတ်ချ ရဖို့ လိုသည်။ သို့မှသာ အိမ်ဂျား အိမ်

ဝယ်ဖို့ လွယ်သည်ဟု ဆို၏။ တစ်ခုခု (ပစ္စည်းကြီး)ဝယ်တော့မည်ဆိုလျှင် မိမိ မှာ ခရက်ဒစ် (ယုံကြည်စိတ်ချရမှု) ကောင်းပါမှ လက်ခံသည်ဟု ဆို၏။ သို့ ဖြစ်ရခြင်းကား အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဤနိုင်ငံသို့ရောက်ပြီး မကြာမီ (ခြောက်လအထက်)လောက်ရှိလျှင် Credit Card ရဖို့ စပြီး လျှောက်ထား

ကြသည်။ ဘဏ်တစ်ခုခုတွင် မိမိအပ်
ငွေ ရှိလျှင် ထိုဘဏ်က ထောက်ခံ
ချက် ပေးနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ခရက်
ဒစ်ကတ် ထုတ်ပေးသော ကုမ္ပဏီများ
တွင်လည်း လျှောက်နိုင်သည်။ Mas-
ter, Visa, American Express နှင့်
Discover စသော ကုမ္ပဏီကြီးများက
ထုတ်ပေးသည်။ အချို့က သတ်မှတ်
ထားသော ကတ်ပြားကြေး ပေးဆောင်
ထားကြရ၏။ အချို့က ကြိုတင်သွင်း
ထားငွေ မလိုသည်လည်း ရှိ၏။

ထိုခရက်ဒစ်ကတ် လျှောက်လွှာ
တွင် ထောက်ခံချက်ပေးရသည်လည်း
ရှိ၏။ မိမိအမည်ဖြင့် ကတ်ရပြီးဆိုပါစို့။
ထိုကတ်တွင်ဖော်ပြထားသော သတ်
မှတ်အသုံးစရိတ်ကို သတ်မှတ်ကာလ
အတွင်း သုံးနိုင်သလို သုံးပြီးတိုင်း သတ်
မှတ်ရက်အတွင်း ပြန်ဆပ်ရသည်။ တိုက်
ရိုက်ငွေသာ။ သို့မဟုတ် Money Or-
der၊ သို့မဟုတ် Online မှ ပေးချေရ
သည်။ သတ်မှတ်ရက် ကျော်လွန်ပါက
အတိုးပေးရသည်။ မိမိဘက်မှ ပေး
ဆောင်ရန် ပျက်ကွက်ပါက ထိုပျက်
ကွက်မှုသည် “မှတ်တမ်းဝင်” သွားပြီ
နောင်အခါ Credit Check သော ကိစ္စ
ပေါ်လာပါက “အရိုးတွန့်” တတ်သည်။
သည်နေရာတွင် “Pass Word” ကိစ္စ
number များအကြောင်း ပြောလိုသည်။
ကွန်ပျူတာမှအစ ကတ်မျိုးစုံ၊ မှတ်ပုံ
တင်မျိုးစုံသည် လျှို့ဝှက် Password
နှင့် ဂဏန်းနံပါတ်များ ပေးထားရာ ထို
နံပါတ်များ ရှိသည့်သောအခါ အခြားသူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်ရှေ့တွင် ဖြစ်ပါက
ထိုသူကလည်း မျက်နှာလွှဲနေလေ့ရှိ

သည်။ “လျှို့ဝှက်” ဟု သတ်မှတ်ခြင်း
ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤနံပါတ်များ
ကို (မလိုလားအပ်သောကိစ္စ၊ အလွဲသုံး
စားပြုခြင်း၊ ငွေနှီးထုတ်ခြင်း) စနစ်တကျ
သုံးကြရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

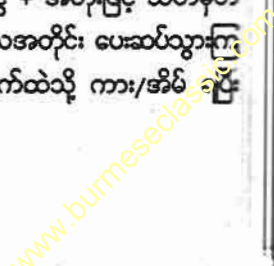
အတိုးဆုံးဆိုရလျှင် Credit Card
သုံးခြင်းကြောင့် ငွေကိုင်ရသော ခုကွ
တော့ ငြိမ်းသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ဒေါ်လာ
၁၀၀ တန် ဆိုပါက (တော်ရုံဆိုင်များ
က လက်မခံ) အသုံးခက်တတ်၏။ များ
သောအားဖြင့် ၂၀ တန် အများဆုံးထား
သုံးကြ၏။ အလိုအလျောက် ငွေလက်
ငွေလက်ခံသော MTA ရထားလက်မှတ်
စက်တွင် ၂၀ တန်ထက် ပိုထည့်၍မရ။
၂၀+... ထည့်ရသည်။ (အလားတူ
ATM စက်များတွင်လည်း ငွေထုတ်
သောအခါ သတ်မှတ်ငွေ ထားရှိသည်။
များသောအားဖြင့် အရွက်ကြီးကို ငွေများ
များပေးချေသောအခါမှတစ်ပါး လက်
ကိုင်ထား သုံးလေ့မရှိပါ။) တစ်ကျပ်တန်၊
နှစ်ကျပ်တန်၊ ငါးကျပ်တန်၊ ၂၀ တန်မှ
အများဆုံး ၅၀ တန်လောက်ပဲ ကိုင်
ထားကြသည်။ (၁)ဆိုပါကလည်း ဝယ်
နိုင်သော ပစ္စည်းများစွာ ရှိနေသည်ကိုး။
နောက်ပြီး အနတ်ငွေ (အကြွေပြန်အမ်း
ရာတွင် ၁ ပြားမှအစ အတိအကျ
အတိမ်းအစောင်းမခံ (ပေးသူကလည်း
ပေးရသလို၊ ဝန်ထမ်းငွေကိုင်ကလည်း)
အမ်းကြ ပေးကြသည်။ စ၁ ပြားဆိုက
အတိအကျပေးလျှင်ပေါ် တစ်ကျပ်တန်
ပေးက ၁၉ ပြား အတိအကျ ပြန်ပေး
သည့် ကောင်းသောစနစ်ရှိသည်။ (မြန်မာ
နိုင်ငံတွင် ဖုန်းငွေသွင်း၊ လျှပ်စစ်မီတာ

ငွေသွင်းနှင့် အချို့ငွေသွင်းရသော ကိစ္စ
ဆိုပါက အနတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ၁၀-
၂၀ မှ ရာဂဏန်းအထိ ပြန်မအမ်းတာ
မျိုး ကြုံရတတ်ပါသည်။ စနစ်ကောင်း
ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ငွေအကြွေပြုသမှု
မရှိခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မပိုကြေး
မလိုကြေး ကျင့်ခြင်းမှာ အတုယူထိုက်
ပါသည်။)

Credit Card ဖြင့် သုံးသော
ကြောင့် ငွေအများကြီးကိုင်စရာ မလို
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ငွေကို စနစ်
တကျ ပိုက်ဆံအိတ်တွင် အပြန်လိုက်
ထည့်ထားပြီး (ပိုက်ဆံခေါက်အိတ်လည်း
ရှိသလို၊ အရွက်လိုက်အိတ်များလည်း
ရှိရာ) သုံး၍လည်းကောင်း၊ ငွေစက္ကူ
များမှာ အပွန်းအပဲ့၊ အပေအတေ၊
အစုတ်အပြတ် နည်းပါးလှသည်။ ငွေ
ကိုင်များ၏ ငွေသေတ္တာတွင် တန်ဖိုး
အလိုက် (အကြွေအပါအဝင်) အခွက်
ကလေးများနှင့် အပေါ် ဖိထားသော
အဖုံးကလေး ပါရှိ၍ အထားအသို၊
အသိမ်းအဆည်း လွယ်ကူ၏။

ကား၊ အိမ် စသည်တို့ ဝယ်ပါက
မိမိ၏ ဝင်ငွေ၊ မိမိသုံးနေသော Credit
Score တို့ အရေးပါလာသည်။ အားလုံး
ကို အကြွေးစနစ်ဖြင့် ဝယ်နိုင်သည်။
လက်ငင်း ဝယ်နိုင်ကြသော်လည်း လ
စဉ်ဆပ်စနစ်ဖြင့်သာ ဝယ်ကြသည်လည်း
ရှိ၏။ ဥပမာ - အိမ် (သို့) ကားဝယ်
လျှင် လက်ငင်းပေးငွေ down pay-
ment ကို တန်ဖိုးမှနုတ်ပြီး ကျန်ငွေကို
လစဉ်ဆပ်ငွေ + အတိုးဖြင့် သတ်မှတ်
ထားသော လအတိုင်း ပေးဆပ်သွားကြ
ရသည်။ လက်ထဲသို့ ကား/အိမ် ချဉ်

သောအခါ မိမိတွင် “အကြွေးဝန်ထုပ်” တင်နေပေတော့သည်။

“အကြွေး”ဖြင့် ချည်နှောင်ထားသောစနစ်ဟု ဆိုချင်သည်။

လစဉ် အကြွေးဆပ်နေရသောကြောင့် ပေးဆပ်ပြီးသမျှ ငွေအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိလာသည်။ ထို ကား/အိမ်ကို ငွေမပြေမချင်း စွန့်လွှတ်မရ ဖြစ်လာ၏။ ငွေများလျှင် များသလောက် နှစ်ကြာသည်ဖြစ်ရာ ထိုနှစ်များအတွင်း ပြေအောင်ဆပ်နိုင်ဖို့ အားထုတ်ရတော့၏။ အကြွေးမကျေပါက ကား/အိမ် ပြန်သိမ်းသွားပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သည်နိုင်ငံတွင် အလုပ်မပြုတ်ဖို့ (ဝင်ငွေအမြဲရှိနေဖို့) အားထုတ်ကြရ၏။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အလုပ်ရပ်နားရပါက တစ်လ(နှစ်လ)ထက်ပိုနေလျှင် ပြဿနာစုံ တက်ပေတော့မည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်တာဝန် ကျေပွန်ရသည်။ (ငွေရနိုင်သော အချိန်ပိုင်းများကိုလည်း လုပ်ကြသေးသည်။) အလုပ် = ဝင်ငွေ ညွှန်းဂဏန်း ဖြစ်၏။

ကားဝယ်သည် ဆို၍ ကားအကြောင်း အနည်းငယ် ပြောလိုသည်။ ကားမှာ ထောင်ကြီးဂဏန်းမှ သောင်းကြီးဂဏန်းအထိ အစားစားရှိသည်။ လက်ငင်းပေးငွေလည်း အမျိုးမျိုးရှိ၏။ လပေးစနစ်မှာ ၂၄ လ-၃၆ လ စသဖြင့် ရှိသည်။ (တော်တော်ထူးခြားပုံမှာ လစဉ်ဆပ်ငွေများ၌ ဥပမာ ၂၄၀-၉၉ ဟူသော သတ်မှတ်ချက်မျိုး။ သည်နိုင်ငံက ၉၉ ကို သဘောကျပုံ ရသည်။ ၉၉ ဆင့်ဆိုင် [အမည်နှင့်တွဲလျက် 99C UP = ၉၉ ဆင့်တန်မှအထက် ရောင်းကြောင်းကြော်ငြာ] ၁၀၉၉ မှ ၂၀၀၀၉၉ ထိ နောက်က ၉၉ တွေ ထပ်တပ်ပေးသည်။ တကယ်လည်း ၁ ပြားကို ပြန်အမ်းကြောင်း ရေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကားဝယ်လွယ်၏။ အာမခံကြေး (ကားနှင့်လူအတွက်က များ၏)အတွက် ပေးဖို့လိုသည်။ နောက် ကားရပ်နားဖို့ ခက်သည်။ အိမ်များက မိမိ၏ အိမ်ရှေ့တွင် အခွန်ပေးပြီး ရပ်နားခွင့်ယူထားသဖြင့် အိမ်ရှေ့များတွင် drive way ဆိုသော စာများ ရေးထားကြသည်။ လမ်းဘေးတွင် ယာဉ်ရပ်ပါက မီတာဘိုင်၌ ပိုက်ဆံထည့်ပြီး ငွေပြေစာကို ကားမှာကပ်ခဲ့ရ၏။ သို့မဟုတ်ပါက Ticket “ဒဏ်ငွေဆောင်ပါ” စာရွက်ရလိမ့်မည်။ မြို့ထဲတွင် ကားရပ်နားရာ Parking မှာ အပ်ရ၏။ နားရီဖြင့်ပေးဆောင်ရသည်။ ကားရပ်

နားရာနေရာမှာ အပ်ကားများလွန်သဖြင့် အထပ်ထပ် အဆင့်ဆင့် လုပ်ထားရသည်။ ကားရပ်နားဝင်း၌ တစ်နာရီမှ အထက်ကို နေရာအလိုက် သတ်မှတ်နှုန်းပေးရသည်။ ခရီးစရိတ်ထက် ကားရပ်နားခကာ ပိုသဖြင့် ကားကို အိမ်မှာပဲထားပြီး Subway, bus ဖြင့်သာ (အများအားဖြင့်) သွားကြရ၏။ ရပ်ဝေးကဆိုက ဘူတာရုံနားက အခပေး ကားရပ်နေရာ၌ အပ်ထားခဲ့ရ၏။ သည်မှာက ကားစရိတ်ထက် ကားရပ်စရိတ်က”စား”သည်။

အိမ်မှာလည်း ထိုအတူ။ အိမ်ဝယ်ပြီးပါက အိမ်နှင့်ဆိုင်သော အခွန်အမျိုးမျိုး ဆောင်ရ၏။ ထို့ပြင် အိမ်ရှေ့မှာ အမှိုက်(သစ်ရွက်ကြွေချိန်) လှည်းရသလို၊ နှင်းခဲများ(ဆောင်းရာသီ)မှာ ဖယ်ရှားပေးရသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် အိမ်ရှင်မှာ တာဝန်ရှိသည်။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် စစ်ဆေးရေးလာသည်။ မိမိအိမ်နှင့် ပတ်သက်သမျှ တာဝန်ရှိ၏။ “ခွေးမွေးလျှင် လိုင်စင်ယူပါ” (Got a dog, get a license) ဟူသော ကြော်ငြာစာများ ရထားတွင် တွေ့ရ၏။ အိမ်ရှေ့များ ပန်းခြံများတွင် “မိမိခွေးတာဝန် မိမိယူသွားပါ” ဟူသော စာများတွေ့ရ၏။ မိမိကိစ္စ မိမိတာဝန်ယူရသည်။ မိမိနှင့် မဆိုင်ဟု ငြင်း၍မရ။ တရားစွဲခံရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကြွေပြားခင်းထားသော နေရာများ မိမိတိုက်အတွင်း၌ (အများစုနေသော apartment) “ရေရှိနေသေးသည်။ သတိပြု” ဆိုသော သတိပေးစာ ဆိုင်းဘုတ် ထောင်ထားရ၏။ အလားတူ လုပ်ငန်းခွင်အနီးအပါး၌ သတိပေးစာများ ကပ်ထားရ၏။ အသိပေးစာ၊ ခွဲ

www.burmeseclassic.com

ဆော်စာ အရေးဆုံး၊ လမ်းညွှန်ဆိုင်း ဘုတ်အရေးဆုံး နိုင်ငံဟု ဆိုနိုင်သည်။ ရထားပေါ်၌လည်း “အမျိုးသမီးများကို ဖော်ကားမှုပြုပါက ထောင် ၇ နှစ် အပြစ်ပေးခံရမည်” ဟူသော စာများတွေ့ နေရသည်။ အားလုံးကို ဥပဒေအရ ပြစ် ဒဏ်သတ်မှတ်ချက်အမျိုးမျိုးကပ်ထား သည်။ မသိပါဟု ငြင်း၍မရအောင် “အသိပေး” ထားသည်။

ပြန်၍ ကောက်ကြဦးစိုး။

“အကြွေး” သို့မဟုတ် “ယုံကြည် မှုကတ်”ဖြင့် ဝယ်နေတော့ မည်သူက ဆပ်သနည်း။ ဘာမှ အကျိုးခံစားခွင့် မရှိဘဲနှင့်တော့ အလာကားသက်သက် မေတ္တာရည်၍ ဆပ်ပေးနေလိမ့်မည် မဟုတ်။ ထိုအာမခံ ကုမ္ပဏီများက လည်း အကျိုးရှိ၍ပင်။ ကတ်အလိုက် ကြီးပွားငွေငွေ ရသည်။ ရက်လွန် အတိုး ရသည်။ နောက်ပြီး ဝယ်သမှုပစ္စည်းများ မှ saving ဖြတ်သောငွေကို ထိုကတ် ကုမ္ပဏီက ရသည်။ ငွေဖြင့် အတိုးရယူ နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘဏ်တွေကလည်း အတိုးဖြင့် ရပ်တည်နေခြင်းဖြစ်၏။ အပေါင်ထားခြင်း mortgage မှာသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်ဝယ်သူတွေက အမြဲ အော်နေသံမှာ mortgage ဟူသော စကားလုံးဖြစ်၏။ (ကျောင်းဝယ်ထား သော သံဃာတော်အချို့ပင် ညည်းညူ ကြရသည်အထိ အကြွေး၊ အတိုး လုံး ချာနေသော စနစ်ဖြစ်သည်။)

ဘဏ်လုပ်ငန်း သဘာဝကပင် အတိုးပေါ် ရပ်တည်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘဏ်ချေးငွေအတိုးနှင့် ဘဏ်ပေးသော အတိုး ကွာခြားမှုက လည်ပတ်မှုတစ်ရပ်

**ဘဏ်လုပ်ငန်းသဘာဝကပင်
အတိုးပေါ် ရပ်တည်နေ
ခြင်းဖြစ်သည်။
ဘဏ်ချေးငွေအတိုးနှင့်
ဘဏ်ပေးသောအတိုး
ကွာခြားမှုက
လည်ပတ်မှုတစ်ရပ်
ဖြစ်စေသည်။
အပ်ထားသောငွေများဖြင့်
ရပ်တည်လည်ပတ်နေသော
စနစ်လည်း ဖြစ်သည်။**

ဖြစ်စေသည်။ အပ်ထားသောငွေများဖြင့် ရပ်တည်လည်ပတ်နေသော စနစ်လည်း ဖြစ်သည်။ ဟုတ်၊ မဟုတ် ဘဏ်များ၌ အပ်ငွေ အလုံးအရင်းကြီးဖြင့် ထုတ်သွား မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် အကာ အကွယ်အမျိုးမျိုးနှင့် ဆွဲဆောင်မှုအမျိုး မျိုး လုပ်ထားရသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆိုက်ပရပ်၌ ဘဏ်များမှ အပ်ငွေထုတ် သွားမည်ခိုးသောကြောင့် (ဘဏ်အကျပ် အတည်း တွေနေချိန်၌) ငွေမထုတ်နိုင် အောင် ဥပဒေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းမှုကို မတ်လ အတွင်းက ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သတင်း များ၌ ဖော်ပြထားသည်။

အကြွေးကတ်သည် ကောင်း ကွက်ရှိသလို တစ်ဖက်၌လည်း လိုအပ်

ချက်များရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ကတ်ဖြင့် သုံးသူများသည် မိမိဝင်ငွေနှင့် မိမိအခြေ အနေကို အမြဲဆင်ခြင်နေဖို့ လိုသည်။ “ကြွေး” မှတ်စနစ်၌ “အတိုး” ရှိသည်ကို သတိချပ်သင့်သည်။

ဤစာ၌ တစ်ဆက်တည်း ရေးလို သည်မှာ စတိုးဆိုင်ကြီးများ (ဥပမာ- Cosco, Macy's) တို့မှာ အဖွဲ့ဝင်ကတ် လုပ်ထားလျှင် လျှော့နှုန်းပိုရတတ် သည်။ ဒါပေမယ့် အဖွဲ့ဝင်နှစ်စဉ်ကြေး က ရှိနေတတ်တော့ မိသားစုများရင် (အဝယ်အခြမ်းများလျှင်) တွက်ခြေ ကိုက်သည်။ တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက် သမားတွေတော့ မဝင်တတ်ကြပါဘူး။ ဈေးဝယ်လျှင် လျှော့နှုန်းပေးတဲ့ အခါ ကြီးရက်ကြီးနှင့် အခါအားလျော်စွာ ဈေး ချရောင်းတဲ့နေ့ကို စောင့်ပြီးဝယ်ရင် သက်သာစွာ သုံးနိုင်တာပေါ့။ နောက်ပြီး အိမ်ပေါက်စေ့ လိုက်ဝေတဲ့ လက်ကမ်း ကြော်ငြာတွေက လျှော့နှုန်းကုပွန် ကလေးတွေသုံးရင် သက်သာတာပေါ့။ သုံးတတ်ဖို့ပဲ လိုပါတယ်။

နိုင်ငံခြားဆိုတာ အနေခြားတဲ့ နိုင်ငံမို့ ခြားနားတဲ့ ဓလေ့တွေကို သိထား ရင် အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ်။ သိအောင် လည်း လေ့လာဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှ ဆင်ခြင်နိုင်မှာပါ။ မိတ်ဆွေကြီး ကိုနီက “ခြေကျံသူများ” ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ ကြမ်းကျံတဲ့ ခြေကို နတ်ရင် နတ်ရ နည်းနည်းခက်သလို၊ နည်းနည်းလည်း နာတတ်ပါတယ်။ စဉ်းစားဖို့နှင့် ဆင်ခြင် ဖို့ပါပဲ။

မောင်ကောင်းဖြင့်

နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော် အောင်မြင်နေတဲ့ ကချင်ဆေးဆရာမကြီး ဒေါ်နန်းထွေ

◆ သွေးတိုး၊ အကြောတက်ခြင်း၊ နောက်ကြောတက်၊ မျက်နှာ
လေဖြတ်၊ ပါးတစ်ခြမ်းရွဲ့ခြင်း၊ လူကြီးလူငယ်မရွေး ဖြစ်တတ်သော
အကြောရောဂါ၊ လေငန်း၊ လေဖြတ် ရောဂါများကို
အထူးသက်သာစေတဲ့ အကြောအားဆေးဝိဇ္ဇာ။

◆ သွေးအားနည်း၊ နှလုံးတုန်၊ စိတ်ခြောက်ခြား အိပ်မပျော်၊
ဓမ္မတာမပေါ်/ကျန် ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဖြူဆင်း၊ အားကုန်၊
အသားဖြူလျော်၊ သွေးသားခြောက်ခမ်းခြင်းများအတွက်
ကချင်သွေးအားတိုး အားဆေးကြီး။

◆ ခန္ဓာကိုယ် ထုံကျင်လေးလံခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက်
အမြောင်းထခြင်း၊ အဆစ်လွဲခြင်း၊ အကြောလွဲ၊ အကြောကပ်
ခြင်းများ ရောဂါမျိုးစုံတို့အတွက် အဆိပ်ပြေ ရောဂါချမြစ်
ဖြတ်စေတဲ့ ကချင်မရှေးစားဆေးကြီး ရရှိနိုင်ပါသည်။

◆ လေဖြတ်လေငန်း ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆရာမကြီးနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင် ကုသနိုင်ပါတယ်။

အိမ်အမှတ်(၃၁၆)၊ သခင်ဖိုးလှကြီးလမ်း၊ စီမံကိန်း(၁)၊ တောင်ဥက္ကလာပ။
နေ့စဉ် နံနက် (၇:၀၀) မှ (၁၁:၀၀) နာရီထိ။
ဖုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၈၇၅၊ ၀၉-၄၂၅၂၀၇၃၈၈။

မြို့နွှာဆေးတိုက် - ဆေးခန်းအမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း KBZ ဘေး
နေ့လယ် (၁၂:၀၀) မှ ညနေ (၄:၀၀) နာရီထိ။ ဖုန်း - ၀၁-၃၈၇၀၉၇
(တနင်္ဂနွေနေ့ ပိတ်သည်)

လူ့စင်္ဂါရုံ ရတနာတန်းခိုး

ရ တ န ဝ တ န် ခို ၊ န ၎် လူ

■ အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ရတနာတို့၏ သိဒ္ဓိစွမ်းအား

အမိ ပထဝီမြေထဲမှ တူးဖော်ရရှိသော ကျောက်မျက်ရတနာများ၌ လွန်စွာထူးခြားပြီး မမြင်မတွေ့နိုင်သည့် သိဒ္ဓိစွမ်းအား ရုဏ်သတ္တိတန်ခိုးများ ရှိနေသည်ဟူသော ယုံကြည်မှု အယူအဆများကို ခေတ်အဆက်ဆက်က လူသားတိုင်း၏။ ပိညာဉ်နုလုံးသားထဲ အစဉ်ထာဝရ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စွဲမြဲခံယူလျက်ရှိ၏။ တို့ပြင် လူသားတို့၏ အမြတ်နိုးဆုံး ပစ္စည်းရတနာလည်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ဘဝတတ်ခံ အမျိုးမျိုး၌ လှုပ်ရှားနေကြသူများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ စီးပွားရေးလောကသားများ၊ စစ်ဘက်နယ်ဘက်နှင့် နိုင်ငံဝန်ထမ်းများ၊ နယ်မြေပေါင်းစုံမှ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှုထောင့်စုံမှ သာမန်လက်လုပ်လက်စား အစရှိသော အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး လူသားအားလုံးတို့သည် ကျောက်မျက်ရတနာတစ်မျိုးမျိုးကို ယုံကြည်မှု၏ အတွင်းစိတ်သန္တာန်ဖြင့် ဆောင်ထားကြသည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ လူသားတည်ရှိသမျှ ဆက်လက်ဆောင်ထားကြဦးမည်မှာ မလွဲပါ။

ကျောက်မျက်ရတနာများကို လူသားတို့က အလှအပလက်ဝတ်ရတနာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကျော်ဇောက်တို့အတွက်လည်းကောင်း၊ လူချစ်လူခင် ပေါများစေရန်၊ ပီယသိဒ္ဓိအဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ကျန်းမာရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော ဘေးအန္တရာယ် အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်မှ ကင်းဝေးလွတ်ငြိမ်းစေရေးအတွက်လည်းကောင်း၊

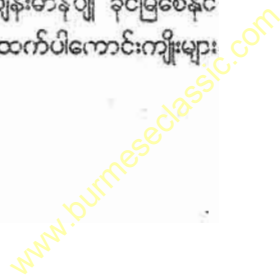
စီးပွားဥစ္စာ၊ လာဘ်သပ်ပကာရ ပေါများစေရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားလေ့ရှိကြ၏။

ရတနာဝတ်ဆင်ခြင်း

ရတနာဝတ်ဆင်ခြင်းခလေ့သည် ရှေး ဘီစီ ၅၀၀၀ ခန့်ကတည်းက စတင်ထွန်းကားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။ အနောက်တိုင်းနိုင်ငံများတွင် စိန်သည် ရတနာတို့၏ ဘုရင်ဖြစ်ပြီး အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများတွင်မူ ပတ္တမြားသည် ရတနာအားလုံးတို့၏ မကိုင့်သရဖူဖြစ်သည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့ အမြတ်နိုးဆုံး ဝတ်ဆင်ကြသော ရတနာများသည် ရှေးအိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ဆင်းသက်လာသော အယူအဆရှိသည့် နဝရတ်လက်စွပ်တွင် ပါဝင်သော အဓိပတိ ရတနာကိုးပါးဖြစ်၏။ ရှေးက အိန္ဒိယနိုင်ငံဘုရင်များသည်လည်း ဝတ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

အဓိပတိ ရတနာကိုးပါးတို့မှာ (၁) ပတ္တမြား-ဘုန်းတောက်၊ (၂) မြကျောက်-အေးချမ်း၊ (၃) စိန်စွမ်း-ဂုဏ်ရောင်၊ (၄) ကြောင်ကား-သိဒ္ဓိ၊ (၅) မဏိနီလာ-မေတ္တာကံချုပ်၊ (၆) ဂေါ်ဖတ်-ခွန်အား၊ (၇) ဥဿဖရား-ကျန်းမာ၊ (၈) သန္တာ-ကြီးကံ၊ (၉) ပုလဲ-ကျက်သရေ ကိုးဂုဏ်စာသည်ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းရတနာများထဲတွင် စိန်ဖြူသည် အလုံးစုံသော သိဒ္ဓိစွမ်းအားကို ပေးနိုင်သည်။ စိန်နီသည် ရောဂါဘယများမှ ကင်းဝေးစေနိုင်သည်။ စိန်ဝါသည် ဥစ္စာဓနကို တိုးပွားစေနိုင်သည်။ စိန်နက်သည် အရွယ်ကို ကျန်းမာနုပျို ခိုင်မြဲစေနိုင်သည်။ မည်သည့်စိန်မျိုးဖြစ်စေ အထက်ပါကောင်းကျိုးများကို တိုးပွားစေနိုင်ပါသည်။

ပတ္တမြားသည် ဘုန်းကျက်သရေ ထွန်းတောက်စေနိုင်ပြီး ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ချေမှုန်းအောင်မြင်စေနိုင်သည်။ အလုံးစုံသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံစေပြီး လုံ့လစွမ်းအားကို တိုးပွားစေနိုင်ပါသည်။

နီလာသည် ရတနာအားလုံးတို့၏ အချုပ်မိခင်ရတနာဖြစ်ပြီး မေတ္တာဓာတ်ကို ခိုင်မြဲအခွန်ရည်စေနိုင်သည်။ မုန်းစကို တိုစေနိုင်ပြီး ချစ်စကို ရှည်စေနိုင်သည်။ အချစ်မေတ္တာပေါင်း ကူးတံတား ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ဥဿဖရာသည် ဝမ်းမီးကို တောက်စေပြီး အစာကို ကြေလွယ်စေနိုင်သည်။ အားနှင့်လုံ့လကို တိုးပွားစေနိုင်သည်။ အရွယ်တင်စေပြီး နုပျိုကုန်းမာကာ အသက်ရှည်စေနိုင်သည်။ ၉၆ ပါးသော ရောဂါအပေါင်းတို့မှ ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။

သန္တာသည် မြင့်မြတ်သော အကြီးအကဲဖြစ်စေနိုင်ပြီး ရာထူးဌာနန္တရ တိုးတက်ခိုင်ခြံစေနိုင်သည်။ ရောက်ရာအရပ်၌ လူချစ်လူခင် ပေါများစေပြီး အကြီးအမှူးဖြစ်စေနိုင်သည်။ ရူးသွပ်နာ၊ အဆီခဲနာများမှ ကင်းစေနိုင်သည်။

ပုလဲသည် လူဂုဏ်ကျက်သရေ မင်္ဂလာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံခညောင်းစေနိုင်သည်။ စိတ်နှလုံးကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေနိုင်သည်။ အရောင်အဆင်းကို လှပတင့်တယ်စေနိုင်ပြီး အမျိုးမျိုးသော ရောဂါဘယတို့မှ ကင်းပစေနိုင်သည်။

မြကျောက်သည် ဘဝကို သာယာအေးချမ်းစေနိုင်၏။ အပူသောကများကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်ပြီး စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့စေနိုင်၏။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ထွန်းလင်းစေပြီး ဩဇာအာဏာကို တိုးပွားစေ၏။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ကြောင်ကျောက်သည် အတတ်ပညာ၊ အသိပညာ တိုးပွားစေပြီး လောကီ၊ လောကုတ္တရာပညာများကို ရရှိစေနိုင်၏။ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များကို ပွားစေနိုင်ပြီး သိဒ္ဓိစွမ်းအားများကို ရရှိစေနိုင်၏။ ကြောင်ကျောက်ကို ဝတ်ဆင်ထား၍ ဝိပဿနာ သမထတရားများ ကျင့်ကြံအားထုတ်လျှင် ဉာဏ်စဉ်ပွင့်၍ တရားထူးရလွယ်စေနိုင်သည်။

ဂေါမိတ်ကျောက်သည် ကျန်းမာခွန်အား ကြီးမားစေနိုင်၏။ နပျိုအရွယ်တင်စေ၍ အသက်ကို ရှည်စေနိုင်၏။ နှုတ်ကို မြိန်စေ၍ အစာကို ကြေလွယ်စေနိုင်၏။ သလိပ်သည်းခြေနာကို နိုင်၏။ ကိုယ်ရေကိုယ်ဝါကို ကောင်းစေပြီး အသားအရေများကို နပျိုလှပစေ၏။ ပျက်သောလေကို ငြိမ်း

စေပြီး လုံ့လနှင့် ခွန်အားကို တိုးပွားစေနိုင်သည်။

နဝရတ်ကိုးပါးတွင် မပါဝင်သော်လည်း မြန်မာလူမျိုးတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုး အသုံးများသော ကျောက်မျက်များမှာ ၁။ ကျောက်စမ်း၊ ၂။ မဟူရာကျောက်၊ ၃။ ပယင်းကျောက်၊ ၄။ သလင်းကျောက်၊ ၅။ အညံ့ပန်းကျောက်များ ဖြစ်လေ၏။ နဝရတ်ကိုးပါး ကျောက်များကဲ့သို့ အသုံးများသော ကျောက်ဖြစ်သည်။

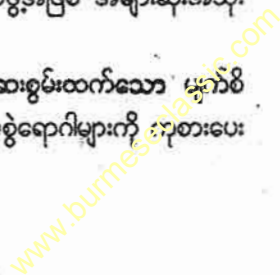
ကျောက်စိမ်းသည် မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစေနိုင်သော မင်္ဂလာအဆောင်အယောင် ပစ္စည်းဖြစ်လေ၏။ ဝတ်ဆင်သူများကို အလှကြွယ် ပန်တင့်စေနိုင်ပြီး မင်္ဂလာရှိစေနိုင်၏။ တရုတ်လူမျိုးတို့၏ အမြတ်ငါးပါး ရတနာလည်းဖြစ်၏။ အကျိုးစီးပွားဝင်စေနိုင်သော ကျောက်လည်းဖြစ်သည်။

မဟူရာကျောက်သည် အဆိပ်အပင်းကို အလွန်နိုင်သော ကျောက်ဖြစ်၏။ စုန်း၊ အောက်လမ်း၊ ဗိတ္တာ၊ နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ အနောင့်အယုတ်ရန်မှ ကာကွယ်ပေးနိုင်၏။ မကောင်းသော အင်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ စမတိုက်၊ ဂါထာ မန္တန်တိုက်နှင့် ဘူးသွင်းဆေးသွင်း အတိုက်အခိုက်ရန်အပေါင်းမှ လွတ်ငြိမ်းစေနိုင်ပါသည်။

ပယင်းကျောက်များသည် သက်ရှိရုပ်ကြွင်းများမှ သန္ဓေတည်လာသော ကျောက်မျက်မျိုးဖြစ်သည်။ သက်ရှိရုပ်ကြွင်းများနှင့် သစ်ပင်တို့မှထွက်သော အစေးများနှင့် အမြဲတေပြု၍ ကျောက်မျက်တန်းဝင် ရတနာတစ်ပါးဖြစ်လာသည့် ORGANIC အသွင်ပြောင်းကျောက်ဖြစ်၏။ မဟူရာဖလားခေါ် OPAL ရွဲကျောက်မျိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူပြီး အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် AMBER ဟူသောအမည်နှင့် ရောင်းဝယ်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ကချင်ပြည်နယ်၊ ဟူးခေါင်းတောင်တွင် ပယင်းအမြောက်အမြား တူးဖော်ရရှိနိုင်ပြီး မြန်မာ့ပယင်းကို ကမ္ဘာ့ရတနာဈေးကွက်တွင် BURMITE ဗားမိုက်ဟူသော အမည်နှင့် လူသိများကြလေ၏။ အရောင်မျိုးစုံရှိသော်လည်း ရွှေရောင်၊ နီညိုရောင်နှင့် အဝါရောင်များသည် လူကြိုက်များပြီး ဈေးကွက်ထဲတွင် အနုတ်အသိမ်း အများဆုံးဖြစ်၏။ ဆေးဝါးအဖြစ်နှင့် အဆောင်လက်ဖွဲ့အဖြစ် အများဆုံးအသုံးပြုကြသည်။

ပယင်းကျောက်သည် ဆေးစွမ်းထက်သော မျက်စိရောဂါ၊ အိပ်မပျော်ဝေဒနာ၊ စိတ္တငွေ့ရောဂါများကို ကုစားပေး

နိုင်၊ မကောင်းသော စုန်း၊ အောက်လမ်း၊ ပယောဂများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်၏။ အစွမ်းထက်သော ရှုဆေးအဖြစ် ဖော်ထုတ် အသုံးပြုနိုင်၏။ ဆံပင်သန့်ဆေး၊ ပေါက်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြု ကြပြီး အလွန်အားထိုက်တန်သော မင်းခမ်းမင်းနားသုံး အမွှေး ဆီ၊ အမွှေးတိုင်များ ပြုလုပ်၍ ဂုဏ်ယူအသုံးပြုတတ်ကြသည်။

ရှေးက မင်းအကရာဇ်တို့သည် ပယင်းကျောက်များကို လက်ဝတ်လက်စား၊ နားတောင်းရတနာ၊ နန်းစဉ်ပစ္စည်းအဖြစ် သုံးစွဲအသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ယခုခေတ်တိုင်အောင် ကချင်နှင့် အခြားတိုင်းသားများ၏ အမြတ်ရတနာဖြစ်သည်။

သလင်းကျောက်များသည် SILICON DIOXIDE ဆီလီကွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ် ဖြစ်လေ၏။ သလင်းဖြူများသည် ဂရိဘာသားစကား KRYSTALLOS မှ ဆင်းသက်လာပြီး CRYSTAL ဟူ၍ ပြောင်းလဲခေါ်တွင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သလင်း ကျောက်မျက်များတွင် အရောင်မျိုးစုံရှိပြီး တစ်ရောင်ကို အမည်တစ်မျိုး မှည့်ခေါ်ဆိုကြ၏။

သလင်းကျောက်များသည် အစိမ်းတရွေ့ စုန်းကဝေ၊ မကောင်းသော နာနာဘာဝများကို အလွန်နိုင်သဖြင့် အဆောင် လက်ဖွဲ့များအဖြစ် အသုံးပြုကြ၏။ သွေးမသန့်သောရောဂါ၊ မပူနှင့်ပတ်သက်သည့်ရောဂါ၊ စိတ်နှင့်သက်ဆိုင်သော ရောဂါ ဝေဒနာ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကင်းပစေနိုင် ၏။ ပယောဂ အတိုက်အခိုက်များမှ ကာကယ်ပေးနိုင်ပြီး ထုံကျင်ကိုက်ခဲနာ၊ အဆစ်အမြစ်နာ၊ ဖောရောင်နာများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။

အညှပ်နန်းကျောက်များသည် လက်ဝတ်ရတနာအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးဓာတ်ပစ္စည်းအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော ဘေးဘယအမျိုးမျိုးမှ ထာကွယ်ပေးနိုင်သော အဆောင်အဖြစ်လည်းကောင်း အလွန် အသုံးတည့်လှ၏။ ဝတ်ဆင်ထားသူများကို လှပ ပန်တင့်စေ ပြီး ကျန်းမာနုပျို အသက်ရှည်စေနိုင်၏။ အညှပ်နန်းကျောက် များသည် နတ်သွေးကျောက်ဖြစ်သဖြင့် အဆောင်ကောင်းများ ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လူသားတို့သည် မိမိတို့နှစ်သက်သော ထူးထူးကျားကျား မျက်ရတနာ တစ်မျိုးမျိုးကို နေ့ကိုက်၊ နံ့ကိုက် ဝတ်ဆင်ထားကြခြင်းဖြင့် အမျိုးမျိုးအထူးထူးသော ဆောင်ကျိုးများနှင့် ပြည့်စုံစေနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

နဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်ခြင်း

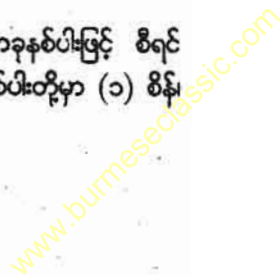
NINE DEAREST STONE ခေါ် နဝရတ်ကိုးပါးဝင် ကျောက်မျက်ရတနာတို့သည် ကျောက်မျက်တစ်ခုချင်း၏ သိဒ္ဓိ တန်ခိုးစွမ်းအားများ စုစည်းပေါင်းစပ် ပါဝင်နေသောကြောင့် အလွန်ကြီးမားသော ဣန္ဒြိယပါး ဂုဏ်သတ္တိထူးကို ဖြစ်စေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရတနာကိုးပါးတို့၏ နည်းလမ်းနှင့်အညီ စီရင်ပြုလုပ် ထားသော NINE PERCIIOUS RING ခေါ် နဝရတ်လက် စွပ်ကို ခုနစ်ရက်သာသမီး မည်သူမဆို ဝတ်ထား၊ ဆောင်ထား ကြခြင်းဖြင့် အလိုဆန္ဒမှန်သမျှ ပြည့်ဝစေနိုင်၏။ မကောင်း သော ရောဂါဘယ အန္တရာယ်ဆိုးကျိုးများ ကင်းပစေ၍ ကောင်းသော သုခချမ်းသာများနှင့် ပြည့်စုံစေနိုင်ပါသည်။

နဝရတ်လက်စွပ်ကို ဝတ်ဆင်သောအခါ မဟာရက် မြတ်ရာဇာ မင်္ဂလာအခါကောင်း ရွေးချယ်၍ အနန္တော အနန္တ ငါးပါးကို ပဏာမပြု ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့ပြီးမှ မြကျောက်ကို အတွင်းဘက် စိန်ကို အပြင်အရာထား၍ ဝတ်ဆင်ရမည်။ ထိုသို့ မြင့်မြတ်သော ရတနာကိုးပါးဖြင့် စီရင်အပ်သော နဝရတ်လက်စွပ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် ကိုယ်နှင့်မခွာ ဝတ်ဆင် ထားပါက မင်္ဂလာရှိစေခြင်း၊ ကျက်သရေရှိစေခြင်း၊ အသက် ရှည်ကျန်းမာ ခွန်အားကြီးစေခြင်း၊ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်ကင်းစေ ခြင်းများကို ဖြစ်စေပြီး လှချစ်၊ နတ်ချစ် ပွားစေနိုင်သည်။

နဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်ထားပါက မသန့်သော ပစ္စည်းများကို မကိုင်းတွယ်မိစေရန်နှင့် မသန့်ရှင်းသောနေရာ၊ ကြီးတန်း၊ ဝါးတန်းများအောက် လျှိုသွား၊ ငဲ့သွားခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ မသန့်သော၊ သနသော နေရာများတွင် မနေမိရန် သတိထားရမည်။ နဝရတ်လက်စွပ်ကို အသုံးမလို သည့်အခါ ဘုရားကျောင်းဆေးစင်တွင် ကလပ်ခွက်နှင့် ပူဇော် ထားပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးရမည်။ မကြာခဏ သရော်ပင်ပွန်းများ နှင့် ဆေးကြောသန့်စင်ပေးရပါမည်။

နဝရတ်လက်စွပ်ကို ယောက်ျား ဘယ်ညှာဝတ်ဆင် နိုင်ပြီး မိန်းမများ လက်ယာဘက်တွင် ဝတ်ဆင်ထားရမည်။ ကိုယ်လက်မသန့်ရှင်းသည့်အခါများတွင် မဝတ်ဆင်ဘဲ ခေတ္တ သိမ်းဆည်းထားသင့်ပါသည်။

အနောက်တိုင်းများတွင် ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် စီရင် ဝတ်ဆင်တတ်ကြ၏။ ယင်းရတနာ ခုနစ်ပါးတို့မှာ (၁) စိန်၊

(၂) ပတ္တမြား၊ (၃) မြကျောက်၊ (၄) ဂေါ်မိတ်၊ (၅) မထီ နီလာ၊ (၆) ဥဿဖရား၊ (၇) ကြောင်ကျောက်ဟူ၍ ခုနစ်ပါး ဖြစ်လေ၏။ လက်စွပ်နှင့် အထည်အလှဒီဒိုင်းအမျိုးမျိုး ပြု လုပ်ဝတ်ဆင်ကြ၏။ ယင်းကို DEAREST-SEVEN ဟု ခေါ်ကြသည်။

နေနံနှင့် ဝတ်ဆင်ခြင်း

ကျောက်မျက်ရတနာများကို နေနံအလိုက် ရွေးချယ် ဝတ်ဆင်ကြခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးထူးစေနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်ကြရာ၌ အရှေ့တိုင်းအယူအဆနှင့် အနောက် တိုင်း အယူအဆ အနည်းအကျဉ်း မတူကွဲပြားမှု ရှိတတ်၏။ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးလည်း ခြားနားမှု ရှိတတ်ပါသည်။

မြန်မာ့လောကီပညာရှင်တို့၏ နေနံအလိုက် ဝတ်ဆင် ဆောင်ထားရမည့် ရတနာများမှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အတွက် ပတ္တမြား၊ တနင်္လာအတွက် ပုလဲ၊ အင်္ဂါအတွက် အနီရောင်သန္တာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအတွက် အစိမ်းရောင်မြကျောက်၊ ကြာသပတေးအတွက် ဥဿဖရားကျောက်၊ သောကြာ အတွက် အကြည်ရောင် စိန်၊ စနေအတွက် အပြာရောင် နီလာ၊ ရာဟုအတွက် ဂေါ်မိတ်၊ ကိတ်အတွက် ကြောင် ကျောက်ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

အနောက်တိုင်း ပညာရှင်တို့၏ အယူအဆပေါ် ယုံကြည်မှုမှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက် နေကျောက် SUNSTONE ၊ တနင်္လာအတွက် အကြည်ရောင်သလင်း ROCK CRYSTAL ၊ အင်္ဂါအတွက် သွေးကျောက် BLOOD STONE (သို့) နီလာဂေါ်ကြိုး STAR SAPPHIRE ၊ ဗုဒ္ဓဟူး အတွက် ခရမ်းစွဲကျောက် AMETHYST (သို့) ပတ္တမြားဂေါ် ကြိုး STAR RUBY ၊ ကြာသပတေးအတွက် ကာနေလီယံ ကျောက် CARNELIAN (သို့) ကြောင်ကျောက် CAT'S EYE ၊ သောကြာအတွက် မြကျောက် EMERALD (သို့) သုံးပန်လှ ALEXANDRITE ၊ စနေအတွက် တားကျိုက်(စ်) TURQUOISE (သို့) လာဗရာဒိုလိုက် LABRADORITE ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ အနောက်တိုင်း လောကီအယူအဆ၌ ရာဟု နှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်ကို ထည့်သွင်းအသုံးပြုခြင်း မပြုလုပ်ကြပါ။

လအလိုက် ဝတ်ဆင်ခြင်း

လနှင့် ရာသီအလိုက် ရတနာဝတ်ဆင်ရလျှင် တန်ခူး မိဿာရာသီ အနီရောင် သန္တာ၊ ကဆုန် ပြဿရာသီ စိန်၊ နယုန် မေထုန်ရာသီ အစိမ်းရည်မြကျောက်၊ ဝါဆို ကရကဋ် ရာသီ ပုလဲ (သို့) ကျောက်စိမ်း၊ ဝါခေါင် သိမ်ရာသီ ပတ္တမြား၊ တော်သလင်း ၊ ဇန်နဝါရီလ စိမ်းပြာရောင်မြ (သို့) စိမ်းပြာရောင် နီလာ၊ သီတင်းကျွတ် တူရာသီ အဖြူရောင် သလင်းကျောက်၊ တန်ဆောင်မုန်း ဗြိတ္တာရာသီ အနီရောင် ဥဒေါင်း (ပဲခဲကျောက်)၊ နတ်တော်လ ဓနရာသီ ဥဿဖရား (သို့) အဝါရောင်ကျောက်၊ ပြာသို မကာရရာသီ ဣန္ဒနီလာ (သို့) နီလာအပြာရင့်ရောင်၊ တပေါင်းလ မိန်ရာသီ အဖြူရောင်နီလာဟူ၍ အရှေ့တိုင်း လောကီပညာရှင်များက သတ်မှတ်ပေးထားကြသည်။

ကမ္ဘာသုံး ပြက္ခဒိန်လနှင့်အညီ အကျိုးပေးရတနာ ဝတ်ဆင်ရလျှင် (စနစ်သစ်) ဇန်နဝါရီလ GARNET ဥဒေါင်း ကျောက်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ AMETHYST ခရမ်းစွဲကျောက်၊ မတ်လ AQUAMARINE စိမ်းပြာရောင်ကျောက်(သလင်းစိမ်း ပြာ)၊ ဧပြီလ DIAMOND စိန်၊ မေလ EMERALD မြကျောက်၊ ဇွန်လ PEARL ပုလဲ၊ ဇူလိုင်လ RUBY ပတ္တမြား၊ ဩဂုတ်လ PERIDOT ပြောင်ခေါင်းစိမ်းကျောက်၊ စက်တင်ဘာလ SAPPHIRE နီလာပြာ၊ အောက်တိုဘာလ OPAL ရောင်စုံ အိုပယ်ကျောက်၊ နိုဝင်ဘာလ TOPAZ ဥဿဖရားကျောက်၊ ဒီဇင်ဘာလ TURQUOISE တားကျိုက်ကျောက် (သို့) ZIRCON ဂေါ်မိတ် အစရှိသော ရတနာများ ဖြစ်လေသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများသည် နေနံအရဖြစ်စေ၊ လ အလိုက်ဖြစ်စေ မိမိတို့၏ မွေးနေ့မွေးလနှင့်အညီ အကျိုးဖြစ် ထွန်း အောင်မြင်ကြီးပွားစေနိုင်မည့် ရတနာတစ်မျိုးမျိုးကို ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်နိုင်ရန် အကျိုးပြုတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းလှ၊ စမ်းလှ၊ လမင်းလို သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ကျွန်တော်

သတင်းစာ ကာတွန်းဆရာ

■ မောင်တော်ထိန်

ယခင်လမှအဆက်

လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်က စာပေ ရုပ်ရှင် ကာတွန်း ပန်းချီ အစစ အနုပညာပေါင်းစုံကို သတိကြီးကြီးထား၍ စိစစ်လေ့လာ ပြီးမှသာ တုတ်ခွေင့်ပြုပါသည်။ မည်သို့ပင် လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ရုံးဌာနပြဿနာများကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့တင်ပြခွင့် မရသော်လည်း မထိ တထိ မသိမသာ တင်ပြပုံများကား တစ်ခါတစ်ရံ စာဖတ် ယရိုသတ်အကြိုက်တွေ့စေပါသည်။ တွေ့စေအောင်လည်း လှည့် ပတ်၍ ရေးရပါသည်။

လမ်းစဉ်ပါတီသည် လူကြီးများကို ပါတီသင်တန်းများ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျောင်းသားလူငယ်များကို နွေရာသီ လူငယ် သင်တန်းများဖြင့်လည်းကောင်း စည်းရုံးထားပါသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျောင်းသားလူငယ်များကို လမ်းစဉ် လူငယ် သင်တန်း၊ ရှေ့ဆောင်လူငယ်သင်တန်း စသည်တို့နှင့် အတူ လူငယ်ပန်းချီသင်တန်းများကိုလည်း တွဲဖက်သင်ကြား စေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ပြန့်နှံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တော်ပြန့်နှံ့သော တွင်လည်း ထိုနွေရာသီသင်တန်းများတွင် ပန်းချီသင်တန်း၌ ကာတွန်းသင်တန်းကိုပါ ဖွင့်လှစ်သဖြင့် လူငယ်များ စိတ်ဝင်

တစား တက်ရောက်သင်ကြားကြပါသည်။
 ပုဂ္ဂိုလ်တော်ပြန့်နှံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တော်ပြန့်နှံ့သော ကာတွန်းဆရာနှင့် ပန်းချီဆရာများကို စုပေါင်းကာ သင်တန်း တွင် ဝင်ရောက်သင်ကြားစေပါသည်။ သင်တန်းမှာ တစ်လ သင်တန်းဖြစ်ပြီး နှစ်စဉ်ဖွင့်လှစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုသင်တန်းတွင် သင်တန်းဆရာအဖြစ် ရှစ်နှစ်ခန့် ကူညီခဲ့ပါ သည်။

ထိုနွေရာသီသင်တန်းမှ သင်တန်းသားများနှင့် နှစ်စဉ် ပြုလုပ်သော နိုင်ငံတကာ စာတတ်မြောက်ရေးနေ့ ကာတွန်း ပြိုင်ပွဲ မှူးယစ်ဆေးဝါးကာကွယ်တားဆီးရေး ပြိုင်ပွဲများကို ဝင် ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိခဲ့ပါသည်။

သတင်းစာကာတွန်းရေးခြင်းကိုကား နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေးရ၊ ရေးရသည်မှာ မမောနိုင်ပါ။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်က စာမူခ ၁၀ ကျပ်၊ နောက် ၁၅ ကျပ်၊ နောက်တဖြည်းဖြည်း ၂၀ ကျပ်၊ နောက်ဆုံး ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်လောက်တွင် စာမူခ အစိတ် (၂၅ ကျပ်) ဖြစ်လာပါသည်။ လခ ၁၈၅ ကျပ်ရသောအချိန် တွင် ကာတွန်းတစ်ပုံ ၂၅ ကျပ်ဆိုသည်မှာ မဆိုးလှပါ။ တစ်လ

www.burmeseclassic.com

ခွဲကား ဘယ်ခေတ်နေ့မှန်းမသိ။ ထိုသို့ စိတ်ကူးယဉ်နေစဉ် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက သူ့ငွေစိုက်မည်။ မောင်ရင်က ပုံရေးဟု ဆိုလာ၏။ သူ့ရေးခိုင်းသည့် ကာတွန်းများက ဟောင်ကောင် နှင့် နာမည်ကြီးကာတွန်း “လောင်ပုစု” ဖြစ်၏။ ထိုကာတွန်းများ က စာသားမဲ့ကာတွန်းဖြစ်၏။

အာရှတစ်ခွင်တွင် ထိုကာတွန်းသည် အလွန်ပင် ချစ်ရလှ၏။ ထိုကာတွန်းကို မြန်မာမှုပြု၍ ထုတ်ရန် စဉ်းစား ခဲ့၏။ ငွေစိုက်မည့်သူက စိုက်မည်ဆိုတော့ ပုစုရေးမရှိ။ သူက “လောင်ပုစု” ကာတွန်းစာအုပ်တွေ ယူလာပေး၏။ သို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဆွေးနွေးကြပြီး ကာတွန်းများကို စတင်ရေးဆွဲ ခဲ့သည်။

စိုက်မည်သူက စိုက်မည်ဆိုသည်ကြောင့် ကျွန်တော် ရေးမည်သူသည် ရေးရုံသာ ရှိပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ငွေစိုက် မည်သူက သူ့ခေတ္တခရီးသွားမည်။ ပုံရေးခြင်း၊ စာပေစိစစ်ရေး ဆင်ခြင်းများကို မိမိက လုပ်ပါဆိုသဖြင့် ရုံးပိတ်ရက်များတွင် ကာတွန်းပုံများကို ရေးဆွဲရပါသည်။ တစ်ဖက်မှလည်း မိမိ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော သတင်းစာကာတွန်းရေးဆွဲခြင်းကို လုပ်ရပါ သည်။ စာအုပ်ထုတ်ရန် ကာတွန်းများရေးဆွဲပြီးသောအခါ စာပေစိစစ်ရေးသို့ တင်ရပါသည်။ ထိုစဉ်က စာပေစိစစ်ရေးဆို သည့်မှာ အလွန်ပင် ကန့်သတ်ချက်များ များလှပါသည်။

ဟိုဟာပြင်၊ ဒါ၊မထည့်ပါနဲ့။ အမှန်တကယ်တော့ အနုပညာရှင်မဟုတ်သူများက အနုပညာရှင်များအပေါ် ပေါ်လစီ(မူ) ဆင်ခြင် အနိုင်ယူခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်သတ် စိစစ်ရေး ဆင်ခြင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အနုပညာရှင်အများက မိမိထမင်း

တစ်လုတ်အတွက် အမျိုးမျိုးစိတ်ကွဲကွဲကာ စာပေစိစစ်ရေးအား ကျော်ဖြတ်ကြရပါသည်။ အပေါင်းအသင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ငွေထိုး၍လည်းကောင်း မိမိစာအုပ်၊ စာ၊ ဝတ္ထုအတွက် မရှိရှိ သည်လေးကို ရင်းကာ ပြောလည်အောင် ဖြေရှင်းရပါတော့သည်။

ဤရွှေဤမျှ ရစ်သော၊ ကျစ်သော စာပေစိစစ်ရေးကို ကျော်လွန်ပြီးနောက် စာအုပ်ထုတ်ဝေရန် အဆင့်သာ ကျန် တော့ရာ ငွေစိုက်ထုတ်ဝေပေးမည့် သူငယ်ချင်းအား မျှော်ရပါ တော့သည်။ သူငယ်ချင်းကား တစ်လလည်း ပေါ်မလာ၊ နှစ်လ လည်း ပေါ်မလာ။ မျှော်ရင်းသာ စိတ်ညစ်ညူးလာသဖြင့် မင်းမလာလည်း ငါ့ဟာငါထုတ်မည်ဟု အားကျမခံ ဒေါသမာန် ဖြင့် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းများကို လုပ်ရပါတော့သည်။ ငွေအရင်းအနှီး ကား အိမ်မှ ဟိုပစ္စည်းရောင်း၊ ဒီပစ္စည်းပေါင်း၊ ဟိုကဆွဲ၊ ဒီကယူ နှင့် စာအုပ်ဖြစ်မြောက်လာပါတော့သည်။

စာအုပ်ပုံနှိပ်ပြီးသောအခါ သတင်းစာမှ အမှာစာရရှိရန် ကြော်ငြာရပါသည်။ အမှာစာများ တဖြည်းဖြည်းဝင်ရောက်လာ သောအခါ အမှာစာအတိုင်း စာအုပ်များကို ပို့ထားရပါသည်။ အမှာစာကုန်သောအခါ အမှာစာအရ နယ်သို့ စာအုပ်များကို ပို့ရပါသည်။ စာအုပ်ထွက်သောအခါ ဈေးဦးရောင်းရသည်၊ မရောင်းရသည် ဘေးချိတ်၊ စာပေစိစစ်ရေး၏ စည်းကမ်းချက် အရ ကာတွန်းစာအုပ် သုံးဆယ်ကျော် ပေးရပါသည်။ စာအုပ် ပေးပို့သည့် စာတိုက်ကြီးသို့လည်း လက်တောင်ပေးရပါသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက ဟိုပေး၊ ဒီပေးရသည်မှာ ထုံးစံတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

နယ်သို့ပို့ပြီးသောအခါ ရန်ကုန်သို့ ဖြန့်ချိရပါသည်။ ရန်ကုန်ဖြန့်ချိရာတွင် ကားစားရပါသည်။ ထိုကားဖြင့် ရန်ကုန် စာအုပ်လမ်းများဖြစ်သော လမ်း ၃၀၊ ၃၁ လမ်း၊ မဂိုလမ်းနှင့် အခြားစာပေတိုက်ကလေးများသို့လည်း တိုက်အနေအထားကို ကြည့်၍ စာအုပ်ရေးကိုကြည့်၍ ချပေးရပါသည်။ စာအုပ်အခါ လိုက်ဖြန့်ရပါသည်။ ငွေရှင်သူကား မရှိ။ စာအုပ်တိုက်သည် ဖြစ်ပါသည်။ ငွေကား ရောင်းပြီးမှ ပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ လိုက်ဖြန့် သူအသစ်တစ်ဦးအနေနှင့် စာအုပ်တိုက်ကြီး ငါ့အိမ်တွင်သာ ၏ ပညာပေးမှုများကို ကောင်းကောင်းခံယူရန်အတွက် ၂၇ လမ်း လောလောဆယ် ငွေကုန် ပါသည်။ ရန်၊ မြတ်နိုး မျှော်ကို

နေ့ရာသီကာတွန်းသင်တန်း

www.burmeseclassic.com

အသာထား။ ရှိသည့်အားကိုထည့်ကာ ကြီးစားရပါသည်။ အံ့ဖွယ်တစ်ခုကား မိမိစာအုပ်များ ဆိုင်မတင်မီ မိမိကာတွန်း စာအုပ်သည် ဆိုင်အချို့ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်သည် မည်သို့မည်ပုံ ဆိုင်ပေါ်ရောက်လာသည်မသိ။ မိမိလက်ဆောင်ပေးရသည့်နေရာများကလား။ သို့မဟုတ် ပုံနှိပ် တိုက်ကလား။ ဘယ်လိုပဲတွေးတွေး စီးပွားရေးတိုက်ကွက်က တော့ ကောင်းကောင်းမိသွားပါသည်။

စာအုပ်ဖြန့်ဝေပြီး တစ်လကြာသောအခါ စာအုပ်ဖိုး ငွေလိုက်သိမ်းရ၏။ ဆယ်အုပ်ရောင်းရသူက ရှစ်အုပ်ဖိုးချေပြီး နှစ်အုပ်ဖိုးကို ဟိုပြောဒီပြောနှင့် ချွန်ထား၏။ အချို့စာအုပ် တိုက်ကလေးများကား ဘယ်ပျောက်ကုန်သည်မသိ။ အလှူ အလှူ ပျောက်ကုန်လေသည်။ ဘုရား... ဘုရား။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဆိုသည် ဒီလိုပါကလား။ မိမိတို့လို ရုံးသမားအဖို့ ကလိမ်ကကျစ် စီးပွားရေးလောကဒေသကို ကောင်းကောင်း ခံရလေသည်။ နယ်မှ အမှာစာများလည်း တဖြည်းဖြည်း ဝင်လာသော်လည်း များများစားစားမဟုတ်။ တို့တိုတို့တိ ဝင် လာ၏။ အချို့ စာအုပ်ပြန်ပို့၏။ အချို့က ပြန်၍သာပို့သည်။ ဘယ်လိုပို့လိုက်သည်မသိ။ မိမိက ငွေပေး၍ ပြန်ရွေးရပါလေ သည်။ လျင်လိုက်ကြသည့်လူတွေ။ ထုတ်ဝေသူအသစ်ကို ပိုင်း၍ အမဲဖျက်လိုက်ကြသည်မှာ ပွဲတော်ကြီးတမျှပင်။

နောက်ဆုံး စာရင်းစစ်လိုက်တော့ အရင်းလေးသောင်း ကုန်ကျပြီး ပြန်ရငွေ ရှစ်ထောင်၊ ကိုးထောင်မျှသာ ပြန်ရပါ သည်။ ပြန်ရသည်မှာလည်း လုံးခနဲ ခဲခနဲ မဟုတ်။ ဟိုက တစ်ဆယ်၊ ဟိုက ငါးကျပ် ပြန်ရသည့်ငွေပင် အပေါင်းအသင်း များ၏ ကူညီမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတော့ ကာတွန်း စာအုပ်ထုတ်ချင်သော ကာတွန်းဆရာသည် ခွက်ခွက်လန် အောင် ရုံးပါတော့သည်။

ငွေစိုက်မည်၊ ထုတ်ပါဆိုသော သူငယ်ချင်းကလည်း ပြန်မလာတော့။ နောက်ဆုံးတော့ မိမိအား လိမ်ကွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ထိတိုင် ထိုသူငယ်ချင်းကောင်းကို စိုးစဉ်းမျှ ပင် မတွေ့ရတော့။ ငွေကလည်း မစုံ၊ လက်ကျန်စာအုပ်တွေ ကလည်း တစ်ပုံကြီး၊ စိတ်ဓာတ်ကတော့ သူညီအထိ ထုံးဆင်း သွားပါတော့သည်။ ရှိသမျှ စုထား၊ ဆောင်းထားသည့် ပစ္စည်း လေးများ ပြောင်သွားလေသည်။ နောက်ဆိုပါက စာအုပ်ဆို

လျှင် ရောင်၍ပြေးရတော့မလို ခံစားရပါတော့သည်။ စာအုပ် ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းဆိုသည်ကို ကြားပင် မကြားလိုတော့ အိမ်မှ လက်ကျန်စာအုပ်များကိုပင် မကြည့်ချင်တော့ပါ။

လခ ၁၂၆ ကျပ်၊ ၈၂ ကျပ် ဆော်တွင် ငွေလေးသောင်း ဆိုသည်မှာ နည်းသည့်ငွေမဟုတ်ပေ။ မိမိ၏ ရှိစဉ်စုငွေ၊ အထူး သဖြင့် နီးသည်၏ငွေ ဖြစ်သဖြင့်သာ ကော်ပေတော့သည် အခြားသူများဆီကသာ ယူမိပါက မည်သို့ပြန်ဆပ်ရမည်နစ် တောင် မသိတော့ပါချေ။ အချို့မိတ်ဆွေများကား ထုတ်ဝေ ကြီးဟု တင်စားခေါ်ဆိုကြသော်လည်း မိမိကမူ မချိပြုံးပြုံး ဟန်ဆောင်နေရပါလေသည်။ ကာတွန်းစာအုပ်ဆိုလျှင် ကြ

၁။ မောင်မောင်လှခိုင်၊ ၂။ မောင်မောင်ကိုးထောင်၊ ၃။ ဗဟန်းအေးမင်း၊ ၄။ မောင်တော်လင်း၊ ၅။ မောင်ရွှက်စိမ်း၊ ၆။ သိန်းလွန်း

ပင်မကြည့်ချင်တော့။ အကြောင်းစုံသိသော မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းများကမူ စိတ်ဓာတ်မကျစေရန် အားပေးကြပါသည်။ ရာမဇာတ်ထဲကလို “ရာမဆို မြင်းမိုရ်တောင်လောက် တန်ခိုးမောက်၊ ငါကြောက်တယ်ဟဲ့ ဂန္တီရဲ့” ဆိုသော စကားကဲ့သို့ပင် စာအုပ်ထုတ်မည်ဆိုလျှင် လန့်ချင်နေပါတော့သည်။

ထိုအခန်းကို နှစ်ချီ၍ ခံစားခဲ့ရသော်လည်း သတင်းစာ ကာတွန်းရေးခြင်းကိုကား မထိခိုက်ပါချေ။ အာသည့်အချိန်တွင် အားသလို ရေးသားခဲ့ပါ၏။ သို့သော် ယခင်အချိန်များကလို တော့ အလောသုံးဆယ် မလုပ်တော့ချေ။ စိတ်အေးလက်အေး အတွေးကောင်းကောင်းဖြင့် အချိန်ယူရေးကာ ပိုရပါသည်။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အလုပ်တာဝန်များပြားခြင်း၊ ကျန်းမာရေး စသည်တို့ကြောင့် တဖြည်းဖြည်း ကာတွန်းရေးဆွဲခြင်း ကျင့်၍ ကျင့်၍လာပါသည်။ ထိုသို့ကျင့်စေကာမူ အတွေးကောင်းရှိသည့် အခါတွင်ကား သတင်းစာတိုက်သို့ အပြေးသွားကာ တင်ရ ပြန်ပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း သတင်းစာကာတွန်းများ ရေးရသည် မှာ ကျပ်တည်းလာခြင်း ပါတီခေတ်၏ အတားအဆီး အပိတ် အပင်များကြောင့် ကာတွန်းဆရာအများများ သတင်းစာ ကာတွန်းရေးခြင်းမှ ရပ်နားကုန်ပါသည်။ မိမိအနေဖြင့်လည်း အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့်ပင် ကာတွန်းရေးဆွဲခြင်း ကျင့်သည်ထက် ကျင့်လာပါတော့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ၈-၈-၈၈ ရက်နေ့မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံ သည် မထင်မှတ်ဖွယ် နိုင်ငံရေးပြောင်းလဲမှုကြီးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါတော့သည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖိနှပ်ကျပ်တည်း ချုပ်ချယ်ခံနေရသော ပြည်သူလူထု၏ ဒီမိုကရေစီ အကြံပေးကြီးသည် လမ်းစဉ်ပါတီဆိုသော တစ်ပါတီစနစ်ကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးလိုက်လေသည်။ ထိုခေတ်ပြောင်းချိန်တွင် တစ်ပါတီစနစ်၏ ဆိုးကျိုးများကို တော်လှန်သည့် ရဲရဲတောက် သတင်းစာများ၊ ဂျာနယ်များ၊ စာစောင်များသည်လည်း ချက်ချင်းပေါ်ထွက်လာကာ ပြည်သူများဘက်မှ ရပ်တည်ထောက်ခံလာကြပါလေသည်။

ထိုသတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များနှင့်အတူ ကာတွန်းဆရာများသည်လည်း ရဲရဲတောက် ကာတွန်းများဖြင့် ပြည်သူ့ဘက်မှ ရပ်တည်ကာ လှုံ့ဆော်ကြပါတော့သည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် မိမိမှာ ထောက်ကြန့်တွင်နေထိုင်သဖြင့် ကာတွန်းရေးရန်

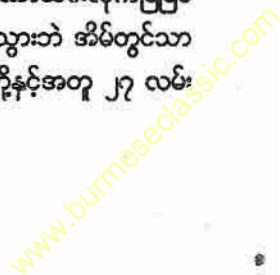
အလှမ်းဝေးနေလေ၏။ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများက လူကြံဖြင့်တစ်သွယ်၊ ဖုန်းဖြင့်တစ်နည်း ကာတွန်းရေးရန် ဆက်သွယ်လာသဖြင့် မိမိလည်း ဒီမိုကရေစီဘက်တော်သားတစ်ယောက်အဖြစ် ပါဝင်ကာ ကာတွန်းများရေးဆွဲရန် စိတ်ကူးမိခဲ့၏။ သို့သော် လမ်းခရီးဝေးကွာမှုကြောင့် ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ရှိသည့် စိတ်ကူးများကို စာရွက်ပေါ်တွင် အကောင်အထည်ဖော်၍ပြီးသောအခါ မြို့တွင်းသို့ ဟိုင်းလပ်ကားဖြင့် ညနေဘက်တွင် ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါတွင် လမ်းတစ်လျှောက် အတားအဆီးများကြောင့် ယခင်နှစ်နာရီခရီးကို သုံးလေးနာရီခန့် ကြာမြင့်လေ၏။ ဟိုင်းလပ်ကားကလေးသည် ဟိုချောင်မှဝင်၊ ဒီချောင်မှထွက် လမ်းအသွယ်သွယ်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြတ်ကျော်ကာ ယခင်သွားနေကျ လမ်းအတိုင်းမဟုတ်တော့ဘဲ အဆင်ပြေသလို မောင်းနှင်ရလေ၏။ ကားအဆင့်ဆင့် မစီးရသည်ကိုပင် မိမိစီးလာသော ပဲခူးရန်ကုန် ဟိုင်းလပ်ကားကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ရန်ကုန်-ပဲခူး ဟိုင်းလပ်ကားလေးသည် ဟိုဖြတ်၊ ဒီကျော်နှင့် နောက်ဆုံး ရွှေတိဂုံတုရားလမ်းမှ မြို့တွင်းသို့အဝင် စင်ထရယ်ကျောင်းဘေးသို့ ရောက်သောအခါ ထိုးရပ်လိုက်ပါသည်။ ထိုးရပ်လိုက်သည်နှင့် ကားစပယ်ယာက “ဒီမှာပဲဆင်းကြပါတော့ဗျို့။ ဂိတ်အထိသွားလို့ မရတော့ဘူး။ ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ”

စပယ်ရာလေးပြောသည့်အတိုင်း ကားပေါ်မှ ဆင်း၍ အခြေအနေကြည့်လိုက်ရာ သေနတ်သံများ တခိုင်းခိုင်းကြားနေရပြီး ဗိုလ်ချုပ်ဈေးနှင့် လေဟာပြင်တစ်လျှောက် လူများ ရှင်းလင်းနေသဖြင့် မိမိလည်း လေဟာပြင်ဈေးဘက်သို့ အပြေးကူးကာ အနီးစပ်ဆုံး အစ်ကိုအိမ်သို့ ပြေးရပါတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာ ညနေ ၆ နာရီခန့်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မိမိအစ်ကို၏ နေအိမ်မှာ ၂၇ လမ်းအထက်တွင် ရှိနေသဖြင့် အလွန်ကဲကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ တူဖြစ်သူနှင့် အစ်ကို၏ ယောက်ဖနှစ်ဦးကို တွေ့ရပါသည်။

၎င်းတို့နှစ်ဦးမှ စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်နေရာသို့မှ ဆက်မသွားဘဲ အိမ်တွင်သာ နေရန် ပြောကြသဖြင့် မိမိလည်း ၎င်းတို့နှင့်အတူ ၂၇ လမ်း

တွင်ပင် နေလိုက်ရပါသည်။ ညတွင် တီဗွီမှ တပ်မတော်မှ ထိန်းသိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ထိုည ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးတွင် စစ်ကားများ သွားလာ နေသည်ကို ကြားရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သေနတ်သံများ ကြားရပါသည်။ သေနတ်ကျည်ဆန်များသည် မကြာခဏ တိုက်ခေါင်းမိုးပေါ်ကျသည့် အသံများကိုလည်း ကြားရပါသည်။ ထိုညတစ်ညလုံးသည် ချောက်ချားဖွယ် သေနတ်သံများဖြင့် ကုန်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ဆန္ဒပြသူအချို့ကား အကြောက်မရှိ အလန့် မရှိ ဟိုတစ်ဝိုက်၊ ဒီတစ်ဝိုက် ပြတုန်းဖြစ်၏။ သေနတ်သံများ ကလည်း ဟိုနေရာက၊ ဒီနေရာက စသည်ဖြင့် ကြားနေရလေ သည်။

စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းလိုက်သောအခါ ကိုယ်ပိုင် သတင်းစာ၊ စာစောင်၊ ဂျာနယ်များမှာလည်း ပျောက်ကွယ်သွား ပါတော့သည်။ အစိုးရပိုင် သတင်းစာများသာ ရပ်တည်နေပါ တော့သည်။ အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ကာတွန်းများသည် တပ်မှ ဦးဆောင်၍ ထည့်သွင်းသော တစ်ဖက်သတ် ကာတွန်း များဖြစ်ပါတော့သည်။ ဒီမိုကရေစီတက်တော်သားများကို ဖိနှိပ် သော၊ စောင်းမြောင်းသော၊ ဟားတိုက်သော ကာတွန်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ကာတွန်းရေးဆွဲတတ်သူ တပ်မတော်သားများကို သတင်းစာတိုက်တွင်နေစေကာ အထက်မှချပေးသော စိတ်ကူး များကို ချက်ချင်းရေးဆွဲစေပါသည်။ စာမူခကိုလည်း ပို၍ပေး လေသည်။ မည်သို့ပင်ရေးစေကာမူ ပြည်သူများကတော့ ထိုကာတွန်းများ၏ အာဘော်ကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကာတွန်းများသည် “နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ကောင်စီ” အမည်မှ “နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးကောင်စီ” ဟု ပြောင်းလွှဲခေါ်ဆိုသည့်အခါ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

နဝတခေတ် ကာတွန်းများသည်လည်း လမ်းစဉ်ပါတီ ခေတ်နှင့် ထူးခြားနားသော ကာတွန်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်ဟု ပြောင်းလဲပေါ်ပေါက်လာသော အခါ မီဒီယာအခွင့်အရေးများ အတော်အသင့် လွတ်လပ်လာ ပါသည်။ ထိုလွတ်လပ်ခွင့်နှင့်အတူ စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ သတင်း စာများ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ထိုသတင်းစာများနှင့်အတူ သတင်းစာကာတွန်းလောကသည်လည်း ထက်မြက်သော၊

သွက်လက်သော အရေးအသားများ မြင်တွေ့လာရပါသည်။

သတင်းစာကာတွန်းများသည် ကိုလိုနီခေတ်မှ ယနေ့ ၂၀၁၃ ဒီမိုကရေစီခေတ်ထိ မယိုင်မလဲ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ရပ်တည် လာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ခဲ့လေပြီ။ သတင်းစာ ကာတွန်းဟူသည် ပြည်သူတို့၏ စိတ်အာစာ ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် စိတ်ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ် ရခဲ့ကြ သော မြန်မာပြည်သူများကို သတင်းစာကာတွန်းများသည် စိတ်၏ဖြေရာ ဆေးတစ်ခွက် ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်သူများ မိမိကိုယ်တိုင် မပြောနိုင်၊ မရေးနိုင်သည်ကို ကာတွန်းဆရာများက ပြည်သူ့ကိုယ်စား တာဝန်ကျေစွာ ထမ်းဆောင်နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သတင်းစာ ကာတွန်းများ အစဉ်သွက်လက် ထက်မြက်လာစေရန် အယ်ဒီတာရင့်မကြီး များ၏ တာဝန်ဖြစ်ပါသည်။ သတင်းစာတိုက်ကြီးများတွင် အယ်ဒီတာ(လုပ်သက်ရင့်)များကိုသာ ကာတွန်းများ စိစစ်စေ သင့်ပါသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါက ကာတွန်းဆရာကြီးများကို ခန့်အပ်ရွေးချယ်သင့်ပေသည်။

သတင်းစာဟူသည် သတင်းအပြင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါး ကာတွန်း၊ ပုံပြင်များဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ထုတ်ဝေသင့်ပြီး ထိုအင်္ဂါရပ်များ မပါဝင်ပါက သတင်းစာအင်္ဂါရပ်နှင့် ညီမည် မထင်ပေ။ နယ်ချဲ့ခေတ်၊ ဂျပန်ခေတ်၊ ဖဆပလခေတ်၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီခေတ်၊ ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၊ အေးချမ်းသာယာရေး အဖွဲ့ ယနေ့ ဒီမိုကရေစီခေတ်ဦးထိ ကာတွန်းဆရာကြီးများမှ တစ်ဆင့် ယနေ့လူငယ်ကာတွန်းဆရာများထိ မျိုးဆက်သစ် ကာတွန်းဆရာများသည် ပြည်သူတို့၏ စိတ်ဒဏ်ရာများကို ပြေပျောက်စေခြင်းငှာ ဆက်လက်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ ကြမည်မှာ ကေနမလွဲ ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြရင်း နိဂုံးချုပ် ပါသည်။

မောင်တော်ထိန်

www.burmeseclassic.com

သိုးချီအောင်ပိုင်လတ်

နန်းကြော့သျှင်

နန်းမြို့တော်အနံ့
ကျောက်ပြန်သုပန်တလေ

နန်းမြို့တော်အနံ့ ခြောက်လှန့် သူပုန်တစ္ဆေ

နန်းကြော့သျှင်

'ဥပစ္ဆေဒကကံ' ဟု ခေါ်ဆိုထိုက်သော တစ်ပါးသူတို့၏ လက်ချက်ကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရသူများမှာ ကျွတ်လွတ်ခြင်းမရှိဘဲ တစ္ဆေသရဲဘဝများတွင်သာ ကျင်လည်နေရသလို ခြောက်လှန့်ခြင်းများကိုလည်း ပြုမူတတ်ပေသည်။ ၁၈၃၄ ခုနှစ်တွင် အင်းဝဘုရင် ဖြစ်လာသော ရမည်းသင်းစား မင်းရဲကျော်ထင် (ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်း) လက်ထက်တွင် တစ္ဆေသရဲတို့သည် ရွှေနန်းတော်ဝန်းကျင်သာမက အင်းဝတစ်မြို့လုံး အုံးအုံးကျွတ်ကျွတ် အမျိုးမျိုး ခြောက်လှန့်ခဲ့သည့် ထူးခြားဖြစ်ရပ်များစွာ ရှိခဲ့ပေသည်။

မင်းရဲကျော်ထင် အင်းဝနန်းကို ရခဲ့သလို နန်းတွင်းရေးကြောင့်လည်း တစ္ဆေသရဲများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငြည်မင်းသား၏ သားတော်ဖြစ်သော နရဝရမင်းသည် ဗိမ္မရာဇ်ကိုယ်လုပ်တော်များလည်း မရှိ သားတော်သမီးတော်များ ထည်း မရှိပေ။ ထီးနန်းတင်မြှောက်မည့် အရေးတွင် အတွင်းဝန် စည်သူနော်ရထာသည် နန်းတွင်း၌ မိန်းမစိုး ရာဇဒုတိယအား ဆင်းကျပ်စွာ စောင့်ကြပ်စေပြီး မင်းကြီး နတ်ရွာစံသည့်အကြောင်းအား မည်သူမျှ သိစေရန် တင်းကျပ်စွာ ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားလိုက်သည်။

မင်းညီမင်းသားများမှာလည်း သက်တူရွယ်တူများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက်ဖြစ်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ပူပန်မိကြသည်။ နမတော်ဖြစ်သော ရုဒိယပဘာကို လျှောက်ထားပြီး သေနာပတိ နန္ဒကျော်ထင်၊ ဗညားကျန်းတော၊ နေမျိုးကျော်ထင်၊ နေမျိုးနော်ရထာတို့နှင့် တိုင်ပင်စည်းဝေးပြီး နန်းတင်မည့် မင်းလောင်းကို ရွေးချယ်ကြသည်။

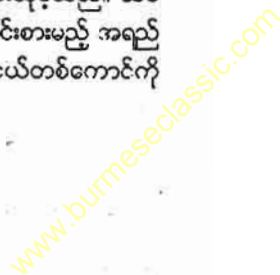
သီရိဓမ္မာသောက မင်းသားကား အနေအထိုင် တည်ငြိမ်အေးဆေးသည်။ ဓမ္မသတ်၊ ရာဇဝင်ထုံးဟောင်းများကို မကျွမ်းကျင်၊ မင်းသားစစ်စစ်မှန်လျှင် ဗဟုသုတပညာ ပြည့်ဝရမည် ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ကြက်တိုက်၊ အန်ခတ်၊ သောက်စားမူးယစ်ပျော်ပါးနေသူ ဖြစ်သောကြောင့် မင်းဖြစ်ထိုက်သူ မဟုတ်ပေ။

မင်းရဲနရမှာ မာန်မာနခက်ထန်ပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မင်းသားဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နိုင်သည့် အရည်အချင်းမရှိ၊ ရမည်းသင်းစား မင်းရဲကျော်ထင်မှာ မိဖုရားအငယ် အနောင်းမှ ဖွားမြင်လာသူဖြစ်သလို၊ တခြားမင်းသားများထက် ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဓမ္မသတ်ပုံပြင်ရာဇဝင်တို့၌ လေ့လာကျွမ်းကျင်သည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်

မွေပြီး စိတ်နှလုံးဖြူစင်သူဖြစ်သည်။ ဣန္ဒြေနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။ အားလုံးသော ပညာရှိမှူးမတ်များကလည်း မင်းမြှောက်ရန် သဘောတူညီကြပြီး အတွင်းတော်သို့ခေါ်ယူကာ အိမ်ရှေ့အရာ ဆောင်နှင်းပေးတော်မူကြသည်။

ထိုအချိန်ကျမှ နောင်တော် ခန္ဓာပြောင်းကြောင်း လျှောက်ထားစေပြီး အိမ်ရှေ့ဝေါစီးကာ ရွှေနန်းတော်သို့ ဝင်ရောက်စေလျက် နန်းတင်ပေးကြသည်။ မင်းညီမင်းသားတို့အား အတွင်းတော်ခေါ်ယူပြီး သစ္စာပေးရာ သစ္စာမသောက်လိုသည့် မင်းသားနှစ်ပါးအား ကွပ်မျက်လိုက်သဖြင့် မည်သူမျှ မငြင်းဆန်ဝံ့ကြတော့ပေ။

နန်းမတက်မီကာလက 'ဆင်စွယ် ခြံနှင့် အရဲကိုးလာ၊ မင်းအင်္ဂါမှာ၏သို့' ဆိုသော တဘောင်ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဆင်စွယ်ခြံမှာ ရမည်းသင်းမင်းသားကို သျှောင်ထုံးသောအခါ ဘကြီးတော် ပြည်မင်းတရားက လက်ဖွဲ့သော 'ဆင်ဖြစ်သည်။ မင်းရဲကျော်ထင်၏ မယ်တော် ခင်မမင်းစစ်သည် ဆင်ကဲအား တံစိုးလက်ဆောင်များပေးပြီး မင်္ဂလာရှိသော ဆင်ကို ပေးရန်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဆင်ကဲမှာ နောင်တွင်ကောင်းစားမည့် အရည်အချင်းရှိသော ဆင်ငယ်တစ်ကောင်ကို

ယူဆောင်ပြီး အိမ်သို့ပို့လေသည်။ ဆင်
ငယ်ကို မြင်တွေ့သော် ...

“ဟယ် ... ဆင်က ငါ့ရဲ့တံစိုး
လက်ဆောင်ကိုစားပြီး အသုံးမဝင်တဲ့ဆင်
ကို ပေးရသလား”

“မှန်လှပါ ... စိုးရိမ်တော်မမူပါနှင့်
မယ်ဘုရား။ ဒီဆင်ငယ် မှန်အာသောက်
သည့်အချိန်တွင် အရှင်သားတော် ထီးနန်း
ရမည်ဖြစ်ပါသောကြောင့် ကောင်းမွန်စွာ
သိမ်းစိုက်ထားတော်မူပါ။ ဒီဆင်ဟာ ဆင်
စွယ်မြဲ ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု လျှောက်တင်ခဲ့သည်။ မင်းရဲ
ကျော်ထင် အင်းဝနန်းမရကြောင်း သတင်း
ကြားသည်နှင့် လယ်သူရင်းငှားအ ဖြစ်
ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်
နေကြရသော ငယ်ကျွန်နှစ်ယောက်သည်
အောင်ပင်လယ်ကန်မှနေ၍ နန်းတော်
သို့ရောက်အောင် ပျော်ရွှင်ဖြူးထူးစွာ က၍
လာကြပြီး အမှုတော်ထမ်းဆောင်ကြ
သည်။

မင်းညီမင်းသားတို့အား သစ္စာပေး
ခဲ့သော်လည်း မင်းရဲကျော်ထင် မင်းဖြစ်
သည်ကို မလိုလားသော သာလွန်မင်း
တရားသားတော် သီရိဓမ္မာသောကခံ
တတက်ကျော်၊ ပြင်စည်မြင်းမှူး၊ မင်းသား
ရှင်ကျော်ခိုင်၊ ပြည်မင်းတရားသား ရဝေ
မြင်းမှူး၊ မင်းသားရှင်ချစ်စံ၊ ဒွေးချိုးတောင်
အနောက်စား ငပုတံ၊ လှေကားသုံး
ထောင်မှူး၊ အရာခံ ငအုတ်ကံ၊ ငါးစိုးမင်း
လေးမှူး၊ လေးသားဒိုင်းသားတို့သည်
နောက်လိုက်အင်အား ၃၀၀၀ ကျော်နှင့်
ရွှေနန်းတော်အား ဝင်ရောက်လုပ်ကြံကြ
သည်။

အရှေ့နန်းတော်ဆောင် အထက်
သို့ ရောက်လျှင် အတွင်းတော်မြဲ ကိုယ်
ရံတော်မှူးမတ် အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့
က သိရှိသွားပြီး ဆီးကြိုခံ တိုက်ခိုက်ကြ
သည်။ နန်းလှပုန်ကန်သည့် တိုက်ပွဲကား

မြင်းထန်လှသည်။ ဓားတပြက် လှံတပြက်
သွေးသံရဲရဲနှင့် ဗြဲတိုက် ဓနစမှတ်ဆောင်
နန်း ကြမ်းပြင်တွင် သွေးများ ချောင်းစီး
သကဲ့သို့ စီးဆင်းလာသည်။ နန်းမိုးခေါင်
ငှက်ပေါက်များသို့ တက်ပြေးသူတို့မှာ
လည်း အထက်မင်းတုန်းပေါက်ဝတွင်
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များနှင့် ခန္ဓာစဲကာ
အလောင်းချင်း ထပ်ကုန်ကြသည်။
ပြာသားဆောင် နန်းဝတွင်လည်း သူပုန်
အလောင်းတို့မှာ မြင်မကောင်းအောင် ကျ
ဆုံးကြကုန်သည်။ ဝင်ရောက်စီးနင်းကြ
သူများမှာလည်း အရေးနိမ့် ရှုံးနိမ့်ပြီး နန်း
ရင်ပြင်ပေါ်တွင် အလောင်းတွေ ထပ်ပုံ
သည်အထိ သေကျေပျက်စီးကုန်ကြ
သည်။

ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်ပြီး
နောက် အသက်မသေ ဖမ်းဆီးရမိသော
သူပုန်တို့ကိုလည်း စစ်ကြော်ပြီး အပြစ်
အလျောက်စီရင်တော်မူသည်။ အလောင်း
ချင်းထပ်ကာ သွေးသံရဲရဲနှင့် အသေဆိုး
သေကြရသော သူပုန်တို့သည် အစိမ်း
သရဲတစ္ဆေများ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ သူပုန်
တစ္ဆေတို့သည် ညဉ့်အချိန်တွင် နန်းတော်
ထက်တွင် အိပ်ဖန်တော်စောင့်နေကြ
သည့် မှူးမတ်အဆောင်မြတ်အား ကြောက်
မက်ဖွယ် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးကို ကိုယ်
ထင်ပြုပြီး ခြောက်လှန့်ကြသည်။ ဟိုမှ
သည်မှ နန်းတော်အတွင်း၌ မြင်သာ ထင်
သာ လမ်းလျှောက်ပြကြသည်။ အိပ်နေ
ရာမှ လန်ဘီကျောက်ကို ဆွဲငင်ယူသွား
ကြသည်။

အပျိုတော် မောင်းမငယ်တို့၏
ဆံထုံးကို ဆွဲကြသည်။ အသုံးအဆောင်
အဝတ်အစားတို့အား ပုတ်ခတ်ဆွဲယူကြ
သည်။ ရယ်မောသံများပေးပြီး သစ်သီး၊
သစ်ပွင့်တို့နှင့် ပစ်ပေါက်ကြသည်။ အဖြူ
အနီ၊ အဝါ၊ အမည်း စသည်ပန်းများကို
ပန်ဆင်ပြီး ခြောက်လှန့်ကြသည်။ နန်း

တော်တစ်ခုလုံး ဝုန်းဝုန်းဒိုင်းဒိုင်း မြည်
အောင် ခုန်ပေါက်ကြသည်။ ခဲ၊ အုတ်များ
နှင့် ပစ်ပေါက်ကြသောကြောင့် ဆူညံဝုန်း
ဒိုင်းကြလျက် ရှိနေပေတော့သည်။

ထိုသို့ ခြောက်လှန့်ကြသောကြောင့်
နန်းတွင်း၌ ကြောက်ဖျား လန့်ဖျား ဖျားနာ
ရောဂါများရရှိပြီး သေဆုံးကုန်ကြသည်။
မသေ၍ကျန်သော မင်းမှူးထမ်းများမှာ
လည်း နန်းတော်အတွင်း၌ မနေဝံ့ကြရ
လောက်အောင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်
ကုန်ကြသည်။ ဘီလူးတစ္ဆေ၊ မကောင်း
ဆိုးဝါး၊ နာနာဘာဝများ၏ ခြောက်လှန့်မှု
အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးပြေပျောက်စေရန်
ထုံးစံနှင့်အညီ စီရင်ဆောင်ရွက်သင့်ပါ
ကြောင်း မင်းကြီးအား လျှောက်ထား
တောင်းပန်ကြသည်။

မင်းကြီးသည် ငရဲနဲဘုန်းတော်ကြီး
အား သွားရောက်ပင့်ဆောင်ပြီး တစ္ဆေ
သရဲများ ဆိုးဝါးစွာခြောက်လှန့်နေသည့်
ဘေးရန်မှ ကွယ်ပျောက်ရန် စွမ်းဆောင်
ကုမ စီရင်ပေးလိုကြောင်း လျှောက်ထား
ကြသည်။ ဆရာတော်၏ဘွဲ့မှာ ရှင်ဓမ္မနန္ဒ
ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ငရဲနဲရွာဇာတိဖြစ်သော
ကြောင့် ငရဲနဲဆရာတော်၊ နက်စက်
ရောင်ဆရာတော် ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြ
သည်။

ဆရာတော်သည် အင်းဝမြို့တော်
အတွင်းအပြင်ရှိ တနင်္ဂနွေနှင့် စသော
ဘုရား ၇ ဆူစီ ပေါင်း ၄၀ ဆူ ဘုရားများ
ကို ထီး၊ ကြက်လျှာတံခွန်၊ ရေချမ်း၊ အိုး
စသည် ၁၂၀ စီနှင့် ကပ်လျှူပူဇော်သည်။
သုံးရက်မြောက်လျှင် သီလဝန် ဂုဏဝန်
ရဟန်း ၅၀၀၀ ကိုပင့်၍ နန်းမြို့တွင်း
ရွှေနန်းတော်ထက်တွင် ပရိတ်တော်များ
ရွတ်ဖတ်စေသည်။ ရွှေနန်းတော်ဝင်းတံခါး
လေးမျက်နှာတွင် မြောက်တစ်ရာကို တစ်
ပြိုင်နက်တည်း ပစ်ဖောက်အသံပေးစေခဲ့
သည်။

သုံးရက်မြောက်တွင် သံဃာတော် သုံးရာကို ရွှေနန်းတော်သို့ ပို့ဆောင်စေပြီး ဆွမ်းကပ်လှူစေသည်။ ဘုရားကိုးဆူပူဇော်သည်။ ရွှေနန်းတော် ရွှေလွှတ်တော်နှင့် ဝင်းတော်စောင့် နတ်များကိုလည်း ပူဇော်ပသကြသည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားကိုလည်း မင်းကြီး၏သက်စေ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါထာနှင့် ပူဇော်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် နန်းရင်ပြင်၌ ကွယ်လွန်သွားကြသူများ မင်းမျိုးထမ်းတို့၏ အဝတ်ဟောင်းများကို နေရာခင်းဆယ်နှစ်ခုချုပ်၍ ရေစက်တော်သွန်း အမျှဝေပြီး ဘုရားဆယ်နှစ်ဆူအား ကပ်လှူပူဇော်စေသည်။

ငရဲနဲဆရာတော်၏ အစီအမံများဖြင့် ကုမဆောင်ရွက်ချက်များကြောင့် နန်းတော်အတွင်း၌ အမျိုးမျိုးခြောက်လှန့်ကြသော မကောင်းဆိုးဝါး၊ မိစ္ဆာ၊ တစ္ဆေ၊ သူပုန်တို့ရန်မှ ကင်းလွတ်ပပျောက်သွားသည်။ သို့သော်လည်း နန်းတွင်း၌ မခြောက်မလှန့်ပြုလုပ်၍ မရသောကြောင့် တစ္ဆေတို့သည် နေရာပြောင်းပြီး အင်းဝမြို့တော်တွင်းဝင်ကာ ခြောက်လှန့်ကြပြန်သည်။

အင်းဝမြို့တော်တင်ရှိသော ပေါင်တိုက်ရပ်၊ တောင်ချုပ်ရပ်၊ ညောင်စောက်ရပ်၊ စားဆွဲရပ်၊ ဆင်ရပ်၊ ဗညားချောင်ရပ်၊ ရွှေညောင်ပင်ရပ်၊ ဈေးငယ်ရပ်၊ ရှေ့တော်ပြေးရပ်၊ နန်းဦးကွက်ရပ်၊ မြင်းကွင်းရပ်၊ ကင်မွန်းချုံရပ်၊ တွေ့တိုင်းအောင်ရပ်၊ ဆင်တက်ရပ်၊ ရွှေဘူးစွဲရပ်၊ သတိုးတိုက်ရပ်၊ ရှမ်းဆေးရပ်၊ မင်္ဂလာဈေးရပ်များတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံဆိုးကြီးများ ဟစ်အော်ကာ ကျောက်ခဲ၊ အုတ်ခဲ၊ ဖလာ၊ သန္ဓေတို့နှင့် ပစ်ခတ်ခြောက်လှန့်ကြသည်။ ညမောင်ရီသန်းလာသည်နှင့် ရေများ၊ မြေမှုန့်များနှင့်ပက်ပြီး ထိတ်လန့်အောင် ပြုမူကြသည်။ မည်းမည်း၊ ကြွတ်ကြွတ် ကြောက်မက်ဖွယ် ကိုယ်ထင်ပြသည်။ အဆက်မပြတ် တက်

ခေါက်သံများ ကြားနေရသည်။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ ကလေးငယ်များကို ချိုးသယ်ယူပြီး ခိုးဝှက်ထားကြသည်။ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ကလေးများကို ချီပွေ့ယူသွားကြသည့် နောက်သို့ မလိုက်ဝံ့ကြပေ။ ထိုသို့ မကျွတ်မလွတ်သော သူပုန်တစ္ဆေများ၏ ဆိုးရွားစွာ ခြောက်လှန့်သောင်းကျန်းမှုများကြောင့် ရပ်ရွာနေ လူအများမှာလည်း အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ကာ ထိတ်လန့်နေကြပေသည်။

ငရဲနဲဆရာတော်မှာလည်း ရပ်ကွက်တစ်ခုစီတွင် သံဃာတော် ၂၈ ပါးပင့်ပြီး ၂၈ ဆူသော ဘုရားများကို အမျိုးထား၍ တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်တည်း ကမ္မဝါစာများ ရွတ်ပတ်ကြသည်။ အရှက်တက်သည်နှင့် ဆွမ်းကပ်လှူပူဇော်ကြသည်။ တံခွန်ကြီးတွင် စက်ဂါထာ အင်းရံများရေးပြီး အစုများခန့်ထားကာ လှူဒါန်းစေရသည်။ ဂူတော်သစ်နှင့် ပဌာန်းဇရပ်တွင် ပရိတ်တော်ရေကို ယူ၍ ဖြိုတံခါး ၉ ရပ်အား ဖြန်းပက်စေရသည်။

တံခါး ၉ ရပ်တွင် သံဃာတော် ၈ ပါးစီပင့်၍ ဆွမ်းကပ်လှူရသည်။ ရွှေတန်ဆာဘုရား၊ စွယ်တော်စင်တန်ဆောင်းတို့တွင် ပြည်သူများက အိမ်တိုင်းစေ့ လာရောက်ကြပြီး ပရိတ်တော်ရေချမ်းလောင်းရသည်။ ဤသို့ဖြင့် ငရဲနဲဆရာတော်၏ အစီအမံဖြင့် တစ္ဆေသရဲအား ခြောက်လှန့်ခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးပြီး တိုင်းပြည်မှာလည်း အေးချမ်းသာယာခဲ့သည်။

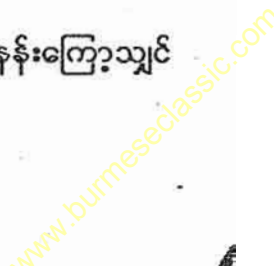
ဝမ်းဘဲအင်းခံ မင်းတရားကြီးသည် သူပုန်တစ္ဆေများခြောက်လှန့်မှုကို ပပျောက်အောင် စွမ်းဆောင်ပေးသော ရှင်ဓမ္မနန္ဒီ (ငရဲနဲဆရာတော်)အား 'ဓမ္မနန္ဒ ဓမ္မရာဇဂုရု' ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ကပ်လှူ၍ အင်းဝမြို့တော် ရွှေစည်းခုံဘုရား၏ မြောက်ဘက်ရှိ တံတိုင်းနား ကျောင်းအရပ်တွင်

ယွန်းဆက်မုခ်နှစ်မျက်နှာရှိ ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းတော်မူခဲ့သည်။ ငရဲနဲဆရာတော်၏ ဆွေမျိုးသားချင်း ၃၀ ကိုလည်း အသည်မျိုးရိုးမှ နတ်ယူတော်မူစေ၍ နတ်ရှင်မြင်းစုတွင် ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ ဆွမ်းကပ်၊ ရေကပ်ဝေယျာဝစ္စများကို ဆရာတော်ထံတွင် ဆောင်ရွက်နိုင်စေရန် ကျောင်းကျွန်း၊ ကျွန်သီးတော်ခုနစ်ယောက်ကိုလည်း လှူတော်မူသည်။

အင်းဝကို ဝင်ရောက်စိုးနင်းကြရာမှ အရေးနိမ့်ပြီး သေဆုံးကြကုန်သော သူပုန်များသည် တစ္ဆေသရဲများ ဖြစ်သွားကြရာမှ အစွဲအလမ်းကြီးမားစွာနှင့် နန်းတော်မြို့ရွာရပ်ကွက်များပါမကျန် ခြောက်လှန့်ခြင်းပြုခဲ့ကြသည်များကို မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး (စာတွဲ)တွင် ထင်ရှားစွာ ရေးသားထားခဲ့သည်။

မင်းရဲကျော်ထင် (ဝမ်းဘဲအင်းခံမင်း)အား စွယ်တော်မြတ် ဒါယကာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘေးတော်အဂါသား ဟူ၍လည်းကောင်း ရာဇဝင်တွင် ဖော်ပြခဲ့သလို သက်တော် ၂၂ နှစ်တွင် မင်းဖြစ်သည်။ ထိုမင်းလက်ထက်တွင် မြန်မာမင်းဧကရာဇ်တို့၏ သက္ကရာဇ်ကိုပြုသော 'ဇာတာပုံကျမ်း'ကို ရေးသားခဲ့သည်။ နတ်ရွာစံစဉ်တွင် မြေငလျင်ပြင်းစွာလှုပ်၍ ဘုရားပုထိုးဂူကျောင်းများ ပြိုပျက်ခဲ့သလို မြေကြီးတို့သည် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာကွဲ၍ ရေများထွက်လာသည်။ နန်းတော်ထံသို့ ကျားဝင်သည်၊ ပျားစွဲသည်၊ ရွှေစည်းခုံဘုရားတွင် လင်းတန်းသည်။ ပင်းယရွှေစည်းခုံ ရောင်တော်လွတ်သည်။ ဆိပ်ပေါက်ဘုရားရှင် ရုပ်တုတော်မှ ချွေးယိုကျခြင်းများ စသည့် ထူးဆန်းနိမိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

နန်းကြော့သျှင်

မယုံလျှင် ပုံပြင်သာမှတ်လိုက်ပါ

ဒေါက်တာသက်ဆွေ(M.D.)

(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)(မင်္ဂလာဓမ္မဇောတိကဓဇ)

သတ္တမပိုင်း

အလုပ်အကိုင်များနှင့် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးတွင် ဝင်ရောက်လုပ် ကိုင်ခဲ့ရာ အခက်အခဲများ အနည်းငယ် ကြုံတွေ့ရပြီး အားလုံးချောချောမောမော အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ပါသည်။ အခက်အခဲကြုံလျှင်လည်း နောင်တော် နတ်မင်းကြီးအား တမ်းတခါ ဆောင်ရွက်လျှင် အောင်မြင်မှု ရရှိပါသည်။ ကျောင်းမှထွက်ပြီး အလုပ်များဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ရင်း အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးတွင် ဝင်ရောက်လုပ် ကိုင်ခဲ့သည့် အကြောင်းများကို ဖော်ပြသွားပါမည်။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၅၇ ခုနှစ် မန္တလေးမြို့ မြတ်ရတနာမဂ္ဂဇင်းတိုက်တွင် သတင်းထောက်အဖြစ် စတင်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရာ ပထမသတင်း ထောက်လုပ် နေသော မေမြို့ဆရာ ဦးခင်မောင်မြင့်မှ ဓာတ်ပုံရိုက်နည်း၊ ဖလင်ဆေးနည်း၊ ကူးနည်းများပါ သင်ပေးပါသည်။ သုံးလ ခန့် ကြာသောအခါ ဆရာက ပင်စင်ယူသွားပါသည်။ ခြောက်လခန့်ကြာသောအခါ ဖြန့်ချိရေးမှူးတာဝန်ပါ တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ရပါသည်။ တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ

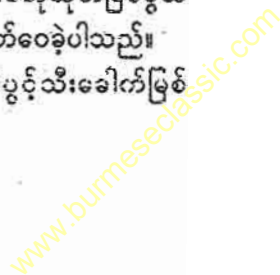
ဆရာကြီးဦးတင်အုန်း(ရွှေသွေး)နှင့် မန္တလေး ဗမာ့ရွှေဆောင် သတင်းစာတိုက်တွင် သတင်းထောက်နှင့် ညပိုင်း သတင်းအယ်ဒီတာပါ ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရပါသည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးသူရိယသတင်းစာတိုက်တွင် သတင်းအယ်ဒီတာအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပါသည်။ သတင်းထောက်နှင့် သတင်းအယ်ဒီတာလုပ်နေစဉ် မန္တလေးမြို့ အနောက်တောင်မြို့နယ် ဖ. ဆ. ပ. လ အဖွဲ့အတွင်း ရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခရိုင် ဖ. ဆ. ပ. လ အဖွဲ့တွင် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ရန်ကုန်မြို့၊ ပြည်ကျော်သတင်းစာတိုက်တွင် သတင်းအယ်ဒီတာအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်စဉ် ရပ်ကွက်လူမှုရေး အဖွဲ့အစည်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးကောင်စီ တက်လာပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ သတင်းစာတိုက်လည်း ဆက်မထုတ်နိုင်တော့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရပါသည်။ ထိုအခါ ဦးအောင်စိန်ကုမ္ပဏီတွင် လုပ်ငန်းကြီးကြပ်ရေးမှူးအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း သိမ်ဖြူတိုက်နယ်သူကြီးသမီးဖြင့် အိမ်ထောင်ကျနေသဖြင့် သူကြီးလုပ်ငန်းများပါ ပူးတွဲလုပ်ဆောင်နေရပါသည်။ တော်လှန်ရေးကောင်စီ အစိုးရမှ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီဖွဲ့စည်းတော့ ပါတီဝင်ပြီး စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများပါ လုပ်ဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ် ကြေညာချက်အမှတ် (၅-၆)အရ ပြည်သူပိုင်သိမ်းဆည်းရေးကော်မတီများဖွဲ့ရာ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ပြည်သူပိုင်သိမ်းဆည်းရေးကော်မတီ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်(ဥက္ကဋ္ဌ)အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၆၆ ခု ပ. ပ. က ပြည်သူ့ပစ္စည်း ကော်ပိုရေးရှင်း မြို့နယ်ရုံးတွင် လက်ထောက်မန်နေဂျာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပ. ပ. ကမှ ကုန်သွယ်ရေးပြောင်းသောအခါတွင်လည်း ဗိုလ်ကြီးဟောင်းတစ်ဦးက ဦးဖိမန်နေရာ ဖြစ်လာသောအခါ ဆက်လက်၍ လက်ထောက်မန်နေဂျာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ရပ်ကွက်လုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကော်မတီ(ရ. လ. က) အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မြို့နယ်အဖွဲ့အစည်းများတွင်

ယဉ်ကျေးမှုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး၊ အားကစားကော်မတီအဖွဲ့ဝင်နှင့် ခြင်းလုံးဆပ်ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရပ်ကွက်လူမှုရေး ကော်မတီ အတွင်းရေးမှူးနှင့် ဘာသာရေးကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း စသည်အားဖြင့် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးတွင် အများဆန္ဒ သဘောထားအရ ရွေးချယ်သောကြောင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် စာပေလုပ်သားအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းရာ အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် တိုင်းရင်းဆေးဆရာ စာမေးပွဲများ ကျင်းပရာ ဝင်ရောက်ဖြေဆို အောင်မြင်သဖြင့် တိုင်းရင်းဆေးလောကသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးဆရာအစည်းအရုံးဖွဲ့စည်းရာ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ၇၀ ပြည့်နှစ် သမဝါယမစီမံကိန်းအရ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ၈ သင်း၊ တာမွေမြို့နယ် ၇ သင်း၊ ပေါင်း ၁၅ သင်းကို ဖွဲ့စည်းရေး အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်က မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖြစ်လည်း တာဝန်ပေးထားသဖြင့် ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် အမှတ်(၉) နယ်မြေရှေ့ပြေး သမဝါယမအသင်းကြီး ဖွဲ့စည်းသောအခါ တော်လှန်ရေးကောင်စီခန့် တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး(၁)အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရပါသည်။ နှစ်နှစ်ခန့် တာဝန်ယူပြီးနောက် ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် အိမ်တွင်းစက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း မှတ်ပုံတင်ပြီး အလှကုန်နှင့် အိမ်သုံးဆေးဝါးများ ထုတ်လုပ်ကာ သမဝါယမအသင်းများသို့ ပေးသွင်းရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် အ. ထ. က(၄)၌ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဖွင့်လှစ်သော ကိုင်းရင်းဆေးဆရာ သင်တန်းတွင် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။ ၎င်းနှစ် (၂၅. ၅. ၈၅)တွင် မြန်မာ့ဆေးနည်းတို့များနှင့် တိုင်းရင်းဆေးဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အသွယ်သွယ် ဆေးကုစမ်း စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

၂၂. ၈. ၁၉၈၇ တွင် ရွက်ပွင့်သီးခေါက်မြစ်

ဆေးဝါးဖြစ် ဆေးကျမ်း ထုတ်ခဲ့ပါသည်။

၁၃. ၄. ၁၉၈၈ တွင် မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဓာတ်အပ် ရိုက်ပညာ အဖွင့်ကျမ်း ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

၂၂. ၁၁. ၈၈ တွင် ဆရာတော်၊ သမားတော်ကြီး များထံမှ ကိုယ်တိုင်သုံးဆေးနည်းကောင်းများ ဆေးကျမ်း ထုတ်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် န. ဝ. တ အစိုးရလက်ထက် မြို့နယ်တိုင်းရင်းဆေးဆရာအသင်း အတွင်းရေးမှူးနှင့် စာပေနှင့် စာနယ်ရင်းဥက္ကဋ္ဌ ဇီဝက ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဆေးပညာ မဂ္ဂဇင်း စတင်ထုတ်ဝေလာရာ ယနေ့တိုင် ထုတ်ဝေလျက်ရှိပါသည်။ ၁၉၈၈ ခု၊ မတ်လ ၃ ရက်နေ့တွင် မဓသဒ္ဒ ရွှေတောင်ကျော်စွာဘွဲ့ရ ရုပ်သေမင်းသမီးကြီး ဦးဖူးညို၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းစာအုပ် ပြုစုပြီးစီးပါသည်။ ၎င်းစာမူဖြင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် စာပေဗိမာန် စာပေဆု ရရှိခဲ့ ပါသည်။

၁၉၈၈ ခု စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် နောက် ဆုံးပေါ် ခေတ်မီသိပ္ပံနည်းကျ အကြောပြင်၊ အကြောဖွင့် အတတ်ပညာ လက်တွေ့ကုထုံးကျမ်း ပြုစုခဲ့ပါသည်။ ၎င်းဆေးကျမ်းအား အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန် ကျမ်းပြုပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကိုး(လ်)ကတ္တား တက္ကသိုလ်သို့တင်ခဲ့ရာ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ကိုး(လ်)ကတ္တားအား ပုဗ္ဗေဒဆေးတက္ကသိုလ်မှ Ph.D ဒေါက်တာဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် Y.M.B.A အသင်းကြီးသို့ဝင်ကာ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာတွင် အမှုဆောင် ခြောက်နှစ်၊ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ လေးနှစ် တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ကြောင့် မင်္ဂလဓမ္မဇောတိကဓလဘွဲ့ ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ယခုအခါ အသက် ၇၅ နှစ် ပြည့်ပြီးဖြစ်သော ကြောင့် အပူဇော်ခံ နာယကကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။ Y.M.B.A အသင်းကြီး၏ နှစ်တစ်ရာပြည့်ပွဲအော် ၂၀၀၆ ခုနှစ်က ကျင်းပရာ ကျန်းမာရေးကော်မတီ အဖွဲ့ဝင် နှင့် ပြခန်းကော်မတီ အတွင်းရေးမှူးတာဝန်များ ဆောင်ရွက် ခဲ့ရာ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၏ ချီးကျူးမှု ခံရသော ကြောင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်များ ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရပါသည်။

ဒေါက်တာမောင်မောင် တရားရေးဝန်ကြီးဖြစ်စဉ် မြို့နယ်တရားသူကြီး ဥက္ကဋ္ဌ (နာယက)အဖြစ် ခန့်အပ်ခံရပြီး (ဆိုရှယ်လစ်တရားစီရင်ရေး စနစ်သစ်) ထိုစဉ်က သတင်း စာဆရာများကို ဦးစားပေးခန့်ထားပါသည်။ နောက်ပိုင်း ပြည်သူ့တရားစီရင်ရေး စနစ်ပြောင်းသောအခါ အလုပ် သမားများ၊ ဆိုဏ္ဍားဆရာ၊ မြင်းလှည်းဆရာများပါ ခန့်သောအခါ ထွက်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် တရား သူကြီးဆောင်ရွက်စဉ် ခေတ်ဟောင်း၊ စနစ်ဟောင်းမှ တရားမမှု ၅၀၀၀ ကျော် သုံးလနှင့်အပြီးအပြတ် စစ်ဆေး ပေးနိုင်သဖြင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်လက်မှတ်များ ရရှိခဲ့ပါသည်။

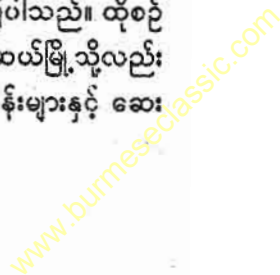
စက်များ တီထွင်ထုတ်လုပ်ပြီး ပြည်တွင်းပြည်ပ တပည့်များအား နည်းပညာများ သင်ကြားပေးပြီး ELETRONIC MURCLE STIMULATOR (အကြောဖွင့် စက်)များပါ ရောင်းချပေးလျက် ရှိပါသည်။ လက်တွေ့ ကုထုံးကျမ်းကို ပြဌာန်းပြီး THEORY နှစ်လ၊ PRETICAL တစ်လ၊ ပေါင်းသုံးလ သင်ကြားပေးပြီး တရားဝင် သင်တန်း ဆင်းလက်မှတ်များ ထုတ်ပေးပါသည်။ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်အတွင်း ပြည်တွင်းတိုင်းနှင့်ပြည်နယ်များမှ ဆရာ/ ဆရာမပေါင်း ၅၀၀ ကျော်နှင့် ပြည်ပတိုင်းပြည် ယိုးဒယား နိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့မှ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ယိုးဒယားတိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့် ယိုးဒယား လူမျိုး သုံးဦး၊ ပေါင်းငါးဦးဖြစ်ပါသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူး တက္ကသိုလ်တွင် သင်တန်းတက်နေသော မြန်မာပြည်မှ ဦးပဋ္ဌင်းနှစ်ပါး၊ တစ်ပါးက ရာဇဇိတ်ပြည် မြန်မာဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေပါသည်။ တစ်ပါးက ဗာရာဏသီပြည် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် သီတင်း သုံးပြီး ကျောင်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းနှစ်ပါး သင်ကြားပေးပြီး စက်တစ်လုံးစီပါ ရောင်းပေးလိုက်ရာ လူနာများ ကုသပေး ပြီး ကျောင်းစရိတ်ရရှိသဖြင့် နှစ်ပါးစလုံး Ph.D ဒေါက် တာဘွဲ့ ရရှိကြပါသည်။ ဗာရာဏသီကျောင်းမှ ဦးပဋ္ဌင်း လေးသည် ကုလားသူဌေးများ ကုသပေးခြင်း အောင်မြင် သဖြင့် သုံးထပ်တိုက်ကျောင်းကြီးနှင့် ကားတစ်စီး ထု လျှာဒါန်းထားပါသည်။ ၎င်းပြင် ဂါယာမြို့တွင်လည်း သူ

ထပ်တိုက်ကျောင်းကြီးပါ လျှာထားသဖြင့် မြန်မာပြည်မှ ဗုဒ္ဓဂယာ ဘုရားဖူးများပါ တည်းခိုလျက်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် ဒေါက်တာဘွဲ့ သွားယူစဉ် ဂါယာလေဆိပ်မှ ဖုန်းဆက်မှာလိုက်ရာ ဦးပဉ္စင်းကိုယ်တိုင် ကားဖြင့် လာကြိုပါသည်။ ရာဇဂြိုဟ်မှ ဦးပဉ္စင်းလေးတွင်လည်း ကုလားသူဌေးများက မြေကွက်များ ရာဇဂြိုဟ်တွင်လျှာပြီး ကျောင်းဆောက်ပေးပါသည်။ ယခုအခါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ပြန်လာပြီးလျှင် မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်တွင် မြေကွက်ကြီးများဝယ်ပြီး သုံးထပ်တိုက်ကျောင်းကြီးဆောက်ကာ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီး တည်ထောင်ထားပါသည်။ တပည့်ဦးပဉ္စင်းလေးနှစ်ပါး ကြီးပွားတိုးတက်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရသောကြောင့် မုဒိတာပွားပြီး နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်မိပါတော့သည်။ အလားတူပင် ယိုးဒယားမှာ ပညာသင်သွားသော ရှမ်းဘုန်းကြီး ဆရာစိုင်းရွှင်အား ဘန်ကောက်မြို့သူဌေးမှ တာချီလိတ်မြို့ (ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း) ဝမ်ပုန်းရပ်ကွက်တွင် ခြံဝင်းနှင့် တိုက်ပါ ဆောက်လုပ်ပေးထားသဖြင့် ကုသလျက် ရှိနေပါသည်။ ကျန်တပည့်များကလည်း ဘန်ကောက်မြို့တွင် ဆေးခန်းဖွင့် ကုသလျက်ရှိနေကြပါသည်။ စင်္ကာပူမှ တရုတ်မ ဆရာမကတော့ စင်္ကာပူတွင် ကုသလျက်ရှိပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကတစ်စိန် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဖြစ်စဉ်က မလေးရှားနိုင်ငံမှ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးများနှင့်ပါလာသော ကျန်းမာရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင် မစ္စက(စ်)ဂူကီးလျှန်သည် ကင်းဘဲလမ်းရှိ တိုင်းရင်းဆေးရုံကြီး လေ့လာစဉ် လေဖြတ်လူနာများအား ကျွန်တော်၏စက်ဖြင့် ကုသနေသည်ကို တွေ့ရှိရာ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးသူ ဆရာဝန်မအားမေးရာ ဆရာကြီးဦးသက်ဆွေတီထွင်ထုတ်လုပ်ပြီး ဝန်ကြီးဌာနမှ ဝယ်ယူအသုံးပြုနေကြောင်းပြောရာ ထုတ်လုပ်သူနှင့် တွေ့လိုကြောင်း ပြောရာ ဆရာဝန်မကြီးက ကျွန်တော်ထံ ဖုန်းဆက်ပြီး သိမ်ဖြူလမ်းရှိ ပီတိကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု သမဝါယမအသင်းဆေးခန်းသို့ ခေါ်ကာ မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ ထိုအခါ ပန်းသေးတရုတ်မ မစ္စက(စ်)ဂူကီးလျှန်က နောက်ထပ် သုံးရက်နေ့ဦးမည်ဖြစ်၍ သုံးရက်နှင့် PRETICAL သင်လျှင် ရနိုင်ပါ

မည်လားဟုမေးရာ တတ်အောင်သင်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ နောက်ရက်နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ဆရာဝန်မကြီးနှင့် လာသင်ပါသည်။ သုံးရက်သင်ပြီး စက်တစ်လုံးပါ ဝယ်သွားပါသည်။ အင်္ဂလိပ်လို သင်တန်းဆင်းလက်မှတ်များပါပေးလိုက်ပါသည်။ ၎င်း၏ ဥက္ကဋ္ဌမှာလည်း မှတ်တမ်းပုံများ ရိုက်ယူသွားပါသည်။ သုံးလခန့် ကြာသောအခါ မလေးရှားကျန်းမာရေးကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌမှ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန ဗိုလ်ချုပ်ကတစ်စိန်ထံ အကြောင်းကြားစာ ပို့ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးသက်ဆွေနှင့် GUIDE လုပ်ပေးခဲ့သော ဆရာဝန်မကြီးအား မလေးရှားပြည်သို့ သင်တန်းပေးရန် နှစ်လမျှ လွှတ်ပေးပါရန်နှင့် သွားပြန်စရိတ် နေမှုထိုင်မှု ၎င်းတို့အစိုးရမှ တာဝန်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း စာဖြင့်ရေးသားတောင်းခံခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကတစ်စိန်မှ ဝန်ကြီးအစည်းအဝေး (ကက်ဘီနက်)သို့ တင်ပြရာ ဝန်ကြီးအတော်များများက ပညာရှင်တစ်ဦးအား နိုင်ငံခြားမှခေါ်၍ လွှတ်ပေးပါက ဂုဏ်သိက္ခာကျမည်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့အစိုးရက လွှတ်ပေးမှသာ(မတောင်းခံဘဲ) ကောင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြကန့်ကွက်သောကြောင့် မသွားခဲ့ရပါ။ ခြောက်လခန့် ကြာသောအခါ မစ္စက(စ်)ဂူကီးလျှန်ထံ အကြောင်းကြားပြီး အလည်ခေါ်သောစာ VISIT ဘီဇာဖြင့် သွားခဲ့ပါသည်။ သင်တန်းတော့ မပေးဖြစ်တော့ဘဲ လေဖြတ်သော လူနာများ ကုသပေးပြီး ပြန်ခဲ့ရပါသည်။

ယိုးဒယားပြည်မှသင်တန်းတက်သွားသော တပည့်များကခေါ်သဖြင့် လေဖြတ်သော လူနာများ သွားရောက်ကုသပေးခဲ့ပါသည်။ မူဆယ်မြို့မှ တရုတ်ဇနီးမောင်နှံ ဆရာ/ဆရာမတို့ကလည်း ခေါ်သဖြင့် မူဆယ်မြို့သို့ သွားရောက်ကုသရာ အောင်မြင်ပါသည်။ တရုတ်ပြည် ကြယ်ခေါင်မြို့နှင့် ရွှေလီမြို့များမှ တရုတ်လူနာများ လာ၍ ကုသမှုခံယူကြပါသည်။ ကျွန်တော်၏တပည့်များက ရွှေလီမြို့တွင်လည်း ဆေးခန်းဖွင့်၍ ကုသနေကြပါသည်။ ထိုစဉ်က တရုတ်ပြည်၊ ယူနန်ပြည်နယ်၊ မာန်ဆယ်မြို့သို့လည်း သွားရောက်ခါ တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးခန်းများနှင့် ဆေးဆိုင်များ လေ့လာခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များသို့ သွားရောက် ကုသရာ အဖက်ဖက်မှ ဝိုင်းဝန်းကူညီပံ့ပိုးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အဆင်ပြေခြင်းသည်လည်း အတိတ်ဘဝမှ အဘွားနှင့် မိခင်တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ကေလာသမယံတော်ကြီးအားလည်းကောင်း၊ အတိတ်ဘဝက အစ်ကိုတော်စပ်ခဲ့ဖူးသော လူပျိုတော်နတ်မင်းကြီးအားလည်းကောင်း ပင့်ဖိတ်၍ အကူအညီတောင်းခံယူခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ထပ် တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ မလေးရှားပြည် ကွာလာလမ်ပူမြို့တွင် ကျွန်တော်၏ တပည့်သားများထံ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ဆေးကုသပေးရန် သွားရောက်ခဲ့စဉ်က ထူးခြားမှုဖြစ်စဉ်ကလေးကို တင်ပြပါဦးမည်။ ကျွန်တော်တို့မသွားမီ တစ်ပတ်ခန့်ကြို၍ ကျွန်တော့် တပည့်၏သားထံ ဖုန်းဆက်၍ ဘယ်နေ့တွင် ရန်ကုန်လေဆိပ်မှ လိုက်လာမည်ဖြစ်ပြီး ကွာလာလမ်ပူ လေဆိပ်သို့ ၄:၀၀ နာရီ လေယာဉ်ဆိုက်ရောက်မည်ဖြစ်၍ လေယာဉ်တွင်းသို့ ၃:၃၀ နာရီ လာရောက်စောင့်ကြိုရန် မှာထားပါသည်။ ကျွန်တော်စီးနင်းလိုက်ပါသော လေယာဉ်သည် မလေးရှားပြည်၊ ကွာလာလမ်ပူလေဆိပ်သို့ ၄:၀၀ နာရီဆိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်သား ကားကိုရှာသော်လည်း မတွေ့ပါ။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က နောင်တော်နတ်မင်းကြီး ညီဖွားတို့လာကြမယ့်လူလည်း ရောက်မလာဘူး။ ၄၅ မိနစ် ကြာသွားပြီ။ ကူညီပါဦးဟု နှုတ်မှပြောဆို တမ်းတလိုက်ပါသည်။ သုံးမိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ ကုလားသူဌေးတစ်ဦးက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်သွားကြမှာလဲဟု ကုလားလိုမေးရာ ကျွန်တော်၏တပည့်က ကွာလာလမ်ပူမြို့မှ သားကားလာကြိုခိုင်းထားတာ မရောက်လာလို့ပါပြောရာ ထိုကုလားသူဌေးက ကျွန်တော့်ဧည့်သည်လည်း ပါမလာဘူး။ ဆရာတို့ကို လိုက်ပို့ပါမည်ဟုပြောကာ သူ့ကားဆီသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ကားသို့ရောက်လျှင် ပစ္စည်းများတင်ပြီး ကျွန်တော့် တပည့်အိမ်သို့ အရောက်ပို့ပေးပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကွာလာလမ်ပူမြို့နှင့် ၃၀ မိုင်မျှဝေးသော တောမြို့လေး မှဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ပတ်ကြာလျှင် ဖုန်းဆက်ပြီး ကားလွှတ်

လိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း လာလည်ရန် လိပ်စာကတ်ပါ ပေးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း သားအိမ်ရောက်ပြီး ခေတ္တနားနေစဉ် သားကားရောက်လာပါသည်။ လမ်းတွင် ကားပျက်နေ၍ နောက်ကျသွားကြောင်း၊ လေယာဉ်တွင်း ရောက်တော့ မတွေ့၍ အိမ်ပြန်လာကြောင်း ကားငှားစီးလာသလားဟုမေးရာ ကုလားသူဌေးတစ်ဦးက သူ့ကားဖြင့် လိုက်ပို့ပေးကြောင်းပြောပြရာ သားလည်းအံ့ဩသွားပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အရေးကြုံလျှင် နောင်တော်ကြီးအား တမ်းတပါက အဆင်ပြေချောမွေ့ပါသည်။

တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ ကုလားသူဌေးမှ ဖုန်းဆက်ပြီး ကားလွှတ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့်လည်း စက်ကလေးပါထည့်၍ လိုက်သွားရာ လူနာများ စုပေးထားပါသည်။ ၎င်း၏တိုက်တွင် ၁၀ ရက်ခန့် နေပြီး လူနာများကုသပေးရာ နိုးခိုးအကြောတင်း၊ အကြောတက်သော ဝေဒနာရှင်များ၊ ခါးကြောညစ်သော ဝေဒနာရှင်များနှင့် လေဖြတ်သော ဝေဒနာရှင်များပါ လူနာ ၁၀၀ ကျော် ကုသခဲ့ရပါသည်။ ၎င်းနောက် ကွာလာလမ်ပူမြို့ရှိ သားအိမ်တွင် လူနာများ လက်ခံကုသရာ အိမ်လာကုလျှင် မလေးရှားရင်းဂစ် ၅၀၊ လာပင့်၍ လိုက်ကုလျှင် ရင်းဂစ် ၁၀၀ ရယူပါသည်။ မလေးရှားတွင် နှစ်လခန့်ကုသပြီး ပြန်လာရာ ဟိုမှာ သုံးစွဲသည့်စရိတ်နှင့် အသွားအပြန် လေယာဉ်စရိတ်ပါနုတ်ပြီး မြန်မာငွေ အသားတင် သိန်း ၂၀ လောက် ရပါသည်။ ဆရာတပည့် တစ်ယောက် ၁၀ သိန်းစီ ခွဲယူပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ၎င်း ၁၀ သိန်းမှ တရားကျောင်းများသို့ ဆွမ်းကွမ်းစရိတ် လှူလိုက်ပါသည်။ မြန်မာပြည်တွင် တစ်လ ၁၀ သိန်း မဝင်နိုင်ပါ။

ယိုးဒယားပြည်ရှိ တပည့်များထံ သွားရောက်ကုသလျှင်လည်း အိမ်ဆေးခန်းလာကုသူ ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး ဘတ် ၅၀ ယူပြီး လိုက်ကုရသော (out door) Patient အား ဘတ် ၁၀၀ ရယူပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များသို့ သွားရောက်ကုသရာတွင် အစစအရာရာ အဆင်ပြေခြင်းသည် အတိတ်ဘဝက ဖခင်တစ်ဘဝ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသူ အဘဆရာကြီး ဘိုးသုဘောဂ၏ ကူညီမစွမ်းရာ

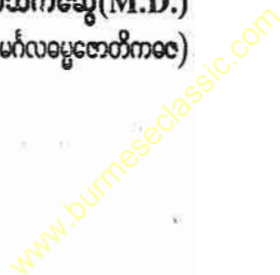
လည်းကောင်း၊ ကေလာသမယ်တော်ကြီးတို့နှင့် နောင်
တော် လူ့ပျိုကော်နတ်မင်းကြီးတို့၏ ကူညီမစ စောင့်ရှောက်
မှုများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ကျွန်ုပ်တို့၏ နန်းခင်ညွန့်ဆွေ
ဝင်စားသော လူဝင်စားလေး မဂျူးဂျူးသည် အတိတ်ဘဝ
ဖြစ်စဉ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်စဉ်နှင့် အနာဂတ်ဖြစ်မည့် အကြောင်း
အရာများကို ပြောနိုင်သော ဗဟုသုတရရှိခြင်းငှာ ထပ်မံ
တင်ပြသွားပါဦးမည်။ လူဝင်စား ဂျူးဂျူးသည် တစ်နှစ်
ကျော် စကားစပြောသော အချိန်မှစ၍ သူ့နာမည် နန်းခင်
ညွန့်ဆွေဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ခုနစ်နှစ်ပြည့်သော
အခါ ဝင်ဒါမိယာရို ပုဂ္ဂလိက မှုကြိုကျောင်းတွင်ထားရာ
ဉာဏ်အလွန်ကောင်းပြီး (I.Q) မြင့်သဖြင့် လေးနှစ်တွင်
သူငယ်တန်း အရည်အချင်းပြည့်မီပြီး အင်္ဂလိပ်စာ တော်ပါ
သည်။ နွေရာသီကျောင်းပိတ် ရက်တွင် M.L.A special
class တက်ရာ စာတော်သဖြင့် ကျောင်းအုပ်ကြီးမှ လခ
မယူဘဲ မေတ္တာရည် သင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ၅ နှစ် ကျောင်းကြီး
မတက်ရမီ ပထမတန်း အရည်အချင်းပြည့်သဖြင့် မင်္ဂလာ
ဘာသာရေးသင်တန်းတက်ခဲ့ရကြောင်း အထက်တွင်
ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဒဂုံ(၁) မူလတန်းကျောင်းတွင်
ထားရာ နှစ်စဉ်ပထမရခဲ့ပါသည်။ လေးတန်းအောင်သော
အခါ စာတော်သဖြင့် ဒဂုံအထက(၁)သို့ ဆက်လက် တက်
ရောက်သင်ကြားခဲ့ရာ ယခုအခါ အဋ္ဌမတန်း ရောက်နေ
ပါပြီ။ ဒဂုံမူလတန်းကျောင်းတက်နေစဉ် ခြောက်နှစ်အရွယ်
ကျောင်းမှပြန်လာပြီး ညနေ ၆ နာရီအချိန် ကန်တော်လေးရို
သားအကြီးနှင့်အငယ် ရန်ဖြစ်၍ သားကြီးက မူးပြီး
လက်သီးနဲ့ထိုးခဲ့သဖြင့် သားငယ်အခန်းမှ သုံးထပ်ပြားတွေ
ကွဲကုန်ပြီး အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းဘေးက ငါ့အခန်းက
သုံးထပ်သားတွေလည်း ကွဲကုန်ပြီဟု ယခုကျွန်တော်များ
နေသော ဒေါ်ပုံအိမ်တွင် ပြောပြရာ သူ့အဘွားက မဟုတ်
တာတွေ မပြောနဲ့ နင့်သားတွေက ရန်မဖြစ်ဘူးဟု ပြောရာ
ဟုတ်တယ် ရန်ဖြစ်နေကြပြီဟု ပြောကြောင်း၊ ည ၇:၃၀
နာရီတွင် သားငယ်ကားဖြင့် ရောက်လာပြီး အဖေ့သားကြီး
ဇူးရမ်းနေလို့ လိုက်ခဲ့ပါဟု ကျွန်တော်အားလာခေါ်ရာ

လိုက်သွားသောအခါ ရပ်ကွက်လူကြီးများပါ ရောက်ရှိပြီး
ဖျောင်းဖျော့ဆိုနေသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး သားငယ်အခန်း
မှ သုံးထပ်သားပြားများနှင့် အပေါ်ထပ်မှ သုံးထပ်ပြားများ
ကွဲနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

၎င်းစတုတ္ထတန်းရောက်သောနှစ် ၁၀ နှစ်သမီး
အရွယ်တွင် နံနက်ကျောင်းသွားခါနီး ကျွန်တော်တို့အပေါ်
ထပ်သို့ ငိုတက်လာပြီး ငါ့သားငယ်ကားတိုက်လို့ ခေါင်းကွဲ
သွားပြီ။ သွေးတွေထွက်နေတာမြင်ရတယ်ဟု ပြောပြန်ပါ
သည်။ ထိုအခါ အဘွားကြီးက ဟဲ့ . . နင့်သားက
ကားမောင်းကျွမ်းတယ်။ သံနွဲကားမောင်းတာ။ မတိုက်နိုင်
ဘူးဟုပြောရာ တိုက်သွားပြီ။ ငါ့သားလေးတော့ သေတော့
မှာပဲဟု ငိုပြန်ပါသည်။ ထိုအခါ အဘွားကြီးက ချော့၍
သမီးလေးရယ် မသေနိုင်ပါဘူး။ ကျောင်းသွားဖို့ အချိန်ကျ
ပြီ။ သွားတော့ဟု ချော့လွှတ်ရပါသည်။ ညနေ ၆ နာရီ
ကန်တော်လေးမှ မောင်ကျော်ကျော်လာပြောမှ သံနွဲကား
နှင့် စစ်ကားတိုက်မိ၍ ပြေသင်း ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အခန်း
(၆)တွင် ရောက်နေကြောင်း ဦးရေခွဲကွဲသွား၍ ချုပ်ထား
ကြောင်း ယခု သတိရနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးခေါင်းတော့
မစိုးရိမ်ရဟု ဆရာဝန်ကပြောကြောင်း လာ၍ပြောပါ
သည်။ နံနက်ပိုင်းက ဂျူးဂျူးပြောထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ၎င်းနှစ်တွင် သူ့အစ်မကြီး ဒဂုံ(၁)မှ ၁၀ တန်း
စဖြေရာ ဂေဇက်ထွက်ခါနီး အောင်မအောင် မေးကြည့်ရာ
မအောင်ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ သူ့အဘွားက သူ့တို့
ကျောင်းက နှစ်ချင်းပေါက်အောင်တယ်။ ဂုဏ်ထူးတောင်
ထွက်နိုင်သည်ဟု ပြောပါသည်။ နောက်နှစ်တွင်လည်း
မေးရာ ကျမည်ဟုပြောပါသည်။ သုံးနှစ်ဆက်တိုက်
ကျမည်ပြောသည့်အတိုင်း ကျခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကြိုသိရှိပါသည်ဟု တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

ဒေါက်တာသက်ဆွေ(M.D.)
(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)(မင်္ဂလာဓမ္မဇောတိကဓဇ)

မင်းရဲကျော်စွာ စစ်လုံးတိုင်း

အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်း

ညွန့်ခိုင်မာ(ကျောက်ဆည်)

ယာယီခရီးသွားလာခြင်းဆိုင်ရာ
ဖေဒင်ဟောကိန်းနှင့် ယတြာများ

မည်သူမဆိုပင် ယာယီခရီးသွားလာရန်အကြောင်းကြံလာပါက မိမိသွားလာမည့် အရပ်ဒေသသည် မိမိနှင့် သင့်တော်ပါက သွားလာခြင်းသည် အကျိုးအမြတ်ပင် ရရှိနိုင်သည်မုန်သော်လည်း မသင့်တော်သော အရပ်ကိုသွားပါက ဘေးဒုက္ခတစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်စေနိုင်ပါသည်။ အရပ်သုဉ်း စန်းသုဉ်းဖြစ်နေပါက ဘေးဥပဟိန္ဒရာယနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရတတ်ပါသည်။

ဥပမာဆောင်၍ တင်ပြရလျှင် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၆၇ ခုနှစ် အင်းဝဘုရင်မင်းကြီးမင်းခေါင်သည် ဒလမြို့တလှိုင်းများနှင့် စစ်တိုက်ရန် သားတော် မင်းရဲကျော်စွာကို ဗိုလ်မှူးခန့် ဦးဆောင်စေ၍ စစ်ချီခိုင်းစေရာဝယ် ပုဏ္ဏားတော် ဦးရာမကြီးအား အခါတော်မေးမြန်းဆက်သွင်းစေ၏။

“ယခု စစ်ချီမည့်အချိန်အခါတွင် သားတော် မင်းရဲကျော်စွာသည် သက်တော် နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ဖြစ်ပါသဖြင့် စစ်ချီတက်သွားပါလျှင် အထူးအောင်ပွဲရရှိမုချနိုင်ပါမည်”ဟုဟောပြော၍ လျှောက်တင်၏။ ဟောပြောသည့်အတိုင်းပင် တလှိုင်းတို့ကို နိုင်၍ အောင်ပွဲရခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယအကြိမ် သားတော် မင်းရဲကျော်စွာ သက်တော်သုံးဆယ့်တစ်နှစ်တွင် စစ်ချီရန်အကြောင်းကိစ္စပေါ်ပေါက်လာပြန်ရာ အဘိုးဦးရာဇာနှင့် ပုဏ္ဏားပညာရှိ၊ ရဟန်းပညာရှိများအား အခါတော်ကို ဟောကြားပေးရန် မေးမြန်းဆက်သွင်းစေ၏။

“ယခုအချိန်အခါသည် သားတော်၏ အသက်မှာ သုံးဆယ့်တစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၍ တောင်အရပ်သို့ စစ်ချီ၍ မသင့်တော်ပါကြောင်း”

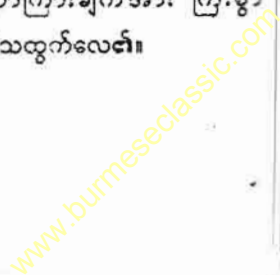
အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း လျှောက်တင်ကြလေသည်။

ဤသို့ အားလုံးက လျှောက်တင်ဆက်သွင်းကြသော်လည်း မင်းရဲကျော်စွာသည် မိမိ၏ အစွမ်းသတ္တိကို ယုံကြည်သည်က တစ်ကြောင်း မင်းပျိုမင်းလွင်ဖြစ်သည့်အလျောက် စိတ်ခက်ထန်သည်က တစ်ကြောင်းဖြင့် ပညာရှိများ၏ စကားကို မနာယူဘဲ စစ်ချီလေ၏။

ဘုရင်မင်းခေါင်သည် အထူးပင် စိတ်ပူပန်လျက် ပညာရှိများနှင့် တိုင်ပင်နှီးနှောပြန်လေသည်။

“သားတော်သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ပြန်လာနိုင်ရန် လမ်းမရှိပါကြောင်း”

ဖေဒင်ပညာရှိများ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ အဘိုးကြီး ဦးရာမကြီးက ဟောပြောလျှောက်ထားလေ၏။ ဘုရင်မင်းခေါင်သည် ဟောကြားချက်အား ကြီးစွာ အမှက်ဒေါသထွက်လေ၏။

“ကောင်းပြီ၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိအားလုံး နာခံစေ၊ ယခုဟောကြားသည့်အတိုင်း မှန်လျှင် ရှိစေ၊ သားတော်မင်းရဲကျော်စွာ တစ်စုံတစ်ရာမဖြစ်ခဲ့သော် ပုဏ္ဏားပညာရှိ အားလုံးနှင့်တကွ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ အဘိုးဦး ရာမကိုပါ ရေတွင်နှစ်၍သတ်စေ”

ဟူ၍ အမိန့်ထုတ်ပြန်ထားလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ပညာရှိများနှင့် ဘုရင်မင်းခေါင် တိုင်ပင်ခြင်း၊ မေးမြန်းနှိုးနှောခြင်း မပြုတော့။ ရိုးရိုးခစားခြင်းကိုသာ ပြုစေ၍ နေ့ရှိသမျှ သားတော် မင်းရဲကျော်စွာထံသို့ အားပေးအားမြှောက်ပြုကာ နေလေ၏။

မင်းရဲကျော်စွာသည်လည်း ခမည်းတော်၏ အားပေးချက်အရ အထူးရဲတင်းစွာ တိုက်ခိုက်လေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဒလမင်းကြီးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်စစ်ဆိုင်ရလေသော် သားတော် မင်းရဲကျော်စွာ နံကြား၌ လှံချက်မိလေတော့သည်။ ဆင်တော်ပေါ်မှ ဒလမင်းကြီး မိလေသဖြင့် မင်းကြီးက -

“တူတော်မောင်၊ အသင်မပူလေနှင့်၊ သင်၏ အနာပျောက်ကင်းရန် ဘကြီးတော် ဆေးကု၍ နေပြည်တော်သို့ ပြန်ပို့ပေးပါမည်”

ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။ ထိုအခါ မင်းရဲကျော်စွာက -

“ဘကြီးတော်ရဲ့ ကျေးဇူးကို မစောင့်စည်းနိုင်ပါသဖြင့် ဆေးမကုပါနှင့်၊ သေလိုရာ သေပါစေ”

ဟု ဆိုလေသည်။ သားတော်မင်းရဲကျော်စွာ ဤသို့ဖြင့် ကံတော်ကုန်ရှာလေသည်။

ထိုသို့မင်းရဲကျော်စွာ ကျဆုံးကြောင်း သတင်းကို နေပြည်တော် ဘုရင်မင်းခေါင်ထံသို့ ရောက်လေလျှင် များစွာ ယူကနူးမရဖြစ်လေသည်။

ဘုရင်မင်းခေါင်သည် ပုဏ္ဏားတော် ပညာရှိများကိုလည်း အထူးပူဇော်ခြင်းဖြင့် ထောမနာပြုလေသည်။ အထက်ပါ ပုံဆောင်အရ မည်သူမဆိုပင် ခရီးယာယီ မသွားလာမီ အောက်ပါအတိုင်း ဆင်ခြင်သွားလာပါက အထူးပင်ကောင်း၍ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်ကင်းပြီးလျှင် စိတ်တိုင်းကျ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ယာယီခရီးသွားသင့် မသွားသင့်သော အရပ်များ ရွေးရန်တွက်နည်းမှာ -
၁။ အသက်ကိုတည်၍ ရှစ်ခုနှင့်စားပါ။

၂။ အကြွင်းကိုရှာပါ။
၃။ အရှေ့အရပ်မှစ၍ လက်ဝဲရစ်ရေတွက်ပါ။ အကြွင်းဆုံးသော အရပ်ဒေသကို ရှောင်ပါ။ ယာယီခရီးသွားရန် မသင့်ပါ။

စာဖတ်သူတို့ ရှင်းလင်းလွယ်ကူစေရန် အောက်ပါပုံကို ကြည့်ပါ။

၁။ သားတော် မင်းရဲကျော်စွာ ဂုဏ်ယုအကြိမ်စစ်ထွက်ချိန်တွင် ရောက်သက် ၃၁ နှစ် ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။

၂။ သက်တော် ၃၁+၈ မှာ အကြွင်း ၇ ရပါသည်။

၃။ အကြွင်းဆုံးသောအရပ်မှာ တောင်အရပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါမည်။ တောင်အရပ်ကို ရှောင်ရပါမည်။

ထို့ကြောင့် “ယခုအချိန်အခါသည် သားတော်၏ အသက်မှာ ၃၁ နှစ်ဖြစ်ပါ၍ တောင်အရပ်သို့ စစ်ချီသွားရန် မသင့်တော်ပါကြောင်း” ဟူ၍ အားလုံးက တညီတညွတ်လည်း လျှောက်ထားခဲ့ကြပါသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက် အတွက် အသက်နှင့် ဖော်ပြရလျှင် မည်သူမဆိုပင် အောက်ပါအရပ်များကို ရှောင်ကြဉ်ရပေမည်။

၁။ အရှေ့စူးစူးအရပ်သို့ အောက်ပါ အသက်အတွင်း ယာယီခရီးသွားရန် မကောင်းပါ။ ၁ နှစ်၊ ၉ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်၊ ၂၅ နှစ်၊ ၃၃ နှစ်၊ ၄၁ နှစ်၊ ၄၉ နှစ်၊ ၅၇ နှစ်၊ ၆၅ နှစ်၊ ၇၃ နှစ်၊ ၈၁ နှစ်များ ဖြစ်သည်။

အရှေ့မြောက်	(အရှေ့) မူသေစရန်	အရှေ့တောင်
မြောက်		တောင်
အနောက်မြောက်	အနောက်	အနောက်တောင်

လက်ဝဲရစ်လှည့်၍ ရေတွက်ရန်

၂။ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မကောင်းပါ။ ၁ နှစ် ၁၀ နှစ် ၁၈ နှစ်၊ ၂၆ နှစ်၊ ၃၄ နှစ်၊ ၄၂ နှစ်၊ ၅၀ နှစ်၊ ၅၈ နှစ်၊ ၆၆ နှစ်၊ ၇၄ နှစ်၊ ၈၂ နှစ် များဖြစ်သည်။

၃။ မြောက်ဥပဒေအရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မသင့်တော်ပါ။ ၃ နှစ်၊ ၁၁ နှစ်၊ ၁၉ နှစ်၊ ၂၇ နှစ်၊ ၃၅ နှစ်၊ ၄၃ နှစ်၊ ၅၁ နှစ်၊ ၅၉ နှစ်၊ ၆၇ နှစ်၊ ၇၅ နှစ်၊ ၈၃ နှစ် များဖြစ်သည်။

၄။ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မသင့်တော်ပါ။ ၄ နှစ်၊ ၁၂ နှစ်၊ ၂၀ နှစ်၊ ၂၈ နှစ်၊ ၃၆ နှစ်၊ ၄၄ နှစ်၊ ၅၂ နှစ်၊ ၆၀ နှစ်၊ ၆၈ နှစ်၊ ၇၆ နှစ်၊ ၈၄ နှစ် များ ဖြစ်သည်။

၅။ အနောက်ဥပဒေအရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မသင့်တော်ပါ။ ၅ နှစ်၊ ၁၃ နှစ်၊ ၂၁ နှစ်၊ ၂၉ နှစ်၊ ၃၇ နှစ်၊ ၄၅ နှစ်၊ ၅၃ နှစ်၊ ၆၁ နှစ်၊ ၆၉ နှစ်၊ ၇၇ နှစ်၊ ၈၅ နှစ်များဖြစ်သည်။

၆။ အနောက်တောင်အရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မသင့်တော်ပါ။ ၆ နှစ်၊ ၁၄ နှစ်၊ ၂၂ နှစ်၊ ၃၀ နှစ်၊ ၃၈ နှစ်၊ ၄၆ နှစ်၊ ၅၄ နှစ်၊ ၆၂ နှစ်၊ ၇၀ နှစ်၊ ၇၈ နှစ်၊ ၈၆ နှစ် များ ဖြစ်သည်။

၇။ တောင်ဥပဒေအရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မသင့်တော်ပါ။ ၇ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်၊ ၂၃ နှစ်၊ ၃၁ နှစ်၊ ၃၉ နှစ်၊ ၄၇ နှစ်၊ ၅၅ နှစ်၊ ၆၃ နှစ်၊ ၇၁ နှစ်၊ ၇၉ နှစ်၊ ၈၇ နှစ်များဖြစ်သည်။

၈။ အရှေ့တောင်အရပ်သို့ အောက်ပါအသက်အတွင်း ခရီးယာယီသွားရန် မသင့်တော်ပါ။ ၈ နှစ်၊ ၁၆ နှစ်၊ ၂၄ နှစ်၊ ၃၂ နှစ်၊ ၄၀ နှစ်၊ ၄၈ နှစ်၊ ၅၆ နှစ်၊ ၆၄ နှစ်၊ ၇၂ နှစ်၊ ၈၀ နှစ်၊ ၈၈ နှစ် များဖြစ်သည်။

ယခုပြဆိုခဲ့ပြီးသော အရပ်များသို့ ထိုနှစ်များအတွင်း ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပါက အထူးကောင်းမွန်ပါသည်။

ခရီးသွားလာရာတွင် ပြုလုပ်အပ်သောယတြာများ

မည်သည့်နေ့သားသမီးမဆို ... အောက်ဖော်ပြပါ နေ့အလိုက် ခရီးယာယီသွားခြင်းကိုလည်း ဆင်ခြင်ပါ။

မသွားအပ်သောနေ့၌ မသွားကောင်းသော အရပ်သို့ ခရီးထွက်ပါက

လူတိုင်းအသက် ရောက်သက်များ											ရှောင်ကြဉ်သင့်သောအရပ်	
၁	၉	၁၇	၂၅	၃၃	၄၁	၄၉	၅၇	၆၅	၇၃	၈၁	၈၉	အရှေ့စူးစူး
၂	၁၀	၁၈	၂၆	၃၄	၄၂	၅၀	၅၈	၆၆	၇၄	၈၂	၉၀	အရှေ့မြောက်
၃	၁၁	၁၉	၂၇	၃၅	၄၃	၅၁	၅၉	၆၇	၇၅	၈၃	၉၁	မြောက်စူးစူး
၄	၁၂	၂၀	၂၈	၃၆	၄၄	၅၂	၆၀	၆၈	၇၆	၈၄	၉၂	အနောက်မြောက်
၅	၁၃	၂၁	၂၉	၃၇	၄၅	၅၃	၆၁	၆၉	၇၇	၈၅	၉၃	အနောက်စူးစူး
၆	၁၄	၂၂	၃၀	၃၈	၄၆	၅၄	၆၂	၇၀	၇၈	၈၆	၉၄	အနောက်တောင်
၇	၁၅	၂၃	၃၁	၃၉	၄၇	၅၅	၆၃	၇၁	၇၉	၈၇	၉၅	တောင်စူးစူး
၈	၁၆	၂၄	၃၂	၄၀	၄၈	၅၆	၆၄	၇၂	၈၀	၈၈	၉၆	အရှေ့တောင်

ဥပဓိအန္တရာယ်တွေ့ကြုံတတ်သည်။
အကယ်၍ မလွဲမရှောင်သာ ခရီးသွားရ
သော် အောက်ပါယတြာအတိုင်း ပြုလုပ်၍
သွားပါက ဘေးဥပဓိမှ လွတ်ကင်း၍
အကြံအစည်များအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

* တနင်္ဂနွေနှင့် ဝနေနေများ၌
အရှေ့အရပ်သို့မသွားရ။

မလွဲမရှောင်သာ သွားရလျှင် အရှေ့
အရပ်သို့ မျက်နှာပြု၍ မြေစာမြက်တစ်
ဆုပ်နှင့် ဆင်မင်းကိုပူဇော်ပါသည်။ တင်
ခြောက်ပါသည်ဆိုပြီးလျှင် သွားလာပါ။

* တနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာနေ့များတွင်
အနောက်အရပ်သို့ မသွားရ။

မလွဲမရှောင်သာသွားရလျှင် သွားခါ
နီး၌ အနောက်အရပ်ကို မျက်နှာပြု၍ ဖြူ
သော ပေါက်ပေါက်များကို ကြံ၍သွားပါ။

* အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့များတွင်
မြောက်အရပ်သို့ မသွားရ။

မလွဲမရှောင်သာ သွားရလျှင် သွား
ခါနီး၌ မြောက်အရပ်ကို မျက်နှာပြု၍
အနည်းငယ်သော သစ်သီးများပူဇော်၍
သွားလာပါ။

* ကြာသပတေးနေ့၌ တောင်အရပ်
သို့ မသွားရ။

မလွဲမရှောင်သာသွားရလျှင် သွားခါ
နီး၌ တောင်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ အဝတ်
သစ်တစ်ခုခုကို ပူဇော်ဆုတောင်း၍ သွား
လာပါ။

အထက်ပါနေ့များနှင့် အရပ်မျက်နှာ
အတိုင်း စကားပြောခြင်း၊ အကြံအစည်
ပြုလုပ်ခြင်း၊ စာရေးပို့ဖြေဆိုခြင်းစသော
အလုပ်များကို ၎င်းအရပ်မျက်နှာများသို့

မျက်နှာပြု၍ မပြုလုပ်ရန် ရှောင်ကြဉ်ပါ။
၎င်းမျက်နှာမပြုကောင်းသောအရပ်များကို
ကျောပေး၍ ပြုလုပ်ပါက အလွန်ကောင်း
ပါသည်။

* တနင်္ဂနွေနှင့်သောကြာနေ့များ၌
အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပြု၍ သွားလာပါ
က အလွန်ကောင်း၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်
မည်။

* ဝနေနေနှင့် သောကြာနေ့များ၌
အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ သွားလာကြ
စည်ပါက အလွန်ကောင်း၍ အောင်မြင်ပါ
လိမ့်မည်။

* အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့များ၌ တောင်
အရပ်သို့ မျက်နှာပြု၍ သွားလာကြစည်
ပါက အလွန်ကောင်း၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်
မည်။

* ကြာသပတေးနေ့၌ မြောက်အရပ်
ကို မျက်နှာပြု၍ သွားလာကြစည်ပါက
အလွန်ကောင်း၍ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။
အထူးသတိပြုရန်မှာ ကြာသပတေး
နေ့သည် ခရီးထွက်ရန် မကောင်းသော
ရက်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါယတြာအတိုင်း နေ့ရက်
အလိုက် ပြုလုပ်ကြစည်ပါက အကြံအစည်
အလုပ်အကိုင်များပြီးစီး အောင်မြင်ပါလိမ့်
မည်။

ကျမ်းကိုး

ဆရာကြီး ဦးရာမ၏ လက်တွေ့
အတုပုဒ်ဗေဒင်ဟောကိန်းကျမ်း

ရှောင်ရန် အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်း

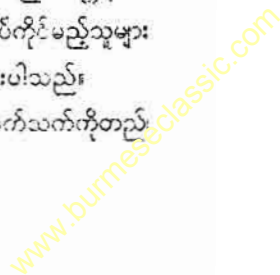
ရှောင်ရန်သင့်သော အနော်ရထာ
ကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာအရပ်ဒေသကို ဖော်ပြ
သည် တွက်နည်းဖြစ်ပါသည်။ ဘေး
အန္တရာယ်ရှိသောနေရာ၊ မသွားအပ်သော
နေရာကို သွားရောက်လျှင် ဘေးဒုက္ခတွေ့
ရနိုင်လေသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းအတွက် ရောက်
သက်နှစ်တိုင်း၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာရှိသည့်
အနက် အရပ်တစ်မျက်နှာတွင် အနော်
ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်းရှိနေသည်။ ရောက်
သက်တစ်နှစ်တွင် ရှိသော အနော်ရထာ
ကျွဲခတ်ကိန်းကို ဖော်ပြသည့် အရပ်ဒေသ
ကို သိလျှင် ရှောင်နိုင်ပေမည်။

ဘေးအန္တရာယ်ရှိသော စွန့်စားရ
သည့် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းရမည့်သူများအတွက်လည်း
ဤ တွက်နည်းမှာ သင့်လျော်အရေးပါပေ
သည်။

ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း၊ ကျောက်မီး
သွေးတွင်း၊ သတ္တုတွင်းသို့သွား၍ အလုပ်
လုပ်ကိုင်မည့်သူများ၊ နယ်စွန့်နယ်ဖျား ရေ
ခြားမြေခြားသို့ သွားပြီးလုပ်ကိုင်ကြမည့်
သူများ၊ ရေကြောင်း၊ ကုန်းကြောင်း၊ လေ
ကြောင်း ခရီးကြမ်းသွားရသူများ၊ လက်ခေ့
နပမ်းသမားများ၊ သစ်ဖောင် ဝါးဖောင်
သစ်ခုတ် ဝါးခုတ်သမားများ အမဲလိုက်
တောလိုက်မုဆိုးများ စသည့် အန္တရာယ်
မကင်းသော လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်မည့်သူများ
အတွက် ပို၍ အရေးကြီးပါသည်။

တွက်နည်းမှာ ရောက်သက်ကိုတည်

၄ နှင့်ပေါင်း၊ ၈ နှင့်စားပါ။ အကြွင်းကို ကြည့်ပါ။

၁ ကြွင်းလျှင် အရှေ့အရပ် (တနင်္လာထောင့်)

၂ ကြွင်းလျှင် အနောက်မြောက်အရပ် (ရာဟုထောင့်)

၃ ကြွင်းလျှင် အနောက်အရပ် (ကြာသပတေးထောင့်)

၄ ကြွင်းလျှင် မြောက်အရပ် (သောကြာထောင့်)

၅ ကြွင်းလျှင် အရှေ့မြောက်အရပ် (တနင်္ဂနွေထောင့်)

၆ ကြွင်းလျှင် အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ် (အင်္ဂါထောင့်)

၇ ကြွင်းလျှင် တောင်အရပ် (ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်)

၈ ကြွင်းလျှင် (ဗြိတိလျှင်) အနောက်တောင်အရပ် (စနေထောင့်)

ရောက်သက်ဆိုသည်မှာ ဥပမာ အသက် ၂၀ ပြည့်ပြီးလျှင် ရောက်သက်

မှာ ၂၁ နှစ်နှင့် တွက်ရပါမည်။ ထို့အတူ အသက် ၃၅ နှစ်ပြည့်ပြီးသူ၏ရောက်သက်

မှာ ၃၆ နှစ် ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ အသက် ၆၅ နှစ် ပြည့်ပြီးလျှင် ရောက်သက်မှာ ၆၆

နှစ် ဖြစ်သည်။

တွက်နည်းနမူနာ (၁)
ရောက်သက် ၂၈ နှစ်ရှိသူတစ်

ယောက်၏ အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာ အရပ်ကိုရှာလိုသော် . .

အသက်ကိုတည်၍ ၂ နှင့်ပေါင်းလျှင် ၂၈ + ၂ = ၃၀

၃၀ ကို ၈ နှင့်စားလျှင် . . ၃၀ ÷ ၈ = ၃ အကြွင်း ၆ ရမည်။

၆ ကြွင်းသောကြောင့် အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာအရပ်မှာ အရှေ့တောင်

အရပ် (အင်္ဂါထောင့်) ဖြစ်၏။

တွက်နည်းနမူနာ (၂)
ရောက်သက် ၅၄ နှစ်ရှိသူကိုတွက် မည်ဆိုလျှင် ၅၄ ÷ ၂ = ၅၆

၅၆ ÷ ၈ = အကြွင်း (၀) ပြတ်၏။ အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်းမှာ

အနောက်တောင်အရပ် (စနေထောင့်) ဖြစ်၏။

တွက်နည်းနမူနာ (၃)
ရောက်သက် ၆၆ နှစ်ရှိသူတစ်

ယောက်၏ ရှောင်ရန် အနော်ရထာကျွဲ ခတ်ကိန်းရှိရာအရပ်ကို တွက်လိုသော် . .

၆၆ ÷ ၂ = ၆၆

၆၈ ÷ ၈ = အကြွင်း ၄ ရမည်။ ၄ ကြွင်းသောကြောင့် အနော်ရထာ

ကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာအရပ်မှာ မြောက်အရပ် (သောကြာထောင့်) ဖြစ်၏။

တွက်ချက်ရာတွင် လွယ်ကူ၍ မြန်ဆန်စေရန် လူတိုင်းအတွက် ရောက်သက်

များနှင့် အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်းအရပ်ကို ဖော်ပြသည့် အသင့်တွက်ပြီးဇယားကို

ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ပါသည်။

အရပ်ရှစ်မျက်နှာပုံ

	အရှေ့မြောက်အရပ်	အရှေ့အရပ်	အရှေ့တောင်အရပ်	
	တနင်္ဂနွေထောင့်	တနင်္လာထောင့်	အင်္ဂါထောင့်	
မြောက်အရပ်	သောကြာထောင့်		ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်	တောင်အရပ်
	ရာဟုထောင့်	ကြာသပတေးထောင့်	စနေထောင့်	
	အနောက်မြောက်အရပ်	အနောက်အရပ်	အနောက်တောင်အရပ်	

ရောက်သက်နှင့် အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်းဇယား

ရောက်သက်များ												အရပ်	ထောင့်
၁	၉	၁၇	၂၅	၃၃	၄၁	၄၉	၅၇	၆၅	၇၃	၈၁	၈၉	အနောက်အရပ်	ကြာသပတေး
၂	၁၀	၁၈	၂၆	၃၄	၄၂	၅၀	၅၈	၆၆	၇၄	၈၂	၉၀	မြောက်	သောကြာ
၃	၁၁	၁၉	၂၇	၃၅	၄၃	၅၁	၅၉	၆၇	၇၅	၈၃	၉၁	အရှေ့မြောက်	တနင်္ဂနွေ
၄	၁၂	၂၀	၂၈	၃၆	၄၄	၅၂	၆၀	၆၈	၇၆	၈၄	၉၂	အရှေ့တောင်	အင်္ဂါ
၅	၁၃	၂၁	၂၉	၃၇	၄၅	၅၃	၆၁	၆၉	၇၇	၈၅	၉၃	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူး
၆	၁၄	၂၂	၃၀	၃၈	၄၆	၅၄	၆၂	၇၀	၇၈	၈၆	၉၄	အနောက်တောင်	စနေ
၇	၁၅	၂၃	၃၁	၃၉	၄၇	၅၅	၆၃	၇၁	၇၉	၈၇	၉၅	အရှေ့	တနင်္လာ
၈	၁၆	၂၄	၃၂	၄၀	၄၈	၅၆	၆၄	၇၂	၈၀	၈၈	၉၆	အနောက်မြောက်	ရာဟု

ဇယားကြည့်နည်းမှာ ရောက်သက်ကို ဇယားတွင်ရှာပြီး ညာဖက်တစ်တန်းတည်း၌ အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်းအရပ်နှင့် ထောင့်ကို ကြည့်ရပါမည်။

ဥပမာ - ရောက်သက် ၆၆ နှစ်ရှိသူကို ကြည့်လျှင် ပထမ ၆၆ ကိုရှာပါ။ ညာဖက်တစ်တန်းတည်း၌ ကြည့်ပါက ပြောက်အရပ် (သောကြာထောင့်)အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာဒေသကို တွေ့ရမည်။

ဥပမာ - ရောက်သက် ၃၁ နှစ်ရှိသူကို ကြည့်လျှင် ပထမ ၃၁ နှစ်ကို ရှာပါ။ တွေ့လျှင် ညာဖက်တစ်တန်းတည်း၌ ကြည့်ပါကအရှေ့အရပ် (တနင်္လာ ထောင့်) အနော်ရထာကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာ ဒေသကို တွေ့ရမည်။

လွယ်ကူပြီး ဇယားကြည့်ရန်မလိုဘဲ လက်တန်းတွက်နိုင်သည့်နည်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

“ဖိုးသာအောင်၊ ညဉ့်ယံ၊ ထိပ်ကို ရောက်”

လင်္ကာကို ကျက်ထားရပါမည်။ ရောက်သက်ကို သိလျှင် စိတ်တွက် စနှင့်စား၍ အကြွင်းကိုရှာရမည်။ ဥပမာ ၆၆ နှစ်ရှိသူကို တွက်လျှင် ၆၆ ကို ၈ နှင့်စားပါက အကြွင်း ၂ ရမည်။ လင်္ကာ၏ ၃ တိယစာလုံးဖြစ်သော (သာ)သည် သောကြာထောင့်(မြောက်အရပ်)မှာ ရောက်သက် ၆၆ နှစ် ရှိသူ၏ အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာအရပ်ဟု တန်းပြောနိုင်မည်။

ဥပမာ ရောက်သက် ၅၅ နှစ်ရှိသူ ကို တွက်လျှင် ...

၅၅ ကို ၈ နှင့်စားပါက အကြွင်း ၇ ရမည်။ လင်္ကာ၏ သတ္တမနေရာမှာ (ကို) ဖြစ်၏။

“ဖိုးသာအောင်၊ ညဉ့်ယံ၊ ထိပ်ကို ရောက်”လင်္ကာကို လက်ချိုးရေတွက်ပါက (ကို) တနင်္လာထောင့်(အရှေ့အရပ်)မှာ အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်းရှိရာအရပ်ဟု တန်းပြောနိုင်ပါသည်။ လေ့ကျင့်ထားလျှင် အလွန်မြန်ပါ သည်။

ဤတွင် မင်းရဲကျော်စွာ စစ်နွဲ့ကိန်းနှင့် အနော်ရထာ ကျွဲခတ်ကိန်း ခေတင်းပါး ပြီး၏။

ညွန့်နိုင်မာ (ကျောက်ဆည်)

မြစ်ပြင်ကိုကျော် ပင်လယ်ကိုဖြတ်၍ တက္ကသိုလ်သစ်

ကျွန်တော်သည် မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၌ ဇွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သည်။ မော်လမြိုင်မြို့သည် သံလွင်မြစ်ကမ်းနံဘေး၌ တည်ရှိသဖြင့် ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ရေကူးတတ်သည်။ အချို့ ရေကိုမြင်လျှင် ကြောက်တတ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်တော့်မှာမူ ရေကိုမြင်လျှင် ပျော်ရွှင်သည်။ ရေကူးရမည်ကို သဘောကျသည်။ ထို့အတူပင် ရေလမ်းခရီးသွားရမည်ကို နှစ်သက်၏။

တစ်နေ့ ကျွန်တော် ရေလမ်းခရီးသွားရန် အကြောင်းပေါ်လာသည်။ ကျွန်တော် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲဖြေဆိုပြီးနောက် မိဘများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မော်လမြိုင်မှ ရန်ကုန်သို့ စက်လှေဖြင့် ခရီးထွက်ရန် စီစဉ်ခဲ့၏။ စက်လှေမှ စက်ဆရာ ဦးမောင်ဝင်းမှာ ကျွန်တော်နှင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေသူဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်မိဘများနှင့် ရင်းနှီးသဖြင့် သူခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း "ဝင်းနိုင်" ကိုလည်း သူမိဘများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အဖော်ခေါ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်အိမ်မှ ကြည့်လျှင် မြစ်လယ်တွင် ကျောက်ချထားသည့် စက်လှေကိုမြင်ရသည်။ ကျွန်တော့်အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် "ကျားတံတား" ဆိပ်ခံတံတားရှိသည်။ ရေတက်ချိန်များတွင် စက်လှေအချို့ တံတားတွင် ဆိုက်ကပ်နိုင်သော်လည်း ရေကျချိန်နှင့် သာမန်အချိန်များတွင် ရေလယ်၌ ကျောက်ချရပ်နားကြ၏။

ထိုနေ့က နံနက်အရုဏ်တက်သည်နှင့် စက်လှေထွက်မည်ဖြစ်သဖြင့် ညနေစောင်းကပင် ကျွန်တော်နှင့် ဝင်းနိုင်တို့ သမ္ဗန်စီး၍ စက်လှေဆီ သွားကြရ၏။ ထိုနေ့ည စက်လှေတွင် အိပ်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ညဘက် အဆာပြေစားရန် အစား

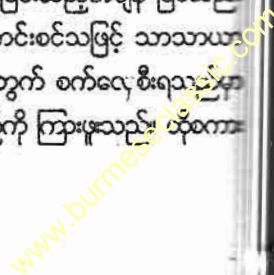
အသောက်အချို့ကို ယူဆောင်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့လိုက်ပါမည့် စက်လှေမှာ မကြီးလွန်းမသေးလွန်းဘဲ ကုန်တင်သည့်လှေ ဖြစ်သည်။ ခရီးသည်ဆို၍ ကျွန်တော်နှင့် ဝင်းနိုင်တို့နှစ်ဦးသာ ပါသည်။ ကျန်လူများမှာ ပဲ့နင်း၊ စက်ဆရာ၊ လ/ဝ စက်ဆရာနှင့် လှေသားလုံးဦးပေါင်းခြောက်ဦးသာပါသည်။

ပဲ့နင်း၏ အမည်မှာ ဦးဘခိုင်ဖြစ်ပြီး အသက် ၄၅ နှစ်ခန့် ရှိမည်။ စက်ဆရာ ဦးမောင်ဝင်းမှာ အသက်ရှိလွန်းမှ ၄၀ လောက်ပင် ရှိဦးမည်။ ကျန်လူများက အသက် ၃၀ အရွယ် လူငယ်များသာ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် လူငယ်လူရွယ်ပီပီ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ကြသည်။ အပင်ပန်းလည်း ခံနိုင်သည်။

လှေပေါ်ပါလူများ စားသောက်ရန်အတွက် လ/ဝ စက်ဆရာ ကိုလှမြင့်က တာဝန်ယူ ချက်ပြုတ်ရသည်။

စက်လှေဖြင့် ခရီးသွားခြင်းမှာ ကျွန်တော်နှင့် ဝင်းနိုင်အဖို့ အတွေ့အကြုံအသစ်ဖြစ်သဖြင့် သူတို့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှု အဝဝကို လေ့လာအကဲခတ်ရုံသာရှိသည်။ သူတို့အား ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးစလုံး ဘာမျှအကူအညီမပေးနိုင်သဖြင့် မျက်နှာပူသလို ရှိ၏။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးစလုံး၏ အသက်မှာ ၁၅ နှစ်သာသာ ရှိသေးသဖြင့် သူတို့အဖို့ ကလေးအရွယ်မျှသာ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ စက်လှေဖြင့် ခရီးသွားသည့်အချိန်မှာ တပေါင်းလဖြစ်သဖြင့် ရာသီဥတုပူပြင်းသည့်အချိန် ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ပြင်တွင် လေ၊ မိုးသား ကင်းစင်သဖြင့် သာသာယာယာ ရိုကာ လှိုင်းလေငြိမ်သည့်အတွက် စက်လှေစီးရသည့်အား "လှိုင်းမူး" ဟု လူကြီးများပြောသည်ကို ကြားဖူးသည်။ ထိုစကား

သည် ကျွန်တော်အတွက် “မင်္ဂလာ”ပင်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော် လှိုင်းမှူးတတ်သောကြောင့်တည်း။

အမှန်မှာ ကျွန်တော်သည် လှိုင်းသာမဟုတ်။ ကားစီးလျှင်ပင် မှူးတတ်သည်။ လှိုင်းလေငြိမ်သော တပေါင်းလတွင် လှေဖြင့် ခရီးသွားရသဖြင့် ကျွန်တော် ပျော်နေမိသည်။ ကျွန်တော်လိုပင် ဝင်းနိုင်လည်း ပျော်နေသည်။ သို့သော် သူက လှိုင်းမမှူးတတ်ဟု ဆိုသည်။

နံနက် အရက်တက်ချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ စက်လှေစတင်ခရီးထွက်သည်။ လှေတွင် ဆန်အိတ်များ အပြည့်တင်ထားသည်။ ယင်းဆန်အိတ်များကို ရန်ကုန်သို့ ပို့ရန်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်သို့ ကျွန်တော်ရော၊ ဝင်းနိုင်ပါ မရောက်ဖူးကြ။ ရန်ကုန်တွင် သုံးရက်နားပြီး ကုန်များပြန်တင်ကာ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်မည်ဖြစ်၍ ရန်ကုန်မြို့တွင် နှစ်ရက်သုံးရက်ခန့် လည်ပတ်ခွင့် ရမည်ဖြစ်သည်။

နံနက်ခင်း လေပြည်လေညင်သည် ကျွန်တော်မျက်နှာပြင်ကို တိုက်ခတ်နေသဖြင့် အေးစိမ့်စိမ့်အရသာ ရှိလှသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဝင်းနိုင်တို့သည် လှေကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရပ်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်နေကြသည်။ ရေလယ်တွင် ကျောက်ချုပ်နားနေသော ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးများကို တွေ့ရ၏။ ငါးဖမ်းလှေငယ်လေးများကိုလည်း မြင်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့စက်လှေသည် တစ်နာရီကြာမျှ ခုတ်မောင်းပြီး မကြာမီ ကျွဲကွမီရေလယ်ဘုရားကို ဦးခိုက်ဖူးမြော်ရ၏။ ကျွဲကွမီရေလယ်ဘုရားသည် မွန်ပြည်နယ်၊ သံဖြူဇရပ်မြို့နယ်၊ တည်ရှိသည်။ မွန်ပြည်နယ်၏ ကျက်သရေဆောင် တန်ခိုးကြီးဘုရားဖြစ်သည်။ ထူးခြားသော အံ့ဖွယ်များကြောင့် လူသိများထင်ရှားသည်။

ကျွဲကွမီပင်လယ်သည် ကျောက်ဆောင်များ ပြည့်နက်လျက်ရှိသဖြင့် လှေ၊ သင်္ဘောများ အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် သွားလာနိုင်ရန် ရေလမ်းကြောင်းပြ ဘော်ရာကြီးများကို သင်္ကေတအဖြစ် ထားရှိသည်။ လှေ၊ သင်္ဘောများက ယင်းဘော်ရာကြီးများကို ရှောင်ကွင်း၍ ခုတ်မောင်းသွားလာရ၏။

ကျွဲကွမီပင်လယ်ဝကို ကျော်သည်နှင့် လှိုင်းလုံးများ ကျွန်တော်တို့စက်လှေကို ထိကပါးရိကပါး လာပုတ်ခတ်တော့သည်။ တဖြည်းဖြည်း ပင်လယ်သို့ ရောက်လာသည်နှင့်

စက်လှေကို ထိကပါး ရိကပါး ပုတ်ခတ်သော လှိုင်းလုံးများသည် မာန်ဟုန်ပြင်းလာသည်။ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စက်လှေကို ရိုက်ခတ်တော့သည်။ ထိုအခါ လှေမှာ လှိုင်းလုံးများအကြား လူးကာလွန်ကာနှင့် ခုတ်မောင်းသွားနေရသည်။ မိုးရာသီမဟုတ်သဖြင့် တော်သေးသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း အမှူးဓာတ်ခံရှိသော ကျွန်တော်သည် ခေါင်းထဲ ရီဝေလာသည်။ မှူးသလို ခံစားရသည်။ ကျွန်တော်အကျင့်က ခေါင်းမှူးလာလျှင် အန်တတ်သည့်အကျင့်ရှိ၏။ မအန်အောင် အောင်ထား၍မရ။ စိတ်ရှိလက်ရှိ အန်ပစ်လိုက်မှ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားသည်။

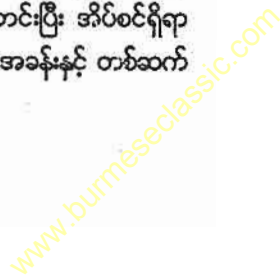
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ဝင်းနိုင်က ဘာမျှမဖြစ်၊ အေးအေးဆေးဆေး သက်သက်သာသာပင်။ သူက ကျွန်တော်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ပုံရသလို ခံစားနေရသည်ဟု ကျွန်တော်မှန်း၍ရသည်။

“ငါ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ။ အန်ပစ်လိုက်ရင် ကောင်းသွားမှာပါ။ ခဏပါပဲ”

ကျွန်တော်က ဝင်းနိုင်စိတ်ချမ်းသာစေရန် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် အခုလို အန်လိုက်လျှင် အစာစားချင်စိတ် မရှိတော့။ ခက်ချေပြီ။ ထမင်းစားချိန်ရောက်လျှင် လှေပေါ်ပါသူအားလုံး ထမင်းစားကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်က သူတို့စားနေသည်ကို ထိုင်ကြည့်ရုံသာရှိမည်။ မကြာမီ လှေပေါ်ပါလာသူအားလုံး ထမင်းစားကြလေပြီ။

သူတို့စားရန် ဟင်းက အကောင်းချည်းမဟုတ်။ ခရမ်းသီးနှင့် ငါးခြောက်ရိုးကို မဆလောကောင်းကောင်းဖြင့် ကုလားချက်ချက်ထားသဖြင့် ဟင်းနံ့က မွှေးနေသည်။ စားချင်စဖွယ်ပင်။ မျှင်းငါးပိကောင်းကောင်းဖြင့် ထောင်းထားသော ငါးပိထောင်းကလည်း အနံ့သင်းနေသည်။ အတိုအမြှုပ်ကတော့ သခွားသီး။ သခွားသီးကို ငါးပိထောင်းနှင့် တို့မြှုပ်ပြီး အားရပါးရ စားနေကြသည်။ ထို့အပြင် ပဲနီလေးဟင်းချိုတစ်ပွဲလည်း ပါသေးသည်။

ဟင်းချိုကိုသောက်လိုက်၊ ထမင်းကို ကျုံးစားလိုက်နှင့် ဗိုက်ကြည့်နေကြသည်မှာ ပျော်စရာလည်းကောင်းတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် အနည်းငယ်အမှူးပြေသယောင် ရှိသော်လည်း အိပ်ချင်သဖြင့် အဖွဲ့သားများကို ခွင့်တောင်းပြီး အိပ်စင်ရှိရာ ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အိပ်စင်မှာ ပဲနင်းအခန်းနှင့် တစ်ခက်

တည်း ဖြစ်ပြီး ကွပ်ပျစ်များ ခင်းထားသည်။ ဖယောင်းပုဆိုး ခင်းထားပြီး ခေါင်းအုံးနှင့် စောင်ရှိသည်။ ခြင်ထောင်ထောင်စရာ မလို။ လေတဖြူးဖြူးတိုက်နေသဖြင့်က “ခြင်” ဆို၍ တစ်ကောင် တလေမျှ မတွေ့ရ။ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ချင်မှူးတူးဖြင့် ထိုးအိပ်လိုက်ရာ ညနေမှ နိုးလေသည်။ လက်မှနာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ ညနေ ၅ နာရီပင် ထိုးနေသည်ကို တွေ့လိုက် ရ၏။ ထိုအခါမှပင် အနည်းငယ် ဝိုက်ဆာသလို ဖြစ်လာသဖြင့် အိုးသူကြီး လ/ဝ စက်ဆရာထံသွား၍ ထမင်းစားလိုကြောင်း ပြောပြီး ဝိုက်ဖြည့်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ စက်လှေမှာ ပင်လယ်ပြင်တွင် ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ဆက်လက်ခတ်မောင်းနေသည်။ အချို့ဆိုလျှင် စက်သံကြောင့် ကောင်းစွာအိပ်နိုင်မည်မထင်။ စက်သံမှာ ဝန်းဝန်းခိုင်းခိုင်းနှင့် ကြွက်ကြွက်ညနေတော့သည်။

မကြာမီ နေရောင်ပျောက်၍ မှောင်ချိန်ရောက်လာ သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံး အမှောင်ဖုံးလွှမ်းနေ သည်။ စက်လှေမှ ဖြာထွက်နေသော မီးရောင်သာလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်အနီးတစ်ဝိုက်ကို စိုးမိုးထားနိုင်လေသည်။

တော်သေးသည်ကား ကျွန်တော်တို့ခရီးထွက်သည်နေ့ က တပေါင်းလပြည့်ကျော်ဖြစ်သဖြင့် လရိပ်လေးထိုးထားသည့် အတွက် အနီးအနားဝန်းကျင်ကို မမြင်ရသည့်တိုင် စက်လှေ ပေါ်တွင် အေးအေးချမ်းချမ်း ရှိလှသည်။ စက်လှေမှာ လှိုင်း ကြက်ခွပ်လေးများကြောင့် ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း ရှိသည်။ အချိန်စောနေသေးသဖြင့် ပဲနင်း၊ စက်ဆရာနှင့် ကျွန်တော်တို့ လေးဦး လှေကုန်းပတ်တွင်ထိုင်ရင်း စကားမပြည် ပြောကြသည်။

ထိုသို့ တိုင်းရင်းမှ ကျွန်တော်လူကြီးသူမများ ပြော စကားတစ်ခု အမှတ်ရမိသည်။ ညဘက်တွင် စက်လှေဖြင့် ခရီးသွားသည့်အခါ ကောင်းကင်ပြင်တွင် မီးလုံးကြီးများကို တွေ့တတ်ကြောင်း၊ ယင်းမီးလုံးကြီးမှာ “စုန်း”ဖြစ်တတ်ကြောင်း လူများကိုတော့ အန္တရာယ်မပြုတတ်ကြောင်း၊ သူတို့ဘာသာ ဘာဝ မြူးထူးကြခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍ဖြစ်သည်။

နောက်မကြာမီ ဝင်းနိုင်က ကျွန်တော်အား လက်တို၍ “သူငယ်ချင်း...ဟိုမှာ ဟိုမှာကြည့်စမ်း။ မင်းပြောတဲ့ စုန်း များလား မသိဘူး”

ဟု ဆိုသဖြင့် သူညွှန်ပြသည့်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်

လိုက်ရာ ကလေးများ ဆော့ကစားသည့် ဘောလုံးအရွယ် မီးလုံးကြီးတစ်လုံးကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုမီးလုံးကြီးကိုတွေ့ ပြီး ကျွန်တော်က ပဲနင်းကြီး ဦးဘခိုင်မှာ အတွေ့အကြုံရှိသူ ဖြစ်၍ မေးလိုက်သည်။

“ပဲနင်းကြီး...ဟိုမှာမြင်နေရတဲ့ မီးလုံးကြီးက ဘာများ လဲခင်ဗျာ”

ပဲနင်းကြီး ဦးဘခိုင်က ကျွန်တော်အမေးကို ချက်ချင်း မဖြေသေးဘဲ သူ့ရှေ့တွင်ချထားသော ရေခွေးကြမ်းခွက်ကို ကောက်ယူပြီး သောက်လိုက်သည်။ ပြီးမှ စကားဆိုသည်။

“ဦးလည်း တပ်အပ်သေချာတော့ မသိဘူး။ ဒီလို အချိန်မျိုးဆို စုန်းတွေက မြူးထူးကြတယ်လို့တော့ ပြောတာ ကြားဖူးတယ်။ ဦးတို့ ညဘက်ခရီးသွားတိုင်း ဒီလိုမီးလုံးကြီးကို တွေ့တတ်ပါတယ်”

မကြာပါချေ။ ကျွန်တော်တို့ မြင်တွေ့နေရသော မီးလုံး ကြီးသည် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ စာအုပ်စာပေများတွင် စုန်း ကဝေအကြောင်း ဖတ်ဖူးသည်။ ဤသည်တို့မှာ ဂမ္ဘီရ ဆန်လှသဖြင့် သေချာယန မပြောနိုင်။ သို့အတွက် ပဲနင်းကြီး ဦးဘခိုင်ပြောပြချက်နှင့် ကျွန်တော်အား လူကြီးများ ပြောဖူး သည်တို့ကို ဆက်စပ်ကြည့်ပြီး ဖြစ်နိုင်တာပဲလေဟု မှတ်ချက် ချလိုက်မိပါ၏။

ကျွန်တော်တို့စက်လှေသည် နောက်နေ့နံနက်လင်း သည်ဆိုလျှင် ဗိုလ်တထောင်ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်သည်။ ကျွန်တော်ရန်ကုန်မြို့သို့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူးခြင်းဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဝင်းနိုင်တို့သည် စက်ဆရာ ဦးမောင်ဝင်း ၏ ကောင်းမှုဖြင့် ဗိုလ်တထောင်ဘုရား၊ ဆူးလေဘုရားနှင့် ရွှေတိဂုံဘုရားတို့ကို ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ကြ၏။ ထို့အပြင် ရန်ကုန် တိရစ္ဆာန်ရုံသို့လည်း ရောက်ခဲ့ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ စက်လှေသည် ရန်ကုန်တွင် နှစ်ရက်ခန့် နေပြီး ရန်ကုန်မှ မှားသောက်ကုန်များကို ပြန်လည်တင်ဆောင် ၍ မော်လမြိုင်သို့ အလာခရီးစဉ်အတိုင်း ပြန်လည်ထွက်ခွာ ခဲ့ကြလေသည်။

တက္ကသိုလ်သိန်

Professor Dr. ဦးစံတင်အောင်(ရွှေဘို)၏ တပည့်

ဒေါက်တာကျော်လွင် (လက္ခဏာပညာပါရဂူ)

Ph.D (Palmistry) (Kol-India)

▶▶ လက္ခဏာပညာဟောပြောမှု

သင့်လက်ဖဝါးအစုံကို ဓမ္မာနိဗ္ဗာန်မျိုး၊ ဆရာထံမှာ ဩကြည့်ပါ သင့်ဘဝအတွက် ဆိုးကျိုးများကို ရှောင်ပျက်၍ ကောင်းကျိုးများကို ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိစေပါမည်။ လက္ခဏာလောကြည့်လူများအား ဆရာဟောပြောမှုနှင့် ဆွေးနွေးမှုအားလုံး (ချက်ချင်း) VCD ခွေလွှင်း၍ ပေးပါမည်။ လက္ခဏာအကြောင်း သိကောင်းစရာ အနာဂတ် ဩဘင်းပေါက် VCD ခွေလက်ဆောင်ပေးပါမည်။

▶▶ ပါရဂူမြောက် လက္ခဏာပညာ (ကျွမ်းကျင်မှု) အတတ်သင်တန်း

ကျွမ်းကျင်၍ ပြန်လည်ဟောပြောနိုင်သည့်အထိ တာဝန်ယူသင်ကြားပေးမည်။
ကလေးအမည်၊ ဆိုင်အမည်၊ ကုမ္ပဏီအမည်၊ လုပ်ငန်းအမည်၊ ခွဲစိတ်စီးဖွားရက်၊ နေ့ကောင်းရက်မြတ် မင်္ဂလာအခါ ရွေးချယ်ပေးမည်။
တိုက်အိမ်၊ မြေမြေ၊ ယာဉ်၊ ကား၊ ရောင်းထွက်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးပါမည်။ ဆရာ့ကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်ပေးသော ရက်အတွင်း ရောင်းထွက်ပြီးမှ ဉာဏ်ပူဇော်ပေးရပါမည်။

လက္ခဏာ ဟောခန်းနှင့် ဟောပြောခွင့်

- ဟောခန်း (၁) - တိုက် (၂)၊ အခန်း (၁၀၅)၊ ပထမထပ်၊ ပါရမီအိမ်ရာ၊ ပါရမီလမ်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ (ရန်ကင်းအင်းစိန်လမ်းနှင့် ပါရမီလမ်းထောင့်)၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။ 'စိန်ဂေကာ' ကုန်တိုက်အနီး။
- ဟောပြောခွင့် - နံနက် (၈:၀၀)နာရီမှ နေ့လယ် (၁:၀၀)နာရီအထိ
- ဟောခန်း (၂) - အခန်း (၆)၊ အဆောင် (၁၁)၊ မြောက်ဘက်မူရံ၊ မဟာဝိဇယစေတီတော်၊ ရန်ကင်း။
- ဟောပြောခွင့် - နေ့လယ် (၂:၀၀)နာရီမှ ည (၇:၀၀)နာရီအထိ (လပြည့်လကွယ်နေ့တိုင်းပိတ်မည်)

စုံစမ်းရန်နှင့် စာရင်းပေးသွင်းရန် 09-450025482, 01-522250 Ext : 364

ဒေါက်တာကျော်လွင် (လက္ခဏာပညာပါရဂူ)၏ ညီ

ဆရာသိန်းဌေး(ပါရဂူမြောက်လက္ခဏာပညာရှင်)

Expertise Palmist (Y.G .N)

- ▶▶ ဟောပြောမှု - သင့်လက်ဖဝါးအစုံကို ကြည့်၍ သင့်ဘဝအခက်အခဲအားလုံးဖြေရှင်းပေးမည်။
- ▶▶ ဟောပြောခွင့် - ရုံးဖွင့်ရက်တိုင်း ညနေ (၄:၀၀) နာရီမှ (၇:၀၀) နာရီ
ရုံးပိတ်ရက်တိုင်း နံနက် (၇:၀၀) နာရီမှ ညနေ (၆:၀၀) နာရီ
- ▶▶ လိပ်စာ - တိုက်(၃၃)၊ အခန်း(၆) စံပယ်(၅)ရိပ်သာ၊ နေပြည်တော်။ 09-31181285

လွမ်းလိုက်တာ
မင်းရယ်
မာလာရုံ

ပန်းချီခွင်ဖောင်

“မလေးရယ်...လွမ်းလိုက်တာ”
မိုးရိပ်မိုးသားများ ကောင်းကင်
တစ်ခုလုံး ရွာမလို အနံ့မိုင်းလာရင်း ခဏ
အကြာ မိုးစက်မိုးပေါက်ကလေးများ တဖွဲ
ဖွဲကျလာသည်။ ဟိုးအဝေးဆီက ရိုးမ
တောင်တန်းကြီးကို ငေးကြည့်နေသည့်
သုံးနှစ်အရွယ် “မြလေးငယ်”၏ နှုတ်ဖျား
မှ ဆွေးဆွေးမြေမြေ ထွက်ကျလာသည့်
စကားလေးများ။

မိုးတွေညှို့လာတိုင်း မျက်ဝန်းအိမ်
မှ မျက်ရည်များ ရစ်ဝိုင်းလာတတ်ကာ
ပြတင်းပေါက်ကလေးမှတစ်ဆင့် အပြင်
သို့ ငေးမျှော်ပြီး နှုတ်ဖျားမှ တတွတ်
တွတ်ပြောဆို ငိုကြွေးနေတတ်သော
သမီးမြလေးငယ်ကို တိတ်တဆိတ်
ချောင်းကြည့် ဝေခွဲမရသည့် မျက်နှာများ
ဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြသူများမှာ
ဖခင် ဦးထွန်းမြနှင့် မိခင်ဒေါ်လှရင်...။

“ကိုထွန်းမြ၊ သမီးလေးကို မေး
ကြည့်ရအောင်တော်”
“အို...တို့အနားရောက်သွားတာ
နဲ့ သမီးလေးက သူမဟုတ်သလို၊ ဘာမှ
မပြောသလို အမူအရာနဲ့ လှည့်ထွက်
သွားတာ ဘယ်နှခါရှိနေပြီလဲ။ မေးလို့
လည်း ဘာအကြောင်းထူးမှာလဲကွာ”
“မလေးဆိုတာ ဘယ်သူလဲလို့
ကျွန်ုပ်သိချင်လိုက်တာ”

“အေးလေ...ငါလည်းသိချင်တာပဲ။ မေးလို့မှမရတာကွာ။ ကဲ...ကဲ...စိတ်ထဲမှာ ဘာမှမထားနဲ့တော့။ ကလေးမို့လို့ သူပြောချင်တာ ပြောတာနေမှာပါ။ လာ...လာ အိမ်ရှေ့ထွက်ရအောင်”

ရိုးမတောင်တန်းကြီးများ ပတ်လည်ဝိုင်းနေသည့် မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့မှာနေထိုင်သည့် လယ်ပိုင်ရှင်ကြီး ဦးထွန်းမြနှင့် ဒေါ်လှရင်တို့တွင် သားသမီး ခုနစ်ဦးရှိသည့်အနက် မြလေးငယ်မှာ နို့ညှာသမီးလေး ဖြစ်သည်။ သူမအထက်တွင် အစ်ကိုသုံးယောက်၊ အစ်မနှစ်ယောက် ရှိနှင့် သူမအောက်တွင် ညီမလေးတစ်ယောက်သာရှိသော မိသားစုဖြစ်သည်။

မြလေးငယ်မှာ ထူးခြားမှုများဖြင့် မွေးဖွားလာခဲ့သူလေးဖြစ်သည်။ မိခင်ဝမ်းက ကျွတ်ခါစ မငို၍ လက်သည်က ဇောက်ထိုးထားပြီး တင်ပါးကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်၍ ဝိုင်းအောင်လုပ်ပါသော်လည်း လုံးဝမငိုပေ။ “တော်တော်အကြောတင်းတဲ့ကလေး” ဟု လက်သည်မှတ်ချက်ပြုသွားရသည်။ သို့သော် မွေးကတည်းက မိဘညီအစ်ကိုမောင်နှမများအား မည်သူ့ကိုမျှ ဒုက္ခမပေး။ တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သည်။

သူမကို မွေးပြီးကတည်းက မိဘများ သိသိသာသာ စီးပွားတက်လာပါသည်။ စကားပြောတတ်ခါ နှစ်နှစ်သမီးအရွယ်မှစ၍ တိတ်ဆိတ်သောနေရာတွင် တစ်ဦးတည်း စကားတွေပြောနေတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် မိုးများအုံ့ဆိုင်း ညိုမှိုင်းလာလျှင် ကောင်းကင်ကို ကြည့်၍ မျက်ရည်တွေတကူပြီး “မလေးရယ်...လွမ်းလိုက်တာ” ဟူသော စကား

ကိုသာ တွင်တွင်ပြောတတ်သည်။ မိဘများက ချောမောပါသော်လည်း ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ လှည့်ထွက်သွားတတ်သည်။

ထိုသို့ ထူးခြားလှသော သမီးငယ်ကို သတိထားစောင့်ကြည့်နေရင်း သမီးလေး ငါးနှစ်သမီးအရွယ်... တစ်နေ့...

အိမ်ရှေ့မှ လှည်းတစ်စီး ဖြတ်မောင်သွားသည့်နောက်သို့ အတင်းပြေးလိုက်ပြီး -

“ဟဲ့...ဖိုးထူး၊ ငါ့နွားကို ဘာလို့ တအားရိုက်နေတာလဲ။ အခုရပ်စမ်း။ ဟဲ့...ဟိုကောင် ဖိုးထောင်။ နင်ကရော ငါ့နွားကို ဘာလို့ဝတ်ထားတာလဲ။ အခု ပြန်ချွတ်”

ဟု တစားစာအော်ရင်း ပြေးလိုက်သွားပါသည်။ မိခင်ဒေါ်လှရင်က -

“ဟဲ့...မြလေးငယ်၊ အဲဒါ သမီးကြီးကြီးတို့ရွာက ဖိုးထူးတို့ ညီအစ်ကိုတွေလေ။ သူတို့လည်း သူတို့မောင်းသွားတာ။ သမီးက ဘာလို့သွားတာတာလဲ။ လာ...လာ...ပြန်လာခဲ့”

ဟု အတင်းကုန်းအော်ခေါ်ပါတော့သည်။

ဖိုးထူးနှင့် ဖိုးထောင် ညီအစ်ကိုတို့မှာလည်း အံ့ဩစွာဖြင့် လှည်းကို ဒေါ်လှရင်တို့အိမ်ထဲ မောင်းဝင်လာပါသည်။ ဖိုးထူးတို့ရွာမှာ မြို့နှင့် တစ်မိုင်သာသာခန့်ဝေးသည့် ရိုးမတောင်ခြေရှိ မြိုင်သာဆိုသည့် ရွာလေးဖြစ်ပါသည်။ မြိုင်သာတွင် ဒေါ်လှရင်တစ်ယောက်သာ မြို့သားနှင့် အကြောင်းပါကာ မြို့မှာနေထိုင် အခြေချသူ ဖြစ်ပါသည်။ မိဘများ

မှာတော့ ဆုံးပါးသွားကြပါပြီ။ အိမ်ထဲဝင်လာသော ဖိုးထူးတို့ကို ဒေါ်လှရင်က -

“ကဲ...ကဲ...လာကြဟေ့။ အိမ်ထဲဝင်ထိုင်ကြဦး။ ဟဲ့...မိတင်တို့ အကြမ်းအီးလေး ချပါဟေ့။ နင့်အဖေကိုလည်း ဒေါ်လိုက်ပါဦး။ ဒီမှာ ရွာက ဖိုးသာခင်ညီတွေ ရောက်နေတယ်လို့ ပြောရင်း မြလေးငယ်ဘက်သို့ လှည့်၍ -

“ကဲ...သမီး ဘာဖြစ်လို့ လှည်းနောက်ကိုပြေးလိုက်ပြီး ဘာတွေအော်နေတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သောအခါ မြလေးငယ်က လှည်းဘီးကို လက်နှင့်ကိုင်ပြီး

“ဒါ သမီးလှည်း။ သူဝတ်ထားတာကလည်း သမီးပုဆိုး”

ဟု ဖိုးထောင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောပါသည်။

ဖိုးထောင်က -

“ဒါဆို ညည်းက ငါတို့ကိုသိလား” ဟု မေးလိုက်ရာ -

“သိတာပေါ့။ နင်တို့က ငါ့ညီတွေပဲ”

ဟု အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ပြန်ပြောပါသည်။

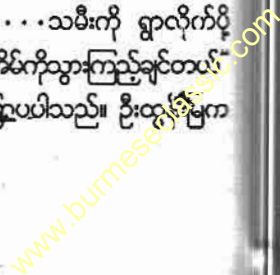
“ဒါဆို ညည်းကဘယ်သူလဲ”

“ငါ့နာမည် ဖိုးသာခင်လေ။ မြိုင်သာမှာ ငါ့အိမ်ရှိတယ်”

ဟု ပြောရင်း တစ်ဆက်တည်း ဒေါ်လှရင်ဘက်လှည့်၍ -

“အမေ...သမီးကို ရွာလိုက်ပို့ပေးပါ။ သမီးအိမ်ကိုသွားကြည့်ချင်တယ်”

ဟု ရွှေ့ပြောပါသည်။ ဦးထူးမြက

“မသွားပါနဲ့ဦး သမီးရယ်။ အဖေ အားမှ လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

“ဟင့်အင်း၊ မရဘူး။ ဖိုးထူးတို့နဲ့ လိုက်သွားမယ်။ အဖေတို့လည်း လိုက်ခဲ”

ဟု ဇွတ်ပူဆာနေ၍ ဖိုးထူးက -
“ကဲပါ... မယ်လှရယ်။ ကျုပ်တို့

စပါးကြိတ်ပြီးအပြန် လှည့်ဝင်ခဲ့ပါမယ်။ ကျုပ်တို့လှည်းနဲ့ပဲ ရွာကိုလိုက်ခဲ့ကြပါ။

ဟိုမှာ မယ်လှအစ်မ မယ်အေးတို့လည်း ရိုတာပဲ။ ကျုပ်တို့ ပြန်လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

ဟု ပြောသောကြောင့် ဖိုးထူးတို့ အပြန်တွင် ရွာသို့ ကသောကမျောလိုက် သွားရပါတော့သည်။

ရွာအဝင်လမ်းမမှတစ်ဆင့် ရွာထဲ သို့အရောက်တွင် မြလေးငယ်မှာ လှည်း

ပေါ်မှ ချီချီခိုင်း၍ အောက်ရောက်သော် ဖိုးထူးတို့အိမ်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ်

တောက်လျှောက်ဝင်သွားပါတော့သည်။ ဖိုးထူး၊ ဖိုးထောင်တို့အမေ

ဒေါ်ညွန့်ရီက အိမ်ထဲ ရဲရဲတင်းတင်းဝင်လာသူလေးကို တအံ့တဩကြည့်နေရင်း -

“ညည်းလေးက ဘယ်သူလေးလဲ။ ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့ လာတာလဲ”

ဟု ငါးနှစ်သမီးအရွယ် မြလေးငယ် ကို မေးလိုက်သောအခါ -

“ကျုပ်အိမ် ကျုပ်လာတာပေါ့။ အမေက ကျုပ်ကိုမမှတ်မိတော့ဘူးလား။ ကျုပ် ဖိုးသာခင်လေ”

ဟု ဝမ်းပန်းတနည်း ပြောပါတော့ သည်။

ဒေါ်ညွန့်ရီက -
“ဟင်... ညည်းတကယ်ပြောတာ

လား။ ဒါဆို ညည်းပစ္စည်းတွေကို အမေ ထံ လိုက်ပြပါလား”

“အောင်မလေး... ပြနိုင်ပါတယ်။ ဒီအခန်းက ကျုပ်အခန်း။ ဒီသေတ္တာထဲ

မှာ ကျုပ်အဝတ်အစားနဲ့ ကျုပ်ပစ္စည်း တွေ။ မလေးဓာတ်ပုံတွေတောင် ရှိသေး

တယ်။ မယုံရင် ကျုပ်ကိုဖွင့်ပြ။ ကျုပ် ပစ္စည်း ကျုပ်ရွေးပြမယ်”

ဟု ပြောသောအခါ ဒေါ်ညွန့်ရီမှာ မယုံတစ်ဝက်ဖြင့် သေတ္တာကို တုန်တုန်

ရင်ရင် ဖွင့်ပြပါသည်။ “ဒီမှာ ဒါကျုပ်ရည်းစား မလေးရဲ့

ဓာတ်ပုံတွေ။ သုံးပုံရှိတာ တစ်ပုံဘယ် ရောက်သွားပြီလဲ။ ဒီပုဆိုးနဲ့ အင်္ကျီတွေ

က ကျုပ်ဟာတွေ။ နည်းနည်းပဲရှိတော့ တယ်။ ဟိုကောင်တွေ ယူဝတ်တာ

မဟုတ်လား”
ဟု ပြောလိုက်ရာ...

“အမယ်လေး... သားကြီးရယ်၊ ဖိုးသာခင်ရယ်”

ဟု ပြောရင်း ဒေါ်ညွန့်ရီသည် မြလေးငယ်ကို ဖက်ပြီး ဝိုပါတော့သည်။

ထိုအခါကျမှပင် နောက်ကလိုက် လာကြသော ဦးထွန်းမြ၊ ဒေါ်လှရင်နှင့်

ဖိုးထူးတို့ညီအစ်ကိုမှာ မြလေးငယ် အကြောင်းကို ပြောပြရင်း ဇာတ်ကြောင်း

ပြန် နတ်သံနှောရပါတော့သည်။ “အေးလေ၊ ဖိုးသာခင်ဆုံးတာ

ခုနှစ်နှစ်ထဲတောင် ရောက်ပါပေါ့လား။ သူပြောပြောနေတဲ့ မလေးဆိုတာက

လည်း ကျွန်မရဲ့အစ်မ မမလေးစိန်ဆို တာ အခုမှ သိရတယ်။ သိချင်တာကြာ

နေပြီ”
ဟု ဒေါ်လှရင်က ပြောသောအခါ ဒေါ်ညွန့်ရီက ဆက်ပြောပါသည်။

“မလေးစိန်နဲ့ ဖိုးသာခင် မင်္ဂလာ

ဆောင်ဖို့ တစ်လအလိုမှာ ဖိုးသာခင် ဆုံးသွားလို့

ရွာထိပ်က ကုက္ကိုပင်ကြီး အောက်ကို မင်္ဂလာဆောင်ရင်ဝတ်မယ့်

သတို့သမီးအဝတ်အစားကိုဝတ်ပြီး ညနေ တိုင်း

သွားသွားငိုရတာ အမေ။ မစား နိုင်၊ မအိပ်နိုင်နဲ့ စိတ္တငြိမ်နေလို့ အိမ်

ထောင်ပြုပေးမလို့ စပ်ဟပ်တော့လည်း ခါးခါးသီးသီးငြင်းပါသော်ကော။

ဒါနဲ့ပဲ ဘာကြာမှာလဲ။ ဖိုးသာခင်ဆုံးပြီး တစ်နှစ် လောက်ပဲရှိဦးမယ်။

ဒီစိတ်နဲ့ပဲ မလေးစိန် ဆုံးရှာတာပဲလေ”

“ဪ... အစွဲအလမ်းကြီးလိုက် တဲ့ ဖိုးသာခင်နဲ့ မလေးစိန်ရယ်။ နင်တို့

ဘဝက ဆန်းကြယ်သလို၊ နင်တို့သေပုံ သေနည်းကလည်း ဆန်းကြယ်လိုက်ပါ

တော့တယ်”
အားလုံး၏အတွေးများက လွန်ခဲ့

သော ခုနှစ်နှစ်ခန့်က ရင်နာဖွယ်ရာ အတိတ်ဆီသို့...။

“ဟေ့... လေးစိန်ရေ။ ရေခပ်သွား ရအောင်ဟေ့။ လိုက်မယ်မဟုတ်လား”

“လိုက်မှာပေါ့ မယ်ကျော့နဲ့။ ခဏ စောင့်၊ ရေအိုးယူလိုက်ဦးမယ်”

မြိုင်သာရွာ၏ ညနေခင်းသည် ရေခပ်ဆင်းသည့်

လုံမပျိုတို့၏ သဘာဝ ဆန်သည် အလှအပများကို စုတ်ချက်

ကြမ်းကြမ်းဖြင့် ခြယ်သထားသည့် ပန်းချီ ကားတစ်ချပ်သဖွယ်

အသက်ဝင်နေ သည်။ မြိုင်သာရွာ လုံမပျိုများဖြစ်ကြ သော

မယ်ကျော့၊ လေးစိန်၊ ထွေးမေတို့ မှာ ညနေတိုင်း

ရေခပ်ဖော်များဖြစ်သလို အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်း တွတ်ထိုးဖော်

www.burmeseclassic.com

များလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ထူးခြားသည်မှာ လေးစိန် ဖြစ်သည်။ လေးစိန်မှာ ရွှာ၏ လူ့မိုက်ကြီးဟု သတ်မှတ်ထားသော ဖိုးသာခင်နှင့် ချစ်ကြိုက်နေသည်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုးပင် ရှိနေပြီ။ လူ့မိုက်ကြီးကို ချစ်ကြိုက်ရသည်မှာလည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိုးတထိတ်ထိတ်ဖြင့်...။

ဖိုးသာခင်မိုက်ပုံကလည်း တစ်မျိုး၊ မြို့ပေါ်က မသမာမှုကြောင့် စီးပွားဖြစ်ချမ်းသာနေသော အိမ်များမှ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပစ္စည်းများကို ဓားပြတိုက် လုယက်ပြီး ရလာသော ပစ္စည်း၊ ရွှေ၊ ငွေများကို သုံးပုံတစ်ပုံကို လှူ၊ တစ်ပုံကို ရွာမှ မရှိဆင်းရဲသားများကို ဝေငှပြီး ကျန်သည့်တစ်ပုံကိုမူ တိုက်ဖော်တိုက်တက်များနှင့် ညီတူညီမျှ ခွဲဝေသုံးစွဲကြသည့် လူ့မိုက်ကြီးပါ။ လူကြီးများက ထိုအလုပ်ကို မနှစ်သက်၍ ဆုံးမပါသော်လည်း အကြောင်းပြချက်အမျိုးမျိုးဖြင့် ထိုအလုပ်ကို မစွန့်လွှတ်ပါ။ ပို၍ဆိုသည်မှာ ရှမ်းဆရာတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံမိပြီး စီရင်ပေးထားသည့် တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီး၊ သေနတ်ပြီးဆေးများ၊ အင်းအိုင်ခါးလှည့် လက်ဖွဲ့များ အစွမ်းဖြင့် မိုက်၍ကောင်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြို့က အတိုက်ခံ၊ အလှူအယက်ခံရသည့် လူများက ပုလိပ်ဌာနများကို တိုင်တန်းပါသော်လည်း ထိုခေတ်၊ ထိုအခါ၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေကြောင့် ဖိုးသာခင်တို့လို လူ့မိုက်များ၊ ရောင်စုံသူပုန်များ ထကြွသောင်းကျန်နေခြင်းကို ထိထိရောက်ရောက် မနိမ့်နင်းနိုင်သေးသည့် ကာလဖြစ်သည့်အပြင် ဥပဒေလက်တံမှာလည်း မရည်လျားလှသေးပါ။

ထိုသို့နေလာခဲ့ရင်း တစ်ရွာတည်းနေ မလေးစိန်နှင့် ချစ်ကြိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကိုသာခင်ရယ်... ကျုပ်ကိုချစ်ရင် ဒီအလုပ်တွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါလားတော်”

“အေးပါ မလေးရယ်။ နင့်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့အတွက် ဒီတစ်ခါ လှုပ်ရှားပြီးရင် နင့်ကို ရိုးရိုးသာသား ရှာဖွေကျွေးပါမယ်။ ကတိပေးပါတယ်ဟာ။ ဒီတစ်ခါတည်းပါနော်”

“အေးပါတော်။ တော်ကတိပေးရင် ပြီးတာပါပဲ။ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ကလည်း တစ်လပဲ လိုတော့တာနော်။ မနက်ဖြန် တော်နဲ့ကျုပ် မြို့တက်ပြီး လိုအပ်တာတွေ သွားဝယ်ထားရအောင်တော်။ အဘတို့၊ အမေတို့ကလည်း တော်နဲ့ သဘောမတူချင်ပေမယ့် တော်တောင်းပန်ကတိပေးထားလို့ အခုတော့ အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။ ခန်းဝင်ပစ္စည်းတွေကို အတူတူ သွားဝယ်ကြလို့ ပြောတယ်”

“အေးပါ။ နင့်သဘော... နင့်သဘော”

“ဟဲ့... လေးစိန်၊ ဘာတွေငေးနေတာလဲ။ နင့်ရေအိုးရွက်တော့လေ။ ရေပြည့်နေပြီ”

ထွေးမေ သတိပေးမှ သူနှင့် ဖိုးသာခင်အကြောင်းကို စဉ်းစားနေသော လေးစိန်မှာ ယောင်တတ်ဖြင့် ရေအိုးကို ကောက်ရွက်လိုက်ပါသည်။

“ဟဲ့... နင့်လူကြီးနဲ့ ဒီည ချိန်းထားသေးတယ်မဟုတ်လား။ ဘယ်မှာတွေ့မှာလဲ”

မယ်ကျော့က အမေး “အံ့မယ်၊ ဘာလို့ပြောရမှာလဲ။

မပြောပေါင်”

“ဤခြားမဟုတ်ပါဘူး လေးစိန်မရယ်။ နင့်ကို စိုးရိမ်လို့ပါ။ နင့်လူကြီးနောက်ကို ပုလိပ်တွေ လိုက်နေတယ်လို့ သတင်းကြားထားတယ်။ ဒါကြောင့် နင့်ကို သတိထားပါလို့ ပြောမလို့ပါအေး”

“အေးပါ သူငယ်ချင်းတို့ရယ်။ ငါကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သူ့ကိုလည်း ဒီအလုပ်တွေ မလုပ်ပါနဲ့တော့လို့ ငါပြောထားပြီးပါပြီ။ မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ကတိပေးပါတယ်ဟယ်”

“အေးလေ။ အမှန်တကယ်ဆို ကိုသာခင်ကြီးက ငါတို့ရဲ့ ကျေးဇူးရှင်လို့ ပြောလည်း မမှားပါဘူးဟယ်။ ဟိုတစ်လောက ငါ့ညီမလေး နေမကောင်းဖြစ်လို့ မြို့ဆေးရုံတက်ရမယ်ဆိုတော့ ငွေမရှိလို့ ငါတို့သောကရောက်နေတုန်း ကိုသာခင်ကြီးက ငါတို့ကို ငွေထုတ်ပေးပြီး ကူညီလိုက်လို့ ငါ့ညီမလေး အသက်ချမ်းသာရာရတာ”

ဟု မယ်ကျော့ပြောအပြီး ထွေးမေကလည်း -

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ငါ့အစ်ကိုတုန်းကလည်း ငါတို့မတတ်နိုင်လို့ သူပဲ အကုန်အကျခံပြီး ပဉ္စင်းတက်ပေးခဲ့တာ။ ငါ့မိဘတွေဆို သူ့ကို သာဓုခေါ်လို့ မဆုံးဘူး”

“ဒါပေမယ့်ဟယ်... ဒီအလုပ်ဆိုတာ ဘုရားမကြိုက်တဲ့ မကောင်းမှုမှန်း လူတိုင်းသိသလို သူလည်းသိသင့်တယ်။ ရွာဦးဘုန်းကြီးကလည်း သူ့ကို မကြာခဏ ခေါ်ခေါ်ဆုံးမတာပဲလေ။ အင်း... ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ သူငယ်ချင်းတို့ရယ်။ သူ့မိသားစုရော၊ ငါ့မိသားစုပါ တောင်သာ”

တဲ့သူတွေမှ မဟုတ်တာ။ ဖင်ထဲ ရွံ့တစ်ပိဿာလောက်ဝင်မှ ဝမ်းဝကြတဲ့ သူတွေချည်းမို့ မင်္ဂလာဆောင်ကုန်ကျ စိတ်အတွက် ဒီတစ်ခေါက် မြို့ပေါ်တက် လှုပ်ရှားပြီးရင် မိရိုးဖလာ လယ်ပဲ လုပ်စားတော့မယ်လို့ သူ ငါ့ကို အတန်တန် ကတိပေးထားပါတယ်”

မလေးစိန်မှာ အဝေးကမြင်နေရသော တောင်တန်းကြီးများကို ငေးကြည့်ပြီး အားငယ်နွမ်းလျှော့ ပြောလိုက်ပါသည်။

“အေးလေ၊ ငါတို့ကလည်း ကိုယ့်ရွာသားလည်းဖြစ်ပြန်၊ ရွာအကျိုးကိုလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဖြည့်ဆည်းပေးလို့ တစ်ရွာလုံးက သူ့ကို မဖြစ်တန်တာ မဖြစ်ရအောင် ကာကွယ်နိုင်သလောက် ကာကွယ်ပေးထားပါတယ်။ သူ့ကိုလည်း ဘာပဲပြောပြော ရွာက လူကြီး၊ လူငယ်မရွေး ကာလသားတွေက ပါ ချစ်လည်းချစ်၊ ကြောက်လည်းကြောက်ကြပါတယ်”

သို့နှင့် လေးစိန်တို့ လုံ့မတစ်လိုက်မှာ ရေအိုးကိုယ်စီရွက်ရင်း စကားတပြောပြောဖြင့် ရွာထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုညက မလေးစိန်မှာ အိမ်ရာထဲ တလှူလှူး တလိမ့်လိမ့်ဖြင့် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ သန်းခေါင်ယံကြက်ဦးတွန်သံကို နားတစွင့်စွင့် ဖြစ်နေပါသည်။ ချစ်ရသူကိုသာခင်နှင့် တွေ့ရတော့မည်လေ။ ခါတိုင်း အိမ်ကိုလာလာတွေ့နေသော်လည်း ယနေ့ည လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ချင်သည်ဆို၍ ချိန်ဆိုခြင်းကို လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာတွင် သန်းခေါင်ယံ

ကြက်ဦးတွန်သံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ရာမှ ဖြတ်ခနဲထပြီး နောက်ဖေးတံခါးပေါက်ရှိရာသို့ အသံမကြားအောင် ခြေဖော့နင်းပြီး လျှောက်လာပါသည်။ တံခါးဝနားအရောက်တွင် တံခါးခေါက်သံ တိုးတိုးလေး ကြားလိုက်ရပြီး -

“ကိုသာခင်လား”
ဟု လေသံလေးဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သောအခါ -

“အေး...ဟုတ်တယ် မလေးရေ၊ ထွက်ခဲ့တော့”

မလေးစိန် တံခါးချက်ကို အသာဖြတ်ပြီး အပြင်သို့ထွက်လိုက်ပါသည်။

နောက်ဖေးရောက်ပြင် စဉ်အိုးဘေးရှိ အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်လာသော ဖိုသာခင်သည် ချစ်သူ၏လက်ကို အသာဆွဲ၍ စည်းရိုးအပြင်ဘက် စံပယ်ရုံဘေးသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ စံပယ်ရုံအောက်တွင် နစ်ယောက်သား ပူးကပ်ယှဉ်တွဲ၍ ထိုင်လိုက်ကြပါသည်။ တိမ်ကင်းစင်သော လမင်း၏ အလင်းရောင်လေးများက စံပယ်ပွင့်၊ စံပယ်ရွက်လေးများကို ဖြတ်သန်းဖြင့် ကြည့်နားမှဖြင့် ချစ်ရည်ရွှန်းနေသော ချစ်သူနှစ်ဦး၏မျက်နှာလေးများပေါ်သို့ ဖြာကျလျက်ရှိနေသည်။

“ကိုသာခင် မနက်ဖြန် မြို့ကို သွားတော့မှာပေါ့နော်။ သတိထားပြီးသွားပါနော်ရယ်။ ကျွန်တို့စိတ်တွေ လေးနေတယ်။ တတ်နိုင်ရင် မသွားဘဲနေပါတော့လားဟင်။ တော်စုဆောင်းထားတာလေးနဲ့ပဲ ရွာဦးကျောင်းမှာ မင်္ဂလာဆွမ်းလေးကျွေးလိုက်ရအောင်ပါတော်”

“ဟင်း...”

ဖိုသာခင်သည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက်ကို လေးပင်စွာချလိုက်ပြီး -

“ငါ နင့်ကို ကတိပေးထားပြီးပြီပဲ မလေးရယ်။ ငါယောက်ျားပါ။ ကတိတစ်လုံးကို ပေးပြီးရင် ဘယ်တော့မှ မဖျက်ဘူးဆိုတာ နှင်ယုံပါဟာ။ အခုက မင်္ဂလာဆောင်ဖိုတင် မဟုတ်ဘူး။ နင်နဲ့ငါ နောင်ရေအတွက် ရင်းနှီးစားဖို့အတွက်ပါ နည်းနည်းလိုနေသေးလို့ပါ။ ငါသတိထားပါမယ်။ စိတ်ချနော်။ မနက်ဖြန်ည သွားပြီး သဘက်ခါမနက် ရွာကို ဆက်ဆက်ပြန်ခဲ့မယ်။ မနေ့က ငါတို့ဝယ်လာခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေရော စုံရဲ့လား”

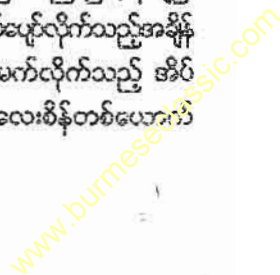
“စုံသလောက်ရှိပါပြီ။ သတို့သား။ သတို့သမီး ဝတ်စုံတွေလည်း တော်စိတ်ကြိုက် ဝယ်ခဲ့ပြီပြီလေ။ ဘာမှမလိုတော့ဘူး။ လိုတာက တော်ဘေးကင်းရန်ကင်းနဲ့ ရွာကိုပြန်ရောက်လာဖို့ပဲ”

“ကဲပါ...မလေးရယ်။ စိတ်ညစ်စရာတွေ ဘာမှမတွေ့နဲ့တော့။ အချိန်တွေကုန်တယ်”

“သွားပါ။ ဘာမှန်းလည်းမသိဘူး။”
လမင်းကြီးသည် ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ခေါင်းပေါ်မှ အပြေးကလေး တိမ်ထဲကို ဝင်ပုန်းသွားပါတော့သည်။

နောက်နေ့တစ်နေ့လုံး မလေးစိန်မှာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် ချစ်သူအတွက် ဘေးဘယာ ဝေးကွာပါစေကြောင်း အခါခါဆုတောင်းနေမိပါသည်။ ထိုညသည်လည်း မလေးစိန်အတွက် အိမ်မပျော်သော ညတစ်ည ဖြစ်ခဲ့ရပြန်ပြီ။

မေးခနဲ အိပ်ပျော်လိုက်သည့်အချိန်ခဏလေးမှာပင် မက်လိုက်သည့် အိပ်မက်ဆိုးများ၊ မလေးစိန်တစ်ယောက်

အိပ်မက်ဆိုးများနှင့် လုံးထွေးနေရင်း နားထဲမှာ အသံသံသဲ့နှင့် သူ့နာမည်ကို ခေါ်သံကြားနေရသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသံများ ကျယ်လောင်လာသောအခါ ဆတ်ခနဲ လန့်နိုးသွားပြီး အိပ်မက်မဟုတ်ဘဲ အပြင်မှ တကယ်ခေါ်နေသည့် အတွက် လန့်ဖျပ်စွာ အိပ်ရာမှ ထလိုက်မိပါသည်။

“လေးစိန်ရေ...လေးစိန်”

ခေါ်သံများနှင့်အတူ အိမ်ရှေ့မှာ ထွေးမေ၊ မယ်ကျော့နှင့် ရွာလူကြီးများ မျက်နှာမကောင်းသော အဘနှင့် အမေ။

“ဘာ...ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်။ ငါလန့်လိုက်တာ မယ်ကျော့ရယ်”

ရွာလူကြီး ဘကြီးအုန်းက -

“လေးစိန်ရေ...တရားနဲ့သာ ဖြေပေတော့ ငါ့တူမကြီးရယ်။ မနေညက ဖိုးသာခင်တို့အဖွဲ့နဲ့ တောထဲက ရောင်စုံသူပုန်တွေ ရိုးမထဲမှာ ပက်ပင်းတွေကြပြီး ပစ်ကြခတ်ကြသတဲ့။ ဟိုဘက်က အဖွဲ့ကလည်း သူတို့စားကျက်ကို ဝင်လှလို့ ဖိုးသာခင်ကို တေးထားတာကြာပြီ။ အစွမ်းရှိတဲ့ ဖိုးသာခင်က သူတို့ကို ကြောကြောသွားလို့ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရနဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြတာ။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါ သူပုန်အဖွဲ့က အင်အား ၃၀ လောက်နဲ့ ဖိုးသာခင်တို့က သုံးယောက်တည်းဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ ပြန်မခုခံနိုင်တော့ဘဲ အဖမ်းခံလိုက်ရတယ်။ ဖိုးသာခင်ကို ကြီးတုပ်ပြီး ပထမသေနတ်နဲ့ပစ်သတ်တယ်။ ကျည်မထွက်ဘူး။ ဒုတိယ ဓားနဲ့ ခုတ်တယ်။ ဓားက အသားကို ထိတာနဲ့ ခုန်ခုန်ထွက်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး ထိုး

ကြိတ်ကန်ကျောက်တော့လည်း သွေးတစ်စက်မထွက်၊ မူးမရောင်ဘူး။ နောက်ဆုံး ဖိုးသာခင် တပည့်တစ်ယောက်က သစ္စာဖောက်ပြီး သူ့ကိုလွှတ်ပေးရင် ဖိုးသာခင်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်တဲ့ သေကွင်းသေကွက်ကို ပြောပြမယ်လို့ ပြောသတဲ့။

ဒါနဲ့ပဲ နားနဲ့မနား၊ ဖဝါနဲ့သာ နာပေတော့ တူမကြီးရယ်။ အမျိုးမျိုးနိပ်စက်သတ်ဖြတ်ပေမယ့် ဘယ်လိုမှ မသေတဲ့ ဖိုးသာခင်ကို ဝိုင်းချုပ်၊ သူငယ်ပါကို တူနဲ့ ကြေမွအောင် ထုသတ်မှပဲ အသက်ထွက်သွားတော့သတဲ့။ အင်း...သတ္တဝါတစ်ခုကံတစ်ခုပေါ့ တူမကြီးရယ်။ သူ့အကြောင်းကံ ဖန်လာမှကိုး။ အကျိုးတရား တစ်ခုအဖြစ် ပေးဆပ်ရမှာပဲ။ ကိုင်း...ကိုင်း။ ရွာသားတွေ ဒီမှာလာစုမနေကြနဲ့။ ဖိုးသာခင်အလောင်းကို တောင်ခြေမှာ သွားသယ်ကြစို့ရဲ့”

ဟု ဘကြီးအုန်းက ပြောဆိုပြီး စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ထွက်သွားပါတော့သည်။

ငိုရမည်ကို မေ့နေပြီး ငေးကြောင်နေသော မလေးစိန်သည် ထွေးမေနှင့် မယ်ကျော့တို့က အသာတွဲ၍ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းကို အသက်မရှိသည့် ကျောက်ရုပ်ပမာ လိုက်ပါသွားပါသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ညနေစောင်းလျှင် သူ့အတွက် မင်္ဂလာဆောင်မှာ ဝတ်ဖို့ ဖိုးသာခင်ရွေးပေးသည့် ရွှေချည်ထိုးချိတ်ပန်းရောင်ဝတ်စုံကိုဆတ် မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးဖွေးနေအောင်လိမ်းပြီး၊ ခေါင်းပေါ်မှာ စံပယ်ပန်းများ ဝေနေအောင်ပန်ကာ ဖိုးသာခင်ကို ကြိုမည်ဆိုပြီး ရွာထိပ်က

ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်တွင် သွားထိုင်နေနေတတ်ပါသည်။ မိဘများက ညနိုးချုပ်၍ လိုက်လံခေါ်မပင် ငေးကြောင်စွာဖြင့် ပြန်လိုက်ခဲ့ပါသည်။ သူ့စိတ်ကလေးမှ တည်ငြိမ်ပါစေတော့ဟူ၍ သင့်တော်သည့်သူဖြင့် ပေးစားမည်ဆိုသော်လည်း လုံးဝလက်မခံဘဲ ဖိုးသာခင်ကို တစ်ဆာလွမ်းဆွတ်ရသည့် စိတ်နှင့်ပင် ချစ်သူဆုံးပါးပြီး တစ်နှစ်အကြာ ချစ်သူနောင်ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားခဲ့တော့သည်။

ချစ်တတ်လွန်းသူ၊ သစ္စာကြီးသူ မလေးစိန်၏ ဂူနှင့် ချစ်သူအတွက် အသက်စွန့်ပြီး ငွေရှာဖို့ကြိုးစားခဲ့သော ဖိုးသာခင်တို့၏ ဂူကို ရွာထိပ်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်မှာပင် ယှဉ်တွဲ၍ မြှုပ်နှံစေခဲ့ပါသည်။

ဘဝသံသရာစက်ဝိုင်းသည်ကား နိဗ္ဗာန်မရမီစပ်ကြား ထပ်ကာထပ်ကာ လည်ပတ်နေမည်သာတည်း။ ဘဝဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းတရားများ မကျန်ဆုံးသရွေ့ ဆက်ကာဆက်ကာ ဘဝသစ် ဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။ သံသရာခရီးသည်များဖြစ်သော ကျွန်မတို့သည်လည်း...။

■ မာလာရုံ

(ဝတ္ထုပါ အကြောင်းအရာများထဲမှ ဖိုးသာခင်တစ်ဖြစ်လဲ မြလေးငယ်မှာ စာရေးသူ၏မိခင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဤဝတ္ထုဖြင့် မိခင်ကြီးအား ကန်တော့ပန်းဆင်အပ်ပါသည်။)

အိမ်စိုင်းဆောင် အောင်တုံဆေး

ပင်ရင်း - အောင်နန်းရပ်၊ မိုးကုတ်မြို့။ ၀၉-၆၅၃၈၄၀၅

ခရီးလွန်နေ၍ သည်ကနေမှပဲ အိမ်သို့ ပြန် ဖြစ်တော့သည်။

အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ကြားရသည့်စကားက နားဝမှာ မသက်သာ။ ခြေရင်းအိမ်က ဖိုးကဲလေး တစ်ယောက် မနေ့က ပျားတုပ်ခံရသည်ဆိုပဲ။ ရင်ထဲမှာ အတော်ကလေး ထိတ်သွားရသည်။ ပျားတို့၊ ပိတုန်းတို့ ဆိုသည်မှာ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ မဟုတ်ပါလား။ သည့်အတွက် ဖိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ခြေရင်းအိမ်သို့ကူးခဲ့သည်။
“ဟင်...ဖိုးကဲလေး...”

ကြားရသည့်သတင်းနှင့် မြင်တွေ့ရသည့် မြင်ကွင်းက မကိုက်ညီ။

ဘာကြောင့်ဆို ပျားဆိပ်ကြောင့် အိပ်ရာထ လဲနေရမည့် ကလေးငယ်သည် ယခုမှ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်

ဖြင့် ဆော့ကစားမပျက်။ ပျားတုပ်ခံရတာကော ဟုတ်များမှ ဟုတ်ပါ့မလားဟု သံသယဝင်ချင်စရာ။ သည်တုန်းမှာပင် ဖိုးကဲလေး၏မိခင်က စကားဆိုလေသည်။

“အံ့ဩနေသလား အစ်ကို၊ ညီမလေးတို့လည်း ဖြစ်ဖြစ်ချင်း ပူထူသွားတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘဲ ဆေးခန်းသွားမလို့လုပ်တုန်း အိမ်ရှေ့အိမ်က ဘကြီးဖြိုး ရောက်လာပြီး ဆေးခဲလေးတစ်ခဲကို ကျောက်ပျဉ်ပေါ်ကိုသွေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်တယ်။ ဖိုးကဲလေးကလည်း အင်တိုက်သွားတော့တာပဲ။ နောက်တစ်ကြိမ်လည်းလိမ်းလိုက်ရော ဘာမှမဖြစ်တော့သလို ပျောက်သွားတော့တာပဲ အစ်ကိုရဲ့”

“ဟဲ့...တော်တော်လည်းစွမ်းပါလား။ ဘာဆေးများလဲ ညီမရဲ့...”

“ဒေါ်စိန်ရင်ရဲ့ မရှေ့တံဆိပ် မန်းဆေးခဲ တဲ့ အစ်ကိုရဲ့ ပျား၊ ပိတုန်း စတဲ့ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါတွေ ကိုက်ခဲတာကို နိုင်တဲ့ အပြင် ခြင်ကိုက်ခဲရတာ၊ ပိုးကောင်ကိုက်ခဲရတာ၊ လူငယ်တွေ၊ ဝက်ခြံ၊ မိတ်ဖု၊ သွေးယား၊ ဆီပု၊ ရေနွေးပူလောင်၊ ဆီးချိုကြောင့် အနာ ချက်တာ မန်းအနာပေါက်တာတွေလည်း နိုင်တယ်ဆိုပဲ”

“ဟာ...တယ်ဟုတ်တဲ့ ဆေးပါပဲလား”

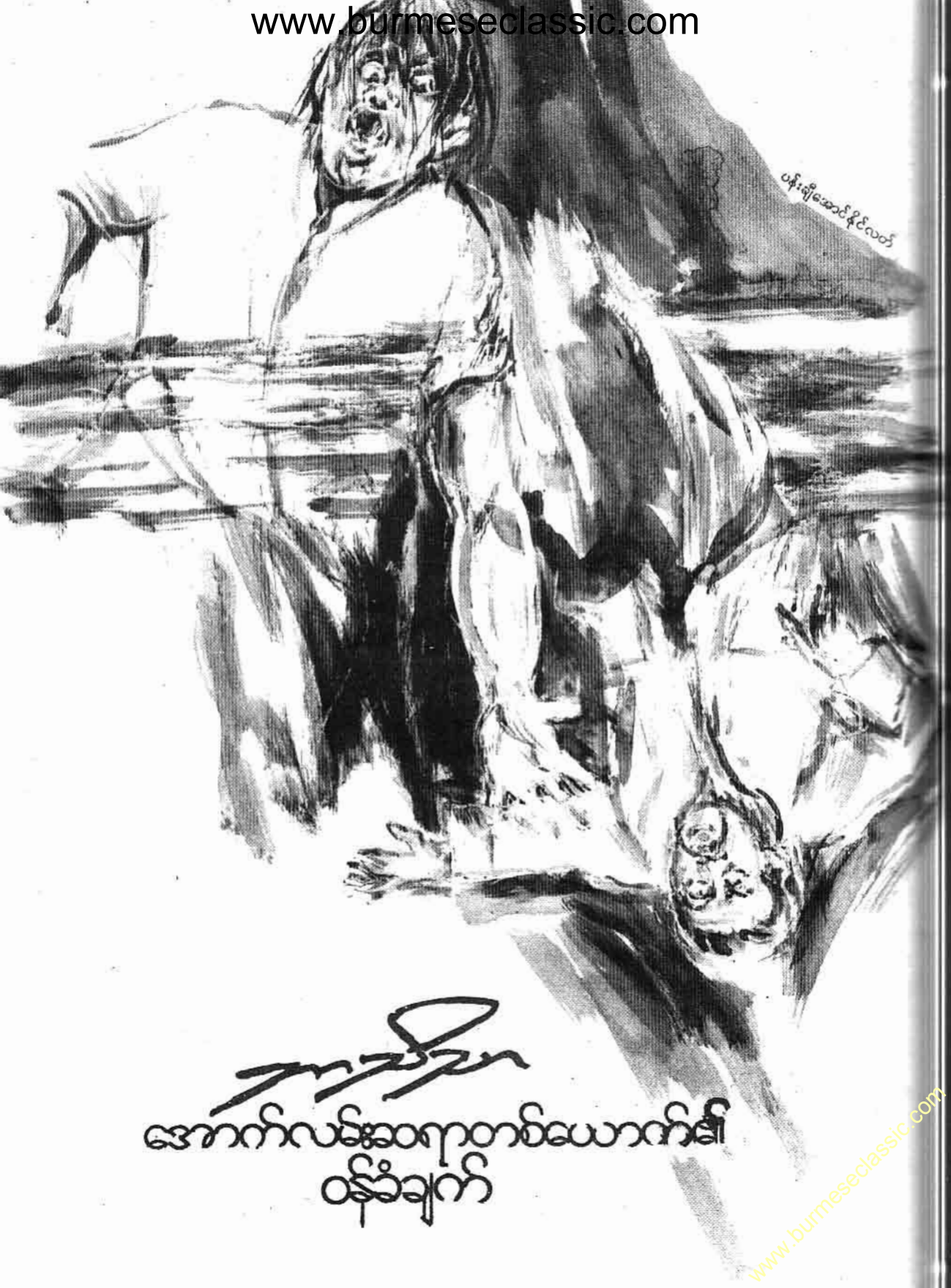
“ဒါတင်မကသေးဘူး အဖြေကျော်ဆေး ဆိုတာလည်း ရှိသေးတယ်။ သွေးတိုး၊ ဆီးချို၊ အစားမှာ၊ ဆေးမှာ၊ မူးမော်၊ အနံ့၊ အစားအိမ် လေထိုးလေအောင့်၊ အဆိပ်အတောက်ရှိတဲ့ အစာတွေအပြင် သတ္တဝါတွေရဲ့ ကိုက်ခဲမှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့အနာတွေကိုတောင် သက်သာပျောက်ကင်းတယ်တဲ့။ ထိခိုက်ရှနာများကတော့ ပျင်းတောင် ပျင်းသေးတယ် အစ်ကိုရဲ့”

“တယ်လည်းကောင်းတဲ့ ဆေးပါပဲလား ဘယ်မှာများ ဝယ်လို့ရနိုင်မလဲဟင်၊ လူတိုင်း ဆောင်ထားနိုင်လို့ပါ”

“ညီမလေး မှတ်ထားတာကတော့ ပင်ရင်းဌာနဟာ မိုးကုတ်မြို့ အောင်နန်းရပ်မှာ။ (ဖုန်း-၀၈၆-၂၀၁၁၀)ဖြစ်ပြီး တိုင်းရင်းဆေးဝါး နှစ်ပုံတင်အမှတ် TMR 012013(0516) နဲ့ ထုတ်လုပ်ထားတာ အစ်ကိုရဲ့...”

“ဟုတ်ပြီပျား အစ်ကိုတော့ အများအကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုးဆောင်ဆိုသလို နီးစပ်ရာကို သတင်းကောင်းလေး ဖြန့်ပေးရဦးမယ်ဟေ့”

“ကောင်းတာပေါ့ အစ်ကိုရယ်”

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

Handwritten signature

အောက်လမ်းဆရာတစ်ယောက်၏
ဝန်ခံချက်

ညနေ မိုးချုပ်စအချိန်
တွင်ဖြစ်သည်။ ဆောင်းနှောင်း
ရာသီတွင် ဖြစ်သော်လည်း ရခိုင်
ရိုးမကြီး၏ ဂုဏ်သတ္တိကြောင့်
သိပ်ပြီး အအေးမလျော့သေးပေ။
ထို့ကြောင့် အိမ်တိုင်းက မီးလင်း
ဖိုလေးများသည်လည်း လင်း
လက်လာကြလေသည်။ ညနေ
စာ ကမင်းစားသောက်ပြီးနောက်
မီးလင်းဖိုလေးနားမှာပင် ဝိုင်းထိုင်
၍ မီးလုံကြရသည်။

တောဝက်တစ်အုပ်ဝင်လှောင်လည်း
ကြံတစ်ခင်း။ လယ်တစ်ပွဲ ပြောင်
စင်လောက်သည်။

မောင် မြ သင်း တို့
ကာလသားတစ်စု လမ်းလျှောက်
ထွက်လာကြသည်။ မချောများ
ဆီကို (တောရွာကာလသားတို့
သဘော)အပျိုလှည့်ရန်သွားရ
ကောင်းမလား။ ကြံခင်းစောင့်များ
ဆီကို ကြံသကာစားရင်း ကြံစုပ်
ရင်းသွားရကောင်းမလား စဉ်းစား

အောက်လမ်းဆရာတစ်ယောက်၏ ဝန်ခံချက်

ဘာသာ

မောင်မြသင်းတို့ အမ်း
မြို့နယ်သည် ရခိုင်ရိုးမ၏တောင်
ခြေတွင် တည်ရှိပြီး မြို့နယ်၏
တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည်ပင် ရိုးမ
ကြီး၏အတွင်း ဝိုင်းတောင်စွယ်၊
တောင်တန်း၊ တောင်ခြေများနှင့်
ဆက်စပ် လျက် ရှိ သည်။
ထို့ကြောင့် မောင်မြသင်းတို့ ရွာ
နေလူစုများသည်လည်း ရခိုင်ရိုးမ
ထဲတွင် နေထိုင်ကြသော စိုင်း
တောင်ချင်းလူမျိုးများကဲ့သို့ပင်
အအေးဒဏ်ကို ထပ်တူမျှဝေ
ခံစားကြရသည်။

တိုင်ပင်ကြသည်။ စိတ်တူ
သဘောတူကျသည့် ဘက်ကို
သွားကြမည်ဖြစ်သည်။

မချောများဆီကို သွား
လျှင် ချစ်စကား ကြိုက်စကား
ပြောရမည်။ ကြံခင်းစောင့်တဲများ
ဆီကိုသွားလျှင် ကြံစုပ်ရမည်။
သကာစားရမည်။ မုဆိုးများ
တောဝက်ရလျှင် တောဝက်
ဖျက်ရာ၌ ဝင်ကူပေးခြင်းဖြင့်
တောဝက်သားလည်းရလာနိုင်
သည်။ ထို့ကြောင့် မချောတို့ဆီ
ကို အပျိုလှည့်ရန် သွားမလား။
ကြံခင်းစောင့်တဲများဖက်ကို သွား
မလား။ မည်သည့်ဘက်ကို သွား
သည်ဖြစ်စေ အချည်းအနီးတော့
မဖြစ်နိုင်။ မောင်မြသင်းတို့အုပ်
စုမှာ လူငါးယောက်ဖြစ်ပြီး
ကာလ သား များ ဖြစ် သည့်
အလျှောက် ချစ်စကား ကြိုက်
စကားပြောရမည့် မချောတို့ဆီ
ကိုသာ သွားလိုသူက များနေ
သည်။

ရွာနှင့်တစ်ခေါ်မျှဝေး
သော တောစပ်တောင်ခြေများ
ဆီက လူများ၏ အော်ဟစ်သံ၊
ကျွဲချိုပတိုး မုတ်သံ၊ ကုလား
တက်ခေါက်သံ၊ တုံးမောင်းများ
ထုသံစသည်တို့ကိုလည်းကြားနေ
ရသည်။ ညတွင် တောဝက်များ
ဆင်းလေ့ရှိ၍ ကြံခင်းစောင့်တဲ၊
လယ် (ကောက်ကြီးစပါးခင်း)
စောင့်တဲများဆီကဖြစ်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ရွာ သားကြီးများ အချို့ ဟိုပြေး လိုက်။ သည်လာလိုက်လုပ်နေ ကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ချို့ မီးလှုံနေရင်းက မတ် တတ်ရပ်ပြီးလည်း ဟိုဟိုသည် သည် လှမ်းကြည့်နေကြလေ သည်။ တစ်ချို့ကလည်း စူးစမ်း လိုသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ခြံပြင် သို့ ထွက်လာပြီး မတ်တတ်ရပ် ကာ တိုးတိုးပြောနေကြသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်မြ သင်းတို့လူစုလည်း လမ်းနေသော ခြေထောက်များရပ်သွားပြီး ပတ် ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်မိလျက် ဖြစ် သွား ကြ သည်။ တ ချို့ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်နေရင်းက စိတ်မပါစွာနှင့် မြန်ထိုင်သွားကြသလို တချို့ လည်း မီးဖိုနားမှခွာ၍ ခြံပြင်သို့ ထွက်လာနေကြသည်။

ရွာ ထဲ တွင် လူ များ အတော်လေးပင် လှုပ်လှုပ်ရှား ရှားဖြစ်နေကြသည်။ မောင်မြ သင်းတို့ ကာလသားတစ်စုက ရွာ၏ အထက်ပိုင်းသားလေး တွေဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု လျှောက်နေဆဲ ရွာလယ်ပိုင်း သားများ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဘာ ဖြစ်နေကြသည်ကို နားမလည် နိုင်ဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ခဏ အကြာတွင် ဦးသိန်းမောင် မီးရှူး ကြီးနှင့် လျှောက်လာနေသည် ကိုမြင်၍ ရွာလယ်ပိုင်း၌ ဘာ ဖြစ်နေကြသည်ကို မေးကြည့် မည်ဟု စိတ်ကူးပြီး မောင်မြသင်း တို့ လူစုရပ်ကြည့်နေကြသည်။

ထို့နောက် တစ်ဖက်

လမ်းချိုးမှ ထွက်လာသော ဦးလှ သောင်းက ဦးသိန်းမောင်ကို "သိန်းမောင် ဘာတဲ့"ဟု မေး လျှင် ဦးသိန်းမောင်က "ဝက် တောင်းကြီးလို့ ပြောစာယ်"ဟု တိတိတတ်တတ်ပြန်ဖြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် မောင်မြသင်းတို့လူစု ဝမ်းသာ သွားကြသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မောင်မြသင်းတို့ ကာလသား တစ်ရမှာ ညနေ ကာလသားစုံ လျှင် ညနက် ထမင်းချက်စားရန် တိုင်ပင်လေ့ရှိကြသည်။ ညနေ ထမင်းချက်စားလျှင် အများအား ဖြင့် ကြက်ခိုးကြရသည်ကများ သည်။ ကြက်ခိုးပြီး ကြက်သား ဟင်းနှင့်သာ မြိန်ရေရှက်ရေရော ချက်စားလေ့ရှိကြသည်။ သို့ သော် ဤသည်မှာလည်း ပြော သလောက်မလွယ်ပေ။

ကြက်ခိုးကောင်များ အဖိုအခက်အခဲမရှိသော်လည်း မောင်မြသင်းအဖို အခက်တွေ ရသည်။ မောင်မြသင်းက ကြီးစွဲ ခိုး မကျွမ်းကျင်ပေ။ ကြက်ခိုး မကျွမ်းကျင်၍ ပိုင်ရှင်မိလျှင် အရက်ကွဲအကျိုးနည်းဖြစ်မည်စိုး ၍ အိမ်က ကြက်ကို ယူချက်ရ သည်မှာလည်း မနည်းတော့ ထို့ကြောင့် ယခုဝက်တောင်းကြီး တစ် ကောင် ရကြသည် ဆို၍ မောင်မြသင်း အလွန်အမင် ဝမ်းသာသွားသည်။ ဝက်ဖျက် သည့်နေရာကို လိုက်သွားပြီး ဝင်ကူလျှင် ထမင်းချက်စားရန် ထမင်းတစ်နပ်စာအတွက်ရလာ နိုင်သည်။

ထိုသို့တွေးပြီး ဝက် မည်သည်အနားတွင် ဖျက်သည် ကိုသိလို၍ မောင်မြသင်းတို့လူစု ဦးသိန်းမောင်အား မေးရန် ဦး သိန်း မောင် ၏ အိမ် ဘက် ကို လျှောက်လာကြသည်။ ဦးသိန်း မောင် မီးလင်းဖိုနားတွင် ရေခွေး ထိုင်သောက်နေသည်ကို တွေ့ လျှင် မောင်မြသင်းက -

"ဦးသိန်းမောင်၊ တော ဝက်ရတာ ဘယ်မှဆိုးအဖွဲ့လဲ" ဦးသိန်းမောင် သောက် လက်စ လက်ကျန်ရေခွေးကို သွန်သိုလိုက်ပြီး ပြုံးသည်။

"မင်းတို့ကို တောဝက် ရတယ်လို့ ဘယ်သူပြောလို့လဲ" "ဟောဗျာ"

မောင်မြသင်းတို့အဖွဲ့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ကာ ကြောင်သွားကြသည်။

"ဦးလေးပဲ ခုတင်က ဦးလှသောင်းကို ပြောပြီးတော့"

"ငါပြောတာ အဲဒီဝက် ဖဟတ်ဘူး မကြာခင်က သေဆုံး သွားတဲ့ အောက်လမ်းဆရာ ဦး ဝက်တောင်းကြီးကို ပြောတာ။ အခု ရွာအောက်ပိုင်းက သူ့သမီး မသိန်းမြင့်ဆိုမှာ ဦးဝက်တောင်း ကြီး ဝင်ပူးနေတဲ့အကြောင်းကို ပြောတာကွ"

မောင်မြသင်း လူစု အမှောင်ထဲတွင် တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ ရယ်မိကြသည်။ ထို့နောက် ည နက် ထ မင်း ချက် ဟး မည် အကြောင်းကိုမေးပြီး တိုင်ပင် ထားကြသကဲ့သို့ပင် ဦးဝက် တောင်း ကြီး ဝင် နေ သည့်

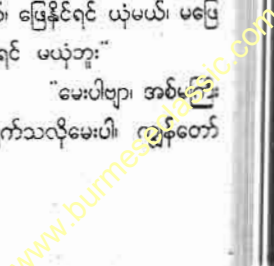
မသိန်းမြင့်အိမ်ဖက်သို့ ပြေးကြ လေသည်။ လူငယ်တွေဆိုတော့ လည်း တ စွေ ဝင် ပူး သည့် အကြောင်းကို အထူးအဆန်း ဖြစ်ကာ ကြည့်ချင်နေကြသည်။

မသိန်းမြင့်၏အိမ်ပေါ် တွင် လူ့ဆယ်ယောက်ကျော်မျှ ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုလူစုထဲတွင် သူတို့ဆွေမျိုး သားချင်းများက တစ်ဝက်ကျော် ပါသည်။ ဆွေမျိုးများအားလုံးပင် မျက်နှာမကောင်းဖြစ်နေကြသည် ကို တွေ့ရသည်။ ဦးဝက်တောင်း ကြီးသရဲဖြစ်နေသဖြင့် ရက်နေ ကြဟန်ရှိသည်။

မသိန်းမြင့်၏တစ်ကိုယ် လုံး ချွေးပြန်နေသည်။ အနားက သူ၏ဝမ်းကွဲအစ်မတစ်ယောက် ယပ်ခတ်ပေးနေသည်။မသိန်းမြင့် မျက်စိမိတ်ထားပြီး အသက်ကို မြင်းမြင်း ရှူရှိုက်နေသည်။ ဦး ဝက်တောင်းကြီး၏အစ်မကြီး ဖြစ် သက မသိန်းမြင့်၏အနားတွင် ထိုင်ပြီး ဦးဝက်တောင်းကြီး ဝင်ပူး နေသော မသိန်းမြင့်အား မေး မြန်းကြည့်နေသည်။

"အခု ဝင်ပူးနေသော ဝက်တောင်းကြီးဆိုပေမယ့် ငါ မယုံသေးဘူး။ အတည်လဲ မပြ သေးဘူး။ ဒါကြောင့် ဟုတ် မဟုတ် အတိအကျသိရအောင် ဝက်တောင်းကြီး မသေခင် ငါနဲ့ လျှို့ဝှက်ပြောထားတဲ့ စကားတစ် ခုရှိတယ်။ အဲဒီစကားကို မေး မယ်။ ဖြေနိုင်ရင် ယုံမယ်။ မဖြေ နိုင်ရင် မယုံဘူး"

"မေးပါဗျာ၊ အစ်မကြီး ကြိုက်သလိုမေးပါ။ ကျွန်တော်

ဖြေနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဝက်
တောင်းမှ ဝက်တောင်းကြီးအစစ်
ပါ။ အမလေးဗျ - အမလေးဗျ။”

“ဝက် တောင်း ကြီး
မသေခင် တစ်ပတ်လောက်က
ဝက်တောင်းကြီးရဲလက်ရှိအလုပ်
ကို ငါမကြိုက်သလို ဘာသာရေး
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါပြောခဲ့တာ
တစ်ခုရှိတယ်။ ဝက်တောင်းကြီး
ကလဲ လက်ခံတယ်။ ငါပြောတဲ့
အတိုင်းလိုက်နာပုံမယ်လို့ဆိုတယ်။
အဲတာ ဘာလဲ၊ ပြောစမ်း။”

မ သိန်း မြင့် သည်
အသက်ကို မှန်မှန်ရှုရှိုက်ပြီး-

“မကြီးက ကျွန်တော်
သရဏာကိုဖျက်ပြီး အောက်
လမ်း ပညာ တွေ လုပ် နေ တာ
မကြိုက်လို့ အောက်လမ်းပညာ
တွေကို စွန့်လွှတ်ပါ။ မပျား မနာ
မသေခင် သရဏာကို ဆောက်
တည်ပြီး ဒါန၊ သီလတွေကို
တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ပါလို့ဆိုပါ
တယ်။ ကျွန် တော် က လည်း
လက်ခံပါတယ်။ ဆင်းရဲဒဏ်ကို
မခံနိုင်လို့သာ အပင်ပန်းခံပြီး
လုပ်မစားချင်လို့သာ ဒီအောက်
လမ်းပညာနဲ့ လုပ်စားနေတာပါ။
အဆင်ပြေတဲ့ တစ်နေ့ကျရင် ဒီ
မကောင်းတဲ့ပညာကို စွန့်ပြီး
မိဘတို့ဗုဒ္ဓဘာသာထုံးစံအတိုင်း
ကျင့်ဝတ်တရားတွေကို ပြန်လည်
ကျင့်ဆောင်ဖို့ စိတ်ကူးရှိပါတယ်။
ဒါကြောင့်မို့လို့ မမကြီးပြောတာ
ကို ကတိပြုပြီး အောက်လမ်း
ပညာကို စွန့်ပယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူး
တဲ့စကားတွေပါ။ အမလေးဗျ -
အမလေးဗျ။”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီ

စကားတွေကို ငါပြောခဲ့ဖူးတယ်။
ပြီးတော့ နင်အောက်လမ်းပညာ
ကို စွန့်လွှတ်ပြီးနောက် နင်ကို
လူအများက ယုံကြည်ပြီး အမြင်
ရှင်းသွားအောင် တစ်ခုဆက်လုပ်
ရမယ်လို့ ငါပြောခဲ့ဖူးတာရှိတယ်။
အဲတာကော ဘာလဲပြောစမ်း။”

“ဟုတ်ကဲ့ - မမကြီး
ကျွန်တော်ကို အောက်လမ်းပညာ
စွန့်လွှတ်ပြီးနောက် လူတွေယုံ
ကြည်ပြီး အမြင်ရှင်းသွားကြ
အောင်အနည်းဆုံး ဒုလ္လဘရဟန်း
ဆယ်ရက်လောက် ဝတ်လိုက်
ပါလို့ ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ အမလေး
ဗျ - အမလေးဗျ။”

“မှန်တယ်” ဟု ပြော
ကာ အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်မြင့်
ငို၏။ သူမောင်ဦးဝက်တောင်းကြီး
“မြင့်ကို သနားလည်း သနား။
ရှက်လည်း ရှက်၍ဖြစ်မည်ထင်
သည်။ တစ်အောင်ကြာအောင်
တိတ်ဆိတ်နေကြတုန်းမှာပင်
“အမလေးဗျ - အမလေးဗျ။”ဟု
ဦးဝက်တောင်းကြီး ဝင်ပူးနေ
သော မသိန်းမြင့်က ဂေအော်
ပြန်လေသည်။

“ဝက်တောင်းကြီး နင်
ခဏခဏ ဘာဖြင့်လို့ ထအော်
နေတာလဲ”ဟု ဒေါ်စိန်မြင့် မျက်
ရည်သုတ်ရင်းက မေးသည်။
မသိန်းမြင့်က အသက်ကို ပြင်း
ပြင်း နှစ်ချက်မျှ ရှုရှိုက်လိုက်ပြီး

“ကျွန်တော်ပညာဆိုးနဲ့
သတ်တဲ့လူများထဲက အချို့သရဲ
ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်ကို ပြန်နှိပ်စက်
ကြတယ် မမကြီးရဲ့။ အဲဒီအထဲ
မှာ လူခိုက်ကြီး ဦးပုလုက အဆို
ဆုံးပါ။ သူ့ကို ကျွန်တော်သတ်ခဲ့

တုန်းက ရိုးရိုးသတ်နည်းမျိုး
မဟုတ်ဘူး။ သူက ကျွန်တော့်ကို
တမင်တကာ သတ်ဖို့လာတဲ့သူ
ဆိုတာသိလို့ ရန်ငြိုးထားပြီး
မသေမရှင်နှိပ်စက်ပြီးမှ သတ်ခဲ့
တာပါ။ သတ်ပုံက ကျွန်တော်
ဆရာလုပ်ပေးလိုက်တဲ့ အရပ်
ကလေးမှာ သူ့လိပ်ပြာကို သွင်း
ပြီး ဆူးနဲ့မသေမချင်း ထိုးသတ်
ခဲ့တဲ့အတိုင်း သူက အခု
ကျွန်တော့်ကိုလဲ အဲဒီလို ဆူးနဲ့
ထိုးထားပြီး အမြဲတမ်း နှိပ်စက်
နေပါတယ်။ အမလေးဗျ - အမ
လေးဗျ။”

“မြစ်ရေလေ ဝက်တောင်း
ရယ်” ဟုဆိုကာ ဒေါ်စိန်မြင့်
ရိုက်၍ငိုလေသည်။

“ကျွန်တော်သတ်ခဲ့တဲ့
အထဲက သရဲဖြစ်နေကြတဲ့ လူ
အားလုံးဟာ ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်း
နှိပ်စက်နေတဲ့အပြင် သရဲကြီး
ဦးပုလုဟာလဲ ကျွန်တော့်ကိုယ်
ကို ကန်လန်ကျအောင် ဆူးနဲ့
ထိုးပြီး ခဏခဏလှည့်နေတယ်။
ဒါကြောင့် အောက်လမ်းပညာနဲ့
အသက်မမွေးကြပါနဲ့။ အောက်
လမ်းပညာနဲ့ အသက်မွေးကြတဲ့
လူအားလုံးဟာ သေပြီးနောက်
သရဲသာဖြစ်ကြရပြီး ကိုယ်လုပ်
ခဲ့ဖူးတဲ့လူတွေကလဲ သရဲဖြစ်ကြ
ကိုယ်ကို အလှည့်ကျပြန်ပြီး နှိပ်
စက်တာကို ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီး သရဲ
သက်ကုန်တဲ့အထိ ခံကြရတယ်။
သရဲသက်ကုန်ပြီးနောက် ငရဲကို
ဆက် ကျ ရ ဦး မယ် ဆို တော့
အတော့ကို ကြောက်စရာ
ကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်
ဝမ်းတစ်ခါးတစ်ဝမ်းစာကိုငံပြီး

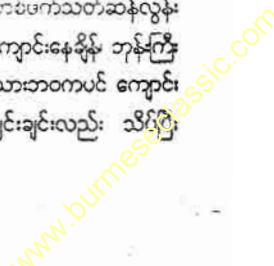
အောက်လမ်းပညာကို မလုပ်ကြ
ပါနဲ့လို့ ပြောပေးပါ။ အမလေးဗျ
- အမလေးဗျ။”

“ဒုက္ခများနောက်ထပ်တယ်
ဝက်တောင်းကြီးရယ် ဒီတော့ နင်
ဒီဘဝဆိုးကြီးက ကျွတ်လွတ်
သွားအောင် တို့က ဘာလုပ်ပေး
ရမှာလဲ ပြောပါ။ ချက်ချင်းလုပ်
ပေးပါမယ်။ နင်ခံစားနေရတာကို
မကြားရဲလွန်းလို့”

“ဟုတ်ကဲ့ - ကျွန်တော်
ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်ကသာ ဒီ
မကောင်းပညာဆိုးဘက် ကူး
ပြောင်းလာတဲ့လူဖြစ်လို့ ဥပုသ်
ဖောက်ရောက်တိုင်း ဥပုသ်ကျောင်း
ကို သတိရပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်
ဆိုရင် သူများတွေ သီလ ယူလို့
တရားနာလို့ရှိကြလိမ့်မယ်လို့
သတိရခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်လေး ရှိ
နေတာကြောင့် ဥပုသ်နေတစ်
ရက်တော့ ကျွန်တော် သက်သာ
ခွင့်ရပါတယ်။ အခြားဂေဝတို့မှာ
တော့ အချင်းချင်းသရဲတွေဆိုမှာ
အနှိပ်စက်ခံနေရလွန်းလို့ သာဓု
ခေါ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်
ဥပုသ်နေတစ်နေ့မှာပဲ ရဟန်း
အသုံးအဆောင် (ပရိက္ခရာ ပိဋ
ကတ်စာအုပ်စသည်) တစ်ခုခုကို
လှူဒါန်းပြီး အမျှဝေပေးရင် ကျွန်
တော် ကျွတ်လွတ်နိုင်ပါတယ်။
အမလေးဗျ - အမလေးဗျ။”

* * *

ဦး ဝက် ကောင်း ကြီး
ကား ငယ်စဉ်ကပင် အတ္တကြီး
သည်။ တစ်ဖက်သတ်ဆန်လွန်း
သည်။ ကျောင်းနေချိန် ဘုန်းကြီး
ကျောင်းသားဘဝကပင် ကျောင်း
သားအချင်းချင်းလည်း သိပ်ပြီ။

တည်သည်ဟူ၍မရှိပေ။ ထစ်ခဲနဲ့ ဆို ရန်ဖြစ်တတ်သည်။ ရန်ဖြစ် လျှင်လည်း ထိပ်ကွဲ ခေါင်းပေါက် ဖြစ် သည် က များ သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့မှာ တစ်ယောက် တည်းသာနေရသည် ဆရာတော် ဆုံးမသည်ကိုလည်း သိပ်ပြီး မနာ ခဲ။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဆီမှာ လည်း မကြာခဏ အရိုက်ခံရ သည်။

ဆရာတော်ကိုလည်း သိပ်ပြီး ကြောက်ရွံ့လေးစားခြင်း မရှိပေ။ တစ်ကျောင်းလုံးနှင့် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေသော် လည်း သူ့သာမန်သည်။ သူ သာ ကောင်းသည်။ သူ့မှာ အပြစ်မရှိ ဟု ထင် နေ တတ် သည်။ ဆရာတော်မှစ၍ အခြားလူ တစ်ယောက်မျှ မကောင်း။ သူများ မကောင်း၍ ရန်ဖြစ်ရ သည်ဟုဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်း နေသက် တစ်လျှောက်လုံးတွင် သူ၏မကောင်းသော စာရိတ္တ ကြောင့် အပေါင်းအသင်းကင်းခဲ့ သလို ကျောင်းမှထွက်ပြီးနောက် ကာလသားအရွယ်တွင်လည်း အချင်းချင်း လူပျိုကာလသားများ နှင့် အဆင်မပြေပေ။ တောရွာ တို့ ထုံးစံအတိုင်း လူပျို၊ အပျို များ ရပ်ရွာကောင်းကျိုးများကို ဆောင်ရွက်ကြရသည့် အလှူပွဲ များတွင် ထင်းခွေ၊ ရေခပ်၊ လမ်း ပြင်၊ တံတားထိုးစသောလုပ်ငန်း များတွင်လည်း သူဝင်မလုပ်ပေ။

မိုက်ရှူးရဲဆန်ကာတစ် ရွာနှင့်တစ်ယောက်၊ တစ်ရာဝါး ကို တစ်လုံးတည်း ကန်သကဲ့

သို့ တစ်ယောက်တည်း တထီး တည်းနေသည်။ ထို့ကြောင့် အခြားလူများကလည်း သူ့ကို ရွံ့ မုန်းပြီး အဆက်အဆံ့ဖြတ်ကာ ကင်းကင်းနေကြသည်။ သူသည် အချင်းချင်း လူပျို၊ အပျိုများနှင့် သာ အဆက်အဆံ့ကင်းသည် သာမကဘဲ ဆွေမျိုးသားချင်းများ နှင့်လည်း မတည့်ပေ။

အဆိုးဆုံးဖြစ်ရပ်တစ်ခု က သူမိဘများ ကွယ်လွန်ပြီး နောက် အမွေခွည်းဝေရာတွင် ဖြစ်သည်။ ဦးဝက်တောင်းကြီးက မိသားစုမွေးချင်းများထဲတွင် သူ က အငယ်ဆုံးဆိုပြီး မတရား သိမ်းမှုတွေများလာသည်။ အ တွင်းပစ္စည်းရော၊ အပြင်ပစ္စည်း ဖြစ်သည့် လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ကိုင်းကျွန်းများကိုပါ သူက အငယ်ဆုံးဟူသော ဂုဏ် ပုဒ်ကိုထောက်ပြပြီး ဆုကောက် သည်ကများလာသဖြင့် စကား များရင်းက စားဆွဲ တုတ်ဆွဲ ဖြစ်လာကြသည်။

ထို့နောက် ညီအစ်ကို မောင်နှမချင်း သေပွဲအထိဖြစ် မည့်အခြေအနေတွင် ဦးဝက် တောင်းကြီးနေ၍မရတော့ဘဲ ဘင်္ဂလားဘက်သို့ ထွက်သွား လေသည်။ လေးငါးနှစ်ပျောက် နေပြီးနောက် ပြန်ရောက်လာရာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်၊ ဗေဒင် ယတြာ၊ မှော်၊ အောက်လမ်းစ သော ပညာရပ်အတော်များများ ကို တတ်မြောက်လာလေသည်။

သို့သော်လည်း ဆိုခဲ့ သည့် ပညာရပ်များကို ဆရာ ကောင်းတို့ထံ၌ ဝီထိပေါက်အောင်

တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်ခြင်း မရှိ ဘဲ သူ၏စရိုက်နှင့် ညီသော အောက်လမ်းပညာတစ်ခုကိုသာ တတ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အစ ကပင် သွေးနိုး သွေးဝေးများနှင့် အဆင်မပြေရှိလာခဲ့ရာ ယခုသူ တတ်မြောက်လာသော ပညာမှာ လည်း လူအများအော့နလုံးနာ သည့် ပညာရပ်ဖြစ်နေပြန်၍ သူ သည် သူ့ကိုယ်သူ နားလည်ပြီး ရွာသူရွာသားများနှင့် ခပ်ကင်း ကင်းဖြစ်စေရန်အတွက် ရွာ အောက်ဖက်ကနေရာတစ်ခုတွင် ဥယျာဉ်လုပ်ရင်း မိသားစုနှင့်နေ သည်။ ထို့နောက် သူ့ပညာဆိုးကို လည်း ဆက်လုပ်သည်။

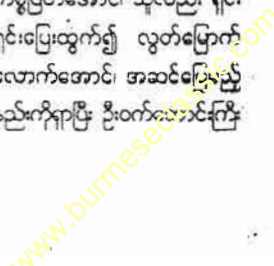
သူ့ဆေးကုသည် က သွေးရိုးသားရိုးဖြစ်သည့် ရောဂါ ရှင်များကနည်းပြီး ပယောဂ ကြောင့်ဖြစ်သည့် ရောဂါရှင်တွေ ကသာ၍များသည်။ သူနှင့် မတည့်သူများကိုလည်း သူ၏ ပညာဆိုးဖြင့် လုပ်လေ့ရှိသည်။ သူ လုပ်ထားလျှင် အခြားဆရာ များနှင့်ကုသော်လည်း မကောင်း၊ သူ့ကိုပင်ကုမှ ကောင်းလေသည်။ သူနှင့် မသင့်သောသူများကို ထိုသို့ လုပ်ရင်းက နောက်ပိုင်း တွင် သင့်သူရော၊ မသင့်သူများ ကိုပါ သူ့ဆေးကုရန်အတွက် ပညာဆိုးနှင့် လုပ်လာလေသည်။ ထိုသို့ လုပ်ပန်များ၍ ကြာလာသောအခါ ရွာ သူရွာ သားများက သူ့အကြောင်းကိုသိ လာ ကြ လေ သည်။ ရွာ သူ ရွာသားများ အကောင်းနေရင်း က ကောက်ကာငင်ကာ ပျက်စိ စူးခြင်း၊ ဗိုလ် အာဇံခြင်း၊

လန်ဖျတ်ပြီး ဖျားခြင်းစသော ရောဂါများဖြစ်လျှင် အခြားဆရာ များကို ခေါ်ကုသော်လည်း မ ကောင်းဘဲ သူ့ခေါ်ကုမှ ကောင်း၊ သဖြင့် ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ လုပ်ရပ်များက ထင်ရှားလာလေ သည်။

ဦးဝက်တောင်းကြီး ပညာဆိုးနှင့်လုပ်၍ အများအား ဖြင့် ဖြစ်တတ်ကြသည်ကလည်း ခေါင်းကိုက်၊ ခေါင်းမူး၊ ဗိုက် အောင့်၊ ခါးနာစသောရောဂါများ ပင် ကောက်ကာငင်ကာဖြစ်လေ့ ရှိသည်။ ထိုရောဂါများဖြစ်၍ ဆရာခေါ်ပြီး ဆေးထိုးသော် လည်း မတိုးတော့ပေ။ ဦးဝက် တောင်းကြီးကို ခေါ်ကုမှ ယူပစ် သလို ချက်ချင်းပျောက်လေ သည်။

ထို့ကြောင့် ရွာသားများ က ဦးဝက်တောင်းကြီးကို အလွန်အမင်း ဒေါသထွက်ပြီး အပြတ်ရင်းရန် တိုင်ပင်ကြသည်။ သို့သော်လည်း ရွာသားများထံ တွင် စွမ်းနိုင်လောက်သော လူ စွမ်းကောင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် နယ်ကျော် လူဆိုးကြီး ဦးပုလုကို ပင် အကြွေးငွေပေးပြီး သွားရား ကြရသည်။

ဦးပုလုက ချက်ချင်း လိုက်ပါလာသော်လည်း ပေါ် တင်သတ်လျှင် ပြစ်မှုထင်ရှား မည်စိုး၍ ချက်ချင်းမလုပ်ရဲသေး ပေ။ ဦးဝက်တောင်းကြီးလည်း ကိစ္စပြတ်အောင်၊ သူလည်း ရှင်း ရင်းပြေးထွက်၍ လွတ်မြောက် လောက်အောင်၊ အဆင်ပြေသည့် နည်းကိုရှာပြီး ဦးဝက်တောင်းကြီး

ကို သုတ်သင်ပြီးနောက် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်မည်လမ်းစများကို လိုက်ကြည့်နေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူ့မွေးထားသော မကောင်းဆိုးဝါးများမှတစ်ဆင့် သူ့ကိုဦးပုလုအမည်ရှိ လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် သတ်ဖြတ်ရန်ကြံစည်နေသည်ကို ဦးဝက်တောင်းကြီး သိသွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် ဦးဝက်တောင်းကြီးက လက်ဦးမှုယူ၍ ပညာဆိုးနှင့် ဦးပုလုအား လုပ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးပုလုသည် မျက်စိဖူးလာလိုက်၊ ခေါင်းကိုက်လိုက်၊ ဖိုက်အောင်လိုက်နှင့် မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင်၊ ဆယ့်ကိုးရက်မျှ လုံးလိမ့်အော်သည် နေရင်းကသာ အသက်ထွက်သွားလေသည်။ ဦးပုလု၏ အလောင်းကို သူ့ဆွေမျိုးများက လာသယ်ယူသွားကြ၍ ဦးဝက်တောင်းကြီး ဘာမျှလုပ်ချိန်မရလိုက်ပေ။

ဦးဝက်တောင်းကြီး စိတ်ကူးထားသည်မှာ ဦးပုလုသေလျှင် ဝိညာဉ်ကို သူ့ပညာနှင့် ခေါ်ယူမွေးထားပြီး နိုင်းစားမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ယခုမှ ဘာမျှလုပ်ချိန်မရလိုက်၍ ဦးဝက်တောင်းကြီးမှာ ထင်သလို မပေါက်ဖြစ်သွားရသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဦးပုလု သေသွားသဖြင့် ဦးဝက်တောင်းကြီးစိတ်ချသွားရသည်။

သူ့အသက်ကို မြွေမည် လှတစ်ယောက်ကို သူ့က အနိုင်ယူလိုက်နိုင်၍ နောက်ရန်ရှင်

သွားသလို အောင်နိုင်သူအဖြစ် ဖြင့်လည်း ဂုဏ်ယူနေမိသည်။ သူ့အပေါ်တွင် မကျေမနပ်ရှိနေကြသော ရွာသားများလည်း တော်ရုံနှင့် ခေါင်းထောင်နိုင်ဖွယ် မရှိပေ။ ရွာသားများကို သူ့က ငယ်နိုင်ဖြစ်နေ၍ သိပ်ပြီးလည်း ထည့်စဉ်းစားစရာမလိုတော့။

သို့သော် ရွာသားများကို စိတ်ချရသော်လည်း စိတ်မချရသည့် အကြောင်းတစ်ခုက ပေါ်ပေါက် ၍ လာ ပြန် သည်။ အကြောင်းမှာ ဦးပုလုသည် သေပြီးနောက်က သရဲဖြစ်သွားပြီး ဦးဝက်တောင်းကြီးအား ဒုက္ခပေးလေသည်။ အောက်လမ်းဆရာများ တစ္ဆေ သရဲများကို နိုင်သည်ဟုဆိုသော်လည်း မြေမြှုပ်သည့်နေရာက တစ်စုံတစ်ခုကို ရမသားဖြစ်သည်။

ယခုမှ ဦးပုလုကို သူ့ရွာမှာ သင်္ဂြိုဟ်သဖြင့် မည်သို့မျှ လုပ်၍မရပေ။ ဦးဝက်တောင်းကြီးလည်း ဦးပုလုတို့ရွာကို မသွားရဲပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးပုလုသေသွားသည်မှာ ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ (အောက်လမ်းပညာ)လက်ချက်ကြောင့်ဟု ဦးပုလု၏ဆွေမျိုးများ သိသွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးပုလု၏ဆွေမျိုးများကလည်း လူ့စိုက်များဖြစ်၍ ဦးဝက်တောင်းကြီး သူတို့ရွာကိုလာလျှင် တစ်စပီဖြစ်သွားအောင် လုပ်လိုက်ကြမည်မှာ မလွဲပေ။

ဦးပုလု သရဲကလည်း သူ့ရွာမှာမနေဘဲ ရန်ငြိုးရိသည့် ဦးဝက်တောင်းကြီးတို့ ရွာကိုသာ

ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လာလေသည်။ ထို့နောက် အိမ်မက်ထဲတွင် "ဝက်တောင်းကြီး မင်းကို ငါသတ်ဖို့လာခဲ့တာ၊ မင်းလွတ်အောင်သာပြေးတော့"ဟု ကျန်းသည်ဆို၏။ ဦးဝက်တောင်းကြီးကလည်း သူတတ်ထားသည့် ပညာနှင့်လုပ်သည်။ သို့သော်လည်း မရနိုင်ပေ။ ဦးပုလုသရဲကသာ အရပ်၊ အသံ၊ အနံ့စသည်ဖြင့် နည်းမျိုးစုံနှင့် ဒုက္ခပေးနေလေသည်။

ထို့ ကြောင့် ဦး ဝက်တောင်းကြီး၏ ကံနိမ့်ချိန်ဟုပင် ဆိုရမည်လောမသိ။ တစ်နေ့တွင် ဦးဝက်တောင်းကြီးသည် သူ့ဥယျာဉ်မှအထွက်၊ ရွာဖက်ကို ဖြတ်ထိုးထားသည့် တုံးတံတားလေးကို အလျှောက်တွင်နောက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆောင့်တွန်းလိုက်သလို ခံလိုက်ရပြီး တံတားအောက်ရှိ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်ကို ကျသွားလေသည်။

သူ့မိသားစုက ဝိုင်းအော်ကြ၍ ညီဖြစ်သူတစ်ယောက် ပြေးလိုက်လာပြီး ပွေ့ယူလိုက်ရာ ဦးဝက်တောင်းကြီးတစ်ကိုယ်လုံး ဖွဲ့အိတ်လိုဖြစ်နေလေသည်။ တုံးတံတား ဖြတ် ထိုး ထား သည့် ချောက်က မကျယ်သော်လည်း စောက်နက်လွန်း၍ ဦးဝက်တောင်းကြီးမှာသာ၍ပင် အထိနာလေသည်။

လက်၊ ခြေထောက်၊ ပေါင်၊ အားလုံး ကျိုးကျောသွားလေသည်။ ခေါင်းနှင့် ကိုယ်တွေမှာ လည်း ဇော် ရာ တွေ က အပြည့်၊ မျက်စိ၊ နား၊ နာခေါင်း

ပါးစပ်၊ နေရာအနံ့က သွေးများ မြင်မကောင်းအောင် ထွက်ကျနေလေသည်။ သို့သော်လည်း ဦးဝက်တောင်းကြီးက သူ့၏ဆေးစွမ်းကောင်းကြောင့်လောမသိ။ ချက်ချင်းမသေဘဲ စကားပြောနိုင်သေးသည်။

"ပုလု ငါ့ကို နိုင်သွားပြီ ဆေးမကျကြန့်တော့ မရဘူး။ သေမှာပဲ။ ငါသတိမထားမိလို့ ဒီကောင်လက်ချက်မိသွားတာ၊ သူ့သရဲလက်ဝါးကြီးနဲ့ တအားရိုက်ချလိုက်တာ ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ။ ငါ့ကိုယ် က တံ တား အောက်ကျောက်တုံးကြီးပေါ်လည်း သွားကျတော့ ပိုဆိုးတော့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် အခု ငါ့ကိုယ်တွေ ညက်ညက်ကျနေပြီ။ ဒါပေမယ့် မပူကြန့် ငါသေပြီးနောက် ဝိညာဉ်ဘဝမှာ ဒီကောင်ကို ကောင်းကောင်းကြီး အနိုင်ကျင့်လိုရတဲ့ နည်းရှိသေးတယ်။ ငါ့ခေါင်းအုံးအောက်က ကြုတ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဆေးလုံးလေးကို သွားယူကြစမ်း။ ငါ မသေခင် ငါ့ပါးစပ်ထဲချက်ချင်း ထည့်ကြစမ်း။"

ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ စကားအဆုံးမှာပင် သမီးငယ်ဖြစ်သူတစ်ယောက် အိမ်မက်သို့ ပြေးသွားလေသည်။ ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ အသက်ရုံခြင်းသည် ပိုပြန်ပြီး ပိုပြီးလည်းကြမ်းလာလေသည်။ ထို့နောက် အားယူရင်း တစ်ခုကို ဆက်ပြောပြန်သည်။

"အမှန်က ဒီပညာဆိုးဟာ ကောင်းတော့မကောင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ့သားသမီးတွေ

www.burmeseclassic.com

ကိုအမွေဆက်ခံတာ၊ မကောင်း တဲ့အလုပ်မှန်သမျှကတော့ အတုံ့ အလှည့်ဆိုတာရှိကြတာချည်း ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ငါလဲ ဒီပညာဆိုး ဝမ်းနော့ကိုယ်ခံရမယ် ဆိုတာသိလို့ မကြီးကလဲ ဒီ ပညာဆိုးကို စွန့်လွှတ်ခိုင်းနေ တာနဲ့၊ စွန့်လွှတ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ရောင်မရတဲ့ ပြဿနာ တွေကပေါ်ပေါက်လာ ပြန်တယ်။ အဲဒီနောက် တစ်ခုပြီး တစ်ခုဆက်သွားရင်းက ဒီအဖြစ် ကို ရောက်ခဲ့ရတာ။ ဒီအဖြစ်ဆိုး ကြီးကို ရောက်နေပြီးမှတော့ နောက်ဆုတ်လို့ မရတော့ဘူး။ ကျားမြီးကို ဆွဲမိသလိုဖြစ်နေပြီ။ ဘယ်မှာလဲ ဆေးလုံးယူခိုင်းလိုက် တာ မရောက်သေးဘူးလား။ ဟု ဆိုကာ ဦးဝက်တောင်းကြီးသည် မျက်စိကို အားယူဖွင့်ပြီး ရှာကြည့် နေသည်။

သူမိန်းမက -
“သမီးငယ် သွားယူနေ တယ်။ ဟို - မှာ ပြေးလာနေပြီ” ဟု ဆိုသော်လည်းဦးဝက်တောင်း ကြီးကား သမီးငယ်နှင့် ဆေးလုံး ရောက်သည်အထိ မစောင့်ခဲ့ တော့ပေ။ အခင်းဖြစ်ပွားသည် နေရာနှင့် သူ၏တဲအိမ်ကြီးအကြား တွင်လည်း တစ်ဖာလဲယူလှမ်းနေ သဖြင့် သမီးလေးက ဆေးလုံးကို ယူပြီးပြေးလာသော်လည်း အ သက်ကို မမီလိုက်တော့ဘဲ ဦး ဝက်တောင်းကြီး၏ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်းများမှ သွေးများ အန်ကျ လာပြီး ပါးစပ် ဟစေ့ ဟစေ့ နှစ်ချက်သုံးချက်ဖြစ်လိုက်ပြီး ဦး ဝက်တောင်းကြီး လုံးဝငြိမ်ကျသွား

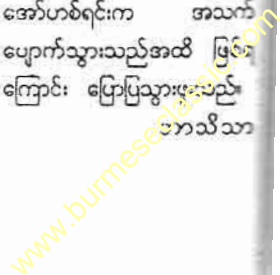
လေသည်။
မကောင်းမှန်းသိ၍ နောက်ဆုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော် လည်း ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သော သူ၏ လုပ်ရပ်၊ မကောင်းသောကံများ က သူ့ကို ခွင့်မလွှတ်တော့ပေ။ သူ့ကံကို သူမန်တီးသည့်အတိုင်း သာ ခံရသည်ဟုဆိုရပေတော့ မည်။

x x x
ဦးဝက်တောင်းကြီး သေဆုံးပြီးစကပင် ရွာပြင်၊ ရွာစာ သင်္ချိုင်းကုန်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် များတွင် ညကို ဝိုးမရွာ၊ လေ မတိုက်ဘဲ တရုန်းရုန်းတအုံးအုံး နှင့် ပြေးသံ၊ လိုက်သံ၊ သတ် ပုတ်သံ၊ ကျူးဝါး အော်ညည်းသံ၊ ဝိုယိုသံ စသည်များကို ရွာသား အချို့တို့ ကြားကြရသည်ဟုဆို သည်။

ဦးပုလုနှင့် ဦးဝက် တောင်းကြီးတို့ သေဆုံးပြီးနောက် သရဲဖြစ်သွားကြသည်ဟုအတတ် မသိကြသဖြင့် သည်အဖြစ်ကို လည်း နားမလည်နိုင်ကြပေ။ ဦးပုလုသရဲဖြစ်ပြီး ဦးဝက်တောင်း ကြီးအား တံတားမှ တွန်းချကာ သတ်လိုက်သည့်အကြောင်းကို လည်း ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ မိသားစုများက လူကြားမကောင်း ၍ လျှို့ဝှက်ထားကြသည်။
ထို့ကြောင့် အထက် က ဆိုခဲ့သည့် ဦးပုလုနှင့် ဦးဝက် တောင်းကြီး သရဲနှစ်ယောက်တို့ ၏ ဆူညံသတ်ပုတ်နေကြသည် ကို ကြားရသည့် ရွာသားများမှာ နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေကြသည်။ အခင်းကလည်း ဖြစ်စ၊ ပူပူမွှေး

မွှေးသာရှိသေး၍ အစဉ်းစားရ ကျပ်ကြီး နားမလည်နိုင်ဖြစ်နေ ကြသည်။
ထို့နောက် ဦးဝက် တောင်းကြီးက သူ့သမီးထံတွင် ဝင်ပူးပြီး သူ့အစ်မကြီးအား ဖြစ် ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြမှ တစ်ရွာလုံး သိသွားကြခြင်းဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ဆွေမျိုးများ မှာလည်း ဦးဝက်တောင်းကြီး သည် သူ့လုပ်ခဲ့သော အဖြစ်ဆိုး အတိုင်း ယခုခံစားနေပြီဆို၍ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ ဦးဝက် တောင်းကြီးအား ရည်စူး၍ ချက် ချင်းအလှူလုပ်ပေးရန် စီမံကြ လေသည်။ ယခင်က ဦးဝက် တောင်းကြီးသည် တစ်ဆွေ တစ်မျိုးလုံးနှင့် မတည့်ခဲ့သော် လည်း ယခုအရေးကြီးသောအခါ သွေးနီးသွားကြရလေသည်။
ဦးစွာ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားကြ သည်။ ဆရာတော်က “ဝက် တောင်းကြီးအပါအဝင် ယခုသူ ကို ဒုက္ခပေးနေကြသည့် မိစ္ဆာ များနှင့် သူမွေးထားခဲ့သော မိစ္ဆာ အားလုံးကိုပါ ကျွတ်လွတ်သွား စေရန် စေတနာထားပြီးလုပ်ပေး လျှင် ပို၍သင့်၏” ဟု ဆိုသဖြင့် သံယာဆယ်ပါးကို သက်နီးစွာ ကပ်ပြီး ဦးဝက်တောင်းကြီးအပါ အဝင် သရဲအားလုံးကို အမျှ အတန်းဝေလိုက်မှ ကျွတ်လွတ် သွားကြလေသည်။
ထိုနေ့မှစပြီး ပြေးသံ၊ လိုက်သံ၊ အော်ဟစ်သံ၊ ဆူညံသံ များကိုလည်း လုံးဝ မကြားရ တော့ပေ။

စာကြွင်း -
ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ တတ်လမ်းပြီးပြတ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော် လည်း ဦးဝက်တောင်းကြီး၏ ပညာဆိုး၊ မကောင်းသော လုပ် ရပ်တစ်ခုကို ၁၉၇၆-ခုနှစ်၊ ဤ စာရေးသူ ဗဟန်း၊ ကုက္ကိုင်း လမ်းဆုံ၊ တေဇိန္နာရာမကျောင်း တိုက်၊ တိုင်းရင်းသားပရဟိတ ဂေဟာတွင် ပညာသင်နေစဉ်က သိခဲ့ရသေးသည်။
ထိုအချိန်က ဦးဝက် တောင်းကြီး၏မြေးတစ်ဦးဖြစ်သူ သည် တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲဖြေဆို ရန်အတွက် ရန်ကုန်ကိုရောက် လာသည်။ ထိုအခါ မြေးဖြစ်သူ သည် သူ့အဘိုးသေဆုံးသွား သည့်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူ အဘိုး၏ လျှို့ဝှက်ချက်လုပ်ရပ် တစ်ခုကို ဤစာရေးသူအား ပြောပြသည်မှာ သူ့အဘိုးသည် မကောင်းသောပညာနှင့် လူများ အားလုံးလုပ်ပုံတစ်ခုမှာ အသား ကို ကင်ထားသကဲ့သို့ ကိုယ်တွင် ဆံကာပေါက်ဖြစ်နေသော လူ ခြောက်ရပ်ကလေး၏ မျက်စိ ပေါက်ကို စီရင်ထားသော တုတ် ကလေးနှင့် ထိုးလျှင်၊ လည်ပင်း ဝိုလ်စသည်အပေါက်ကလေးများ ကို ထိုးလျှင် ရည်စူးပြီး အလှုပ် ခံရသူမှာ နာလွန်း၊ အေးလွန်း ကိုက်လွန်း၍ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဖြစ်ကာ အော်ဟစ်နေရသည်ဟု ဆို၏။ ထိုတုတ်ကလေးကို မနုတ်ဘဲထားလျှင် ခံနေရသူမှာ အော်ဟစ်ရင်းက အသက် ပျောက်သွားသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ ကြောင်း ပြောပြသွားဖူးသည်။
ဘာသိသာ

ဘဝနဖေစင်မယ်

လှတော့တစ်ခွင် ဟာသဗျား

■ ဦးကောင်းထူး

ကိုယ့်အထွာနဲ့ ကိုယ်ပဲပေါ့

တိမ်တောင်မိုးသားများ တလိပ်လိပ် တက်နေသော်
ငြား မိုးက တစ်စက်ကလေးမျှပင် မရွာ။

တိမ်သားကို တဖြည်းဖြည်းဝေးပြီး လွင့်ပြယ်သွား
သည်ကိုကြည့်ပြီး လူငယ်တစ်ယောက်က “ဟင်း” ချကာ

“တချို့တိုင်းပြည်တွေမှာများ ခုလို မိုးသားတက်ပြီး
မိုးမရွာရင် မိုးသားပေါ်က ရေခဲတွေကြပြီး မိုးအတု ရွာပေး
သတဲ့။ ကျုပ်တို့လည်း အဲသလိုလုပ်ရင် ကောင်းမယ်”

ဟု ဆိုသော် အဘိုးကြီး တစ်ယောက်က ...

“ကိုယ့်အထွာနဲ့ကိုယ် တန်ရာတန်ရာပေါ့ ငါ့တူရယ်။
ဒေါင်းဥထဲ စာသူငယ်ဝင်ရင် ရင်ကွဲသလို စာဥထဲ ဒေါင်းဝင်
ပြန်လည်း ဥကွဲသတဲ့။ အင်း ... တစ်နေ့တော့ မင်းပြော
သလို ဖြစ်ကောင်းပါရဲ့”

* * *

ခါးခုတ်ကောင် မီးနဲ့တိုတာထက်

ရွှေဘိုကားပေါ်၌ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်
လှတော့သားနှင့် ကပ်လျက်နေရာရခဲ၏။

ကားထွက်လာဖို့သာအခါ ကားဆောင်၍ လူချင်းထိ
တိုင်း အမျိုးသမီးက တွန့်တွန့်သွားရလေ၏။

မကြာခဏဆိုတော့နည်း သည်းမခံနိုင်သည့်အဆုံး
“ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက် တိုးနေတာလဲ။

ယောက်ျားမဟုတ်တဲ့အတိုင်း အရိုးက ပျော့လိုက်တာ”
ဟု မြည်တွန်တောက်တီးလိုက်သည်။

* * *

ပုစဉ်းတောင် မြင်ဖူးရဲ့လား

လူငယ်တစ်စု ဆည်မြောင်းရေလာမလာ စောင့်
ကြည့်ရင်း ဗဟုသုတချင်း ပြိုင်နေကြသည်။

“ဟေ့ ... ဖော်ကာက မင်း ဂျက်ထက်ကောင်း
တယ်”

“ရမ်းတုတ်လိုက်လေကွယ်။ ဂျက်က ပန်ကာမပါ
ဘူးကွ။ အသံထက် မြန်တယ်။ နားလည်း မလည်ဘဲနဲ့”

“ဖော်ကာလည်း ဝီနီတာမလိုပါဘူးလေ”

“ဒီမယ်ဟေ့ ... ငါ့ဖော်ကာက ထိုင်နေရင်းနဲ့
ခလုတ်နှိပ်လိုက် တီဗီကြည့်လို့ရတယ်။ ဗီဒီယိုဖွင့်လို့ရတယ်။
လက်ဖက်ရည်သောက်ဦးမလား ... အားလုံးရတယ်ကွ”

“ငါ့ဂျက်လေယာဉ်က မင်းဖော်ကာထက်တောင်
ရသေး။ တည့်တည့်ဆင်းမလား။ ထောင်ပြီးတော့ပဲ တက်
မလား ရတယ်။ ဖမ်းဖော်ကာ ရမတဲ့လား”

“ဟေ့ ... ငါ့ဖော်ကာက ...”

မပြီးနိုင်၊ မစီးနိုင် ငြင်းနေကြသည့်အတွက် မလှမ်း
မကမ်းမှ လူကြီးတစ်ယောက်က ဒိုင်လုပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ပေး
လိုက်ရလေ၏။

“တော်ကြကွာ တန်ကြ။ ဂျက်တွေ၊ ဖော်ကာတွေ
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ငြင်းနေရအောင် မင်းတို့က ပုစဉ်း
တောင် စုံအောင်မြင်ဖူးလို့လား ... ဟင်”

* * *

နှိုင်းချက်ကတော့ ခံတင်လောက်ပါတယ်

လှတော့သူ မိခင်သည် မုံရွာရောက် သမီးဖြစ်သူ

နေမကောင်းဖြစ်သည်ဆိုသဖြင့် အပြေးအလွှားရောက်သွားခဲ့၏။

မုံရွာသို့ ရောက်လေသော် သမီးဖြစ်သူမှာ ငြိမ်းလို့ လိမ်းလို့ ရယ်ရယ်မောမော ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်နေရာ အမောပြေသွားရလေသည်။

“အမေဖြင့် ပူလိုက်ရတာ မီးပုံထဲကျသလား မှတ်ရ။ ခု ဘယ်လိုနေသေးလဲ”

ထိုအခါ သမီးက တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောလိုက်၏။

စင်စစ်မူ သမီးတို့လင်မယား လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရွှေ ဖြစ်နေသော်ငြား အိမ်ထောင်သက်ကိုးနှစ်အတွင်း သားသမီး မထွန်းကားခဲ့။

ဆရာပေါင်းစုံ၊ နည်းမျိုးစုံနှင့်ပြပြီး ကုသပါသော်ငြား ကိုယ်ဝန်ရခါစမှာတင် ပျက်ကျပြန်သည်တဲ့။

“သားသမီးလိုချင်လို့ရှူးနေတဲ့ ညည်းတို့ လင်မယား ကျမှ ကလေးပျက်ရတယ်လို့အေ။ ကာကဝလ္လီယအိမ် သူခိုးခိုးတယ်ဆိုတာကမှ တော်ဦးမယ်”

ကာကဝလ္လီယဟူသည် ဆင်းရဲသည်ဘဝ၊ အဝတ် တစ်ထည်တည်း နှစ်ယောက်ခွဲဝတ်ရသကဲ့သို့ နာမည် တောင်မှ တစ်နာမည်တည်း ဝေယူထားရသဖြင့် မယား ကာက၊ လင်ကာက ဟူ၍ နာမည်ကြီးခဲ့ပေ၏။

သူ့သမီး ကလေးဆင်းရဲသည်အဖြစ်ကို ကာက မောင်နှံနှင့် နှိုင်းချက်ကမူ စံတင်လောက်သည်ဟု ဆိုရပေ မည်တကား။

* * *

ဝေသာလီ ဘီလူးဇာတ်

ရွှေဘိုတွင် နှစ်ဇာတ်ကျင်းပမြဲဖြစ်သည့် မြို့တော်စေတီ ဘုရားပွဲတွင် ဖြစ်၏။

လှတောသားတို့သည် ပွဲခင်းထဲလည်နေရာမှ မြို့ခံ မိတ်ဆွေနှင့်တွေ့ပြီး ထိုမြို့ခံမိတ်ဆွေက ထမင်းကျွေးပါရ စေဆိုကာ မြန်မာထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။

“ကြက်သား၊ ဝက်သား၊ ငါး၊ အမဲ၊ ဆိတ်၊ ဘဲ ... ဟင်းတစ်မျိုး နှစ်ခွက်စီထည့်ပါ”

သို့ဖြင့် တစ်အောင့်လေးအတွင်း စားပွဲပေါ် ဟင်း ပန်းကန်တွေ ပြည့်သွားရာက အရင်းနှီးဆုံး လှတောသားက

“ဟလိုလေး ... လူရယ်၊ ထမင်းကျွေးဖို့ ခေါ်လာ တယ်မှတ်ပါ။ တို့ကို ဝေသာလီပြည်က ဘီလူးဇာတ် သွင်းနေပါကလားကွယ်”

* * *

လက်မှတ်ကလေး ထိုးတာများ

သက်ဆိုင်ရာမှ လှတောသား လယ်သမားများကို စိုက်ပျိုးစရိတ် ထုတ်ပေးနေချိန်ဖြစ်၏။

ငွေယူမည့်သူက ရရှိကြောင်းလက်မှတ် ထိုးရ၏။ တချို့က လက်မှတ်ထိုးရာတွင် ဖြောင့်လို့ချောလို့ တချို့ကျပြန်တော့ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့။ ဤတွင် ဘေးမှလူတစ်ယောက်က လက်မှတ်ထိုးရာ မှာ တွန့်နေသူကို ပြောလိုက်သည်။

“ဒီနားမှာ ထိုးကွ။ ဟလိုလေး မောင်ရာ၊ လက်မှတ် ကလေး တစ်ချက်ထိုးမှာများ စစ်ကိုင်းတံတားကြီး ပန္နက် ရိုက်တာကျနေတာပဲ”

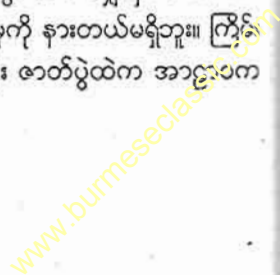
* * *

လှတောသားနှင့် လင်မယား

လှတောရွာ၌ ကိုထွေးနှင့် မဂျမ်းတောဆိုသည့် လင်မယားနှစ်ယောက် ရှိ၏။ ကိုထွေးသည် နာမည်နှင့် လိုက်အောင် မထိုတတ်သေး အေးအေးဆေးဆေး နေ တတ်ပြီး မယားဖြစ်သူ မဂျမ်းတောမှာမူ လင်သားအပေါ် တွင် အတော်ကလေးနိုင်စားသူ ဖြစ်လေသည်။

မဂျမ်းတောသည် ကိုထွေး ဘာလုပ်လုပ် ဘဝင် မကျဘဲ အမြဲလို ဗျစ်တောက်ပျစ်တောက်နှင့် အော်ဟစ်ဆူပူ ကာ ဒေါသလည်း ထွက်လေ့ရှိသည်။ မယားဖြစ်သူ ဘယ် သို့ပင် ဇာပွဲနေစေကာမူ ကိုထွေးကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလို အေးတိအေးစက်။ သည်လင်မယား၏ အနေအထားကို စကားဝိုင်းတစ်ခု၌ လှတောရွာ ကာလသားတစ်ယောက်က အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ကျူးပါလေတော့၏။

“မဂျမ်းတောကကျော့ကွာ ... လျှာမှာ မော်တော် တပ်ထားသလို တစ်ခဏလေးမှကို နားတယ်မရှိဘူး။ ကြိမ် လိုက်မောင်းလိုက်တာကလည်း ဇာတ်ပွဲထဲက အာဠာပက ဘီလူးအတိုင်းပဲဟေ့”

“အောင်မာ . . . တို့လူကိုထွေးကျ ပြန်တော့လည်း အိပ်ဆေးသောက်ထားတဲ့ ရမည်းသင်းမြို့စား သီလဝ မင်းသားအတိုင်းပါပဲကွယ်ရဲ့”

* * *

လှတောသားနှင့် ကူဘိုတာ

တစ်နေ့သ၌ အထွေထွေရောဂါကု ဆေးခန်းတစ်ခု သို့ လူနာတစ်ဦး ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုလူနာမှာ စကား အလင်္ကာ ကြယ်လှပါသည်ဆိုသော လှတောရွာမှ ရွာသား ကြီးဖြစ်ပြီး အသက်အားဖြင့် ၆၀ နီးပါး ရှိလေသည်။ ဆရာ ဝန်လည်း လှတောရွာသားကြီးအား နားကျပ်ဖြင့် ထောက် လျက် ကျောဘက်၊ ရင်ဘက်တို့ကို စစ်ဆေးစမ်းသပ်လျက် ဖို့၏။ ပြီးလေသော် . . .

ဆရာဝန် ။ ။ ညညကော ကောင်းကောင်း အိပ်ပျော်ရဲ့ လား။

လူနာ ။ ။ ဘယ်နှယ်ပြောလိုက်တာလဲ ဆရာရယ်။ ဆေးသောက်ပြီး အိပ်တာတောင် အိပ် လို့ကို မပျော်နိုင်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဆရာ ဆေးပေးရင်လေ အိပ်ဆေးကောင်း ကောင်း ထည့်ပေးပါနော်။

ဆရာဝန် ။ ။ စိတ်ချ . . . ထည့်ပေးလိုက်ပါမယ်။ ဒါထက် ရင်တွေဘာတွေကော မခုန်ဘူးလား။

လူနာ ။ ။ ဟာ . . . ဘာပြောကောင်းမှာတဲ့လဲ။ ရင်ခုန်ချက်ကတော့ ဆရာရယ်။ ရင်ဘတ် ထဲကို ကူဘိုတာစက်ကြီး ထည့်ပြီးနီးထား တဲ့အတိုင်းပဲ။

* * *

လှတောသားနှင့် လုံမင်းသား

လှတောရွာ၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆေးခန်းတစ်ခု ၌ ဖြစ်၏။ ဆရာဝန်သည် ဆေးခန်းလာ လူနာများအား စမ်း သပ်စစ်ဆေးပြီးသကာလ စားဆေး၊ သောက်ဆေးနှင့် ဆီလောက်သော လူနာဆိုလျှင် စားဆေး၊ သောက်ဆေး သာပေးလေ့ရှိပြီး ဆေးထိုးမပေးချေ။ လိုအပ်မှသာ ဆေးထိုး ဆက်ကိုကိုင်ပြီး ဆေးထိုးပေးလေ့ရှိ၏။ ဆေးထိုးရာတွင်လည်း

အပ်ကို အသားတွင် ဖိကပ်၍မထိုးဘဲ တင်သားအား ဘယ် လက်ဖဝါးဖြင့် တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်ပြီး အပ်ကို ညာဘက်ဖြင့် ဆတ်ခနဲ ပေါက်ထည့်၍ ထိုးပေးလေ့ရှိလေသည်။

ထိုသို့ အပ်ကိုပေါက်၍ ဆေးထိုးလေ့ရှိခြင်းအပေါ် မျက်စိရည်ဝနေသော လှတောသားလူနာက တစ်နေ့သ၌ စကားပိုင်းတစ်ခုတွင် ဆရာဝန်၏ ဆေးထိုးမှုစွမ်းရည်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပါလေတော့၏။

“တို့ဆရာဝန် ဆေးထိုးတာများ တယ်လည်း ထူး ဆန်းသကွယ်။ လုံမင်းသားစံတင် လုံနဲ့ပစ်ပေါက်တဲ့ အတိုင်းပဲ” . . . တဲ့။

* * *

လှတောသားနှင့် မုန့်တီဗန်း

လှတောရွာ၌ ရွာသူရွာသားအပေါင်း ကျန်းမာရေး ကူညီစောင့်ရှောက်ရန်အတွက် သက်ဆိုင်ရာမှ ‘သမင်ယမ ဆေးကုခန်း’ကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့၏။ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားတွင် သက်ဆိုင်ရာမှ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများ၊ ဖိတ်ကြား ထားသူများ၊ ရပ်မိရပ်ဖများ၊ ရွာသူရွာသားများ စုံညီစွာ ရောက်ရှိလာကြလေရာ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲတစ်ဦးက လှတောသားတစ်ဦးအား ရင်းရင်းနီးနီးစကားဆို မေးမြန်းပါ လေတော့သည်။

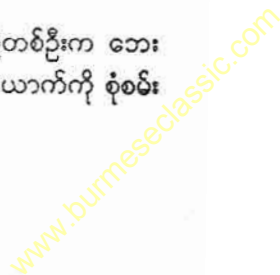
လူကြီး ။ ။ မောင်ရင်တို့ကျေးရွာမှာ မြွေဆိုးတွေ တော်တော်ပေါသလား။

လှတောသား ။ ။ မြွေဆိုးတွေ ပေါချက်ကတော့ ပြော မပြောချင်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်။ ထင် သာမြင်သာအောင် ဥပမာပြောရမယ် ဆိုရင် မုန့်တီဗန်းကြီးမှောက်ကျလို့ ပြုတ်ကျသွားရတဲ့ မုန့်တီတွေထက် တောင် များပါလိမ့်ဦးမယ်”

* * *

ပြောင်းသွားတဲ့လေ

ဝက်လက်သို့သွားမည့် ခရီးသည်တစ်ဦးက ဘေး ချင်းကပ်စီးလာသော လှတောသားတစ်ယောက်ကို စုံစမ်း ရေး လုပ်နေ၏။

“ဒီရာသီမှာ ဒီရွာတွေမှာ ဘာပေါသလဲဗျ”

“ခရမ်းချဉ်သီး အပေါဆုံးပါ။ ဒီရာသီမှာ အစည်း အဝေးတွေလည်း ပေါပါတယ်။ တခြားဟာတော့ မပေါဘူး။ မပေါပုံကတော့ လေတောင် ဝအောင်ရှူဖို့ မလွယ်ဘူး”

ခရီးသည်သည် လှတောသား ဆိုသည်ကို ကြားဖူး သော်လည်း သူ့ဘေးက ခရီးသည်ကိုမူ လှတောသားမှန်း မရိပ်မိပေ။

ထို့ကြောင့် တအံ့တဩဖြစ်ကာ ...

“ဟင် ... ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ” ဟု မေးလေသော်

“ရှိသမျှလေတွေအားလုံး လှတောကို ရောက်ကုန် လို့ပေါ့ဗျာ” ဟု ဖြေကြားသံကို ကြားရလေသတည်း။

* * *

ပိဋကတ်သုံးပုံ ပြန်တွေ့ပြီ

မန္တလေး-ရွှေဘို ပြေးဆွဲလျက်ရှိသော ကားကြီး တစ်စီးပေါ်သို့ လှတောသားတစ်ယောက် တက်လာပါ၏။ သူသည် ယာဉ်စီးခပေးပြီး ဒရိုင်ဘာကျောဘက် နံရံမှာ ရေးထားတဲ့စာကို အသံထွက်ပြီး ဖတ်နေလေ၏။

“ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ၊ ပူဇေမိ။

ထသွားပြန်ကြည့်၊ ကျန်ရှိပစ္စည်း တာဝန်မယူ။ တွေ့ကြုံခဏ မြင်ကြရ၊ မာနထောင်မှု သတိပြု” ထို့နောက် ကားအိမ်ဘေး နှစ်ဖက်မှ စာတွေကို ဆက်ဖတ်ပြန်သည်။

“ခေါင်းငုံ့ဆင်း၊

အလစ်သမား သတိထား၊
ခရီးသည်ချင်း ကိုယ်ချင်းစာ၊
ဆေးလိပ်မသောက်ရ၊
လက်မထုတ်ရ၊ ခေါင်းမပြုရ။
ကွမ်းတံတွေး မထွေးရ”

စာလုံးအားလုံး ကုန်သွားသည့်အခါ လှတောသား သည် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ချလိုက်လေသတည်း။

“ဟလိုလေးကွယ် ... တို့ရွာကျောင်းက ပိဋကတ် သုံးပုံ ပျောက်သွားတာ ဒီကားပေါ် ပြန်တွေ့နေပါကလား”

* * *

သောက်ရေခွက် ဖြစ်ရတာတောင်

ပွဲတော်တွင်း ဖုန်ထူသည့်အပြင် နေကလည်း ဗူ သည်။ ထို့ကြောင့် ချွေးတဒီးဒီးနဲ့ ရေငတ်နေကြရသည်။ ဤတွင် ပွဲတော်လာ လှတောသား လူငယ်တစ်စု လည်း ကုန်းတော်ပေါ်တက်ကာ ရေရှာကြလေ၏။

ထိုအခါ ရေအိုးတွေ စိတန်းထားတဲ့ ရေချမ်းစင်များ ကို တွေ့ပါ၏။ ဤ၌ ရေခွက်တိုင်းမှာ သံကြိုးတန်းလန်းလေး တွေ အချည်ခံထားရသော သောက်ရေခွက်ကလေးများကို လည်း တွေ့ရချေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ...

လက်ဆော့သူများနှင့် တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားများ ၏ရန်ကို ကာကွယ်ထားခြင်းပင်။

သို့ရာတွင် လှတောသားတွေအဖို့တော့ အမြင် မတော်။ သို့ဖြစ်၍ အချင်းချင်း ပြောဆိုလိုက်သည်ကား

“ဟလိုလေး ... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွယ်။ သောက် ရေခွက်ဖြစ်တာတောင် သံကြိုးတန်းလန်းနဲ့ လက်ထိတ်ခတ် ခံရလေနော်။ သနားစရာ ရုံးထုတ်လာတဲ့ တရားခံလား မှတ်ရ” ... တဲ့။

* * *

ပူလိုက်ပုံများ အား ...ပါး ...ပါး

မလွဲသာ မရှောင်သာ အမှုကိစ္စဖြင့် တရားရုံး ရောက်ခဲ့ရသော လှတောသားကြီးတစ်ယောက်သည် ကြား ထဲက နှစ်ဖက်သက်သေဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ညစ်၍နေ လေ၏။

ရွာပြန်ရောက်သော် သူ့ခံစားချက်ကို ရင်ဖွင့်ပြပုံက ဤသို့တည်း။

“တရားလိုက ဆွေမျိုးသားချင်းလိုနေတဲ့ လူတွေ ကွ။ တစ်ဖက်မှာလည်း တူတွေ။ ငါက နှစ်ဖက်ကြား သက် သေလိုက်ရတာ မှက်နှာပူပုံကတော့ ဟလိုလေး ... ပလတ်စတစ်ခွက် ရေခွေးပူပူအပြည့်ထည့်ထားတာတောင် ငိုလောက်ပူမှာမဟုတ်ပါဘူး။ အား ... ပါး ... ပါး”

■ ဦးကောင်းညွှန်း

ပဒုဘာသာဝင်တို့ ၂၈ လောကတွင်းက ၂၀

ဆန်းဖြားထွေလာဖျား

■ ခိုင်ခင်အင်ကြင်း

အရင်ခေါင်းစဉ်နဲ့ အခုပြောင်းရေးထားတဲ့ခေါင်းစဉ် အဓိပ္ပာယ်အတူတူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုဆက်လက်ဖော်ပြမယ့် အကြောင်းက ရှေးအလွန်ကျချိန်ကပေါ့။ ဂျပန်ပြည်ကျွန်းလေး ကျွန်းအနက် တောင်ပိုင်းဒုတိယကျွန်း (Kagawa Ken) ကာဂဝက်ဒဲ (Takamatsu) တာကာမာဂူမြို့အနီး (Sakada) စကဒို (Go = ရွာ) မှာ အာယာနိုအိုချီ (Ayanouchi) စံ ဆိုသူ သူဌေးတစ်ဦးရှိခဲ့ပါတယ်။

သူဌေးရဲ့အိမ်ဘေးမှာ အားကိုးစရာ ယောက်ျားလည်း မရှိ၊ ကလေးလည်းမရှိနဲ့ တစ်နေ့တခြား စားရေးသောက် ရေး ဒုက္ခအကြီးအကျယ်ရောက်နေပြီ။ အလွန်အမင်း အသက် ကြီးနေတဲ့ အဘွားအိုကြီးနှစ်ဦး နေထိုင်ပါတယ်။

အဘွားအိုကြီးနှစ်ယောက်ဟာ ထမင်းစားချိန်တိုင်း အာယာအိုချီ သူဌေးအိမ်ကို ရောက်လာတာနဲ့ မတတ်သာဘဲ ထမင်းကျွေးနေရတာပေါ့။

သူဌေးအိမ်က အလုပ်သမား၊ ထမင်းချက်၊ အိမ်ခြံ စောင့် စသူတွေထဲက တစ်ယောက်ဟာ မကျေနပ်ဖြစ်သလို သူဌေးကလည်း သဘောမကျဘူး။

တစ်နေ့မဟုတ် နေ့စဉ်ဆိုတော့ ထမင်းချက်ချိန်ကို ညသန်းခေါင်မှ ချက်စားရင်လည်း ရောက်လာတာချည်းဖြစ် လို့ အချိန်အမျိုးမျိုးပြောင်းချက်စားပေမယ့် ရောက်လာတာပဲ ဆိုတော့ တခြားလူတွေကပါ သဘောမကျဖြစ်လာပါရော။

ဒါပေမယ့် . . . သူဌေးကတော်တစ်ယောက်သော ဝေတနာမပျက်ဘဲ အဓိကအိမ်ရှင်သူဌေးကို -

“အစားအသောက် ဒုက္ခရောက်နေသူတွေကိုကျွေးရင်

ကုသိုလ်ရပါတယ်ရှင်” လို့ ပြောတဲ့အခါ . . .

“ရှင်မ ကျွေးချင်ရင် ကိုယ်စားမယ့်ထဲက တစ်ဝက် လျော့စားကျွေးလေ”

“ဒါဆိုရင်လည်း ကျွန်မ တစ်ဝက်လျော့စားပြီး ကျွေးမယ်” ဆိုတဲ့ အသိဖြစ်တာကြောင့် . . .

“အင်း . . . တကယ်တော့ မြတ်စွာဘုရားတောင် နှစဉ်ဘဝက အစာတတ်နေတဲ့ ကျားကို ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ စားဖို့ အစားခံသလို ပါရမီဖြည့်နိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပါပဲ” လို့ သူဌေးကတော်ကို အလိုလိုက်လက်လျှော့စကား ပြောရတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အိမ်ရှင်သူဌေးရဲ့ လက်အောက်မှာ အတူနေ လူတစ်ယောက်ဟာ ပင်လယ်ဘက်ထွက်ပြီး ငါးများလေ့ရှိ တတ်တော့ တစ်နေ့မှာ ငါးများကြီးကို ခရုကြီးဆယ်ကောင် တွယ်ပါလာတာ အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါတယ်။ ငါးများကြီးတွေ က အဲဒီတုန်းက အခုလို သေးသေးမျှင်မျှင်လေးတွေ မဟုတ် ဘဲ တုတ်တုတ်ကြီးတွေတဲ့။

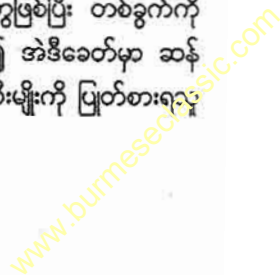
အဲဒီအကြောင်း သူဌေးသိတော့ . . .

“ခရုကြီးတွေကို ရောင်းပါ”

“မရောင်းပါဘူး”

“ရောင်းပါ” နဲ့ နောက်ဆုံး ဆန်ဆယ်ခွက်နဲ့ ရောင်း မယ်လို့ ဈေးကြီးကြီးဆိုလိုက်ပါတယ်။

ဆန်ခြင်ခွက်ဟာ သံမဏိဘဲ သစ်သားနဲ့ချည်း လုပ် ထားတဲ့ လေးထောင့်ကွက်ကလေးတွေဖြစ်ပြီး တစ်ခွက်ကို နို့ဆီဘူးနှစ်လုံးနဲ့ တစ်ဝက်လောက်ရှိ၍ အဲဒီခေတ်မှာ ဆန် တောင် မစားနိုင်ကြဘဲ ငှက်စာမြက်သီးမျိုးကို ပြုတ်စားရသူ

အလွန်များတဲ့ခေတ်လည်း ဖြစ်နေတယ်လို့ ကြားဖူးသလိုဆိုရင် အတော်ကို ဈေးကြီးတာ ဖြစ်မယ်နော်။ သူ့ငွေလည်း ဆန်ဆယ်ခွက်နဲ့ ပေးဝယ်လိုက်ပြီး ဘာလုပ်ရသလဲဆိုရင် ခရုကြီးတွေအတွက် ဘုန်းကြီးပင့်၊ လှူဒါန်း၊ ဆုတောင်းပွဲ လုပ်ပေးကာ ပင်လယ်မှာ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တယ်လေ။

တစ်နေ့ သူ့ငွေနဲ့ လက်အောက်လူတွေ တောထဲ သစ်ခုတ်ထွက်သွားကြပါတယ်။ တောထဲမှာ သစ်ပင်တစ်ပင် သေနေတာမသိဘဲ သူ့ငွေကိုယ်တိုင် တက်ခုတ်မိတာကြောင့် ရုတ်တရက်သစ်ကိုင်းကျိုးကျလို့ သေသွားပါတယ်။

သူ့ငွေသေသေချင်း (Shugen Sha) ရူးဂဲင်းရှု တစ်ယောက် (ရူးဂဲင်းရှု ဆိုတာ တောင်ဝေးကိုင် ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဝတ်၊ နဖူးစည်းနဲ့ မြက်ဖိနပ်စည်းပြီး ကျောမှာ သစ်သားဘူးလွယ်ကာ တစ်တောင် တစ်တောင်တက် ပုတီးစိပ်ရင်း သမထတန်ခိုးရချင်လို့ ခရီးသွားနေသူ) သူ့ငွေအိမ်ကို ရောက်လာလျက် သူ့ငွေဝင်ပူးကပ်ပြောသလိုလို “သူတော့ သေသွားပြီ။ အလောင်းကို မြေမြှုပ်မီ မီးမရှိဘဲ ခုနစ်ရက် ထားပေးပါ” လို့ ပြောပြီး ပြန်သွားပါတယ်။

သူ့ငွေကတော်လည်း သူ့ငွေအလောင်းကို ရူးဂဲင်းရှု ပြောခဲ့သလို ခုနစ်ရက်ထားပေးပါတယ်။ ခုနစ်ရက်စေအပြီးမှာ သူ့ငွေအသက်ပြန်ရှင်လာကာ ပြောပြသမျှ စကားတွေက

“ကျွန်တော်သစ်ပင်ပေါ်ကျအပြီးမှာ ဘုန်းကြီးငါးပါးနဲ့ လူငါးယောက် လာခေါ်သွားပါတယ်။ သွားရင်းသွားရင်း လမ်းကျယ်ကြီး လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက် ဗုဒ္ဓသာသနာအလံတွေ တန်းစီးစိုက်ထားရာ လမ်းအတိုင်း လိုက်သွားရာက လမ်းအဆုံးထိပ်က ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ ဗိမာန်တစ်ခုကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါဘာလဲလို့ မေးတော့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက အဲဒီဗိမာန်ဟာ အသင့်အိမ်ရှင်မ ကွယ်လွန်ရင် နေဖို့အတွက် အဆင်သင့်ပေါ်နေတာပဲ။ ဒါဟာ အသင့်အိမ်ရှင်မက အစားအသောက်ဒုက္ခရောက်နေသူ အဘွားအိုကြီးတွေကို စေတနာထားလို့ အစားအသောက် မမြဲကျွေးမွေးတဲ့အတွက် ကုသိုလ်အကျိုးရတာ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောပြပြီးနောက် ကျုပ်တို့ ဘုန်းကြီးငါးပါးနဲ့ လူငါးယောက်ကိုကောသိသလားလို့ မေးရင် ကျွန်တော်က မသိလို့ မသိပါဘူးဆိုကာ ဖြေတာနဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ အသင်အသက်ကယ် ဆုတောင်းပတ္တနာပွဲ ပြုလုပ်ပေး

လိုက်တဲ့ ရှေးကြီးတွေပါပဲလို့ ရှင်းပြပါတယ်”
“ရွှေရောင်ဗိမာန်အဝင် ရှေးနားမှာ ချိုတစ်ချောင်းစီနဲ့ ဘီလူးနှစ်ကောင်ကတော့ ကျွန်တော်အား ဒေါသတကြီးလည်ပင်းကို တကဲကဲဖြတ်မယ် လုပ်နေကြတာကြောင့် ဘုန်းကြီးတွေက တားမြစ်ပေးပါတယ်”

“အဲဒီနားတစ်ဖက်တစ်ချက် တစ်ဝိုက်မှာ အနံ့တထောင်းထောင်း မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင် အစားအသောက်တွေကို လူအများ စားသောက်နေတာ မြင်နေရပြီး ကျွန်တော်ကတော့ မစားရဘဲ ခုနစ်ရက်လုံး ဒီအတိုင်းကြည့်နေရပါတယ်။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်လွန်းအားကြီးတာကြောင့် ပါးစပ်က မီးတောက်တွေတောင် ထွက်လာလောက်အောင် ဖြစ်နေတော့ ဘုန်းကြီးတွေက ခင်ဗျားဟာ ဟိုအဘွားအိုကြီးတွေကို မုန်းတယ်မဟုတ်လား။ မုန်းပြီး အစားအစာ မကျွေးချင်ခဲ့လို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာပဲ ဆိုကာ ဆုံးမပြီး လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ခေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်အသက်ရှင်လာတာပဲ” လို့ စုံစုံလင်လင်ပြောပြတာကြားရတော့ သူ့ငွေကတော်လည်း သူ့ငွေအသက်ရှင်လာတာကို အလွန်ဝမ်းသာနေပါတယ်။

သိရိုမှတ်တမ်းတင်သူ သင်ခန်းစာယူတာက အစားအသောက်လှူရင် ကုသိုလ်ရပါတယ်။ အဲဒီကုသိုလ်ဟာ မရေမတွက်နိုင်ပါဘူး။ မလှူရင် ဒုက္ခခံရမယ်။ အသက်ကယ်တဲ့ ကုသိုလ်ကလည်း အသက်ရှည်စေနိုင်ပါတယ်လို့ ယုံကြည်ကြောင်းပါပဲ။

မြန်မာပြည်မှာလည်း ဒီအတိုင်းကြုံကြတာတွေ ကြားဖူး။ ဖတ်ဖူးတာနဲ့ တူလိုက်တာနော်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပဲဖြစ်လို့ မဟုတ်ပါလား။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မုန်တွေကို ကိုယ်တိုင်မမြင်ရရင် ဖယုဘူးဆိုပြီး ယူဆလာကြသူ များပြားလာသဖြင့် မလေ့လာမဖတ်ရှုကြတော့ဘဲ ဖြစ်နေတယ်နဲ့ တူပါတယ်။ အမုန်ကတော့ မိမိကိုယ်တိုင် ဘာမှမလုပ်ဘဲ ဘာမှမကြုံနိုင်။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်အကျိုးသက် အချိန်ကျရောက်မှ လိုသားတို့ သတိမမူဖြစ်နေတဲ့ မောဟဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ခက်တယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။

အစဉ်မွန်မြတ်သော မေတ္တာရည်လျက်...

ခိုင်ခင်အံ့ကြိုင်း

ကျရာတာဝန် ကျေချင်ပါသည်

ဗိုလ်ချိုမြေ-တင်တင်ဝင်း

ကျရာတာဝန်ကျေချင်ပါသည်ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသဖြင့် “မည်သူက မည်သူ့အပေါ်မှာ တာဝန်ကျစေချင်တာလဲ” ဟု မေးစရာရှိပါသည်။ ဖြေပါမည်။ လူတိုင်း လူတိုင်း မိမိထမ်းဆောင်သင့်သည့် တာဝန်ကို သွေးသားတော်စပ်သည်ဖြစ်စေ၊ တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည်ဖြစ်စေ၊ တာဝန်ပေးခြင်းမခံရသည်ဖြစ်စေ တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ဖို့လိုအပ်ပါသည်ဟု ဖြေပါမည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်က လူ့လောကတွင် အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး နေတတ်၊ ထိုင်တတ်၊ ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်ဖို့နှင့် ကျရာတာဝန်ကို သိတတ်နားလည်စွာ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်နိုင်ကြစေဖို့ ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်တွင် ပြည့်စုံစွာ လမ်းညွှန်ဟောကြားထားခဲ့သည်။

သိင်္ဂါခလောဝါဒသုတ်၌လည်း ဆုံးမဟောကြားခဲ့သည့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကြီးများကလည်း သားရွှေခဲဆုံးမစာ၊ သားရွှေခဲဆုံးမစာ၊ ပုတ္တောဝါဒ ဆုံးမစာများဖြင့်လည်း လောကလူသားတို့အကျိုးရာ ရေးသားဆုံးမထားခဲ့သည်တို့ကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဆရာကြီး ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်က တာဝန်ကို ဝတ္တရားနှင့် တွဲပြထားပြီး မိဘဝတ္တရား၊ သားသမီးဝတ္တရား၊ ဆရာဝတ္တရား၊ ဇာတိဝတ္တရားနှင့် ဇနီးသားမယားဝတ္တရားတို့ကို နောင်လာ နောင်သားတို့ ဆောင်ထားချင်စဖွယ်၊ မှတ်သားထားချင်စဖွယ်အဖြစ် “ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စိမံ၊ မွေခံထိုက်စေ

လှူမှုဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဖွယ်သားတို့ တာ” ဟူ၍ မိဘအပေါ်မှာ သားသမီးတို့က ပြုကျင့်ရမည့် ဝတ္တရားတို့ကို တစ်သက်တာမှတ်သားစဖွယ် ရေးသားထားခဲ့၏။

ထို့ပြင် ဆရာသမားတို့အပေါ်မှာ တပည့်များက ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝတ္တရားများကိုလည်း “ညီညာထကြွ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီ၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊ သင်တေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ” ဟူ၍ ဆုံးမထားခဲ့ပြန်သည်။

သည်မျှမကသေး။ လူမှုရေးနယ်ပယ်မှာလည်း ပိပိတို့နှင့် နီးနွယ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်များနှင့် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများအပေါ်မှာလည်း ဖေးမစရာ၊ ကူညီစရာ၊ အားပေးနှစ်သိမ့်ဖွယ်ရာ ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာပါကလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးကြမှ အစစအရာရာ အဆင်ပြေချောမွေ့ပြီး လောကကြီးတစ်ခုလုံး လှပသွားမည်ဖြစ်သည်။

အိမ်တစ်အိမ်အတွင်းမှာပင် မိခင်၊ ဖခင်နှင့် သားသမီးဟူ၍ ရှိကြရာတွင်လည်း မိခင်ကလည်း တာဝန်ကျေသော မိခင်၊ တာဝန်ကျေသော ဇနီးဖြစ်ဖို့ လိုအပ်သလို ဖခင်ဘက်ကလည်း တာဝန်ကျေသော ဖခင်၊ တာဝန်ကျေသော ခင်ပွန်းဖြစ်ဖို့ လိုအပ်သည်။ သားကလည်း တာဝန်ကျေသောသား၊ သမီးကလည်း တာဝန်ကျေသောသမီး ဖြစ်ဖို့ လိုအပ်သဖြင့် အသီးသီးတို့က ဆိုင်ရာတာဝန်ကျေပွန်ကြလျှင် ၎င်းအိမ်သည် သီရိဂေဟာတစ်ခု ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

မကြာခဏဆိုသလို ဖခင်ဘက်က တာဝန်မကျေပွန်သဖြင့် မိခင်နှင့် သားသမီးများပါ

လောကအလယ် မျက်နှာငယ်ကြရပြီး ဆင်းရဲတွင်းနှင့်စွာ နေရ သည်ကို တွေ့ရသည်။ အချို့မိသားစုများတွင် မိခင်ဘက်မှ တာဝန်မကျေပွန်ဘဲ “မိန်းမကောင်းပန်းပန် တစ်ပွင့်တန်” ဆိုသည်နှင့် ညီအောင်မနေကြသဖြင့် လင်သားရေး၊ သားသမီး များပါ လောကအလယ် မျက်နှာငယ်စွာ နေကြရသည်ကို တွေ့နေကြရ၏။

အချို့အချို့သော မိသားစုများတွင်မူ မိခင်ရေး၊ ဖခင် ပါ မိသားစုတစ်ခုလုံးအပေါ်မှာ ဘက်ပေါင်းစုံမှ ပြည့်စုံစွာ နွေးထွေးမှုပေးနိုင်ကြသော်လည်း သားသမီးများဘက်မှ မိကောင်းဖခင် သားသမီးပီသအောင် မနေကြဘဲ သားသမီး တို့တာဝန် ပျက်ကွက်မှုကြောင့် မိသားစုတစ်ခုလုံး သာယာမှု ဆိတ်သုဉ်းနေကြသည်။

ကျွန်မတို့ မကြာခဏ ကြားနေရသော သီချင်းလေး တစ်ပိုင်းတစ်စကို အင်မတန်မှ နှစ်ခြိုက်မိသည်။ “ပြည်အင် အားသည် ပြည်တွင်းမှာသာရှိသည်” ဆိုသည့် တေးသွားလေး ကို ဖြည့်စွက်ချင်မိသည်။ မိမိအိမ်၏အင်အားသည် မိမိအိမ် တွင်းမှာသာ ရှိသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ကျောင်းအင်အားသည် ကျောင်းတွင်းမှာသာ ရှိသည်။ ရုံးအင်အားသည် ရုံးတွင်းမှာသာ ရှိသည်။ ဈေးအင်အားသည် ဈေးတွင်းမှာသာ ရှိသည်။ ရပ်ကွက်အင်အားသည် ရပ်ကွက်တွင်းမှာသာ ရှိသည်ဟူ၍ ဖြည့်စွက်ချင်မိသည်။

ဤသို့ စုပေါင်းညီညာသော အင်အားဖြင့် တာဝန် ကျေကျေ ကျရာတာဝန် ကျေပွန်ကြပါက ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်ကြီးဆိုသို့ တစ်ဟုန်ထိုးရောက် သွားမည်မှာ သေချာပါသည်။

ကျရာတာဝန် ကျေပွန်သည်ဆိုရာ၌ စည်းလုံးမှုရှိဖို့ နှင့် စည်းကမ်းရှိဖို့ လိုအပ်သည်။ ၎င်းအပြင် အများအကျိုး ကို ရှေ့မှန်းတင်ဆောင်ရွက်လိုသော စိတ်ရှိဖို့လည်း လိုအပ်၏။

သို့ဖြစ်၍လည်း ပညာရှင်များက စုပေါင်းညီလာ အောင်ကြောင်းဖြာ၊ ညီညာမှ ပြည်သာမည်၊ စည်းလုံးခြင်း သည် အင်အား၊ တစ်ယောက်အားနှင့် ယူသော်မရ တစ်သောင်းအားနှင့် ယူသော်ရ၏ ဟူ၍ ညီညွတ်စေရေး ဆော်ဩပေးထားကြ၏။ ရှေးရှေးပညာရှင်တို့၏ ကျေးဇူးတရား ကြီးမားလှပေစွာ။

ပညာရှင်များက ဆော်ဩပေးကြသည့်အတိုင်း ယနေ့ ခေတ် လူငယ်ထုတစ်ရပ်လုံးကလည်း အများအကျိုး သယ်ပိုး ထမ်းရွက်မှုတို့က အံ့မခန်းထိရောက်မှုရှိလှ၍ သာသနာ့ ဝန်ထမ်း ရှင်ရဟန်းတို့ဘက်မှလည်း ဂန္ဓဓူရ၊ ဝိပဿနာဓူရ ဓူရနှစ်ဖြာကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ကြသဖြင့် သာသနာ့ အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်များ များစွာပေါ်ပေါက်လာသည်ကို သာသနာတော်ကြီးအတွက် အားတက်ဖွယ်ရာ တွေ့ကြုံကြ ရသည်။ တိပိဋက ဆရာတော်ကြီးများ ၁၃ ပါးပင် ပေါ်ပေါက် လာခြင်းဖြင့် သိနိုင်၏။

လူပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာတွင်လည်း ကြက်ခြေနီ မောင်မယ် များ၊ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ မီးဘေးမှ ကင်းဝေးစေရန် ကူညီမှုများ၊ ကျန်းမာရေးကူညီစောင့်ရှောက်မှုများ၊ နေရာချ ထားပေးခြင်း၊ လောလောဆယ် စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေ ချောမွေ့အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးပုံတို့ကို လက်တွေ့ ကျကျ မြင်ရသူအပေါင်းက သာဓုခေါ်မဆုံးအောင် ဖြစ်နေ ကြ၏။

ဆုနာဓိငလျင်ဘေးကြောင့် ရေနစ်မွမ်းနေသော ကလေးငါးယောက်အနက် သုံးယောက်၏အသက်ကို ကယ် တင်ပေးနိုင်ခဲ့သူမှာ သာမန်ဆင်းရဲသား အရပ်သူ မိန်းကလေး သာဖြစ်ပြီး သူမကယ်တင်၍ မရနိုင်လိုက်သော ကလေးငယ် နှစ်ယောက်အတွက် ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ ငိုကြွေးနေသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ တာဝန်ရှိသူတို့က ဝိုင်းဝန်းချော့မော့ကြရ သည်ဆို၏။

၎င်းအမျိုးသမီးမှာ အသက် ၃၀ အရွယ်လောက် ရှိနေပြီဖြစ်၍ သူ့တွင်ရှိသော သားသမီးကလေးများနှင့်မခြား မိမိလက်ထဲတွင် ကယ်တင်၍မရဘဲ ဆုံးပါးသော ကလေးငယ် နှစ်ယောက်အပေါ် မိခင်ရင်းတစ်ယောက်ပမာ ခံစားရဟန် ရှိပါသည်။

မိခင်စိတ်အပြည့်ရှိသော ၎င်းအမျိုးသမီးလေးသည် ကျောင်းသူဘဝက ရှေးဦးသူနာပြုစုနည်းပညာကို သင်ကြား တတ်မြောက်ထားခဲ့သူ ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ သည်ဟု သိရပါသည်။ သူ့လို အမျိုးသမီးလေးများ များများ ရှိစေချင်မိသည်။ လောလောဆယ် ဖြစ်ပွားသော ငလျင်ဘေး ဒဏ်ခံရသည့်အခါတွင်သာမက ပြီးခဲ့သောနှစ်များက မီးလောင်

မူဖြစ်ပွားရာတွင်လည်း ကြက်ခြေနီမောင်မယ်များနှင့် အရန်
မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင် လူငယ်မောင်မယ်များနှင့် တာဝန်ရှိသည်ကို
တာဝန်သိတတ်သော လူငယ်မောင်မယ်တို့၏ စွမ်းဆောင်
ကူညီမှုတွေကို ကြားရသည့်အတွက် နှစ်ထောင်းအားရ
ဖြစ်မိ၏။

ယခုခေတ် ယခုအခါမှ မဟုတ်၊ ရှေးခေတ် ရှေးအခါ
ကလည်း စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံသား၊ မြန်မာလူမျိုးများသည်
ကျရာတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည့်
သမိုင်းအထောက်အထားများနှင့် သာဓကများစွာ ရှိခဲ့ကြသည်
ကို သတိရမိသည်။

ကျရာတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ခဲ့ကြသည့်
နေရာတွင် တင်စားထားခဲ့ကြသည့် စကားအသုံးအနှုန်း
ဝေါဟာရတွေ ရှိခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဦးဆွေးဆံမြည့်
အသက်ကိုပင် ပစာနမထားဘဲ အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း
ဦးလည်မသန် ထွမ်းရွက်ကြသည် စသည်ဖြင့် သုံးနှုန်းထား
တာတွေ မှတ်သားမိသည်။

ပထမဦးစွာ ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို ဦးဆွေးဆံမြည့်
ထမ်းရွက်သည့် ညောင်ဦးအုတ်လှငယ်၏အကြောင်းနှင့်

အသက်ကိုပင် ပစာနမထားဘဲ ကျရောက်လာသည့်တာဝန်
ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ခဲ့သူ အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်၏
ဆင်ကဲလေး၏အကြောင်းကို စာဖတ်ပရိသတ်အား တင်ပြ
လိုပါသည်။

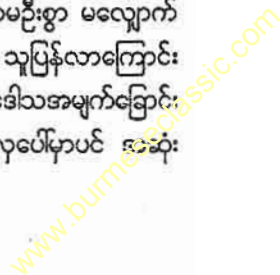
ပုဂံပြည့်ရှင် ဘုရင်နရပတေ့စည်သူမင်းကြီး၏ အမတ်
ကြီးရာဇသင်္ကြန်တွင် ပုဂံအုတ်လှကြီးနှင့် ညောင်ဦးအုတ်လှ
ငယ်ဟူ၍ သားနှစ်ယောက်ရှိရာ လက်ရုံးရည်၊ ပညာရည်၊
နလုံးရည်တို့နှင့် ပြည့်စုံကြသောကြောင့် ဘုရင်ကြီးကိုယ်တိုင်
က ချီးမြှောက်ကာ သားအကြီးကို အနန္တပစ္စည်းဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သားအငယ်ကို ရန္တပစ္စည်းဟူ၍လည်းကောင်း မှည့်
ခေါ်စေခဲ့၏။

တစ်ခါသော် ရခိုင်ပြည်၊ မစ္စဂီရီအရပ်မှ ပုန်ကန်ခြား
နားလာသဖြင့် ရာဇသင်္ကြန်အမတ်ကြီးနှင့် သားနှစ်ယောက်တို့
ကို ဦးစီးစေကာ နိမ့်နင်းရန် စေလွှတ်လိုက်ရာ နှစ်နှင့်ချီပြီး
ကြာသော်လည်း စစ်နိုင်သည်၊ ရုံးသည် သတင်းအစအနပင်
မကြားရသဖြင့် ဘုရင်ကြီးမှာ ပူပင်သောက ရောက်နေသည်
ဆို၏။

သို့ဖြင့် နန်းပြာသာဒ် အပေါ်ဆောင် လေသာပြတင်းမှ
နေ၍ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်သို့ လှမ်းမော်ကြည့်လိုက်ကာ ရခိုင်
ဘုရင်က အရုံးပေးအညံ့ခံသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဘုရင်ကြီးထံသို့
သတင်းပို့ရန် စေလွှတ်လိုက်သော အုတ်လှငယ်၏ လှေတော်
ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မိမိထံမှောက် ရောက်အောင် စောင့်
ဆိုင်းခြင်းမပြုဘဲ ဆန္ဒစောစွာ စစ်အကြောင်း ရုံးသည်၊ နိုင်
သည်ကို သိလိုစေဖြင့် လှေပေါ်သို့ အထောက်တော်စေလွှတ်
မေးမြန်းစေခဲ့၏။

အုတ်လှငယ်သည် “စစ်ရေးသာခဲ့ကြောင်းကို ရှေ့
တော်မှောက် ရောက်သည့်အခါမှ အကြောင်းစုံလျှောက်တင်
တော့မည်” ဟု စိတ်မှာအကြံဖြစ်ကာ “ကျွန်တော်မျိုး အုတ်
လှငယ် ရောက်လာပါပြီဘုရား” ဟု လျှောက်တင်ခိုင်းလိုက်၏။
ဆန္ဒစောလှသော ဘုရင်ကြီးက “စစ်ရုံးသည်၊ နိုင်
သည်ကို သိလိုစေဖြင့်မေးသည်ကို ပထမဦးစွာ မလျှောက်
ထားဘဲ မထီလေးစား၊ ပမာမခန့်ပြုကာ သူပြန်လာကြောင်း
ကိုသာ လျှောက်တင်ရပါမည်လော” ဟု ဒေါသအမျက်ခြောင်း
ခြောင်းထွက်ကာ အုတ်လှငယ်အား လှေပေါ်မှာပင် အသုံး

တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားမှာ
သဘောအားဖြင့် တူသယောင်ရှိပြီး
တကယ်တမ်းက မတူပါဟု ဆိုရမည်။
ဝတ္တရားများကို အချိန်အခါ အခြေအနေအရ
ရွှေ့ဆိုင်းနိုင်သည်။
ရံဖန်ရံခါ ပျက်ကွက်မှုရှိနိုင်သည်။
ဆောင်ရွက်သင့်သော ဝတ္တရားဖြစ်သော်လည်း
မလွဲသာမရှောင်သာသော ကိစ္စများကြောင့်
ပျက်ကွက်နိုင်သည်။

စီရင်စေဟု တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်တော် ချမှတ်လိုက်သည် ဆို၏။

အာဏာသားတို့က ဓားတွေကိုယ်စီကိုင်ကာ လှေ တော်ပေါ်သို့ တက်လာပြီး အုတ်လှေငယ်အား သတ်မည်ပြု ရာ ခေတ္တခဏ သည်းခံ၍ စောင့်ဆိုင်းပေးပါရန် တောင်းပန်၍ “ရခိုင်ဘုရင်အညံ့ခံ၍ ကျွန်တော်မျိုးတို့ဘက်မှ စစ်ရေးသာခဲ ကြောင်း လျှောက်ထားလိုက်ပြီ။ အရှင်အမူတော်ကို ဦးဆွေး ဆံမြည့် ဖြစ်သည်အထိ ကျွန်တော်မျိုး ထမ်းရွက်ခဲ့သည်ကို အရှင်မင်းကြီး မြင်စေချင်ပါသည်။ ကြည့်ရှုတော်မူပါဘုရား” ဟု လျှောက်တင်ကာ သူ၏ဦးခေါင်းတွင် ပေါင်းထားသည့် ခေါင်းပေါင်းဝတ်ကို ဖြေချပြလိုက်၏။

ထိုအခါတွင် မျှော်လင့်မထားသော မြင်ကွင်းကြောင့် ရှင်ဘုရင်ကြီးနှင့်တကွ နန်းရင်ပြင်တစ်ခုလုံး အံ့ဩမဆုံး အောင် ဖြစ်သွားကြရ၏။ စစ်ရေးသာမည့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်း ရင်း လပေါင်းများစွာမက နှစ်ချိန်တောကြီး၊ တောင်ကြားမှာ ပုန်းအောင်း၍ အချိန်ကောင်း အခါကောင်းကို စောင့်ဆိုင်း နေရစဉ် အစာရေစာ ပြတ်လပ်ငတ်မွတ်ခြင်း၊ ရေမချိုးရ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ မပြုရခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပိန်လို ခြောက်ကပ်ပြီး ခေါင်းမှဆံပင်တို့မှာ သန်းတွေကျကျတက် ပြုတ်ကျလာပြီး ဆံပင်တွေလည်း အပိုင်းပိုင်းပြုတ်ကျလာ သည်ကို လက်တွေ့ပြကာ အရှင်မင်းကြီးပေးအပ်လိုက်သော တာဝန်ကို ယခုကဲ့သို့ ဦးဆွေးဆံမြည့် ဖြစ်သည်အထိ တာဝန် ကျေအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် မစ္စဂီရိုကို အောင်နိုင်ခဲ့ ကြောင်းပါဘုရား” ဟု လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်ကြီးသည် ပေးအပ်သည့်တာဝန်ကို ဦးဆွေးဆံမြည့်ဖြစ်သည်အထိ ထမ်းရွက်တော်မူသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရသည့် အခါ အင်မတန်မှ နှစ်သက်အားရတော်မူသဖြင့် အုတ်လှ ငယ်အား ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုစေခြင်း၊ ရေမိုးချိုးကာ နံ့သာ အမွှေးအကြိုင်တို့ဖြင့် လိမ်းခြယ်ကာ အဝတ်ကောင်း အစား ကောင်းတို့ ဝတ်ဆင်စေပြီး သူကောင်းပြုတော်မူခဲ့သည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် လူမှုရေးတာဝန် ဝတ္တရားများ ကို လွန်စွာကျေးဇူးတတ်သော လူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည့် အလျောက် တစ်ဖက်သား၏ အခက်အခဲများကို အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေရန်လည်း မိမိတို့ နိုင်စွမ်းသမျှ အစွမ်းကုန်ကူညီ

လေ့ရှိကြသည့်အပြင် မိမိနိုင်ငံအတွက် အထက်မှပေးအပ် လာသော တာဝန်ပိုင်းတို့ကိုလည်း အသက်ကိုပင် ပဓာန မထားဘဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း သမိုင်းအထောက် များစွာ ရှိပါသည်။

တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားမှာ သဘောအားဖြင့် တူသယောင် ရှိပြီး တကယ်တမ်းက မတူပါဟု ဆိုရမည်။ ဝတ္တရားများကို အချိန်အခါ အခြေအနေအရ ရွှေဆိုင်းနိုင်သည်။ ရံဖန်ရံခါ ပျက်ကွက်မှုရှိနိုင်သည်။ ဆောင်ရွက်သင့်သော ဝတ္တရားဖြစ် သော်လည်း မလွဲသာမရှောင်သာသော ကိစ္စများကြောင့် ပျက်ကွက်နိုင်သည်။ ကြီးလေးသော အပြစ်တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်၍မရသည့်သဘောရှိသည်။

တာဝန်မူကား ဝတ္တရားထက်ပို၍ အရေးကြီးသဖြင့် ပျက်ကွက်၍မရ။ ပျက်ကွက်လျှင် ပျက်ကွက်သည့်တာဝန် အတွက် ပြစ်ဒဏ်များလည်း ကျခံရပါမည်။

မလွဲမရှောင်သာသော ကိစ္စများကြောင့် တာဝန်ပိုင်း ပျက်ကွက်ပါကလည်း ပြစ်ဒဏ်ပေးရမည့် တာဝန်မဟုတ် သော်ငြားလည်း လူမှုရေးတာဝန်ပိုင်း ပျက်ကွက်သည့် အလျောက် ပေးဆပ်ကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

လောကကြီးတစ်ခုလုံးတွင် လူသားများအနေဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့၊ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ ငါင်းသင်းဆက်ဆံနေကြရသည်ဖြစ်ရာ လူသားအချင်းချင်း ကူညီစောင့်ရှောက်ကြရန်မှာ လူသားတိုင်း မွေးရာပါတာဝန် အဖြစ် ခံယူကြကာ ကြီးသူကိုရိုသေ၊ ရွယ်တူကိုလေးစား၊ ငယ်သူကိုသနား ဟူသော ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ကျရာတာဝန် ကျေပွန်ကြပါစို့ဟူ၍ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

“သေတူရှင်ဖက်၊ ဆောင်ရွက်ဖက်ကင်း၊ အချင်းချင်း တွင်း၊ အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာ ကုန်း၍၊ ရန်းကြလေ”

[ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏ လက်သစ်တောင်တာ ဆုံးမစာ မှ ကောက်နုတ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။]

ပိုလ်ချိုမြေ-တင်တင်ဝင်း

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ထိရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

အမှတ်(၃၀၂)၊ မြေညီထပ်၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၀၀) နာရီ မှ နေ့လည် (၁:၀၀) နာရီ။
အမှတ်(၉၀)၊ မြေညီထပ်၊ သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။
နေ့လည် (၂:၀၀) နာရီ မှ ညနေ (၄:၀၀) နာရီထိ
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

အောင်ဝိဇ္ဇာဓိရ် - အထူးကုဆေးခန်း

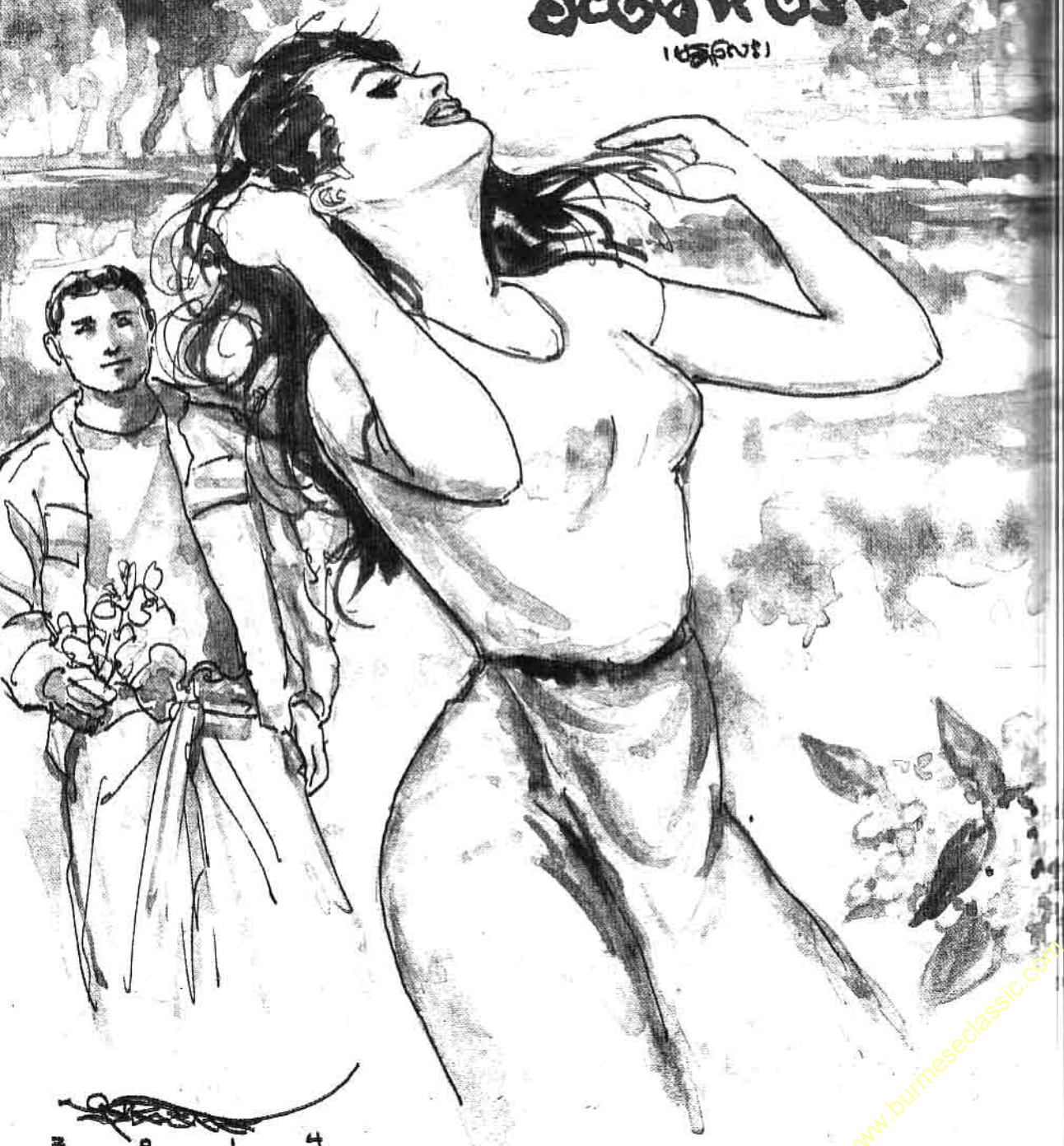
- အကြောအားနည်း၊ ပန်းသေပန်းညှိုးနှင့် ကာလသားရောဂါများ အထူးကုသပေးသည်။ ကျား အကြောသန် အားတိုးဆေး၊ အကြောသန်အထူးလိမ်းဆေးများ အမြို့မြို့ဆိုင်တိုင်းတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။ (1107 Y 7278)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း၊ ပြင်ထွက် သွေးကျ၊ သွေးထွက်၊ ပူစပ်ကိုက်ခဲ၊ ဂရင်ဂျီနာရောဂါများ ကုသပေးသည်။ အမျိုးသမီးများ ဝါရင့်ဆရာမကြီးရှိသည်။ လိပ်ခေါင်းရောဂါပျောက် အထူးသောက်ဆေးလိမ်းဆေးများ ဆိုင်တိုင်း မေးဝယ်ပါ။ (1208 Y 7972)

ဆေးခန်း ❖ အမှတ် (၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာ (အလယ်) လမ်း၊ ဖုန်း/၀၁-၃၈၉၄၀၃

ပင်ရင်း ❖ အမှတ် (၈၆)၊ ၉၄-လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊ ဖုန်း/၀၉-၅၀၁၆၃၇၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၈၃၉

ပြန်ချီရေး ❖ ကိုဝင်းမြင့် + မဘောဘီ၊ ကောင်းသန့်စတိုး(မန္တလေး၊ ၂၈ လမ်း၊ ၈၂×၈၃ လမ်း)၊ အောင်ရတနာစတိုး(မန္တလေး၊ ဈေးချိုအနီး)

အိမ်ထောင်...အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင်
(အိမ်ထောင်)

တိုင်ရယ် ... တိုက်ရယ် ... ပိတောက်ရယ် ...

အတိတ်ကို တစ္ဆေနှင့် ပုံနှိုင်းရလျှင် အကျည်းတန်သည်လို့ ဆိုကြမည်လားမသိတတ်နိုင်။ သို့တစေ အတိတ်ဝေဒနာသည် တစ္ဆေပမာအလား ကိုကိုနှလုံးသားမှာ အစဉ်ထာဝရ ခြောက်လှန့်လျက်ရှိဆဲပင်။ သို့မို့ကြောင့်လည်း အတိတ်ဟု ဆိုရကောင်း ဆိုရမည်ဖြစ်သည့် ဟိုးလွန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်များစွာက ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်များသည် မှန်ဝါးဝါးအသွင် နာကြည်းကြေကွဲဖွယ်ရာ ပုံရိပ်အဆင်အယင်များအဖြစ် ကိုကိုစိတ်အစဉ်တွင် ထာဝစဉ်ထင်ဟပ်လျက်ရှိချေသည်။

[၁]

ကိုကိုတို့အိမ် အနောက်ဘက်ခြံဝင်းထဲက ပိတောက်ပင်ကြီးတွင် ပိတောက်ပွင့်ဟော့ ထိန်ထိန်ဝေနေပြီ။ ရွှေဝါရောင် ပိတောက်ပွင့်များ တစ်ပင်ထူးဝေ တစ်ပိုင်လုံးရွှေနယ် အားပါးတရ ဖွင့်နေသည်။ တန်ခူးကြိုမိုးက မနေ့ကပီသွန်းဖြူးရွာစွေခဲ့လေသည်ကိုး။ ဆောင်းအကုန် နွေအကူး တပေါင်းပြီး တန်ခူးသားကျူးတော့မည့်ကာလ နွေသမယ။ နန်းကျင်အနံ့ သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ ရွက်

ပောင်းများကြွေ၍ ရွက်သစ်မထွက်မီ ပုရစ်ဖူးများ ဝေစည်နေချိန်မျိုးမှာ ပိတောက်ပင်ကြီးက ရွက်ဖားဝေဝေ ရှိနေချေပြီ။ စိမ်းမြဲမြဲ ရွက်နုသစ်များ အကြားမှ တစ်ခိုင်လုံး ရွှေဝါရောင်ဝင်းလျက်ရှိသည့် ပိတောက်ပန်းတို့ ပင်လုံးကျွတ်မျှ ဝေဝေဆာဆာ မြိုင်ဆိုင်စွာ ဖူးပွင့်နေကြသည်။ သင်းပျံ့သော ပိတောက်ရနံ့က အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာဆီ ပျံ့နှံ့နေသည်။

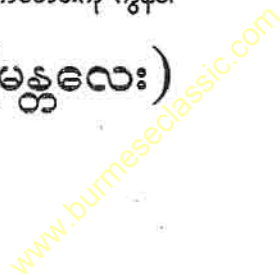
“သီရိမြညွှောက်
ပန်းပိတောက်တို့
ဖြိုးမောက်ရွှင်လန်း
ထူးဆန်းလှတင့်
ရိုးတံမြင့်နှင့်
ပွင့်ကြကြိုင်သင်း
မြိုင်လုံး ဝင်းမျှ” ဟူဘိသို့

ပိတောက်၏ ထူးထွေဆန်းပြားသော အလှက ဖမ်းစားလျက်ရှိနေသည်။ သည်ပိတောက်က ပူပြင်းခြောက်သွေ့သော ဩကာသ လောကကို သာမောဖွယ် ဖန်တီးပေးသည်။ ပိတောက် နှစ်စဉ်ပွင့်၍ ကိုကိုပျော်ရသည်။ သည်

ပိတောက်ပင်ကြီးကို ကိုကိုအဘိုး စိုက်ခဲ့သည်။ အဘိုးက အသက်ရစ်ဆယ်သုံးနှစ်ကျမှ ကွယ်လွန်သည်။ အဘိုး၏ အမွေမို့ သည်ပိတောက်ပင်ကြီးကို ကိုကို မြတ်နိုးသည်။ ချစ်ခင်သည်။ သံယောဇဉ်ကြီးမားသည်။ ကိုကိုစာကျက်လျှင်ပင် သည်ပိတောက်ပင်ကြီးအောက်မှာ ကျက်လေ့ရှိသည်။ ပိတောက်ပင်ကြီးအခြေမှာ ထိုင်ရင်း ပိတောက်ပင်စည်ကိုမှီထားရလျှင် ကိုကိုရင်ထဲမှာ နွေးနေသလားလို့ ထင်ရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုကို ပိတောက်ပင်ကြီးနှင့် စကားပြောနေတတ်သည်။ ကျောင်းတက်ရင်းက အဝိန်တို့၊ ဗိုလ်ပေါက်တို့နှင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့သည်ကိုလည်း ပိတောက်ပင်ကြီးကို တိုင်တတ်သည်။

“ကိုကိုဦးထုပ်ကလေးလေ၊ ဦးလေးသိန်းလှ ဝယ်ပေးတာ။ ဝိလ်စတပ်ဦးထုပ်ကလေးပေါ့။ အဝိန်က ကိုကိုခေါင်းက ချွတ်ယူပြေးတယ်။ ဗိုလ်ပေါက်က ဘောလုံးလို ကန်ပစ်တယ်။ အဝေရာဆိုတဲ့ အီးပေါလောကြီးတောင် ပါသေး။ ကိုကိုသိပ်စိတ်ဆိုးတာ သိလား။ ဒါ့ကြောင့် အဝိန်လက်မောင်းကို ကွန်ပါ

□ ခင်မောင်အေး (မန္တလေး)

ချွန်နဲ့ ထိုးပစ်တာ ကိုကိုကိုလည်း ဆရာမက ရိုက်လိုက်တာလေ။ မနာပါဘူး ကိုကိုက...

ပိတောက်ပင်ခြေရင်းမှာ တွင်းတူး၍ ကိုကိုက ပိုက်ဆံထည့်သော ငွေဘူးလေးကို မြှုပ်ထားတတ်သည်။ အဘွားက ကိုကိုကို ငွေဘူးကလေးတစ်ဘူးပေးသည်။ အဘွားငယ်ငယ်က ပေါင်ဒါဘူးအဖြစ် သုံးခဲ့သည့်ဘူး။ ကိုကိုကိုဆံစုတာမြင်တော့ အဘွားက - "ငါ့မြေးလေး ပိုက်ဆံစုဖို့ လိုဆိုကာ ငွေပေါင်ဒါဘူးကလေးကို ပေးသည်။ ကိုကိုက ဝေလခေါင်းပါသော ကျပ်ပြားကလေးများချည်း စုသည်။ ရသယုမုန့်ဖိုးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် စုလျက် ခြောက်ဆယ်လေးပြားရသည့်အခါ ငွေဒဂါးနှင့်လဲသည်။ ပြီးတော့မှ အဘွားပေးသော ငွေပေါင်ဒါဘူးထဲမှာ ထည့်သည်။ ကိုကိုစုဘူးထဲမှာ ဝေလခေါင်းနှင့် ငွေဒဂါးရှစ်ဆယ်ရှိနေပြီ။ ထို့ကြောင့် ကိုကိုက သူ့စိတ်အချရဆုံးသော မိတ်ဆွေကြီးထဲမှာ အပ်ထားသည်။ ကိုကို ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် မိတ်ဆွေကြီးက ပိတောက်ပင်ကြီးလေး။ ဒီပိတောက်ပင်ကြီး ခြေရင်းမှာ ကျင်းတူးပြီး ကိုကိုက ငွေပေါင်ဒါဘူးကလေးကို ကျပ်စက္ကူဘူးထဲမှာ ထည့်ပြီးမှ မြှုပ်ထားသည်။ မုန့်ဖိုးတစ်ကျပ်ပြည့်သည့်အခါ တစ်ခါတူး၊ ဘူးထဲကို ဖြည့်ထည့်၊ ပြီးတော့ ပြန်မြှုပ် လုပ်ရသည်။

မာလီကြီး နာရဆင်းကလည်း ကိုကိုငွေသေတ္တာအတွက် အထူးစပယ်ရှယ် အစောင့်ကြီးပေါ့။ ကိုကိုငွေသေတ္တာပျောက်လို့များကတော့ နာရ

ဆင်း သည်အိမ်က ခေါင်းနှင့် မြေးရမှာ။ အဘိုးကကော၊ အဘွားကပါ သတိပေးထားသည်လေ။

ခြံစောင့် ကိုဖိုးထွားကလည်း ကိုကိုအရိပ်ပါပဲ။ ပိတောက်ပင်ခြေရင်းက ကိုကိုငွေသေတ္တာကို ယက္ခနှင့် ကုမ္ဘာ့စောင့်နေလေရဲ့လို့ ဦးလေး ဦးသိန်းလှက ပြောသည်။ ယက္ခက နာရဆင်း။ ကုမ္ဘာ့စောင့်က ကိုဖိုးထွားပေါ့။

"ငါတူလေး စုဘူးပြည့်အောင် ဦးလေးသိန်း ပေးပါမယ်ကွာ" လို့ ဦးလေး ဦးသိန်းလှက ပြောလည်းပြော၊ ပိုက်ဆံလည်း ပေးတတ်သည်။ ကိုကို ငါးတန်းအောင်သည့်နှစ်မှာ ဦးလေးဦးသိန်းလှက ဘီအက်စ်အေ လေသေနတ် နံပါတ်ဝမ်းတစ်လက် ဝယ်ပေးသည်။ ကိုကိုတို့ ဖိုးမမြင်၊ လေမမြင် ပျော်လိုက်ရသည့် ဖြစ်ခြင်း။ ခုနစ်တန်းအောင်ရင် ရာလေးစက်ဘီးဝယ်ပေးမယ်လို့ ကတိပေးထားသေးသည်။

ကိုကို ဒါကြောင့် အချိန်ပြည့်စာကျက်သည်။ ကစားချိန် ကစားချိန် သပ်သပ်၊ စာကျက်ချိန် စာကျက်ချိန် သပ်သပ် ကိုကို စည်းကမ်းကို သူ့ဘာသာသူလုပ်သည်။ အချိန်ဇယားဆွဲပြီး စာကြည့်စားပွဲရှေ့မှာ ကပ်ထားသည်။ အဘိုးအဘွားကလည်း ထို့ကြောင့်ပင် ကိုကိုကို တုန်နေအောင် ချစ်ကြသည်။ ကိုကိုက လိမ္မာသည်လေ။ စာမေးပွဲကိုလည်း တစ်နှစ်တစ်တန်း မုန့်မုန့်အောင်သည်။ အတန်းထဲမှာ အဆင့် တန်းနှစ်နှင့် သုံးက ဘယ်တော့မှ မဆင်း။

ဆရာမကြီး ဒေါ်ထွေးထွေးက ဆို ကိုကိုကို အတုယူကြဖို့ မကြာတာ

တခြားကျောင်းသူကျောင်းသားများထံ ဆုံးမသြဝါဒပေးတတ်လွန်း၍ အဝိန်တို့က ကိုကိုကို မြင်ပြင်းကတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ပေါက်ရော၊ ပန်းထိမ်ဆရာ ဦးစံညွန့်သား မောင်ကြည်တို့ ညီအစ်ကိုကပါ ကိုကိုကို မနာလိုကြ။ သည်လိုနှင့် ကိုကိုတို့ စာမေးပွဲပေါင်းများစွာ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။ ကိုကို ခုနစ်တန်းအောင်သောနှစ်မှာ ဦးလေး ဦးသိန်းလှက ရာလေးစက်ဘီးတစ်စီးဝယ်ပေးသည်။ ဦးကြီးဦးဘကျော်က ပတ္တမြားလက်စွပ်တစ်ကွင်းပေးသည်။ စက်ဘီးအသစ်နှင့် ကိုကို အလွန်ပျော်သည်။ စက်ဘီးကို ကိုကိုစီးတာက နည်းနည်း ဖုန်သုတ်ရတာက များများဖြစ်သည်။ စက်ဘီးလက်ကိုင်ကအစ စပုတ်တို့တစ်ချောင်းစီ ကိုကိုက ပြောင်လက်နေအောင် တိုက်သည်။ စက်ဘီးထဲ တာသသသာလုပ်နေပေမယ့် စာကျက်ချိန်ကိုတော့ ကိုကို အပျက်မခံပါ။ သည်နှစ်မှာ ကိုကိုတာသထံသို့ ရာလေးစက်ဘီးအသစ်ကျပ်ချွတ်တစ်စီး ရောက်လာသည့်နည်းတူ မူပူလှိုင်ပါ ပါဝင်လာသည်။ ကိုကိုတို့နှင့် တစ်ခြံကျော် ဦးစံထွန်းတို့ခြံသို့ လူသစ်ပြောင်းလာသည်။ သစ်တောအရေးပိုင်ဟု ဆိုသည်။

သူတို့မှ သမီးလေးတစ်ယောက်တည်း။ မူပူလှိုင် . . . တဲ့။ ကိုကိုကို ခုနစ်တန်း(အေ)မှာ တက်သည်။ ခြံလည်း ခြံနီးချင်း။ အတန်းကလည်း တစ်တန်းတည်းမို့ မူပူလှိုင်တို့အဖေ ဦးအုန်းလွင်က ကိုကိုအဘိုးအဘွားနှင့် မိတ်ဆက်ရင်း အပ်သည်။ သည်မှာလေ။ ကိုကိုနှင့် လှိုင် ကျောင်းသွား

သူငယ်ချင်း ဖြစ်ပါသည်။
လှိုင်...။ ဟုတ်ပါရဲ့။ ဆယ့်သုံး
နှစ်သမီးကလေး။ ကျစ်ဆံမြီးကလေး
ကျစ်မြီး ဖဲပြားနီနီကလေးနှင့် အစနှစ်
ဖက် ချထားတတ်သည်။ ဆံပင်က
လှိုင်းတွန့်ကလေးများနှင့် ပျော့ပျောင်း
နက်မှောင်နေသည်။

ဖြူနေသောမျက်နှာနှင့် လိုက်ဖက်
သည်။ လှိုင်ပြုံးလိုက်လျှင် အလွန်ချစ်
စရာကောင်းသည်။ လှိုင်မျက်နှာက
လာပစဉ်လိုလို ချိုနေသည်။ လှိုင် စိတ်
ကောက်ရင်တောင် အလှပပျက်။ မျက်
နှာရှစ်ခေါက်ချိုးထားပြီး စိတ်ဆိုးပြတာ
တောင် စိတ်ဆိုးတာနှင့် နည်းနည်းမှ
မတူ။ ရိုးသားသည့်အသွင်သဏ္ဍာန်ကို
လှိုင်မျက်နှာတွင် အထင်သားတွေ့မြင်
နိုင်သည်။ ကော့ရွန်းသော မျက်တောင်
အစုံအောက်မှ နက်မှောင်၍ အရည်
သည်နေသော မျက်လုံးများက သမင်
ပျိုမကလေး၏ မျက်လုံးအစုံနယ် ထင်
ရသည်။

မျက်ဝန်းနက်ကလေးကို ထောင့်
ကပ်၍ ကြည့်လိုက်လျှင် လှိုင်အလိုကို
ငြင်းနိုင်သည်သူမရှိ။ သို့တစေ လှိုင်
သည် မာနကင်းသည်။ အသံကို တိုး
တိုးတိမ်တိမ်ကလေး နူးညံ့ညင်သာစွာ
ဆိုတတ်သော စကားသံများက စမ်းရေ
စီသံလိုပင်။ ခံပယ်ဖူးကလေး တစ်ဖူး
နယ် လှသည်။ တသင်းသင်းမွှေးနေ
သော အလှမျိုးဖြစ်သည်။

ကလင်...ကလင်...ကလင်။
“ကိုကိုရေ...အိပ်ပုပ်ကြီးလိုက်
တာကွယ်”

ကိုကိုနောက်ကလျှင် အိမ်ရှေ့

ဆင်ဝင်အောက်မှ လှိုင်စက်ဘီးခေါင်း
လောင်းသံ သုံးချက်ကြားရသည်။ ပြီး
တော့ တိုးတိတ်ညင်သာသော လှိုင်
အသံလေးကို ဆက်လက်ကြားရမည်။
ကိုကိုအမြန်ဆုံးပြင်ဆင်ပြီး ထွက်လာ
သည်အထိ လှိုင်ငြိမ်ငြိမ်ကလေးစောင့်
နေတတ်သည်။ စက်ဘီးကို ဒေါက်
ထောက်လျက် လွယ်အိတ်ကို ရင်မှာ
ပိုက်လျက်သား။

“ကိုကို အိပ်ရာထ နောက်ကျ
သွားတယ်လှိုင်။ ညက သင်္ချာတစ်ပုဒ်
မရမချင်း တွက်နေတာနဲ့”

“ရပါတယ် ကိုကိုရယ်။ လှိုင်သိ
သားပဲ။ ကိုကိုအခန်းက တော်တော်
ညဉ့်နက်တဲ့အထိ မီးလင်းနေကတည်း
က...”

“လာ...သွားစို့ လှိုင်”

ကိုကိုကို အစဉ်ခွင့်လွတ်တတ်
သော လှိုင်။ နေရာတကာမှာ လှိုင်က-
ကိုကိုကို ဦးစားပေးသည်။ ကျောင်း
ရောက်လို့ နေ့လယ်မုန့်စားဆင်းချိန်များ
ဆို လှိုင်က ကိုကိုအတွက် ပိုယူလာ
သည့် ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ် နှစ်ချပ်
ကို ကိုကိုအလျှင်ပေးသည်။ ဆိမ့်ပြီး
ချိုနေသော ကော်ဖီကျကျကို ဓာတ်တူး
အဖုံးနှင့် ထည့်ပြီး ကိုကိုကို တိုက်သည်။
ကိုကိုက လှိုင်ကို ဒေါင်းဖန်ဝါမုန့်တစ်
ချပ်ပေးသည်။ ကိုကိုက ဒေါင်းဖန်ဝါမုန့်
ကို ကြိုက်သည်။ ကိုကိုကြိုက်လို့ လှိုင်
ကလည်း ကြိုက်သွားသည်လား မဆို
နိုင်။ လှိုင် အားပါးတရစားသည်က
တော့ အမှန်ပင်။ လှိုင်က လက်ရေး
နေသည်။ ကျောင်းစာများကို ကိုကို
အမြဲကူးပေးရသည်။ ကိုကိုလွဲလို့ အခြား

ဘယ်သူကူးပေးတာကိုမှ လှိုင်လက်မခံ။
လှိုင်နှင့်ကိုကို၊ ကိုကိုနှင့် လှိုင်တို့က
ကျောင်းတစ်ကျောင်းလုံးမှာ ကြယ်
ကလေးနှစ်ပွင့်နယ် ထင်ရှားသည်။ လှိုင်
ကလည်း စာတော်သည်။ သို့ပေမယ့်
ကိုကိုအဆင့်ကိုတော့ မမီ။ အဆင့်ငါး။
အဆင့်ခြောက်လောက်တော့ လိုက်နိုင်
သည်။

အတန်းပိုင်ဆရာမ ဒေါ်အေးမြက
ကိုကိုတို့နှစ်ယောက်လုံးကို ချစ်သည်။
စာတော်သော၊ စာကြိုးစားသော တပည့်
များကို ဆရာမချစ်တာ အဆန်းတော့
မဟုတ်ချေ။ အဝိန်းကိုတော့ ဆရာမ
ဒေါ်အေးမြက ကောင်းကောင်းတီးသည်။
ဆရာမကြိမ်လုံးကို အဝိန်းကမဖြုန်။
ခွေးမြီးကောက် ကျည်တောက်စွပ်သလို
ဆရာမ ဘယ်လောက်ပဲရိုက်ရိုက် အဝိန်း
က စာမကြိုးစား။ ဘိတ်ဆုံးအဆင့်က
ဘယ်တော့မှမတက်။ ကျောက်ချထား
သည့်နယ် ဖြစ်သည်။

“အဝိန်း...နှင့်ကို ဆရာမရိုက်ရ
တာ ဆရာမလက်တွေတောင် နာနေ
ပြီဟဲ့၊ နင်စာကြိုးစားစမ်း”
ဆရာမက သည်လိုပြောလျှင်
အဝိန်းက -

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ။ ကျွန်တော်
ဆရာမပြောစကားကို သေသေချာချာ
နားထောင်ပါ့မယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်
ကြိုးစားပါ့မယ်”

အဖြေသည်လို ပေးသည်။ လ
ပတ်စာမေးပွဲစစ်ပြီး၍ အမှတ်ထွက်လာ
သည့်အခါ အဝိန်းအဆင့်က ယခင်
အတိုင်။ ဆရာမ လက်မြှောက်သွား
သည်။

“ကိုင်း...အဝိန်၊ နင့်ကိုပြောရတာ ကျွဲပါးစောင်းတီးပဲ သိလား။ ပြောလိုက်ရင်တော့ ဆရာမကောင်းကို သေသေချာချာ နားထောင်ပါ့မယ်ခင်ဗျာ၊ ကြီးစားပါ့မယ်ခင်ဗျာနဲ့။ ပြီးတော့ နင့်အဆင့်က ဘိတ်ဆုံးကကို မတက်တော့ဘူး။ နောက်ကို ငါမပြောတော့ဘူး။ နင့်ထိုက်နဲ့ နင့်ကံပဲ အဝိန်”

ဆရာမက သည်လိုပြောတော့ အဝိန်ခမျာ မျက်နှာသေကလေးနှင့် ခေါင်းငုံ့နေသည်။ ကျီးကန်းကို တောင်းနှင့်အုပ်ထားသလို ဝိုင်းနေသည်။ သည်လိုမြင်တော့လည်း ဆရာမ ဒေါ်အေးမြ သနားသွားရပြန်သည်။ မနေနိုင်တော့ဘဲ ပြန်လည် အားပေးရသည်။

“ကဲ...အဝိန်ရယ်၊ နင် ဒီလပတ်မှာ ကြိုးစားစမ်းပါကွယ်။ မသိတာတွေရှိရင်လည်း ဆရာမကိုမေးစမ်း။ ညနေပိုင်း ထမင်းစားပြီးရင် ဆရာမအိမ်လာခဲ့၊ ကြားလား။ ကျောင်းမှာသင်ပေးလိုက်တာတွေ တစ်ခါထပ်ကြောင်းရအောင်”

ဆရာမဒေါ်အေးမြ စိတ်ရှည်လက်ရှည် သင်ပြမှုကြောင့် အဝိန် ခုနစ်တန်းအောင်သည်။ အဝိန်ပျော်နေသည်။ အဝိန်ပျော်သလို ကျွန်တော်တို့တစ်တန်းလုံးပျော်ကြသည်။ ဆရာမဒေါ်အေးမြမှ ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့။ တစ်တန်းလုံး အရှုံးမရှိ အောင်ကြသည်ကိုး။ တန်းလုံးကျွတ် ခုနစ်တန်းအောင်ကြ၍ ဆရာကြီးက ဆရာမဒေါ်အေးမြကို ဂုဏ်ပြုပွဲလုပ်သည်။ သင်္ကြန်မတိုင်မီ ကျောင်းကြီးမိတ်ခင် ဖြစ်သည်။

[၂]

ဂုဏ်ပြုပွဲမှာ ဆရာမဒေါ်အေးမြကို ဆရာကြီးနှင့်တကွ ကျောင်းသားမိဘများက ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဂုဏ်ပြုကြသည်။ ဆရာမဒေါ်အေးမြက သူရသော ဂုဏ်ပြုလက်အောင်ပစ္စည်းများထက် သူ့တပည့် လူဖွင်းကလေး အဝိန်စာမေးပွဲအောင်တာကို ပိုမိုဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူသည်။ အဝိန်တစ်ယောက်တည်းကိုရွေးပြီး ဆရာမဒေါ်အေးမြက ပိုင်းလော့ဖောင်တိုက်တစ်ချောင်းပေးသည်။ ဆရာကြီး၏အစီအစဉ်အရ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲလည်း စားကြရသည်။ ပျော်ပျော်ပါးပါး မဲနိုက်ကြရသည်။ အဝိန်တစ်ယောက် ဆက်ပြီးကံကောင်းပါသည်။ မဲလိပ်နံပါတ်တစ်ဆယ့်သုံး။ နံပါတ်ဆယ့်သုံးက ခရုတံဆိပ် ပလေကပ်လုံချည်တစ်ထည်။ ဗိုလ်ပေါက်ကတော့ ခဲတံတစ်ဒါလင်၊ အဝေရာ ငပေါကြီးက လောကသာရ ဆုံးမစာအုပ် အသီးသီး မဲပေါက်ကြသည်။

ကိုကိုအလှည့်မှာ မဲလိပ်ကို ကိုကိုခပ်အေးအေးပင် နို့ကလိုက်သည်။ နံပါတ်က သုံးဆယ့်လေး။ ပေါင်းလိုက်ရင် ခုနစ်၊ ကံကောင်းတဲ့ဂဏန်း။ ကိုကိုရသော ပေါက်ဂဏန်းအတွက် ရရှိသည်က ခဲဖျက်တစ်ခု။

လှိုင်အလှည့်ရောက်ပြီ။
“လှိုင်...နို့ကလေး”

ကိုကိုက အားပေးသည်။ လှိုင်မျက်နှာလေး ပြုံးနေသည်။ လှိုင်၏ မြူနသော မျက်နှာပြင်တွင် စိတ်ရှုပ်ထွေးလှုပ်ရှားနေသည့်အသွင်ကို အထင်အရှားမြင်ရသည်။

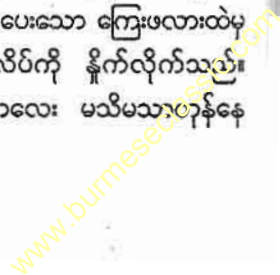
မဲလိပ်များထည့်ထားသော ဖလားကို ဆရာမဒေါ်အေးမြက လှုပ်ကာ လှုပ်ကာပေးသည်။

“မူမူလှိုင် နို့ကလေး၊ နင့်အလှည့်”
အဝိန်က လှမ်းအော်သည်။ လှိုင်ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဇက်ကလေးပင် ပုဝင်သွားရောသလား ထင်ရသည်။ လှိုင်မဲနိုက်ရဖို့ မရဲတရဲဖြစ်နေသည်။ လှိုင်က စိတ်ပူတတ်သည်။ မဲနိုက်ပြီး များများပဲရရ၊ နည်းနည်းပဲရရ၊ အဖိုးတန်တန်၊ အဖိုးမတန်တန် လှိုင်ရင်ခုန်ရတဲ့အလုပ် မလုပ်ချင်တာကတော့ အမှန်ပင်။ အားငယ်လို့များလား။ စိုးရိမ်တာသက်သက်လား။ ပူနသောကဖြစ်တာ များလွန်းလို့လား မပြောတတ်နိုင်။

“လှိုင် နို့ကလိုက်လေ။ ဘာပဲပေါက်ပေါက်ပေါ့။ ဆရာမပြောထားသားနဲ့။ ဗလာမရှိဘူးတဲ့လေ”

လှိုင်သည် ကိုကိုအားပေးစကားကြောင့် ရဲလာပုံရသည်။ စိတ်ကိုလည်း တင်းလိုက်သည့်ပမာ ရင်ကိုမောက်ထားလိုက်သည်။ ကိုကိုဘေးမှာရှိနေတော့ လှိုင်အားတက်တာပေါ့။

လှိုင်မျက်လုံးက ကိုကိုကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ကိုကိုက လှိုင်ကို ပြုံးပြလိုက်သည်။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ လှိုင်ဘေးမှာ ကိုကိုတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာပဲ။ ဘာဖြစ်သေးလဲ။ ပြီးတော့ မဲက ဗလာမရှိတာ။ ကိုကိုတောင် ခဲဖျက်ကလေးတစ်ခု ရသေးတာ။ ကိုကိုလိုပဲ ခဲဖျက်ပဲရရ၊ ဘာပဲရရပေါ့။ လှိုင်က ဆရာမလှမ်းပေးသော ကြေးဖလားထဲမှ မဲလိပ်တစ်လိပ်ကို နို့ကလိုက်သည်။ လှိုင်လက်ကလေး မသိမသာတုန်နေ

တာ ကိုကိုတစ်ယောက်တည်းပဲမြင်
သည်။

ကိုကိုက ဂရုစိုက်ပြီးကြည့်နေ
တာကို။ လှိုင်က မဲလိပ်ကို မရဲတရဲ
ဖြန့်သည်။

“နံပါတ်ဘယ်လောက်လဲ လှိုင်”
ကိုကိုကမေးလိုက်သည်။

“ဆယ်ရှစ်တဲ့ ကိုကို”

လှိုင်က ဖြေသည်။

“ဆယ်ရှစ်တဲ့ ဆယ်ရှစ်”

အာဝိန်က အော်သည်။

“ဆယ်ရှစ်ဟုတ်လား။ ဆယ်ရှစ်။

ဟာ... ပွတာပဲကွာ”

ဗိုလ်ပေါက်က မကျေနပ်သလို၊
ကျေနပ်သလို ပြောသည်။ ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားအားလုံး၏ မျက်လုံးအစုံ
က လှိုင်ဆီသို့ စုပြုံရောက်ရှိလာသလို
ပင်။ လှိုင် မနေတတ် မထိုင်တတ်
ဖြစ်နေသည်။

ဆယ်ရှစ်နံပါတ်။

“ဆယ်ရှစ်က မဲထဲမှာ အကောင်း
ဆုံး။ လှိုင်သိပ်ကံကောင်းတာပဲကွယ်”

ထွေးထွေးရီက အားကျသွား
သည်။ လှိုင်အတွက်လည်း ဝမ်းသာနေ
ပုံရသည်။

အလွန်မှပင် လှိုင်ကံကောင်း
သည်။ နံပါတ်ဆယ်ရှစ် မဲလိပ်အတွက်
ရရှိသောဆုက စားပွဲတင်နာရီကလေး
ဖြစ်သည်။ နှိုးစက်လည်းပါသည်။ အမျိုး
အစားလည်း ကောင်းသည်။ တန်ဖိုး
လည်းကြီးသည်။ လှိုင်တအားပျော်သွား
ပုံရသည်။

ဆရာမက စားပွဲတင်နာရီကလေး
ကို လှိုင်လက်သို့ လှမ်းပေး၍ လှိုင်

လက်ခံယူလိုက်ချိန်မှာ လှိုင်လက်တွေ
တုန်နေသည်။ လှိုင်မျက်ဝန်းတွင် မျက်
ရည်ကြည်ကလေးများ စိုနေသည်။ မျက်
တောင် တစ်ချက်နှစ်ချက် ပုတ်လိုက်
လျှင် ပိုးခနဲ ပေါက်ခနဲ ထွက်များကျ
လာမည်လား မပြောတတ်နိုင်။ လှိုင်
ရင်တွေ ခုန်နေသည်။ ပျော်လွန်းလို့၊
ဝမ်းသာလွန်းလို့ဟု ကိုကိုထင်သည်။
သို့တစေ...။

“ကိုကို ခဏကိုင်ထားပေးစမ်း
ကွယ်”

လှိုင်က သူ့နာရီဘူးကလေးကို
ပေးသည်။ ကိုကိုက လှိုင်လက်တွင်းမှ
နာရီဘူးကလေးကို လှမ်းယူရင်းက
လှိုင်မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်သည်။
တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ ကိုကိုက စိတ်
ထဲကတွေးနေသည်။ လှိုင်စိတ်တွေ
လှုပ်ရှားနေတာတော့ သေချာသည်။
မဲမနှိုက်ခင်ကရော၊ မဲနှိုက်စဉ် နာရီ
ပေါက်သည်အခါမှာရော လှိုင်စိတ်တွေ
အရမ်းလှုပ်ရှားနေသည်ဆိုတာကို ကိုကို
ရိပ်မိနေသည်။

လှိုင်ရင်ဘတ်တည့်တည့်မှာ ရွှေ
ဆွဲပြားကလေးရှိသည်။ ရွှေဒဂါးပြား
ကလေးကို လှိုင်ဆွဲထားသည်။ သည်
ဒဂါးပြားကလေးက နိမ့်ချည်မြင့်ချည်
လှုပ်ရှားနေသည်။

နောက်တစ်နေ့မနက် လှိုင်တို့
အိမ်ရောက်တော့ “လှိုင်ခေါင်းမူးလို့
ကွယ်”ဟု လှိုင်မေမေက ပြောသည်။

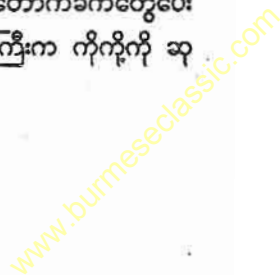
“မနေ့က ဆုပေးပွဲက ပြန်လာပြီး
ရေရိုးချိုး ထမင်းတောင် နည်းနည်းပဲ
စားတယ်။ ခေါင်းမူးလို့ဆိုပြီး အစောကြီး
အိပ်ရာဝင်တယ်လေ”

ကိုကိုစိတ်ထဲမှာ ထူးခြားနေသည်။
လှိုင်စိတ်လှုပ်ရှားတယ်ဆိုတာကို ရိပ်မိ
နေသလိုပင်။ ပြီးတော့လည်း လှိုင်က
သိပ်စိတ်အားငယ်တတ်သည်။ ကြောက်
တတ်တာမျိုးလည်းမဟုတ်။

“လှိုင် နားပါစေ ဒေါ်ဒေါ်။ မနေ့
က ဆုပေးပွဲမှာ သူ စားပွဲတင်နာရီ
တစ်လုံး မဲပေါက်တယ်။ အဲဒီကတည်း
က လှိုင် စိတ်လှုပ်ရှားနေတာ ကျွန်
တော်မြင်ရတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပါ”

[၃]

သင်္ကြန်အကြိုနေ့မှာ ကိုကိုတို့
ပိတောက်ပင်ကြီးပွင့်သည်။ မီးမလင်းမီ
အရုဏ်တက်၍ အရှေ့ဆီက ရောင်နီ
ပျို့ကတည်းက ပိတောက်တွေ ပွင့်နေပြီ
လို့ ကိုကိုသိသည်။ ပိတောက်ရနံ့က
တစ်ခြံလုံးလှိုင်နေသည် မဟုတ်လား။
ကိုကို အစောကြီးထသည်။ ပြီးတော့
မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်၊
အဝတ်အစားလဲပြီး မာလီကြီး နာရဆင်း
ကို ပြေးနှိုးသည်။ နာရဆင်းကိုနှိုးပြီး
ပိတောက်ပင်ပေါ်တက်ခိုင်းသည်။ နာရ
ဆင်းကလည်း ကိုကိုအစောကြီးလာနှိုး
ပြီဆိုတာနှင့် ပိတောက်ပန်းတွေ ခူးရ
တော့မှာကို သိနေသည်။ ကိုကိုစိတ်
ကြိုက် ပိတောက်ခိုင်တွေကို ချိုးပေး
သည်။ ထိန်ထိန်ဝါနေသော ပိတောက်
ပန်းတစ်ပွေတစ်ပိုက်ကြီးနှင့် ကိုကိုက
ဘွားဘွားထံသွားသည်။ ဘွားဘွားကြီး
ဘုရားတင်ဖို့ ပိတောက်ခက်တွေပေး
သည်။ ဘွားဘွားကြီးက ကိုကိုကို ဆု
တွေပေးသည်။

“ငါ့မြေးလေး... သွားသွားကို ပိတောက်ပန်းတွေ ကုသိုလ်ပြုတဲ့ အတွက် အသက်ရှည်ပါစေ အနာကင်း ပါစေ၊ ရေအိုအေးပြီး ပန်းလိုမွှေးပါ စေကွယ်”

ပြီးတော့ ကိုကိုက မေမေကို လည်း ပိတောက်ခက်တွေ ပေးသည်။ မေမေပန်ဖို့၊ ဧည့်ခန်းက ငွေဖလားကြီး ထဲမှာ ထိုးဖို့ဆိုသည်။ မေမေက ပြုံး ပြုံးကြီးလုပ်ရင်းက -

“မိလှိုင်တို့အိမ်လည်း သွားပေးဦး လေ သားရယ်” လို့ ပြောသည်။

“ပေးမှာပါ မေမေရ” လို့ ကိုကိုက ဖြေသည်။

“ဪ... မေမေက ငါ့သားလေး မိလှိုင်တို့အိမ် သွားမပေးမိမှာ စိုးလို့ပါ ကွယ်”

“ဟာ... မေမေကလည်း”

လှိုင်တို့အိမ်ကိုရောက်တော့ လှိုင် ကို ဧည့်ခန်းမှာတွေ့သည်။ လှိုင်က ကိုကို ဝင်အလာမှာ ငွေဖလားတစ်လုံးနှင့် ဗွမ်း ခနဲ ရေလောင်းလိုက်သည်။ ပိတောက် ပန်းတွေ တစ်ပွေ့ကြီးနှင့်ဖို့ ကိုကို တစ်ကိုယ်လုံး ရွှဲသွားသည်။ လှိုင်ကို ပိတောက်ခက်တွေပေးတော့ ဘုရားတင် ဇွဲသပ်သပ်၊ ဧည့်ခန်းမှာထားဖို့သပ်သပ်၊ ပန်ဖို့သပ်သပ် ရွှေသည်။ ဘုရားပန်းတွေ လဲနေတုန်း ကိုကိုကို ကော်ဖီကိုက် သည်။ ချိုချိုဆိမ့်ဆိမ့်လေး။ ပေါင်မုန့် မီးကင် ထောပတ်သုတ်၊ ကြက်ဥ မကျက်တကျက်ကြော်၊ ဝက်အူချောင်း ကြော် ပါးပါးကလေး လှီးထားသည်။ ပိတောက်ပွင့်ရင် ကိုကိုလာမှာ သိထား ပြီးသား။ ကိုကိုလာရင် နံနက်စာ ဘယ်

တော့မှ စားမလာဘဲ ပေါ်ဦးပေါ်ဖြား ပိတောက်ပန်းကို အလျင်ဆုံးပေးပြီးမှ လှိုင်တို့အိမ်မှာ ကော်ဖီသောက်နေကျ။

ကိုကို ကော်ဖီသောက်မပြီးခင်မှာ လှိုင်ဧည့်ခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ လှိုင်ခေါင်းပေါ်မှာ ပိတောက်တွေဝေနေ ပြီး ရွှေဝါရောင်ပန်းပိတောက်တွေက နက်မှောင်သော လှိုင်ဆံပင်တွေကို ဖုံး သွားအောင် နေရာယူထားသည်။ လှိုင် မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးရေကျကလေးသာ လူးထားသည်။ ပါးနစ်ဖက်မှာ ပါးကွက် ကလေးကိုထူထူထားထား လှိုင်အသား ဝင်းဝင်းလေးနှင့် အရမ်းလှနေသည်။

“ကိုကို... ပေါင်မုန့်စားဦးလေ။ တစ်ချပ်တည်းပဲ ရှိသေးတယ်။ ဝက်... နှု ချောင်းကလည်း အရာတောင်ယယွင်း သေးပါလား။ စားပါ ကိုကိုရဲ့”

“စားပါတယ် လှိုင်ရယ်။ ကိုကို ပေါင်မုန့်လေးချပ် စားတတ်တာ လှိုင် သိသားနဲ့။ လှိုင်ကိုစောင့်နေတာ။ လှိုင် လည်း အတူတူစားလေ”

“စားမှာပါ။ လှိုင်တို့ပဲ ကျန်တာ။ ဖေဖေနဲ့မေမေက စားပြီးကြပြီ။ လှိုင်က ကိုကိုကို စောင့်နေတာ”

လှိုင်စားတာကြည့်ပြီး ကိုကို အား မရပါ။ လှိုင်က ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို အကြာကြီးစားသည်။ ကြက်ဥကြော်ဆို လည်း တစ်လုံးတည်းပါပဲ။ ကိုကိုပေါင် မုန့်သုံးချပ်ကုန်လို့ နောက်တစ်ချပ်ကို ထောပတ်သုတ်နေတော့မှ လှိုင်ပေါင် မုန့်တစ်ချပ် ကုန်သည်။ ကိုကိုစားပြီး ပါးစပ်တွေ လက်တွေ သုတ်နေတော့မှ ဇုတ်ယပေါင်မုန့်တစ်ချပ် စားသည်။

လှိုင်စားတာက ဖြည်းဖြည်း

ကလေး။ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ကလေး။ ကိုကို အားမရနိုင်။ ဒါပေမယ့်လို့ လှိုင်က လှိုင် ဟန်နဲ့လှိုင်ပဲဆိုတော့။

“စားစမ်းပါ လှိုင်ရဲ့။ ပေါင်မုန့်လေး ချပ် ကိုကိုကုန်ပြီ။ ကြက်ဥကြော်နစ်လုံး ကွယ်။ ပြီးတော့ ကော်ဖီလည်း နှစ်ခွက် ကုန်ပြီ။ လှိုင် ခုထိ ကော်ဖီတောင် တစ် ငုံ့ပဲ သောက်ရသေးတာ”

“စားပါတယ် ကိုကိုရဲ့။ လှိုင်စား တာ နှေးတယ်။ ပြီးတော့ ကိုကိုကို မိလာမှာပါ”

လှိုင်ရယ်သံကလေးက တိုးတိုး ကလေး။

ဪ... လှိုင်ရယ်။ ကိုကိုရင်ထဲ က ဆိုမိသည်။ ဘာကြောင့်များ ဒီ ကလေးမ ဒီလောက် ညင်သာသိမ်မွေ့ နေရပါလိမ့်။ လှိုင်နှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ ကြသော ကာလကို ကိုကိုရေတွက် ကြည့်သည်။ ခုနစ်တန်းကစ၍ ယခု တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအထိ လေးနှစ်ရှိ သွားပြီ။ လေးနှစ်ဆိုသည့် ကာလက စင်စစ် သိပ်ပြီးကြာမြင့်လှသည်လို့ မဆို နိုင်။ သို့တစေ သံယောဇဉ် အနှောင် အဖွဲ့တစ်ခုကို ခိုင်မြဲအောင်၊ ပျက်ပြား ခြင်းမှာ မစွမ်းသာအောင် တည်ဆောက် ဖို့ လုံလောက်သောအချိန် ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ပြာကြီးထဲက ကြယ် ကလေးတွေကိုပဲ ကြည့်။ မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ် လင်းလက်ရင်းက အစဉ် ထာဝရ မပျောက်မပျက် လင်းလက် ခိုင်တည်နေကြသည်။ လမိုက်ရက်များ ဆိုလျှင် သူတို့၏အလင်းရောင်က စကြ ဝဋ္ဌာတစ်ခွင်မှာ ဝင်းပနေအောင် လွန်း လင်းနေတတ်သည်။ ကျောင်းကြယ်

ပွင့်ကလေးနှစ်ခုနယ်ဖြစ်သော ကိုကိုနှင့် လှိုင်တို့၏ နိုင်ကျည်သော ရင်းနှီးခင်မင် မှုကလည်း ဟိုးကောင်းကင်ပြာထက်က ငွေကြယ်ပွင့်ကလေးများနယ် အစဉ် ထွန်းလင်းနေသည်။ မခွဲမခွာ အတူရှိ နေကြသည်။

သန့်စင်သော မေတ္တာတို့၏ သဘောက ဤသို့ကြုံနယ်ပင်။ အပြန် အလှန် အထောက်အကူပြုသည်။ တစ် ဦးနှင့်တစ်ဦး ဖေးမကူညီသည်။ တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြင်နာသည်။ စာနာစိတ်၊ ညှာတာစိတ်၊ တွယ်တာစိတ် များ ထားရှိပြီး မပျက်ပြယ်နိုင်သော သံယောဇဉ်ဖြင့် လက်ချင်းတွဲ၍ မြဲမြံ ကိုင်ထားတတ်ကြသည်။

ကိုကိုက လှိုင်အပေါ် ထာဝရ ထောက်ထားသည့်နည်းတူ လှိုင်ကလည်း ကိုကိုကို အစဉ်ယုံစားအားကိုးသည်။

“သင်ကြိုက်ရက်မှာ ရေကစားရမှာ လှိုင်စိတ်မပါဘူး ကိုကို။ လူများရင် လှိုင် အလိုလို စိတ်ပင်ပန်းပြီး မောမောလာ တယ်။ ဒါကြောင့် ဇီနစ် သင်ကြိုက်ရက်မှာ စာဖတ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ကိုကိုသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကိုကိုလည်ချင် ရင် လည်နော်”

“ကိုကိုသူငယ်ချင်းတွေ ငွေစုပြီး ရေပက်ခံထွက်ကြမယ်လေ။ ကားက တော့ ဗိုလ်ပေါက်တို့ ဂျစ်ကားပဲ။ ဆီ ရော၊ ကားရော ဗိုလ်ပေါက်က ခံမယ်။ စားဖို့ သောက်ဖို့ကတော့ ကိုကိုတို့ တစ် ယောက်ကို လေးရာစီ ဆုတယ်လေ။ တစ်ရက်ကို တစ်ယောက်တစ်ရာနန်း ပေါ့။ မိန်းကလေးထဲကဆို သက်သက် တို့၊ ထွေးထွေးရီတို့၊ ကြူကြူလည်း ပါ

မယ်။ ကြူကြူအစ်မ သန်းသန်းအေး လည်းပါမယ်လေ။ လှိုင်ပါရင်တော့ ပျော်စရာသိပ်ကောင်းမှာ”

“လှိုင် လိုက်ချင်ပါတယ် ကိုကို ရယ်။ ဒါပေမယ့် လှိုင်အရမ်းရင်ခနဲပြီး မောမောနေလို့ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေချင် လို့ပါ။ ကိုကိုပဲ ရေပက်ခံလည်ပါ ကိုကို ရယ်။ ကိုကိုတို့ကား ဘယ်တော့ထွက် ကြမလဲဟင်”

“၉ နာရီလောက်မှ စထွက်ဖြစ် မှာပါ။ အခု လူလျှောက်စုနေပြီလေ။ ဗိုလ်ပေါက်နဲ့ အဝိန်တို့ လိုက်ခေါ်နေ ကြပြီ။ လူစုံရင် ကိုကိုနဲ့ လှိုင်ကို လာ ပြီးဝင်ခေါ်ကြလိမ့်မယ်”

လှိုင်မျက်နှာကလေးက နေထိပန်း သို့နယ် မလန်းမဆန်း ဖြစ်နေသည်။ နဖူးပြင်တွင် အတွန့်အရွန့်လေး ဖြစ် သွားသည်။ တောက်ပသော မျက်လုံး များ အရောင်မိန့်သွားသည့်နယ် ထင်ရ သည်။ လှိုင်စဉ်းစားပြီး ဆုံးဖြတ်ရခက် နေသည်ဟု ကိုကိုရိပ်စိသည်။

“လှိုင်မလိုက်ချင်ရင်လည်း နေခဲ့ ပေါ့။ ကိုကိုလည်း မလိုက်တော့ဘူး။ လှိုင်နဲ့အတူ စာဖတ်ကြမယ်။ လှိုင်ကို ကိုကို အဖော်လာလုပ်ပေးမယ်လေ။ မကောင်းဘူးလား”

“ဟင့်အင်း . . . မကောင်းဘူး။ ကိုကိုတို့ သင်ကြိုက်မှာ ရေပက်ခံထွက်ဖို့ စိစဉ်ထားပြီးသားဗိုလား။ သွားရမှာပေါ့။ လှိုင်ကိုထားခဲ့ပါ။ လှိုင်မလိုက်တော့တာ နဲ့ ကိုကိုမနေရစ်ပါနဲ့”

“ရပါတယ်လှိုင်ရဲ့။ တော်ကြာ လှိုင်တစ်ယောက်တည်း ပျင်းနေမှာပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား။ ဒါကြောင့် ကိုကိုက

လှိုင်ကို အဖော်ရအောင် လာနေပေးမှာ”

“မနေပါနဲ့ ကိုကို။ လှိုင်က တစ် ယောက်တည်း စာဖတ်ချင်တာပါ။ ကိုကိုရှိနေရင် လှိုင် ဘယ်စာဖတ်ဖြစ် တော့မှာလဲ။ ကိုကိုနဲ့ထိုင်ပြီး စကားပြော နေမိတော့မှာပေါ့”

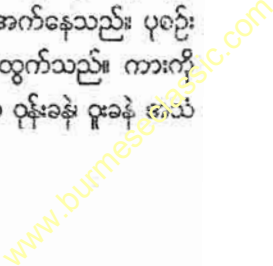
“အင်းလေ . . . စကားပြောနေ တော့လည်း လှိုင်စိတ်ပြေလက်ပျောက် ရှိသွားမှာ။ ပျင်းလည်းမပျင်းတော့ဘူး။ ကျောင်းကစာတွေအကြောင်း ပြောကြ မယ်။ အင်္ဂလိပ်စာ ဂရမ်းမာကို ဆွေးနွေး ကြမယ်။ မကောင်းဘူးလား။ စိတ်ဝင် စားစရာတောင် ဖြစ်မှာနော်”

“ကိုကိုလိုက်သွားပါ။ လှိုင် စကား ပြောရမှာလည်း မောလို့ပါ ကိုကိုရဲ့။ လှိုင် က တစ်ယောက်တည်းပဲ အေးအေး ဆေးဆေး စာဖတ်ချင်လို့”

ကိုကို အတွန့်မတက်တော့။ လှိုင် ကတစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေး ဆေး စာဖတ်ချင်တယ်ဆိုတော့လည်း လှိုင်စိတ်ကျေနပ်အောင် ဗိုလ်ပေါက်တို့ နဲ့ လိုက်သွားရမှာပဲဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

“ကဲပါလေ . . . ကိုကိုပဲ လိုက်သွား တော့မယ်။ လှိုင် အေးအေးဆေးဆေး စာဖတ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

ကိုကိုတို့နှစ်ယောက် ညွှန်ခန်းမှာ ထိုင်ပြီး စကားပြောမည်လို့ ဆိုတော့ ဆက်တီများပေါ်ထိုင်မိခါမှာ ဗိုလ်ပေါက် ဂျစ်ကား ရောက်လာသည်။ သူ့ကားသံ ကို အဝေးကြီးက ကြားရလေ့ရှိသည်။ ဟွန်းကပါ အသံအက်နေသည်။ ပုရဉ်း ရင်ကွဲအော်သံမျိုးထွက်သည်။ ကားကို ဆင်ဝင်အောက်မှာ ဝုန်းခနဲ ဝုန်းခနဲ အသံ

ထွက်အောင် ဆီလီဗာကို နင်းသည်။
“ဟေး...ကိုကိုတို့၊ မိလှိုင်တို့ မပြီးကြသေးဘူးလား။ ထွက်ကြမယ်လေ။ နေ့မြင်လှပြီဟေ့”

အီးပေါလော အဝေရာကြီး၏ အသံပြုပြန်နှင့် အော်သံကို ကြားရသည်။

“ကဲ...ကိုကိုသွားတော့။ လှိုင် နေမကောင်းလို့ မလိုက်တဲ့အကြောင်း သူတို့ကို ကိုကိုပဲ ပြောပြလိုက်ပါကွယ်”

လှိုင်က ကိုကိုကျောပြင်ကို တွန်းရင်း ကိုကိုပြော၏။

“အင်းပါ လှိုင်ရယ်။ ကိုကိုပြောလိုက်ပါမယ်။ ညနေပြန်လာရင် ကိုကိုလာခဲ့ဦးမယ်နော်”

“အင်းလေ...လာပေါ့။ လာပြီး ကိုကိုတို့ သင်္ကြန်ရေပုတ်ခံတော့ တွေ့ရတဲ့အကြောင်း လှိုင်ကိုပြန်ပြောပြလေ”

တဲ့...တဲ့...တဲ့...တဲ့။ ဗိုလ်ပေါက်၏ ပုစဉ်းရင်ကွဲအော်သံလို ဟွန်းသံ ထွက်လာပြန်သည်။

“ကိုင်း...မြန်မြန်သွားလိုက်ပါ ကိုကိုရယ်”

သည်းသာသည် ပြန်နေပြီ။ အလင်းတန်းတို့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းစွန်းတွင် အချို့အဝက် ကျန်ရှိနေသေး၍ အမှောင်ရောက်ရှိမလာသေးချေ။ ရေစကား၍ နုံးနေစေကာမူ လှိုင်ထံသို့ ကိုကိုလာခဲ့သည်။ ညနေစာကို တဝကြီးစားပြီးမှ လာခဲ့သည်။ တစ်နေ့တာ အစီရင်ခံချက်ကို လှိုင်အားတင်ပြမည်။ ချစ်သူကို တင်ပြရတာ ရှက်စရာမှ မဟုတ်တာ။

“ကိုကို...လာ၊ ထမင်းစားလာခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ လှိုင် လက်ဖက်သုပ်ထားတယ်။ ကိုကိုကြိုက်တဲ့ လွန်ဆံ

လည်းပါတယ်။ ရွှေပုစွန်ခြောက်ကို လည်း အကောင်လိုက်မဟုတ်ဘဲ ထောင်းထားတယ်။ ကြက်သွန်ဖြူ ဥတစ်လုံးတွေကို လေးစိတ်ကွဲလှီးပြီး ငရုတ်သီးစိမ်းနဲ့ တွဲထားတယ်။ ထိုင်ပြီး တော့ ရေကစားတာ လှိုင်ကိုပြောပြ”

[၄]

ညနေ။

လှသော ညနေ။ သည်လိုညနေမျိုးမှာ လှိုင်နှင့်ကိုကို စက်ဘီးတစ်စီး တည်း တူတူစီးလာသည်။ ကိုကိုက စက်ဘီးနင်းပြီး လှိုင်က ဘားတန်းပေါ်တွင် စီးလျက် လိုက်ပါလာသည်။ လှိုင်၏ နွေးသောကျောပြင်က ကိုကိုရင်ခွံထဲမှာ မြုပ်ဝင်နေသည်။ လှိုင်၏ ဖြူဝင်းသော သင်းသင်းမွှေးမွှေး ကုပ်သားလေးကို စက်ဘီးကို အားစိုက်နင်းလိုက်သည်အခါ မွှေးမိသွားသည်။

“ကိုကိုနော်၊ စက်ဘီးကို ကောင်းကောင်းနင်း”

“ကောင်းကောင်းနင်းနေတာပဲ လှိုင်ရဲ့”

“ကောင်းကောင်းနင်းတဲ့လူက ခေါင်းကို ဒါလောက်မငုံ့ရပါဘူးရှင်”

“လှိုင်ကလည်းကွယ်”

သည်ညနေကလေးကို ချစ်သူညနေလို တင်စားဖို့ကောင်းမည်။ နေဝန်းက နီနေသည်။ စောစောက လိမ္မော်ရောင်တောက်နေသေးသည်။ ယခု ရဲရဲနီနေပြီး မကြာမီ နေဝင်သွားတော့မည်။ နေဝန်းနီ၏အလင်းရောင်သည် တောက်ပနေသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ အရိပ်များ ပေါ်သို့တိုင် အနီရောင်များ လင်းလက်

နေသည်။ ကျေးဇူးများ အုပ်စုဖွဲ့လျက် ဟိုးအမြင့်ကြီးပေါ်က ပျံသန်းသွားနေကြသည်။ နေမဝင်မီ အိပ်တန်းသို့အရောက် ပျံသန်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ငွေမျှင်းဖြူတို့သည်လည်း လေဟုန်စီးခို ပျံသန်းသွားကြသည်။

အပေးဆီတွင် လှမ်းမြင်ရသော မြစ်ပြင်မှ လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများက ငွေရောင်ပြီးပြက်တောက်ပနေကြသည်။ လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခိုက် မျက်စိအစုံကို ကျိန်းစပ်သွားစေသည်။

ရိုးမ၏ အစိမ်းရောင် အနားသတ်ထားသော မြင့်မားဝေသီသည့် ကောက်ကြောင်းက မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအတွင်း ထင်းထင်းကြီး ပေါ်လွင်နေသည်။

“မိုင်းပြ၊ မိုင်းပြ ရီညို။

ရိုးမကိုနောက်ခံထားလို့ တို့များမွှေးဖွားခဲ့ရာ၊

ထိုရွာကလေးဆီ၊

နှစ်ရှည်လများ။

ဝေးကွာခဲ့ရပြီမို့၊

တစ်ခေါက်တစ်ခါ

အရောက်လာခဲ့ပြီ။

လမ်းတစ်လျှောက်မှာလည်း။

ပန်းမျိုးတစ်ရာဖူးပွင့်ဝေစီ၊

သာရကာကျေးဇူးတို့

မေးစက်ကြလို့ နေပြန်သေးသည်။

ပန်းချီမင်ဆေး ဘယ်ရေးမမီ၊

တန်တန်ကြည့်ကြည့်၊

သန့်သန့်ကြည့်ကြည့်၊

တို့ရွာကလေး

ပြောင်းလဲနေပေပြီ။

ပြောင်းလဲနေသော ကိုကိုတို့

ချက်မြုပ်ဇာတိ။ မြင်ရရုံမျှနှင့် ဘဝင်မှာ

ချမ်းမြေ့ ဝမ်းသာရပါသည်။ ရှေ့တန်းက ကိုကိုတို့ရွာဦးကား ဘုရားအိုကလေးတစ်ဆူ။ ယခုမှ ထုံးဖြူဖွေးဖွေးနှင့် သပ်ရပ်လှပတင့်တယ်နေသည်။ သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ဆရာတော် ဦးတိက္ခဏီ ကျောင်းကြီးသည်လည်း သပ်ရပ်ခုံညားသော တိုက်ကျောင်းကြီး ဖြစ်နေပြီ။ နှစ်တစ်လက်မ ကျွန်းသွားတိုင်များဖြင့် သပ်ရပ်စွာ အခိုင်အခံကာရံထားသော ကျောင်းစည်းရိုးနှင့်ဖြစ်သည်။ ခလောက်ကလေးများ၊ ဒိုးဒေါင်သံပေးလျက် စားကျက်မှ ပြန်ဝင်လာသော နွားအုပ်များ အသော့ပြေးဝင်လာနေသည်။

တစ်ကောင်တစ်ကောင် ကျော်ဖြတ်လျက် ဘွတ်အဲ...ဘွတ်အဲဟု အော်သွားကြသည်။ ကတ္တရာခင်းလမ်းမှ ကြီးမှ ရွာသို့အဆင်းလမ်းထိပ်မှာ ကိုကိုနှင့်လှိုင်။ ဘယ်ခြေနှင့် မြေပြင်သို့ လှမ်းထောက်ရင်း စက်ဘီးပေါ်မှ ရွာရှုခင်းကို လှမ်းမြင်ရသည်။ နွားအုပ်နောက်မှ ဖန်လုံးများ ရောနှောလိုက်ပါသွားကြသည်။

စိမ်းစိုသော အုန်းပင်တို့က ရွာကို စီးမိုး၍ နေရာယူထားသည်။ အပြွတ်ပြွတ်အခိုင်ခိုင်သီးလျက်ရှိသည့် အုန်းသီးခိုင်များကား ပေါများလှဘိသည်။

“လှိုင် အုန်းရေသောက်မယ်နော်။ မမောင်ခင် ရွာထဲဝင်ရအောင်။ လက်ကိုင်ကို မြဲမြံကိုင်ထား။ အဆင်းဆိုတော့ ခဏလေးပါ။”

“ဖြည်းဖြည်းစီးနော် ကိုကို။ လှိုင် ကြောက်တယ်။ အဆင်းလမ်းက မတ်မတ်ကြီး။”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး လှိုင်ရဲ့။ ကိုကို

ဒီရွာမှာမွေးပြီး ဒီရွာက ကျောင်းတက်လာတာပါ။ စက်ဘီးနဲ့ ကျောင်းသွား။ စက်ဘီးနဲ့ ကျောင်းပြန်။ ဒီလမ်းကို ညကြီးမင်းကြီး မောင်နေတာတောင် ကိုကို စက်ဘီးနဲ့ ဆင်းနေကျ။ ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့။ လက်ကိုင်ကိုသာ မြဲမြံကိုင်။ ဘရိတ်ကြားထဲ လက်မရောက်စေနဲ့။ ညပ်သွားမယ်။ ကိုင်း...ဆင်းပြီ။”

ကိုကိုက လမ်းမပေါ်မှ ရွာဆင်းလမ်းအတိုင်း စက်ဘီးကိုနင်း၍ ဆင်းလိုက်သည်။ အတန်ငယ် မတ်စောက်သောအဆင်းမို့ ဆင်းစမှာ စက်ဘီးက အရှိန်ပြင်းသည်။ ပြီးတော့မှ လမ်းက ပြန်ပြေသွားပြီး ရွာတွင်းသို့ မြေညီလမ်းအတိုင်း စီးသွားရသည်။

လေက တဟူးဟူးတိုးသည်။ လှိုင် ဆံနွယ်ဆံစများ လေတိုးသည့်အရှိန်ကြောင့် တဖျတ်ဖျတ်လှုပ်ရှားလွင့်ပါးနေသည်။

“ဖြည်းဖြည်းစီးပါ ကိုကို။ ဘရိတ်နင်းပြီးဆင်း...ဆင်းပါ။ လှိုင်ရင်တွေ ခုန်လိုက်တာကွယ်။”

လှိုင်တိုးတိတ်ညင်သာသော အသံကလေးက ကိုကိုနားထဲသို့မဝင်။ လေတိုးနေသဖြင့် တပိုးဝိုးအသံက လှိုင်အသံကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။ ရွာအဝင် မြေညီလမ်းအရောက် လှိုင်စကားမပြောနိုင်တော့။ မောနေပြီ။

“ကို...ကို...လှိုင်မောလိုက်တာ ကိုကိုရယ်။”

ကိုကို ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားသည်။ စက်ဘီးကို နင်းနေရင်းက ရင်ခွင်ထဲရှိ လှိုင်ကို ငဲ့ကြည့်မိသည်။ လှိုင်မျက်လုံးများ မမှေစင်းနေသည်။

ရင်က ခုန်နေသည်။ အသက်ရှူသံက မြန်သည်။ ကိုကိုတို့ ခွေးလေးတို့အိမ်ဆင်ဝင်အောက်ရှိ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ လှိုင်ကိုအသာအယာချရင်း ခေါင်းအုံးသုံးလုံးဆင့်ပြီး မိုထားစေရသည်။ ရေအေးအေး တစ်ခွက်တိုက်လိုက်တော့မှ လှိုင်ရင်အတုန် သက်သာသွားသည်။ ခွေးလေးခင်ပွန်း ဘကြီးပြန်က စောစောကမှ ချထားသော အုန်းသီးခိုင်မှ အုန်းသီးနုနုများ ခွဲပေးသည်။ ရှုတတ အုန်းစိမ်းရည်က လှိုင်စိတ်ကို ငြိမ်သွားစေသည်။ ဇွန်းနှင့်ခြစ်၍ထည့်ထားသော အုန်းသီးဖတ်ကလေးများက လျှာဖျားမှာချိုပြီး လည်ချောင်းတွင်းသို့ ပျော်ဝင်သွားသည်။

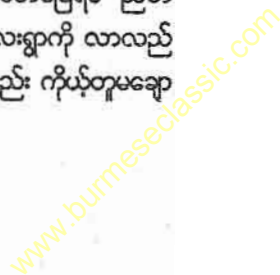
“လှိုင် သက်သာသွားပြီလားဟင်။ လှိုင်က သိပ်မောတတ်တာပဲကွယ်။ အလကားနေရင်း ကြောက်နေတာ။ ကိုကို ဒီလမ်းကို စီးနေကျပါလှိုင်ရဲ့။”

“ကိုကိုကို ယုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိဘူး။ အလိုလိုမောလာတယ် ကိုကိုရယ်။ လှိုင် ဒီလိုမျိုး ခဏခဏဖြစ်တာ။”

လှိုင်အခေါ် ခေါ်မေကြည်ကလည်းပြောသည်။ လှိုင်က ဒီလိုပဲ မောတတ်တယ်လေတဲ့။

“အိမ်မှာလည်း ဒီလို ခဏခဏ မောတတ်တာ။ ခေါင်မိုးပေါ်က ပူစိမမိပါ ခုန်ချတာကိုလည်း မောတာပဲ။ တိုးလုံနဲ့ လမ်းမက ဖြတ်ပြေးတဲ့ခွေးကျားနှစ်ကောင် ကိုကိုတုန်းကလည်း သူ့မှာ မောနေတာပဲ။”

“ကိုင်းပါ။ အမောပြေရင် ညစာစားရအောင်။ ခွေးလေးရွာကို လာလည်တုန်း ခွေးလေးကလည်း ကိုယ့်တူမချော

ကို အားရပါးရ ကျွေးချင်သေးတယ်။
ကံ...လာကြ၊ စားကြရအောင်”

ရေနံမှန်အိမ်မီးရောင်က တစ်အိမ်
လုံး လင်းနေသည်။ စူးရှသော အောက်
လင်းမီးက ခြံပိုင်းထဲရှိတိုင်မှာ ချိတ်ဆွဲ
ထားသည်။ ကိုကိုမွှေးဇာတိ ရွာကလေး
ဆီ ကိုကိုရော လှိုင်ရော လှိုင်အဒေါ်ပါ
လာရောက်လည်ပတ်ခြင်းဖြစ်သည်။
တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို နှစ်ယောက်လုံး
အောင်မြင်သည်။ ပြီးတော့ ကိုကိုနှင့်
လှိုင်ကို နှစ်ဖက်မိဘများက သဘောတူ
စေ့စပ်ပေးထားကြသည်။

လှိုင်နှင့် ကိုကိုတို့၏ ချစ်ခင်ရီးလမ်း
က ပန်းခင်းလမ်းနယ် ဖြူးဖြောင့်နေပါ
ပြီ။ ဘွဲ့ရလျှင် လက်ထပ်ဖို့ နှစ်ဦးလုံး
သဘောတူထားကြသည်။ ငယ်ကပင်
ကျွမ်းခဲ့ကြသော ငယ်ကျွမ်းချစ်ဆွေနှစ်
ဦး ပျော်နေကြသည်။ ငြိမ်းအေးသော
ကိုကိုဇာတိရွာကလေးကို လှိုင်ချစ်နေ
သည်။ ရိုးစင်းသော တောသူတောင်သား
တို့၏ သဘာဝက မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့်
လားလားမျှ မတူ။ ဟန်ဆောင်မှု ကင်း
သည်။ ရင်ထဲကအရှိကို အရင်းတိုင်း
ချပြတတ်သည်။

“လှိုင်ပျော်တယ် ကိုကိုရယ်။ လှိုင်
တို့လက်ထပ်ပြီးရင် ဒီမှာ လာနေကြရ
အောင်လားဟင်”

“အိုး...လှိုင်ကလည်း ဘာလုပ်
လာနေမှာလဲ။ ခဏတစ်ဖြုတ်တော့
ခုလိုပဲ တစ်ပတ်လောက် လာနေရင်
ရတာပဲ မဟုတ်လား။”

ဒီတော့လည်း လှိုင် ငြိမ်သွား
သည်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ လုပ်ငန်းတွေ၊
တာဝန်တွေက ရှိနေဦးမှာဆိုတော့ကား။

သင်္ကြန်ရက် ရောက်ဦးတော့မည်။
တန်ခူးကိုကြိုသောမိုးက မရွာချင်ရွာချင်
ရွာချသည်။ ဖြူးဖြူးဖြောက်ဖြောက် မိုး
စက်တို့ပါလေဟန်ရှိသည်။ ဖုတ်ပင်
ဟုတ်တိပတ်တိ သိပ်မသွား။ ကျိုးတိုး
ကျဲ့တဲ မိုးစက်များက မြေပြင်မှာ ဟို
တစ်စက် သည်တစ်စက်။

သို့စေကာမူ ကိုကိုတို့ ခြံဝင်းထဲက
ပိတောက်ပင်ကြီးက နှစ်စဉ်ပွင့်မြဲအတိုင်း
ပွင့်သည်။ ကိုကို ပိတောက်ပွင့်ကြွေတွေ
ကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲက တလုပ်လုပ်
ဖြစ်လာသည်။ ခံစားမှုဆိုတာများက
လည်း ထိလွယ်ခိုက်လွယ် ရှိလှပါ
ကလားကွယ်။ ကိုကိုရင်ထဲမှာ သောက
အထုအထည်နှင့် ရှိနေသည်ဆိုတော့
ကာ အတိတ်က ဖြစ်ရပ်များကို သတိရ
မိတိုင်း ဝေဒနာက အသစ်အသစ်လို
ပြန်ဖြစ်လာတတ်သည်။

နှစ်ပေါင်းကြာလှပါပြီ။ သို့စဉ်တိုင်
ကိုကိုနှလုံးသားထဲမှာ လှိုင်ရှိနေဆဲပင်။
လှိုင်၏ တိုးတိတ်ညင်သာသော အသံ
ကလေးများ ကိုကိုနှာဝမှာ ကြားယောင်
နေဆဲပင်။ စိတ်ကိုငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး စဉ်း
စားလိုက်လျှင်ပင် လှိုင်ကိုယ်သင်းနဲ့
ကလေးများ ကိုကိုနှာဝမှာ သင်းပျံ့မွှေး
ကြိုင်လာသလို ထင်ရသည်။ လှိုင်က
ကိုကိုကို ဘယ်အချိန်ကာလအထိများ
စိုးမိုးနေဦးမှာလဲကွယ်။

အဖြစ်ဟောင်းသည် နှစ်တွေ
ညောင်းနေသည့်တိုင် မမေ့နိုင်အောင်
ရှိရသည်။ လှိုင်ကို တမလွန်သို့ရောက်
အောင် ပို့ဆောင်ခဲ့သူက ကိုကိုကိုယ်
တိုင်ပဲ မဟုတ်လား။ သေသောသူ

ရင်မေ့ ဆိုပေမယ်လို့ သေရတဲ့ လှိုင်က
ကိုကိုကြောင့် သေရတာမို့ ကိုယ့်ကိုယ်
ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘဲ ရင်ထဲမှာ အစဉ်
နှင့်နေအောင်တွေ။ ကိုကိုဆွေးနေခဲ့ရ
ပြီလေ။

ခုလို သင်္ကြန်အကြိုနေ့ပဲဖြစ်
သည်။ ကိုကိုတို့ ပိတောက်ပင်ကြီး
က နှစ်စဉ်ပွင့်မြဲအတိုင်း ရွှေဝါရောင်
ပိတောက်များ တစ်ပင်လုံးဝေနေအောင်
ပွင့်သည်။ အောက်ခြေ လူတစ်ရပ်
အမြင့်က အကိုင်းအခက်များပါမကန့်
ပိတောက်ပွင့်တွေ ပြည့်လျှမ်းနေသည်။
လှိုင်အလွန်ပျော်သည်။ ကိုကိုလတ်
မောင်းကို တွဲဖိုပြီး ပင်လုံးကျွတ် ဝေ
ဆာအောင် ပွင့်နေသော ပိတောက်ပင်
တွေကို ကြည့်နေသည်။

“လှလိုက်တာ ကိုကိုရယ်။ ငြိ
တော့ သိပ်မွှေးတာပဲနော်”

“ကိုကိုခူးပေးမယ်။ လှိုင်ပန်နို့
ကိုကိုခူးပေးမယ်။ လှိုင်သစ်ပင်အောင်
ကစောင့်...ဟုတ်လား။”

“ဖြစ်ပါ့မလား ကိုကိုရယ်။ ကိုကို
သစ်ပင်တက်တာ လှိုင်တစ်ခါမှ မတွေ့
ဖူးပါဘူး။”

“ဖြစ်ပါတယ် လှိုင်ရဲ့။ ကိုကိုက
တောသားပဲဟာ။ တောမှာ သစ်ပင်
တက်နေကျပဲ။ လှိုင်မေ့နေပြီလား။”

“ဪ...အင်း။ ဟုတ်သား
လှိုင်အတွက် ကိုကိုသစ်ပင်အောင်
ခါးတောင်းမြှောင်အောင်ကျိုက်ရင်
ပိတောက်ပင်ကြီးကိုတက်သည်။ ထဲ
ရပ်ခန့်အမြင့်မှာ ပိတောက်ကိုင်းရှိသည့်
အောက်ဆုံးကိုင်းကိုလှမ်းခိုလျက် နေ
တစ်ကိုင်း။ ပြီးတော့ တစ်ကိုင်းထဲ

သည်။ လှိုင်အတွက် အပွင့်ကြီးသော
ပိတောက်ခက်တွေကို ချိုးချပေးသည်။
ပိတောက်ခက်တွေကို လိုက်လံကောက်
ယူရင်း လှိုင်ပျော်နေသည်။ လှိုင်လက်
ထဲမှာ ပိတောက်တွေ ပြည့်နေပြီ။ လှိုင်
ကောက်၍ မနိုင်တော့ပါ။

“ဘော်ပြီ ကိုကိုရယ်။ ပိတောက်
တွေ အများကြီးပဲ။ ဆင်းခဲ့တော့။ ကိုကို
တက်နေတာ မြင်လှပြီ”

လှိုင် စိုးရိမ်တကြီးပြောသည်။
ပိတောက်ပန်းကွေ့ကိုပွေ့ရင်း သစ်ပင်
ထက်မှ ကိုကိုကို မော့ကြည့်သည်။

ကိုကိုစိတ်ထဲမှာ လှိုင်ကို စချင်
သည်စိတ်ကူးတစ်ခု ခေါင်းထဲဝင်လာ
သည်။ သည်စိတ်ကူးကြောင့် တစ်ကိုင်း
ပြီးတစ်ကိုင်း ခို၍ဆင်းလာသည်။

အောက်ဆုံးကိုင်းသို့ မရောက်မီ
ပိတောက်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ခိုသွဲလိုက်
သည်။ ယင်းပိတောက်ကိုင်းမှ ခပ်သေး
သေး အကိုင်းတစ်ကိုင်းကို ပြောင်းဆွဲ
လျက် ပိတောက်ကိုင်းကို ခိုလိုက်သည်။
လက်မောင်းလောက်မရှိတရုံ ပိတောက်
ကိုင်းက ကိုကိုအလေးချိန်ကို မခံနိုင်ဘဲ
ပြောင်းခနဲကျိုးသွားသည်။ ပိတောက်
ထိုင်းကို ကိုင်ရင်း ကိုကိုပြုတ်ကျ
သွားသည်။

“ဟင်...ကိုကို၊ ကိုကို လိမ့်ကျ
ပြီ...လိမ့်ကျပြီ။ အမယ်လေး ကို...”

ပိတောက်ပင်အောက်မှ လှမ်းမော့
ကြည့်နေသည့် လှိုင်က အသံကုန်အော်
ထိုက်သည်။ ပြီးနောက် ဆုံးအောင်ပင်
အော်နိုင်တော့ဘဲ မြေကြီးပေါ်သို့ ပုံ
ထွက်သား လဲကျသွားသည်။

ပိတောက်ကိုင်းကိုင်းရင်းက ပြုတ်

ကျလာသည် ကိုကိုက လက်ထဲမှ
ပိတောက်ကိုင်းကိုလွှတ်၍ အောက်ဆုံး
အခြေမှ ပိတောက်ကိုင်းကို လှမ်းခို
လိုက်သည်။

ပြီးနောက် ခိုထားသောပိတောက်
ကိုင်းမှတစ်ဆင့် မြေပြင်သို့ အသာ
အယာ ခုန်ချလိုက်သည်။ လှိုင်ကို
နောက်ချင်၍ ပိတောက်ကိုင်းကြီးပြီးကျ
သွားသလို ဟန်ဆောင်လိုက်သော
ကိုကို မြေပြင်သို့အရောက်မှာ လှိုင်ပုံပုံ
ကလေး လဲနေပြီ။

“လှိုင်...လှိုင်...လှိုင်ရယ်။
ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာတဲ့ကွယ်”

ကိုကို အရူးမီးခိုင်းဖြစ်သွားသည်။
လှိုင်ကိုပွေ့ပြီး အိမ်တွင်းသို့ ပြေးဝင်
သည်။ လူစုံ၍ လှိုင်အပါးသို့ အားလုံး
ရောက်ရှိချိန်မှာ လှိုင်နုလုံးခုန်နေလော
သည်။ ကိုကိုတို့မိသားစုဆရာဝန်လည်း
ဖြစ်။ ကိုကိုဦးလေးလည်းဖြစ်သော
ဒေါက်တာထွန်းသာရောက်လာသည်
အခါ၌မူ လှိုင်နုလုံးအခုန်ရပ်သွားပြီ။
သည်နောက် ကိုကိုတို့ကို လှိုင်မျက်
ကွယ်ပြုသွားသည်။

“ကလေးမလေးက နုလုံးရောဂါ
ရှိနေတယ်။ ပြီးတော့ ခံနိုင်ရည်အား
လည်းနည်းတယ်။ အပြင်းအထန် ထိတ်
လန့်စရာတစ်ခုခု ခုလိုတွေလိုက် ကြုံ
လိုက်ရတဲ့အတွက် သတိလစ်သွားတာ
ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျသွားပါပြီ”

[၆]

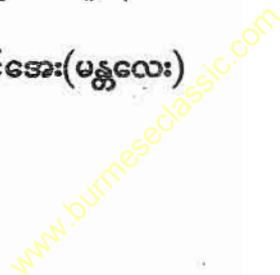
ဝေဒနာဆိုသည်များက ရင်တွင်း
မှာ အထုအထည်နှင့် ရှိနေသည့်တိုင်
ယင်းဝေဒနာကို မမြင်ရတတ်နိုင်။ ဝေဒ

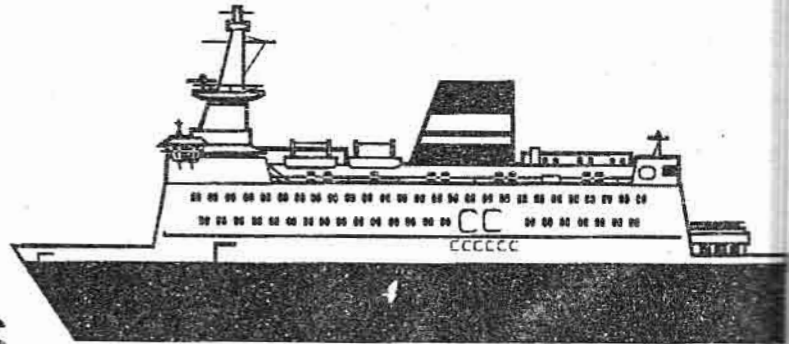
နာ၏အရွယ်ပမာဏကိုလည်း ခန့်မှန်း
ခြင်း မပြုနိုင်။ ဝေဒနာကို ကိုယ်တိုင်
ခံစားနေရသူသာ ဝေဒနာ၏ ဖိစီးနှိပ်
စက်ခြင်းကို သည်းအူခင်ပြတ် ခံစားရ
သည်။ ဝေဒနာအထုအထည် အရွယ်
အစား ကြီးမားလေလေ ဖိစီးနှိပ်စက်မှု
ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်လေလေ ဖြစ်သည်။
ကိုကိုဝေဒနာပျောက်ဖို့ ပိတောက်မျိုး
တုံးမှ ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ပိတောက်က
နှစ်စဉ်တာကျူးသည့် လတန်ခူးမှာ ပွင့်
နေကျဆိုတော့ကာ ကိုကိုမှာ ဝေဒနာ
အသစ်တို့ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ဖြစ်တည်
လာရသည်။ ရင်တွင်းမှာ ပွားစည်လာ
နေသော လှိုင်အတွက် ခံစားရသည့်
သောကပရိဒေဝတို့ လွင့်ပြယ်လေမလား
ရယ်လို့ တမလွန်မှာရောက်ရှိနေတဲ့
လှိုင်ကို ကိုကိုမေးချင်ပါရဲ့။ လှိုင်။
ပိတောက်ကိုချစ်လို့ လှိုင်ကို ကိုကိုဆုံး
ရှုံးခဲ့ရတာမို့ ပိတောက်ဆိုတဲ့ ပန်းတစ္ဆေ
ကလွဲပြီးတော့လေ...။

“ဘယ်ပန်းကြိုက်သလဲ ခင်လေး
ကိုတဲ့ မောင်ပန်းပေးမယ်။ ဇလပ်တာ
ရယ်။ ဇီဝေါရယ်။ ခတ္တာရယ်။ ခွာညှိရယ်။
စွယ်တော်မြတ်လေး တိုက်ပန်းလှတယ်။
ရောင်စုံနန်းတော်ဝင် ပန်းသလင်ရယ်...
နင်းဆီရယ်...သင်းကြည့်တယ်။ ပန်း
ကံ့ကော်နဲ့ သရဖီ။ အင်ကြင်။ မဉ္ဇူ
သော်က။ ဒေါနကြက်ရုံး မက်မဆုံးတယ်
လှရှာရာကိုယ်တိုင်ရွေးလို့ ပန်းပေးပါမယ်
ပန်းပေးပါမယ်ကွယ်...” လို့။

လှိုင် မြေပါဦးလား လှိုင်ရယ်...။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

■ မေတ္တာရှင်မောင်မဲခေါင်

ရေလမ်းခရီး

နှင့်

သိကြားတံဆိပ် ခတ်နှိပ်သောဒက္ခရာ

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က လွန်စွာ နှစ်သက်ခဲ့သော ကစားနည်းတစ်ခုမှာ စက္ကူကို လှေပုံချိုး၍ ရေတွင် လွှတ်ကစားခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။ ရေစီးအတိုင်း တရွေ့ရွေ့ မျောပါသွားသော စက္ကူလှေကလေးကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထိုလှေကလေးနှင့် စီးနင်းလိုက်ပါ သွားခဲ့သယောင် ခံစားခဲ့ရဖူး၏။ ထို့နောက် ဖခင်ဖြစ်သူ ပြုလုပ်ပေးသော စက္ကူရွက်တပ် သစ်သားလှေကလေး ကိုလည်းကောင်း၊ သံဖြူဆိုင်မှဝယ်ခဲ့သော ဖယောင်း တိုင်မီးဖြင့် အပူပေး၍ ရေခွေးငွေ့ကို တွန်းကန်အား အဖြစ် အသုံးပြုရွေ့လျားစေသည့် သွပ်ပြားလှေကလေး ကိုလည်းကောင်း ရေတွင် လွှတ်ကစားရင်း အပျော်ကြီး ပျော်ခဲ့ဖူး၏။

ကျွန်တော် ငယ်ဘဝက အပျော်ဆုံး နေ့ကလေး တစ်နေ့မှာ ရီမှဒ်ခေါ် အဝေးထိန်းလှေတံဖြင့် ရေတွင်ပြေး လွှား ရွေ့လျားနိုင်သော နိုင်ငံခြားဖြစ် မော်တော်ဘုတ် အသေးစားကလေး ရရှိခဲ့သော နေ့ပင်ဖြစ်ပေ၏။ လှေ ကလေးများကို စိတ်ဝင်စားတတ်မှန်းသိသော ကျွန်တော် အတွက် ၁၀ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် ဖခင် ဖြစ်သူက ဝယ်ယူပေးခဲ့ခြင်းပေတည်း။ တစ်ခါသော်

ဖခင်ဖြစ်သူနှင့်အတူ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းသို့ လိုက်သွားရင်း ရောမ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများကို တွေ့ရသည့် စကား ကျွန်တော်ရင်သည် ရည်းစားဦးနှင့် တွေ့ရသူ ပမာ တဒိတ်ဒိတ် လှုပ်ခုန်နေခဲ့ဖူးကြောင်း ကောင်းစွာ မှတ်မိနေသေးတော့၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် တွေးခဲ့ ခဲ့သော အတွေးတစ်ခုမှာ သံချောင်းတစ်ချောင်းသည် ရေတွင် အလွယ်တကူ နစ်မြုပ်နိုင်ပါလျက် သံထည် ပေါင်းများစွာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော သင်္ဘောကြီး အဘယ်ကြောင့် ရေပေါ်မှာ သွားလာနိုင်ရသလဲဆိုသည့် အချက်ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကျောင်းတွင် 'အာနိမိဒီနိယာ' ဆိုသင်ကြားရသည့် အရွယ်ရောက်လာမှ ထိုအဖြေ၏ သိသယောင်ယောင် ရှိခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ သင်္ဘော များနှင့် ပတ်သက်၍ လက်လှမ်းမီသလောက် လေ့လာ ဖြစ်တော့၏။ ငှူးအတီတေကာလက လူတို့ ခရီးသွား လာကြသည့်အခါ ရေကြောင်းခရီးကို အဓိကထား အသုံးပြုခဲ့ကြသည် ဆိုပေ၏။ ထိုအတွက် ရေတွင် သွားလာနိုင်သော လှေများ၊ ဖောင်များ စတင်ပေါ်ထွက် ပန်း တူ၏။ ထို့နောက် လေအားကို အသုံးပြုလျက်

သွားလာရသော ရွက်တပ်လှေကြီးများ၊ ထိုမှ တစ်ဆင့် ပြီးတစ်ဆင့် တိုးတက်လာခဲ့ရာ ရေခွေးငွေ့သုံး မီး သင်္ဘောများ၊ ခေတ်မီအင်ဂျင်သုံး သင်္ဘောကြီးများ၊ ယခု မျက်မှောက်ကာလာ၌ ခေတ်မီ အီလက်ထရောနစ် ကိရိယာများ အသုံးပြုသွားလာနိုင်သည်အထိ ပြောင်းလဲ လာခဲ့ပေ၏။

ထိုသို့ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်လာပုံမှာ လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းပေ၏။ အမှန်အားဖြင့် ၁၈ ရာစု နှောင်းပိုင်းရောက်မှ ရေခွေးငွေ့သုံး မီးသင်္ဘော များကို စမ်းသပ်ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ အစောပိုင်း ကာလတစ်လျှောက်၌ ရွက်ပေါင်းများစွာ တပ်ဆင်လျက် လေအားကို အသုံးပြုရသော သင်္ဘော များသာ ခေတ်အမီဆုံးဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉ ရာစု သို့အဝင် ၁၈၁၉ ခုနှစ် ရောက်မှသာ ရေခွေးငွေ့သုံး သင်္ဘောတစ် စင်း အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ပထမဆုံး ဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့ ကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရှိရပေ၏။ ထိုသင်္ဘော၏ အမည်မှာ 'ဆာဗန်းနား' ဖြစ်၍ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ရေခွေးငွေ့သုံး ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးတစ် စင်းကို အမြန်နှုန်းဖြင့် ခုတ်မောင်းစေမည်ဆိုပါက ၂၄ နာရီအတွင်း ကျောက်မီးသွေးတန်ချိန် ၁၀၀၀ ခန့် ကုန်ကျဖွယ်ရှိကြောင်း သိရ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ရေနံ၊ ဒီဇယ်လောင်စာဖြင့် မောင်းနှင်နိုင်သော အင်ဂျင်စက် တပ်သင်္ဘောများ တီထွင်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံး၊ အမြန်ဆုံးနှင့် အခမ်း နားဆုံး သင်္ဘောကြီးများအနက် ပြင်သစ်မှ 'ပြင်သစ် သင်္ဘောကြီး' (တန်ချိန် ၆၆၃၄၈)၊ ဗြိတိန်မှ 'ကွင်း အယ်လစ်ဘက်-၂' (တန်ချိန် ၆၅၈၆၃)၊ အီတလီနိုင်ငံမှ 'ရက်ဖာအယ်လိုသင်္ဘောကြီး' (တန်ချိန် ၄၅၉၃၃) တို့ ဖြစ် ကြသည်။

ထိုသို့ လူစီးသင်္ဘောနှင့် ကုန်တင်သင်္ဘောများ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တီထွင်ကြဆဲ လုပ်ဆောင်လာခဲ့ရာ မှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးဂျာစီပြည်နယ်၊ ကမ္ဘာ့မြို့တွင် ပထမဆုံး အနုမြူစွမ်းအင်သုံး ထုတ်တင် သင်္ဘောဖြစ်သော 'N-S ဆားဗားနား' ကို (၁၉၅၉) ခုနှစ်၊

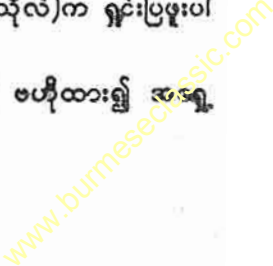
ဇူလိုင် ၂၁ ရက်နေ့က ရေချနိုင်ခဲ့သည် ဆိုပေ၏။ မျက်မှောက်ခေတ် သင်္ဘောကြီးများတည်ဆောက်မှု လုပ်ငန်းမှာ အံ့မခန်းဖွယ်ရှိလှ၏။ အချို့သော ခရီးသည် တင် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများတွင် အထပ်ပေါင်း ၁၂ ထပ်ထိပါပြီး မြို့ပြအသေးစားသဖွယ် တည်ဆောက် ထားကြသဖြင့် 'ရေပေါ်နန်းတော်' ဟူ၍ပင် ခေါ်စမှတ်ပြု ကြပေ၏။

မကြာမီ ကာလက 'တိုင်တန်းနစ်' ဟူသော ရုပ်ရှင်ကို ကျွန်တော် ကြည့်ဖြစ်ခဲ့၏။ တိုင်တန်းနစ်ဟု အမည်ပေးထားသော ဧရာမစီမံခံသင်္ဘောကြီး ရေစဲ တောင်ဖြင့် တိုက်မိရာမှ ပင်လယ်အောက်သို့ နစ်မြုပ် သွားခဲ့ရုံပဲအကြောင်း တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် ရုပ်ရှင်ကားကြီး ဖြစ်ပေ၏။ သင်္ဘောပေါ်တွင်ပါလာသော ခရီးသည် ပေါင်း မြောက်မြားစွာ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပုံများ ပီပြင် စွာရိုက်ကူးပြသခဲ့ရာ လွန်စွာကြေကွဲထိခိုက်ဖွယ် ကောင်း လှ၏။ ရေစဲရေသဖွယ် အေးစက်သော ပင်လယ်ရေတွင် ခရီးသည်များ ကူးကယ်ရာမှ နစ်မြုပ်သေဆုံးရပုံကို ကြည့်ရင်း စိတ်နှလုံးထိခိုက် တုန်လှုပ်ခြင်းလည်း ဖြစ်မိ ပေ၏။ မည်မျှအထိ ထိတ်လန့်မိသနည်းဆိုသော် နောင် အခါ ရေလမ်းခရီးသွားရန် ကြိုကြိုက်သည့်အခါတိုင်း သင်္ဘောစီးရမည်ကို စိတ်မရဲနိုင်အောင် ဖြစ်မိ၏။ ယခု နေရာတွင် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာသည့်အတွက် ရေလမ်းခရီးသွားလာသည့်အခါ အန္တရာယ်ကင်းရွတ်စေီ ရမည့် ဂါထာတစ်ပုဒ်အား ဖော်ပြလိုပေသည်။

ဟေမိမိန္ဒာ
အာသောမာဝ
ဥပဟနိ
သပ္ပုဇ္ဈယ

ဟူသော ဂါထာဖြစ်ပေ၏။ အဆိုပါ ဂါထာကို 'လေးညွှတ်တရား၊ လေးတံခါးက သိကြားအက္ခရာ တံဆိပ်စာ' ဟု ဆရာဦးဆန်းထွန်း(မန်းတက္ကသိုလ်)က ရှင်းပြဖူးပါ သည်။

ရတနာမူရ အနီးဝဠီကို ဗဟိုထား၍ အရှေ့

တံခါး ရွှေစာရံစေတီတော်၊ အနောက်တံခါး ပုဂံရွှေစည်း
ခုံစေတီတော်၊ တောင်ဘက်တံခါး ရွှေရင်မျောစေတီတော်၊
မြောက်ဘက်တံခါး သီဟတောစေတီတော်တို့ဖြစ်ပြီး
'ကျော်လေးဆူ' ဟူ၍ ရှေးသူဟောင်းတို့ အမှတ်အသား
ပြုကြကြောင်း ရွှေစာရံစေတီကို 'ဗောဓိစိန္တာ' ပုဂံ
ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကို 'အာသောဗာဝေ' ရွှေရင်မျော
စေတီတော်ကို 'ဥဝဟနိ' သီဟတောစေတီတော်ကို
'သမ္ဗုဒ္ဓေယ' ဟူ၍ သိကြားမင်းက တံဆိပ်အက္ခရာနှိပ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ရှေးအခါက မြန်မာတို့ရေကြောင်းခရီး ကုန်
တင်လှေကြီးများဖြင့် သွားလာကြသည့်အခါ 'အာ သော
ဗာ ဝေ' စသော သိကြားအက္ခရာ တံဆိပ်စာများကို
လှေကြီးများ၏ အမြင့်အမြတ်ဖြစ်သော ရွက်များတွင်
ရေးမှတ်ထားကြခြင်းဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းအောင်၊
အရောင်းအဝယ်လာဘ်ပွင့်အောင် ဆောင်ရွက်ကြလေ့ရှိ
ကြောင်း ကျွန်တော် မှတ်သားပေးပေ၏။

ဗောဓိစိန္တာ ရွှေစာရံစေတီတော်

ဟေ စေတဗ္ဗေ ဝိစက္ခန္တော
ဓိ ရေနာနာ ဥပါယတော
စိန္တာတ္တာ ဝိနေ တိယောတံ
တာ ဣံ လောဏ နမေသဒါ
ပုညေနနေန သပ္ပမ္ပိ
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

အာ သော ဗာ ဝ ပုဂံရွှေစည်းခုံစေတီတော်

အာ ဘဂဂ္ဂ အဝိစိတော
သော ဘဂ္ဂဂုဏပတ္တင်
မာ ရဇေယဂုဏဝဇ္ဇေ
ဝ ရံ သပ္ပေမ္ပိဒါယကံ
ပုညေနနေန သပ္ပမ္ပိ
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ဥ ဝ ဟ နိ ရွှေရင်မျောစေတီတော်

ဥ ဟန္တာ နိမ္ပိတေန
ဝ ရဝေသေန နေကဓာ
ဟ ရန္တံ သာဓုပ္ပသဒံ
နိ ရဂံဏံ နမေသဒါ
ပုညေနနေန သပ္ပမ္ပိ
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

သမ္ဗု ဒ္ဓေ ယ အညာသီဟတောစေတီတော်

သ မ္ဗုသာမဗ္ဗ ဝေယျယော
ပု ချိတ္တာန ဝိသာရဒံ
ဒေ တိလောကေ သီဟနာဒံ
ယံ သသိတံ သဒါနမေ
ပုညေနနေန သပ္ပမ္ပိ
သမိဇ္ဈတု ယထိစ္ဆိတံ။

ဆရာကြီး ဦးဆန်းထွန်း (မန်းတက္ကသိုလ်)၏
အဆိုအရသော် ကုန်ကြောင်းခရီးဖြစ်စေ၊ ရေကြောင်းခရီး
ဖြစ်စေ၊ လေကြောင်းခရီးဖြစ်စေ မည်သည့်ခရီးသို့ သွား
သည်ဖြစ်စေ

အရှေ့အရပ်သို့ သွားသောခရီးဖြစ်မှု 'ဗောဓိစိန္တာ'
ကို အကြိမ်ကြိမ်အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုရန်။

တောင်အရပ်သို့ သွားသော ခရီးဖြစ်မှု 'ဥဝဟနိ'
ကို အကြိမ်ကြိမ် အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုရန်။

မြောက်အရပ်သို့ သွားသောခရီးဖြစ်မှု 'သမ္ဗုဒ္ဓေ'ကို
အကြိမ်ကြိမ် အသံထွက်၍ ရွတ်ဆိုရန်ဖြစ်ကြောင်း
ဂါထာပါဠိအနက်ကို ကျက်မှတ်ရန် မလိုကြောင်း သိရှိရ
ပါသည်။ ကောင်းသော ယုံကြည်မှုက ကောင်းသော
အကျိုးပေးသည်ဟု ကျွန်တော်က ထပ်လောင်း အဆိုပြု
ချင်ပါသည်။

■ မေတ္တာရှင်မောင်ဝင်းခင်

အတုခန္ဓာ

တံအောင်(ဖားအောက်တောရ)

တရားထိုင်ချိန် အချိန်ပြည့်ပြီမို့ ရိပ်သာက တရားဝင် ယောဂီသူတော်စင် အပေါင်းတို့မှာ ရှုမှတ်တဲ့ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆက်လက်ရှုပွားရင်း နေရာမှ အသာအယာ ထကာ ဓမ္မာရုံထဲက ထွက်လာကြ၏။ လူမမာလို ဖြည်း ဖြည်းလှမ်းလျက် စက္ခုလေးချ လှမ်းကြသည်။

သံချောင်းခေါက်သံကြောင့် အားလုံးသော ယောဂီ များအားလုံးလိုလို ထမလာကြ။ ဆက်လက်သမာဓိရသော ယောဂီတို့ ထိုင်၍ရှုမှတ်နေလေသည်။

ဘုရား၏ တရားမှတ်နည်းတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာ တော်များ၏ မိန့်ကြားလမ်းစဉ်အတိုင်း မှတ်ပွားသည်။

တရားဉာဏ်တိုးလျှင်တိုးကြောင်း ယောဂီတိုင်း အချိန်နှင့် တရားလျှောက်ရန်မို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတော်ထံ ယောဂီများ တန်းစီ၍ တရားရရှိသည့်အတိုင်း တင်ပြ လျှောက်ကြရသည်။

တချို့ယောဂီသည် တရား လွန်စွာပင်ရှုမှတ်အား ကောင်းသည်။ အားရှိ၍ တရားလျှောက်တဲ့အခါ မှန်ကန် တိကျလျှောက်တော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတော်မှာ အံ့ဩ လောက်အောင် ထိုယောဂီအား တရားဆက်လက် ရှုမှတ် နည်း ထပ်တိုး၍ အချိန်ပိုရှုပွားစေခိုင်းတတ်လေသည်။

ယောဂီတိုင်း တရားရှုကွက်ချင်းတူသော်လည်း ဉာဏ်တက်တာချင်း မတူညီပေ။

ထို့ကြောင့် ...

တရားကို လိုချင်ကြသော ယောဂီတိုင်း အမှတ် စိပ်စိပ်ကို ကြိုးစားအားထုတ်လေသည်။

စကားပြောချင်သူဆိုလျှင် တရားရှုမှတ်ခြင်း နှေး

ကွေး၍ ရှိသည်။ စကားပြောခြင်းနည်းသော ယောဂီမှသာ လျင်မြန်သော ဉာဏ်စဉ်အတက်မြန်သည်။ ဒါကို ယောဂီ သူတော်စင်တိုင်း သိကြပေသည်။

ရှေးဆရာတော်က မနက် ၈ နာရီမှာ အမျိုးသမီး ယောဂီတွေ တရားရှုမှတ် တိကျမှန်ကန်ခြင်းကို လျှောက် လျှင် ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ လမ်းဖွင့်သည်။ နေ့လယ် ၂ နာရီ အချိန် သီလရှင်ယောဂီတွေ တရားလျှောက်တာကို ချိန်ဆပြီး လမ်းခင်းပေးသည်။

ရှေးဆရာတော်က တရားလျှောက်တဲ့ ယောဂီ အပေါ် ကြည့်ပြီး ပိုင်းခြားထင်ထင် 'တင်ပြရှင်းပြနိုင်တဲ့ စွမ်းအင်အပြည့်ရှိတာ လေ့လာမိသည်။

ကျွန်ုပ်က အမျိုးသားယောဂီအနေနဲ့ မနက်ပိုင်း ၈ နာရီအချိန်မှာ အမျိုးသမီးယောဂီကို ကပ္ပိယလုပ်ရသည်။

ရုပ်ရလျှင် ဝေဒနာခံစားရမည်။ အဲဒါကြောင့် ဘုရား ဟောကြားနည်းနှင့် သစ္စာလေးပါးကို အခြေခံပြီး ယောဂီတို့ ကျင့်ကြံကြီးကုတ်ကြဖို့ ရှေးဆရာတော်က လပြည့်လကွယ် နေ့ရက်မှာ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

သစ္စာလေးပါးကို အာရုံပြုပြီး နေ့စဉ် တရားရှုမှတ် ပွားများတာ နှစ်မနည်းတော့ဘူးလို့ ပြောရင်ယုံလားမသိ။

ဟုတ်သည်။ ဘုရားအမွေကတော့ တရားအား ထုတ်ဖို့ ထားခဲ့သည်။ ဒါကိုသိကြသော ယောဂီသူတော် ကောင်းတို့ နားလည်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ရိပ်သာခွဲဖြစ်တဲ့ သန်လျင်ဖားအောက် တောရရိပ်သာမှာပဲ လနှင့်ချီ ကြိုးစားအားထုတ်နေတုန်းပါပဲ။

အဲဒါကြောင့်မို့ ...

အတုခန္ဓာဆိုတာ ပေါ်လာခဲ့သည်။ အတုလေ။ ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာက အငှားခန္ဓာ။ အတု။ ဘုရားကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်သည်။

ထို့ကြောင့်... လူသေသွားလျှင် ရုပ်ပဲကျန်သည်။ အဲဒါကြောင့်... အတုခန္ဓာဖြစ်သည်။

ခန္ဓာဆိုတာ တကယ်တမ်း မရှိပါဘဲ။ မရှိဘူးဆိုတာ ရုပ်ကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်သည်မဟုတ်လား။ ခန္ဓာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဒုက္ခဆိုတဲ့ ခန္ဓာကို တကယ်ရရှိနေသည်။ ဒါကို သုခလို့ ထင်နေကြသည်။ သုခမဟုတ်။

တရားကို များများအားထုတ်လေ အနှစ်သာရတွေ ရလိမ့်မည်။ ဆရာတော်တိုင်းကတော့ တရားဟောတိုင်း ဟောတိုင်း ဘုရားလမ်းစဉ်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားတရားသာ ဖြစ်သည်။ ပါးစပ်ထဲက ရမ်းသန်း တွေ့ကရာ ဟောကြားပေး နေတာမဟုတ်။ ဒါကို ယောက်ျားတော်စင်အားလုံး သိရှိ ရမည်။

တရားဟောကြားနေတဲ့ ဆရာတော်ကလည်း ကိုယ် တိုင်ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ထားလို့ အသိကိုအသိ၊ အရှိကိုအရှိ တရားနာပရိသတ် ယောဂီတို့အား ရှင်းလင်း ပြောဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ တရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အင်မတန်မှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတာဖြစ် သည်။

ခန္တီတရား လက်ကိုင်ထားသည်။ ခန္တီတရားရှိမှ အရာရာကို သည်းခံသည်။

ရသေ့တစ်ပါးသည် ဈာန်ပမာပတ် ဝင်စားနေသည်။ သူ့ရဲ့ခေါင်းပေါ်ကို နှာရည်ညှစ်၊ တံတွေးထွေး၊ ချေးပါချ၊ အညစ်အကြေးတွေ ခေါင်းပေါ်လောင်းချ။

သူ ဘာမှမပြော။ ဒေါသထွက်လာခြင်းမရှိ၊ ကျောက်ရုပ်လိုနေသည်။ အဲဒီအတိုင်း ဘုရားရဲ့တရားကို နှလုံးသွင်း အားထုတ်နေဆဲ။ နောက်တော့ ရသေ့ကြီးဟာ ရဟန္တာဖြစ်သည်။

အဲဒါကတော့... ဖားအောက်တောရ ဆရာတော် ကြီးရဲ့ တရားခွေမှတစ်ဆင့် နာကြားရလို့ ဆောင်းပါး ရေးသားရင်း သတိရလို့ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ဗဟုသုတ ရရှိဖို့ ကုသိုလ်ပြုလိုက်တာပါ။ တရားအားထုတ်သည်မှာ အရာအားလုံးကိုနိုင်အောင် သည်းခံနိုင်ရမည်ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရား မိန့်ကြားသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ခန္ဓာရရှိလို့ ဒီခန္ဓာကို မုန်းသည်။ မလို ချင်တော့ပေ။ မုန်းမိသည်။ ထို့ကြောင့်... တရားတိုက်မှာ တရားကို ရရှိသလောက်ကြိုးစားအားထုတ်ရင်း ဘုန်းကြီး တစ်ပါးအား ဆွမ်းကိစ္စအဝဝကို နိုင်တဲ့ဝန်နဲ့ ကုသိုလ်ပြုရင်း ဆောင်ရွက်သည်။

တရားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ ပိန်ချုံးပြီး မျက်လုံး ဟောက်ပက် ဖြစ်လာသည်။ တကယ်သိသာသည်။ ကျွန်ုပ် သည် အဲလိုတရားကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်ဖို့ အမြဲအတုယူပြီး ကြိုးစားခဲ့သည်။

အတု ခန္ဓာကိုလည်း သိသည်။ သိအောင်လည်းနေ သည်။ အမြဲတမ်း သတိကပ်လျက် တရားကို အတတ်နိုင် ဆုံး ကပ်ထား၏။ စကားပြောနည်းအောင်လည်း ကြိုးစား သည်။ မျက်လုံးတွေလည်း ငြိမ်အောင်ကြိုးစားသည်။ ကိစ္စ ရှိမှ စကားပြောဖြစ်သည်။

တရား အားထုတ်တာ ဝဖို့မဟုတ်။ လှဖို့လည်း မဟုတ်။ ကိုယ်မှာ တရားရှိဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် တရား နှလုံးသွင်းသည်။ လွတ်တဲ့အခါလည်း ရှိသည်။ အင်း... လွတ်တာက များသည်။ များများမဖြစ်အောင် စိတ်ကိုထိန်း သည်။ ရအောင်ထိန်းသည်။ ပုထုဇဉ်ဆိုတော့ စိတ်ကိုငြိမ် အောင် ကြိုးစားနေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အသက်အရွယ်ကြီးလာပြီဆိုတဲ့ အသိ က ဝင်နေတော့ တရားဘက်သို့ ရအောင်ဆွဲယူသည်။ တရားစိတ်ပဲ ရအောင် ကြိုးစားနေသည်။

ဘာပဲလုပ်လုပ် ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရသည်။ ဘုရား ဟောထားသည်။ ကိုယ်စားမှ ကိုယ်ဝသည်။ ကိုယ်သွားမှ ကိုယ်ရောက်သည်။ ဟုတ်သည်။ ယုံသည်။ ဒါတွေဟာ ဘုရားရဲ့ တရားဆောင်ပုဒ်ပါပဲ။ အမြဲပဲ ကျွန်ုပ်နှလုံးသွင်း သည်။

ဆိုတော့ အဓိကက မိမိအသိထဲမှာ ကိုယ့်ရဲ့ခန္ဓာဟာ အတုလိုပဲ သိရမည်။ အစစ်လို့ယူလျှင် ဒုက္ခ၊ သုခမဟုတ် ကြောင်း လက်ခံရမည်။ ဒီဆောင်းပါးတို စာတစ်ပိုဒ်သည် ကျွန်ုပ်ရဲ့ရင်ထဲက တရားနှလုံးနဲ့ တည်ဆောက်သည်။

ထို့ကြောင့်... ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ကံအောင်(ဖားအောက်တောရ)

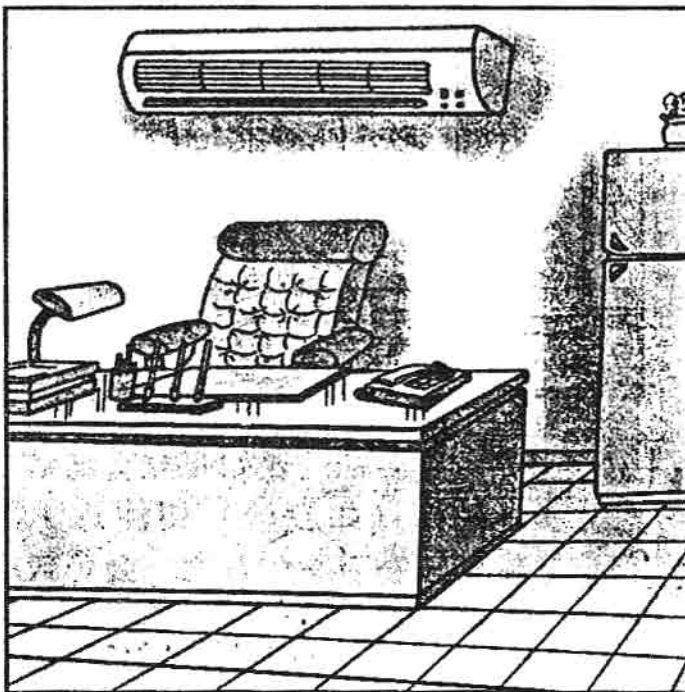
ရုံးခန်း၊ အလုပ်ခန်း၊ ဈေးခန်း၊ ဆိုင်ခန်း တရုတ်ဂမ္ဘီရပညာ ဖုန်းရွှေပညာနှင့်အညီ ထားရိပုံ၊ ထားရိနည်း

ကေတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

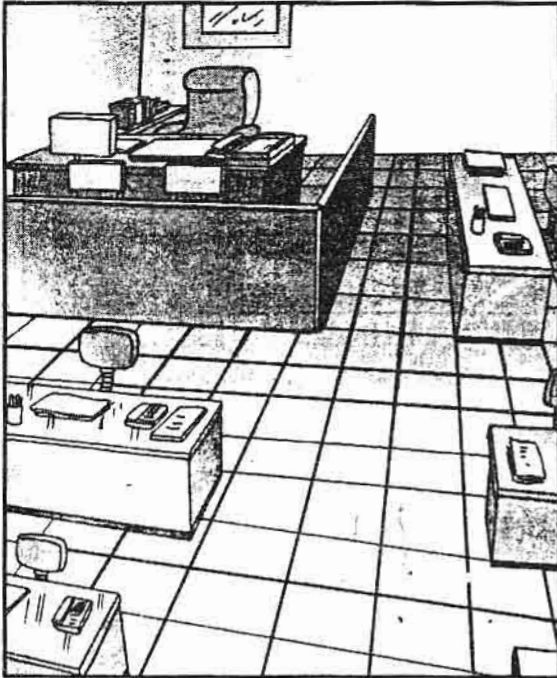
ရုံးခန်း၊ အလုပ်ခန်း၊ ဆိုင်ခန်းများကို တရုတ်ဂမ္ဘီရ ဖုန်းရွှေပညာနှင့်အညီ စနစ်တကျထားရိမှုသာလျှင် လာဘ်ရှင်၊ ငြိမ်းပွား၊ စီးပွားတက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ အောက်တွင် ရုပ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း ထားရိ ခြေရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ပုံ(၁) ။ ကုမ္ပဏီအုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ညွှန်မှူး၊ မန်နေဂျာ ခေါ်ရုံးခန်း၊ အလုပ်ခန်း၊ အလုပ်စားပွဲကို လေအေးစက်အောက် တွင် မထားရ။ မထားကောင်းပါ။ လာဘ်ရှင်ကြီးပွားရန်အတွက် ထိခိုက်တတ်၏။ လာဘ်တိတ်တတ်၏။ အထူးသတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။ လေအေးစက်ကို ခပ်ဝေးဝေးထားပါ။

ရုပ်ပုံ(၁)

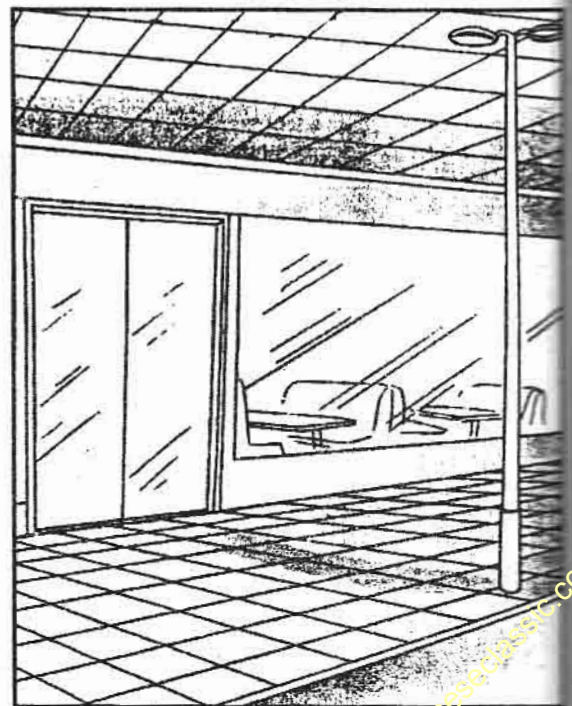
ရုပ်ပုံ(၂)

ရုပ်ပုံ(၃)

ရုပ်ပုံ(၄)

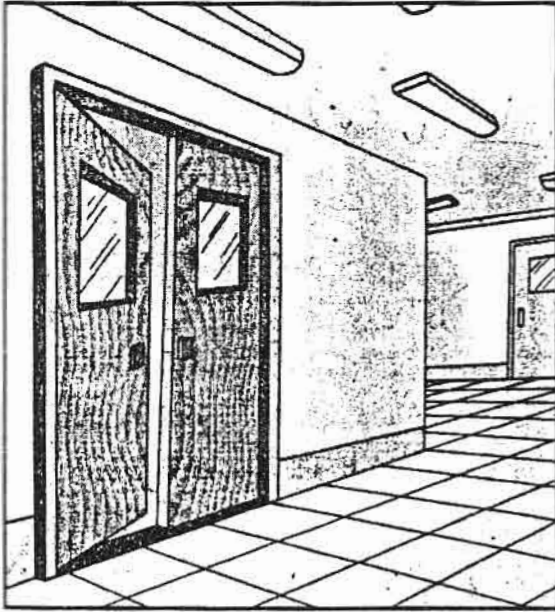

ရုပ်ပုံ(၂) ။ ညွှန်မှူး အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ မန်နေဂျာ အစရှိသော ရုံးခန်း၊ အလုပ်စားပွဲခန်းကို သီးခြားအခန်း လုံထဲတွင် မထားရ။ ရုပ်ပုံတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း စာရေးစာချိများ အလုပ်လုပ်ပုံ လှုပ်ရှားနေထိုင်ပုံတို့ကို မြင်သာ ရလေအောင် ထုတ်ချင်းပေါက်မြင်နိုင်စေရန်အလို့ငှာ ထားရှိကြ ရမည်။ လိုက်ကာ၊ လေကာချထားလျှင်လည်း တစ်ဝက်သာချ ထားသင့်ပါသည်။

ရုပ်ပုံ(၃) ။ ကုမ္ပဏီ၊ ဈေးဆိုင်၊ ဆိုင်ခန်း၊ ပွဲရုံ၊ ဈေးခိုင် ဆိုင်းဘုတ် အသေးအကြီး ချိန်ဆပြီး တပ်ဆင်ကြရမည်။ သိပ်လည်းမကြီးစေရ၊ သိပ်လည်းမငယ်စေရ။ ဆိုင်းဘုတ် အသေးအကြီးသည် ဖောက်သည်။ ဈေးသည်များအား ဖိတ် ခေါ်မှု၊ ဈေးသည် ဖောက်သည်များပြားဖို့အတွက် ပတ်သက် ဆက်နွယ်နေပါသည်။ သတိထားပါလေ။

ရုပ်ပုံ(၄) ။ ကုမ္ပဏီ၊ ဈေးဆိုင်၊ ဆိုင်ခန်း တံခါးပေါက် ကြီး အရှေ့တည့်တည့်တွင် အလံတိုင်၊ မှော်စဉ် မထားကောင်း၊ မစိုက်ကောင်းပါ။

ရှပ်ပုံ(၅)

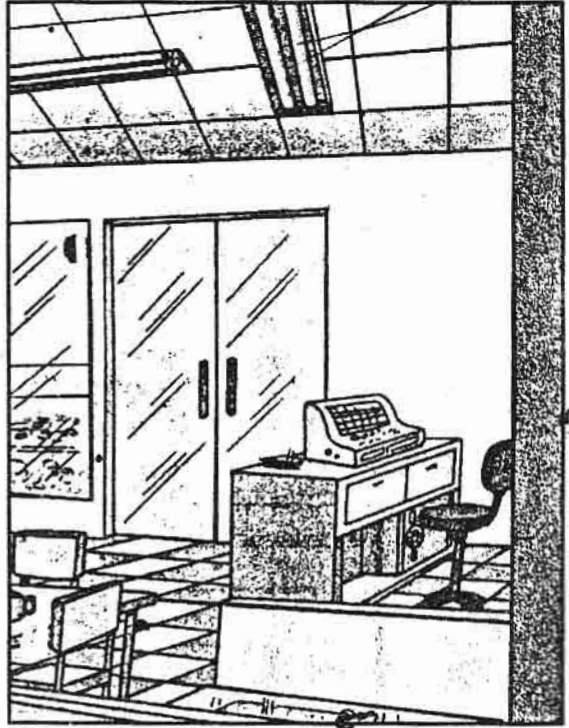
ရှပ်ပုံ(၅) ။ ကုမ္ပဏီ၊ ဈေးဆိုင်၊ ဆိုင်ခန်း၏ အိမ်ရှေ့ တံခါးမကြီးသည် ကျွန်း၊ ပျဉ်းကတိုး၊ ဟံခါးမကြီးဖြစ်ရမည်။ တည့်တည့်မတ်မတ်၊ နိုင်နိုင်ခံ့ခံ့ ဖြစ်ရမည်။ မစောင်းမညွှဲ မယိုင်စေရပါ။

ရှပ်ပုံ(၆)

ရှပ်ပုံ(၆) ။ ကုမ္ပဏီ၊ ဈေးဆိုင်၊ ဆိုင်ခန်း၊ အိမ်ရှေ့ရှိ ရေမြောင်း၊ ရေသေမဖြစ်စေရ။ ရေစီးကောင်းရမည်။ ရေမြောင်း မပိတ်စေရ။ ရေမြောင်းမစီး၊ ပိတ်ဆို့နေလျှင် လာဘ်တိတ် တတ်ပေသည်။

ရှပ်ပုံ(၇)

ရှပ်ပုံ(၇) ။ ကြီးပွားတိုးတက်၊ ဝင်ငွေကောင်း။ လာဘ် ရှင်ရန်အတွက် ငွေသေတ္တာ၊ အာမခံသေတ္တာတို့ကို လူမမြင် အောင်၊ လူမသိရလေအောင် ကုမ္ပဏီ၊ ဈေးဆိုင်၊ ဆိုင်ခန်း၊ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီး၏ အနီးအနားတွင် ထားထားကြရပေမည်။ အနောက်ခန်း၊ ကွယ်ရာ၌ မထားရ။ မထားကောင်း။ လာဘ် တိတ်တတ်၏။ သတိထားပါ။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

- တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊
- ဂန္ထီရ ဖုန်းရွှေပညာကျမ်းငယ်၊
- စင်ကာပူမြို့၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်။

လာဘ်ရွှင်၊ ကြီးပွား၊ ဘေးရန်ကင်း၊ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ၊ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်နိုင်ရန် တရုတ်ဂန္ထီရပညာအရ ယတြာချေနည်း

တရုတ်ပြည်၊ ဟောင်ကောင်(ရှန်းကန်) တိုင်ပေး(ထိုင်ဝမ်) စင်ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ထိုင်း၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ အရှေ့အာရှ၊ အရှေ့တောင်အာရှတွင် အများစုတို့က လာဘ်ရွှင်ကြီးပွား၊ ဘေးအန္တရာယ်များကင်းရှင်းဖို့နှင့် ကျန်းမာ ချမ်းသာ၊ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်နိုင်ရန်အလိုတူ ကွမ်ရင်မယ်တော်၊ ဘရုတ်စစ်သူ ကြီးနတ်၊ ကွမ်ကုံး(ကွမ်တီရား)နှင့် အိမ်စောင့်နတ်တို့အား ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းလျက်ရှိနေကြ၏။

ယင်းသို့ လာဘ်ရွှင်၊ ကြီးပွား၊ ဘေးကင်း၊ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ၊ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်နိုင်ရန် တရုတ်ဂန္ထီရပညာအရ အောက်တွင်ဖော်ပြပါရှိသည့် အတိုင်း ယတြာချေ ပူဇော်ပသကြရလေသည်။

(၁) လစဉ် လပြည့် ၁၅ ရက်တွင် အထက်ဖော်ပြပါ ကွမ်ရင်မယ် တော်၊ ကွမ်ကုံး၊ အိမ်စောင့်နတ်များအား ဆီမီး၊ ပန်း၊ အမွှေးတိုင်း၊ သစ်သီးစုံ များဖြင့် ပူဇော်ပသ ကန်တော့ရှိခိုးကြရပေမည်။

(၂) နှစ်စဉ် နှစ်ကုန်ခါနီး ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့ နံနက်စောစော အထက်ဖော်ပြပါ နတ်ဘုရားစင်တွင် လတ်ဆတ်သော ပန်းမန်(နင်းဆီ၊ စံပယ်၊ သလင်၊ ခတ္တာ၊ ဂမန်း)၊ သစ်သီးဝလံမျိုးစုံ၊ လက်ဖက်ခြောက်အရည် (လက်ဖက်ရည်) တရုတ်ရွှေစက္ကူ၊ ငွေစက္ကူ၊ အရွက်ပေါင်း ၃၀၀ ရွက်စီဖြင့် ပူဇော်ပသ ရိုးခိုးကန်တော့ပြီးသည့် သကာလ ယခုပူးတွဲပါ အင်းလက်ဖွဲ့ တရုတ်စာလုံးပါ စာရွက်နီနီတို့ကို မီးရှို့လျှံခြန်းခြင်း ပြုရပါမည်။

ယင်းသို့ ပူဇော်၊ ပသ၊ ရိုးခိုးကန်တော့၊ ယတြာချေလိုက်လျှင် ဘဝ ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းဖြစ်လာပြီး ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျာတဝမှ လွတ်မြောက် ၍ တစ်နှစ်လုံးအတွက် ဘေးကင်း၊ လာဘ်ရွှင်၊ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ၊ ပျော်ရွှင် စွာ နေထိုင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ၊ တရုတ်စာလုံးပါ စက္ကူနီနီ အင်းလက်ဖွဲ့အဆောင်ကို မိတ္တူကူးယူပြီး ပွားများနိုင်ပါသည်။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊ ဂန္ထီရ ဖုန်းရွှေပညာကျမ်း၊ စင်ကာပူမြို့၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်။

တရုတ်အင်းလက်ဖွဲ့

အမေ . . .

စေးစေးသန်း

ဘုရားမရှိဟု ဆိုသောသူများ ဤ ကမ္ဘာမြေတွင် ရှိနိုင်ကြသော်လည်း “အမေ” မရှိဟု ငြင်းဆိုနိုင်သောသူ တစ် ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိပါ။ လူသားတိုင်း သတ္တဝါတိုင်း မွေးအမေကိုယ်စီ ရှိကြ ပါသည်။

သောကကို ကတုတ်၊ ဒုက္ခကို တမံအဖြစ် အမေတို့သည် ကြံကြံခဲခဲ ကြရပါသည်။

အမေအပိုင်ကို ဦးလှည့်တိုင်း အေး မြလှပါသည်။ ဆင်းရဲသောသားသမီးကို ကရုဏာအပြည့်ထားသကဲ့သို့ ချမ်းသာ သော သားသမီးတို့အတွက် ပီတိဝေဖြာ ခဲ့ရပါသည်။ မိခင်စိတ်၊ မိခင်မေတ္တာ သည် စမ်းရေပမာ သားသမီးတို့အပေါ် တသွင်းသွင်းဆင်း ဆင်းချမ်းလှပါသည်။

အမေသည် မည်သည့်နေရာတွင် မဆို အစားဝင်နိုင်သော်လည်း အမေ နေရာကို မည်သူမျှ အစားမဝင်နိုင်ပါ။

အမေမေတ္တာစစ်မျိုး မဆိုထားနှင့် အလားတူ မေတ္တာရှင်မျိုးပင် မရနိုင်ပါ။

အမေဆိုသည်မှာ လူသာအိုသည် အမေမေတ္တာဟူသည် အိုသည်မရှိပါ။ အမြဲထာဝရသားသမီးများအပေါ်တွင် ရှင်သန်လန်းဆန်းလျက်ရှိပါသည်။

လူ့လောကဓမ္မတာအတိုင်း သမိုင်း ပေးတာဝန်အရ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ယခု သားသမီးတို့၏ အမေဘဝသို့ ရောက်ရှိ နေပါပြီ။

သားမှန်း၊ သမီးမှန်း ခွဲခြားမသိခင် မိခင်လောင်းဘဝမှ စ၍ အမေ၏ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ သဒ္ဓါစိတ် များ ရင်ဝယ်ပြည့်နက်ခဲ့ရပါသည်။

မိမိရင်သွေးငယ် ဘေးမသီ၊ ရန် မခ၊ ကိုယ်အင်္ဂါပြည့်စုံစွာဖြင့် လူ့လော ကသို့ ရောက်ရှိနေစဉ် မေတ္တာပို့ ဆု တောင်းခဲ့ရပါသည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်သာသည် အလွန်

အန္တရာယ်များလှပါသည်။ တစ်နေ့လျှင် သင်္ချိုင်းကို သုံးခါမျက်စောင်းထိုးသည် ဟု ရှေးလူကြီးသူမများ၏ ဆိုစကားရှိ ခဲ့ပါသည်။ “ယောက်ျားဖောင်စီး၊ မိန်းမ မီးနေ” ဟုလည်း တင်စားခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသွားအလာအနေအလိုက် ကို သတိတရားဖြင့် သွားလာခဲ့ရပါ သည်။ ငယ်စဉ်က မက်မောမြတ်နိုးခဲ့ သော ဖိနပ်အမြင့်များကို လှည့်ပင် မကြည့်ခဲ့ပါ။ ပု၊ ငန်၊ စပ်၊ ခါး အစား အစာမှန်သမျှ အနားမှာပင် ဆောင် မထားဘဲ ရှောင်ရှားခဲ့ပါသည်။ နေ့စဉ် သီလငါးပါးကို လုံခြုံစွာထိန်းသိမ်း၍ မိမိ သန္ဓေသားအား မိခင်မေတ္တာအပြည့်ဖြင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါသည်။ မီးယပ် သားဖွား ဆရာဝန်ကြီးများ၏ ညွှန်ကြား ချက်အတိုင်း အစာလည်းခေ့၊ ဆေး လည်းအစာဖြင့် စားသောက်ပြုစုနေထိုင် ခဲ့သည်မှာလည်း ကြီးမားသော အမေ

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာအရင်းခံ ဖြစ်ပါသည်။

ကိုးလလွယ်၊ ဆယ်လပြည့်၍ မွေးဖွားရာတွင် မိခင်လောင်း ကျွန်မတို့ မိန်းမများ၏ ကာယိကဒုက္ခကြောင့် နဖူးမှ ချွေးသီးချွေးပေါက်များကျအောင် ပြင်းပြသောနာကျင်မှု ဝေဒနာကို အခဲကာခံစားရင်း သားသမီးကိုမွေးဖွားကာ မိခင်ဘဝကို ရယူခဲ့ရပါတော့သည်။

ဝမ်းကကျွတ်လို့ “အူဝဲ၊ အူဝဲ” ဆိုတဲ့ အသံနှင့်အတူ မီးဖွားပေးသော ဆရာဝန်၊ ဆရာမများ၏ သားလေး၊ သမီးလေးအသံကြားရချိန်တွင် စောစောက ခံစားခဲ့ရသော ပြင်းပြသည့် နာကျင်မှုဝေဒနာသည် မိုးတိမ်လိပ်တွေကို လေက နှင်ပစ်လိုက်သလို အဝေးသို့ လွင့်စဉ်ခဲ့ရပါတော့သည်။

ရင်သွေးငယ်အား ပွေဖက်၍ နို့ချိုတိုက်ကျွေးရသည်ကို ကျွန်မတို့ မိခင်များ အားရတင်းတိမ်မှုမရှိခဲ့ပါ။ ရင်ခွင်ထဲမှ မိမိသားငယ်သည် မိမိနို့ချိုကို မြိန်ရှက်စွာ စို့ယူသောက်သုံးနေသည်ကို ကြည့်ရင်း ပိတိဗြေခံခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မတို့မိခင်မေတ္တာသည်လည်း ပိုမိုမြင့်မားခဲ့ရပါတော့သည်။

မှက်၊ ခြင်၊ ယင် မသန်းရအောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရင်း သားသမီးမျက်နှာကို ပန်းလိုရှုကာ ကြီးပြင်းသည်အထိ ရင်အုပ်မကွာ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရသည်မှာ အမေတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပညာသင်ကြားချိန်တွင် မိမိသားသမီးလေး လောကအလယ်တွင် ပညာပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှစေရန် အများနှင့်ယှဉ်လျှင် အောက်တန်းမကျ မျက်နှာပန်းလှ

စေရန် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ ကိုယ့်သားသမီးလေး စိတ်ဓာတ်အင်အားမြင့်မားရန် နေ့စဉ် သွန်သင်၍ အားပေးစကားများ တတ်တတ်တတ်ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ မိမိနိုင်ငံကို ချစ်ခင်စိတ်၊ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေး၊ မိမိလူမျိုး၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ မိမိကိုးကွယ်သည့် ဘာသာတရားကို အလေးထားတန်ဖိုးထားတတ်အောင်လည်း ကျွန်မတို့အမေများကပင် လမ်းပြရှေ့ဆောင်ပေးခဲ့ရပါသည်။

သားသမီးလေးများကို အမေအရိပ်တွင် အေးမြစေချင်ပါသည်။ ချမ်းမြေ့စေလိုပါသည်။ ပူပင်သောကကင်းဝေးစေလိုပါသည်။ ဘဝ၏အောင်မြင်မှုအပေါင်း လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိစေလိုပါသည်။ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာစွာဖြင့် ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းစေလိုသည်မှာ ကျွန်မတို့အမေ(မိခင်)တိုင်း၏ တူညီသော ဆန္ဒပင်ဖြစ်ပါသည်။

သားသမီးများအပေါ် ကျရောက်မည့် ဒုက္ခအပေါင်းကို မိမိသည် ရှေ့မှ “ဒိုင်”သဖွယ် ကြံကြံခံခဲ့ပါသည်။ ကာကွယ်ခဲ့ပါသည်။ မိမိအကျိုးထက် သားသမီးတို့၏ အကျိုးကို ရှေးရှုခဲ့ပါသည်။ အရာရာ သားသမီးတို့အတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သားသမီးနှင့်ပတ်သက်လျှင် ငရဲလည်းမကြောက်ပါ။ မီးပုံထဲသို့လည်း ရဲဝံ့စွာ ခုန်ဆင်းရဲပါသည်။ ဤကဲ့သို့ အမေမေတ္တာကြီးပုံကို သားသမီးများ နားလည်စေလိုပါသည်။

သဗ္ဗညုရွှေဉာဏ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားသော်မှ မိခင်၏ကျေးဇူးကို ကျေးအောင် မဆပ်နိုင်ခဲ့ပါ။

လောကတစ်လွှား၊ ဘဝတစ်ဆုံး သားသမီးလေးများ လူသားစင်စစ် ဖြစ်ဖို့အရေး မြေတောင်မြောက်ပေး၍ လူအား၊ ခွန်အား၊ ငွေအားတစ်ဖုံ၊ လူနှင့် လူပတ်ဝန်းကျင် ဆက်ဆံပေါင်းသင်း ချစ်ခင်တတ်အောင် သွန်သင်ပေးခဲ့ရပြန်ပါသည်။ သားသမီးဘဝ တိုးတက်မြင့်မားရေး၊ တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးအတွက် ကျွန်မတို့အမေများသည် မိမိ၏ စိတ်၊ မိမိ၏ဘဝကို ပေးအပ်ခဲ့ရပါသည်။

“အသီးကောင်းသည် အမြစ်မှ၊ သားကောင်းသည် မိခင်မှ” ဆိုသကဲ့သို့ အမေဂုဏ်ရည်အပြည့်ဖြင့် သားသမီးလေးများအပေါ် ပြုစုခဲ့ပါသည်။

ထူးထွေဆန်းပြားသော ကမ္ဘာရွာခေတ်ကြီးတွင် အမေနှင့်တူသော အမေများ၊ ကျွန်မအား မွေးထုတ်ပေးခဲ့သော အမေနှင့် အမေဖြစ်သော ကျွန်မတို့သည် အမေဂုဏ်ရည်ဖြင့် တင့်တယ်သူများ၊ စံပြအမေများ ဖြစ်အောင် အမေတာဝန် ကျေပွန်ခဲ့ကြပါသည်။ မိခင်မေတ္တာ၊ အမေအကြောင်းကို လူတိုင်းရေးဖွဲ့၍ မကုန်၊ သမုဒ္ဒရာထဲကရေအားလုံး မိခင်မေတ္တာနှင့် ယှဉ်လျှင် ရေပွဲကလေးတစ်ခုမျှသာပင်။ ယူဇနာနှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသည့် မဟာပထဝီမြေကြီးသည်လည်း မိခင်မေတ္တာနှင့်ယှဉ်လျှင် ဝါးရွက်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

လောက၏ စွမ်းအားရှင် အမေ(မိခင်)တို့၏ ဘဝသစ္စာသည် သားသမီးတို့သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

အေးအေးသန်း

ရွှေဖေတာ မိုးကြွယ်ဝစဉ်

* မောင်ချိုမင်း (ကန္တရဝတီ)

ကျွန်တော့်အိမ်ခြေရင်းမှ မှန်ဟင်းခါးသည် အာကျယ်ဒေါ်မြရီ၏ နံနက်တိုင်း ပြုမြဲဝတ္တရားတစ်ခုကို ကျွန်တော်နားယဉ်နေပြီဖြစ်သည်။ သူသည် အိပ်ရာမှ မိုးမလင်းတလင်း အချိန်ကတည်းက ထပြီး ဘုရားဝတ်ပြု၊ ဆွမ်းပန်းရေချမ်းကပ်၊ ကြေးစည်ထု အမျှအတန်းဝေသည်။ အမျှအတန်းဝေသည့်အထဲတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရလည်းပါသည်။

“ဤသို့ပြုလျှောက်ပညာကို အထက်သိကြားမင်း၊ အောက်ငရဲမင်းနှင့်တကွ တိုင်းပြည်အုပ်စိုးသော အစိုးရမင်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့်ထပ်တူထပ်မျှ ရပါစေ” ဟူသတည်း။

ဤသို့အမျှဝေခြင်းကိစ္စများ ပြီးစီးမှ သူ့ပီသားစုဝမ်းရေးအတွက် ဦးပုညလမ်းထိပ်၊ မလှမ်းလမ်းတွင် ဆိုင်ထွက်ရန် မီးပွေးခြင်း၊ အိုးခွက်ပန်းကန်သယ်ခြင်း စသည်အမှုတို့ကို

ပြု၏။ တစ်နေ့ညချမ်း၊ ချမ်းချမ်းနှင့် ကွေးနေစဉ် ကျွန်တော့်မြေးမကလေးက မေးလာသည်။

“ဘာ ... ဟိုဘက်ခြေရင်း အိမ်က ကြီးကြီးမြဲက ဘုရားရှိခိုးပြီး တိုင်း ကြေးစည်လေးထုထုပြီး ပြောပြောနေတယ်။ သူပြောတဲ့အထဲမှာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရဲမင်းကြီးလည်းပါတယ်။ သိကြားမင်းလည်းပါ

www.burmeseclassic.com

တယ်။ အစိုးရဆိုတာလည်းပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ သမီးသိချင်တယ်”

ကျွန်တော့်မြေးအလှ လူလည် မက သူမရှင်းသည့်ကိစ္စကို ကလေး ပီပီ မေးလာသည်။ ခုနစ်နှစ်သမီးဖြစ်၍ ယခုနှစ် ဒုတိယတန်းသို့ပင် ရောက် နေပြီဖြစ်သည်။ ညစဉ် ကျွန်တော် အားတိုင်း သူ့ကို လက်မောင်းပေါ်မှေး တင်ထားသိပ်ပြီး ပုံပြောခိုင်းတတ်သည်။ ကျွန်တော့်ငယ်စဉ်က ဇာတ်ကြောင်း များကို တစ်ခုမှ သူမသိတာမရှိ။

ကလေးက မသိ၍မေးလာသည် ကို “သိပ်ရှုပ်တာပဲ။ မေးမနေနဲ့။ ငါ မသိဘူး” ဟု အော်ငေါက်လွှတ်လိုက် လျှင် ကလေးအနေနှင့် အားငယ်သွား ရှာမည်။ သူ့အမေ၊ အဖေများကတော့ သူတို့ကလေးကို ကျွန်တော့်လောက် ဂရုမစိုက်။ ရင်းရင်းနီးနီးလည်းမနေဘဲ စိတ်နှင့်အခန့်မသင့်လျှင် သူတို့သား သမီးကို အော်လားငေါက်လားနှင့်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဤလိုမဟုတ်။ ကလေးချစ်တတ်သူပီပီ မိမိငယ်စဉ်က လို ကိုယ်ချင်းစာသည်။ သည်အရွယ် ဆိုသည်မှာ ဦးနှောက်နုနယ် မှတ် ဉာဏ်ရည်ကြွယ်သည့်အရွယ်မို့ စိတ် ရှည်ရှည်ထားပြီး အမှန်ကိုသိအောင် ပြောပြ။ ရှင်းပြရမည်မှာ အုပ်ထိန်းသူ လူကြီးတိုင်း၏ တာဝန်ဝတ္တရား။ ပြီး တော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က ပုံပြော တို့၊ ဇာတ်ပြောတို့၊ သီချင်းပေါက်ကရ တို့ကို ဆိုရန် ဝါသနာခပ်ပါပါ။

“ဘဘတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဟာ ကောင်းမှုကုသိုလ်တစ်ခုခုကို ပြု ပြီးတိုင်း အဲဒီအမှုအတွက် ဝမ်းသာပြီး တခြားသူတွေကိုလည်း ကိုယ့်လိုပီတိ ဖြစ်ရအောင် မေတ္တာပို့ရတယ် သမီး။

အဲဒီလို မေတ္တာပို့တဲ့နေရာမှာ သေဆုံး ကုန်ကြတဲ့ မိဘဘိုးဘွား၊ ဆွေမျိုးက စပြီး မိုးပေါ်က သိကြားမင်းကြီး၊ မြေ ကြီးအောက်က ငရဲမင်းနဲ့အတူ ဘဘ တို့ကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အစိုးရလည်း ပါတာပေါ့”

“သူတို့ကို ဘာလို့ မေတ္တာပို့ရမှာ လဲ ဘာဘရဲ့။ ကိုယ်နဲ့လည်း မသိဘဲနဲ့”

“အေး... သမီးက သိချင်မှ တော့ ပြောရသေးတာပေါ့။ အထက် သိကြားမင်းတို့၊ အောက်ငရဲမင်းတို့ဆို တာ နယ်နယ်ရရတွေမဟုတ်ဘူး။ သူတို့ကို ဘယ်သူကမှလည်း မတွေ့ မြင်နိုင်ဘူး။ သူတို့ကသာ လူတိုင်းကို သိနေတာ။ သူတို့မှာ တန်ခိုးရှိတယ်။ ဘဘတို့လူတွေ ကောင်းတာလုပ်လုပ်၊ မကောင်းတာလုပ်လုပ် သူတို့မှတ်တမ်း ထဲမှာ သွားသွားပေါ်နေတာ ညာလို့ မရဘူး။ ဒီတော့ ဘယ်သူမဆို ကောင်း တာလုပ်တိုင်း သူတို့ကို အသိပေး၊ အမျှဝေရတာပေါ့ကွာ”

“ဒါဖြင့် အစိုးရကို မေတ္တာပို့တာ ကရော”

“ဪ... လာပြန်ပြီ။ မေး လည်းမေးတတ်တဲ့ မြေးမ။ စကားက လည်း တတ်ပါရဲ့။ ဒါက ဒီလိုရှိတယ် လေ။ ဘဘတို့ အခုနေကြထိုင်ကြတာ ကိုယ့်ပိသားစုတစ်စုတည်းမှ မဟုတ် ဘဲ။ ရပ်နဲ့ရွာနဲ့၊ ရပ်ကွက်နဲ့ နေကြရ တာ။ ဘဘတို့လမ်းထဲမှာ ဆိုက်ကား နင်းတဲ့ ဦးညိုကြီးရှိတယ်မဟုတ်လား”

“သမီးသိသားပဲ။ အလှူလုပ်တဲ့ အိမ်တိုင်း သူသွားသွားစားတတ်တယ်။ အဲဒီ ဘဘညိုကြီးက လူတွေအရက် မူးဆဲနေရင် သူပြေးလာတတ်တယ်။ မိန်းမကြီးတွေ ရန်ဖြစ်နေရင်လည်း သူ

အိမ်သွားတိုင်ရတယ်။ သူလာရင် ငြိမ် သွားတာပဲ။ ဧည့်ညီလာရင်လည်း ည ဘက်ဆို သူ့သွားပြောရတယ်”

“အဲဒါ ပြောမလို့ပေါ့။ လမ်းထဲ၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာ အုပ်ချုပ်တဲ့လူဆိုတာ ရှိတယ်။ ဦးညိုတို့လို လမ်းမှူးထက် ကြီးတဲ့ ဘဘတို့ ငယ်ငယ်ကအခေါ် သူကြီးတို့၊ မြို့နယ်အရေးပိုင်တို့လည်း ရှိတာပေါ့။ သူတို့အားလုံးကို အုပ်ချုပ် တာက အစိုးရ။ အဲဒီအစိုးရကို မင်းလို့ ရှင်ဘုရင်လို့လည်း တစ်မျိုးခေါ်သကွ။

အစိုးရရှိနေလို့သာ ဘဘတို့ သူခိုး၊ ဓားပြရန်ဘေးကို မကြောက်ရ ဘဲ အေးအေးနေနိုင်တယ်။ ဘဘတို့ မြို့ထဲ၊ အရပ်ထဲ မီးတို့၊ ရေတို့ရတယ်။ သမီးတို့စာသင်နိုင်တယ်။ နေမကောင်း ရင် ဆေးရုံတက် ဆေးကုနိုင်တယ်။ သူတို့က ဘဘတို့၊ သမီးတို့နေဖို့ အိမ် မြေနေရာလည်း ပေးတယ်။ အဲဒီ ကျေးဇူးတွေကြောင့် ကြီးကြီးဒေါ်မြရိ က အစိုးရကို မေတ္တာပို့တာပေါ့။ သမီး လေး သိပါတယ်နော်”

ကျွန်တော့်မြေးမက ကျွန်တော် ရှင်းပြ၍မှ စကားမဆုံးမီ မျက်တောင် ကလေး ပေမှေးမှေးဖြင့် အိပ်ပျော်သွား ရှာသည်။ မြေးကလေးအိပ်ပျော် အသွားတွင် ကျွန်တော်လည်း လဲ လျောင်းရာမှထ၍ အိမ်ပြတင်းပေါက် အဝ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်လိုက် သည်။ တပို့တွဲလပြည့် ဆောင်းည လရောင်က ခပ်ဖွေးဖွေး။

အိမ်ရှေ့ ရေတိုက်ကလေး အပေါ်မှ ဟိုတက်သည်ဘက် အုန်းပင် နှစ်ပင်က လရောင်အောက်တွင် အလက်များ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေ သည်။ သူတို့လှုပ်တိုင်းလည်း ပြန်ရန်

အောင် သီးနေသော နှစ်ပင်စလုံးမှ အုန်းသီးခိုင်းများက လှုပ်တုပ်လှုပ်တုပ်။ ခေါင်းပေါ်များ မတော်တဆ ပြုတ်ကျ လျှင် ခက်ရချေရဲ့။ အုန်းပင်တက် သမားနှင့် ကြုံရလျှင် ခူးထားခိုင်းမှ တော်ရော့မည်။ ကျွန်တော်သည် သစ် ပင်စိုက်ဝါသနာပါသူပီပီ နေရာမလပ် သစ်ပင်စိုက်၏။

ကျွန်တော့်အိမ်သည် လှိုင်သာ ယာ (၁၆)ရပ်ကွက်တွင် ရှိသည်။ ပေ ၂၀ x ၆၀ ဆိုသော်လည်း မိသားစု နည်း၍ နေလောက်သည်။ မူလက ပေ ၂၀ x ၆၀ စီရခွဲသူချည်း ဖြစ် သော်ငြား ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲတွင် နှစ်လုံးရောဂါသည်တွေ များလှသည်။ ရှေးအခါက မိန်းမနှစ်ယောက် လမ်း ပေါ်တွေ့ကြလျှင် ဘယ်သွားမလဲ၊ ဘာချက်သလဲဟု မေးကြသည့်အစား ယခုအခါ “ဘာထွက်သလဲ”ဟု မေး ကြသည်က အမြင်ကတ်စရာ။ ယခု လေးငါးဆယ်နှစ်အတွင်း ယင်းနှစ်လုံး ရောဂါ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ငွေကုန်ကြေး ကျ များကြပြီး မူလ ပေနှစ်ဆယ်မြေ ကွက်မှ ဆယ်ပေဘဝ ရောက်ကြသူ တွေက ခပ်များများ။ ကျွန်တော့်ဇနီး သည်ပင်လျှင် နှစ်လုံးရောဂါစွဲတော့ မည့် အခြေအနေမှ မနည်းရိုက်မောင်း ပုတ်မောင်းဖြင့် ဆေးကြမ်းတိုက် ဆွဲ ထိုက်ထားခဲ့၍ ဤအခြေဖြစ်ခဲ့ရသည် သာ။ အိမ်သူဇနီးကို နိုင်ရခြင်းမှာ ဤ လိုက်စွဲတွင် တန်ဖိုးရှိလှပါဘိခြင်း။

ကျွန်တော်တို့ မူလနေခဲ့ရသည့် အရပ်က ပြောရလျှင် ရှက်စရာပင် ကောင်းပါသည်။ တာမွေသုသာန်ကြီး အနီး မင်္ဂလာရပ်ကွက်မှဖြစ်ရာ အိမ် စု တဲစုကလေးတွေက ပြတ်သိပ်နေ

ကြသည်။ နေ့စဉ် အသုဘချသည့် အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းကလည်း မမြင်ချင် အဆုံး။ လူတန်းစားမျိုးစုံ ရောပြွမ်းပြီး ဆဲသံဆိုသံကလည်း အမြဲမပြတ်။ လမ်းဘေးရေဘုံဘိုင်တွင် ရေလှခံရင်း စကားများကြသည်ကလည်း မကြား ချင်လျှင် နားပိတ်ထားမှ တော်ကာကျ မည်။ ညနေ နေဝင်ရီတရော တာမွေ ရွှေပဟိုရုံရုပ်ရှင်ရုံမှ ကားလမ်းတစ် လျှောက် ခရစ်ယာန်သင်္ချိုင်းဘေးတွင် မီးခွက်ကလေးများကိုယ်စီဖြင့် သား စိမ်း၊ ငါးစိမ်း၊ ကုန်စိမ်းသည်များ ရောင်းချနေကြ၏။ အချို့ဆိုလျှင် ကြောက်စိတ်ကို ဘေးဖယ်ပြီး ဝမ်းရေး အတွက် အုတ်ဂူပေါ်တွင်ပင် ဈေးဗန်း ချ၍ ငါးရောင်းနေကြသေး။ ဒါကိုပင် သူ့အရပ်နှင့်သူ့ဇာတ်မို့ ဝယ်ခြမ်းစား သောက်သူတွေက အပုံ။

တာမွေပလီကြီးရှေ့ကျတော့ လည်း ကြည့်ပါဦး။ ဗလီကြီးလမ်းကြား မှ မေတ္တာညွန့် ဘူတာတစ်လျှောက်သို့ သွားလိုလျှင် အိမ်ကြိုအိမ်ကြား အိုးစု၊ နတ်ချောင်းလမ်းဘေးတွင် သစ်သား တံတား ခနော်ခနဲကို နင်း၍နင်း၍ သွားလာကြရသည်။ နွေဦးပေါက်လျှင် မီးက ခဏခဏလန့်၊ သူခိုး၊ ခါးပိုက် နှိုက်၊ လူလိမ်လူရှုပ်တို့က ပေါ့ပါဘိ။ ထစ်ခနဲနေ ထိုးကြ၊ ခုတ်ကြပြီဆိုလျှင်

တာမွေပလီကြီးရပ်ကွက်။ ချေးစော်၊ သေးစော်ကလည်း နံပါဘိ။

ဟော ... တပ်မတော်အစိုးရ တက်လာသည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်နောက် ပိုင်း ဤအရာများကို မျက်စိပသာဒ ကြည့်လှအောင် အကုန်ရှင်းပစ်သည်။ တံပေါ်မှနေသူများ တိုက်ပေါ်ဆွဲတက် နိုင်အောင် စိမ်ပေးခဲ့သလို အိုးအိမ် အတည်တကျမပိုင်သူများ ပြုတ်သိပ် နေသည့် ရပ်ကွက်ကို ဖျက်သိမ်းစေပြီး မြို့သစ်များတွင် မြေနေရာပေးသည်။

ဤနေရာတွင် တပ်မတော်အစိုး ရ၏ အားသာချက်က ကျေးဇူးမတင် ဖွံ့မရ။ ဟိုလွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၅၀ ကျော် ဖဆပလခေတ်က ဝန်ထမ်းများ အတွက် အိုးအိမ်ပေးခဲ့သည်ဆိုရာတွင် ရန်ကင်းတိုက်ခန်းများသည် အရာရှိ များအတွက်လိုလိသာဖြစ်ခဲ့၍ အောက် ခြေဝန်ထမ်းများအဖို့ သွားရည်ကျခဲ့ရုံ မှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်။

ဟော ... တော်လှန်ရေးအစိုးရ လက်ထက်ကျတော့ ဟိုယခင်ထက် နည်းနည်းသာသွားပြန်သည်။ သယံဇာ တွန်းမြို့နယ်၊ သုဝဏ္ဏကို အကွက် ရိုက်၊ တိုက်ခန်းများဆောက်ပြီး လုပ် အားပေးစေကာ နေရာချခဲ့ပြန်၏။ သို့ သော် ဘဲအုပ်ကတစ်ရာနှစ်ရာ မပေဒါ က တစ်ပင်တည်းဆိုသလို အိမ်ခန်းက

မြို့သစ်တွင် လင်မယားနှစ်ယောက်လုပ်စာ တစ်နေ့ တစ်ရာ့ငါးဆယ်ခန့်ရလျှင် သမီးနှစ်ယောက်သာရှိသည့် ကျွန်တော်တို့မိသားစု စားလောက်ပြီ။ မိန်းမနှင့် သမီးတွေက ညနေအလုပ် သိမ်းလျှင် ငွေသုံးကျပ်စီယူ၍ လမ်းထိပ် ဗွီဒီယိုရုံသို့ ပြေးကြပြီ။

နည်း။ နေချင်သူက ခပ်များများဖို့ ဆင့် ပါးစပ် နှမ်းပက်သည်ပမာ။

န. ၀. တအစိုးရလက်ထက်ကျ တော့ ရလိုက်သည့် အိုးအိမ်မြေနေရာ၊ အနှစ် ၂၀ လုပ်သက်ပြည့်ဝန်ထမ်း တိုင်း မရမရှိစေရ။ ညွှန်ချုပ်အဆင့်မှ စ၍ အောက်ခြေသိမ်း ရုံးအကျ၊ သန့် ရှင်းရေးဝန်ထမ်းအထိ လာခဲ့ကြစမ်း၊ ယူကြစမ်း။ ပေ ၄၀ x ၆၀ မြေကွက် တစ်ကွက်စီ မြေဖိုးအဖြစ် ၈၀၀၀ ကို လစာထဲမှ အရစ်ကျပေး။ အိမ်ဆောက် ရန် ငွေမရှိသေးလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိ။ နိုင်ငံတော်က သူ့အဆင့်အတန်း အလိုက် ထုတ်ချေးလိုက်သေး။ ပြီး တော့ ဝန်ထမ်းမဟုတ်သူ၊ ရပ်ကွက် ဖျက်ရ၊ ရွှေ့ပြောင်းရသူတို့ကိုလည်း ဤနည်းနှင့် ဖြေကွက်ချပေးသည်။ ရွှေ့ပြည်သားကြိုက်သလား။ ဒဂုံတောင်/ မြောက်မှာ နေချင်သလား။ အင်းစိန် တစ်ဖက်ကမ်း လှိုင်သာယာမှာ အခြေ ချချင်ကြသလား။ မြေဖိုး ၁၅၀၀ ပေး နိုင်လျှင် မြို့သစ်များတွင် မြေပိုင်ရှင် ဖြစ်ရမည်။

ဤလိုဖြင့် လက်လုပ်လက်စား ကျွန်တော်တို့မိသားစု အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် ဖြစ်လာခဲ့ကြပြီ။ ပြောင်းစက မိန်းမက မျက်ရည်ကလေး စမ်းစမ်း စမ်းစမ်းနှင့်။

“ကြည့်ကြပါဦးတော်။ ရန်ကုန် ကိုသွားရဖို့ သင်္ဘောတစ်တန်၊ ကား တစ်တန်၊ မိုးလေများ သိပ်ကြီးရင် ကျုပ်တို့မှာ ဘုရားတ သင်္ဘောစီးနေရ ကယ်။ ဖိနပ်ကလည်း စီးလို့မရ။ တစ် ချွတ်တည်းချွတ်ပြီး ကိုင်နေရတယ်။ လူ့တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ရွံ့ချည်းပဲ”

ကျွန်တော်က မိန်းမ၏ ညည်း တွားသံကို နားမခံနိုင်။ သည်တော့

ပြောရသည်။

“ဟ... မြို့သစ်ရွာသစ်ဆိုတာ ဒီလောက်တော့ ဒုက္ခခံရမှာပေါ့။ မြို့ တော်ဝန် ငိုလ်ပျူးကြီးထွန်းစိန် တောင် ဥက္ကလာ၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ သာကေ တတည်တုန်းကလည်း ဒီလိုပါပဲ။ တို့ တစ်တွေ သယ်နိုးကျွန်းကနေ တောင် ဥက္ကလာကို အလုပ်ဆင်းရင် ရွံ့ထဲဗွက် ထဲ ရုန်းခဲ့ရတာပဲ။ ဟိုတုန်းက ရပ် ကွက်ဖျက်ခံရလို့ မျက်ရည်ကျခဲ့တဲ့သူ တွေ၊ မြို့တော်ဝန်ကို ကွယ်ရာမှာ မဲကြ ရွဲကြသူတွေ အခု သူတို့နေရာ သိန်းချီ တန်နေတော့ တပြုံးပြုံးနဲ့ ပြုံးမျက်ရည် ဇာတ်ကား ကြည့်နေကြရပြီမဟုတ်လား။

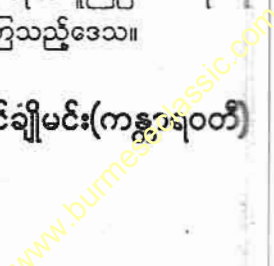
ဒီလိုပဲ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ် ရာကျော်က အလောင်းဘုရားဦးအောင် ဇေယျ ဒဂုံမြို့ကို တည်တော့ အခု ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီးတို့၊ ဆူးလေ ဘုရားလမ်းတို့ဟာလည်း ရွံ့တွေဗွက် တွေနဲ့နေမှာပဲကွ။ နေရိပ်ကို နေပူက စောင့်ဆိုတဲ့ စကားရှိသားပဲ”

နောက်တော့ ကျွန်တော့်ဇနီးက ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ သူ့အလုပ်သူ လုပ်သည်။ သူ့အလုပ်က စက်ချုပ် ဆိုင်။ ကျွန်တော်က ခေါင်းညှပ်သမား။ လမ်းဆုံလမ်းတွင် ဆိုင်ရာကို ဈေး ကောက်ပေး၍ တဲကလေးထိုး ဆံသ ဆိုင် ဖွင့်ကြည့်သည်။ ဒီတော့ အိုး မကွာ အိမ်မကွာ ဘယ်မှသွားစရာမလို အပ်တော့ဘဲ အိမ်နှင့်နီးနီးနေနိုင်သည်။ မြို့သစ်တွင် လင်မယားနှစ်ယောက် လုပ်စာ တစ်နေ့ တစ်ရာငါးဆယ်ခန့် ရလျှင် သမီးနှစ်ယောက်သာရှိသည် ကျွန်တော်ဘုံမိသားစု စားလောက်ပြီ။ မိန်းမနှင့် သမီးတွေက ညနေအလုပ် ခိမ်းလျှင် ငွေသုံးကျပ်စီယူ၍ လမ်း

ထိပ် ဗွီဒီယိုရုံသို့ ပြေးကြပြီ။ သံဟ တင်စိုး၊ နေထက်လင်း၊ ရဲမင်းပိုင်နှင့် ထွန်းလုံရှိန်တို့ဆိုလျှင် သူတို့သိပ် ကြိုက်။ ရုပ်ရှင်ဗွီဒီယိုထက် စာရေး စာဖတ်ဝါသနာပါသူ ကျွန်တော့်အဖို့ ဖယောင်းတိုင်တုတ်တုတ်တစ်ခုထွန်း မြေပဲကြော်တစ်ပန်းကန်၊ ရေခွေးနှင့် စာတစ်အုပ်ကို အဖော်ပြုရင်း ဖိမ်ကျ လျက်။ ယခုဆိုလျှင်ပင် ကျွန်တော့်အဖို့ မြို့သစ်နယ်သစ်တွင်နေရင်း ရေးစရာ ကုန်ကြမ်းများ၍ မဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ လက်တည့်စမ်း ပေးပို့မိရာ သုံးလေး ပုဒ်ပင် ပါဖူးနေလေပြီ။

ကျွန်တော်လှိုင်သာယာမှာ နေရ သည်ကို ကျောက်မြောင်းတွင်နေသည့် တိုက်ရှစ်ထပ် အပေါ်ဆုံးမှ ကျွန်တော့် မမက အထင်သေးချင်သလိုလို၊ နိမိ ချင်သလိုလို ပြောတတ်သေး။ သူက လည်း သူ့သမီး ပိုက်ဆံရှိသူနှင့်ရသွား ပြီး တင့်တင့်တယ်တယ် ဖြစ်သွား၍ ပြောအားရှိပေမည်။ သို့သော် ကျွန် တော်မမူ။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာက ချိုး ဖြူပိုက်ချွတ်ယွင်းပြီး ရေမလာလျှင် လည်း စိတ်မပူရ။ အိမ်ရှေ့ ရေတုံကင် ကို မိမိလက်မောင်းနှင့် လှည့်နိုင်သရွေ့ လိုသလိုရမည်။ လျှပ်စစ်မီးပျက်၍ ထမင်းဟင်းချက်ရန်လည်း စိတ်မပူရ။ ဈေးပေါပေါရသည့် မီးသွေးမှုန့်ကို ရွံ့ စေးဖြင့်လုံးပြီး လောင်စာဆီပမာအသုံး ပြု ထမင်းဟင်းချက်လျှင်လည်း ရ သည်။ သာရေးနာရေးရှိတော့လည်း ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သလိုမနေ။ ရှိတာ ကလေးနှင့် ထုတ်ကူကြပြီး အားရပါးရ စားတတ်ကြသည်ဒေသ။

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)

■ ကိုမောင်သန်းဝင်း

ဝိဇ္ဇာမိုဂ်နှင့် စနေသားမောင်ထွန်းရင်

ဓာတ်စီးပုံအကြောင်းခြင်းရာ

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်စီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းခြင်းရာတို့ကို စိတ်ဝင်တစားဖြစ်သည့် အား လျော်စွာ ယင်းကဲ့သို့သော ဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာမိဖူး လေ၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် တန်ခိုးသိဒ္ဓိရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ ခေတ်အစားဆုံးမှာ ဓာတ်စီးနတ်ဝင်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ဓာတ်စီးနတ်ဝင်ခြင်းကို(Medium)ဟု ခေါ်သည်။ တမလွန် ပရလောကရှိ နတ်က လူ့အား ပူးဝင်၍လည်း ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာမိုဂ်က လူကိုစီးဝင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း သာမန်လူတို့ မပြုလုပ်နိုင်သော အံ့ဩဖွယ်ရာများကို ပြုလုပ်ခြင်းကို ခေါ်သည်။ ဤအချက်များကို စုပေါင်း၍ အခေါ်ရလွယ်အောင် နတ်ဝင်ဓာတ်စီးခြင်းဟု ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။

အမေရိကန်၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဂျာမဏီ စသော တိုင်း ပြည်များတွင် နတ်ဝင် ဓာတ်စီးသူများ ဒုနှင့်ဒေးရှိသည်။ သို့သော် သူတို့ဆီက အကြားအမြင် ပါရမီရှင်လိုလို၊ သက္ကဏာလိုလို မလုပ်။ မြောင်ပင် ဓာတ်စီးနတ်ဝင်သည် ဘုသော အမည်ခံသည်။ ဂုဏ်ယူ၍ပင် လုပ်နေကြ၏။

မြန်မာပြည်က ဓာတ်စီးနတ်ဝင်သည်တို့သည် သည်း တမလွန်ဘဝမှပုဂ္ဂိုလ်က လူကိုစီး၍ ရှေ့ဖြစ်၊ နောက်ဖြစ် ဟောပြောခြင်း၊ ရုပ်ဝေးမှကိစ္စများကို ဟော ပြောခြင်း ပြုနိုင်သည်။ လက်ကိုဓာတ်စီး၍ အင်းချနိုင် သည်များ ရှိသည်ဟူ၏။

နာမ်ဓာတ်ဝင်၍ စီးသည်ကို အနောက်နိုင်ငံများ တွင် နာမ်ဓာတ်စီးခြင်းဟု ခေါ်၍ နာမ်ဓာတ်တွင်မက အကောင်အထည်ခြိပ်ဖြင့် ထိ၍၊ မြင်၍၊ ကြား၍ရသော

ဓာတ်တင်ပြခြင်းကို သူတို့က ရုပ်စီးခြင်းဟုခေါ်ကြသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသော မနောသုတေသီ များသည် ဟောတိုင်းပြောတိုင်း ခေါင်းညိတ်သူများ မဟုတ်ကြ။ ဘယ်နေရာ ဘယ်ထောင့်က ဟာနေ သနည်း၊ လစ်ကွက်ပျော့ကွက် ရှိနေသနည်းဟူ၍ ဆီလို အပေါက်ရှာပြီး စစ်ဆေးစူးစမ်းကြသူများ ဖြစ်သည်။ တစ်ချက်ကလေး ဟောလိုက်သည်မှာ မှန်နေ၍ နောက် ထပ်ဟောသမျှ မှန်နေမှာပဲဟူသော အတွေးမျိုး မဝင်။ အချက်အလက်နှင့် ပတ်သက်၍ အားနာမူဆိုသည်မှာ သူတို့အဘိဓာန်တွင်မရှိ။ တကယ့်အရှိ ဒိဋ္ဌိဓမ္မ အချက်

စနေသား မောင်ထွန်းရင်

အလက်နှင့် လူ့စိတ်ထဲ ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားတတ်သော ထင်မြင်ချက်ကို ဘီလူးစည်း၊ လူစည်း ခွဲထားတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

အသေအချာ စူးစမ်းလေ့လာပြီးသောအခါ ဓာတ်စီးနတ်ဝင်ခြင်းကို သိပ္ပံပညာရှင် မနောသုတေသီများက သာမန်လူများ မပြုလုပ်နိုင်သော တန်ခိုးဆိုသော အရာရှိသည်။ ထိုသို့ တန်ခိုးဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော အရာမှာ တမလွန်ဘဝရှိ ဝိညာဉ်ခေါ် ပရလောကသားများ ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မြင်တွေ့နေရသော ရုပ်လောက လူ့ဘုံတွင်သာမကဘဲ မမြင်မတွေ့နိုင်သော တမလွန် ပရလောကဘုံလည်း ရှိနေသေးကြောင်းကို အသိအမှတ် ပြုခဲ့ကြပေတော့၏။

တမလွန် လောကတွင်လည်း အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုး ရှိပေလိမ့်မည်။ မှင်စာ၊ သရဲ၊ ဝိမာန(ခေါ်) နတ်ပြိတ္တာနှင့် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာစသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ရှိကြောင်းကို ပိဋကတ်တော်၌ လာရှိပါ၏။

ဘိုးတော်ဟု မိမိအား ဓာတ်စီးနေသောဓာတ်သည် မည်သည့်အဆင့်၊ မည်သည့်ဘုံမှ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ကို အစီးခံရသူက မည်သို့ သိနိုင်အံ့နည်း။ ပရလောကသားကို အဆင့်ခွဲနိုင်ရန် သတ်မှတ်ထားသော စံဟူ၍ တိတိကျကျမရှိပေဟူ၍ ဝေဖန်ပြောဆိုကြသည်များလည်း ရှိလေ၏။

မနောမယိဒ္ဓိ ဗေဒပညာအရ ဓာတ်စီးနတ်ဝင်ခြင်း ပြုနိုင်သူများသည် အများအားဖြင့် အကြားအမြင် အနည်းနှင့်အများ ရထားသူများ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် လျှင်လည်း တယ်လီပတ်စ်ခေါ် မနောပေါက် မနောဆက် ပညာရှိသူများ ဖြစ်သည်ဟူ၏။

စိတ်တန်ခိုး ကမ္ဘီရပညာအနေဖြင့်လည်း မနောမယိဒ္ဓိ ဗေဒပညာအရဆိုလျှင် လူ၏ရုပ်ဒုခန္ဓာဖြစ်သော ကမ္မဇိဒ္ဓိခန္ဓာကို ဓာတ်စီးခြင်းခံရမည့် သူထံမှ ခေတ္တဘေး သို့ထုတ်ပြီး စီးလိုသောဓာတ်၏ ရုပ်ဒုခန္ဓာဖြင့် ဝင်စီးခြင်း ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ သာမန် ကျန်းမာနေသူ တစ်ဦးသည် သူ၏ ကမ္မဇိဒ္ဓိစွဲကို သူ၏ရုပ်ခန္ဓာမှ အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်ပစ်ရန် မလွယ်ကူချေ။ ထို့ကြောင့်

လူတိုင်း ဓာတ်စီးနတ်ဝင်ခြင်းမရ ဖြစ်သည်။ ဘဝကြောင့် အချို့သူများသည် သူ၏ ကမ္မဇိဒ္ဓိကို သူ့ကိုယ်မှ အပြင်သို့ ထုတ်နိုင်သူများရှိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်စီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာထားမှု များစွာအနက်မှ အချို့ကို မှတ်မိသည့် ရေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

တစ်ချိန်တစ်ခါက ဟိုးဟိုးကျော် နာမည်ကြီးခဲ့သော ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဘုရားတို့ ဓာတ်စီးတော်မူသည့် စနေသား ဦးထွန်းရင်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းကြားရာ ထုပ္ပတ်ကို တင်ပြလို၍ ဖြစ်ပါ၏။

ထူးခြားသော ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိဓာတ်စီး တရားပွဲကြီး

၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက် တနင်္လာနေ့မှစ၍ မင်းဘူးမြို့ ယစ်မျိုးအင်စပတ်တော် ဦးငြိမ်းဒေါ်တင်မေ နေအိမ်၌ တောင်ညိုမှ ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိ ဦးနရိန္ဒာ ဓာတ်စီးလျက် စိတ္တာဒုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ တရားပွဲကြီး ကျင်းပဟောပြောမည်ဖြစ်ကြောင်း ထိုမင်းဘူးမြို့နှင့်တကွ အနီးအနားရှိ ကျေးရွာတို့တွင် ဝိဇ္ဇာတရားပွဲ ကြေညာချက်သတင်း ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်။

စနေသား မောင်ထွန်းရင်

ထိုအချိန်အခါတွင် မင်းဘူးမြို့ မြောက်ဘက် ငါးမိုင်ခန့်အကွာ ရွှေစက်တော်တောင်ခြေရင်းမှ စီးဆင်းလာသော မန်းချောင်းနှင့် ဧရာဝတီမြစ်အနီးရှိ မယ်ဆွေကုန်းကျေးရွာတွင် မောင်ထွန်းရင်နှင့် ဇနီးမအုန်းရှင်တို့သည် ဆင်းရဲပန်းစွာဖြင့် ကိုင်းယာလုပ်ကိုင် စားသောက်နေရသည်။

မောင်ထွန်းရင် အသက် ၂၄ နှစ်တွင် ထူးဆန်းကြယ်သောဝေဒနာ ကပ်ရောက်ခဲ့သည်။ ဗိုက်ကြီးထွက်လာကာ အစားအစာ ကောင်းစွာ မစားမသောက်နိုင်သည့်အပြင် ချောင်းဆိုး၊ ရင်ကျပ်၊ သွေးအန်၊ လေထိုးဝေဒနာအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရသည်။ သို့ဖြင့် မင်းဘူးဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခဲ့သော်လည်း ဆရာဝန်က ဗိုက်ကြီးပူနေသည်ကို ရေဖျဉ်းဟုဆိုကာ

ပိုက်ဖြင့် ရေရုပ်ထုတ်သည်။ ရောဂါကား မသက်သာ။ ဆရာဝန်က ဝမ်းဗိုက်ကို ခွဲမည်ဟုဆိုသည်။

မောင်ထွန်းရင်သည် ဝမ်းဗိုက်ကို မခွဲလို၍ ဇနီး ဖြစ်သူ မအုန်းရှင်နှင့် တိုင်ပင်ကာ ဆရာဝန်ကြီး မသိအောင် ဆေးရုံမှ ဆင်းခဲ့သည်။ အသံချဲ့စက်မှ ကြားနေရသည့် ဝိဇ္ဇာမိတ်ရဲ့ ဦးနှစ်နှစ် ဆရာတော်၏ တရားပွဲကျင်းပရာဆီသို့ ဝင်သည်။ လူပရိသတ် အတော်များလှသည်။ မောင်ထွန်းရင်က တရား၌ စိတ်မဝင်စားပေ။ မိမိဝေဒနာ ပျောက်ကင်းစေရန် ဆရာတော်ထံမှ ဆေးကောင်းဝါးကောင်း တောင်းရန်ကိုသာ စိတ်ဝင်တစား ရှိနေသည်။

ဝိဇ္ဇာဓာတ်စီး၍ သာသနာပြုရန် ငါးနှစ်တာဝန်ခံရပုံ

တရားပွဲပြီးသောအခါ ဆရာတော်တစ်ပါးနှင့် ပိတ်ဖြူဝတ် ဆရာကြီးတစ်ယောက် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်ကို မောင်ထွန်းရင် တွေ့မြင်ရလေရာ ဝိဇ္ဇာမိတ်ဆရာတော် ဦးနှစ်နှစ်၏ နောက်မှပါလာသော တပည့်များ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ဆ၍ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး ...

“တပည့်တော်မှာဖြစ်နေတဲ့ဝေဒနာဆိုးကို ပျောက်အောင် ဆေးဝါးများရှိပါက ပေးသနားပါဘုရား”ဟု လျှောက်သည်။ ဆရာတော်ဘုရားက -

“သာဓု သာဓု သာဓု၊ ချမ်းသာစေ ချမ်းသာစေ။ စနေသားရဲ့ ကိုယ်မှာစွဲနေတဲ့ ဝေဒနာက အတော်လေး ရင့်နေပြီပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ အရှင်မြတ်နဲ့တွေ့ရလို့ ပူစရာမလိုတော့ပါဘူး။ ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာ ရစေမှာပေါ့။ သို့သော် တပည့်စနေသားကို ဆရာတော်ဘုရားက ကတိခံဝန်တစ်ခု တောင်းလိုတာကတော့ စနေသားရဲ့ ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားတဲ့အခါ ဆရာတော်ဘုရားတို့လည်း စနေသားကို ဓာတ်စီးပြီးတော့ သင့်လျော်သလို သာသနာပြုတော်မူလိုက်မယ်။

အဲဒီတော့ စနေသားက ဆရာတော်ဘုရားတို့ကို ဓာတ်စီးပြီးတော့ ငါးနှစ် သာသနာပြုနိုင်ပါ့မလား။ ပြုနိုင်မယ်ဆိုရင် ရောဂါဝေဒနာပျောက်ပြီးတော့ ဆရာတော်တို့ကို ဓာတ်စီးခံ သာသနာပြုဟုတ်လား။ တပည့်

အနေနဲ့လည်း သာသနာပြု ပါရမီကုသိုလ်အထူးကို လည်း ဆရာတော်ဘုရားနဲ့အတူ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ဟု ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိ အရှင်မြတ်က မိန့်ကြားသည်။ ဆရာတော်အရှင်မြတ် မိန့်ကြားမှုကို မောင်ထွန်းရင်က အတန်ငယ်စဉ်းစားသည်။ ဤတွင် ဘိုးတော်ထွန်းအောင်ဆိုသူမှ ...

“စနေသားတပည့် ဓာတ်စီးခံပြီး သာသနာပြုရတယ်ဆိုတာ လူတိုင်းပြုလုပ်နိုင်တဲ့ ကုသိုလ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ စနေသားဟာ ပါရမီအဆက်အထက်က ရှိခဲ့ဖူးလို့သာ ယခုလို ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရတာ။ ဘာမှ ငြင်းဆန်နေစရာ မရှိဘူး။ ဝမ်းသာစရာပဲပေါ့”ဟု ပါဝင်တိုက်တွန်းသည်။

စနေသား မောင်ထွန်းရင်သည် မိမိရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်နေခြင်းကို ဗိုက်မခွဲရပါဘဲ ရောဂါပျောက်မည်ဆို၍ ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့် ငါးနှစ်ဓာတ်စီးခံ၍ သာသနာပြုရမည့်အရေးကို တာဝန်ခံကာ ကတိပြုရမည့်အတွက် တာဝန်ပေးသည်ဟု သဘောမထားနိုင်တော့ဘဲ “တပည့်တော်ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားပါလျှင် ဆရာတော်ဘုရားတို့ထံ ဓာတ်စီးခံလျက် ဆရာတော်ဘုရားတို့နှင့်အတူ ငါးနှစ် သာသနာပြုပါမည် ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားလိုက်လေတော့၏။

မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့ ဆေးရနံ့

မောင်ထွန်းရင်က တာဝန်ကတိ ခံယူလိုက်သော အခါ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတအရှင်မြတ်သည် သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ကာ ချမ်းသာစေ၊ ချမ်းသာစေဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး လက်ထဲမှ ဆေးအနည်းငယ်ကို စနေသား မောင်ထွန်းရင်အား စားစေသည်။ မောင်ထွန်းရင်သည် ဆရာတော်အရှင်မြတ်၏ ဆေးကိုယူ၍ သောက်လိုက်လေရာ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့စွာ အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်သွားလေ၏။

“ရှေ့... ဒီဆေးကိုတော့ အိမ်ရောက်မှ မနက်ဖြန် ညနေ ၅ နာရီတိတိ အချိန်မှာ ရာဟုထောင့်ကိုလှည့်ပြီး ခြေစုံရပ်ပြီး ရတနာသုံးပါးအာရုံပြုလို့ ဆရာတော်

ဦးပဏ္ဍိတအရှင်မြတ်အား တမ်းတပြီး သောက်လိုက်ပေ
တော့။ တပည့်စနေသားရဲ့ ရောဂါဝေဒနာတို့ဟာ ခန္ဓာ
ကိုယ်မှကင်းကွာပြီး အေးငြိမ်းချမ်း သာသွားပါလိမ့်
မယ်"ဟု ဆုပေးပြီးသည်နှင့် တစ်ခဏအတွင်း ပျောက်
ကွယ်သွားကြလေ၏။

စနေသား မောင်ထွန်းရင်နှင့် ဇနီးသားတို့သည်
အံ့အားသင့်ကာ ဝမ်းသာရမလို၊ ကြောက်ရွံ့ရမလို ရင်
တဖိုဖိုဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေ၏။ ရုတ်တရက် ပျောက်
ကွယ်သွားသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ထူးခြားသော တန်ခိုး
ဣဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဝိဇ္ဇာဓိရိဆရာတော်များ အစစ်
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်အားထားစွာ ကြည်ညို
လေးစားသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဝမ်းသာအားရစွာ
မယ်ဘွေ့ကုန်းရွာသို့ ပြန်လာကြလေ၏။ ထူးခြားချမ်း
တစ်ရပ်မှာ ဆရာတော်ဘုရားများ အိမ်ပေါ်မှ ကြွလာ
တော်မူစဉ်အခါနှင့် စနေသားတို့ ပြောကြားကြသည်ကို
ပရိသတ်တို့ မမြင်၊ မတွေ့၊ မကြားကြရဟု ဆိုသည်။

ဝိဇ္ဇာဓိရိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတအရှင်မြတ်နှင့်
ဘိုးတော်ဘိုးထွန်းအောင်တို့သည် စနေသား မောင်ထွန်း
ရင်ကို လွန်ခဲ့သောနှစ်များကပင် တွေ့ရှိခဲ့ရ၍ အခါအခွင့်
ကို စောင့်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

စနေသား မောင်ထွန်းရင် ရောဂါပျောက်ပြီ

ဆရာတော်အရှင်မြတ် မှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်း
စနေသားမောင်ထွန်းရင်သည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ
ဆန်း ၁၀ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီအချိန်တိတိတွင်
ဆရာတော်အရှင်မြတ် ပေးခဲ့သည့်ဆေးကို ရာဟုထောင့်
သို့လှည့်ပြီး ခြေစုံရပ်၍ ဆေးကိုစားလေ၏။

ညဉ့် ၇ နာရီတွင် စနေသား မောင်ထွန်းရင်
သည် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်လာသည်။ ရင်ထဲပျို၍
ရုတ်တရက် အန်ချလိုက်လေရာ မမြင်ဝံ့မကြည့်ဝံ့
လောက်အောင် နွား၏လျှာကြီး၊ ဆံပင်ထွေးနှင့်၊ အညစ်
အကြေး၊ သွေးတုံးသွေးခဲတို့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု အန်
ထုတ်သည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ကြရလေ၏။

ထိုကဲ့သို့ တစ်ခုပြီးတစ်ခု အန်ချနေရသော်လည်း

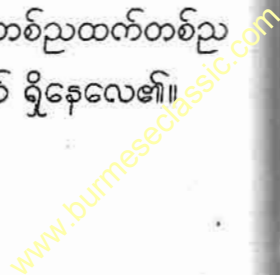
စနေသားမောင်ထွန်းရင်သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု အလျဉ်း
မရှိပေ။ အလုံးစုံ အန်ချပြီး အိပ်ပျော်သွားလေ၏။
အိပ်ရာမှနိုးထလေသော် ရောဂါဟူသမျှ အလုံးစုံ ပျောက်
ကင်းခဲ့လေပြီတည်း။

သာသနာပြု ဝိဇ္ဇာဓိရိတရားပွဲ စတင်ကျင်းပလေပြီ

၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်နေ့ ည
၇ နာရီ အချိန်မှစ၍ ဦးပန်းအောင်၊ ဒေါ်ဖွားကြွယ်တို့၏
နေအိမ်၌ ဝိဇ္ဇာဓိရိ ဦးပဏ္ဍိတဆရာတော် အရှင်သုမြတ်
တရားဟောကြားမည်ဖြစ်ပါ၍ တရားနာ ကြွရောက်
တော်မူကြပါရန် ဖိတ်ကြားသံကို မယ်ဘွေ့ကုန်းရွာတွင်
လမ်းစေ့အောင် ကြားရလေ၏။ ဖိတ်ကြားသော သူကို
ကား မတွေ့ကြရပေ။ (တရားနာဖိတ်ကြားသည့် နိဗ္ဗာန်
ဆော် ဥပါသကာကြီးသည်ကား ဘိုးတော်ဘိုးထွန်း
အောင် ဖြစ်လေ၏။)

မယ်ဘွေ့ကုန်း ရွာသူရွာသားတို့သည်လည်း
တရားနာ ဖိတ်ကြားသံကြားရ၍ တဖွဲဖွဲ လာကြလေ၏။
အိမ်ရှင် ဦးပန်းအောင်+ဒေါ်ဖွားကြွယ်တို့မှာလည်း တအံ့
တဩ ဖြစ်ကြရလေ၏။ တရားနာပရိသတ်တို့လည်း
အိမ်ပေါ်အိမ်အောက် ပြည့်နှက်လို့နေလေပြီ။

တစ်ခါတစ်ရံ လူကိုမမြင်ရဘဲ ငှက်ပျောသီး၊
ပန်းသီး၊ နှာနတ်သီး စသော သစ်သီးများ
ကျလာ၊ ပေါ်လာ စားကြရလေ၏။
စနေသားသည် ကောင်းကင်မှ
အလိုလိုရောက်လာသော ပုတီးကို
တစ်နေ့လျှင် ၂၇ ပတ် သုံးကြိမ် စိပ်ရလေ၏။
ဝိဇ္ဇာဓိရိဆရာတော် ဘုရားတို့၏
တန်ခိုးအမျိုးမျိုးတို့သည် တစ်ညထက်တစ်ည
ထူးခြားဆန်းပြားလျက် ရှိနေလေ၏။

ထိုစဉ် အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်နှင့်နေသော စနေသား မောင်ထွန်းရင်သည် တည်ကြည်ခံညားစွာ ဣန္ဒြေသိက္ခာဖြင့် ရဲရင့်ပြတ်သားစွာ ရုတ်တရက်အသံ ထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။

“ဪ... ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ အရှင်မြတ်ကြီးသည်ကားဆိုလျှင် နဂါးမတောင်တော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူရာမှ လူ့ပြည်လူ့ရွာ သာသနာပြုချင်လို့ စနေသားကို ဓာတ်စီးပြီးတော့ ယခုလို စတင်တရားဟောရပါတယ်။ စနေသားရဲ့ရုပ်ကို မကြည့်ကြပါနဲ့။ စနေသားကတော့ ရေဒီယိုနဲ့တူပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ အရှင်မြတ်ကြီးက အသံလွှင့်ရုံနဲ့တူပါတယ်” စသည်ဖြင့် ပြောဆိုပြီး တစ်နာရီခန့်မျှ တရားဟောကြားခဲ့၏။

၎င်းည၌ တရားပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ အချို့က ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော် အရှင်မြတ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်ရှိကြသလို အချို့ကမူ ရကွစိုး၊ အချို့က ဥစ္စာစောင့်၊ သရဲ စသည်ဖြင့် အကိုးအကား အထောက်အထား ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ဝေဖန်သမူပြုကြလေ၏။

ရန်ပြေမာန်ပြေ ဘုရားနှင့် စနေသား

ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ ဓာတ်စီးညွှန်ကြားရာ မကွေးမြို့သို့ စနေသားမောင်ထွန်းရင်သည် သူ၏ တပည့် ခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ ရောက်ခဲ့ပေ၏။ မကွေးမြို့ မြသလွန်ဘုရားကုန်းပေါ်သို့ တက်ကြသည်။

ဘုရားကုန်းပေါ်တွင် တပည့်ခုနစ်ယောက်နှင့် အတူပုတီးစိပ်ကြစဉ် စနေသား မောင်ထွန်းရင် ပျောက်သွားသည်။ ၁၅ မိနစ်ခန့်အကြာ စနေသား ပြန်ရောက်လာသည်။ ဆရာတော်တို့က တောကြီးတောင်ကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်သွားကြောင်း၊ အလွန်သာယာသောပူကြီးအတွင်း စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရကြောင်း ဆိုသည်။ ဆရာတော်ကပေးသော ပုတီးတစ်ကုံးလည်း ပါလာ၏။

ပုတီးတစ်ကုံး အကျိုးအံ့ဖွယ် လွန်ဆန်းကြယ်

ဆရာတော်ပေးခဲ့သော ပုတီးကို စနေသား

မောင်ထွန်းရင်မှ သာသနာပြုရန် ခေါ်ယူလာသော တပည့်ခုနစ်ယောက်အား ရေစိမ်၍ သောက်စေလေ ရာ ရေသည် ပြဒါးပြာထည်၍ စိမ်သောရေကဲ့သို့ ဖြစ် လေ၏။ တပည့်ခုနစ်ယောက်သည် ပုတီးမှဖြစ်သော ဓာတ်ပြာရည်ကို သောက်ကြရသဖြင့် နှစ်ညအိပ်၊ သုံး ရက်အတွင်း ထမင်းမစား အာဟာရကင်းမဲ့စွာဖြင့် နေ့ရောညပါပုတီးစိပ်နိုင်လျက် ရှိကြပေတော့၏။

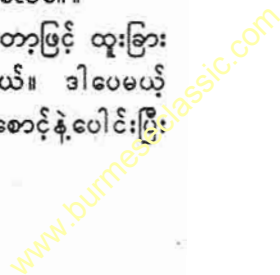
အဆိုပါ ပုတီးသည် မယ်ဘွေကုန်းရွာ ဘုရားဓာတ်စခန်းတွင် ထားရှိထားရာ အလိုလို ပျောက်သွားခြင်း၊ ပြန်ပေါ်လာခြင်း၊ လေထဲတွင် ဝေဝဲသွားလာနေသည် ဟူ၏။ (၎င်းပုတီးကို ယခုအခါ ထန်းတပင်ရွာဒေါ်နီနီအေး အမည်ရှိသော အမျိုးသမီးထံ၌ ဆရာတော်ဘုရားတို့ ကျေနပ်ခွင့်ပြုချက်အရ ဖန်ပေါင်းချောင်ဖြင့် ရိုသေစွာ ကိုးကွယ်ထားကြောင်း မှတ်တမ်းပြုသူတို့မှ ဆိုသည်။)

ဝိဇ္ဇာတန်ခိုးဖြင့် သာသနာပြုစခန်း စလေပြီ

ဝိဇ္ဇာခိုရ် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ အရှင်မြတ်နှင့် ဘိုးတော်ဘိုးထွန်းအောင်တို့သည် မယ်ဘွေကုန်းရွာ ဝိဇ္ဇာဓာတ်စခန်း၌ ည၌စဉ် စနေသားကို ဓာတ်စီးလျက် တရားဟောခြင်း၊ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သရုပ်ဖော်၍ တူအောင်ပြခြင်းဖြင့် စရိုက်အားလျော်စွာ ဝိဇ္ဇာခိုရ်တန်ခိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို အကြောင်းအားလျော်စွာပြုလျက် တရားဘက်သို့ ဆွဲဆောင်ကာ သာသနာပြုတော်မူကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လူကိုမမြင်ရဘဲ ငှက်ပျောသီး၊ ပန်းသီး၊ နာနတ်သီး စသော သစ်သီးများ ကျလာပေါ်လာ စားကြရလေ၏။ စနေသားသည် ကောင်းကင်မှ အလိုလိုရောက်လာသော ပုတီးကို တစ်နေ့လျှင် ၂၇ ပတ် သုံးကြိမ် စိပ်ရလေ၏။ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော်ဘုရားတို့၏ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးတို့သည် တစ်ညထက် တစ်ည ထူးခြားဆန်းပြားလျက် ရှိနေလေ၏။

“တွေ့မြင်ရတဲ့ တန်ခိုးတွေကတော့ဖြင့် ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်ကောင်းပါပေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝိဇ္ဇာတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ဥစ္စာစောင့်နဲ့ပေါင်းပြီး

ထူးခြားဆန်းကြယ်အောင်လုပ်ပြီး လိမ်နေတာပါ”
စသည်ဖြင့် ဝေဖန်သူများ ရှိနေသေးသည်။

ကြုံတွေ့ရသည့် လောကဓံ

(၁၃၁၅) ဗုဒ္ဓကံတွင် ဝိဇ္ဇာခိုရ် ဆရာတော်တို့သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် စနေသားအား အရူးအသွင်ဖြစ်အောင် သရုပ်ဆောင်စေခြင်း၊ စနေသားကားတိုက်သေပြီဟု ကြေးနန်းရိုက် အကြောင်းကြားခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရဟန်းရှင်၊ လူတို့နှင့် တပည့်များအား ပရိယာယ်ဖြင့်လှည့်စားကာ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ဓာတ်အမျိုးမျိုးကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင် ဆောင်ရွက်တော်မူကြသည်။

ဤတွင် စနေသား၏ ဦးရိုးတော်သူ ဘုန်းတော်ကြီးသည် “မောင်ထွန်းရင်သည် ရိုးရိုးမဟုတ်။ ပယောဂပူးကပ်ပြီး ဖြားယောင်းနေတာ။ တော်တော်ကြာ သိုက်ထဲခေါ်သွားလိမ့်မယ်” ဟု ဆိုကာ ပယောဂဆရာအမည်ခံအောက်လမ်းဆရာ မောင်လေးကိုခေါ်၍ မောင်ထွန်းရင်အား ကုသစေလေ၏။

ပယောဂဆရာ မောင်လေးသည် အစီအရင်များကိုပြုလုပ်ပြီး ယခင်အခါများက ပယောဂ ဝေဒနာရှင်တို့အား သက်ဆိုင်ရာကို အာဏာဖြင့်ခေါ်ယူပြီး ပူးကပ်စေသကဲ့သို့ မောင်ထွန်းရင်အားလည်း သက်ဆိုင်ရာကပူးဟာ၊ ကပ်ဟာ၊ ဘယ်သူ့အမိန့်၊ ဘယ်ဝါ့အမိန့် စသည်ဖြင့် ကြိမ်းမောင်းကာ အာဏာပြလေ၏။

စနေသားမောင်ထွန်းရင်ကား မည်သို့မျှ မတုန်မလှုပ်။ ဆရာဆိုသူအား ပမာမပြု ဂရုမထားသည့်အနေဖြင့် ဣန္ဒြေရစ္စာ ထိုင်လျက်ရှိသည်။ ပရိသတ်ကား ပယောဂဆရာဆိုသူနှင့် ဝေဒနာရှင်ဆိုသူ မောင်ထွန်းရင်အား အကဲခတ်လျက် ရှိနေကြသည်။

စနေသား မောင်ထွန်းရင်မှာ မည်သို့မျှ ထူးခြားမှုမရှိသည့်အပေါ်တွင် ပယောဂဆရာ မောင်လေးအနေဖြင့် ရှက်အားပိုကာ ဒေါပွလျက် ပင်ပန်းနေလေတော့၏။ ပယောဂဆရာမောင်လေးသည် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ လက်မှိုင်ချကာ အကြံထုတ်လျက် ရှိနေစဉ်

ဘိုးတော်ဘိုးထွန်းအောင်သည် ရုတ်တရက် စနေသားကို ဓာတ်စီးလျက် ...

“ကဲ ...ကဲ မင်းတို့ သံသယရှင်းအောင် ငါဘိုးတော်ထွန်းအောင် ကြွလာခဲ့ရတယ်။ ငါတို့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော် အရှင်မြတ်တို့ကို မင်းတို့က စုန်း၊ သရဲ၊ ပယောဂ၊ ဥစ္စာစောင့်ရယ်လို့ ထင်မှတ်ကြပေတယ်။ အဲဒီတော့ မင်းတို့က ဘယ်လိုကုချင်ကြသလဲ။ ပြောကြစမ်း”

ဟု ဆိုလေသော် ပယောဂဆရာ မောင်လေးသည် သာမန်စုန်း၊ နတ်ပယောဂတို့က ဝိဇ္ဇာဒွယောင်ဆောင်၍ ပြောသည်ဟု ထင်မှတ်ကာ “ဟောဒီ ဆေးလုံးတောင့်ကျွေးပြီး ကုမယ်”ဟု ဆိုလေ၏။ ဤတွင် ဘိုးတော်ထွန်းအောင်က -

“ကောင်းပြီ မင်းကျွေးတဲ့ ဆေးသုံးတောင့်ကို ငါစားဖို့ ဝန်မလေးပါ။ ဒါပေမယ့် မင်းဆေးတောင့်ကို မင်းကိုယ်တိုင် နည်းနည်းစီ စားပြပါဦး။ မင်းစားပြီးရင် ငါစားမယ် စိတ်ချ”ဟု ဆိုလေရာ ပယောဂဆရာမောင်လေးသည် မလွဲမရှောင်သာတော့ဘဲ မိမိဆေးကို မိမိကိုယ်တိုင် နည်းနည်းစီ စားပြရလေတော့၏။

ပယောဂဆရာ မောင်လေးစားပြီးသော ကျန်ဆေးများကို စနေသားသည် လျင်မြန်စွာယူ၍ ဝါးစားလိုက်လေ၏။ ပြီးနောက် “မင်းကျွေးတဲ့ဆေးကို ငါစားပြီးပြီ။ ငါကျွေးတဲ့ဆေးကိုလည်း မင်းစားရလိမ့်မယ်”ဟု ပြောလိုက်ရာ ပယောဂဆရာသည် မျက်စိ မျက်နှာပျက်ကာ ပရိသတ်ထံမှ ရှောင်တိမ်းထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

စနေသား မောင်ထွန်းရင်သည် ပယောဂဆရာတို့၏ နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်၊ ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ကုသခြင်းကို ခံခဲ့ရပါသော်လည်း မည်သို့မျှ ထူးခြားခြင်း မရှိပေ။

ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော်အရှင်မြတ်တို့ကို အခြားသောစုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂတို့ကဲ့သို့ ပယောဂဆရာတို့၏ အာဏာဖြင့် ပူးဟာ၊ ကပ်ဟာ၊ ဝင်ဟာ၊ ချုပ်ဟာ စသည်ဖြင့် ခိုင်းစေချုပ်နှောင်၍ ရလိမ့်မည် မဟုတ်သည့်အပြင် ဝိဇ္ဇာတို့၏ တန်ခိုးဖြင့် လိုအပ်သလိုပင် ထူးခြားအံ့ဖွယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို ဆန်းကြယ်စွာ ညဉ့်စဉ် ပြတော်မူကြ

လျက် တရားဟောကာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို ကြီး
ပမ်းအားထုတ်တော်မူကြပြီးလျှင် လူတို့ စရိုက်အား
လျော်စွာ ဟောရွတ်တော်မူကြပေ၏။

စနေသား၏ ကတိသစ္စာခိုင်မြဲစွာ

စနေသားမောင်ထွန်းရင်၏ ကတိခံဝန် ပြုထား
သည့် ငါးနှစ်အတွင်းဝယ် မှတ်တမ်းတင်၍ မထားနိုင်
လောက်အောင် ထူးခြားလှစွာသော ထူးခြားချက်အရပ်
ရပ်တို့ကို စနေသားကိုယ်တိုင်ပင် စုံလင်စွာ မမှတ်မိနိုင်
တော့ဟု ဆိုသည်။

စနေသား၏ ခန္ဓာကိုယ်၊ ဆရာတော်ဘုရားတို့၏
စိတ်ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားတို့၏ ဆန္ဒတော်အရ ခိုင်း
စေသမျှတို့ကို မတွန့်မဆုတ် ကြောက်ရွံ့ခြင်းအလျဉ်းမရှိ
ကတိအရ တည်တံ့စွာဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၁၉၁၉ ခုနှစ်တွင်
ကတိသစ္စာစေ့သည့် ငါးနှစ်စေ့မြောက်ခဲ့ပါသော်လည်း
ဆရာတော်ဘုရားတို့ သာသနာပြုရန်အတွက် ဆောင်
ရွက်ဖွယ်ကိစ္စတို့ကို များလှသေးသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရား
တို့က အခွင့်ပေးသနားသည့်တိုင်အောင် ဆက်လက်၍
ဆရာတော်ဘုရားတို့၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်လျက်
ဆရာတော်ဘုရားတို့နှင့်ပူးတွဲ၍ သာသနာပြုနေသည်မှာ
ဝိဇ္ဇာတို့လမ်းစဉ်ဉာဏ်ဖြင့် အထူးထုံကူးရန်အတွက်
အသက်နှင့်လဲကာ ဆောင်ရွက်မည့်စေတနာ၊ ပြင်းပြ
သော သဒ္ဓါဖြင့် နှစ်အတန်ကြာသည်အထိ ထမင်းမစား
တော့ဘဲ ကော်ဖီ၊ သစ်သီး၊ မုန့်တို့ကိုသာစားပြီး ထား
ရာမှာနေ၊ စေရာကိုသွား၍ ဆရာတော်ဘုရားတို့၏
အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဝိဇ္ဇာခိုရ် ဆရာတော်ဘုရားတို့သည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊
ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်နေ့ ညမှစ၍ စနေသားကို
ဓာတ်စီး၍ သာသနာပြုတော်မူလာခဲ့ရာ ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊
ဝါဆိုလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် ၁၉ နှစ် ပြည့်မြောက်ခဲ့
လေပြီတည်း။

အဆိုပါ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော်နှင့် ဘိုးတော်
ဘိုးထွန်းအောင်တို့ ဓာတ်စီးဟောပြောလျက် ရှိခဲ့ပါသော
စနေသား မောင်ထွန်းရင်၏ ဇာတ်ကြောင်းခြင်းရာကို
ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခဲ့သူမှာ လ.ဝ.က ဌာနမှ အငြိမ်းစား

အရာရှိကြီးဦးမြင့်လွင်(စာရေးဆရာကြီး ပုသိမ်သန်းနွယ်)
ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် စနေသား ဓာတ်စီးဟောပြောမှုကို
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ နာယူခဲ့ဖူးသည်ဟူ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်စီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော
အကြောင်းခြင်းရာများကို စိတ်ဝင်တစား လေ့လာခဲ့
ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီးလေပြီ။ ယခုလည်း စနေသားမောင်ထွန်း
ရင်၏ ဓာတ်စီးဟောပြောခြင်းအကြောင်းကို စိတ်ဝင်
တစား နားထောင်ခဲ့ရလေပြီ။ သို့သော်ငြားလည်း ကိုယ်
တိုင်မတွေ့မကြုံရလေတော့ (စိတ်ရင်းအမှန်အတိုင်း
ပြောရလျှင်) စိတ်အတွင်း သို့လော သို့လော ဖြစ်တည်ခဲ့
လေ၏။

ဦးမြင့်လွင်သည် ကျွန်ုပ်၏စိတ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်ကို
ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာမှတစ်ဆင့် ဖတ်မိဟန်တူ၏။

“စနေသားမောင်ထွန်းရင် ဓာတ်စီးမှုကို တချို့က
ယုံကြည်သလို တချို့က ပရလောကသားတွေ၊ ဥစ္စာ
စောင့်၊ ရုက္ခစိုး စသည်ဖြင့် ပြောဆိုဝေဖန်ကြတာပေါ့။
စနေသား မောင်ထွန်းရင် ဓာတ်စီးဟောပြောတာက
အလွန်သတင်းကြီးလေတော့ လာရောက်လေ့လာသူ
များပြီပေါ့။ အဲဒီမှာ ထောက်လှမ်းရေးသမား၊ သတင်း
ထောက်တွေလည်း မပါမဟုတ် ပါတယ်။ ခေတ်ပညာ
တတ်၊ သိပ္ပံပညာတတ်တွေလည်း နည်းအမျိုးမျိုး လေ့
လာကြတယ်။ နောက်ဆုံး ဘယ်လိုမှ ငြင်းချက်ထုတ်
ပယ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော်ဘုရားတို့ရဲ့
လောကဓမ္မနဲ့စပ်တဲ့ သြဝါဒတရားတို့ကို လေးစားရိုသေ
နာယူလျက် ရှိကြတယ်လို့ ဆိုတယ်”ဟု ကျွန်ုပ်အား
ပြောဆိုရှင်းပြလေ၏။

ဦးမြင့်လွင်က ရိုးစင်းစွာ ပြန်လည်ပြောဆိုမှု
ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏စိတ်အတွင်း သို့လော သို့လော
ဖြစ်ခဲ့ရမှုကို ရှက်ရွံ့သွားမိလေ၏။

ဦးမြင့်လွင်သည် ကျွန်ုပ်အား သူ၏မှတ်တမ်း
စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်မှ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဆရာတော်ဘုရားတို့၏
ပါရမီကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြုလုပ်ဆည်း၍ သာသနာပြု
တော်မူကြပုံ အကြောင်းခြင်းရာကို ပေးဖတ်ပါ၏။

ဝိဇ္ဇာခိုရ် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကော
ဝိဒါ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ၊ ဆရာတော် ဥဉ္ဇမကျော်

တိုးတော် တိုးထွန်းအောင်တို့သည် ပါရမီကုသိုလ် ဒါနအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆည်းပူးအားထုတ်တော်မူကြလျက် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တို့ကို လေးစားရိုသေစွာ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်တော်မူကြခြင်း၊ တပည့်အပေါင်းတို့အား လည်း ပါရမီကုသိုလ်ဒါနဖြစ်အောင် စုပေါင်းအလှူ ဒါနများကို ပြုလုပ်စေခြင်း၊ သီလဆောက်တည် ပုတီး စိပ်စေခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာစိုရ်ဆရာတော်တို့သည် တပည့်တို့အား ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမဟောကြားရန်အလို့ငှါ ဓာတ် စခန်းနှင့် သာသနာပြုရာ ဌာနများသို့ အခါအားလျော်စွာ ကြွရောက်ဆောင်ရွက်တော်မူပါသော်လည်း ကိလေသာ အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ဝေးရာဌာနဖြစ်သော တောင် တောင်တို့၌သာ နေကုမ္မဏ္ဍာယဖြင့် အစဉ်ထာဝရ သီတင်းသုံးမွေ့လျော်တော်မူခြင်း။

ဝိဇ္ဇာစိုရ် ဆရာတော်ဘုရားတို့၏ ပဋိပတ္တိလမ်း စဉ်မှာ ဝိဇ္ဇာတို့၏ သိဒ္ဓိဆယ်ပါး တန်ခိုးအားဖြင့် မိမိတို့ ဓန္ဒာအစဉ်ကို ချမ်းသာအောင် ဆောင်ရွက်ကြကာ အသက်ရှည်စွာ အနာကင်းမဲ့လျက် ဆာလောင်မွတ် သိပ်ခြင်း၊ လွန်ကဲသော ပူခြင်းအေးခြင်းမရှိဘဲ အလို တော်ရှိကြသလို ကာလဒေသမရွေး ငြိမ်းအေးချမ်းသာစွာ သီတင်းသုံးတော်မူကြလျက် သမထဘာဝနာတရားတို့ ကို ဖျာန်ပွားကာ အဆင့်ဆင့်တက်ပြီးလျှင် အဘိညာဉ် ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ဝိဇ္ဇာတို့တန်ခိုးမဖတ် သမထ-ဝိပဿနာ သမာဓိသက်သက်ဖြင့် ဝိပဿနာ ဘာဝနာသို့ ဆက်လက်ကူးပြောင်း အားထုတ်တော် မူကြကာ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ် ပညာညဉာဏ်ကို ရရှိနိုင်ရန် အမြင်မှန်ညဉာဏ်အစဉ်ဖြင့် ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ ကျမ်း ဂန်များနှင့် ညီညွတ်စွာ အားထုတ်တော်မူကြခြင်း။

ဝိဇ္ဇာစိုရ် ဆရာတော်ဘုရားတို့သည် ဝိဇ္ဇာတို့၏ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ ဆယ်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသည့် တန်ခိုးရှင် ဖြစ်တော်မူကြပါသော်လည်း လောကီချမ်းသာဖြင့် အေး ဆေးသက်သာ စံပျော်သီတင်းသုံးတော်မမူကြဘဲ သမထ သာသနာတရားနှင့်တကွ ပါရမီကုသိုလ်ထူးတို့ကို မနား မနေ ကြိုးစားအားထုတ် ဆည်းပူးတော်မူကြလျက် ကမ္ဘာကြီးနှင့်တကွ လောကလူသားတပည့်တို့အား ဘေး ရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာကြစေရန်အတွက်ကိုလည်း ကာလ

ဒေသအကြောင်းအားလျော်စွာ ကြွရောက်ကယ်တင် ဟောကြားချီးမြှောက် စောင့်ရှောက်တော်မူကြခြင်း။

ဝိဇ္ဇာစိုရ် ဆရာတော်ဘုရားတို့သည် ဗုဒ္ဓရှင်တော် မြတ် ဟောကြားတော်မူအပ်သော မဂ္ဂင်္ဂစိတ်တန် မှန်ကန် သော လမ်းစဉ်အတိုင်းသာလျှင် ကိုယ်တိုင်လည်း ကျင့် ကြအားထုတ်တော်မူကြလျက် တပည့်အပေါင်းတို့ကို လည်း ဟောကြားညွှန်ပြတော်မူကြခြင်း။

ဝိဇ္ဇာတို့၏ မှန်ကန်သော တန်ခိုးဖြင့်လည်း ကောင်း၊ မှန်ကန်သော စိတ်ထား၊ မှန်ကန်သော စကား၊ မှန်ကန်သော ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အမှန်ကိုသာ ကြံစည်ပြောကြား ပြုလုပ်ဆောင် ရွက်တော်မူခြင်း။

ဝိဇ္ဇာစိုရ် ဆရာတော်ဘုရားတို့၏ အဓိဋ္ဌာန်ချက် တို့သည် သာမန်လူသားတို့နှင့်မတူ ထူးခြားကြီးကျယ် အံ့ဖွယ်လီလီ ရဲရဲတောက်သတ္တိဖြင့် မယ်မ်းမယိုင် ကြံ့ခိုင် တည်ကြည်သော ရည်ညွှန်းဆောက်တည်ချက်တို့ဖြင့် မပျက်မကွက်စေဘဲ လောကီ-လောကုတ္တရာ အကျိုး ဆက်တို့ကို အစဉ်မပျက် ဆောင်ရွက်အားထုတ်တော် မူကြခြင်း။

ဝိဇ္ဇာစိုရ် ဆရာတော်ဘုရားတို့သည် ဆယ်ပါး သော သိဒ္ဓိရှင်ဖြစ်တော်မူကြပါသော်လည်း တစ်ကိုယ် တော်ကောင်းကျိုးကို မျှော်ကိုးလိုလားတော် မမူကြပါဘဲ ပါရမီရှင် တပည့်အပေါင်းတို့အားလည်း ပါရမီဖြစ် အောင် အဆင့်ဆင့် တိုက်တွန်းဟောကြားတော်မူပြီး လျှင် စရိုက်အားလျော်စွာ တန်ခိုးပြခြင်း စသည်ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူကြလျက် ပါရမီကုသိုလ်တရားဘက်သို့ သက်ဝင်အောင် ပို့ဆောင် ချီးမြှောက်တော်မူကာ တပည့်အပေါင်းတို့အား မေတ္တာ သက်ဝင် ချစ်ခင်ကြင်နာတော်မူကြသည့်အပြင် ကမ္ဘာ ပေါ်ရှိ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အားလည်း ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာကြပါစေရန် မေတ္တာပွားခြင်း စသည်တို့ကို ဖတ်မှတ်ရလေ၏။ ဗဟုသုဘ ဖြစ်ဖွယ်ရာပါတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးမြင်ရသော အလင်းပိုင်းများနှင့် လူ ရိပ် ရောင် များ

မျက်စိဖြင့်မြင်ရသော ရိုးရိုးမြင်ကွင်းများကို ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံကူးလိုက်သောအခါ မျက်လုံးဖြင့် မြင်နေရသော မြင်ကွင်းပေါ်တွင် မမြင်လိုက်ရသော မမြင်ဖူးသည့် အပိုင်းပုံမျိုး ပေါ်လာပါသည်။ Digital (ဒစ်ဂျစ်တယ်)ခေတ်မဖြစ်ခင် ဖလင်ခေတ်ကတည်းက ပေါ်နေသော ပြဿနာများဖြစ်ကြသည်။

ဒစ်ဂျစ်တယ်ကင်မရာများ (Phone)ဖုန်းကင်မရာများ ပေါများလာသော ယခုခေတ်တွင်လည်း ၎င်းပြဿနာမျိုးစုံ တွေ့ကြုံရလာပြန်သည်။ စာရေးသူ့ကိုယ်တိုင် ရိုက်မိပြီး မြင်ရသော (photo)ဓာတ်ပုံများစွာထဲမှ အနည်းငယ် အကြောင်း ပြောလိုပါသည်။

ဘီးလင်းမြို့နယ် မဲလံဆံတော်သို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်စဉ်က ဆိုနီကင်မရာ (14.mx) ၁၄ မီဂါပစ်ဇယ်ဖြင့် ရိုက်မိရာ ကောင်းကင်ပြာပေါ်တွင် အဝါရောင် စက်ဝိုင်းခြမ်းလည် လျက်ပုံလေး ပါဝင်လာပါသည်။ နောက်တစ်ပုံ ထပ်ရိုက်ရာ တွင် ၎င်းအဝါရောင် စက်ဝိုင်းခြမ်း အနားကွပ်ပုံကို မမြင်ရတော့ပါ။

တွံတေးအနီး စမ်းရွာမောင်းတီးစေတီကို ဖုန်းကင်မရာဖြင့်ရိုက်မိသော ရဟန်းတစ်ပါးကလည်း လာပြပါသည်။ အညိုရောင်ပန်းကန်လုံး မှောက်လျက်စောင်းနေသောပုံကို တွေ့နေရပါသည်။ နောက်တစ်ပုံတွင် မတွေ့ရပါ။ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်နေရသော ဓာတ်ပုံဖြစ်သည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့
စွာန်ဝင်စားနေချိန် ကောင်းကင်မှဖြတ်
သွားသော ဘီလူးနှစ်ကောင် တွေ့လိုက်ရ၏။
တစ်ဦးက ပြောင်လက်နေသော
ရဟန်းခေါင်းကို တင်းပုတ်ဖြင့် ထုချင်သည်။
တစ်ဦးက တားမြစ်သည်။ မရပါချေ။
ထုထည်လိုက်ပါသည်။ ၎င်းဘီလူး
ချက်ချင်းမြေမျိုပြီး အဝီစိငရဲကျသွား၏။

ပုသိမ်ခရိုင်၊ သာပေါင်းမြို့နယ်၊ ဇီးဖြူကွင်းအုပ်စု ထန်းပင်ချောင် ရွာဦးစေတီ အနေကဇာတင်ပွဲတွင်လည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ပါသည်။ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီလေးအနီးတွင် ဆေးရိုးပင်ရှိပြီး ၎င်းဖလင်ကိုကူးလိုက်သောအခါ ရောင်ခြည်လည် အပိုင်းစက်သေးတစ်ခု ပါလာ၏။

ဤဓာတ်ပုံများနှင့်ပတ်သက်၍ အောင်ခြင်းရစ်ပါးထဲက 'အာဠာဝက ဘီလူးမင်းကို အောင်တော်မူခန်း' အကြောင်း ပြောချင်ပါသည်။ ၎င်းဘီလူး၏ ဗိမာန်ထဲတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဝင်ရောက်သီတင်းသုံးတရားဟောနေစဉ် သာတာဂီရိနှင့် ဟေမဝန္တနတ် နှစ်ပါးက အစည်းအဝေးသွားပါသည်။ ၎င်းတို့ နတ်ရထားများ သွားမရဘဲ ရပ်တန့်နေရာတွင် ဆင်းကြည့်မှ မြတ်စွာဘုရားရှင် အာဠာဝကဗိမာန်ထဲရှိ မှန်း သိပြီး ဝင်ရောက်ရုံခိုးဖူးမြော်ပြီးမှ ဆက်သွားလို့ရခဲ့ပါသည်။

ကောင်းကင်ပြင်ကြီးတွင် လေယာဉ်များ ပျံသန်းသွားသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေယာဉ်သွားလမ်းကြောင်းများ ရှိသကဲ့သို့ ကောင်းကင်သွားနိုင်သူများ၏ ယာဉ်လမ်းကြောင်းများလည်း ရှိနေပါသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်ချိန် ပုံရိပ်ယောင်ပေါ်ပြီး ၎င်းတို့ကို လည်နေသော စက်ဝိုင်းများသဖွယ် တွေ့ရသိရပါသည်။

တစ်ဖန် နောက်ဝတ္ထုတစ်ခု ရှိပါသေးသည်။ ညဘက် လသာသာ လွင်တီးခေါင်ထဲတွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ စွာန်ဝင်စားနေချိန် ကောင်းကင်မှဖြတ် သွားသော ဘီလူးနှစ်ကောင် တွေ့လိုက်ရ၏။ တစ်ဦးက ပြောင်လက်နေသော ရဟန်းခေါင်းကို တင်းပုတ်ဖြင့် ထုချင်

သည်။ တစ်ဦးက တားမြစ်သည်။ မရပါချေ။ ထုထည်လိုက်ပါသည်။ ၎င်းဘီလူး ချက်ချင်းမြေမျိုပြီး အဝီစိငရဲကျသွား၏။

ထို့ကြောင့် ယာဉ်မပါဘဲ ကောင်းကင်သွားနိုင်သော နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘာဏ် ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ အသုရာများ ရှိကြပါ၏။ ၎င်းတို့ဖြတ်သွားချိန် ထွက်သွားချိန်နှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ချိန်ကြိုပြီး ပုံရိပ်ယောင်ပေါ်လာ၊ မြင်လာကြခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဓာတ်ပုံတစ်ခုမှာ လူရုပ်ပုံမြင်ရခြင်းပါ။ ကျိုက်ထီးဆောင်းတွင် သီလရှင်လာဝတ်ပြီး ထွက်သွားသူ ၂၀ နှစ်အရွယ်ရှိ ယောဂီမိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်၏ ကပ္ပိယသောင်းလွင်(ရသေ့)က I-Phad (အိုင်ပက်)ဖြင့် ၎င်းဆရာလေး (သီလရှင်)ကို ရိုက်လိုက်ပါသည်။ ညဘက် ဖလင်ဂန်း (Flash)လင်းမှရိုက်မှန်း သိသွားကြပါသည်။ လျှပ်တစ်ပြက်ရိုက်ချက်ပင်။ ၎င်းဓာတ်ပုံကို ပြန်ကြည့်မိသောအခါ သီလရှင်၏နောက်တွင် မိန်းမကြီး (အသက် ၅၀ နှစ်ခန့်)ဆံပင်ထုံးလျက်နှင့် ပုံရိပ်တစ်ခု ကပ်လျက်ပေါ်လာပါသည်။

၎င်းသီလရှင်မှာ ရွာထဲကအိမ်မှာနေစဉ်ကပင် ငိုလိုက်၊ ရယ်လိုက်ဖြင့် စိတ်မမှန်သောသူ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလို သီလရှင်ဝတ်ပေးလိုက်လည်း ငိုရယ်ဖြစ်နေတုန်းပင်။ ဓာတ်ပုံရိုက်မိမှ ပေါ်လာသော မိန်းမကြီး (ရှေးခေတ်ဝတ်စားဟန်နှင့်)က ပူးကပ်နှိပ်စက်နေမှန်း သိရှိပေါ်လွင်ပါသည်။ သို့နှင့် လူဝတ်လဲပြန်ခိုင်းလိုက်ရာ ဆရာမျိုးစုံနှင့် လိုက်ကုနေပါသည်။

(ယခုအခါ ဆရာတစ်ပါးကု၍ ပြန်ကောင်းသွားကြောင်း ကြားသိရ၏။)

ခေတ်ပေါ် ဓာတ်ပုံရိုက် ပုံရိပ်ယောင်ပေါ်စေသော ကီရိယာများ၏ အစွမ်းကြောင့် မမြင်အပ်၊ မမြင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မြင်နိုင်ရခဲ့ကြပါပြီ။ ဗုဒ္ဓဝင်ဝတ္ထုများက ဇာတ်လမ်းများကို ယုံကြည်ရမည့်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်လွန်းလျှင်လည်း မဖြစ်ပါ။ သဒ္ဓါလွန်လျှင် ကွန့်တက်ပါကြောင်း ပညာလွန်လျှင် တွန့်တတ်ပါကြောင်း သတိသာပိုသည်မရှိပါ။

နတ်ထီး လှိုင်

အသက်ရှည် အနာကင်း ခါးလှည့်၊ ကိုယ်ဖွံ့အဆောင်ထူး

●●●●●●●●●● ခေတ်တင်သိန်းခေါင်

“အင်းကောင်းတစ်ကွက်”၊ “ဆောင်းကောင်းတစ်လက်” ဟူ၍ တစ်ခုကောင်းဆိုင်ရာ စွမ်းပကား အာနိသင် ဝိသေသ၊ လက္ခဏာ၊ စွမ်းအင်ထူး၊ စွမ်းအင်ကောင်းများ၊ ရှိတတ်ပါသည်။ ယခုတင်ပြမည်မှာ ကျန်းမာ၍ အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကာ အသက်ရှည်စေတတ်သော ဂန္ဓိရုဗွယ်ဝင်း တစ်

ခုကောင်း၊ နည်းကောင်း၊ နည်းလမ်းလေးတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ အသည်း၊ အူ၊ နှလုံး၊ စသဖြင့် ဝမ်းတွင်းကလီတများကို ကောင်းမွန်စေတတ်သော ကုထုံးကလေးတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် သက်ကြီး၊ မွေ့ပိတ်ဆွေ အမျိုးသမီးကြီး

တစ်ဦးနှင့် အမှတ်မထင်မျှ ထွေရာလေးပါး အာလာပသလ္လာပ
မဖြစ် စကားပြော၊ လက်ဆုံကျမိရာမှ ထိုအမျိုးသမီးကြီးက
စာရေးသူအား ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာနှင့် ပတ်သက်၍ ဂန္ထီရ
နွယ်ဝင်လည်းဖြစ်သော၊ ကျန်းမာ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်းလျက်
အသက်ရှည်စေတတ်သော၊ လွယ်ကူတိုတုတ်သလောက်
စွမ်းအင်ထူးရှိသော၊ သူမရရှိထားသော လုပ်ဆောင်ကျင့်ကြံ
နည်းလမ်းကောင်းလေးတစ်လက်ကို ထည့်သွင်းပါဝင်၍
ပြောဆိုကာ အကြံပေးခဲ့သည်ကို မှတ်သားရရှိခဲ့ပါသည်။

ကိုအမျိုးသမီးကြီးက စာရေးသူအား...

“ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ၂၅ နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်မ
အသည်း။ အူ စတဲ့ ဝမ်းတွင်းကလီစာတွေ မကောင်းလို
ခွဲနားရမလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ရှင်လည်းအသိပဲလေ။ အဲဒီအချိန်
တုန်းက တစ်နေ့မှာ ထီးချုပ်၊ ထီးပြင်သမား သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူနဲ့ ထီးတွေ ခေါ်ပြင်၊ ခေါ်ချုပ်ရင်းနဲ့ အမှတ်
မထင် ဆိုသလို ကြံကြိုက်ကာ နည်းကောင်းရချင်တော့
စကားစမြည် အပြန်အလှန်ပြောဆိုမိရာက အဲဒီ သက်ကြီး
ရွယ်အို ထီးပြင်သမားကြီးက ကျွန်မကို အစ်မကြီးပြောနေတဲ့
အသည်း စတဲ့ ဝမ်းတွင်းကလီစာတွေ မကောင်းလို ခွဲရ
ကုရ၊ ဆေးစားနေရတဲ့ အခြေအနေမှာ ရှိနေတယ်ဆိုရင်
ကိုယ်တွေနည်းထူးနည်းကောင်းလေး တစ်ခုကို အကြံပေးချင်
တယ်။ အဲဒါကတော့ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူတွေ ဖြစ်ကြ
တဲ့ အသက် ၈၀၊ ၉၀၊ ၁၀၀ ကျော်သူတွေရဲ့ လုံချည်၊
ထမီး အထက်ဆင် စတာတွေထဲ အကျိုးစတွေထဲက ကြီးမျှင်၊
အထည်သားအစကလေး ခုနစ်ကြီးကို ယူပြီး ပူးကာ အတူရစ်
လို့ ချည်နှောင်ပြီး အထူးခုနစ်ထုံး ထုံးလို ရင်ခေါင်းနှင့်
ဗိုက်သာပြင် ပကတိတစ်ဝိုက်မှာ သင့်လျော်၍ အနေအထား
ကောင်းနဲ့ ချည်နှောင်ကာ ခါးလှည့်ကိုယ်ဖွဲ့အဆောင်အနေနှင့်
ပတ်ထားပေးထားခြင်းပဲ ဖြစ်တယ်။ လုပ်ကြည့်ပါ။ ကျွန်တော်
ကုသိုလ်ယူတဲ့အနေနဲ့ အထူးအကြံပေးခဲ့လို့ ထူးခြားသက်သာ
ပျောက်ကင်းခဲ့တဲ့သူတွေ အများကြီးရှိခဲ့ပြီလို့ ထက်သန်တက်
ကြွမှုအပြည့်နဲ့ နည်းပေးပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မလည်း
သူအကြံပေးခဲ့တဲ့အတိုင်း ချက်ချင်းပဲ လုပ်ဆောင် ဆောင်သ
ခဲ့ကြည့်တာ အသည်းရောဂါကအစ ဝမ်းတွင်းနာရောဂါတွေ
ထူးခြားသက်သာလို့ ခွဲစိတ်မှုက လွတ်ခဲ့ရတယ်။ ဒီနေ့အထိ

လည်း ကောင်းခဲ့တယ်။ လိုအပ်ရင်၊ တိုက်ဆိုင်ရင်၊ အနာ
ဝေဒနာရှိရင် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စမ်းလုပ်ကြည့်ပါ။ သူများကို
လည်း ဝေဒနာကြံပေးပါ။”

ဟု ထက်သန်ဝင်စား တက်ကြွစွာနှင့် ပြောပြအသံ
ပေး လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ပါသည်။ “ကန်တော့၊ မရှိမသေ ဒီမှ
ကြည့်ပါ” ဟု စာရေးသူအာ ရုတ်တရက် ကပျာကယာမှ
ခွင့်ပန်လျက် သူမ၏ အပေါ်အကျီစ အထက်ပိုင်းကို ခေတ္တ
ကလေးမျှ ဖွင့်လှစ်ကာ သူမ၏ ဝမ်းဗိုက်ပြင်ကို အသေအချာ
မျှ ရစ်ပတ်ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးထုံးခုနစ်ထုံးကို ခါးလှည့်
ကိုယ်ဖွဲ့ အဆောင်ကြီးခွေကိုလည်း သက်သေသာကနင်း
ပညာပေး၊ ဗဟုသုတအဖြစ် စာရေးသူအား ပြသပေးခဲ့ရာ
ပါသည်။

ခေတ်မီ လောကဓာတ်သိပ္ပံနည်းကျ ကုထုံးနည်း
တစ်ရပ် မဟုတ်သော်လည်း “နင်နေ ငါသွား ဆိုစကားအတိုင်း
ပင် တင်ပြပါ ဂန္ထီရကုထုံးနည်းတိုကလေးတစ်ရပ်ကို ဖောက်
သည်ချ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ကျင့်သုံးခဲ့သည့် မိတ်ဆွေရင်း
အနီးကပ်၊ အတွင်းသို့ အတူနေဖြစ်သော ဝေဒနာရှင် ထိုအမျိုး
သမီးကြီး၏ မခွဲမစိတ်ခဲ့ရတဲ့ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပင်
ကျန်းမာရွှင်လန်းနေသော သူမ၏ ပုံပန်းအသွင်အပြင်အနေ
အထား၊ ကိုယ်ထည်ပြင်နှင့် ရုပ်ရည်၊ အသံအင်အားတို့ကို
သတိချပ်လေ့လာမိ၍ သိရှိလေ့လာနိုင်ကြပါရန် ထပ်မံ၍
လက်ဆင့်ကမ်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ လွယ်ကူတိုတုတ် အပန်း
မကြီးလှသော ဂန္ထီရဝင် ခါးလှည့်ကိုယ်ဖွဲ့အဆောင်ဖြစ်၍
စမ်းသပ်လုပ်ဆောင်နိုင်ကြပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် ကျားမ ဟူ၍
ရှိကြရာ ကျားဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် သက်တော်ရှည်
သက်ရွယ်ကြီး သက်ကြီးကျားပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံမှသော်လည်း
ကောင်း၊ မ၊ ဝေဒနာရှင်များအနေနှင့် သက်တော်ရှည်၊ သက်
ရွယ်ကြီး၊ သက်ကြီးမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံမှသော်လည်းကောင်း၊
ဓာတ်ကျူးကိုယ်ပွား အထည်သား၊ ကြိုးမျှင်ကလေးများကို
ယူငင်၍ ဆောင်သသင့်ပါသည်။

မော်တင်သိန်းလှိုင်

အားလုံးမျှော်လင့်နေကြသော

ဂန္ထီရဆရာလှမ္ဘီး (B.Sc) ၏

(၇) ရတ်ထားသမီးများအားလုံးအတွက် ထောင်းကျိုးဝေဆာ

နဝင်းပညာဓာတ်ယတြာများ (ခုတိယအကြိမ်)

ပထမအကြိမ်ထွက်စဉ်က မရရှိလိုက်သော ဗေဒင်ဝါသနာပါသူ၊
နဝင်းပညာစိတ်ဝင်စားသူများ အမြန်ဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ရှေ့ည
သိမ်းထားလို့ရအောင် စာရွက်ချောဖြင့် ဂိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေထားပါသည်။

ရောင်းဈေး (၂၀၀၀) ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး - ကြံတိုင်းအောင်စာပေ၊ အမှတ်(၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊

၇/ အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာဓကတမြို့နယ်၊ မုန် - ၀၉-၄၂၀၀၄၇၀၆၉

ဆရာဝင်း(သာကီနွယ်)

ဂန္ထီရဆိုင်ရာ

ဆောင်းပါးများ အမှတ်စဉ် (၁)

စာအုပ်မှာကြားရန် - ဒေါ်မြတ်မြတ်ဝင်း၊ တိုက်(၃၁၃)၊ အခန်း(၉)၊
ရန်အောင်လမ်းသွယ်(၃)၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၁-၅၅၅၆၂၃၇

မိမိတို့အတွက်
မိမိတို့အတွက်
မိမိတို့အတွက်

■ ရေကျော်စိုးအောင် မေတ္တာပို့ကာ ဆုတောင်းပါ

လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တွင် စွဲလမ်းမှုတဏှာရှိ၏။ ဤ တဏှာသည်ပင် ဘဝတစ်ဖန်ဖြစ်သည်ဟု ရှင်တော်မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေသည်။ တဏှာဟူသည့် တပ်မက်မှု အစွဲအလမ်းသည် မယုံနိုင်အောင် ထူးဆန်းလှ၏။ လူတွင် လည်းရှိ၏။ တိရစ္ဆာန်တွင်လည်း ရှိ၏။ တိရစ္ဆာန်တွင်ဖြစ်သည့် အစွဲအလမ်း ပယောဂသည်ကား ကြောက်မက်ဖွယ်အတိ ဖြစ်ပါချေတော့သည်။

တစ်နေ့သ၌ ပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဆရာ အောင်ရောင်း(ဓမ္မသုခ)အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ မိုးတွင်းအခါသမယ မို့ မိုးသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရွာသွန်း၏။ မိုးရွာသွန်းသည်မှာ သောကြာနေ့မှသည် အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအထိ ရွာလိုက်သည်မို့။ သည်မိုးဗျာ၊ မစဲတော့သည်က အမှန်။ ကျုပ်ပြန်လာ တဲ့ မော်လမြိုင်၊ ဘီးလင်း မိုးနည်းအရပ်တွေက ရေတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒီအကြောင်းတွေ တွေးတွေးဆဆ မျှော်မှန်းရင်း ခင်ပြုံးရိုက် အာပေါင်အာရင်းသန်သန်နဲ့ သုံးခွမြို့နယ်၊ ဦးကြာ မိုင်း ပတုပ်ကျေးရွာအတွင်းက သူမ ကြံခဲ့ရသော အကြောင်း တွေ တထွေးတပျစ်ကြီး ပြောပြနေပါတော့တယ်။

သူမ ပြောပြတဲ့အကြောင်းတွေက သင်ခန်းစာယူစရာ တွေပါ။ မယုံရင် ဒီအတိုင်းနေ၊ မစော်ကားနဲ့၊ မရိုင်းစိုင်းနဲ့

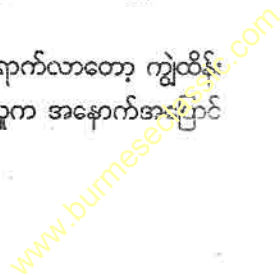
ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေပါ။ သြော်...ဆက်ပါဦး ညီမရေ။

“ဒီလိုပါ ကိုစိုးအောင်။ ဒီပြောပြဖယ်အဖြစ်အပျက်က လုပ်ကြံဖန်တီးမှု လုံးဝမပါသလို ငယ်စဉ်က ကိုယ်တွေ့ကြုံ ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေပါ။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါဆရာရေ။

ဆရာရေ...ကျွန်မငယ်ငယ် ရှစ်နှစ်သမီးအရွယ်တုန်း ကပါ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွဲအကြောင်း နောကျေ။ ကျွဲနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြုံခဲ့ရတာကလည်း အံ့ဩဘာနန်းပါ ဆရာ။ ကျွန်မတို့အိမ်က ကျွဲနဲ့ အကျိုးပေးတော့ ကျွဲတွေမွေးထားတာ မဆန်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဦးတင်၊ ဒေါ်တင်ညွှန်တို့အိမ်က ကျွဲမ ကြီးက မင်းသားဇော်ဝမ်း နာမည်ကြီးချိန်မွေးလာတော့ ဇော်ဝမ်းလို နာမည်ပေးထားတဲ့ ကျွဲကလေးကို ဗိုက်ခွဲမွေးလာ ပြီးကတည်းက ဇာတ်လမ်းစပြီပေါ့။

ဒီကျွဲကလေးက မွေးကတည်းက အမိနို့ရည်နဲ့ ကင်းခဲ့ ရပြီး ပြင်ပအစားအစာ၊ နို့များနဲ့ ကြီးပြင်းလာရတော့ အကြင် နာတရား၊ စာနာမှုတရားတွေ ကင်းပနေတော့ ဘယ်သူမှ သတိမထားမိပါဘူး ဆရာရေ။ ကျွဲဆိုတဲ့သတ္တဝါက မကျေနပ် ရင် စောင်းငန်း စောင်းငန်းနဲ့ ကြည့်တတ်တာ ကျွန်မသတိ ထားမိပါတယ်။

ကျွဲပေါက်ကလေး အရွယ်ရောက်လာတော့ ကျွဲထိန်း တဲ့ အောင်မင်းစိန်က တစ်မှောင့်။ သူက အနောက်အပိုင်းပြင်

ဝါသနာထုံတတ်တော့ သုံးခွရွာက မီးမဖွားနိုင်လို့ အစိမ်းသေ
သေတဲ့ အဖျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ ဂူပေါ်က ပန်းခွေကို ဖော်ဝမ်း
ဆိုတဲ့ ကျွဲကလေးအပေါ် စွပ်ပေးလိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့
ကျွဲကလေးကို မမြင်အပ်တဲ့အပ ပယောဂမို့ပြီး တွေ့သမျှ
လူတွေကို ဦးချိန် လိုက်ခတ်လို့ ရွာလုံးပျက်ခဲ့ရဆဲပဲ။

ဒီအပမိုနေတဲ့ ကျွဲကို သုတ်သင်ဖို့ လ . အ . က
ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ကြီးအောင်ငြိမ်း အကူအညီခေါ်ရဆဲပဲ။ သူ့ရဲ့အကူ
အညီနဲ့ ဒီကျွဲကို ကျည်နှစ်တောင်နဲ့ ပွဲသိမ်းပေးခဲ့ရတယ်လို့
သိရပါတယ်။ အမှန်က ကျွဲနှင့်နွား မတူတာက အမှန်ပါပဲ။

နွားသည် ဘာဖြစ်ဖြစ် အေးချမ်းစွာနေ၏။ ကျွဲကား
ထိုသို့မဟုတ်။ ပြန်လည်တုံ့ပြန်နိုင်သော စိတ်မျိုးရှိ၏။ သတ္တိ
ရှိ၏။ ငွှဲရှိ၏။

“ဇော်ဝမ်းဆိုတဲ့ ကျွဲဇာတ်လမ်းဟာ မပြတ်သေးဘူး
ဆရာရေ။ သေသွားတဲ့ ဇော်ဝမ်းရဲ့ ကျွဲခေါင်းက ကျွဲချိုတွေက
ကော့ကော့ပျံပျံ လှလှပပရှိတော့ ကျွဲနဲ့မတူအိမ်ရှေ့က
ညောင်ပင်မှာ ချိတ်ထားမိတယ်။ ဒီချိတ်ထားတဲ့ ညောင်ပင်
မှာ ခွေးတွေက ညညဆို ဟောင်လိုက်တာ အလွန်ပဲ ဆရာ။
ကျွဲခေါင်းအနီးအပါး ဖြတ်သွားကြသူတိုင်း ကြက်သီးတဖြန်း
ဖြန်းထဆဲပဲ။ ဒါနဲ့ တစ်နေ့မှာ မိန်းမငယ်တစ်ယောက် အမဲ
သားအစိမ်းနဲ့ ကျွဲခေါင်းချိတ်ထားတဲ့ ရှေ့က ဖြတ်အပြန်မှာ
ပါလာတဲ့အမဲသားကို ဝင်လှဆဲပဲ။ လှတဲ့အရာ၊ လှတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
လည်း မမြင်ရတော့ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် လှကြရင်းနဲ့
အိမ်နားရောက်တော့ မိန်းမငယ်လက်ထဲ အမဲသားပြန်ရတော့
အိမ်ထဲဝင်ခဲ့ရတာကလည်း အဖြစ်အပျက် အမှန်ပါ။

ဆရာရေ... ဒီအကြောင်းတွေက ကျွန်မတို့ သုံးခွ
မြို့မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာပါ။ ခုနစ်က ၁၅၆၄-၁၉၆၅ ခုနစ်ကျော်
ကျော် လ . အ . က ခေတ်လောက်ဆိုတာ မှတ်မိနေပါတယ်။
နောက်ပိုင်းကျတော့ ဒီကျွဲခေါင်းကြီးကို သေသွားရှာတဲ့ မိန်းမ
တစ်ယောက်ရဲ့ သင်္ချိုင်းမှာ သွားမြှုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့
ဆိုတော့ ကျွဲကျောင်းသားဇော်မိုးက လက်ဆော့ပြီး သေသူရဲ့
ပန်းဆိုင်ကို ဇော်ဝမ်းဆိုတဲ့ ကျွဲကလေးကို စွပ်ပေးလိုက်တဲ့
အချိန်က ဒီပြဿနာစခဲ့တာပါ။ ဒီကျွဲကလည်း အမိနဲ့နဲ့ ကင်းခဲ့
ရသလို ဗိုက်ခွဲမွေးခဲ့တာဆိုတော့ တိရစ္ဆာန်ကလည်းဖြစ်၊ အမိ
မေတ္တာနဲ့ ကင်းခဲ့ရပြီး အပမိုခဲ့တာ ဆရာရေ။ ရွာလုံးကျွတ်

ပျက်မတတ်နီးပါး ကြုံခဲ့ရတာပါ ဆရာ”
စာရေးသူရလိုက်တဲ့ သင်ခန်းစာက အမိနို့ရည်နဲ့
ကင်းခဲ့ရတဲ့ ကျွဲပေါက်ကလေးဇော်ဝမ်း။ အနောက်အပြောင်
သန်တဲ့ ကျွဲကျောင်းသမား အောင်မင်းစိန်တို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်
တစ်ရပ်က တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခ၊ သုက္ခကြုံခဲ့ရတာ မလုပ်သင့်တဲ့
အလုပ်ကို လုပ်မိလို့ပါပဲ။

နောက်အကြောင်းအရာတစ်ရပ်က စာရေးသူကိုယ်
တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပါ။ နေရာက ပုဂ္ဂန်
တောင်မြို့နယ်၊ အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်က ရေကျော်ဈေးအတွင်း
မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။ ထိုစဉ်က ရေကျော်ဈေးအတွင်း
အပြင်ဘက် ကွက်လပ်တွေမှာ ဈေးသွားကြိုဖို့ အိပ်ကြတဲ့
အထဲမှာ ဦးသန်း(ပန်းချာတိတ်)နဲ့ ဇနီးဒေါ်တင်ရီ၊ ဦးဘိုအေး
ဒေါ်ငွေရင်တို့ မိသားစုနဲ့ စာရေးသူက မယ်ဒိုလင်တီးရင်းနဲ့
တစ်ခါတစ်ရံ မိခင်ဖြစ်သူ၏ ဈေးဆိုင်မှာ အိပ်ဖူးပါတယ်။

စာရေးသူပြောပြချင်တာက ဦးဘိုအေး မိသားစု
အကြောင်းပါ။ သူက ပုသိမ်သား၊ ပုသိမ်ဇာတ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသား
ကြီး ဦးရွှေဘရဲ့ ညီအရင်း၊ ညီအငယ်ဆုံးပါ။ သူက ရေကျော်
ဈေးမှာ ဝက်သားရောင်းပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပုဂ္ဂန်တောင်
ခြံကြီးထဲက မဖြူ(CS)ကတော့ တစ်နေ့တစ်ပိုင်း သောက်သုံး
နေကြပါ။ နေ့တစ်နေ့မှာ ကိုယန်းကီးဆိုင်ကာ ခေါက်ဆွဲထုပ်
ကို ဇနီးဒေါ်ငွေရင်နဲ့ သားသမီးတွေစားဖို့ ဝယ်လာခဲ့ပါတယ်။
ခေါက်ဆွဲ၊ ဝယ်ပြီးပြန်လာတဲ့လမ်းက ကလေးကစားကွင်း
ပန်းခြံဘေးက ဆရာမောင်ဆေးနီမူန့်၊ E.S.B ရုံးဘေးက
မီးရထားသံလမ်းက ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီရုံးဘေးမှာက အထင်
ကရ ထန်းပင်ကြီးကလည်း ဟီးထလိုပေ။ ညဉ့်ဘက်ဆိုရင်
တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ အသံတွေနဲ့ ထန်းပင်အရိပ်ကြီးက ညဉ့်
အမှောင်နဲ့ဆိုတော့ ထိတ်လန့်စရာကောင်းလှပါတယ်။

ဦးဘိုအေးက ဝယ်လာတဲ့ ခေါက်ဆွဲကိုစားဖို့ကလေး
တွေနဲ့ ဇနီးသည်ကိုခေါ်ပြီး ကျွေးဖို့ပြင်တဲ့အခါ ဇနီးဒေါ်ငွေရင်က
သူတစ်ဦးတည်းစားဖယ်ဆိုပြီး ခေါက်ဆွဲထုပ်ကို အတင်းလုတာ
စာရေးသူက ထင်ထင်ရှားရှားမြင်လိုက်ရပါတယ်။ ရေနံဆီမီး
ခွက်အလင်းရောင်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်ငွေရင်ရဲ့ မျက်လုံး
အနံ့က သာမန်မဟုတ်တာ သေချာပါတယ်။ အသံကြီးက
လည်း -

“ဒီခေါက်ဆွဲကို ငါတစ်ယောက်တည်းစားမယ်၊ စားချင်
ဆို လိုက်လာတာ” လို့ ပြောလိုက်တဲ့အသံက ဒေါ်ငွေရင်ရဲ့
မူလအသံမဟုတ်တာ သေချာပါတယ်။ ထွက်လာတဲ့ ဇနီး
သည်ရဲ့ အသံကြောင့်ဦးဘိုအေးလည်း ကြောက်လန့်ပြီး အမူး
ပြေသွားဆိုပဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ဒီလိုအရေးကြုံတော့ ဈေး
ရေအိမ်ကြီးလမ်းမှာနေတာက ဒိဗ္ဗစက္ခုနိုင်ငံတော်အကြံပေး
အဘဦးကျော်နဲ့ သမီးခေါ်တင်တင်လှတို့ နေတာပါ။ အဘက
ဒီလိုပယောဂမီးနေတဲ့ ကပ်နေတဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှ အသေးအဖွဲ့
ဖီး ဦးဘိုအေးက အဘဦးကျော်ထံသွားပြီး အကူအညီတောင်း
တော့ အဘက -

“မောင်အေးမင်းဇနီးမှာ မီးရထားသံလမ်းဘေးက
ထန်းပင်က မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မင်းဝယ်လာတဲ့ ခေါက်
ဆွဲ စားချင်လို့ လိုက်လာတာ။ မင်းတို့ကျွေးလိုက်ပါ။ ပြီးတော့
ငါပေးလိုက်တဲ့ ရေမန်းလည်းတိုက်လိုက်” လို့ဆိုပြီး ရေမန်း
တိုက်လိုက်တဲ့အခါ မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ထန်းပင်ပေါ်
က ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ထန်းပင်ပေါ် ပြန်သွားဟန်တူပါရဲ့။ စာရေး
သူတို့လည်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ဘုရားစာ ဟိုတစ်
ဝက်၊ ဒီတစ်ဝက်နဲ့ လမ်းခွဲခဲ့ရပါတယ်။ ခေါက်ဆွဲထုပ်ကို
အထုပ်အတိုင်း ရေကျော်ဈေးအိမ်သာဘေးကို အထုပ်အတိုင်း
သွားပစ်ထားတာကို အတတ်ဆန်း။ အရဲစွန့်ပြီး သွားဖြေ
ကြည့်တော့ ခေါက်ဆွဲတွေက နတ္ထိဆိုတာ ငယ်စဉ်က မြင်
လိုက်ရပါတယ်။

နောက်ဖြစ်ရပ်တစ်ရပ်က ရေကျော်သန်ဇင်လမ်းက
အစ်ကိုလိုနေတဲ့ ဦးခင်မောင်ကြည်၊ ကျွန်တော်တို့က နတ်
ကျိုးနေလို့ ဦးထွန်းကြည်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ ထိုစဉ်က
အမှတ်(၈)ရပ်ကွက်ထဲက ဝါဝါဝင်းဆိုတဲ့ ရပ်ကွက်ကလည်း
အထင်ကရ။ ဒီဝါဝါဝင်းဆိုတာက ခရစ်ယာန်သင်္ချိုင်းထဲမှာ
ကျူးကျော်အိမ်တွေ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေကလည်း ဟီးထ
လို့ပေါ့။ ဒီဝါဝါဝင်းကွက်သစ်ကနေပြီး မီးရထားသံလမ်းတစ်
လျှောက်သွားရင် မီးရထားကုန်းကျော်တံတား(စတော့ဂိတ်
ကုန်းကျော်)အောက်က ဖြတ်သွားရင် အောင်ဆန်းဘောလုံး
ကွင်းဘက်ကို တန်းခနဲရောက်ပါတယ်။ ဦးထွန်းကြည်က
ဘောလုံးဝါသနာအိုးဆိုတော့ ဘောလုံးပွဲရှိတိုင်း ဒီစတော့ဂိတ်
ကုန်းအောက်က သွားနေကျပါ။ တစ်နေ့မှာ သူတို့ကို

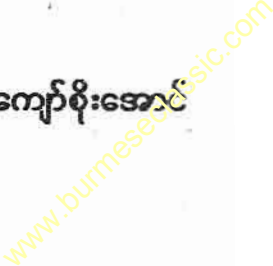
ကြောင်လျှာသီးလို အဖတ်ကြီးနဲ့ နောက်ကရိုက်လိုက်တာ
သတိမေ့နေဆိုပဲ။ သူမေ့နေတဲ့ သံလမ်းမှာ လွတ်လပ်ရေး
ကွက်သစ်ဘက်ကလာတဲ့ ကုန်တင်ရထားကလည်း အလာမှာ
ဆိုက်ကားသမားတစ်ယောက်က တွေ့လို့ ပွေ့ခိုပြီး အိမ်ကို
မေးမြန်းပို့ပေးခဲ့ရပါတယ်။

ဦးထွန်းကြည်အိမ်ရောက်တော့ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား
အတွင်းက ဆရာတော်တစ်ပါးကို ပင့်လျှောက်ပြီး အကျိုး
အကြောင်း မေးမြန်းတဲ့အခါ စတော့ဂိတ်ကုန်းအောက်က
မမြင်အပ်တဲ့ အမျိုးသမီးညီအစ်မနှစ်ယောက်က ဦးထွန်းကြည်
ရဲ့လိပ်ပြာလှလို့ လုပ်လိုက်တာတဲ့ သေကံမရောက်လို့ဆိုကာ
နောက်မှ သိရပါတယ်။ နောက်တစ်ယောက်ကလည်း ကိုဇွန်း
ကြည်ဆိုတဲ့ နာမည်တူပါသူက ရေကျော်ဈေးထိပ်က (ယခင်
ပန်းသည်ကောင်မလေးကို နောက်ပြောင်ပြီး စလိုက်ထေး
ကောင်မလေးက ရေခဲခြစ်ကျွေးလိုက်တာတွေရပါတယ်။
ကောင်မလေးက ဝမ်းတွင်းကပါလာတဲ့ ပညာတတ်ဆိုပဲ။
ဒီကိုထွန်းကြည်တစ်ယောက် ညဉ့်ဘက်မှာ ငိုလိုက်၊ ရယ်လိုက်
ဆိုတော့ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားက ဆရာတော်ပင့်ပြီး ကုသပေးခဲ့
ရပါတယ်။ ထူးခြားတာက အာဠာဝက နတ်ဘီလူးအကူအညီ
နဲ့ ဆေးဝါးကုသပေးလို့ “အာဠာဝက ထွန်းကြည်”ဆိုပြီး
သေတဲ့အထိ နာမည်ရသွားခဲ့တာ အမှတ်ရနေပါသေးတယ်။

ဪ...ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်
ဖြစ်စေ မလုပ်သင့်၊ မလုပ်အပ်သည်ကို မလုပ်မိရန် အလွန်
အရေးကြီးလှပါတယ်။ မယုံလျှင် ဒီအတိုင်းနေပါ။ မစော်ကား
မိစေရန် အထူးသတိချပ်သင့်ပါသည်။ ရှိတော့ရှိပါတယ်။
မကြုံလို့ မယုံဖူးဆိုရင် စာရေးသူစောဒကမတက်လို့ပါ။
မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်နှစ်ရပ်များစွာ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲကြပါ
စေဟူသော မေတ္တာပို့ဆုတောင်းက ထိုပုဂ္ဂိုလ်များရှိနေကြောင်း
အထောက်အထားအမှန်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

လူအချင်းချင်းပင် စော်ကားမှုပြုလျှင် ဒေါသမာန်ထ
တတ်ပါတယ်။ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာလည်း
အကြောင်းအထွေထွေ ရှိနေကြမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့
သည်။

ရေကျော်စိုးအောင်

ဆေးဖက်ဝင်အပင်များနှင့်

ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့၏

သိပ္ပံပညာသဘော

အောင်ကြည်ညွန့်(တက္ကသိုလ်)

လူသားတို့သည် ဆေးဖက်ဝင် အပင်များနှင့် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များကို နှစ်ပေါင်းထောင်နှင့်ချီ၍ သုံးခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် ဆေးဖက်ဝင် အပင်များမှာ ရွက်စိမ်းပင်များ၊ သို့မဟုတ် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များပင် ဖြစ်သည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များမှာမူ အပင်နှင့် သစ်ပင်အပင်အပိုင်းများ ဖြစ်သည်။ ဥပမာ 'သစ်ကြမ်းပိုး' မှာ သစ်ကြားပိုးပင်၏ အခေါက်မှ ရရှိသည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင် 'ချင်း' မှာ ချင်းပင်၏ အပင်အပိုင်း ဖြစ်သည်။ 'ချင်း' မှာ မြေအောက်တွင် ပေါက်ရောက်သည်။

အချို့သော ဆေးဖက်ဝင်အပင်များနှင့် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့မှာ သူတို့

၏ အရသာကြောင့် အစားတန်လှသည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့သည် အစားအစာများကို ပိုမိုအရသာ ထူးခြားစွာစေသည်။ အချို့ကို အနံ့အတွက် ရွေးချယ်ကြသည်။ အများစုမှာမူ ကျန်းမာရေးအကြောင်းကြောင်းကြောင့် ရိုးရာဓလေ့အနေဖြင့် စားသုံးကြသည်။

အချို့သော ဆေးဖက်ဝင်အပင်များနှင့် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့သည် ခေတ်မီဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးတွင် အရေးပါ၍ အသုံးဝင်လှသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အမေရိကန်သုတေသနပညာရှင်များက ငရုတ်သီးအနီတောင့်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအလေးချိန်လျော့ချရာတွင် အသုံးဝင်သည်ဟု တင်ပြထားသည်။ အချို့ကမူ

သူတို့၏ ဟင်းလျာများတွင် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များကို မထည့်ကြပါ။

ငရုတ်ကောင်း၏ အကျိုးအာနိသင်ကို Perdue တက္ကသိုလ်မှ သုတေသနပညာရှင်များက Physiology Behavior မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ငရုတ်ကောင်းကြောင့် အစားအစာစားသုံးမှုကို ပြောင်းလဲစေကြောင်း၊ ငရုတ်ကောင်းကို စားသုံးခြင်းကြောင့် အစားအစာစားသုံးလိုမှုကို နည်းပါးသွားကြောင်း တွေ့ရှိကြောင်း တင်ပြထားသည်။ အဆာခံနိုင်သည်။ ကယ်လိုရီများကို လောင်ကျွမ်းစေနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

သုတေသနတစ်ခုတွင် လူပေါင်း ၂၅ ယောက်ကို သုတေသနပြုရာ သု

ဆောက်သည် ငရုတ်သီးများသည် အစပ်
ဆင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြပြီး ၁၂
ဆောက်ကမူ ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းမရှိဟု
ဆိုသည်။ သို့သော် ငရုတ်ကောင်းနှင့်
အစပ်စားသုံးသူများသည် အစားအစာ
စားချင်သည့်စိတ် လျော့နည်းသွားကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။

ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင် တစ်မျိုး
ဖြစ်သည့် နနွင်းသည် အပူပိုင်းဒေသတွင်
တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် အိန္ဒိယတွင်
အတွေ့များသည်။ နနွင်းသုတေသနမှာ
အချိန်ကြာမြင့်လှပြီ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆေး
ဖက်ဝင်ကြောင်း သိရှိခဲ့ကြသည်။ သိပ္ပံ
ဗညာရှင်တို့ နနွင်းအတွက် ဆေးဖက်ဝင်
ပုံကို နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် လေ့လာခဲ့
ကြသည်။

ဥပမာအားဖြင့် စင်ကာပူမှ သုတေ
သနပညာရှင်များက နနွင်းသည် Anti-
oxidant ဓာတ်များကြောင့် တွေ့ရှိရသည်
ဟု တင်ပြထားသည့် Antinflammation
အရည်အသွေးရှိကြောင်းကိုလည်း
တွေ့ရှိရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဖော်ပြပါ
ဓာတ်သတ္တိများသည် ကိုယ်ခန္ဓာတစ်သျှူး
များ ပျက်စီးမှုနှင့် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်
မှုများကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့် သတ္တိ
ရှိကြောင်း သိရသည်။ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံ
ကြောကိုလည်း အားကောင်းစေသည်ဟု
ဆိုပါသည်။ အဆိုပါ ဓာတ်သတ္တိကြောင့်
အာရှသက်ကြီးရွယ်အိုများ အတွင်း စိတ်
ပိုင်းဆိုင်ရာသုတေသနကို နနွင်းမှ ဆေး
ဝါးထုတ်လုပ်၍ စမ်းသပ်နေကြောင်း သိရှိ
ရပါသည်။ ထို့ပြင် စားသုံးသော ဟင်းလျာ
များတွင်လည်း နနွင်းပိုမိုထည့်သွင်း ချက်
ပြုတ်ခြင်းဖြင့်လည်း စမ်းသပ်မှုများ ပြုလုပ်
သည်။

စမ်းသပ်သော သက်ကြီးများမှာ
အသက် ၆၀ မှ ၉၃ နှစ်အတွင်းရှိပြီး
သတိလက်မလွတ်သော ပုံမှန်အခြေ

အနေရှိ သက်ကြီးများ ဖြစ်သည်။ ဤ
သုတေသနကို Mayo Clinic က ဦးစီး၍
ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကျော် သုတေ
သနတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤဌာနသည်
ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်နှင့် ဆေးဖက်ဝင်
အပင်များ၏ အသုံးဝင်မှု သုတေသနကို
နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကျန်းမာ
ရေးအထောက်အကူပြုကြောင်း တင်ပြနိုင်
ခဲ့သည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်သည်
ဆားအငန်ဓာတ်ကို လျော့ချစေနိုင်သော
သတ္တိရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သွေးတိုးရောဂါ
များကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

အချို့သော အပင်များမှ ထွက်ရှိ
သည့် ဓာတုအာနိသင်မှာ antioxidant
ဓာတ် မြင့်မားကြောင်း သုတေသနပညာ
ရှင်များက ပြောသည်။ နနွင်း၏ အာနိ
သင်မှာလည်း 'အင်တီအောက်ဆီးဒင့်'
ရရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သစ်ကြမ်းပိုး
ခေါက်၊ ချင်းတက်၊ စပုံစပါး၊ လေးညှင်း၊
ဖာလာ၊ ကရဝေးရွက်၊ ပျင်းတော်သိမ်ရွက်

PAHS ဓာတ်မှာ
အသားကို ပီးနှင့်ကင်သောအခါ
အသားမှထွက်သော အဆီနှင့်
မီးသွေးမီးတို့
တွေ့ထိဓာတ်ပြုရာမှ
ထွက်လာသောဓာတ်ဖြစ်သည်။
တိရစ္ဆာန်အဆီများ
မီးသွေးမီးပေါကျသဖြင့်
မီးတောက်ပိုကြီးလာသည်။
PAHS သည် အသားပေါ်မှ
ထွက်သွားသည်။

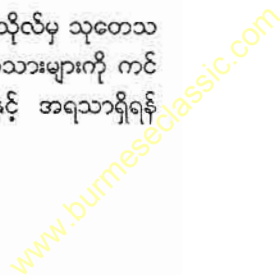
စသည်တို့သည်လည်း အင်တီအောက်
ဆီးဒင့်ဓာတ်ရှိကြောင်း တင်ပြထားသည်။

သုတေသနပညာရှင်တို့က အင်တီ
အောက်ဆီးဒင့်ပါသော ကြက်သွန်ဖြူ
ဆေးဖက်ဝင် ပန်းပြာမျိုး၊ နနွင်း စသည်
တို့သည် ကင်ဆာရောဂါကိုပင် တိုက်
ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။
အထောက်အထားများအရ သစ်ကြမ်းပိုး
နှင့် နနွင်းတို့သည်လည်း ဆီးချိုရောဂါ
ဖြစ်စေနိုင်သည့် ဆီးအတွင်း သကြား
ဓာတ်ကို ထိန်းပေးနိုင်သည်။

ဟင်းလင်းပြင်တွင် မီးပြင်းပြင်းနှင့်
အသားဟင်းချက်တတ်သော ဓလေ့
အမေရိကန်တို့တွင် ရှိသည်။ သို့သော်
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကင်ဆာဌာန
က သတိပေးထားသည်မှာ HCAS ရောဂါ
ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ HCAS မှ တစ်
ဆင့် ကင်ဆာဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

သုတေသနပညာရှင်များက HCAS
ဓာတ်မှာ အသားစိမ်း ငါးစိမ်းများကို ကင်
ရာမှ ထွက်ရှိသောဓာတ်ဟု ဆိုပါသည်။
မီးသွေးမီးခိုး၊ ထင်းမီးခိုးများနှင့် ကင်သော
အသား ထိတွေ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရသည်
ဆိုသည်။ သို့သော် အသားများကို ဟင်း
ခတ်အမွှေးအကြိုင်များ သုတ်လိမ်း၍ ကင်
လျှင်မူ ယင်းဓာတ်ထွက်ပေါ်မှု နည်းပါး
သွားနိုင်သည်ဟု တင်ပြထားသည်။ ဟင်း
ခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့နှင့် ဝိုင်အရက်၊ ဆီ၊
သို့မဟုတ် ရှာလကာရည်များကို ရောသမ
မွှေ၍ အဆိုပါမွှေထားသော အဖတ်များ
ကို အသားများမကင်မီ သုတ်လိမ်းထား
ပြီးမှ ကင်လျှင်လည်း အဆိပ်ဓာတ်များ
လျော့နည်းကင်းစင်နိုင်သည့်ပြင် အသား
ငါးများကိုလည်း နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစေ
သည်။

ကင်းဆပ်တက္ကသိုလ်မှ သုတေသ
န ပညာရှင်များက အသားများကို ကင်
ရာတွင် ပိုမိုနူးညံ့ရန်နှင့် အရသာရှိရန်

ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်၊ အဆီ၊ ဝိုင်
နှင့် ရောထားသည့် အရည်ဖြင့်
သုတ်လိမ်းနှပ်ထားမှု တွေ့ရှိချက်ကို
၂၀၀၈ ခုနှစ်က သုတေသနစာတမ်းတစ်
စောင် ရှက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သုတေ
သနပညာရှင်တို့က အသားလွှာပါးပါးများ
ပေါ်တွင်လည်း အဆိုပါအရည် သုတ်
လိမ်း၍ ကင်ခြင်းဖြင့်လည်း စမ်းသပ်ခဲ့
သည်။

အသားကင်ရာတွင် မျက်နှာပြင်
တစ်ဖက်တစ်ချက်စီကို ငါးမိနစ်အချိန်ကြာ
အောင် အပူချိန်ဒီဂရီ ၂၀၀ စင်တီဂရိတ်
တွင် ကင်သည်။ အရက်၊ ဆီ၊ ဝိုင်၊
အမွှေးအကြိုင် ဖျော်ထားသော အရည်
ဖြင့် မသုတ်လိမ်းသည့် အသားများကို
လည်း အထက်ဖော်ပြပါ အပူချိန်ဒီဂရီ
အတိုင်း ကင်သည်။

အရက်၊ ဆီ၊ ဝိုင်၊ အမွှေးအကြိုင်
မွှေးထားသော အရည်ဖြင့် သုတ်လိမ်းပြီး
ကင်သော အသားကင်က HCAS ဓာတ်
၈၈ ရာခိုင်နှုန်းမျှ လျော့ချနိုင်ကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။

အသားငါးကို အပူချိန်ပြင်းပြင်း
ကင်လျှင် မလိုအပ်သောဓာတ် PAHS
များ ပြင်းထန်လာနိုင်သည်။ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု ရောဂါကာကွယ်ရေးနှင့်
ထိန်းချုပ်ရေး ဗဟိုဌာနက ပြောသည်မှာ
ဤဓာတ်များသည် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်
နိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ PAHS ဓာတ်မှာ
အသားကို မီးနှင့်ကင်သောအခါ အသား
မှထွက်သော အဆီနှင့် မီးသွေးမီးတို့ တွေ့
ဆုံဓာတ်ပြုရာမှ ထွက်လာသော ဓာတ်
ဖြစ်သည်။ ကိစ္စဇာန်အဆီများ မီးသွေးမီး
ပေါ်ကုန်သဖြင့် မီးတောက်ပိုကြီးလာသည်။
PAHS သည် အသားပေါ်မှ ထွက်သွား
သည်။

Purdue တက္ကသိုလ်မှ ကျွမ်းကျင်
သူ ပညာရှင်များက ဤကိစ္စအတွက်

အကြံပြုထားပါသည်။ အသားကင်စင်
ပေါ်တွင်တင်၍ ကင်သောအခါတွင် အသား
များ၏ အရေခွံကို မဆုတ်ရန်ပင် ဖြစ်
သည်။ ထို့ပြင် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်၊
ဝိုင်အရက်၊ သို့မဟုတ် ရှာလကာရည်တို့
ဖြင့် ရောသမမွှေးထားသော အရည်ဖြင့်
မိမိကင်မည့် အသားပေါ်သို့ သုတ်လိမ်း
ပေးရန် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သုတ်လိမ်းပြီး
မှ အသားကို ကင်ရန်ဖြစ်သည်။

ဆေးဖက်ဝင် အပင်များနှင့် ဟင်း
ခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့ကို သုံးခြင်းမှာ မလို
အပ်သော ဓာတ်တို့ကို လျော့ပါးသွားစေ
ရန် သုံးခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိချက်ပြုတ်သော
ဟင်းခတ်အရသာကို ပိုမိုကောင်းမွန်ရန်
အတွက်သာဖြစ်သည်။ အချို့သော ဟင်း
ခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့သည် ဗက်တီးရီး
ယားကို ပျက်စီးစေနိုင်သည်။ ဟင်းခတ်
အမွှေးအကြိုင်တို့ကို ကာလကြာရှည်စွာ
ဖြင့် အစားအသောက်များတွင် လုံခြုံစိတ်
ချစွာ စားသုံးရန် အသုံးပြုလာခဲ့ကြသည်။
ဟိုးရှေးအခါကဆိုလျှင် ဟင်းခတ်အမွှေး
အကြိုင်တို့ကို လူသေအလောင်းများ
မပုပ်မသိုးစေရန်၊ ကြာရှည်ခံရန်ကိုပင်
အသုံးပြုခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

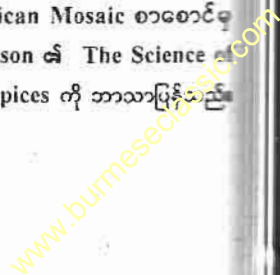
ဆေးဖက်ဝင်အပင်များနှင့် ဟင်း
ခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့ကို နိုင်ငံအများ
အပြား၌ စိုက်ပျိုးကြပါသည်။ ဥပမာ
အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ 'မော်လူကာကျွန်း'
သည် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များကြောင့်
နာမည်ကြီးပါသည်။ လေးညှင်းပွင့်၊
ဇာတ်ပွိုလ်သီး၊ တင်းပုတ်၊ ကျိုင်းတော်
စသည်တို့ အကြီးအကျယ် ထွက်ရှိသည်။
ဗနီလာအနံ့ဆိုသည်မှာ သစ်ခွပန်းတစ်မျိုး
မှထွက်လာသော အနံ့ဖြစ်သည်။ ထိုသစ်ခွပန်း
မှာ တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ပေါက်
ရောက်သည်။ အခြားစိုစွတ်ပူနွေးသော
ရာသီဥတုရှိသည့် ဒေသများတွင်လည်း
ပေါက်ရောက်သည်။

ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တို့သည်
ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာပင် သြဇာရှိခဲ့ပါသည်။ ရှေး
ခေတ် ကုန်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းမှာ
ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်နှင့် ပိုးထည်များ
သယ်ယူပို့ဆောင်သော ရေလမ်းခရီးဖြစ်
သည်။ မြေထဲပင်လယ်ဒေသသို့ သွား
ရောက်ခဲ့သည်မှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း
၆၀၀၀ ကျော်ကပင် ဖြစ်သည်။ ဥရောပ
တိုက်မှ Goth လူမျိုးများသည် ရိုမန်တပ်
များကို နှိမ်နင်းပြီး စစ်ပွဲများအောင်နိုင်
ခဲ့သည်မှာ ၁၆ ရာစုနှစ်များကပင် ဖြစ်ခဲ့
သည်။ တိုက်ပွဲများ ပြီးဆုံးသောအခါ
Goth လူမျိုးခေါင်းဆောင်က ရွှေအလေး
ချိန်ပေါင် ၅၀၀၀ နှင့် ငရုတ်ကောင်းပေါင်
၃၀၀၀ ကျော်ကို ယူဆောင်ခဲ့သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ
'မာကိုပိုလို' နှင့် 'ခရစ္စတိုဗာကိုလံဘတ်'
တို့က နယ်သစ်ပယ်သစ်များ ရှာဖွေတွေ့
ရှိခဲ့သည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များ
ထွက်ရှိရာ အာရှဒေသ ဖြစ်သည်။ ထို
ဒေသများနှင့် ကုန်သွယ်မှု တိုးချဲ့ခဲ့သည်။
အီတလီနိုင်ငံမှ ကိုနီအာနှင့် ဗင်းနစ်မြို့များ
မှာ နာမည်ကြီးသည်။ အင်အားကြီးသည်။
စည်ကားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင် ရောင်းဝယ်
ဖောက်ကားရာ ဗဟိုဒေသဖြစ်ခဲ့သည်။
အမျိုးသားစီးပွားရေးအတွက် ဤကုန်
သွယ်မှုသည် အရေးပါသည်။ အုပ်ချုပ်
သူတို့သည် စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားရာ ဒေသ
များတွင် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်များကို
ထိန်းချုပ်ကြသည်။

အောင်ကြည်ညွန့် (တက္ကသိုလ်)

American Mosaic စာစောင်မှ
Jeryllyn Watson ၏ The Science of
Herbs and Spices ကို ဘာသာပြန်သည်။

သာသနာကိုးကွယ်နည်း

■ ဝေလင်း(ရောဝတီ)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် မြတ်ဗုဒ္ဓအဆုံး အမဟု ခေါ်အပ်သော သာသနာတော်ကို အထူးသက်ဝင် ယုံကြည်ပြီး ကိုးကွယ်ကြလေသည်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို အပြုအထုံးထိပ်ပန်ဆင်ကြသည်။ ထိုသို့ သာသနာ တော်ကို ကိုးကွယ်ကြသူတို့တွင် အမျိုးသမီးများက ပို၍များ ကြလေသည်။ သာဓကပြရလျှင် ဘာသာရေးတရားပွဲနှင့် ဓမ္မရိပ်သာများကို ညွှန်ပြရပေမည်။ ငာရားပွဲတစ်ခုကိုကြည့် လျှင် အမျိုးသမီးများကသာ များကြ၏။ အမျိုးသားများမူ သုံးပုံတစ်ပုံမျှပင် မရှိကြချေ။ တရားစခန်းပွဲ ဓမ္မရိပ်သာများမှာ ဆိုလျှင်လည်း အမျိုးသမီးတို့ပင် များစွာတရားထိုင်၊ တရား

အားထုတ်ကြသည်ကို တရုသူတို့ မျက်မြင်တွေ့နေကြရ ပေမည်။

စာရေးသူသည် ဓမ္မရိပ်သာများကို ဆောင်းနွေကာလ တို့၌ လှည့်လည်ကြရောက်ပြီး တရားဟော၊ တရားပြနေသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ တစ်ခုချင်း တရားပွဲ၌ ယောဂီဦးရေ တစ်ရာ သုံးဆယ်ရှိ၏။ ထိုတွင် အမျိုးသားဟောဂီမှာ ငါးယောက်သာ ရှိသည်ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူး၏။ စာရေးသူဆိုချင်သည် က သာသနာတော်တွင် အနီးကပ်ကိုးကွယ်သူတို့မှာ အမျိုး သမီးများပင် ဖြစ်လေသည်။ သာသနာကိုးကွယ်သူ အမျိုးသမီး တို့ အထူးသတိထားစရာမှာ မိမိကြည်ညိုသဖြင့် ကိုးကွယ်

နေသော “သာသနာ”ကို မိမိကြောင့် မပျက်စီးဖို့ပင် ဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က ရောဂတ်တိုင်းအတွင်း ကျေးလက် ရွာလေးတစ်ရွာတွင် ရွာဦးကျောင်းမှာ ကိုးကွယ်ထားသည့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်တစ်ပါး ရှိပါသည် (အမည်မဖော်လို ပါ) ထိုဆရာတော်သည် သက်တော်အားဖြင့် လေးဆယ် ကျော်၊ ငါးဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်သာ ရှိသေး၏။ အသံကလည်း ကောင်း၊ အဟောအပြောကလည်းကောင်း၊ ရုပ်ရည်မှာလည်း အသင့်အတင့်ရှိသဖြင့် ကြည်ညိုသူ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ တို့ များကြလေသည်။

ထိုဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများတို့တွင် ထူးခြားသူက တော့ အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ဝန်းကျင်ရှိ အသားဖြူဖြူ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် တောင့်တောင့်၊ အရပ်စကားနှင့် ပြော ရလျှင် လုံးကြီးပေါက်လှဟု ခေါ်ရပေမည်။ ၎င်းအမျိုးသမီး သည် ဆရာတော်ကို ကြည်ညိုသဖြင့် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရန် မကြာမကြာ ကျောင်းသို့ရောက်ရှိ လေ၏။ ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကိုလည်း အနီးကပ် ပြုစုပေး၏။ မကြာပါခေ။ ကျောင်းထိုင်ဆရာကော်နှင့် ထိုအမျိုး သမီးတို့သည် အတွေ့အမြင်၊ အထိအတွေ့များကြသဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သံယောဇဉ်ငြိတွယ်ပြီး လက်ထပ်ယူသွား ကြပါသည်။

အထက်ပါဖြစ်ရပ်လေးကို ကြည့်ပြီး စာရေးသူ၏ ရင်ထဲတွင် ငယ်စဉ်ကာလက ဖတ်ခဲ့၊ မှတ်ခဲ့ဖူးသော ကဗျာ လေးတစ်ပုဒ်ကို သတိရလိုက်မိပါသည်။

ချဉ်သီးနှင့်ဆား အတူထား
ချဉ်သီးဆားကြောင့်ပျက်
မနှင့်ဘုန်းကြီး အနေနီး
ဘုန်းကြီး မကြောင့်ပျက်
ဟူသော ကဗျာလေးပင် ဖြစ်၏။

မနှင့်ဘုန်းကြီး ဆိုတာဟာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနေ မနီးသင့်ပါ။ အနေနီးသည်နှင့်အမျှ သံယောဇဉ်ဆိုသောကြီး မှာ “အိုးချင်းထားတော့ အိုးချင်းငြိ” ဆိုသကဲ့သို့ ငြိတွယ်ဖို့ရန် မခက်ခဲတော့ပေ။

အထက်ပါ သာဓကကလေးတွင် အမျိုးသမီးတို့သည် ရဟန်းသံဃာတော်များ၏ အနားကို ဆည်းကပ်သည်မှာ အစ

ပထမမှာတော့ ကြည်ညိုမှုသဒ္ဓါ အရင်းခံ၍ ဆည်းကပ်ခြင်း ပင်ဖြစ်သ်။ သို့သော် အနေနီး၍ အတွေ့အမြင် များလာသော အခါမှာမူ သဒ္ဓါမပင် တဏှာဘက်သို့ ယိုင်သွားခြင်းဖြစ်တတ် လေသည်။ ပြဆိုခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှာလည်း “သဒ္ဓါလွန်လေ တဏှာကျွန်”ဟု ဆိုသလို တဏှာ၏ ကျွန်သပေါက်အဖြစ် သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သာသနာတော်ကို ကိုးကွယ်သည့်အခါ “သဒ္ဓါနှင့် ပညာ” ညီဖို့လိုအပ်ပါသည်။ သဒ္ဓါလွန်လျှင် ပညာမှာ နောက်ဆုတ်တတ်၏ဟု ဖြတ်ဟောကြားသော ဒေသနာတော်အရ သဒ္ဓါလွန်ကဲ့လာသူ ဤအရာဟာ သင့်/မသင့်၊ ကောင်း/မကောင်း၊ ဟုတ်/မဟုတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ သိတတ်သောအသိဉာဏ် ကင်း လေသည်။

ပစ္စန်းဒေသနာတော် ဥပနိဿယပစ္စည်းတွင်လည်း သဒ္ဓါကို အဖို့ပြု၍ ရာဂတရားများ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သည့် အခါမှာဖြစ်စေ၊ တရားဘာဝနာများ အားထုတ်သည့်အခါ၌ စေ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ ညီဖို့ အထူးလိုအပ်၏။ ဤသည်မှာ သာသနာတော် ကိုးကွယ်ကြသော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး သတိထားသင့်သော အချက်တစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ တစ် သာသနာတော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသည့်အခါ ရုပ်ပွဲကြည့်သကဲ့သို့ ကိုးကွယ်ကြရပါမည်။

ရှေးအခါ၌ ဘုရားပွဲ၊ ကျောင်းပွဲ၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ရုပ်သေးပွဲများ ထည့်သွင်း၍ ဖျော်ဖြေလေ့ရှိကြပါသည်။ ယနေ့ခေတ်မှာမူ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ တိုးတက်လာသောကြောင့် ထိုပွဲသဘင်များပင် တစ်နေ့တခြား ပျောက်ကွယ် ဖြစ်နေလေတော့၏။ အချို့သော ဒေသများ၌ အနည်း ဖျော်ဖြေမှုရှိနေကြသေး၏။ လုံးလုံးမပျောက်ကွယ်သေးသော စာရှုသူများ ရုပ်သေးပွဲကို တချို့တလေ ကြည့်ဖူးကြပါ မည်။ ရုပ်သေးပွဲဆိုသည်မှာ အရပ်တစ်ခုကို လူက ပေး မမြင်လောက်သော အကာအကွယ်မှာနေ၍ ကြိုးကလေး ကို စည်းချက်ဝါးချက်နှင့် ဆိုသံပြောသံ ညီအောင်ဆို ကြိုးကလေးကို ပြသဖျော်ဖြေနေသော ပွဲသဘင် ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းရုပ်သေးပွဲကို ကြည့်ရှုကြသေး၊ ပရိသတ်

တတ်စင်၏ ရှေ့သို့သွား၍ အနီးကပ်ကြည့်ရှုလျှင် အရပ်၌ ဆွဲထားသော ကြိုးတို့ကို မြင်နေရသဖြင့် ကြည့်ရှု၍ မကောင်းနိုင်ပေ။ တတ်ရုံ၏နောက်ဆုံး အဝေးကကြည့်မြင်ဆိုလျှင်လည်း ကျကျနန မမြင်ရှုလေသောကြောင့် ကြည့်ရှု၍ မကောင်းနိုင်ပေ။ မနီးမဝေးသောနေရာ၌နေ၍ ကြည့်မည်ဆိုပါလျှင် ကကြိုးကဟန် ပြကွက်၊ ကကွက်တို့ကို လှလှပပ တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် ရှုမငြီးနိုင်လောက်အောင်ပင် မျက်စိပသာဒတွင် ကြည့်ရှု၍ကောင်းပါလိမ့်မည်။

ထိုအတူ သာသနာတော်ကို ကြည့်ညို၍ မှီခိုဆည်းတမ်း ကိုးကွယ်ကြသော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများမှာလည်း အနီးကပ်ကိုးကွယ်မည်ဆိုလျှင် ရုပ်သေးကြိုးရှုပ်သကဲ့သို့ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ကြီးဟာ ရှုပ်ထွေးလာတတ်ပါသည်။ “သံယောဇဉ်” ဆိုသည်မှာ အနှောင်အဖွဲ့ပင်ဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်ကို ကြိုးဖြင့်တုတ်၍ထားလျှင် လွယ်လွယ်နှင့် မလွတ်မြောက်နိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သံယောဇဉ်ကြိုး နှောင်ဖွဲ့ခြင်းခံရသူမှာ လွယ်လွယ်နှင့် မလွတ်မြောက်နိုင်ချေ။

တစ်ဖန် ရုပ်သေးပွဲကို အဝေးကကြည့်လျှင် မျက်စိပသာဒတွင် အမြင်အာရုံဟာ ဝိုးတဝါး သံကွဲမှုမရှိနိုင်သလို သာသနာတော်ဟူသော ရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု ဝေးကွာလျှင်လည်း သာသနာတွင်း အသိဉာဏ်များ၊ အဆုံးအမများ ကင်းကွာပြီး ဘေးကြီးလေးပါး သင့်ဇရာကိုင်နိုင်ပါသည်။ အဘယ်နည်းဆိုသော် . . .

- ၁။ ဝိနိပါတ်ဘေး - လားရာဂတိမမြဲသောဘေး။
- ၂။ နာနာသတ္တုဥလ္လာကနဘေး - ကိုးကွယ်မှုများသောဘေး။
- ၃။ ဒုစွရိတဘေး - ဒုစရိုက်ဘေး။
- ၄။ အပါယဘေး - အပါယ်လေးပါးကျရောဇာတ်မည်ဘေးတို့ ဖြစ်၏။

ထိုဘေးကြီးလေးပါးရှိသည်တို့တွင် ကိုးကွယ်မှုများသော ဘေးဟာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်း၏။ ကိုးကွယ်မှုများလျှင် အသိအမြင်၊ အကြံအစည်၊ အငစွမ်းအင်အစရှိသည်များလွဲလွဲလွဲလွဲ တတ်ပါသည်။ အတွေးအခေါ်၊ အကြံအစည်များ လွဲသည်နှင့်အမျှ အယူပါ လွဲချော်တတ်ကြလေ၏။ အယူများ၊ အမှတ်များ အသိများဖြစ်ခဲ့ပါမူ လားရာဂတိ မမြဲနိုင်တော့ပေ။

သစ်ပင်ပေါ်မှ ကြွေကျသော ရွက်ဝါလေးတစ်ခုသည် ကျရာနေရာ အတည်တကျ မရှိနိုင်သကဲ့သို့ ဒေဝ၊ မနုဿ၊ နိရယ၊ ပေတ၊ တိရစ္ဆာန်ဟူသော ဂတိငါးပါးမှာ အဘယ်ဂတိလားရမည်ကို ကိန်းသေမပြောနိုင်တော့ချေ။ အများအားဖြင့် အယူများ၊ အသိများသူတို့ဟာ ဒုဂ္ဂတိဟုခေါ်သော ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာတို့၌သာ အဖြစ်များကြလေသည်။

ကိုးကွယ်မှုများသောဘေးကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည့် သာဓကတစ်ခုကို ညွှန်ပြရလျှင် စာရှုသူတို့ အသိများသော အဇာတသတ်မင်းကို ပြဆိုရပေမည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဤဘဝ၌ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နိုင်ပါသော်လည်း အရှင်ဒေဝဒတ်ကို ကိုးကွယ်မှုများသောကြောင့် “ကုန်ရုံးတော့တစ်ခေါက်၊ လင်ရုံးတော့တစ်သက်၊ ဆရာများတော့ တစ်သံသရာ” ဆိုသကဲ့သို့ ခမည်းတော်ကို သတ်သည့် ကံကြီးထိုက်ခဲ့တာကြောင့် ဤဘဝမှာ သောတာပန်မဖြစ်ရရှာဘဲ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တွင် အောက်ဆုံးငရဲဖြစ်သည့် အဝီစိငရဲ၏ အခြံအရံဖြစ်သော ဥဿဒငရဲတွင် အနှစ်ခြောက်သောင်းမျှကာလကြာအောင် ခံစားနေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်ကို ကြည့်ညို၍ မှီခိုဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြသူတို့မှာ ရုပ်သေးကြည့်သကဲ့သို့ ရဟန်းသံဃာများနှင့် အနီးကပ်နေထိုင်မှုပြုလျှင် ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်လာနိုင်တာကြောင့် အနီးကပ်မနေသင့်ပါ။ သာသနာနှင့် အလွန်ဝေးပြန်လျှင်လည်း ဆရာများတို့နှင့်တွေ့ပြီး ဒုက္ခရောက်နိုင်သောကြောင့် ဝေးဝေးကြီးလည်း မနေသင့်ပါ။ အနာထပိဏ်ကျောင်းဒါယကာကြီးနှင့် ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးတို့ သာသနာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပြီး ရရှိအပ်သော ဘဝအမြတ်ရအောင် ကိုးကွယ်သွားကြသည်ကို နည်းယူလျက် မနီးမဝေးနေပြီး သာသနာပြုသင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရုပ်သေးကြည့်ရာ၊ နည်းပမာ၊ သာသနာပြုရမည်။ မနီးမဝေး၊ ဉာဏ်ချင့်တွေး၊ မနေကိုးကွယ်ကြရမည်။

စေလင်း(ရှေ့ဝတ်)

ငြိမ်းအေးချမ်းသာ

မြတ်နိုးဗွာန်သို့

ဂျယ်လီသိန်းမောင်(စိန်စိုက်ကယ်)

ဇနီးမော်ဆရာတော်ဘုရားသည် ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင်ကို အပိုင်ပိုင်သိ တော်မူသော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်၏ မိန့်တော်မူသည့် စကားများတွင် တရားနှင့် ကင်းလွတ်သည် မရှိပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း သုဓမ္မအဖွဲ့ဝင် ရှစ်ပါးသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီးများကပင်လျှင် ဇနီးမော်ဆရာတော်ဘုရားအား လေးစားကြည်ညိုကြလေသည်။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် လည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက ဗုဒ္ဓ၏ ကျမ်းဂန်များကို လေ့လာဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍ ဓမ္မရေးရာ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် သာသနာ့ဝါယကအဖြစ် ခံယူနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဇနီးမော်ဆရာတော်ဘုရားသည် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး ပင့်ဆောင်သဖြင့် ကြွရောက်၍ ဆွမ်းခံပွယ်ဘောစဉ်တို့ကို ဘုဉ်းပေးပြီး

နောက် ဆွမ်းတရားဟောတော်မူသည်။ တရားဟောပြီးသေးအခါ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ဇနီးမော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး -
“မှန်လှပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့ရဲ့ မြတ်စွာသခင် ဗုဒ္ဓရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်က တရားနာပရိသတ်များကို တရားရေအေး တိုက်ကျွေးတော်မူတဲ့အခါ အားလုံးကို ခြံ့နှံ့ပြီး ဟောပေမယ့် တရားရတုံးအခါ

တချို့ကတော့ သရဏဂုံ ပဉ္စသီမ္ဗု
လောက်သာ တရားကြံပြီး တချို့ကျ
တော့ သောတာပန်၊ တချို့က သကဒါ
ဂါမ်၊ တချို့က အနာဂါမ်၊ တချို့က
ရဟန္တာအဆင့် ဖြစ်ကြတယ်လို့ ကျမ်း
ဂန်မှာ ဆိုထားပါတယ် ဘုရား။”

“အင်း...ဟုတ်ပြီ ဒကာတော်။
ဆက်စမ်းပါဦး။”

“မုန်လှပါဘုရား။ တရားဟော
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း တစ်ပါးတည်း၊
တရားကလည်း တစ်ခုတည်း၊ ဟောတဲ့
နေရာကလည်း တစ်နေရာတည်း၊ တစ်
ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း ဟောပေ
မယ့် တရားရတဲ့နေရာအဆင့်ကျတော့
မတူဘဲ ကွဲပြားတာကို သတိပြုမိပါ
တယ် ဘုရား။ ဘာကြောင့်များ ဒီလို
မညီမျှမှုတွေ၊ ကွဲပြားမှုတွေ ဖြစ်ရတာ
လဲဘုရား။”

ဟု လျှောက်တင်လေသည်။
ထိုအခါ ဗန်းမော်ဆရာတော်
ဘုရားကြီးက မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး
အား အောက်ပါအတိုင်း မိန့်တော်မူ
လေသည်။

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ရာဇဋ္ဌာနိ
မင်းနေပြည်တော်တစ်ခုမှာ ငယ်စဉ်
တောင်ကျေး ကလေးဘဝကတည်းက
အတူနေထိုင်လာကြတဲ့ ငယ်သူငယ်
ချင်း နှစ်ယောက်ရှိသတဲ့။ သူတို့နှစ်ဦး
ဟာ အတူသွား၊ အတူလာ နေထိုင်ကြ
ပြီး အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်
ရောက်ကြတဲ့အခါ အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းအတွက် ရွာကထွက်လာကြပြီး
‘တက္ကသီလာ’ အမည်တွင်တဲ့ တက္ကသိုလ်
ပြည်၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးထံမှာ
ပညာသင်သွားကြသတဲ့။

ဆရာကြီးကလည်း အဲဒီတပည့်

နှစ်ယောက်ကို တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်
နေရာတည်းမှာပဲ ဗေဒင်ပညာသင်ရိုး
အားလုံးကို တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်
မြောက်အောင် သင်ကြားလာရာ လေး
နှစ်တာကာလတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာပါ
တော့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဆရာကြီး
ဟာ တပည့်နှစ်ဦးဟာ ပညာရည်တွေ
ပြည့်ဝပြီး သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွေ ကုန်
သွားသတဲ့။ တပည့်နှစ်ဦးမှာလည်း
ပညာတွေပြည့်စုံသွားတဲ့အတွက် မိမိ
တို့ရွာကို ပြန်လိုကြောင်း လျှောက်တင်
ကြသတဲ့။

အဲဒီအခါမှာ ဆရာကြီးက သူတို့
နှစ်ဦးကို ရွာသို့ ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။
ပြီးနောက် ဆရာကြီးက -

“လောကကြီးမှာ အတတ်ပညာ
နဲ့ စီးပွားရှာတာဟာ ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ
ဖြစ်တယ်။ အကယ်၍များ ပညာနဲ့
ပတ်သက်လို့ လိုအပ်တာရှိရင် ဆရာ
ကြီးထံ ပြန်လာကြ”

လို့ မှာလိုက်သတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးဟာ မိမိ
ဋ္ဌာနေမရောက်မီ လမ်းခုလတ်ရောက်
တော့ အိမ်တော်အိမ်မှာ ဝင်ရောက်အနား
ဖြေကြတယ်။ အိမ်ရှင်မိန်းကလေး
ကလည်း မေ့စရာဖြူစင်စွာနဲ့ ကျွေး
မွေးဧည့်ခံရှာတယ်။ ထမင်းစားပြီး
နောက် အိမ်ရှင်မိန်းကလေးဟာ သူငယ်
ချင်းနှစ်ဦး ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကိုပြန်
ကြမှာလဲလို့ မေးမြန်းကြည့်တော့ ဒီသာ
ပါမောက္ခဆရာကြီးရဲ့ တပည့် ဗေဒင်
ပညာရှင်တွေမှန်း သိသွားပါတယ်။
အိမ်ရှင်မိန်းကလေးမှာလည်း လင်
ယောက်ျားဖြစ်သူဟာ တစ်နယ်တစ်
ကျေးမှာ စီးပွားသွားရှာတာ ကြာပြီဖြစ်
သော်လည်း စာလည်းမလာ၊ လူကြုံ

လည်းမလာ၊ သတင်းလည်းမရ ဖြစ်နေ
တဲ့အတွက် ပုထုဇဉ်တို့၏ သဘာဝအရ
အရေးကြုံတော့ ဗေဒင်ဆရာပြေးယုံ
ဆိုသလို အားကိုးတကြီးနဲ့ သူ့ခင်ပွန်း
သည်အကြောင်း မေးမြန်းပါတော့တယ်။

အဲဒီလို မေးမြန်းစဉ်မှာပဲ မနီး
မဝေးမှာရှိတဲ့ ထမင်းအုပ်ဆောင်းပေါ်
ကို တက်လာတဲ့ ကြွက်တစ်ကောင်ကို
ချောင်းနေတဲ့ ကြောင်တစ်ကောင်ဟာ
ကြွက်ကို ခုန်အုပ်လိုက်တော့ ကြွက်ဟာ
နေရာမှားဘွင်ပဲ သေသွားသတဲ့။

“အစ်မငယ် .
အစ်မငယ်ရဲ့
ခင်ပွန်းဟာ
တိုင်းတစ်ပါးက
အပြန်
ဆောင်ကမ်းပါးယံက
အဆင်းမှာ
ကျားကိုက်လို့
သေရှာပြီ။
အစ်မငယ်မယုံက
လူစုပြီးရှာဖွေပါ”

ဖြစ်စဉ်အချင်းအရာကို ကြည့်ပြီး အတိတ်နိမိတ်ကောက်နေတဲ့ ပထမဗေဒင်ဆရာက -

“အစ်မငယ်...အစ်မငယ်ရဲ့ ခင်ပွန်းဟာ တိုင်းတစ်ပါးကအပြန်လမ်းခရီးမှာ သေဆုံးသွားပါပြီ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ မိန်းကလေးလည်း ပထမဗေဒင်ဆရာပြောတာကို သေချာအောင် ဒုတိယဗေဒင်ဆရာကို ထပ်မေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။ ဒုတိယဗေဒင်ဆရာက

“အစ်မငယ်...အစ်မငယ်ရဲ့ ခင်ပွန်းဟာ တိုင်းတစ်ပါးကအပြန်တောင်ကမ်းပါးယံကအဆင်းမှာ ကျားကိုက်လို့သေရှာပြီ။ အစ်မငယ် မယုံကလူစုပြီး ရှာဖွေပါ” ဟု ပြောလိုက်တော့ မိန်းကလေးလည်း “လင်သားသေပြီ” ဆိုတဲ့ စိတ်ကြောင့် သောကတွေများကာ ရွာမှာရှိတဲ့ ရွာသားတွေခေါ်ပြီး ရှာဖွေရာ ဒုတိယဗေဒင်ဆရာဟောပြောတဲ့အတိုင်း ကွက်တိဖြစ်နေတာကို မြင်တွေ့လိုက်ပါတော့တယ်။

မိန်းကလေးလည်း ဒုတိယဗေဒင်ဆရာကို ချီးကျူးပြီး သူ့ကို ဉာဏ်ပူဇော်ခ ငွေအသပြာတစ်ဆယ်ကျပ်ပေးပြီး ပထမဗေဒင်ဆရာကိုတော့ ငွေအသပြာ ငါးကျပ်နှင့် ပူဇော်လိုက်တော့ ပထမဗေဒင်ဆရာက တွေးမိတော့တာပေါ့။ ငါတို့သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးစလုံးဟာ ဆရာတစ်ဦးတည်းဆီမှာ တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်နေရာတည်း ပညာတစ်ခုတည်းကို သင်ကြားခဲ့ရပြီး ငါ့ကျတော့ ဘာကြောင့် သူ့လို တိတိကျကျ မဟောနိုင်တာလဲလို့ မတင်မကျ၊ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတိုင်ပင်ကာ ဆရာကြီးထံ ပြန်လာကြသတဲ့။

ဆရာကြီးဆီရောက်တော့ ဖြစ်ပျက်သမျှသော အကြောင်းအရာတွေကို ဗေဒင်ဆရာနှစ်ဦးက တင်လျှောက်ရာ ဆရာကြီးက -

“တပည့်တို့... တပည့်တို့နှစ်ဦးကို ဆရာကြီးရှင်းပြရင် နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက် သမုဒ္ဒရာ၊ မြစ်ချောင်း၊ အင်းအိုင်က ရေကို မယူရဘူး။ ကောင်းကင်ကကျတဲ့ရေကိုသာ ဆရာထံယူလာခဲ့ကြ” လို့ မှာလိုက်ပါတယ်။ ရာသီဥတုကလည်း ဆောင်းရာသီဖြစ်တဲ့အတွက် နှင်းရည်ကိုသာ ရယူရန်ကို နှစ်ဦးစလုံးသဘောပေါက်ပြီး ဆရာကြီးအပါးမှ ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။

ပထမဗေဒင်ဆရာဟာ နှင်းစက်တွေရှိတဲ့ မြက်၊ သစ်ရွက်တွေကို တစ်ရွက်ချင်း ခြွေပြီး အိုးထဲကို ခါချသတဲ့။ ဒါပေမယ့် နေသာထွက်ရော နှင်းရည်တစ်ဖလားပင် မရရှာပေ။

ဒုတိယဗေဒင်ဆရာကတော့ ထိုးထွင်းဉာဏ်ကောင်းပြီး ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူဆိုတော့ ပါလာတဲ့ ခေါင်းပေါင်းစကိုဖြုတ်၊ စွတ်စိုနေတဲ့ မြက်ခင်း၊ သစ်ရွက်တွေကိုသုတ်ပြီး အိုးထဲကို ညှစ်ပြီး စုတာ မကြာခင်မှာပဲလို့ ပြည့်သွားတယ်တဲ့။

သူတို့နှစ်ဦး ဆရာကြီးဆီ ပြန်ရောက်ကြတော့ ဆရာကြီးက - “တပည့်တို့ အမြင်ရှင်းကြပြီလား။ ဘဝမှာ တစ်ဆရာတည်း၊ ပညာတစ်ခုတည်း၊ တစ်နေရာတည်း သင်ကြားပေမယ့် ဉာဏ်ရည်၊ ဉာဏ်သွေး မတူညီခြင်း အကြောင်းတရားကို တပည့်တို့ လက်တွေ့သိပြီမဟုတ်လား” ဟု မိန့်ကြား ဆုံးမလိုက်ပါလေတော့သတည်း။

အဲဒီလိုပါပဲ။ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်အေးထားရာ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ ဟောကြားညွှန်ပြ ဆုံးမပေးတော်မူတဲ့ တရားတော်တွေကို လူတွေတော်တော်များများ ဘဝပေါင်းများစွာ နာကြားခဲ့ကြပါသော်လည်း တချို့မှာ ကျွတ်တမ်းဝင်ပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ရှိသွားကြပေမယ့် တချို့မှာ ဘဝသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ မကျွတ်သေးဘဲ ဆုံလည်နွားကဲ့သို့ တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေကြပါသည်။

ဒီဝဲဂယက်က လွတ်မြောက်ခြင်း မရနိုင်တာဟာလည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စီးတွေကို မငြိမ်းနိုင်လို့ပါပဲ။ သံသရာဝဲဂယက်က လွတ်မြောက်ပြီး ဆင်းရဲခြင်းကင်းရာ အေးချမ်းတဲ့ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကတော့ ‘ဝိပဿနာ’ တရားမှလွဲ၍ အဘယ်ဟူသော တရားမျှ မရှိပါ။

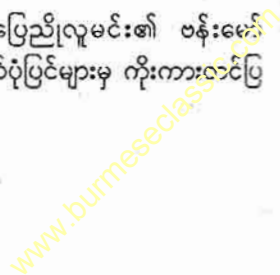
သို့ပါ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များ ဘဝသံသရာမှ လွတ်မြောက်ရန် ရတုန်းရခိုက် ရသမျှအချိန်လေးမှာပဲ အသိ၊ သတိ၊ အကျင့်တို့ကို နှလုံးသွင်းပြီး ‘ဝိပဿနာ’ ရှုပွားကြစေလိုပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆင်းရဲခြင်းကင်းကြပါစေ...

ရွယ်လီသိန်းမောင် (စိန်ပိုက်ကယ်)

မှတ်ချက်

သပြေညိုလူမင်း၏ ဗန်းမော်ဆရာတော်ပုံပြင်များမှ ကိုးကားသင်ပြပါသည်။

စံပယ်ကြူမွှေး၊ မြတ်လေးသင်းထံ လနယုန်

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

တောင်သူဦးကြီးအပေါင်းတို့၏ 'အာဒိမာသ'ခေါ် ငန်းဦးစချိန်ဖြစ်သော စံပယ်ကြူမွှေး၊ မြတ်လေးသင်းထံ လနယုန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ကောင်းကင်တစ်ခွင်၌ မိုးတိမ်များ အုံ့ဆိုင်းလျက်ရှိရာက မုတ်သုံလေအေး၏ ကယုကယင် ကျီစယ်မှုဖြင့် မြေပြင်တစ်ဝှမ်းသို့ တိမ်ခိုင်ထုများ ကြားမှ မိုးစက်မိုးပေါက်တွေ ထွင်းဖောက်ကျဆင်းခဲ့ပါပြီ။ ထိုအခါဝယ် လယ်ယာမြေသားတို့သည် မိုးရေကို ဝလင်စွာ သောက်သုံးရပြီးသကာလ မြေဆီဩဇာဓာတ်တွေ ပြည့်ဝကုန်ကြ၏။ ထိုအခါဝယ် တောင်သူဦးကြီးတို့လည်း ပျိုးကြံခြင်းလုပ်ငန်းကို စတင်ကြတော့သည်။ ရှေးမြန်မာမင်းအဆက်ဆက်တို့ဆိုလျှင် နယုန်လခါသမယ၌ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပွဲများကို ကျင်းပခဲ့ပါကြောင်း ရှေးစာကဗျာလင်္ကာများအရ သိရှိရပါသည်။

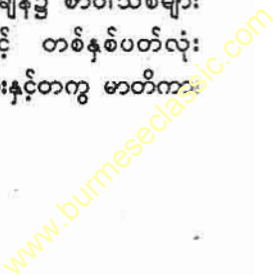
မိမိတို့ မြန်မာနိုင်ငံရှိ တောင်သူဦးကြီးတို့ကား မိရိုးဖလာ အစွဲအလမ်းကြီးမားသူတွေ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ နယုန်လရာသီရောက်လျှင် ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း ပုဗ္ဗကြယ်ကို ရည်ရွယ်လျက် ပုဗ္ဗကြယ်အား တင်သခြင်း၊ 'ပုန်းမကြည့်ပွဲ'အား ကျင်းပဖူးစေခြင်းတို့ ပြုလုပ်ကြောင်း ဘုန်းဘောင်ခေတ်စာဆို စိန္တကျော်သူ ဦးဩက 'မဟာအဓိကရကန်တော်မော်ကွန်း'၌ ...

"နယုန်ဝါလ၊ ကြံကြပျို့ထောင်၊ ဝါခေါင်သစ်ဆင်း၊ နှစ်လတွင်းမှု၊ ဆင်းကြယာလယ်၊ တောင်သူမယ်တို့၊ ရှေးဝယ်သောကာ၊ အိမ်ဦးမှာလျှင်၊ ထားပါသမှု၊ အကြောင်းပြု၍၊ ယခုထက်တိုင်၊ စဉ်တစိုက်ဖြင့်၊ သမိုက်ကုန်ကြ၊

ပုဗ္ဗဂြဟာ၊ အရိယာစင်ကြယ်၊ ပုဗ္ဗကြယ်ကို၊ အဖွယ်အရာ စုံစွာပသ၊ တင်ကြားကြမှ၊ ချီချ-ညီမျှ၊ သီကြယင်၌၊ ကောက်စိုက်ပွဲတည့် ..."

ဟူ၍ ရေးဖွဲ့စပ်ဆိုထားပါသည်။ နယုန်လကား ရာသီအလိုအားဖြင့် ယောက်ျားပျိုနှင့် မိန်းမပျိုတို့ နှစ်သက်သော ရာသီဟူ၍ သင်္သကရိုက်ကျမ်းများက ဆိုကြသည်။ ရှေးက နယုန်လကို 'မိထုန'ဟု သင်္သကရိုက်ဘာသာမှ လာရှိသည့်အတိုင်း ပုဂံခေတ်လောက်မှ စတင်၍ မိထုနရာသီဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ အင်းဝခေတ်ရောက်လေသော် 'နမ္ပုလ'အဖြစ် ရွှေလျားကူးပြောင်းသွားပြီး ယခုအခါ 'နယုန်လ' ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

နယုန်လ၏ ထူးခြားချက်ကား စာတော်ပြန်ပွဲများကို ကျင်းပပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပရိယတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဆိုရသော ထိုထိုသာမဏေရဟန်းတို့သည် ဝါမဆိုမိ နှစ်ပတ်အတွင်း ရွတ်ဖတ်သင်အံ့ကြံကြံကြည့်ကြည့်၊ မှတ်သားမိသမျှ၊ ပိဋကတ်စာပေတို့ကို ကျေကျေညက်ညက် နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်ပြရသော 'ပထမပြန် စာသဘင်ပွဲ'ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ရှေးအခါကပင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တော်တိုင် အထူးကြည့်ညို သဒ္ဓါတရားဖြင့် ကျင်းပလေ့ရှိခဲ့သည်။ ဘုရင့်ကောင်းမှုတော်များဖြစ်သည့် 'သုဓမ္မာဇရပ်ကြီးများ'၌ ကျင်းပစမြဲဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ကျင်းပခြင်းမှာ ဝါဆိုချိန်၌ စာဝါသစ်များကို လိုက်ကြရမည့်အတွက်ကြောင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံး သင်ကြားခဲ့ကြရသော ဝိနည်းပါးကျမ်းနှင့်တကွ မာတိကာ

ဇာတုကထာ၊ ယမိုက်၊ ပဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သော သင်ရိုးကျမ်း
ညီတို့ကို အာရုံပြန်ဆိုကြရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ စာတော်ပြန်ပွဲများကို စတင်ကျင်းပခဲ့
ညောင်ရမ်းခေတ်၊ သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်
ထက်မှစ၍ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း ပညာရှိများက ယူဆခဲ့
ကြသည်။ ဟံသာဝတီရောက်မင်း ကိုးကွယ်သော ကျော်
အောင်စံထားဆရာတော်မှာ 'ပထမကျော် ညဏဝရ'ဘွဲ့
ဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။ ထိုမှ ဆက်
လက်ကျင်းပလာခဲ့ကြရာ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်း
မင်းကြီးလက်ထက်၌ လွန်စွာမှ သိုက်မြိုက်လှပါကြောင်း
မှတ်သားရပါသည်။ သီပေါမင်းလက်ထက်၌ တွေ့ရှိရ
သော ပထမစာတော်ပြန်ဥပဒေမှာ ၁၂၄၅ ခု၊ ပြာသိုလ
နန်း ၉ ရက်နေ့၊ ရတနာပုံနေပြည်တော် နန်းတွင်းစာပုံ
နှိပ်ရုံတော်တွင် ပထမစာတော်ပြန် ဥပဒေစာတမ်းကို
ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ (သီပေါမင်း
ပါတော်မူပြီးနောက်ပိုင်း စာပြန်ပွဲများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး
ခရစ်နှစ် ၁၈၈၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှ ပြန်လည်ပေါ်
ပေါက်လာသည်ဟု မှတ်သားရသည်။)

ထိုသို့ပေါ်ပေါက်လာရန် ကြိုးပမ်းသူများမှာ မြန်မာ
ပြည်သို့ ပညာမင်းကြီးအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရသော အိန္ဒိယ
တိုင်းရင်းသား မစ္စတာဂျန်ဝင်ဆိုမရန်ပုပ်၊ သာသနာပိုင်
ဟု ခေါ်ကြသော မာလာလင်္ကာရ အတုလမိပတိ-သီရိ
ပဏ္ဍိတ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂေရု
'တောင်တော်သာသနာပြုဆရာတော်'၊ တံဆိပ်တော်သုံး
ထပ်ရ မုဒန်းဆရာတော်၊ တံဆိပ်တော်သုံးထပ်ရ လှထွေ
ဆရာတော်နှင့် လယ်ကိုင်းမြို့စား ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့ဖြစ်
ကြောင်း လေ့လာမှတ်သားရသည်။ သို့ဖြင့် ၁၈၉၄
ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ ခုနှစ်တွင် ရှေး
မြန်မာမင်းများ ကျင်းပပြုလုပ်သကဲ့သို့ ပါဠိပထမပြန်
စာမေးပွဲများ ကျင်းပပြုလုပ်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာနိုင်ငံသူနိုင်ငံသားတို့မှာ
ရှေးရိုးစဉ်လာဓလေ့ကို မေ့ပျောက်တတ်သူများ မဟုတ်ကြ
ပါ။ ဒါယကာအပေါင်းတို့ကလည်း ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဖြင့်
လှူဖွယ်ပစ္စည်း၊ ဆွမ်းကွမ်း စသည်တို့ကို ထောက်ပံ့ကြ
သည့်အတွက် ရဟန်းဟံသာတို့ကလည်း ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဟု

ခေါ်ဆိုအပ်သော ပရိယတ်ကျမ်းဂန်တို့ကို သင်အံ့လေ့
ကျက်ပြီးလျှင် တရားဓမ္မများကို ဟောဖော်ညွှန်ပြလေ့ရှိ
ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် သာသနာတော်
သုံးရပ်အပါအဝင် ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို လွန်စွာ
လေးစားကြပါသည်။

နယုန်လခါသမယကာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ
အတွက် အလေးအမြတ်ပြုရသောလ ဖြစ်သကဲ့သို့ တောင်
သူဦးကြီးတို့အတွက်လည်း လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်အတွက်
ငန်းဦစ မင်္ဂလာသမယ ဖြစ်ပါသည်။ ပူပြင်းသွေ့ခြောက်
မှုတို့ နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်ပြီး မိုးဦးပဇ္ဇာဒေဝါ၏
အမွန်တေးသံကို ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနားဆင်ရသည်မှာ ငြိမ်
ညောင်းလှပါတ်။ အေးချမ်းလှပါတ်။ မိုးရေစက်ချိုမြမြကို
တစ်ဝကြီးသောက်သုံးခွင့်ရခဲ့သော စံပယ်၊ မြတ်လေးတို့
မှာလည်း မှတ်သံလေ၌ ချိုအိသော ရနံ့ကို စီးဖျောနေပေ
ပြီကော။ သည်လိုသဘော၊ သည်လိုပသာဒက ကုန်း
ဘောင်ခေတ်စာဆိုတော် မဟာအတုလမင်းကြီးက နက္ခတ်
ရာသီတို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် အောက်ပါအတိုင်း လွမ်းချင်း
ကဗျာဖွဲ့ခဲ့သည်မှာ လွမ်းဆွတ်ကြည်နူးစဖွယ် ကောင်းလှ
ပါတော့သည်။

- "နတ်စည်ငယ် ရှမ်းပါလို့
ခြိမ်းမွမ်းငယ် သံစုံ၊
ကမြူးငယ် ခုန်သည်
လနယုန်သည်ချိန်မို့
မြူတိမ်လွှာ ဆိုင်းပြန်တော့တယ်လေး။
- ရာသီငယ်မေထုန
ဆယ့်နှစ်လမို့၊ ဓမ္မပြောင်ရှိန်
တောက်လောင်ငယ်ထိန်သည်
ရာမိန္ဒနတ်၊ ပိဋကတ်မှာ
မပြတ်ကယ် ထွက်စံ
စာညီလာခံသောအခါ
မိုလ်ခြံတဲ့ ရွေလယ်မှာ
ငွေစံပယ် ဖြူမုလေးက
မွှေးလှတယ်လေး။ ။"

■ တက္ကသိုလ်သျှင်္ဂုဏ္ဍာ(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းဦး)

အမေ့သိပါ

အမေ့သမား

နန္ဒာမောင် [သံပြုရေး]

(တစ်)

“လွယ်လျှင် သူကြွယ်ပင် လက်ဆော့တတ်၏”

(စကားဟောင်းတစ်ခု)

ထိုစကားဟောင်းကို တစ်ဖက်ရှုထောင့်ကြည့်လျှင် သီလသမားမိ ရှိသူတို့နှင့် လားလားမျှ ဆန့်ကျင်လျက် သဘောထား ပေါ့ပျက်နိမ့်ပါး သေးသိမ်သူတို့အား ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်လေ၏။ စိတ်နှလုံးထားပြည့်ဝသော သူကြွယ်ဆိုသူတို့နှင့် မထိုက်တန်သော စကားရပ်မျိုး ဖြစ်၏။ သီလသမားမိ မစောင့်ထိန်းလျှင် ငွေကြေးဥစ္စာပြည့်စုံသော လူချမ်းသာပင်ဖြစ်သော်လည်း အခွင့်အရေးရလျှင်ရသလို အောက်တန်းကျသည့် အကုသိုလ်အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ ဝန်မလေးပေ။

သူကြွယ်မဟုတ်သော်လည်း စားသောက် ကုန်းကောက်စရာပင်မရှိသော သူဆင်းရဲပင် ဖြစ်လင့်ကစား သီလသမားမိရှိသူသည် ထိုသို့ ကျူးလွန်ဖို့ဝေးစွာ ကိုယ့်ဥစ္စာမဟုတ်လျှင် ယောင်လို့ပင် လှည့်ကြည့်မည် မဟုတ်ပေ။

*** **

(နှစ်)

ယနေ့ခေတ်ကာလသည် မိမိတို့ငယ်စဉ်က ဖြစ်သန်းကျော်လွှားခဲ့ရသည့် အခါကာလနှင့် လုံးဝမတူဘဲ လွန်စွာ ခြားနားလှပေပြီ။ လူ့ကမ္ဘာကြီးသည် နည်းပညာ တိုးတက်ခြင်းနှင့်အတူ အစစအရာရာ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာ၏။ ထိုသို့ အဖက်ဖက်က တိုးတက်ခေတ်မီပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ ဘက်ပေါင်းစုံ ပြိုင်ဆိုင်မှု နှာတစ်ဖြား အသာစီးရလိုမှု၊ မလိုမှန်းတီးမှု၊ နည်းပညာခိုးယူမှု၊ နိုင်လိုမင်းထက် ပြုမှုများ ပို၍ပို၍ တိုးပွားလာ၏။ ကိုယ်ကျင့်တရား ချွတ်ခြုံကျ ပျက်စီးစ ပြုလာ၏။ ထိုအခါ ရိုးစင်းကြသည့် ပြည်သူတို့အဖို့ သောကဗျာပါဒ အလွန်များရသည့် ခေတ်ဆိုးကြီးထဲ ကျရောက် နေကြရသလိုပင်။

ဖြစ်စဉ်များအားလုံး အရင်းစစ်လျှင် အမြစ်မြေက ဆိုသလို လူသားတို့နှင့် စပ်သော ဖြစ်စဉ်မှန်သမျှသည် ထိုလူတို့၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ကိန်းအောင်းနေသည့် မနောစိတ်ကလေး မထိန်းသိမ်းနိုင်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်လေ၏။

အဆိုပါစိတ်ထားကလေး မြင့်လျှင်မြင့်သလို၊ နိမ့်လျှင် နိမ့်သလို၊ မတည်ငြိမ်လျှင် မတည်ငြိမ်သလို မိမိတို့၌ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်ခံစားကြရ၏။ မထင်မှတ်ပဲ ဘဝအကြောင်းအလဲပင် ဖြစ်ကြရလေ၏။

*** **

(သုံး)

အသက် ၈၄ နှစ်လောက်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် ကျေးဇူးရှင် မွေးမိခင်ကြီး မရှိတော့သည်မှာ ယခုအခါ ဆယ်စုနှစ်တစ်စုခွဲကျော်မျှ ရှိလေပြီ။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်ရှစ်ဆယ်ကျော် အမေနှင့် အမေမောင် ၁၉-၂၀ နှစ်သားအရွယ်က ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်အခါကပင် မိခင်ကြီးဆုံးပါးခဲ့ပြီး အမိမဲ့သော အမေတို့မောင်နှမမှာ ဖခင်ကြီးရှိငြားသော်လည်း မိခင်ကဲ့သို့ ရင်အုပ်မကွာ ထိန်းကျောင်းမှုမရခဲ့ကြ။ ထိုအခါမှစ၍ အမေတို့မှာ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ဖြစ်သော ကြီးတော်ထံတစ်လှည့်၊ ဦးကြီးဘကြီးတော်များထံ သည်တစ်လှည့် ဟိုတစ်လှည့်စီ နေထိုင်ခဲ့ကြရရှာသည်။

အမေဖခင်ကြီးဖြစ်သူ တယ်တယ်ကြီး(အန်းကုံးကြီး) မှာ အမေတို့မောင်နှမကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောင်ဖို့ ဝေးစွ။ သူပိုင် ဆားဖိုလုပ်ငန်းကိုပင်-နိုင်နင်းစွာ စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်း မရှိပဲ ထိုစဉ်က သူဝါသနာကြီးလှသည့် မြင်းမွေး၊ မြင်းပြိုင်၊ လှည်းပြိုင်၊ နွားပြိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လေ၏။ သို့သော် အမေဖခင်ကြီးမှာ အရက်သေစာ သောက်စားပူးရစ်ခြင်း၊ အခြားသော လောင်းကစားမှုများကို ပြုလုပ်သူမဟုတ်သဖြင့် တော်သေး၏။ ထိုသို့ ဘာဆိုဘာကိုမျှ စိတ်မဝင်စားဘဲ ရိုးလွန်းသည့် ဖခင်ကြောင့် စီးပွားရေး၊ ငွေကြေးဥစ္စာ အထိုက်အလျောက်ရှိပါလျက် အမေတို့ မောင်နှမများမှာ တင့်တင့်တယ်တယ်မနေကြရဘဲ လူကြားထဲ မျက်နှာညှိုးငယ်ကြရလေ၏။

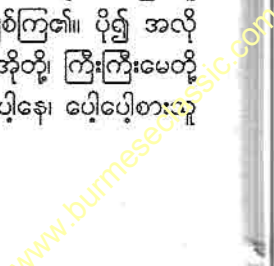
အမေ၌ မောင်နှမဟူ၍ လေးဦးရှိရာ အမေမောင် ယောက်ျားလေးတစ်ဦး၊ ညီမငယ် နှစ်ဦးတွင် အမေက အကြီးဆုံးဖြစ်၍ မောင်နှမတွေအပေါ် အစ်မကြီးအမိရာအဖြစ် တာဝန်ယူရလေ၏။ မသန်မစွမ်းသော အငယ်ဆုံး ညီမငယ်လေးမှာ ထိန်းကျောင်းရင်းကြားမှပင် လှည်းပေါ်ကကျပြီး နွားနင်းမိသည့် ဒဏ်ရာကြောင့် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရ၏။

အမေတို့ မောင်နှမသုံးဦး ကျန်ရှိရာ အမေအောက်က အမေညီမ(အလတ်)ကို ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ နှစ်ကရင်ရွာကြီးတော်ထံထားရစ်ခဲ့ပြီး ဘီလူးကျွန်းမှ အခေါ်ရောက်သဖြင့် အမေနှင့် အမေမောင်မှာ ကွမ်းသိရွာသို့ လိုက်ပါသွားကြလေ၏။

ကြီးကြီးမေတို့ထံ အမေနှင့် အမေမောင်တို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် ဘအိုကြီးမှာ အသက်အရွယ် ကြီးလှလေပြီ။ သားထောက်သမီးခံ အပျိုကြီးနှစ်ဦးသာရှိပြီး သားကြီး (သားထောက်သားခံ) မရှိသဖြင့် ဘအိုကြီးပိုင်ဆိုင်သော ဟင်္သာကျွန်းရှိ လယ်မြေကေများစွာနှင့် ဆန်စက်ကြီးမှာ ကြပ်မတ်အုပ်ချုပ်ပေးမည့် အရင်းအချာဟု မရှိပေ။ လုပ်ငန်းများကို အခြားသောသူ သူရင်းငှားများ အုပ်ချုပ်သူများအား တစ်ဆင့်လွှဲအပ်လုပ်ကိုင်နေချိန် ဖြစ်လေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဘွားဘွားကြီးလည်း ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ ကြာလှပြီ ဖြစ်ရာ မြေးတော်သူ အမေတို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် အမေတို့မောင်နှမမှာ ကြီးကြီးမေတို့၏ စီးပွားလုပ်ငန်းများကို ကိုယ်စားပြုတာဝန်ယူသွားဖို့ အကောင်းဆုံး အချိန်အခါ ဖြစ်လေ၏။

သို့သော် ထိုအချိန်က အမေတို့မောင်နှမမှာ ငယ်ရွယ်လွန်းလှ၏။ အတန်းပညာလည်း ဘာမျှမရသေး။ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံလည်း ဘာမျှမရှိသေး။ အသက်အရွယ်၊ အခြေအနေ အချိန်အခါလည်း မပေးသေးချေ။ သို့သော် အပျိုကြီးများဖြစ်သည့် ကြီးကြီးမေတို့က မြေးတော်သူ သူတို့လေးများကို လွန်စွာလည်း ချစ်ရှာကြ၏။ မျှော်လင့်တကြီးထားသည့် အမေတို့အပေါ် လိုလေသေးမရှိအောင် ဖြည့်ဆည်းပေး၏။ မျက်နှာမငယ်ကြရ။ မော်လမြိုင် 'ရိုးတိုက်' (ရိုးကုမ္ပဏီ) ထုတ် 'ရော့လေးစက်ဘီး' စီးရသူ သူဌေးမြေးဟု အခေါ်ခံရပြီး ချမ်းချမ်းသာသာ နေရလေ၏။ များမကြာမီ သားအချစ် မြေးမှာအနှစ်ဆိုသကဲ့သို့ အမေတို့ မောင်နှမမှာ ဘအိုကြီးတို့၏ အချစ်ရဆုံး အနှစ်ကလေးများ ဖြစ်လာကြ၏။

အထူးသဖြင့် အမေမောင် ဦးလေးဖြစ်သူမှာ သူဌေးဘအိုကြီး၏ လက်စွဲတော် ဖြစ်လာ၏။ သွက်သွက်လက်လက်ရှိလှသဖြင့် တစ်ဦးတည်းသော ယောက်ျားလေးဖြစ်သူ ဦးလေးကိုကြီး ကြီးမေတို့က ပို၍ ချစ်ကြ၏။ ပို၍ အလိုလိုက်ကြ၏။ သို့သော် ဦးလေးက ဘအိုတို့ ကြီးကြီးမေတို့အတွက် ဘာမျှ ကူညီဖော်မရ။ ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့စားသူ

ဖြစ်၏။ သူ့၌ ရည်ရွယ်ချက် ဘာမျှမရှိ။ အနာဂတ်လည်း ဘာမျှ မည်မည်ရရမရှိ။ ရရစားစား လူ့မင်းသားလိုနေသူ ဖြစ်၏။

အမေက ထိုသို့မဟုတ်။ ဘာအိုနှင့် ကြီးကြီးမေတို့၏ ဝေယျာဝစ္စသာမက အိမ်မှုကိစ္စ၊ ဘာသာရေး ဘုရား ကျောင်းကန်ကိစ္စအဆုံး မနားမနေကုန်းရုန်းလုပ်ပေးလေ၏။ ဘာအို ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းတိုက်သို့ နေ့စဉ် ဆွမ်းပို့သွား ၏။ နေ့စဉ်လည်း ရဟန်းသံဃာများအား ဆွမ်းလောင်းလေ့ ရှိ၏။ ဘာအို၏ အလှူဒါနနှင့်စပ်၍ ကြီးကြီးမေစဉ်သမျှ စေတနာထား လုပ်ပေး၏။ နိုင်းသမျှ မညည်းမညူ တာဝန် ကျေပွန်စွာ လုပ်ပေး၏။ တစ်စစဖြင့် အမေသည် ဘာအို ကြီးကြီးမေတို့၏ လက်စွဲတံအားကိုးရလောက်သော လက် ထောက်တစ်ဦး ဖြစ်လာတော့၏။

*** *** ***

(လေး)

ဦးလေးက အမေ့လို ကူဖော်လောင်ဖက် မရသော် လည်း တစ်ဦးတည်းသော မြေးယောက်ျားလေး ဖြစ်၍လား မသိ။ သူ့အပေါ် အချစ်မလျော့။ ဘာအိုကြီး ခါးကြားထဲ၌ အမြဲတမ်းလို ချိတ်ဆွဲထားသည့် အတွင်းပစ္စည်းသော့တွဲကို ဦးလေးမှအပ မည်သူမျှ ကိုင်ဆောင်ခွင့်မရ။ ကြီးကြီးမေတို့ ပင် အတွင်းရတနာပစ္စည်းများ ဝတ်ဆင်သုံးစွဲလိုလျှင် ဦးလေးက ထုတ်ပေးရ၏။ ကြီးကြီးမေတို့ကလည်း ထိုသို့ သူတို့တူကလေးကတစ်ဆင့် ထုတ်ယူသုံးစွဲရသည်ကိုပင် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေကြဟန်တူ၏။ ဘာအို ကြီးကြီးမေ တို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဦးလေးကို သူတို့၏ ဘဏ္ဍာထိန်း သဖွယ် အသိအမှတ်ပြု သဘောထားပုံရ၏။

ထိုသို့ရှိစဉ် တစ်နေ့ မမျှော်လင့်ဘဲ အကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာ၏။ ထိုနေ့တွင် ဦးလေးက သူ့အစ်မ(အမေ)ကို တိုးတိုးညှင်းညှင်း အသံပြုကာ လှမ်းခေါ်သည်။ ဦးလေး ခေါ်သံ သဲ့သဲ့ကြားသဖြင့် အမေက လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ဘာအိုကြီးတစ်ဦးတည်း နားနေသည့် အိပ်ခန်းဝက ဖြစ်၏။ ဘာအိုသည် အမြဲတမ်း သူ့အိပ်ခန်းထဲ၌ မနေ။ ထိုနေ့က အိမ်ကြီးအလယ်ခန်းမ လေသာပြတင်းပေါက်အနီးတွင် ဘာအိုကြီး အိပ်ပျော်နေဟန်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အိပ်ခန်းတွင်း၌ ဘယ်သူမျှ မရှိ။ ကြီးကြီးမေတို့ နှစ်ဦးလုံးမှာလည်း အိမ်ဖော်

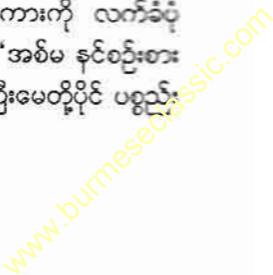
ကိုခေါ်၍ ကိုးကွယ်သည့် ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းတိုက်သို့ သွားနေချိန်ဖြစ်ရာ အိမ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေ၏။ ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဦးလေးသည် မကောင်းမှုတစ်ခုခုကို ကျူးလွန်ဖို့ စီစဉ်ဆောင် ရွက်ဟန် ရှိပေ၏။

ထိုအခြေအနေကို ရိပ်စားမိသော အမေက "ဘာလုပ်မှာလဲ"ဟု သူ့မောင်အား လှမ်းမေးသေး၏။ ဦးလေးက ဘာမျှ ပြန်မပြော။ လက်တစ်ဖက်က လက်ယပ် ခေါ်နေပြန်၏။ အခန်းတံခါးဝနားသို့ အမေရောက်သွားသည့် အခါ ဦးလေးက အခန်းတွင်းမှ တစ်ခါလှမ်းခေါ်နေပြန်၏။

"ဘာလဲဟဲ့" အမေကပြောရင်း အခန်းထဲ လှမ်းဝင် လိုက်ပါ၏။ ဘာအိုကြီး အိပ်ခန်းက အလွန်ကျယ်၏။ ဘွားဘွားကြီးရှိစဉ်ကတည်းက နှစ်ယောက်အိပ် အခန်းကြီး ဖြစ်၍ ပွတ်လုံးတိုင်ပါသော ရှေးဟောင်းကုတင်နှင့် အနက် ရောင် ပရိဘောဂအချို့ ရှိလေ၏။ ဦးလေးက ခေါင်းရင်းဖက် ဘာအိုကုတင်ဘေးရှိ မဟော်ဂနီရောင် လေးဆင့်ကုန်းမီးခိုးကြီး တတ်ယထပ်ကို ဖွင့်ထားနှင့်၏။ ဦးလေးသည် အထပ် ပါသော ကြေးဝါရောင် ကွမ်းအစ်သဏ္ဍာန် သေတ္တာငယ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကျွမ်းကျင်စွာ ဖွင့်လိုက်ရာ အရောင်အသွေး တဖိတ်ဖိတ်တလက်လက် လင်းလက်တောက်ပနေသော ကြီးကြီးမေတို့ အတွင်းပစ္စည်း စိန်ရွှေရတနာများစွာကို တွေ့လိုက်ရသော အမေသည် ရုတ်တရက် ဘာပြောရမှန်း မသိ။ သူ့မောင် ဦးလေးကိုတစ်လှည့် ရတနာပစ္စည်းများကို တစ်လှည့်ကြည့်ရင်း မှင်တက်မိသလို ခံစားရလေ၏။

ထိုအခါ ဦးလေးက ဘာမျှမဖြစ်သလို သူ့အစ်မကို အကဲခတ်ပြီး "အစ်မ... ဒီပစ္စည်းတွေ လက်တစ်ကနူးစာ လောက် တို့ယူသွားရအောင်။ အစ်မနဲ့ ငါတို့ တစ်သက် စားမကုန်ဘူး"ဟု ပြောလိုက်စဉ် အမေက "ဟေ့... အပိုက် (အမေက သူ့မောင်ကို အပြားဆွတ်ခေါ်သော အမည်) အဲဒီပစ္စည်းတွေကို နင်းလုံးဝ လက်ဖျားနဲ့ မထိနဲ့။ ဒီလိုပစ္စည်းမျိုး ငါမလိုချင်ဖူး။ ငါ ဘယ်တော့မှမယူဘူး။ နှင်ပြန်ထားလိုက်နော်" စသည် စသည်ဖြင့် ခါးခါးသီးသီး ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

သို့သော် ဦးလေးက အမေ့စကားကို လက်ခံပုံ မပေါ်။ ထို့ကြောင့် ဆက်ပြောပြန်၏။ "အစ်မ နင်စဉ်းစား နော်။ ဒီပစ္စည်းတွေဟာ ဘာအိုနဲ့ ကြီးကြီးမေတို့ပိုင် ပစ္စည်း

တွေ့။ ဒို့နှစ်ယောက်က သူတို့ရဲ့ မြေးတွေလေ။ ပစ္စည်းတွေ ဆက်ခံဖို့ ဆိုတာ နှင်နှင်ငါပဲ ရှိတာ။ သူတို့သေတဲ့ အထိလည်း ငါမစောင့်နိုင်ဘူး။ နှင် မယူရင် ငါကတော့ ယူရမှာပဲ”

အမေက သူ့မောင်ကို စိမ်းစိမ်းကြည့်ရင်း အသားများ တဆတ်ဆတ်တုန်လာ၏။ နောက် အမေက ဆက်ပြောလိုက်၏။ “အပိုက်... နှင်ယူချင်ယူ။ ငါတော့ မယူဖူး။ သူများမပေးတဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ ငါ့ဘဝကို အစွန်းအထင်း မခံနိုင်ဘူး။ နှင်ယူဝံ့ရင်ယူ။ ငါ့ကိုယ်တိုင် နှင်ကို ဂတ်(ရဲ)တိုင်မယ်။ နှင် ရဲရင်ယူကြည့်” ဟု ပြောပြီး အခန်းထဲမှ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားတော့၏။

ဦးလေးသည် အစ်မကြီးအမိအရာ ဖြစ်သည့် အလျောက် အမေ့ကိုလည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက ကြောက်ရွံ့ရသူ ဖြစ်သည်။ အမေ့ဆန္ဒ၊ အမေ့သဘောမပါဘဲ သူလုပ်ဝံ့မည် မဟုတ်။ အကယ်၍ ဦးလေးသာ အဆိုပါ မသမာမှုမျိုးလုပ်မည်ဆိုလျှင် အမေကလည်း သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်မှာမဟုတ်ပဲ ဂတ်တိုင်၊ ရဲတိုင် လုပ်မည်သာ ဖြစ်လေ၏။

သို့သော် ထိုနေ့က အမေ့ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ထိုမျှရပ်သွားသည် မဟုတ်။ မည်သူသိသိမသိသိ မဟုတ်မမှန်လျှင် လုံးငောက်မခံသော အမေသည် နောက်တစ်နေ့တွင် သူ့မောငံကိုခေါ်ပြီး ပြောဆို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်မှာ...

“အပိုက်... တို့ သည်မှာ မနေသင့်တော့ဘူး။ နှင့်လုပ်ရပ်မျိုးဟာ လူမသိသော်လည်း နတ်သိကြားတွေ သိတယ်။ ငါ သိတယ်။ နှင့်လုပ်ရပ်ကြောင့် ဘအိုကြီးတို့၊ ကြီးကြီးမေတို့ကို ငါရင်မဆိုင်ဝံ့တော့ဘူး။ ဘယ်သူမှ မသိသော်လည်း ငါသိနေတဲ့အတွက် ငါ့ကိုယ်ငါ လိပ်ပြာမသန့်ဘူး။ ငါရှက်တယ်။ အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ်။ နှင့်ကိုလည်း ငါခွင့်မလွှတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် နှင်အဝတ်အစား ကောက်တော့။ ငါပါသွားမယ်။ တို့သည်အိမ်ကြီးမှာ မနေသင့်တော့ဘူး။ ကျေးဇူးရှိတဲ့ ဒီအိမ်ကြီးနဲ့ ငါတို့ မထိုက်တန်တော့ဘူး”

ဟူ၍ ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး မောင်နှမနှစ်ဦးလုံး အမေတို့ မိခင် ဘွားဘွားကြီးခေါင်းချရာ မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်ခဲ့ကြလေ၏။ အမေ့စိတ်ဓာတ်က ထိုမျှ ရဲရင့်ပြတ်သားလှချေ၏။ ရှာမှရှားသော အမေပါပေ။

xxx xxx xxx

(ငါး)

လောကတွင် ပုထုဇဉ်လူသားတို့၏ စိတ်ထားဟူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်တွင် အခွင့်အခါသင့်လျှင် သင့်သလို မကောင်းမှုကို ကျူးလွန်လေ့ရှိသည်မှာ မေ့တာလိုဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် ယင်းသို့ အခွင့်အရေး ကြီးကြီးကဲကဲသည့်အခါ အဆိုပါ အကုသိုလ်အလိုဆိုးမှ ရုန်းထွက်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ခဲ့ကြလေ၏။ တစ်သက်စာ မဆိုထားဘိ။ တစ်မနက်စာ ကောင်းကောင်းလေးရလျှင်ပင် အလွယ်တကူရယူမည့်သူများသာဖြစ်ရာ တစ်သက်စာဆိုလျှင် ဆိုးဖွယ်ရာမရှိတော့။

အံ့သွံသေတ္တာလေးထဲ အပြည့်ရှိသော ကြီးကြီးမေတို့၏ ရတနာပစ္စည်းများကို မည်သူမဆို တွေ့မြင်လျှင်ပင် သွားရည်တမြားမြား ကျလောက်အောင် အငမ်းမရ ဖြစ်ကြရမည် ဖြစ်သော်လည်း အမေကမူ အဆိုပါပစ္စည်းများထံ စိတ်ကလေးနှင့်ပင် မပြစ်မှားခဲ့။ ကျူးလွန်တော့မည့် “မောင်”ဖြစ်သူ ဦးလေးအားလည်း ကျေးဇူးရှင် ကြီးကြီးမေတို့နှင့်အတူ လုံးဝနေထိုင်ခွင့် မပြုတော့။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း တာဝန်မကင်းသူအဖြစ် မှတ်ယူကာ မောင်နှမနှစ်ဦးလည်း ထိုအိမ်ကြီးမှ စွန့်ခွာခဲ့ကြသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်များစွာ ကြာခဲ့လေပြီ။

သူတကာ “အမေ”တကာတို့ မလုပ်နိုင်သော အားမထုတ်ရဘဲ ဘဝတစ်ခုလုံးစာ ပြည့်စုံလုံလောက်သည့် အခွင့်အရေးကို မျက်ကွယ်ပြုစွန့်လွှတ်ခဲ့သော အမေ။ တစ်ဘဝစာ ချမ်းသာရေးကို မငဲ့ကွက်ဘဲ တစ်သံသရာချမ်းသာရေးသို့ ဦးတည်လျှောက်လှမ်းနိုင်သော အမေ။ သီလသမာဓိကို ကောင်းစွာ စောင့်ထိန်းအပ်သော အမေ။ ကာယကံရှင် ဘအိုနှင့် ကြီးကြီးမေတို့ပင် မသိသော၊ အခြားမည်သူမျှ မသိသော နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့သာသိသော အမေ၏ သီလစောင့်ထိန်းမှု၊ သမာဓိတည်ကြည်မှုကို လူသိရှင်ကြား ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ဖော်ထုတ်အသိအမှတ်ပြုရင်း လက်အုပ်ချီမိုး ရိုးကျိုးကန်တော့လိုက်ပါ၏ ကျေးဇူးရှင် မွေးမိခင်ကြီးခင်ဗျား။ ။

နန္ဒာမောင်(သံဖြူဇရပ်)

www.burmeseclassic.com

အသက်ရှည်ဆေးဂါထာ

* နှင်းအူလီ

လူတို့သည် အသက်ရှည် ကျန်းမာမှ မိမိလိုရာပန်း တိုင်သို့ ရောက်ပါမည်။ ကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာမှ မိမိတို့ မျှော်လင့်ချက်ပန်းတိုင်သို့ အရောက်သွားနိုင်သည်။ ကျန်းမာမှ ချမ်းသာမည်။

အင်္ဂါနေ့ မနက် ၈ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း အရှေ့ တောင်အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး အသက်ရှည်ဆေးဂါထာကို ရှစ်ခေါက် (သို့မဟုတ်) သုံးခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါ။

“နေ့သား/သမီး နာမည် --- အသက်ရှည်ပါစေ”ဟု ဆုတောင်းပါ။

နေ့သား/သမီးအလိုက် ဖော်ပြထားသော နှစ်များတွင် သာ ရွတ်ဖတ်ပါ။

“နာညတြ ဗောဇ္ဈာ တပသာ၊

နာညတြန္ဒိယ သံဝရာ။

နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊

သောတ္ထိ ပဿာမိ ပါဏိနံ။”

ရှစ်ခေါက်ရွတ်၍ ရှစ်ရက်ပြုလုပ်ပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး ။ ၆ နှစ်၊ ၁၄ နှစ်၊ ၂၂ နှစ်၊ ၃၀ နှစ်၊ ၃၈ နှစ်၊ ၄၆ နှစ်၊ ၅၄ နှစ်၊ ၆၂ နှစ်၊ ၇၀ နှစ်၊ ၇၈ နှစ်၊ ၈၆ နှစ်။

တနင်္လာသားသမီး ။ ၅ နှစ်၊ ၁၃ နှစ်၊ ၂၁ နှစ်၊ ၂၉ နှစ်၊ ၃၇ နှစ်၊ ၄၅ နှစ်၊ ၅၃ နှစ်၊ ၆၁ နှစ်၊ ၆၉ နှစ်၊ ၇၇ နှစ်၊ ၈၅ နှစ်။

အင်္ဂါသားသမီး ။ ၄ နှစ်၊ ၁၂ နှစ်၊ ၂၀ နှစ်၊ ၂၈ နှစ်၊ ၃၆ နှစ်၊ ၄၄ နှစ်၊ ၅၂ နှစ်၊ ၆၀ နှစ်၊ ၆၈ နှစ်၊ ၇၆ နှစ်၊ ၈၄ နှစ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ။ ၃ နှစ်၊ ၁၁ နှစ်၊ ၁၉ နှစ်၊ ၂၇ နှစ်၊ ၃၅ နှစ်၊ ၄၃ နှစ်၊ ၅၁ နှစ်၊ ၅၉ နှစ်၊ ၆၇ နှစ်၊ ၇၅ နှစ်၊ ၈၃ နှစ်၊ ၉၁ နှစ်။

ကြာသပတေးသားသမီး ။ ၉ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်၊ ၂၅ နှစ်၊ ၃၃ နှစ်၊ ၄၁ နှစ်၊ ၄၉ နှစ်၊ ၅၇ နှစ်၊ ၆၅ နှစ်၊ ၇၃ နှစ်၊ ၈၁ နှစ်၊ ၈၉ နှစ်။

သောကြာသားသမီး ။ ၇ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်၊ ၂၃ နှစ်၊ ၃၁ နှစ်၊ ၃၉ နှစ်၊ ၄၇ နှစ်၊ ၅၅ နှစ်၊ ၆၃ နှစ်၊ ၇၁ နှစ်၊ ၇၉ နှစ်၊ ၈၇ နှစ်။

စနေသားသမီး ။ ၁၀ နှစ်၊ ၁၈ နှစ်၊ ၂၆ နှစ်၊ ၃၄ နှစ်၊ ၄၂ နှစ်၊ ၅၀ နှစ်၊ ၅၈ နှစ်၊ ၆၆ နှစ်၊ ၇၄ နှစ်၊ ၈၂ နှစ်။

ရာဟုသားသမီး ။ ၈ နှစ်၊ ၁၆ နှစ်၊ ၂၄ နှစ်၊ ၃၂ နှစ်၊ ၄၀ နှစ်၊ ၄၈ နှစ်၊ ၅၆ နှစ်၊ ၆၄ နှစ်၊ ၇၂ နှစ်၊ ၈၀ နှစ်၊ ၈၈ နှစ်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း အသက်ရှည်ဆေးဂါထာ ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်း လာဘ်ကြီးတစ်ပါးကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါစေဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းပါသည်။

နှင်းအူလီ

အာရုံကြမ်း

နှောင်တာဝေစည်
သေဂိုဏ်

(မုဒ္ဒဏေဝေတဝတ္ထုတို့)

မိုးရီဆောင်ရွက်လေသည်

သူမ၏အမည်ကား 'သေရီဇာ' ဖြစ်၏။

သူမကား ကုရတိုင်းအတွင်းရှိ ဟတ္ထိနိမြို့အလုံးကို လွှမ်းမိုးလျက် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလျက် ရှိနေ၏။ အထူးသဖြင့် လူရွယ်လူလတ်ပိုင်း ပုရိသယောက်ျားသားတို့ လောကဝယ် ရေပန်းစားမှစား။

တကယ်တော့ သေရီဇာသည် ချောပါ၏။ လှပ၏။ ခန္ဓာကိုယ်တည်ဆောက်ထားပုံက ရှိုက်ဖိုကြီးငယ်အသွယ်သွယ်။ သည်အလှ၊ သည်ကာယတို့ကို အခြေခံ၍ သေရီဇာသည် ပြည့်တန်ဆာအလုပ်ဖြင့် သက်မွေးရပ်ကျောင်း ရပ်တည်ခဲ့ပါသည်။

သေရီဇာနေထိုင်သော ဟတ္ထိနိမြို့ကလေးကား ကုရတိုင်းတစ်ခွင်မှာတော့ သာယာလှပစုံပြည့်လွန်းသဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားလျက်ရှိနေ၏။ ကျေးလက်တောရွာ နေပုဒ်များစွာကလည်း ခြံရံပေးထားကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မှာလည်း လွန်စွာပင် ပွင့်လင်းစည်ပင်လှပါသည်။ လပြည့်လကွယ်၊ ဥပုသ်နေ့များ ရောက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဟတ္ထိနိတစ်မြို့လုံးသည် ရဟန်းသံဃာတော်များ၏ သင်္ကန်းရောင်ကြောင့် ထိန်ဝါတောက်ပလျက် မဆန်းနိုင်တော့။ အကြောင်းမူကား

ကျေးလက်တောရွာ နေပုဒ်များရှိ သတင်းသုံးကြကုန်သော ရဟန်းတော်များသည် လပြည့်လကွယ်၊ ဥပုသ်နေ့များသို့ ရောက်ပြီဆိုပါက သံဃဥပုသ်ပြုရန်အတွက် ဟတ္ထိနိမြို့သို့ လာရောက်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

* * * * *

သည်ယနေကား လပြည့်ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်နေ၏။

သည်အတွက် ဟတ္ထိနိတစ်မြို့လုံး သင်္ကန်းရောင်တို့ ထိန်ထိန်တောက်နေကြခြင်းမှာ အဆန်းတကြယ်ဟု မဆိုသာတော့။ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့အဖို့ ကုသိုလ်ဒါနပန်းတို့ ပွင့်လန်းစေစည်ကြရချေပြီ။ စေတနာသုံးတန် ငြိမ်းကြကုန်လျက် ဆွမ်း၊ တင်လဲ၊ ထောပတ်၊ သီဦး၊ ပျားရည် စသည်တို့ကို သူ့ထက်ငါ လှူကြ၊ တန်းကြသည်မှာ ပွဲတော်ကြီးတမျှ စည်ကားလှပေတော့၏။

ဤ၌ ပြည့်တန်ဆာမ သေရီဇာ အဖို့မှာမူ အလှူဒါနနှင့် ပြဒါးတစ်လမ်း၊ သံတစ်လမ်း ဖြစ်နေတော့၏။ ရှေးအတိတ်ကံအကျိုးပေးကြောင့် ရုပ်ရည်ရှုပကာ ချောမွေ့လျက် ယောက်ျားသားအပေါင်း၏ စွဲမက်နှစ်သက်ခြင်းကို ခံစားနေရပါသော်ငြား ကုသိုလ်ကောင်းမူ၊

အလှူဒါနစဉ်တွင် ခေါင်းပါးလွန်းလှပါဘိ။ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟအပေါင်းတို့က သေရီဇာအား ကုသိုလ်အလှူဒါနပွဲ၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲရာ ဆွယ်ကြပြုကြပါ၏။ တိုက်ကြ၊ တွန်းကြပါ၏။ သို့ရာတွင် သေရီဇာ အဖို့ရာကား အလှူဒါနကို လုံးဝစိတ်မဝင်စား။

“သေရီဇာရယ် ... လပြည့်လ ကွယ်နေမျိုး၊ ဥပုသ်နေ့မျိုးမှာမှ အခုလိုမျိုး ရဟန်းသံဃာတို့ကို စုစုပုံစု မှုမြင်တွေ့ရတာ အဲသည်တော့ ကြုံကြုံကံနေတဲ့ အခါမျိုးမှာ လှူလိုက်တန်းလိုက်ပါတော့လား။”

“ဟုတ်ပါရဲ့ သေရီဇာ၊ အခွင့်သာ ခိုက် မလှူလိုက်ရင် အမိုက်နှင့်ပြင်ရှိဦးမလား ... တဲ့။ လှူလိုက်ဟဲ့၊ လှူလိုက်လှူလိုက်”

သည်လိုမျိုးစကားသံတွေကို အထပ်ထပ်အဖန်ဖန် ကြားနေရတော့ သေရီဇာ အဖို့ နားကြားပြင်းကတ်ဟန် တူလာပါ၏။ ဤ၌ ရိုးရိုးသားသား တုံ့ပြန်စကားမဆိုဘဲ ထိပါးပုတ်ခတ်သော စကားသံတို့ ခုန်ပေါက်ထွက်ကျလာတော့၏။

“ဒီ ... ဦးပြည်ကတုံးတွေကို ဘာဖြစ်လို့ လှူရတန်းရမှာတဲ့လဲ။ အလကား အလုပ်မလုပ်ချင်လို့ သင်္ကန်းတွေဝင်သားကြတာ။ ဒါတွေကို သွားလှူလို့ ဘယ်လို

www.burmeseclassic.com

များ အကျိုးထူးလာမှာတဲ့တဲ့။ ဒါတွေကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းရင်... ကုသိုလ်ရတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မတော့ မယုံဘူး။ လက်လည်း မခံဘူး။ ကုသိုလ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ဘာကို ကုသိုလ်လို့ပြောတာလဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်မမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်နဲ့ရင်းပြီး တခုတခုရ ရှာဖွေစုဆောင်းထားရတဲ့ ပစ္စည်းတွေ။ အဲသည် ပစ္စည်းတွေကို ဘာမဟုတ်တဲ့ ဦးပြည်ကတုံးတွေအတွက် ဖြန့်ပစ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မလောက် မိုက်မဲတဲ့သူ ရှိပါဦးတော့မလား။ သွားစမ်းပါ။ လုံးဝဆို လုံးဝပဲ”

စိတ်ထဲကသဒ္ဓါစိတ်ကလေး အညွန့်အညောက်မပေါက်သေး၍ မလှူမတန်း ဖြစ်သည်မှာ စိတ်စွမူ။ ယခုတော့ လှူတန်းစိတ်မပေါ်သည်သာမက ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့လျက် ဝစီကံအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့သော သေရိဏီအဖို့ ပြန်ရာလမ်းသည် အကောင်းမဟုတ်တော့။

ဝစီကံအကုသိုလ်ကပင်လျှင် သေရိဏီအား ပြိတ္တာမအဖြစ်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ပါသတည်း။

* * * * *

ပစ္စန္ဒရစ်မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့။

သည်မြို့ကလေးမှာ သေရိဏီသည် ပြိတ္တာမ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ အဆင်းအင်္ဂါတို့သည်ကား အတိတ်ဘဝနှင့် တခြားစီ။

ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်တို့သည် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ပျက်ယွင်းလျက်ရှိ၏။ အနံ့အသက်တို့မှာလည်း မကောင်း။ အစားစားချင်၍ မစားရ။ ရေသောက်ချင်၍ မသောက်ရသော အပြစ်။

ကုန်သည်တို့သည် ကုန်စည်များကိုတင်ဆောင်လျက် နေရာဒေသအနံ့သွားရောက်ရောင်းဝယ် ဖောက်ကား

လျက် နေကြရာ ဟတ္ထိနိမြို့၌ ပြည့်တန်ဆာမ သေရိဏီနှင့် ပျော်ခဲ့ပါးခဲ့ဖူးသော ကုန်သည်တစ်ဦးသည် ယခု သေရိဏီပြိတ္တာမရိရာ ပစ္စန္ဒရစ်မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့လေ၏။

ဒေါင်ဆူရိန်ဖလ်နေဝန်းသည် အရှေ့ပြုမ္မာအရပ်မှ စတင်ထွက်ပေါ်လာချိန်။

ပြိတ္တာမသည် ဝမ်းတွင်း၌ မည်သည့်အစာမျှ မရှိသည့်အတွက် အပူဓာတ်တို့ လောင်မြိုက်နေသည့်အလား မခံမရပ်နိုင်အောင် ခံစားနေရလေ၏။ ခြေလှမ်းတွေမမှန်ဘဲ ယိုင်တိယိုင်တိုင် ဖြစ်နေ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ပြိတ္တာမသည် မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာမှ ၎င်းထံသို့ စိုက်စိုက်၊ စိုက်စိုက် လျှောက်လှမ်းလာနေသော လူတစ်ဦးကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ အနီးသို့ ရောက်လေသော် ပြိတ္တာမသည် ထိုသူအား တွေ့တွေ့ကလေး ကြည့်နေမိတော့၏။

ပြိတ္တာမအဖို့ ထိုသူနှင့် နီးကပ်လာလေလေ အာရုံတွေ စူးစိုက်မိလေလေပင်။

“ဟင်... အဲသည်လူဟာ ဟတ္ထိနိမြို့မှာတုန်းက ငါနဲ့...”

ပြိတ္တာမအဖို့ အတိတ်ဘဝ ပြည့်ဆန်ဆာဖြစ်စဉ်တုန်းက ပုံရိပ်တစ်လွှာကို ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်ပါချေပြီ။ ပြိတ္တာမကပင်လျှင် သတိရလိုက်သည်။ ထိုကုန်သည်ကမူ အလျဉ်းပင် သတိမရ။ ၎င်း၏ အာရုံထဲမှာတော့ သယ်လာခဲ့သော ကုန်စည်တို့ အမြန်ရောင်းထွက်ရေးနှင့် ပစ္စန္ဒရစ်မှအပြန်တွင် ပြန်လည်ရောင်းချရန် ကုန်စည်သစ်တွေ ဝယ်ယူရေးကိုသာ ဝင်စားလျက်ရှိနေတော့၏။

“ဟာ... အမလေး”

ရုတ်တရက် ပြိတ္တာမက ၎င်း၏ရုပ်သွင်ကို ဘွားခနဲ ကိုယ်ထင်ပြုလိုက်သည့်အခါ ကုန်သည်မှာ လန့်ဖျပ်သွားလေတော့၏။ ရောင်းရေးဝယ်တာ စိတ်ကူးလားသမျှတို့မှာလည်း ဖျတ်ခနဲ ပျောက်ပျက်သွားရလေတော့၏။ အံ့အားတသင့်

ဖြင့် ပါးစပ်မှာလည်း အဟောင်းသား။ သို့ရာတွင် သတ္တိကောင်းသူမို့ ကြောက်ရွံ့စိတ်တို့ အလျဉ်းမရှိ။ ပြိတ္တာမကိုသာလျှင် မျက်တောင်မခတ်တမ်း ငေးကြည့်နေမိလေ၏။ အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်ထီး၊ အရိုးပေါ်အရေလှမ်းလျက် ချမ်းသာစရာ တစ်ကွက်တလေမျှပင် မရှိ။

“အလို... သင်ဟာ ဘယ်သူပါလိမ့်။ ကြည့်ရတာ လူရုပ်တောင် မပေါ်ပါဘဲကလား။ အကြောတွေကလည်း အပြိုင်းပြိုင်းနဲ့။ အဝတ်မပါ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာကောင်းလှပါပေရဲ့”

သည်စကား ကြားရတော့ ပြိတ္တာမလည်း သူ့ဖြစ်အင်ကို ထင်လင်းစွာသိရလေအောင် စကားနီဒါနဲ့သွယ်ရလေတော့သည်။

“မောင်ကြီးရယ်... ကျွန်မကို မသိတော့ဘူးလား။ အင်းလေ... စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့၊ ဝတ်ရမဲ့ ဒုက္ခအင်မတန်ကြီးတဲ့ ပြိတ္တာမဖြစ်နေတော့ မဆန်းတော့ပါဘူးလေ။ ကျွန်မဟာ မောင်ကြီးနဲ့ ဆုံခဲ့ဖူးပါတယ်”

“အို... မဖြစ်နိုင်တာ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ခုလိုမျိုးအနေအထားကို တွေ့မြင်ရတော့ သည်စကား ကြားရတာ အဆန်းမဟုတ်တော့ပါဘူးလေ။ ကျွန်မဟာ အရင်ဘဝက ဟတ္ထိနိမြို့မှာ ပြည့်တန်ဆာအလုပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခဲ့တဲ့ သေရိဏီလေ...”

“ဟာ... သေရိဏီ ဟုတ်လား။ မယုံနိုင်စရာပဲ။ ဒီလောက်ချော၊ ဒီလောက်လှခဲ့တဲ့ သေရိဏီဟာ ခုလိုမျိုး ပြိတ္တာဘဝကို ဘယ်လိုပုံ၊ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေကြောင့် ရောက်လာရတာတဲ့တုံး”

“အဲဒါကို ပြောချင်လိုက်တာ မောင်ကြီးရယ်”

ကျွန်မဟာ ပြည့်တန်ဆာမ သေရိဏီဘဝနဲ့တုန်းက ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ငွေကြွယ်ဝခဲ့သူပါ။ ဒါပေမဲ့ ရဟန်းသံဃာ

တော်တွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ လှူဒါန်းလိုတဲ့ စိတ် နည်းနည်းကလေးမှကို မရှိခဲ့ပါဘူး။ အများက လှူဖို့တန်းဖို့ ကိုက်တွန်းတဲ့အခါ များဆိုရင် 'အို ... ဘာဖြစ်လို့ သည် ဦးပြည်ကတုံးတွေကို လှူရမှာတဲ့လဲ။ သူ တို့ကို လှူလို့ကော ဘယ်လိုအကျိုးရှိမှာ တဲ့တဲ့။ အလကား အလုပ်လုပ်မစားချင် လို့ သက်နဲ့ဝတ်တဲ့ဟာတွေ' စသဖြင့် ဝစ် ကံအကုသိုလ်အမှုကို ကျူးလွန်ပြောကြား ပြစ်မှားမိခဲ့ပါတယ် မောင်ကြီးရယ် ...။

အဲသည်အတွက်ကြောင့်ပဲ သေ လွန်တဲ့အခါ အခုလိုပြိတ္တာမဘဝကို ကျ ရောက်ခဲ့တာပဲပေါ့။ ရေသောက်ချင်လို့ လည်း တစ်ပေါက်ကလေးမျှတောင် မသောက်ရ။ အစားစားချင်လို့လည်း ထမင်းတစ်စွက်ကလေးတောင် မစားရနဲ့ ဒုက္ခအင်မတန်ကြီးလှပါတယ်။ သစ်ပင်ရိပ် တွေလို့ အေးအေးလူလူ နားခိုရမလား ဆိုပြန်တော့လည်း အပင်အောက်ရောက် တာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ခြစ်ခြစ်တောက် ပူ လောင်ပြင်းပြနေရတာပါပဲ။

အေးမြတဲ့ လေပြည်လေညင်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲတိုက်တိုက် ကျွန်မအဖို့ ရာမှာတော့ အလျှံတရဲရဲ မီးကျီခဲအပူတွေ သာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ် မောင်ကြီးရယ်။ အဝတ်အစားဆိုလည်း နတ္ထိပါ။

"အင်း ... သင့်ရဲ့ဒုက္ခကလည်း အင်မတန်မှ ကြီးလေးလှပါကလား။ သံဝေဂလည်း ရစရာကောင်းမှကောင်း။ နို့ .. နေပါဦး။ သင် ငါနဲ့ အခုလိုတွေပြီး စကားပြောတာ ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စ ရှိလို့ပါလိမ့်"

"ရှိပါပြီကော မောင်ကြီးရယ်၊ ရှိပါ ပြီကော။ မောင်ကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ပါ"

"ပြောလေ ... သင်က ဘယ်လို အကူအညီတောင်းချင်လို့လဲ။ ငါကူညီနိုင် တာဆိုရင် ကူညီမှာပေါ့"

"သည်ကောကြားရတာ အင်မ

တန်မှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်မမှာ အတိတ်ဘဝက မိဘတွေရှိကြ ပါသေးတယ်။ မောင်ကြီးနေတဲ့ ဟတ္ထိနိဗ္ဗိ မှာပါပဲ။

မောင်ကြီးအနေနဲ့ ဟတ္ထိနိဗ္ဗိကို ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ကျွန်မရဲ့မိဘတွေကို ဝင်တွေ့ပေးပါ။ ကျွန်မရဲ့မိခင်ကို အဖြစ် မှန်တွေပြောပြပါ။ အဲသည်နောက် ကျွန်မ အိပ်တဲ့အိပ်ရာအောက်မှာ ငွေအသပြာ လေးသိန်း မြှုပ်နှံထားတဲ့အကြောင်း၊ အဲဒီ အသပြာတွေကို တူးဖော်ပြီး ကျွန်မကို ရည်စူးလို့ ကုသိုလ်ဒါနပြုပေးပါ။ အမှု အတန်းပေးဝေပေးပါ။ ကျန်တဲ့အချို့ အဝက်ကို မိခင်ကြီးသုံးစွဲပါလို့ ပြောကြား ပေးပါ။ မိခင်ကြီးသာ ကျွန်မကို ရည်စူးပြီး အလှူအတန်းပြုမယ်။ ကုသိုလ်အဖို့ကို အမျှပေးဝေမယ်ဆိုရင် ကျွန်မဟာ ပြိတ္တာ ဘဝဆိုးက ကျွတ်လွတ်ပါလိမ့်မယ်"

"ကောင်းပါပြီ ... စိတ်သာချပါ။ ဟတ္ထိနိဗ္ဗိကို ပြန်ရောက်တာနဲ့ သင့်မိဘ တွေရှိရာသွားလို့ အကြောင်းစုံမှာကြား ပြောဆိုလိုက်ပါမယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်ကြီး ရယ်။ သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

သည်သို့ ကျေးဇူးတင်စကား ပြော ဆိုပြီးသည်နောက် ပြိတ္တာမ သေရီဇာ လည်း ကုန်သည်ယောက်ျား၏ မျက် မှောက်မှ မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွားလေ တော့၏။

ကုန်သည်ယောက်ျားလည်း ယိလာ သော ကုန်စည်တို့ ရောင်းချကာ ပြန် လည်ရောင်းချရန် ကုန်စည်အသစ်တို့ကို တင်ဆောင်ပြီးနောက် ဇာတိဌာနေ ဟတ္ထိနိဗ္ဗိကလေးသို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။

ဟတ္ထိနိဗ္ဗိသို့ရောက်လျှင် ဦးစွာ သေရီဇာ၏ မိဘများရှိရာ အိမ်ဂေဟာသို့ ဝင်လျက် အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြ လေ၏။ သေရီဇာ၏မိဘများလည်း သမီး ၏အဖြစ်ကို ယူကျုံးမမြင်ရင်းမှ သေရီဇာ

အိပ်စက်ရာ အိပ်ရာအောက်သို့ တူးဖော် ကြလေသော် မြှုပ်နှံထားသော အိုးတစ် လုံးကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုအိုးကို ဖွင့်ကြည့်လေသော် အိုး အတွင်း၌ ငွေအသပြာလေးသိန်းတိတိကို တွေ့ရှိရလေ၏။ သို့ဖြင့် ထိုငွေအသပြာ လေးသိန်းအနက်မှ အချို့အဝက်ကို ဖယ် ယူသိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး ကျန်အသပြာတို့ ဖြင့် ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ဆွမ်းလုပ် ကျွေးရန်၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ ဆက် ကပ်လှူဒါန်းရန် စီစဉ်လေ၏။

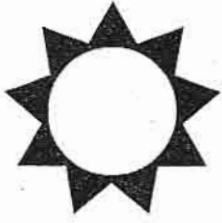
ထို့နောက် ဘုရားရှင်အမျိုးရှိသော ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ပင့်ဖိတ်လျက် ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို လှူဒါန်း၏။ ပြီး လေသော် ဤသို့ပြုရ ကုသလအစေ့ အတွက် သမီးပြိတ္တာမအား ရည်စူးကာ အမျှအတန်းပေးဝေလေ၏။ သေရီဇာ ပြိတ္တာမလည်း သာဓုခေါ်ခွင့်ရလိုက်သည် အတွက် ပြိတ္တာဘဝမှ ကျွတ်လွတ်ကာ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ရာဘုံသို့ ရောက်ရှိ သွားပြီး မိဘတို့အား ကိုယ်ထင်ပြုလေ၏။

ဘုရားရှင်လည်း ထိုအကြောင်းကို အခြေပြု၍ သေရီဇာပြိတ္တာမ၏ ဖြစ်ရပ် အား မိန့်ကြားကာ တရားဒေသနာတော် တို့ကို ဟောကြားလေ၏။ တရားနာ ပရိသတ်အပေါင်းလည်း အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် နှင့် အလှူဒါနကို ထိပါးပြောဆိုခြင်း ကြောင့် ခံစားရသည့် ဆိုးကျိုးကို သတိ သံဝေဂရရှိကြကုန်၏။ သို့ဖြင့် တရား ဒေသနာတော်အား နာကြားကြရသူများ အဖို့ များစွာသော အကျိုးအာနိသင်တို့ကို ခံစားကြရလေသတည်း။

နန္ဒာမိုးကြယ်

ကျမ်းကိုး
- ပေတဝတ္ထု၊
စူဠဝင်္ဂမှ သေရီဇာပေတဝတ္ထု။

နေအထွက်မှာရွှေ့ကန်နဲ့ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါ

နေအထွက်မှာ

မင်္ဂလာရက်ဖြတ်ဖြတ်ပါစေ

ထိုနေ့က ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သည်။
 ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏အဘိုးနှင့်
 အတူ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏
 ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့၏။
 ကျွန်ုပ်တို့ မြေးအဘိုးသည် မနက်
 ၄:၀၀ နာရီကတည်းက အိပ်ရာမှန်း
 သည်။ အဘိုးကအရင် ကျွန်ုပ်ထက်
 စော၍ နိုးနေပုံရသည်။ အဘိုး၏ “အိမ်
 ဇရပ်”ကလေးအတွင်း မီးများ ထိန်ထိန်
 လင်းနေကြောင်း ကျွန်ုပ်အိပ်ရာမှန်းနိုး
 ချင်း မြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်ုပ်၏ စာအသုံးအနှုန်း၌
 “အဘိုး၏ အိမ်ဇရပ်”ဆိုသော စကားလုံး
 ထူးထူးခြားခြား ပါသွားသည်ကို သတိ
 ချပ်မိကြပါလိမ့်မည်။
 ကျွန်ုပ် ရှင်းပြပါမည်။
 အဘိုး၏အိမ်မှာ ယခု အဘိုးတစ်
 ယောက်တည်း အိမ်အဖြစ်နေနေသော်
 လည်း မကြာခင် ဇရပ်အဖြစ်နှင့် သံဃာ
 တော်တို့အား သာသနိကပစ္စည်းအဖြစ်
 လှူဒါန်းတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
 ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ မလှူခင်မှာပင်...
 အဘိုးသည် သူတစ်ယောက်
 တည်းနေသော အိမ်ကို အိမ်အဖြစ်
 အသုံးပြုသည်ထက် သာသနာရေး
 အတွက် လုပ်ဆောင်ရန် ပြင်ဆင်ထား
 နှင့်လေပြီ။
 အဘိုးငယ်စဉ်က လက်သမား
 ဆရာကြီးဖြစ်၍ သူ့အိမ်ကို ဇရပ်နှင့်တူ
 စေရန် အချိန်ရလျှင် ရသလို တစ်စစ
 ပြင်သည်။ အိမ်တွင်းရှိ ခန်းဆီးအက
 အရံများကို ဖြတ်သည်။ ခန်းဆီးထွက်

လာသော ပျဉ်များနှင့် အဆောင်ချဲ့သည်။ ဘုရားကျောင်းကျောင်းဆောင်ကို သစ်ဆိုင်မှ သစ်သားအသစ်ကျပ်ချွတ်များဝယ်ယူ၍ ခမ်းခမ်းနားနား ချဲ့ထွင်ထားသည်။

လက်သမားဆရာကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အဘိုး၏ စိတ်တိုင်းကျ တစ်ယောက်တည်းတည်ဆောက်ထားမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်အဘိုး၏အိမ်မှာ အိမ်တစ်အိမ်အဖြစ်ထက် ဇရပ်တစ်ဆောင်နှင့် တူနေလေပြီ။

အိမ်မှာ ဇရပ်နှင့်တူသလို အိမ်တည်ရှိရာ နေရာမှာလည်း ဘုရားရိပ်၊ ကျောင်းရိပ်၊ တောင်စောင်း၊ သစ်ကြီးဝါးကြီးရိပ်မှာဖြစ်၍ ပိုပြီးတင့်တယ်နေသည်။

ထိုနေရာကလေးမှာ ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့မြောက်ဘက်မှန်မှ ဆင်းသွားလျှင် ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် လျှောက်သွားရုံဖြင့် ရောက်နိုင်သောနေရာကလေးဖြစ်၏။ ယခင်က ဗဟန်းမြို့နယ် ခြံဝါးခြံရပ်ဟု ခေါ်သည်။

ကန်တော်ကြီးဘက် ကြားတော့ရလမ်းဘက်မှ တက်လာလျှင် ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့ဘက်မှန်အဆင်း ယခုဗဟန်းဘုရားဈေးအထက် တောင်မြင့်ပိုင်းမှာ ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်၏အဘိုးအိမ်ခေါင်းရင်းဘက်မှာ ယခင်က ဆေးဝက်ပါဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးသူရိယသီတင်းသုံးသော ဆေးဝက်ပါဘုန်းကြီးကျောင်း ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုးအိမ်ရှေ့ တောင်ကြားလမ်းကလေးမှ အောက်သို့ဆင်းသွားလျှင် လမ်းကျဉ်းလမ်းကြား အိမ်များကို ကျော်ဖြတ်ပြီးနောက် ကြေး

သွန်းဘုရားကြီးရှိရာ ဗဟန်းရေတာရှည်လမ်းဟောင်းသို့ ရောက်သည် မြောက်ဘက်အနိမ်သို့ ဆင်းသွားလျှင် လင့်ခဲလမ်း(ယခု ရွှေတိဂုံ)အထိ ပေါက်သော ရေတာရှည်လမ်းသစ်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ် မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်နေစဉ်မှာ အဘိုး၏ ဘုရားရှိခိုးသံကို ကြားနေရ၏။

အဘိုးသည် ဘုရားရှိခိုးပြီးသည့်နောက် သဗ္ဗဇယ မင်္ဂလာဂါထာတော်ကို အမြဲမပြတ် ပါဠိနှင့် အနက်စာသားပါ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုလေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။

“ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊
ရတ္တိမာ ဘာတိစန္ဒိမာ။
သန္တဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊
ဈာယိတပတိ ဗြာဟ္မဇော။
အထသဗ္ဗ မဟောရတ္တိ၊
ဗုဒ္ဓေါတပတိ တေဇသာ။”
တာဒိသံ တေဇ သမ္ပန္နံ၊
ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ အာဒရံ။
နမက္ကာရာ နဘာဝေန၊
သဗ္ဗေ ပူရေန္တူ သင်္ကပ္ပာ။

“ဟော . . . ဆရာကြီးတောင်ဘုရားရှိခိုးလို့ ပြီးတော့မယ်။ သဗ္ဗဇယ မင်္ဂလာဂါထာတော်ကြီးတောင်ရွတ်နေပြီ”

အနိမ်အောက်ဘက်ပိုင်းမှ လက်နှိပ်စာတမ်းထိုး၍ တက်လာသော အဘိုး၏တပည့်ကြီး ဦးမောင်ကိုကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်က အသာလိုက်ပြလိုက်ရသည်။

ကျွန်ုပ် ဦးမောင်ကိုအား ခေါ်ဆောင်လာပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းမှာပင် ခင်း

ထားသော ထန်းချောဖျာပေါ်၌ နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။

ပြီးလျှင် လေးထောင့်သစ်သားခုံကလေးနှင့် အဘိုး ပန်းကန်ထဲ ထည့်သုပ်ထားသော ပဲကတ္တီပါပြုတ်၊ ဆီစမ်းကို အုပ်ထားသည့် စလောင်းအား ဖွင့်၍ ဦးမောင်ကိုအား ဧည့်ခံရသည်။ ရေခန်းကြမ်းဓာတ်ဘူးကို ထိုးပေးနေစဉ် ဦးမောင်ကို ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းပြောသည်။

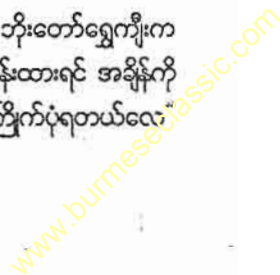
“ခါတိုင်းရက်တွေက ဘုရားပေါ်တက်ရင် ဦးကိုက စောပြီး ဒီကိုရောက်တာ။ ခုမှ ဝါတွင်းလပြည့် ဆွမ်းလောင်းပတ်မှာ ဆွမ်းဝင်လောင်းနေရလို့ နောက်ကျသွားတာကွဲ့”

“ခု အဘိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့မသွားခင် ရောက်လာတာပဲဟာ။ မိရင်နောက်ကျတယ်လို့ ပြောလို့ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ ဦးကိုရယ်”

“အင်း. . . မင်းကတော့ ဆရာကြီးရဲ့မြေး မပြောရဘူး။ စကားကို ချက်ကျလက်ကျ အတော်ပြောတတ်တယ်။ ဦးကိုက မောင်ကျော်အဘိုး ဆရာကြီးထွက်သွားနှင့်မှာကို မပူပါဘူး။ ဆရာကြီးဝတ်ပြုနေကျ ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့တောင်ထောင့်က ဗောဓိညောင်တန်ဆောင်းကို လိုက်လာရင် တွေ့နိုင်ဆုံနိုင်နေတာပဲ”

“ဒါကို ကျွန်တော်သိပါပြီ။ ကျန်ခဲ့တဲ့ ဥပုသ်နေ့က အင်္ဂါထောင့်က ဇရပ်မှာ ချိန်းထားတဲ့ ဘိုးတော်ရွှေကျီးနဲ့ လွဲသွားမှာ စိုးလို့မဟုတ်လား”

“အေးကွ. . . ဘိုးတော်ရွှေကျီးက တရုတ်စပ်ဆိုတော့ ချိန်းထားရင် အချိန်ကို တိတိကျကျဖြစ်မှ ကြိုက်ပုံရတယ်လေ”

ထိုအချိန်တွင် အဘိုးထံမှ အဘိုး ရွတ်ဆိုနေလေ့ရှိသည့်အတိုင်း သဗ္ဗဇယ မင်္ဂလာဂါထာတော် အနက်ပြန်ရွတ်ဆို နေသံကို ကြားနေရပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်က အဝတ်အစားလဲနေမည် အဘိုးတပည့် ဦးမောင်ကိုသည် ဘုရား ပေါ်တက်ရန် စိတ်စောလျက် အဘိုး အရိပ်အကဲအား လှမ်းလှမ်းကြည့်နေ သည်ကို ကျွန်ုပ်သတိထားလိုက်မိသည်။

xxx xxx xxx

အဘိုးက သူ၏ပြုဖွယ်ကိစ္စရပ် တွေ နှစ်သမျှ ပြီးစီးအောင်ပြုပြီးမှ ဘုရား ခန်းရှေ့မှ ထသည်။

“ကဲ...မောင်ကိုနဲ့ ငါ့မြေ့။ အဘိုး တို့ ဘုရားပေါ်သွားကြစို့”

အဘိုးက သူ့လွယ်နေကျ လွယ် အိတ်ကြီးကို လွယ်၍ တောင်ဈေးကိုယူ ပြီး အိမ်ရေပေါ်မှ ဆင်းသည်။

အိမ်ရေပေါ်မှ လှုပ်စစ်မီးခလုတ် များကို ကျွန်ုပ်ပိတ်ခဲ့သော်လည်း အိမ် ရေပိတ်အဝင်တံခါးကိုမူ ကျွန်ုပ် ပိတ်၍ သော့မမတ်ခဲ့ပါ။

အဘိုး၏ ဆန္ဒအတိုင်း အိမ်ရေပိတ် ထဲရှိ ပစ္စည်းမှန်သမျှ ယူလိုသူ ရှိလျှင် အလှူအဖြစ် သဘောထား၍ သည် အတိုင်းထားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုး၊ အဘိုး၏တပည့် ဦးမောင်ကို၊ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်သား အိမ်ရှေ့ တောင်တက်လမ်းကလေးမှ တက်လာကြစဉ် အဘိုးက ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးမောင်ကိုအား သူ့နေစဉ်နေ့တိုင်း မပြတ် ရွတ်ဆိုနေကျ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာ တော်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြ ပြောကြား

လေ၏။

“ဒီဂါထာတော်ဟာ မြတ်စွာဘုရား ရဲ့ ပညာသီလ ဂုဏ်ဓမ္မနဲ့ ပညာတေတော် တန်ခိုးငါးဖော်တို့ကို အလေးဂရုပြု အောက်မေ့ဆင်ခြင် ပွားများခြင်းဖြစ်လို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို ပွား များစီးဖြန့်ခြင်းပဲ ဖြစ်တယ်ကွဲ့။”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

“ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာဟာ ဘာဝနာအားလုံးထဲမှာ အကူးခြားဆုံး သော အတုမရှိတဲ့ ဘာဝနာပဲကွဲ့။ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ရှိရာမှာ ကြွင်းသုံးဆယ်ကိုးပါးသော ဘာဝနာတို့ ဟာ အားထုတ်ဆတ်တတ်၍ စွန့်မင်္ဂလာပွန် သို့တက်ခြင်း၊ ကိလေသာ လောကဓံတို့ ကို သည်းခံနိုင်ခြင်းမှတစ်ပါး သံသရာ၌ ဆန်းကြယ်ကြီးမြတ် လိုအပ်သော အကျိုးကို မပေးနိုင်ဘူးကွဲ့။ ဗုဒ္ဓနုဿတိ ဘာဝနာကသာ လောကီဘက်၊ လော ကုတ္တရာဘက် နှစ်ဖက်လုံးတွင် ထက် မြက်ပွားတိုး လိုအပ်သောအကျိုးအမျိုး မျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်တယ်လို့ ဆရာတော် ကြီးတွေက ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြတယ်။”

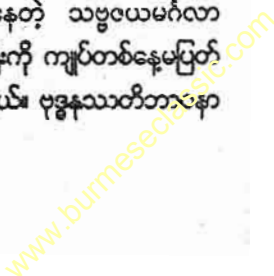
“ဒါအပြင် ဒါန၊ သီလ စသော အမျိုးမျိုးသော ကုသိုလ်တို့ထက် ကြီး မားတဲ့အကျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်ခြင်းမှာ လည်း ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကို ယုံ ကြည်သိမြင် ဆင်ခြင်အောက်မေ့နိုင် သော ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာ အရင်းခံရှိ မှသာ ဖြစ်နိုင်တယ်ကွဲ့။ ဒါ့ကြောင့် ထေရ ပါဒိန်ပါဠိတော်မှာ ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာ ကို ဘာဝနာအပေါင်းတို့တွင် အတုမရှိ လွန်ကဲထူးမြတ်သော ဘာဝနာဖြစ်၏လို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ချီးကျူးမိန့်

မြှက်တော်မူထားခဲ့တယ်။”

အဘိုးက ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာ အကြောင်း မြှက်ဟာနေစဉ် အဘိုး၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သော ဦးမောင်ကိုက -

“ဆရာကြီး ဟိုအရင်ကတည်းက ဒီသဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုနေလို့ အကျိုး ထူးရတယ်လို့ ဆရာကြီးနဲ့ လုပ်ဖော် ကိုင်ဘက် လက်သမားဆရာကြီးတွေ အသိုင်းအဝိုင်းက ပြောကြဆိုကြတာ တွေဟာ တကယ်ပဲလား ဆရာကြီး။”

“ဟာ...တကယ်အကျိုးပေးတာ ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်က ရိုးသားတဲ့လူပဲ။ ဘယ် လိုမှသားစကားမှ မပြောတတ်ပါဘူး။ ကျုပ်ဟာ ရန်ကုန်သားမဟုတ်ပါဘူး။ ရန်ကုန်၊ ဟံသာဝတီအရှေ့ပိုင်း သန်လျင် အပိုင် ဖားကူးရွာကလေးမှာ ပြည်တွင်း စစ်ကြောင့် သူပုန်သူကန် ကြောက်ပြီး မိဘဘိုးဘွားတွေ ပြေးမိပြေးရာ ပေးလာ ရာက ဗမာန်းဒီနေရာကို ရောက်လာ တာပါ။ မိဘတွေက ငွေကြေးအနည်း အပါး ပါလာလို့ ဒီခြံထဲက မြေကွက် ကို ငွေတစ်ရာငါးဆယ်နဲ့ ဝယ်ခဲ့တာ။ ကျုပ်မိဘတွေက လက်သမားဆရာဆို တော့ ကျုပ်လည်း လက်သမားဆရာ အဖြစ် အသက်မွေးရတာပေါ့။ အဲဒီ အချိန်မှာ စားလောက်သောက်လောက် ရုံပါပဲ။ ကျုပ်ဒီမှာ အိမ်ထောင်ကျ သား သမီးတွေမွေးနဲ့ မိဘလက်ထက်က ထက် ဘာမှတိုးတက်ကြီးပွားမှုမရှိပေ မယ့် ကျုပ်တို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ယုံ ကြည်ရွတ်ဆိုနေတဲ့ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော်ကြီးကို ကျုပ်တစ်နေ့မပြတ် ရွတ်ဆိုနေခဲ့တယ်။ ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာ

ပွားများခြင်းအမှုကို တစ်နေ့မပြတ် ယုံကြည်ပွားများနေတယ်ပေါ့လေ”

“နောက်တော့ ဟောဒီကျုပ်မြေး ငါ့ကျော်ကို မွေးပြီးတော့ ကျုပ်သားသမီးတွေကို ဒီခြံထဲမှာ အိမ်တွေ ခွဲဆောက်ပေးတော့မယ်လို့ စိတ်ကူးရပြီး ကြံစည်ခဲ့တယ်။ လက်ထဲမှာ အိမ်ခွဲဆောက်ပေးလောက်အောင် ငွေက မရှိတာနဲ့ နောင်နေ့ကြန့်ကြန့်နေပြန်တယ်။ ဒီလိုနဲ့နေရင်း ကျုပ်ထူးဆန်းတဲ့အိမ်မက်တစ်ခု မက်တယ်။ တရုတ်ဘိုးတော်ကြီးတစ်ပါး ကျုပ်အိပ်မက်ထဲမှာ အိမ်ဆောက်ချင်ရင် ရေတွင်းတူး ထွက်လာတဲ့ရေကို သောက်ရေအိုးစင်ဆောက်ပြီး အိမ်ရှေ့မှာလျှူ ဆိုတဲ့ အမိန့်နဲ့ အိပ်မက်မကြာခဏ ပေးနေတော့ ကျုပ်လည်း ခြံထဲမှာ ရေတွင်း မရှိတော့ ရေတွင်းတစ်တွင်းရတာပေါ့”

“အဲဒီတော့မှဗျာ... ကျုပ်အဖြစ်က မယုံကြည်နိုင်စရာပါပဲ။ ရေတွင်းတူးနေတဲ့ မြေကြီး အတောင်နစ်ဆယ်လောက်လည်း ရောက်ရော ရေလည်း တွေ့၊ မြေအိုးတစ်လုံးလည်းတွေ့တော့တာပဲ။ ပထမတော့ ရေမထွက်သေးပါဘူး။ မြေအိုးကို မလိုက်မှ မြေအိုးအောက်က ရေကြောပေါက်ပြီး ရေတွေ ယန်းထွက်လာတော့တာပဲ။ တစ်ခုကောင်းတာက ရေတွင်းတူးတာ ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်မိသားစုပဲဆိုတော့ ရေတွင်းထဲကရတဲ့ အိုးကို အိမ်ယူသွားပြီး ကျုပ်တို့မိသားစုချည်းပဲ တိတ်တဆိတ်ဖွင့်ကြည့်ခဲ့တယ်”

“ဖွင့်ကြည့်တော့ ဆရာကြီး ရွှေချောင်းတွေရတယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်။ ရွှေချောင်းဆိုတာက ရွှေမန်ကျည်းတောင့်ပါ။ ပြီးတော့

ကျောက်မျက်ရတနာတွေပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်အဲဒီကျောက်မျက်ရတနာတွေကို မသုံးလိုက်ဘူး။ ရွှေကိုလောက်ငြိမ်းစင်၊ ကျောက်မျက်ရတနာကို လောကုတ္တရာငြိမ်းစင်ပါလို့ အိပ်မက်တွေ ထပ်ရတာနဲ့ ဘုရားကြီးအတွက် လောဘမဖက်ဘဲ ကျောက်မျက်ရတနာတွေ အကုန်လျှူလိုက်တယ်။ ရွှေကိုတော့ ရောင်းချပြီး ကျုပ်သားသမီးတွေအတွက် ရွှေဂုံတိုင်လမ်းမကြီးမှာ မြေကွက်တွေဝယ်၊ တိုက်တွေဆောက်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒါဝယ်မပေးခင် အရင်ဆောက်ပေးရတာက ကျုပ်အိမ်ရှေ့က သောက်ရေအိုးစင်ပဲ။ အဲဒီသောက်ရေအိုးစင်မှာ ကျုပ်ခြံထဲက ရေတွင်းထဲက ရေ မနက်တိုင်း ကျုပ်ဖြည့်ဖြည့်ပြီး ရေကုသိုလ်လုပ်နေခဲ့တာ ဟောဒီမြေးတစ်သက်ပဲ”

“ဒါဖြင့် ဆရာကြီးကို ကျောက်မျက်ရတနာနဲ့ ရွှေတွေပေးတဲ့ ဒီခြံကြီးကို ဆရာကြီး ဘာလို့ လက်လွှတ်တော့မှာလဲဗျာ။ နောက်တစ်ခါ ရေတွင်းတူးရင် အဲဒီလို ရွှေအိုးတွေ ထပ်ပြီးမတွေ့ဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား”

အဘိုးက သူတပည့် ဦးမောင်ကို အား စကားဆုံးအောင်မပြောနိုင်အောင် ဝင်၍ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါ လောဘစကားတွေပဲ မောင်ကိုရ။ ကျုပ်ကိုပေးတဲ့ အိပ်မက်အတိုင်း လောက်ငြိမ်းစင်တဲ့အနေနဲ့ သားသမီး မြေးတွေကို အိမ်ခြံမြေတွေ ပိုင်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ပြီးပြီး လောကုတ္တရာ ငြိမ်းစင်တဲ့အနေနဲ့ ဘုရားကြီးကို ကျောက်မျက်ရတနာတွေ လျှူလိုက်ပြီး

ပြီ။ အဲဒီကြားထဲ ဘာများထပ်ပြီး လောဘတွေပွားနေတော့မှာလဲ။ ဒါကြောင့် ဒီအိမ်နဲ့ ခြံကြီးကို သာသနာ့ဝတ္တကမြေအဖြစ် အသုံးပြုရအောင် လျှူထားတာပေါ့။ ကျုပ်ဘဝတစ်သက်တာမှာ ဘာဝနာတရား ပွားများအားထုတ်သွားရုံကလွဲလို့ ဘာမှမရှိတော့ပါဘူးလေ”

အဘိုးစကားအဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မြေးအဘိုးတစ်သိုက် ရွှေတိဂုံဘုရား အလယ်ပစ္စယာ အာဇာနည်ကုန်း ကားပတ်လမ်းရှိ အရှေ့ဘက်ပုခံ ခါးလယ်စောင်းတန်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်၍ ဘုရားပေါ်သို့ ဓာတ်လှေကားသွားမစီးဘဲ ဆက်လက်၍ တက်လာခဲ့ကြရသည်။

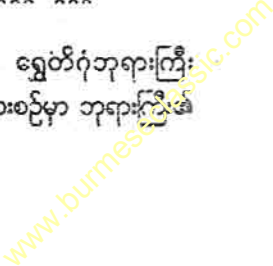
အဘိုးသည် အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ခြံထဲအိမ်မှ ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်သို့ ဥပုသ်နေ့များနှင့် အခြားရက်များတွင် မကြာမကြာ တဂဂဇာနည်မြေလေ့ရှိသူဖြစ်၍ သူ့အတွက် အလေ့အကျင့်စဖွယ် ဖြစ်၍နေလေပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့လို လူငယ်လူရွယ်များ ဓာတ်လှေကား အကူအညီရယူခဲ့သော်လည်း အဘိုးက လုံးဝ အသုံးမပြုခဲ့။

“ဘုရားဖူးတယ်ဆိုတာ အပင်ပန်းခံ ကုသိုလ်ယူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ကိုယ့်ခြေထောက်နဲ့ကိုယ် တက်နိုင်တုန်း တက်ထားကြ။ ယုတ်စွအဆုံး ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကိုယ် စမ်းသပ်ရာရောက်တယ်ကွဲ့”

xxx xxx xxx

ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးအပေါ် ရောက်သွားစဉ်မှာ ဘုရားကြီး၏

စေတီလုံးပေါ်သို့ အရှေ့အရပ်မှ ထွက်
လာသော နေမင်းကြီးက မီးရောင်
ဆလိုက်ထိုးပေးထားသလိုပင်။

ဘိုးတော်ရွှေကျီးဆိုသော တရုတ်
လိုလုံ အသားဖြူဖြူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို အင်
ထောင့် ညောင်ရေသွန်းလောင်းရာ
ဗောဓိညောင်ပင်အောက်တွင် မတွေ့ရ
ဘဲ စေတီတော်ကြီးရှေ့ အင်္ဂါတန်ဆောင်း
ကြီးထဲတွင် ဘုရားအာရုံပြုနေသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုအချိန် ထိုမြင်ကွင်း
ကို ကြည့်ပြီး များစွာ အံ့ဩမင်တက်
သွားခဲ့လေသည်။ ရွှေတီဂုံစေတီတော်
ရင်ပြင်၌ တရားအားထုတ်နေသူတွေ
အားလုံးလိုလို သဏ္ဍာန်မှာ ရွှေရောင်
တွေဟပ်ပြီး ရွှေအဆင်းတောက်ပနေ
ကြလေပြီ။

ရွှေတီဂုံဘုရားကြီးအား လုံးတော်
ပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်ထားရာ
က ထွက်ပြုစနေမင်းအလင်းရောင်
က ရောင်ပြန်ဟပ်ပြီး ဘုရားကြီးရှေ့ရှိ
ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသူတွေ ရွှေ
ရောင်ဓာတ်ကူးသွားခြင်း ဖြစ်၏။

ယခုလို သိပ္ပံခေတ်၌ပင် ရွှေဆေး
တွေသွင်း၊ ရွှေဆေးတွေ တမင်စားနေ
ကြသည်မှာ အသားအရေ ရွှေရောင်
ဝင်းထိချင်လို့ ရွှေရောင်တောက်ပစေချင်
လို့ ဆိုသူများအတွက် အဖိုးတန် ရွှေ
ဓာတ်ကူးသော ထိုအဖြစ်အား ကျွန်ုပ်
အသိပေးလိုက်ချင်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်၏အဘိုးသည် ကျွန်ုပ်၏
အတွင်းသဘောကို သိသွားပုံရသည်။
မြတ်စွာဘုရား၏ သီလ၊ သမာဓိ ပညာ၊
ဂုဏ်ရောင်တော်ကို ဖွင့်ဆိုသော သဗ္ဗ

ဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်အား မြတ်စွာ
ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားခဲ့ပုံကို
ပြောပြပြန်လေတော့သည်။

“သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ၊ ဒီဝါတပတိ
ဂါထာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်
ညီတော်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြုပြီး
ဟောပုံက သီတင်းကျွတ်လပြည့် မဟာ
ပဝါရဏာနေ့မှာ သာဝတ္ထိပြည့်ရှင် ပဿ
နဒီ ကောသလမင်းကြီးဟာ မင်းမြောက်
တန်ဆာ ဆင်ယင်၊ ပန်းနံ့သာတို့ ကိုင်
ဆောင်ယူငင်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကို လာ
ရောက်ဖူးမြော်တယ်”

“တစ်ချိန်တည်းမှာ မြတ်စွာဘုရား
နဲ့ ဖွားမြင်ဘက် ကာဠုဒါယီမထေရ်
လည်း ဈာန်အဘိညာဉ်ဝင်စားပြီး မြတ်
စွာဘုရားကို ဖူးမြော်နေတယ်။ ဈာန်
အဘိညာဉ်ကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိတဲ့
ကာဠုဒါယီမထေရ်ရဲ့ ကိုယ်ရောင်ဝါက
လည်း နှစ်သက်ဖွယ်ရှိလှတယ်”

“အဲဒီအချိန်မှာပဲ လဝန်းဗိမာန်
လည်း အရှေ့အရပ်က ထွက်ပြုစ၊
ရောင်ခြည်တစ်ထောင် ဆောင်အပ်တဲ့
နေမင်းကလည်း အနောက်ဘက် မိုးကုပ်
စက်ဝိုင်းထဲ ဝင်တော့မယ့်အချိန်၌ အစွမ်း
ကုန် တောက်ပနေတယ်။

“ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်ဟာ
အဲဒီလို ထွန်းလင်းတောက်ပနေတဲ့
အရောင်တွေအားလုံးကို ရှုကြည့်နေရာ
က အဲဒီအရောင်တွေအားလုံးကို ကျော်
လွန်မြောက်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့
ရောင်တော်အသရေသည်သာလျှင် ပိုပြီး
အံ့ဖွယ် တင့်တယ်တောက်ပကြောင်း
တွေ့ရှိသွားခဲ့ပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်
မြတ်ကို ပြန်လည်လျှောက်ထားရာက

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်က
ဒီဝါတပတိ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော်
ကြီးကို ဟောကြားခဲ့တော်မူတာပဲကွဲ့”

အဘိုးက ကျွန်ုပ်အား ခပ်တိုးတိုး
ပြောနေစဉ် ဦးမောင်ကိုက တရုတ်ဘိုး
တော်ရွှေကျီးဟု ခေါ်ဆိုနေသော ပိတ်ဖြူ
ဝတ်နှင့် တရုတ်အဘိုးကြီး ကျွန်ုပ်တို့ရှိ
ရာသို့ အသာထလာပြီး ကျွန်ုပ်၏အဘိုး
ဘေးမှာ ယှဉ်ထိုင်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် တစ်ခုသတိထားလိုက်မိ
သည်မှာ ဘိုးတော်ရွှေကျီး၏ လက်ထဲမှ
တောင်ဝေးပင် ဖြစ်၏။ တောင်ဝေး၏
အထက်ပိုင်းမှာ ကျီးရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်
ရှိကာ ထိုကျီးကလေးကို ရွှေချထား
သဖြင့် ထိုတရုတ်ဘိုးတော်အား ဘိုးတော်
ရွှေကျီးဟု အဘိုးတပည့် ဦးမောင်ကိုက
ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပုံရသည်။

“ဟာ . . . ကျီးကန်းရုပ်ကလေး
လှလိုက်တာ”

ထိုအခိုက် တရုတ်မိသားစုတစ်စု
ထဲမှ ငါးနှစ်သားအရွယ် ကလေးလေးက
ဘိုးတော်ရွှေကျီးလက်ထဲမှ တောင်ဝေး
ကို ကလေးပီပီ လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်
သဖြင့် ဘိုးတော်ရွှေကျီးက အပြုံးမပျက်
ကလေးကို လှမ်းပြောသည်။

“ကလေးရေ . . . ခုလိုမနက်စေ
စေ မင်္ဂလာနိမိတ်ယူတဲ့အခါမှာ မင်္ဂလာ
နိမိတ် ကန်းဆိုတဲ့ စကားလုံးကို မသုံးရ
ဘူးကွဲ့။ ကျီးကန်းလို့ ပြောရင် ကြီးရင်
ကန်းတတ်တယ်ဆိုတဲ့ နိမိတ်၊ အဟော
ကို ရောက်တတ်တယ်ကွဲ့။ မျက်စိကန်း
တာ၊ နားကန်းတာတွေထက် မမြင်ရတဲ့
အကြံဉာဏ်တွေလည်း ကန်းတတ်
တယ်။ အလုပ်အကိုင် အဆီအငေါ်

မတည့်ဘဲလည်း စီးပွားရေးကန်းတတ် တယ်။ အဲဒါကို မိဘတွေက ကလေးကို အကျင့်ဖြစ်အောင် အခေါ်အပြော သင်ပေးကြရတယ်ကွဲ့။

ထိုတရုတ်မိသားစုမှာ သူတို့ကဲ့သို့ တရုတ်အမျိုးသား ဘိုးတော်ရွှေကျီးကို ရိုသေလေးစား ကိုးကွယ်ပုံရ၍ သူတို့ သားကလေးအား ရွှေကျီးဘိုးတော်ပြော သည့်အတိုင်းပင် ချက်ချင်းသင်ကြားပေး ကြသည်။

“ဟုတ်တယ်သားရဲ့။ ဒေါင်းကို ရွှေဥဒေါင်း။ ကျီးကို ရွှေကျီးခေါ်ရတယ် ကွဲ့။ ခု...ပါးတို့ အရှေ့တောင်အာရှ မှာ အောင်ပန်းဆွတ်ဖို့ လာဘ်ပွင့်ကောင် အဖြစ် စီးကွက်ကို အထိန်းအမှတ် လာဘ်ကောင်အဖြစ် ရွှေစီးကွက်လို့ ခေါ် နေကြတာ ကြည့်လေ”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့။ ရွှေကျီးလေး။ ရွှေကျီးလေး။”

ကလေးက သင်ပေးထားသည့် အတိုင်းပြောနေစဉ်မှာ ထိုတရုတ်မိသားစု သည် တရုတ်ဘိုးတော်ရွှေကျီးကို ကန် တော့နေသည့်အပြင် ကျွန်ုပ်၏ အဘိုး ကိုပါ ဘိုးတော်အဖြစ် ကန်တော့ရင်း ငွေတစ်သောင်းတန် တစ်ရွက်စီ လှူဒါန်း လေ၏။

အဘိုးက ထိုအတွက် သာဓုခေါ် လေ၏။

“သာဓု...သာဓု...သာဓု။ အဘိုးတို့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တော်ရဲ့ သား တော်တွေပီပီ ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စကိစ္စတွေမှာ ထပ်ဆင့်ပြီးလှူရတာပေါ့ကွယ်”

အဘိုးက ထိုသို့ပြောနေစဉ် တရုတ် ဘိုးတော်ရွှေကျီးသည် သူ့တပည့်မိသား

စုအား ဤသို့ မင်္ဂလာစကား ဆက် ပြောနေပြန်၏။

“မင်္ဂလာရှိအောင် ပြော၊ မင်္ဂလာ ရှိအောင် နေ၊ မင်္ဂလာရှိအောင် လုပ် ဆောင်နေရင် အချိန်တိုင်းက မင်္ဂလာပဲ။ မင်္ဂလာကို အရုဏ်ဦးမနက်ခင်းကတည်း က အစပြုရင် တစ်နေ့လုံး မင်္ဂလာနေ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ အကျိုးရှိတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းဟာ မင်္ဂလာပဲ။ အကျိုးမဲ့တဲ့အလုပ်ကို ပြု လုပ်ခြင်းဟာ အမင်္ဂလာ၊ မင်္ဂလာမဲ့၊ မင်္ဂလာရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။

“ဒါကြောင့် ခုလိုမနက်စောစော မှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ခြင်း၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာပွားများခြင်းတွေဟာ တစ် နေ့လုံးအတွက် မင်္ဂလာလာဘ်လာဘကို ဖွင့်ပေးခြင်းပဲ။ မနက်အရုဏ်တက်ချိန် မယ် နေမင်းတရိပ်ရိပ်တက်သလို ကုသိုလ်ရေး၊ စီးပွားရေး တရိပ်ရိပ်တက် မယ့် နိမိတ်ကို ဆောင်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးပညာရှိ သူတော်စင်တွေက တက် ရိပ်တွေ ကြီးထွားစည်ပင်အောင် ‘နေ အတက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပါ’ အဆိုအမိန့် ရှိထားခဲ့ဖူးတယ်ကွဲ့။”

ကျွန်ုပ်မှာလည်း တရုတ်ဘိုးတော် ရွှေကျီး၏ မိန့်မှာစကားကို ကောင်းစွာ မှတ်သားနေမိလေသည်။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏ နားထဲသို့ အသံ သာသာနှင့် တီးလုံးသံတွေ ဝင်လာ၏။ တရုတ်အမျိုးသားကြီး၏ အင်္ကျီ အိတ်ထဲမှ ဖုန်းခေါ်သံပေ။

တရုတ်အမျိုးသားကြီး သူ့အိတ် ထဲမှ ဖုန်းကိုထုတ်ပြီး နားမှာကပ်၍ နား ထောင်လိုက်သည်။ နားထောင်ရင်းမှ

သူ့မျက်နှာမှာ ပြုံးပန်းကြီးပွင့်လာလေ သလား ထင်မှတ်လာရတော့သည်။

တယ်လီဖုန်းနားထောင်ရင်း သူ ဇနီးကို ဝမ်းပန်းတသာ လှမ်းပြောလိုက် သည်။

“မင်္ဂလာသတင်းပဲကွဲ့။ အနားကူ ဆီက ဆက်တာ။ တို့ရောင်းခိုင်းထားတဲ့ ကား မထွက်မထွက်နဲ့ ဒီမနက်မှာ နေပြည်တော်က ဝယ်လက်လိုက်လာပြီး သိန်း ၂၅၀ နဲ့ ငွေချေပြီးယူသွားတယ်တဲ့”

“အို...ဝမ်းသာစရာပဲ။ တစ်လ လုံး ရောင်းမထွက်တဲ့ကား ဒီလောက် ကြာနေတော့ ပိုက်ဘောမိနေပြီထင်နေ တာ။ ဒီနေ့မနက်ဟာ မင်္ဂလာမနက်ပါ ပဲရဲ့။ ဘိုးတော်ကြီးတွေကို ထပ်ပြီး ကန်တော့ကြရအောင်”

ထပ်မံကန်တော့ရန် တရုတ်မကြီး က သူ့လက်ထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်ကြီး ပြင်ကိုလိုက်စဉ်...နဂိုကဘည်းက လောဘသတ်ထားသော ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးက...

“ကျုပ်တို့အတွက် စောစောက လှူတာနဲ့ လုံလောက်ပါပြီကွယ်။ ရွှေတိ ဂုံစေတီတော်ကြီးပေါ်မှ မင်းတို့ကိစ္စ အောင်မြင်ထမြောက်သွားတဲ့အတွက် ဘုရားကြီးဝေယျာဝစ္စ လှူဖို့ပဲ စဉ်းစား ကြပါကွယ်”

“အေးကွယ်...အဲဒါအကောင်း ဆုံး။ အမွန်မြတ်ဆုံးပါပဲ”

တရုတ် ရွှေကျီးဘိုးတော်ကလည်း ဝင်ရောက်ထောက်ခံမှု ပြုလိုက်လေ တော့သည်။

ကျော်မင်းစိုး

စံပြုပုဂ္ဂိုလ် ဦးနုအောက်

ဦးနုအောက် ကျောက်ရုပ်

■ ကိုမောင်သန်းဝင်း

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့နှင့် အားစမ်းခဲ့သူ

ဦးနုအောက်သည် သူ၏တူတော် သူ ဦးရွှေလေးကို သင်္ဘောဝယ်ယူဖို့ အတွက် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ စေလွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ စကော့တလန်ပြည်၊ ဂလာစကိုမြို့ မက္ကီအင်ဘက္ကစတား ကုမ္ပဏီထံမှ သင်္ဘောနှင့် စက်ကိရိယာတွေကို ဝယ်ယူစေဖို့ပါ။ သင်္ဘောအသစ်တွေကို တပ်ဆင်ခြင်း၊ သင်္ဘောဟောင်းတွေ လွန်းတင်ခြင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်ဖို့ မုတ္တမမြို့၊ ဆီဆုံရပ်မှာ သင်္ဘောကျင်းတစ်ခု တည်ဆောက်ထားရှိပါတယ်။

မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားတွေကို နိုင်ငံခြားသားတွေက သွေးစုပ်ခြယ်လှယ်မှုတွေအောက်က လွတ်ငြိမ်းစေဖို့အတွက် သက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်မှာ မုတ္တမ၊ ဆီဆုံရပ်မှာ သင်္ဘောကျင်းနှင့် အလုပ်ရုံတစ်ရုံ တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းလို့ ဆိုပါတယ်။

ဒေဒီခေတ်အခါ အင်္ဂလိပ်တို့ အုပ်စိုးနေစဉ်ကာလက ဦးနုအောက်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ သင်္ဘောတွေက (၁) အောင်စကြာ၊ (၂) အောင်မာလာ၊ (၃) အောင်တစ်

- (၄) အောင်သိန်း၊ (၅) အောင်ဒီပီ၊ (၆) အောင်သီတာ၊
- (၇) အောင်မင်္ဂလာ နှစ်ထပ်သင်္ဘော၊ (၈) အောင်ခေမာ၊
- (၉) အောင်ပန်းတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အဲဒီ သင်္ဘောတွေကို သံလွင်၊ ဂျိုင်းမြစ်၊ အတ္တရံမြစ် တွေမှာ ပြေးဆွဲခဲ့ပါတယ်။ သင်္ဘောတွေကို အင်္ဂလိပ်ပိုင် ရှေ့ဝတီသင်္ဘောတွေထက် သက်သက်သာသာ ကောက်ခံပြီး ဘုန်းတော်ကြီး၊ ကိုရင်(သာမဏေ)၊ သီလရှင်၊ လူအိုနဲ့ ကလေးသူငယ်တွေကို အခလုံးဝမယူဘဲ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့အဖြစ် တင်ဆောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဦးနာအောက်သင်္ဘောတွေကို မြန်မာတိုင်းရင်းသား လူမျိုးတွေအားလုံးက ပိုမိုအားပေးစီးနင်းနေကြတာမို့ အင်္ဂလိပ် ပိုင် ရှေ့ဝတီသင်္ဘောကုမ္ပဏီက ဦးနာအောက်သင်္ဘော လုပ်ငန်းကို ပျက်စီးအောင် ကြံဆောင်ပါတော့တယ်။

ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးနာအောက်

ဦးနာအောက်သင်္ဘော တစ်ကျပ်နှုန်းယူရင် ရှေ့ဝတီ ကုမ္ပဏီက ပြားငါးဆယ်၊ ဦးနာအောက်က တစ်မတ်(၂၅ ပြား)ယူရင် ရှေ့ဝတီက တစ်မူး၊ ဦးနာအောက်က တစ်မူး ယူရင် ရှေ့ဝတီက တစ်ပဲ၊ ရှေ့ဝတီက တစ်ပဲယူတဲ့အခါ ဦးနာအောက်က အခမယူတော့ဘဲ သယ်ဆောင်ပေးခဲ့ပါတော့ တယ်။ အဲဒီလို ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ တိုင်းရင်းသားတွေက ဦးနာအောက်ကို အားပေးကြတာမို့ ရှေ့ဝတီကုမ္ပဏီအပေါ် အနိုင်ရခဲ့ပါတယ်။

ရိုးသားမှုကို ဂုဏ်ယူသူ

ဦးနာအောက်ဟာ ဆင်းရဲသားဘဝကနေပြီး ကြီးပွား ချမ်းသာလာခဲ့သူပါ။ ဒါကြောင့် ဆင်းရဲသားတွေအပေါ် သနားခြင်း၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ထောက်ပံ့ခြင်းအမှုတွေကို ပြုလေ့ ရှိပါတယ်။ ပြုံးချိုသောမျက်နှာရှိသူမို့ ချစ်ခင်သူပေါများလှပါ တယ်။ ဦးနာအောက်ဟာ ရိုးသားကြီးစားသူဖြစ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓရှင် တော်မြတ်ရဲ့ ဩဝါဒအရ ရောင့်ရဲခြင်းသည် မြတ်သောဥစ္စာ ဟု နှလုံးသွင်းထားရှိပြီး ပိန်းဥ၊ မြောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥတို့သည် သူ၏အားတိုးဆေး၊ ထန်းလျက်သည် အစာကြေဆေးအဖြစ် အမြဲစားသုံးလေ့ ရှိသူဖြစ်ပါတယ်။

ကွမ်းကို စွဲမြဲစွာ စားလေ့ရှိပါတယ်။ ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီ လုံချည်ရှည်နှင့် သက္ကလတ်အနက်ရောင်အင်္ကျီများကို နှစ်လို စွာ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိပြီး ညှပ်ဖိနပ်ကိုသာ စီးလေ့ရှိပါတယ်။

သူဌေးကြီးဟု နာမည်ဟီးလေးတကျော် ဖြစ်နေသော ဦးနာအောက်ကို စုံစမ်းသိရှိလိုသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ် ယောက် ကော့နတ်ရွာသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဦးနာအောက် နေအိမ်ကို ရှာဖွေတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဦးနာအောက်က အဝတ်ဖြူ ဝတ်ပြီး နီးပြာနေတာကို တွေ့ရလေတော့ အစက သူဌေးကြီး ဦးနာအောက်လို့ မထင်ခဲ့ပါဘူး။ နောက်မှ ဦးနာအောက်မှန်း သိရပါတယ်တဲ့။

အင်္ဂလိပ်လူမျိုးက သူဌေးကြီး ဦးနာအောက်ကို ခမ်းခမ်းနားနား ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အခြွေအရံတွေနဲ့တကွ တွေ့မြင်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်မှတ်ထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဟာ ရိုးရိုးသားသားဝတ်ဆင်ပြီး နီးပြာနေတာကို တွေ့ရှိရလေတဲ့

လွန်စွာ အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်တဲ့။ ဦးနုအောက်ဟာ ရိုးသားစွာနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ တိုင်းရင်းသားဝတ်စားဆင်ယင်မှုနဲ့ အလုပ်ကို အမြဲဂုဏ်ယူလေ့ရှိသူတစ်ဦးဆိုရင် မမှားတန်ရာပါဘူး။

ရုန်းကန်ခဲ့ရ ငယ်စဉ်ဘဝ

ဦးနုအောက်ဟာ ဆင်းရဲသားဘဝကနေပြီး ကြီးပွားချမ်းသာခဲ့သူလို ဆိုခဲ့ပြီးလေပြီ။ သို့ဖြင့် ဦးနုအောက်ရဲ့ ဘဝဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာကို စေ့ငကြည့်ကြပါစို့ရဲ့။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်ရှိ ဖဲကတာချောင်းဖျား မထင်မရှားသော ခရဲရွာလေးတစ်ရွာမှ ဆင်းရဲသော တောင်သူလယ်သမားမိဘနှစ်ပါးက ဦးနုအောက်ကို ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၉၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့မှာ မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့တာပါ။ သားသမီးငါးယောက်အနက် စတုတ္ထသား ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးနုအောက်ကို မွေးဖွားစဉ်က မည်သည့်နိမိတ်၊ မည်သည့်အိပ်မက်တွေကိုမှ ထင်ရှားစွာ မရှိဟု ဆိုပါတယ်။ ဇာတာခွင်ကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း မရှိပါဘူး။ ဦးနုအောက်ကို မွန်ဘာသာအနေနဲ့ (အအံင်)လို့ ခေါ်တွင်လေတော့ မြန်မာအဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုတဲ့ အခါမှာတော့ အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တဲ့အပြင် သူတစ်ပါးအပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်းမလုပ်ခြင်း၊ ဒေါသကို ထိန်းသိမ်းခြင်းနဲ့ အောက်ကျို၍နေတတ်ခြင်းဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မိဘနှစ်ပါးက လူလားမြောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ မောင်အောက်ကို ပညာသင်ကြားဆည်းပူးဖို့အတွက် ကော့မယ်ခရ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ အပ်နှံပါတယ်။ မောင်အောက်က ပညာကိုပြီး ပြည့်စုံအောင်လို့ မသင်ကြားဘဲ ဆင်းရဲတဲ့ မိဘနှစ်ပါးကိုကူညီဖို့ ကျောင်းကထွက်ပြီး ကျွဲကျောင်း၊ နွားကျောင်းဘဝနဲ့ပဲ မိဘကို ကူညီခဲ့ပါတယ်။

ကျွဲကျောင်း၊ နွားကျောင်းဘဝနဲ့ရှိနေစဉ် ကတိုးရွာကြီးမှာရှိတဲ့ သူဌေးကြီး ဦးမွန်ထော်ရဲ့ ကိုးဆောင်အိမ်ကြီးနဲ့ ကော့နတ်ရွာမှာရှိတဲ့ သူဌေးကြီး ဦးထော်အာရဲ့ အိမ်ကြီးတွေကို ငေးမောကြည့်ရင်း “ဪ...ငါ့ရဲ့ အနိမိတ် ဆင်းရဲသားဘဝကနေ အဲဒီလို မြင့်မြတ်တဲ့ဘဝကိုရောက်ရင် ကောင်း

မှာပဲ” လို့ စိတ်ကူးဖြစ်တည်ခဲ့ပါတယ်။

မောင်အောက် လူလားမြောက်အရွယ်ကို ရောက်တဲ့အခါမှာ မိဘနှစ်ပါးကလည်း ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်လေတော့ အစ်မကြီး ဒေါ်ဂေါ်ဂေ(မိထင်ဝှံ) နေထိုင်တဲ့ သံကပိုင်ရွာကို ပြောင်းရွှေ့ပြီး အစ်မရဲ့လယ်မြေမှာ လယ်သူရင်းရှားအဖြစ်နဲ့ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပါတယ်။ တစ်နေ့ မောင်အောက် လယ်ထွန်နေစဉ် လျှပ်စီးလက်၊ မိုးကြိုးစက်တွေ နားကွဲမတတ် ဆူညံစွာ ကြားရပြီး လျှပ်စစ်ရောင်အမျိုးမျိုးနဲ့ ကောင်းကင်မှာ ပြာသာဒ်ပုံသဏ္ဍာန်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါတယ်။

မောင်အောက်သည် ချက်ချင်းပင် ဒူးထောက်လိုက်ပြီး ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အောက်မေ့နလုံးသွင်းလျက် . . . “အကျွန်ုပ်မသေသေးလျှင် ကျွန်ုပ်မြင်တွေ့ရသော လှပတင့်တယ်သည့် ပြာသာဒ်ကဲ့သို့သော ဘုရားတန်ဆောင်းပျားကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်သူ ဖြစ်ရပါစေသား” လို့ ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုပါတယ်။

အရွယ်ရောက်ပြီဖြစ်သော မောင်အောက်သည် မိရွှေမှုန်နဲ့ လက်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွက်နဲ့ ဘဝကို ရင်ဆိုင်ကြပါတယ်။ ဘဝကို ခက်ခဲစွာ ရုန်းကန်နေစဉ် မရဏမင်းက ဝန်းသည် မိရွှေမှုန်ကို သေမင်းနိုင်ငံကို ခေါ်ယူသွားခဲ့ပါတယ်။ ဘဝကို အနိုးမပေးသော မောင်အောက်သည် မိမိရွယ်နစဉ်က အဓိဋ္ဌာန်ကို မမေ့ဘဲ “မင်းဖြစ်လိုသူ မင်းနားခစား၊ သူဌေးဖြစ်ချင်သူ သူဌေးနားခိုနား” ဟူသောထုံးနည်းမူလျက် ကော့နတ်ရွာရှိ သူဌေးကြီး ဦးထော်အာထံမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ပါတော့တယ်။

မောင်အောက်ရဲ့ ရိုးသားကြီးစားမှုကြောင့် ယောက္ခမဖြစ်သူက ဒေါ်ရွှေမှုန်သေဆုံးပြီးမကြာမီ မိရွှေမှုန်၏ညီမ မိရွှေအုပ်နဲ့ ဆက်လက်ပေးစားပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ မိရွှေအုပ်နဲ့လည်း ကြာကြာမပေါင်းဖက်ရဘဲ မိရွှေအုပ် အနိစ္စရောက်ပြန်ပါတယ်။

မောင်အောက်ဟာ သူဌေးကြီး ဦးထော်အာထံမှာ အလုပ်လုပ်ရင်း အားငယ်မှု၊ ဝမ်းနည်းမှုတွေကို ဖြေဖျောက်လို့ စိတ်ဓာတ်ခိုင်ကြည်စွာနဲ့ အလုပ်ကို ကြိုးစားခြင်း၊ စည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်း ရှိတာကြောင့် အလုပ်သမားတွေအပေါ် ခေါင်းဆောင်နိုင်မှုရရှိခဲ့ပါတော့တယ်။ သူဌေးကြီးကလည်း

ရိုးသားကြီးစားပြီး စည်းကမ်းသေဝပ်တဲ့ မောင်အောက်ကို သစ်တောကြီးပိုင်းသို့ မိမိလူယုံအဖြစ် စေလွှတ်လုပ်ကိုင်စေခဲ့ ပါတယ်။ အခါအားလျော်စွာ ဆုငွေများ ချီးမြှင့်ခံရပြီး သူ့ကောင်းပြုခြင်းကိုလည်း ခံရပါတယ်။

ကြီးပွားခြင်းလမ်းစ

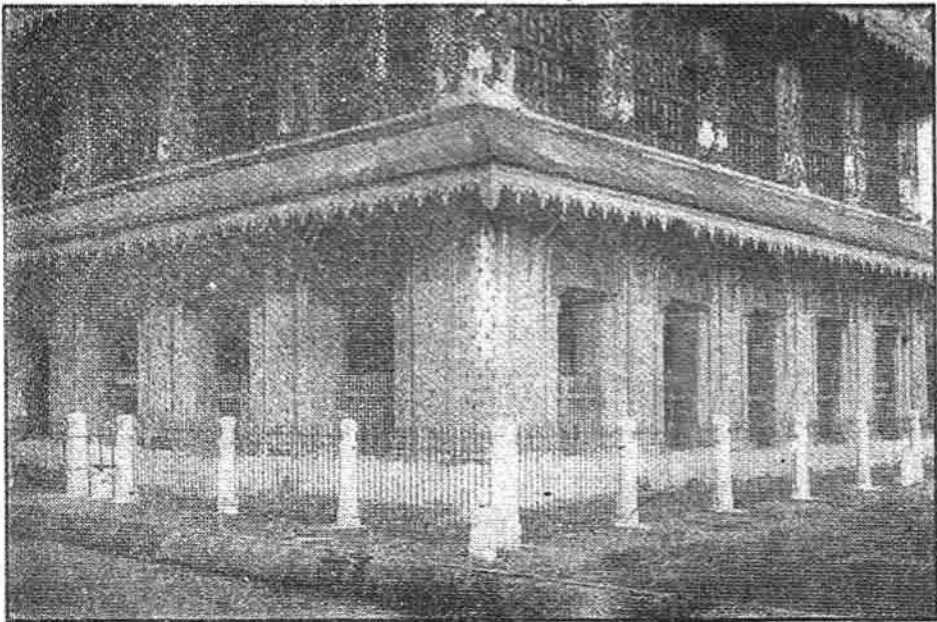
မောင်အောက်ဟာ အလုပ်လုပ်ကိုင်ရင်း ပစ္စည်းဥစ္စာ စုဆောင်းမိတာကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ထိန်းသိမ်းဖို့ အတွက် လက်တွဲဖော်၊ ကြွယ်ဖော်အဖြစ် မိဂျာဥကို ထိမ်းမြား ခဲ့ပါတယ်။ မိဂျာဥနဲ့ ထိမ်းမြားပြီး မိမိစုဆောင်းငွေရယ်၊ သူ့ငွေကြီးဦးထော်အာထံက ချေးငွေပါရယူပြီး အရင်းအနှီးပြု လို့ ဦးထော်အာထံမှ အလုပ်ခွဲထွက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်သစ်လုပ်ငန်း ကို လုပ်ပါတော့တယ်။

မောင်အောက်သည် မိမိကိုယ်ပိုင်သစ်လုပ်ငန်း လုပ် ကိုင်ရန် သစ်တောသို့မထွက်မီ တစ်ယောက်တည်း စိတ်ကူး မိပါတယ်။ “ငါဟာ ငယ်စဉ်အချိန် ဆင်းရဲသားဘဝက ငါ့ရည် မှန်းထားတဲ့ လူချမ်းသာဘဝကို တက်လှမ်းတော့မယ်။ ဒါပေ မယ်လို့ ကံတရားဆိုတာက ဆန်းကြယ်လှတယ်။ ဉာဏ်နဲ့ ပီရိယကတော့ ကံတရားရဲ့ အခြေအရံမျှ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ငါ့ရဲ့ ကောင်းမှုကံ ပိုမိုတိုးတက်ပြည့်စုံအောင် ရတနာမြတ်

သုံးပါးသည်သာ ငါ့ရဲ့ ကိုးကွယ်ရာစစ်စစ်ဖြစ်စေရမယ်” လို့ ဆိုပြီး နှလုံးသွင်းကာ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ဖယောင်းတိုင်များကို ကိုင်ဆောင် ပြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ ဘုရားငုတ်တို စေတီငယ်အနီး ကို မောင်အောက်ရှေးရှုလှမ်းသွားစဉ် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာကို တွေ့မြင်ရပါတယ်။

မောင်အောက်တွေ့ရတာက ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် ထားသော သူတော်တစ်ယောက်။ အဆိုပါ သူတော်က “အမောင်သူတော်ကောင်း၊ ဤနေရာတွင်ရပ်လော့။ ဤမြေ ပေါ်တွင်ရပ်လျှင် အမောင်၏ ဘုန်းကျက်သရေသည် တိုးပွား အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ဤပက်ခွဲလောက်မျှသော မြေသည် ကော့နတ်ရွာ၏ ကြီးပွားတိုးတက်ရာမြေတည်း” ဟု မိန့်ဆိုပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။

မောင်အောက်လည်း သူတော်ညွှန်ပြရာ မြေနေရာ တွင်တက်ရပ်ပြီး ပန်း၊ နံ့သာ၊ ဆီမီးတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်တော် မြတ်အားပူဇော်ကာ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝစေရေးအတွက် ဆုတောင်း ဆုယူပြုပါတယ်။ အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် မောင်အောက်၏စိတ်တွင်ကား “ထူးဆန်းလှပါပေတာကား။ ငါ့တစ်သက် ဤမျှလောက် ထူးဆန်းမှုသည် ယခုမှသာ တွေ့ရ ပါကလား။ ငါ၏ အောင်မြင်မှုသည် မဝေးချေတော့ပြီ” ဟု တွေးဆတာဝင်ကျခဲ့ပါတော့တယ်။

ဦးနာအောက်၏
မဟာသိမ်တော်ကြီးကို
ဘေးမှ
အနီးကပ်မြင်ရပုံ

ကံမျက်နှာသာပေးလေပြီ

ထိုအခါ ကာလတွင် တနင်္သာရီ တိုင်းကို အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းပိုက်ထားရှိပြီး မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်းမှာလည်း မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေချိန်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ သီပေါမင်းပါ တော်မူပြီးနောက် ရှမ်းပြည်၊ ကယားပြည်တွင် ဆူပူလျက်ရှိ နေသော တိုင်းရင်းသားများကို အင်္ဂလိပ်တို့က နှိပ်နှင်းနေသော ကာလ။

နောက်ဆုံး တိုင်းရင်းသားတို့က အားမတန် ဖာန်လျှော့ကာ အင်္ဂလိပ်တို့နှင့် စစ်ပြေငြိမ်းခဲ့ပေမယ့် ကယားစော်ဘွားတို့က မိမိပိုင်သစ်တောတွေဖြစ်ကြတဲ့ လွယ်ကော်၊ မယ်ဖ၊ သဖန်းပင်ချောင်း သစ်တောတစ်ခုကို တိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုတော်ဖြစ်တဲ့ မွန်လူမျိုးဦးနာအောက်ကို ဈေးပေါပေါနဲ့ သစ်ထုတ်လုပ်ခွင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ရှမ်းစော်ဘွားတွေကလည်း သူတို့ပိုင်သစ်တောတွေဖြစ်တဲ့ နန်းဖဲတောကိုလည်း ဦးနာအောက်ကို ဈေးနှုန်းချိုသာစွာနဲ့ လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အရေးကြီးသွေးနီ ဆိုသကဲ့သို့ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ရိုင်းပင်းကူညီခဲ့မှုကြောင့် နေချင်းဆိုသလို ဦးနာအောက်ရဲ့ စီးပွားရေးဟာ အံ့ဩလောက်အောင်ကိုပဲ တိုးတက်လာပါတော့တယ်။

ဦးနာအောက်၏ သစ်တံဆိပ်မှာ ၃၃၃ ဖြစ်တယ်။ ရတနာသုံးပါး၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ ဘုံသုံးပါးဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ အဲဒီတံဆိပ်ကို မှတ်ပုံတင်ပြီး မိမိပိုင်သစ်တောမှ သစ်များကို ၃၃၃ တံဆိပ်ခတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ထိုအချိန်က ကံသပိုင်ရွာမှာ မော်လမြိုင်တစ်လျှောက် ငါးမိုင်ခန့်ရှိသော ခရီးအကွာအဝေးသည် သစ်ဖောင်များနှင့် ပြည့်နှက်နေပါတယ်။ ထိုသစ်များ၏တံဆိပ်မှာ ၃၃၃ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြီးပွားချမ်းသာသော ဦးနာအောက်သည် တစ်ချိန်က လူသူတော်မိန့်ဆိုချက်အရ ပတ်ခွဲပွဲလောက်သော အောင်မြေပေါ်တွင် ရပ်တည်ပြီး ဘုရားငုတ်တို့စေတီငယ်ထဲတွင် ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့တာ အခု ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့ပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အလုပ်အားတဲ့အချိန်လောက်မှာ ဘုရားငုတ်တို့စေတီငယ်ကလေးကို စေတီကြီးအဖြစ် ပြန်လည်မွမ်းမံပြုပြင်ပြီး ဇနီးသည် ဒေါ်ကျာဥနှင့်အတူ ရေစက်ချ အမျှဝေခဲ့ပါ

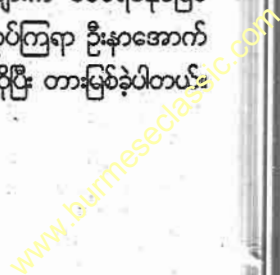
တော့တယ်။ များမကြာမီ ဇနီးသည် ဒေါ်ကျာဥ ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းခဲ့ပါတယ်။ ကြော့ကွဲရမှုကို အကြိုက်ခံကာ အလုပ်များကို ဆက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ သစ်လုပ်ငန်းကို ဆင်ပေါက်အစီး ၄၀ နှင့် မိမိကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်လုပ်ဆောင်ရာ အမြတ်အစွန်းများစွာ ရရှိပြန်ပါတယ်။

ဦးနာအောက်သည် သစ်တောလုပ်ငန်းတွင် များစွာ အောင်မြင်ပြီးနောက် ကော့နတ်ရွာသို့ ပြန်လာပါတယ်။ တရုတ်ပွဲစား၊ ချစ်တီးကုလားတွေနဲ့ ဘာဘူကုလားတွေက တိုင်းရင်းသား တောင်သူလယ်သမားကို အတိုးနှုန်းဖြင့် ငွေချေးပြီး ကုပ်သွေးစုပ် ခြယ်လှယ်နေတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဦးနာအောက်သည် ဆင်းရဲသားဘဝမှ ချမ်းသာလာသူပီပီ ဘဝတူ ဆင်းရဲသားများကို ကူညီစေခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး တိုင်းရင်းသားတောင်သူများဟာ ချစ်တီး၊ ဘာဘူကုလားတို့ရဲ့ ကုပ်သွေးစုပ်ခြင်းအောက်က လွတ်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးကံ ညံ့လှတဲ့ ဦးနာအောက်ဟာ မိဖုရားအမည်ရ အမျိုးသမီးကို ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပါတယ်။

ရန်စမရည်စေလိုသူ

ဦးနာအောက်ဟာ ရတနာသုံးပါးကို ကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်တဲ့အလျောက် ကျောင်းကန်ဘုရားသို့ နံနက်၊ ညနေ၊ တစ်နေ့နှစ်ခေါက် သွားရောက်ဝတ်ပြုလေ့ရှိပါတယ်။ အိမ်ရောက်ပြီး အိပ်ရာမဝင်မီလည်း နေအိမ်ဘုရားကို ဝတ်ပြုလေ့ရှိပါတယ်။

တစ်နေ့ ကော့နတ်ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဘုရားတွင် ဝတ်တက်နေစဉ် ဓားပြသုံးယောက်ရောက်လာပြီး “အဘိုး၊ ကျွန်တော်တို့ ဓားပြတွေပါ။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက် ငွေ ၅၀၀ စီ လိုချင်ပါတယ်။ ငွေမပေးရင် အဘိုးကို ပြန်ပေးဆွဲရပါမယ်”ဟု ပြောလေရာ ဦးနာအောက်က “အေး... မင်းတို့ စားစရာမရှိရင် ငါပေးမယ်။ မင်းတို့ ဒီနားမှာ စောင့်နေ”ဟုပြောပြီး ဦးနာအောက် အိမ်သို့ပြန်ယူပြီး ငွေ ၁၅၀၀ ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဖြစ်စဉ်ကို တူဖြစ်သူများက မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး ဓားပြများကို လိုက်လံရှာဖွေမည်လုပ်ကြရာ ဦးနာအောက်က “ရန်ကို မရည်စေနဲ့ ငါတူတို့”ဟု ဆိုပြီး တားမြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဦးနုအောက်လှူဒါန်းခဲ့သော
အလယ်ဝတ်ကျောင်း(နစ်ကိုပိရူစ်ဆူဝတ်တန်ဆောင်း)

သာသနာပြုသူနှင့် ကုသိုလ်အလှူ

ဦးနုအောက်သည် မိမိဘဝကအကျိုးပေး၍ ချမ်းသာ လာသည်ကို လက်တွေ့ယုံကြည်သူဖြစ်လေရာ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုလုပ်ရာတွင်လည်း သူမတူအောင်၊ သမိုင်းတွင်ရစ် အောင် လှူဒါန်းခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးနုအောက်သည် ၁၂၄၀ ခုနှစ်တွင် မန္တလေး မဟာ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို လေ့လာ သင်ကြားနေသော မွန်ဆရာတော် ဦးပညာဓမ္မကို ကော့နတ် ရွာတွင် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ဖွင့်နိုင်ရန်အတွက် မန္တလေးမှ ကော့နတ်ရွာသို့ ပင့်လာခဲ့ပါတယ်။ ၁၂၄၀ ခုနှစ်လောက်က တနင်္သာရီတိုင်းနှင့် မွန်ဒေသအားလုံးမှာ မွန်ပရိယတ္တိသာသနာ

ဆိတ်သုဉ်းနေတဲ့ အခါကာလ ဖြစ်နေပါတယ်။

မွန်ပရိယတ္တိသာသနာ ကွယ်ပျောက်ဆိတ်သုဉ်းနေရာ မှ ပထမဆုံး မွန်ပရိယတ္တိသာသနာကို စတင်တည်ထောင် သောနေရာသည်ကား ဇာသပြင်ရွာပင် ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ဇာသပြင်ရွာတွင် မွန်ပရိယတ္တိသာသနာကို စတင်ပြီး အား ထုတ်နေစဉ် ဦးနုအောက်၊ ဦးထော်အာ၊ ဦးထွန်းကျော်တို့က မွန်ပရိယတ္တိသာသနာကို အားပေးလိုသဖြင့် ကော့နတ်ရွာတွင် စာသင်တိုက်ကြီး ဖွင့်လိုသောကြောင့် ဇာသပြင်ကျောင်းမှ စာသင်သား အပါး ၆၀ ကျော်ကို ပင့်လာပြီး ကော့နတ်ရွာမှာ စာသင်တိုက်ကြီးကို ထူထောင်ပါတော့တယ်။ စာသင်တိုက် စတင်ဖွင့်လှစ်သောနှစ်မှာ ၁၂၄၆ ခုနှစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးနုအောက်သည်လည်း ဆရာတော်ဦးပညာဓမ္မ၏ ဆုံးမဩဝါဒကိုခံယူကာ နံနက်တိုင်း ဝတ်ဖြူကိုဝတ်ပြီး ဆွမ်းစား ကျောင်းကိုဝင်ရောက်ကာ ဆွမ်းဟင်းများကို ကြည့်ပြီး လိုအပ် သည်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပါတယ်။ တစ်စတစ်စနဲ့ပဲ ကော့နတ်ကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် စာသင်သားသံယာ အပါး ၂၀၀ ခန့်အထိ အမြဲပြည့်နေပါတော့တယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ကြီးစွာသော စည်းကမ်းဖြင့် အုပ်ချုပ်မှုတွေကြောင့် ဆရာတော် ၏ ဓမ္မစာရိတ္တဂုဏ်ကျေးဇူးသည် အရပ်နှစ်မျက်နှာသို့ မွှေးကြိုင် ပြန့်နှံ့နေပါတော့တယ်။

ဆရာတော်ဦးပညာဓမ္မသည် ဦးနုအောက်ကျောင်း သို့ ရောက်လာသော နေ့တစ်နေ့တွင် တန်ဆောင်းပြာသာဒ်ပုံ ကိုရေးဆွဲပြီး ဤပုံအတိုင်း ကော့နတ်ကျောင်းဝင်းအတွင်း တစ်နေရာတွင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလျှင် ကောင်းမည်ဟု အကြံပေးရာ ဦးနုအောက်သည် တစ်ချိန်က မိမိလယ်ထွန် ချိန်တွင် လှုပ်စစ်ရောင်အမျိုးမျိုးနှင့် ပြာသာဒ်ကြီးပုံသဏ္ဍာန် တွေ့ခဲ့ရပုံကို ပြန်လည်သတိရကာ “ဆရာတော် အရှင်မြတ် ဘုရား။ လောကီလောကုတ်အကျိုး၊ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် အကျိုးကို မျှော်ကိုးပြီး ဆရာတော်ဘုရား ညွှန်ကြားသည့် အတိုင်း အကောင်းဆုံးသော စုလစ်မွန်းချွန်နှင့်တကွသော ပြာသာဒ်တန်ဆောင်း အဆောက်အအုံအတွက် တပည့်တော် လှူဒါန်းပါမည်ဘုရား”ဟု လျှောက်တင်ပါတော့တယ်။

သို့ဖြင့် ဘုံ ၁၂ ဆင့်ပါသော ပြာသာဒ်အဆောင်တို့ ဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ၎င်းဝတ်တန်ဆောင်းကို ၁၂၆၄ ခုနှစ်

www.burmeseclassic.com

တွင် ရေစက်ချအမျှပေးဝေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဒီပက် ရာတန်ဆောင်၊ ပင်စည်တစ်ခုတည်း တစ်သားတည်းမှရသော ကျွန်းသားဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်တော်မှ ဆင်းတုနှစ်ဆူ၊ ဝတ်ကျောင်း အတွင်း ကျောက်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရာ၊ ရုပ်တော်မှနှစ်ဆူအား ပူဇော်ကန်တော့နေသော သစ်လုံးဖြင့်ထုထားသော ရဟန်းတော်ရုပ်များ လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ၁၂၅၇ ခုနှစ်တွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ဥပုသ်ပြုနိုင်ရန် အတွက် မဟာဝိဇယသိမ်တော်ကြီးကို တည်ဆောက်လှူဒါန်း ခဲ့ပါတယ်။

လှူဒါန်းမှုအစုစုတို့ကို ဇနီးဒေါ်ဗျူနှင့်အတူ ရေစက် သွန်းချ အမျှဝေလှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ထိုထိုကောင်းမှုများပြုစဉ် ဇနီးသည်ဒေါ်ဗျူသည်လည်း ပါရမီဖြည့်ဘက်ခင်ပွန်းကို လက်တွဲဖြတ်ပြီး လူ့စည်းစိမ်ကိုစွန့်လွှတ်ပြီး ဘဝတစ်ပါးကို ပြောင်းသွားပြန်ပါတော့တယ်။ ဒေါ်ဗျူသေဆုံးပြီးနောက် အများ ဆန္ဒအရ ပစ္စမမြောက်ဇနီးအဖြစ် ဒေါ်ငြိမ်းမေကို လက်ဆက်ခဲ့ ရပြန်တော့တယ်။

ဦးနာအောက် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသော သာသနိ က အဆောက်အအုံများသည်ကား...

- (၁) မွေးရပ်မြေ ကော့ခယ်ရွာတွင် ကျောင်း၊ သိမ် နှင့် ဇရပ်များ၊
- (၂) ခရံရွာတွင် ကျောင်းတစ်ကျောင်း၊
- (၃) မော်လမြိုင်တောင်ပိုင်းရပ်တွင် (ပန်းဥယျာဉ် ကျောင်း) သိမ်ကျောင်းကြီး၊
- (၄) ကော့နတ်ရွာ စာသင်တိုက်၊ ဆွမ်းစားဆောင် နှင့် ဘုရားတန်ဆောင်၊
- (၅) အတုမရှိကျောင်း၊ ယက္ကန်းစင်ကျောင်း(ယခု ပျက်စီး)
- (၆) နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဝတ်တန်ဆောင်၊
- (၇) ဒီပက်ရာဝတ်တန်ဆောင်၊
- (၈) မဟာဝိဇယ သိမ်တော်ကြီး၊
- (၉) ဆုတောင်းပြည့် ဝတ်တန်ဆောင်၊
- (၁၀) မဟာစေတီကြီးနှင့် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သာသနာတော်ကို အားပေးချီးမြှောက်လှူဒါန်းသော

ဘုရားအကာကြီး ဦးနာအောက်သည် မည်သူမျှ မလွန်ဆန် သင်္ခါရတရားကြောင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၅ ခုနှစ်၊ နယုတ်လ ဆုတ် ၁၂ ရက်၊ မွန်းလွဲ ၁၂ နာရီ ၃၅ မိနစ်အချိန်၊ အသက် ၈၁ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဦးနာအောက်၏ ရုပ်အလောင်းကို ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ် ညတာ ထားရှိပြီး နေ့စဉ် လှူဒါန်းကျွေးမွေးပြီး ခုနစ်ရက် မြောက်နေ့တွင် ခမ်းနားစွာ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြပါတော့တယ်။ ဦးနာအောက်ဟာ မြန်မာအမျိုးသား၊ တိုင်းရင်းသားတွေ ဂုဏ်ယူစရာ၊ စံပြုစရာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးပါ။ လူသေသော်လည်း နာမည်မသေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ အမျိုးသားတွေရဲ့အရေး၊ သာသနာ မကွယ်မပျောက်စေရေးအတွက် အထူးဂရုစမ္မပြုခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ပါ။

ဦးနာအောက်ရဲ့ ရုပ်ပုံကို နောင်လာနောက်သားများ တွေ့မြင်မှတ်သားနိုင်စေဖို့အတွက် စကျင်ကျောက်ဖြင့် ထုလုပ် ထားရှိထားပါတယ်။ ကျောက်ရုပ်တုကို ခရစ်နှစ် ၁၉၂၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့မှာ ထုလုပ်ပြီးစီး ဖွင့်လှစ် ခဲ့ပါတယ်။

ကျောက်ရုပ်ထုအောက်တွင် မွန်ဘာသာ၊ မြန်မာ ဘာသာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ကမ္မည်းထိုးထားသည်မှာ “ကော့နတ် ရွာနေ ကောင်းမှုပြုသူကြီးဖြစ်သော သစ်ကုန်သည်၊ ဆန်စက် ပိုင်ရှင်၊ မြန်မာပြည် မီးသင်္ဘောကုမ္ပဏီသူဌေးကြီး၊ ဘုရား ဒါယကာကြီး ဦးနာအောက်သည် သက္ကရာဇ် ၁၁၉၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် မွေးဖွားပြီး ခရစ်နှစ် ၁၂၇၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆုတ် ၁၂ ရက်နေ့၊ ၁၂ နာရီ ၃၅ မိနစ်အချိန်တွင် စုတေကွယ်လွန်သည်” ဟူ၍ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

‘အဓိပတေယျ’ စက်

★ သူတော်စိန်

အဓိပတေယျစက် ဆိုသည်မှာ ဘဝါ ဘဝက ဒါန ပါရမီပြည့်စုံခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ -

(၁) အသက်ရှည်ခြင်း၊ (၂) အခြွေအရံပေါများ ကျော်စောထင်ရှားခြင်း၊ (၃) အဆင်းပြည့်စုံခြင်း၊ (၄) ကိုယ် စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာခြင်း၊ (၅) သူတစ်ပါးအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးတရားငါးပါးရရာ၏ဟု ပဉ္စဂုံတ္တရ ပါဠိ တော်၌ ဘုရားဟောတော်မူခဲ့လေရာ သူတစ်ပါးအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းကို “အဓိပတေယျစက်”ဟု ခေါ်လေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သမ္မတ္တိတရားလေးပါးတွင် “ပုဗ္ဗေစကတ ပုညတာ”စက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရား အား အဓိပတေယျစက်နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ ဘယ်သူက နှိမ်နှိမ်၊ နှိမ်သူသာ နောက်ဆုံးရှုံးရမည်။ မည်သူနှင့်ယှဉ်ယှဉ် နောက်ဆုံးတွင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကသာ သာလွန်ရ မည်ဟု အများက ချီးကျူးခဲ့ကြရလေသည်။

ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်တွင် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဟူသော ဂါဟတရားတို့သည် လွှမ်းမိုး၍ တည်နေလေ သည်။ ထိုတရားဆိုးများ တည်နေခြင်းကြောင့် ပုထုဇဉ်သတ္တဝါ မှန်သမျှ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို အလွန်ချစ်သည်။ အလွန် ခင်တွယ်သည်။ အလွန်အထင်ကြီးသည်။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ထိလာလျှင် ဆတ်ဆတ်ထိမျှ မခံချင်ကြပေ။ ကိုယ်က အနိုင် ရနေသောအခါ၌ တစ်ဖက်သား မလှန်ဝံ့အောင် ခွေးနိုင်၊ ကြက်နိုင် နိုင်တတ်ကြသည်။ ကိုယ်က မှားသောအခါ၌လည်း “နေနှင့်ဦး၊ နောင်တစ်ချိန်သိမယ်”ဟု တေးမှတ်ကာ ပုဆိုး ခြုံထဲက လက်သီးပြုတတ်ကြလေသည်။ မိမိအများကို ဝန်ခံ နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရှာမှရှားလှပါချေ၏။

မန်လည်ဆရာတော်ဘုရား ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်း သည် အတိုက်အခံများအကြားမှ တိုးတက်ထင်ပေါ်လာခြင်း ကြောင့် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရေးသားသုံးနှုန်း

ပုံကို လေ့လာပါက တစ်ဖက်သား မထနိုင်၊ မထရအောင် ကျောက်တုံးကြီးနှင့်ဖိသော အရေးအသားမျိုးကို များစွာတွေ့ရလေသည်။ ဆရာတော်ကြီး ငယ်ဝါသနာသည်လည်း တပည့်တပန်းများကို ငေါင်းဆုံးမတတ်သော ဝါသနာရှိတော်မူ၏။ ဤသည်ကို ထောက်ဆ၍ မန်လည်ဆရာတော်သည် အခြားပုထုဗျာဒိတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ပင် အတ္တစိတ်အားကြီးပြီး “နိုင်လိုကြက်” ဖြစ်လေဟန် ထင်မြင်ဖွယ် ရှိလေသည်။ အမှန်မှာ ဆရာတော်သည် “ဘွင်းဘွင်းသမား”ဖြစ်ပြီး မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဘူးပြောရုံ၍ မိမိမှားလျှင်လည်း မှားသည်ဟု ဝန်ခံရသည်သာ ဖြစ်လေသည်။

မန်လည်ဆရာတော်၏ စိတ်တော်သည် သားဆိုးအား ကြမ်းတမ်းစွာ ဆိုဆုံးမသည့် မိခင်၏ စိတ်သာတည်း။ ထိုသားဆိုးအပေါ်၌ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် မိခင်စိတ်ရှိသကဲ့သို့ မန်လည်ဆရာတော်သည်လည်း ရွှေကျင်ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမစကားတစ်ကွဲပုံနစ်ပါးသော သုဓမ္မာဆရာတော်တို့၏ စကားကိုမျှ နာခံခြင်းမရှိသည့် ပုသိမ်(ပုသိမ်)ဆရာတော် ဦးပဒုမအပေါ် မိခင်၏စိတ်ထားဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ပြောဆိုမိခဲ့သည်ကို စဉ်းစားကာ -

“မောင်ပဒုမကို ငါ ဒီလို ရင့်ရင့်သီးသီး ရေးသားမိတာ မှားလေစွ”ဟု အတိအလင်း ဝန်ခံဖူးလေသည်။ တစ်ခါက စစ်ကိုင်း ဝါးချက်ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရား သွားရောက်ကူညီရာတွင် မြန်မာ့ထုံး ယမ်းအဖွဲ့ ဇာတ်အဖွဲ့များကို မစီစဉ်ဘဲ “ဂျင်းဖောမနောအက”ကို စီစဉ်တော်မူလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်အား လျှောက်ထားရုံသူ ဒကာအချို့က -

“မြို့သို့ တခမ်းတနား သွားကြရန်ဖြစ်သဖြင့် မနောအကအစား အခြားဇာတ်အဖွဲ့များကို စီစဉ်သင့်ကြောင်း” လျှောက်ထားကြလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က -

“အေးကွယ်။ တို့မြန်မာဇာတ်ဆိုတာ အင်မတန် တာဝန်ကြီးလှတယ်ဟေ့။ ဂျင်းဖောမနောအဖွဲ့ကတော့ မောင်းလေးတစ်လုံး၊ နှစ်လုံး ရနိုင်ရင် ပြီးတာပဲ။ ပျံတော်မူတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို ဘာနှင့်ပဲ ချီးမြှောက်ချီးမြှောက် ကောင်းတာပဲ။ တို့ကတော့ ဂျင်းဖောအကကို ကြိုက်သဟေ့”ဟု ဆိုသဖြင့် ဆရာတော်အကြိုက် ဂျင်းဖောအဝတ်အစားများ။

ဂျင်းဖောအကကိုသာ ဒကာများ စီစဉ်ကြရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့်အဖွဲ့ “သာဓကိဋ္ဌန”ပွဲသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်နှင့် အတူပါလာသည့် ကခုန်ကြမည့် ဒကာ၊ ဒကာမများမှာ သူတစ်ပါးဇာတ်အဖွဲ့များ ခမ်းခမ်းနားနား ပြင်ဆင်ထားကြသည်ကို လန့်၍ မကဝံတော့ဘဲ ရှိနေကြသည်။ အခြားတဲကျောင်းများမှ တီးသံ၊ မှတ်သံ၊ ကခုန်သံများဖြင့် ဆူညံနေလေသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က -

“ဟေ့ . . . ဒကာတွေ၊ ဘယ်နှယ်လဲကွ။ မင်းတို့ မကကြသေးဘူးလား။ လုပ်ကြလကွယ်၊ ဘာငေးနေကြတာလဲ”

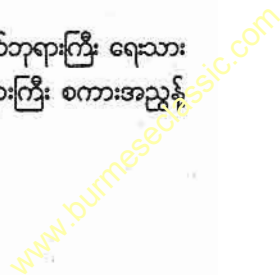
ဆရာတော်၏ အာဏာကို မလွန်ဆန်ရသော ဒကာများက စိုးတရွံ့၍ဖြင့်ပင် ဂျင်းဖောအဝတ်အစားများ လဲလှယ်ကာ တဲကျောင်းရှေ့ မြေကွက်လပ်တွင် မောင်းသံတနောင်နောင်ဖြင့် ဂျင်းဖောအကကို ကကြရလေသည်။

ထိုအခါ ဂျင်းဖောအတီးအကကို မဆိုထားဘိ၊ များသောအားဖြင့် ဂျင်းဖောလူမျိုးကိုပင် မမြင်ဖူးသော လူထုပရိသတ်မှာ “ဂျင်းဖောအက ကသတဲ့”ဟူသော သတင်းကြားလျှင်ပင် အခြားအခြားသော ဇာတ်ပွဲ၊ ရုပ်သေးပွဲ၊ အငြိမ်ပွဲများကို ပစ်၍ ဆရာတော်၏ တဲကျောင်းရှေ့သို့ တိုးဝင်ရောက်ရှိလာကြလေရာ ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ပြင်ဆင်ထားရသော အခြားအဖွဲ့များမှ ဆရာတော်၏ ဂျင်းဖောအဖွဲ့အား အရုံးပေးကြရလေတော့သည်။ ဤသို့ သာမန်အဖွဲ့ကလေးမျှဖြင့် အဖွဲ့ကြီးများကို အနိုင်ရသဖြင့် အချို့က မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားအား “အဓိပတေယျစက”နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ချီးကျူးပြောဆိုကြလေသည်။ အမှန်အားဖြင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ပါရမီဉာဏ်သည် နောင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ရင်းနှီးသွေးငည်းရေးကို မျှော်ကိုးလုပ်ဆောင်သည်ဟုဆိုကာ မှားအံ့မထင်ပါချေ။

သူတော်စိန်

■ ကျမ်းကိုး ■

ထီးချိုင့်မြို့ တည်တောဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူသည့် “မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး စကားအညွန့်အဖူးများ”

အပြင်လောကမှ

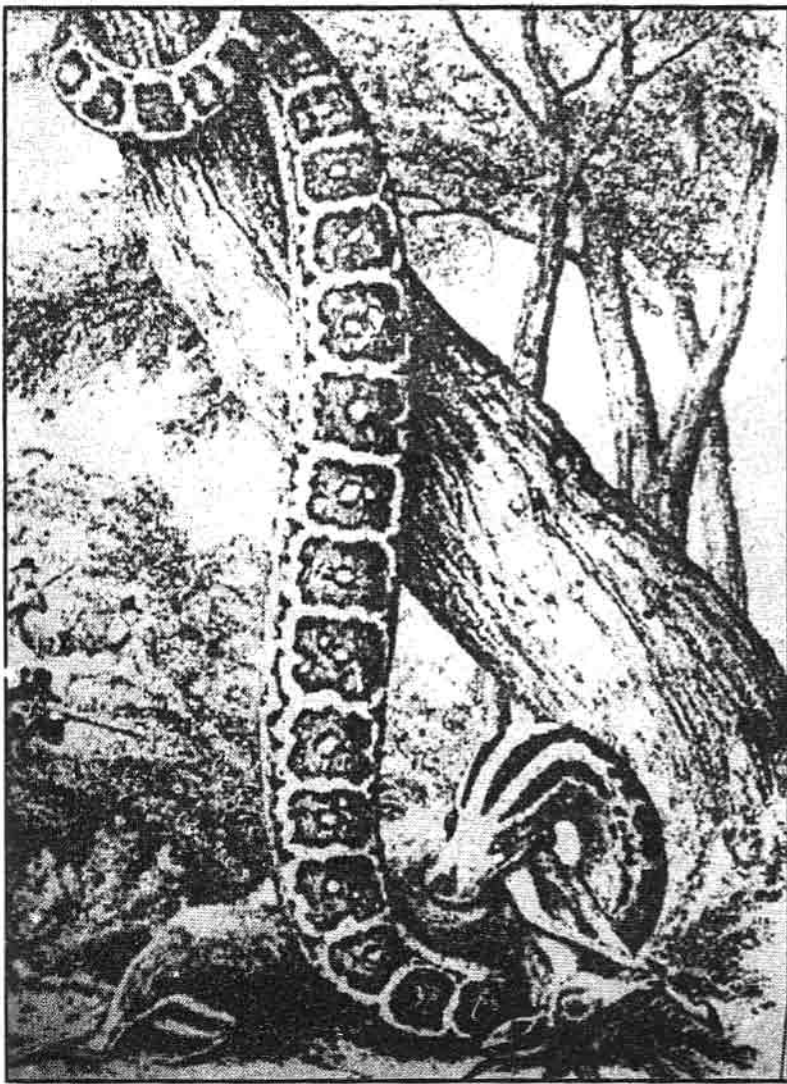
မြွေမင်းသားပုံပြင်

တင်နိုင်တိုး

ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက မြွေမင်းသားပုံပြင်ကို ကြားဖူးခဲ့သည်။ မင်းသားကလေးသည် မြွေယောင်ဆောင်လျက် ဆန်အိုးအတွင်း ဝင်ခွေနေသည်။ ဆန်အိုးအတွင်း ဆန်ခြင်ရန်နိုက်တော့ လက်ကို ပတ်တာသည်။ ထို့နောက် မည်သူမည်ဝါကိုလိုလျှင် တစ်ပတ်လျှော့ပါ။ တော့ မြွေမင်းသားလေးက တစ်ပတ်လျှော့ပေးသည်။ “မထွေးလိုရင် တစ်ပတ်လျှော့ပါ” ဆိုတော့ ရစ်ပတ်ထားရာမှ အားလုံးလွတ်သွားသည်။ မြွေမင်းသားကလေးကို မထွေးနှင့် ထိမ်းမြားပေးလိုက်သည်။ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းက ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

ပုံပြင်ထဲတွင်ရှိခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်မျိုးက ထူးထူးခြားခြား ပြင်ပလောကတွင်လည်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ရှေးယခင်က မြတ်ခရိုင်၊ ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ်၊ ကြိမ်မဲတောင်ရွာတွင် လူနှင့်မြွေတို့ မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ မြွေက မြွေမင်းသား ဟုတ်မဟုတ်တော့မသိရပေ။ မြွေကြီးကို ဥစ္စာစောင့်မြွေကြီးဟု ရည်ညွှန်းပြောဆိုကြသည်။ မြွေကြီးနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခဲ့သူက ဒေါ်ရွှေအိမ်ခေါ် ဘွားရွှေအိမ်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယင်းဥစ္စာစောင့်မြွေကြီး

ကား ဘဝဇာတ်သိမ်းမကောင်းရာပါပေး
၆-၂-၁၉၅၁ ရက်စွဲပါ မြို့မှာအလင်း
သတင်းစာအရ မြွေကြီး၏ဇနီး ဘွားရွှေ
အိမ်က ငါးပိရောင်းချကာ အသက်မွေး
မြူရသူ ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ဘွားရွှေအိမ်
မြိတ်မြို့သို့ ငါးပိသွားရောင်းစဉ် တစ်ရွာ
တည်းနေ ရွာသား ပသူအာမတ်ဆိုသူ
က မြွေကြီးအား စားဖြင့်ပိုင်သတ်လိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ပသူအာမတ်သည်
မူးယစ်သောက်စားပြီး ဘွားရွှေအိမ်၏
နေအိမ်သို့ သွားရောက်ကာ မြွေကြီးနှင့်
ဆော့ကစားသည်ဆိုသည်။ ယင်းသို့
ကစားရာမှ မြွေကြီးအား ခုတ်သတ်
လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

မြွေကြီးသေသွားတော့ ရွာသူရွာ
သားများအားလုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရ
သည်။ ယင်းမြွေကြီးသည် ရွာရှိကလေး
လူကြီး အားလုံးနှင့် ခင်မင်ယဉ်ပါးလျက်
ရှိ ှဆိုပါသည်။ ကလေးများက
ကိုင်တွယ်ကိစ္စကြသော်လည်း မြွေကြီး
က မည်သို့မျှ ပြန်လည်ရန်ပြုခြင်းမရှိ
ပေ။ မြွေကြီးအသတ်မခံရမီ နှစ်ရက်ခန့်
အလိုတွင် ဘုတ်ပြင်းမြို့ပိုင် ဦးမင်းနှင့်
တပည့်များက ကြိမ်မဲတောင်ကျေးရွာ
သို့ သွားရောက်ကြကာ မြွေကြီးကို လေ့
လာကာကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။

မြွေကြီးသည် မြို့ပိုင်ဦးမင်းနှင့်
အဖွဲ့အား မည်သို့မျှ ရန်မူခြင်းမပြုခဲ့ပေ။
သို့သော် ဓာတ်ပုံရိုက်သည်ကိုမူ ငြင်းပယ်
ခဲ့သည် ဆိုပါသည်။ မြွေကြီးအား ဓာတ်
ပုံရိုက်ယူရန် အခန်းတွင်းမှ ချီထုတ်ကြ
ရာ မြွေကြီးက ရန်ပြုခြင်းမရှိခဲ့ပေ။
သို့သော် ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်
တိုင်း အမြီးကို တိုင်နှင့်ရစ်ပတ်ပြီး ပုန်း

ကွယ်နေလေ့ရှိသည်ဆို၏။ သို့ဖြင့် မြွေ
ကြီးမှာ ဓာတ်ပုံရိုက်မခံလိုဟု မှတ်ယူခဲ့
ကြသည်။

ဘုတ်ပြင်းမြို့ပိုင်မှာလည်း တစ်
သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ပုံပြင်ထဲတွင်သာ
ကြားဖူးသော မြွေကြီးနှင့် လူတို့ အတူ
ပေါင်းသင်းနေထိုင်မှုအပေါ် မျက်ဝါးထင်
ထင် တွေ့မြင်ရသောအခါ အလွန်
အမင်းအံ့အားသင့်နေမိလေသည်။ မြွေ
ကြီးအား သေသေချာချာ လေ့လာ
ကြည့်ရှုကြပြီးနောက် မြို့ပိုင်နှင့်အဖွဲ့ပြန်
လည်ထွက်ခွာသွားကြသည်။ နောက်နှစ်
ရက်အကြာတွင် မြွေကြီးအား စားဖြင့်
ခုတ်ကာ သတ်ဖြတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ မြွေကြီးကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သူ
ပသူအာမတ်အနေဖြင့် မည်သို့မည်ပုံ
အရေးယူခံခဲ့ရသည်ကိုတော့ မသိရပေ။

ရွာသူရွာသားများသည် မြွေကြီး
နှင့် ဘွားရွှေအိမ်အပေါ် အလွန်သနား
ကရုဏာသက်ခဲ့ကြလေသည်။ မြွေကြီး
၏ အလောင်းကို ရုတ်တရက်မပစ်ရက်
ကြဘဲ ဘွားရွှေအိမ်၏ အိမ်ရှေ့ခန်း၌
ကောင်းစွာ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ကြသည်။
မြွေကြီးကို ခုတ်သတ်ခံရစဉ်က ဖွားရွှေ
အိမ်မှာ မြို့သို့တက်၍ ငါးပိသွားရောင်း
နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ဘွားရွှေအိမ်မြို့မှ
ပြန်လာသောအခါမှ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
ဖွယ်မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

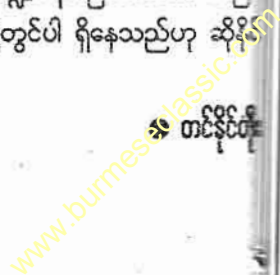
ဘွားရွှေအိမ်သည် မြွေကြီး၏
အဖြစ်ကို မြင်ရတော့ ရုတ်တရက်မူးလဲ
သွားကာ မြွေကြီးအနီး၌ ငိုကြွေးမဆုံး
ရှိတော့သည်ဆိုသည်။ ဘွားရွှေအိမ်၏
အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး ရွာသူရွာသားအား
လုံးက စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံး မြွေကြီး၏ ရုပ်အလောင်းကို
လူယောက်ျားနှင့်မခြား ပြင်ဆင်ကာ
ရွာသင်္ချိုင်းသို့ ပို့ဆောင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ပေး
ခဲ့ကြသည်။ အရိုးပြာကိုလည်း တရု
တဒေသ အိုးတွင်ထည့်သွင်းပေးကြသည်။

ဥစ္စာစောင့်မြွေကြီးနှင့် ဘွားရွှေ
အိမ်တို့အကြောင်းကို မြိတ်မြို့ဝန်းကျင်
တွင် နှစ်အတန်ကြာ ပြောမဆုံး ဆို
မဆုံး ရှိခဲ့ကြသည်။ မြွေမင်းသားပုံပြင်
သည် အပြင်လောကတွင်ပါ ရှိနေပုံကို
တအံ့တဩဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။ ပို၍
ထူးခြားသည်မှာ မြွေကြီးအလတ်ခံရပြီး
နောက်ပိုင်း ဘွားရွှေအိမ်မှာ စီးပွားရေး
တစ်နေ့တခြား ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့သည်
ဆိုပါသည်။ ဘွားရွှေအိမ်အား ဥစ္စာ
စောင့်မြွေကြီးကပင် စောင့်ရှောက်နေ
သကဲ့သို့ ပြောဆိုမှုများ ရှိခဲ့ကြသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ရပ်အနေဖြင့်
မြွေကြီးမရှိသည့်နောက်ပိုင်း ရွာသူရွာ
သား အများစုမှာ စုန်းပူ၊ နတ်ပူးပူများ
မကြာခဏ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဆိုသည်။
အချို့ကလည် နတ်ဖမ်းသလိုဖြစ်ကာ
နာမကျန်းဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဆို၏။ ထိုခတ်
ကာလက စုန်းကပေ၊ တစ္ဆေ ရုပ်ရှင်
ဇာတ်ကားများ ထွန်းကားခဲ့သည်နှင့်တူ
မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာမှပင် “လူနှင့်
ထိမ်းမြားလက်ထပ်သော မြွေကြီး” ခေါင်း
စဉ်ဖြင့် သတင်းဖော်ပြခဲ့ရာ ယင်းသတင်း
မှာ ဟိုးလေးတကြော် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ မြွေမင်းသား
ပုံပြင်မှာ ဒဏ္ဍာရီအဖြစ်သာမက အပြင်
လောက၌တွင်ပါ ရှိနေသည်ဟု ဆိုလို
ပါသည်။

မီးဘေးကင်းအောင် ငုံးရုပ်ဆောင်

● ချစ်မမသက်

ဧရာ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူ ဟူ၍ ရန်သူမျိုးငါးပါး ရှိကြောင်း မှတ်သားရဖူးပါသည်။ ရန်သူမျိုးငါးပါးကို မည်သူမျှ မသင့်လို့ကြပါ။ သို့ဖြစ်၍လည်း ဘုရားရိုခိုးပြီးသောအခါ ရန်သူမျိုးငါးပါးမှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းရပါလိုကြောင်း ထည့်သွင်းကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရန်သူမျိုးငါးပါးအနက် မီးဆို သည်မှာ မိမိတို့အတွက် ရန်သူလည်းမည်ပါ၏။ မိတ်ဆွေလည်း မည်ပါ၏။ မီးဆိုသည်က မသုံးတတ်လျှင် ရန်သူအသွင်၊ သုံးတတ်လျှင် မိတ်ဆွေအသွင် ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ ရန်သူအသွင်ဖြစ်၍ ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဆိုလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ကိစ္စ မဟုတ်။ မီးကြောင့် လူသားများ အသက်ရှင်ရပ်တည်နေနိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ ရှောင်ကြဉ်၍မရမည်အတူတူ မိတ်ဆွေအဖြစ် ဖြစ်နိုင်စွာ လက်တွဲသွားနိုင်ရန် မိမိတို့ဘက်မှ ဂရုစိုက်အသုံးပြုရမှာပဲ ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကိုယ့်ပယောဂမပါ သဉ္စာတိုင်း အခြားအခြားသောသူတို့ ပေါ့ သဉ္စာ သုံးစွဲရာမှလည်းကောင်း၊ သဘာဝ အန္တရာယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လျှပ်စစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဖျက်သမားတို့ ၏ ရန်ကြောင့်လည်းကောင်း မီးဘေးသင့် မှုများကို ကြုံရ ကြားရပါ၏။ အသက်အိုး အိမ်များ၊ နိုင်ငံတော်ပိုင် အဆောက်အဦ များ ပျက်စီးခုံးရှုံးနေရပါ၏။ သည်တော့ ဥပဒေဘောင်တွင်းရှိ လူသားအားလုံးပင် မီးဘေးမှ ကင်းဝေးလိုကြပါသည်။ ဤ၌ တင်ပြလိုသည်မှ ဂမ္ဘီရအစီအရင်ဖြင့် မီး ဘေးကင်းအောင် စွမ်းဆောင်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။ တချို့က ဒက္ခိဏသာခါ ဘုရားရှင်ကို ထုလုပ်ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြပါ ၏။ ဝဋ္ဋသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ကြပါ၏။ မီးကွင်းဂမုန်းကို စိုက်ပျိုးထား တတ်ကြပါ၏။ အားလုံးပင် သူ့သဘာဝနှင့် သူ အဓိပ္ပာယ်ရှိကြပါသည်။ လုပ်လည်း လုပ်ဆောင်သင့်ကြပါသည်။

ဤ၌ စာရေးသူ တင်ပြလိုသည်မှာ မီးဘေးကင်းရန်အတွက် ငုံးရုပ်ကလေးကို ထုလုပ်ပြီး ဆောင်ထားရန် ဖြစ်ပါသည်။ ငုံးဟူသည်မှာ ဘုရားအလောင်းတော် နှစ်ဦးကာလ ငုံးဘဝဖြစ်စဉ် လေးနက်လှ

စွာသော သဉ္စာစကားကို ဆိုသဖြင့် မီး ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့ဖူးလေရာ ငုံးရုပ်ကို ဘုရားလောင်းအမှတ်ဖြင့် ထု လုပ်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပို၍ ပီပြင် သက်ဝင်လာစေရန် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် လာ ဝဋ္ဋသုတ်တော်နှင့် ထုံမွမ်းဖို့လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ငုံးရုပ်တုလုပ်မည့် သစ် ထည်အား ဝဋ္ဋသုတ်တော် ကိုးခေါက်ရွတ် ဆိုထားသော ရေဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောသန့်စင်ပြီးမှ ထုလုပ်ရပါမည်။ ထုလုပ်ရာတွင်လည်း အိမ်ထောင်ဦးစီး ဖြစ်သူ၏ နေ့နံကို အဓိကထား၍ ထုလုပ် သင့်ပါသည်။

၁။ တနင်္ဂနွေသားအတွက်

အန်းကြီးသားကို ကြာသပတေးနေ့ ၌ ထုလုပ်ရပါမည်။

၂။ တနင်္လာသားအတွက်

ဩဇာသားကို သောကြာနေ့၌ ထု လုပ်ရပါမည်။

၃။ အင်္ဂါသားအတွက်

ခရေသားကို စနေနေ့၌ ထုလုပ်ရ ပါမည်။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားအတွက်

စိန်ပန်းသားကို တနင်္ဂနွေနေ့၌ ထု လုပ်ရပါမည်။

၅။ ကြာသပတေးသားအတွက်
ရှောက်သားကို တနင်္လာနေ့၌ ထု လုပ်ရပါမည်။

၆။ သောကြာသားအတွက်
ပိတောက်သားကို အင်္ဂါနေ့၌ ထု လုပ်ရပါမည်။

၇။ စနေသားအတွက်
သစ်အယ်သားကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ ထု လုပ်ရပါမည်။

ထုလုပ်ရမည့်အသားကို လေ့လာ ကြည့်လျှင် အမြင်နံကျသော အသားများ ဖြစ်၍ ထုလုပ်ရမည့်နေ့များမှာ ပဉ္စပွတ် ကျသောနေ့များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါ မည်။ လွဲချော်ပါက အစွမ်းအာနိသင် မရှိ နိုင်ပါ။ ထုလုပ်ပြီးသော ငုံးရုပ်အား ဘုရား ကျောင်းဆောင်ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ ဘုရား ကျောင်းဆောင်အောက်၌လည်းကောင်း အဆောင်ရပ်အဖြစ် ထားရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ထားရှိသည့်သကာလ ဝဋ္ဋသုတ် တော်အား နံနက်တစ်ခေါက်၊ ညတစ် ခေါက် ပုံမှန်ရွတ်ဆိုပေးပါက အစွမ်း အာနိသင်များ ထက်မြက်ကာ မီးဘေး အန္တရာယ်မှ အမှန်တကယ်ပင် ကင်း လွတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ယုံကြည်စွာဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြည့် စေလိုပါသည်။ အကျိုးမယုတ်ပါ။ စီးပွား လာဘ်လာဘများ ပွင့်လန်းလျက် အခက် အခဲများ ပြေလည်ပြီး ရန်သူမျိုးငါးပါး၌ တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည့် မီးဘေး အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်လိမ့်မည်အကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ရေးသားလိုက်ရပါ၏။

ချစ်မမသက်

တချို့က ဒက္ခိဏသာခါဘုရားရှင်ကို ထုလုပ်ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြပါ၏။ ဝဋ္ဋသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါ၏။ မီးကွင်းဂမုန်းကို စိုက်ပျိုးထားတတ်ကြပါ၏။ အားလုံးပင် သူ့သဘာဝနှင့်သူအဓိပ္ပာယ်ရှိကြပါသည်။ လုပ်လည်း လုပ်ဆောင်သင့်ကြပါသည်။

စိတ်ဆင်းရဲမှု ဒါတွေလျှာ

□ အင်္ဂုဏ်အာဇာနည်အောင်

“ပြောကို မပြောချင်တော့ပါဘူး ဆရာရယ်”

ဟူ၍ စကားစချီလာကတည်းက ကွယ်လွန်သူ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ပို့ အမျိုးသမီးကြီး ဒေါ်မြလေးပင်လျှင် လက်မြောက်အနှုံးပေးရမည့်သူတစ်ဦး နားဗုဒ္ဓလာပေးတော့မည်မှန်း ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်လိုက်ပါတော့၏။ ထိုသူမှာ ကုက္ကိုယအနွယ်ဝင်ဖြစ်လျက် အမည်သညာခေါ်စရာကား ‘ခင်ရန်ရှင်း’ ဖြစ်၏။ နာမည်ကလေး လှသလောက်၊ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသလောက် တကယ့်တကယ်တမ်းကျ သူမနှင့် တည့်သောသူသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး ရှိအံ့မထင်။ ယောက္ခမနှင့်လည်းမတည့်၊ ယောက်မနှင့်လည်း မတည့်၊ အိမ်နီးနားချင်းနှင့်လည်း မတည့်။ ယုတ်စွာ အဆုံး ခင်ပွန်းသည် ဆိုက်ကားဆရာကိုညွှန်တင်နှင့်သာမက သူမနှင့် အရင်

အိမ်ထောင်မှရခဲ့သော သားအရင်းအချာ မောင်ကျွဲသိုးကလေးနှင့်ပင် မတည့်။ အမြဲလို မာန်စောင်ရန်လိုနေသည့်အတွက် သူမအဖို့ အဘယ်မှာလျှင် ‘ခင်ရန်ရှင်း’ဆိုသည့် အမည်နှင့် ကိုက်ညီနိုင်ပါအံ့နည်း။

အိမ်သို့ သူမ ရောက်လာပြီဆိုလျှင် အပူဓာတ်ခံတွေက အလိုလို ကူးစက်ပြီးသား။ ယခုလည်း ဆိုင်းမဆင့်၊ ဗုံမဆင့်ဆိုသလို ရောက်လာခဲ့ပြန်ပြီကော။

“ပြောကို မပြောချင်တော့ပါဘူး ဆရာရယ်။ ကျွန်မလောက် စိတ်ဆင်းရဲနေတဲ့သူဆိုတာ ကမ္ဘာမှာ ရှိမယ်မထင်တော့ပါဘူးရှင်”

“ကမ္ဘာနဲ့တောင် ချီလာတယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့ အပူသောကဟာ နည်းနည်းနောနောတော့ ဟုတ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး”

“သေချာတာပေါ့ ဆရာရယ်။ သိပ်သေချာတာပေါ့။ အိမ်ပေါ် အခန့်သား တက်နေတဲ့ ယောက္ခမတို့၊ ယောက်မတို့ဆိုတာ သူတို့ဝမ်းဝါ ခါးလှရင်ပြီးရော။ အကုန်လုံးကို စီမံခန့်ခွဲပြီး ကျွန်မပဲ ပူနေရတာ။ သောကရောက်ရတာ ဆရာရဲ့။

ခုတလော ထောင်ထားတဲ့ ဆိုက်ကားတွေကလည်း ဖောက်ကျိုးရတာနဲ့၊ ဘီးခွင်ပြီး စပုတ်ပြတ်ရတာနဲ့၊ ရတာနဲ့ ပြင်ရတာ မကိုက်ပါဘူး။ ကိုညွှန်တင်ကလည်း ဆိုက်ကားဂိတ်မှာ ကျားထိုးလိုက်၊ နှစ်လုံး သုံးလုံး ကစားလိုက်၊ ဘောလုံးပွဲလောင်းလိုက်နဲ့ အလုပ်ကို မည်မည်ရရ ဓားမဦးချ လုပ်စားချင်တယ် မရှိဘူး။ ဟိုအကောင် ကျွဲသိုးဆိုရင် ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ်နဲ့ ဆယ်တန်းတောင် မအောင်သေးဘူး။ ဘိဿာလေး တမြဲမြဲ၊ စီးကရက်လေး တဖွာ

ဖွာလုပ်တတ်နေပြီ။ ကျွန်မတော့ သေ သာသေလိုက်ချင်တော့တာပဲ ဆရာ ရယ်။

ဒီကြားထဲ ငွေကျိန်းသေပေါက်ရှာ မယ်လို့ ချိန်းထားတာတွေကလည်း တလွဲတချော်တွေဖြစ် အနှောင့်အယှက် တွေကလည်း များမှများ။ ဒီကြားထဲ ကိုညွန့်တင်လက်ချက်လား၊ ကျွဲသိုး လက်ချက်လားမသိဘူး။ အကျိုး ထာဘီ တွေကလည်း ခဏခဏပျောက်ဆို တော့ ကျွန်မ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်ဆို တာ အစီရင်ခံနေဖို့တောင် လိုတော့ မယ် မထင်ပါဘူး ဆရာရယ်”

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ။ ဒီတော့ ကျုပ်က ဘာများဆောင်ရွက်ပေးရမလဲ”

“စိတ်ဆင်းရဲနေတာတွေ ပျောက် ချင်တယ်ဆရာ”

“ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ‘ငါ့မှ ငါ’ဆိုတဲ့ အတ္တစွဲတွေကို ဖျောက်ရ မယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာနတွေ ထိန်းချုပ်ဖို့ လိုမယ်။ စိတ်ကို ကြည် ကြည်လင်လင်ထား။ အားလုံးအပေါ် သံသယစိတ်နဲ့ မကြည့်နဲ့ပေါ့။ အကောင်း ဆုံးက တရားမှတ်နေတာ ကောင်း လိမ့်မယ်”

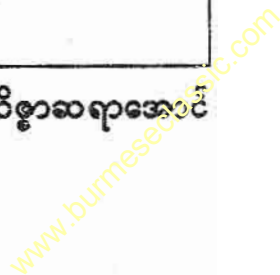
“ကျွန်မ ကြိုးစားပါ့မယ်ဆရာ။ ဆရာအနေနဲ့ လောကီပညာနည်းနဲ့ ကျွန်မရဲ့သောကကို ကူညီပါဦး”

“ကောင်းပြီလေ။ အတတ်နိုင် ဆုံး ကူညီမှာပေါ့”

ကျွန်ုပ်လည်း တနင်္လာသမီးဖြစ် သော သူမအား စိတ်ဆင်းရဲမှုများ ကင်းပျောက်စေရန်အတွက် ‘စတုရန်း အရပ်’တွင်ရှိသော (အနောက်အရပ် တွင်ရှိသည့်)ဘုရားစေတီတစ်ဆူဆူထံ ‘တြိရန်း’အခါကျသော ညနေ ၃:၀၀ နာရီမှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း သွား ရောက်၍ မိတ်ဂြိုဟ်အသီးဖြစ်သော ‘ရှောက်သီး’ကို ကပ်လျှိုခိုင်းလိုက်လေ တော့၏။ ဤနည်းကား မိတ်ဓာတ် ဆက်မည့် ဓာတ်ဆင်မှုဖြစ်လေရာ စိတ်သောကဖိစီးခြင်းခံရသူတို့အနေဖြင့် တစ်ဖက်ပါ ဇယားလေးကိုကြည့်၍ စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါကြောင်း။

နေ့နံ	တြိရန်းအခါ	လှူဒါန်းရမည့်အရပ်မှ ဘုရားမှ	မိတ်ဂြိုဟ်အသီး/အညွန့်
တနင်္ဂနွေ	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	တောင်အရပ်	ဆီးသီး
တနင်္လာ	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	အနောက်အရပ်	ရှောက်သီး
အင်္ဂါ	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	မြောက်အရပ်	ပေါက်ပန်းဖြူညွန့်
ဗုဒ္ဓဟူး	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	အနောက်တောင်အရပ်	ခန်းညွန့်
ကြာသပတေး	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	အရှေ့မြောက်အရပ်	ဆီးသီး
သောကြာ	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	အရှေ့အရပ်	အုန်းသီး
စနေ	ညနေ ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀ နာရီအတွင်း	အရှေ့တောင်အရပ်	ရဲယိုသီး

အင်္ဂါစောစောရာအောင်

သိသာဝေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည့် ဒေါက်တာဇောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို
မိမိဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင်
ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို
ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဗွတာပါပဲ။
ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ
တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ
တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း
စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့
ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့်
ဒီစာမျက်နှာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ
မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်

- အမှတ်(၂၀၅/က)
- ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၅)
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဖျော်ရွှင်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံရမယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေတွေလည်း ဟိုက ဒီက ဝင်လာတတ်တယ်။ ဤကာလအတွင်း၌ အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့လာရလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလှူအတန်းပြုခြင်း၊ မင်္ဂလာပွဲများ စီစဉ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ အလွန်ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး အခက်အခဲမရှိ လုပ်သမျှ အောင်မြင်နေမယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရှိတဲ့သူများ အနည်းငယ် ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် အဆင်မပြေ ကြီးစွာဖြစ်တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေး

အရှုပ်အရှင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ အပျို လူပျိုတွေအဖို့လည်း အစွပ်အစွဲ အပြောအဆို ခံရတတ်တယ်။ အင်္ဂါနံ၊ သောကြာနံတွေနှင့်စသော အမည်ရှင်တွေ ဂရုစိုက်ပါ။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ငွေရှာရ လွယ်ကူနေပေမယ့် စုဆောင်း၍မရ၊ ငွေဝင်လျှင် ကိုင်မထားဘဲ ရွှေဝယ်ထားပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှား အစားမှား ဖြစ်တတ်တယ်။ ရုတ်တရက် သွေးတိုးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်၏ ဦးခေါင်းတော်ကို ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်း၊ ရေသပ္ပာယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၅၊ ၂၇၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

အမှုအခင်းဖြစ်နေသူကို ငွေမချေးပါနှင့်၊ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ချောကလက်(၆)ခု လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ စာအုပ်စာတမ်းတစ်ခု ရရှိတတ်တယ်။ ဘုရားကိုးဆူ၊ ဘုရားအနေကဇာတင်တဲ့ ဖိတ်စာရရင် ယခုကာလအတွင်း လူမျိုးခြားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတစ်ခု သေချာပေါက် အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ပညာရပ်တစ်ခုလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ သင်ကြားရတတ်တယ်။ ထိုပညာရပ်ဟာလည်း အကျိုးပေးတဲ့ ပညာရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိအိမ်မှာသော်လည်းကောင်း၊ အိမ်အနီးအနားမှာသော်လည်းကောင်း ပျားစွဲတဲ့နိမိတ် တွေ့ပါက ဖြေဆိုထားတဲ့ စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ မြေဝယ်ဖို့ကိစ္စလည်း အဆင်ပြေလိမ့်မယ်။ ယခုကာလအတွင်း တနင်္လာသားသမီး သောကြာသားသမီး(သို့)ထိုနေ့နံပါတ်သော သူများနှင့် အခက်အခဲ တွေ့ကတ်ပါတယ်။ ၎င်းနေ့နံသားတွေနှင့် ပြုလုပ်ရမည့် ကိစ္စများဆိုလျှင် ကြာသပတေးနဲ့ စနေသားသမီးနှင့် ပြုလုပ်လိုက်ပါ။ ကျန်းမာရေး

အနေဖြင့် ကျောက်ကပ်နဲ့ အသည်းကို ဂရုစိုက်ပါ။ ရုတ်တရက် ဆီးကျင်၊ ဆီး အောင်တယ် ဆိုလျှင်တော့ ဆရာဝန်နဲ့ ညှိနှိုင်းလိုက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၁၅)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၅၊ ၅၃၊ ၅၇

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း သွားရင်းလာရင်းနှင့် လမ်းတွင် ခွေးတစ်ကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင် သေသောနိမိတ်တွေ့၊ တစ်စုံတစ်ယောက် သွားကျိုးသည့် နိမိတ်တွေ့ပါက သင် ညံ့တတ်ပါတယ်။ ယခုကာလအတွင်း သခွားသီး၊ သကြား မစားရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ထမင်းကို ဆီဆမ်း၊ ဆားဖြူးပြီး လှူပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်မောစရာများထဲမှ ပျော်စရာလေးတွေ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ရောက်ရှိနေတဲ့ အသက်ကာလထဲမှာ အညံ့ လေးတွေ ရှိနေတတ်ပါတယ်။ အိုးအိမ် နေရာထိုင်ခင်း အပြောင်းအလဲ လုပ်မယ်ဆို လျှင်တော့ ယခုကာလမှာ မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ ခရီးအကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးများ နှင့် ပြန်ဆုံမယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ဘယ်အလုပ်မဆို မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် အဓိကဦးစားပေးပြီး လုပ်ဆောင် ပါ။ အိုးပိုင် အိမ်ပိုင် ရနိုင်သော ကာလဖြစ်သောကြောင့် အိုးပိုင် အိမ်ပိုင် ဖြစ်စေရန် သူတစ်ပါး၏ အိမ်ထောင်ရေးကိုစွဲ၊ မင်္ဂလာကိစ္စများတွင် မိမိက တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ မိမိနေထိုင်ရာ အိမ်ခြံဝန်းအတွင်း သူများ ၏အိမ်ကို မိမိက တာဝန်ယူ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်းများ မပြုလုပ်သင့်ပါ။

မိမိသဘောနှင့် အိမ်ခဏခဏပြောင်းခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းများ လုံးဝမလုပ်ပါနှင့်။ မြေကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မြေဝင်လျှင် ကြာသပတေးနံပစ္စည်း ထုတ်ပစ်ပါ။ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများ လှူဒါန်းပေးပါ။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်တတ်သည်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများ အဖို့ အချစ်ရေးတွင် လမ်းခွဲရလောက်အောင် ပြဿနာ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဖခင် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်တယ်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေများဝင်တတ်တယ်။ ငွေရခါနီးတွင် ငွေကြေးထစ်ငေါ့ကြီးစွာ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံကော်(၁၅)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၁၊ ၄၆၊ ၆၃၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း မိမိအိမ်အနီးအနားရှိ ခေါင်းရင်းအိမ်တွင် အိမ်ဖျက်ချခြင်း၊ အမိုးလန်ခြင်း နိမိတ်တွေ့ပါက သင်သည် ကျန်းမာရေး ရှုတ်တရက် ညံ့သွားတတ်တယ်။
ယခုကာလအတွင်း ဘုရားစင် ပြင်ဆင်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း သောက်တော်ရေ (၆)ခွက် လှူပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ ငွေလေးတွေ ပြန်ရတတ်ပါတယ်။ စီးပွားတက်မယ့်အချိန်ဖြစ်တယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ပညာရပ်တစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ မိမိနေထိုင်သည့်အရပ်ရဲ့ အရှေ့အရပ်မှလည်းကောင်း၊ အနောက်အရပ်မှလည်းကောင်း ငွေများစွာ ဝင်လာတတ်ပါတယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ ကာလတွင် ကဆုန်လ၊ နတ်တော်လများ ပါဝင်နေရင်တော့ ငွေများစွာ ဝင်လာတတ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ ရုတ်တရက် အရိုးအကြောနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ အလုံးအကျိတ် ဖြစ်တတ်တယ်။ အထင်အမြင် လွဲမှားခံရတတ်တယ်။ အကျိုးပေးသူကို တိုင်ပင်ပါ။ အိမ်ထောင်မရှိသေးတဲ့သူတွေအဖို့ အိမ်ထောင်ဖက် ရပါလိမ့်မယ်။ တရားတဘောင် ရင်ဆိုင်နေရသူဆိုလျှင် မိမိ

ဘက်က ကြိမ်းသေပေါက် နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ မိမိရဲ့ အထက်လူကြီး၊ အတူနေမိသားစုထဲမှ အဘိုး၊ အဘွားများ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်တတ်သောကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းများအဖို့ ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့်မားတိုးတက်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေး အနေဖြင့် ဆီးနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ၊ မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိပေးနေ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံကော်(၁၅)ညွန့်၊ ထီးဖြူ(၁၅)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၊ ၇၂၊ ၂၇၊ ၂၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် မိမိမျက်စိရှေ့တွင် ကြက်နှစ်ကောင်ခွပ်နေသော နိမိတ်တွေ့ကလည်းကောင်း၊ ရိုးရာနတ်ကနေသော နိမိတ်တွေ့ကလည်းကောင်း ထိထိုးဖြစ်အောင် ထိုးလိုက်ပါ။ စီးပွားရေး၊ အလုပ်အကိုင်များ တည်တံ့အောင်မြင်စေရန် တောင်နံကြီးပင်(သို့မဟုတ်)ကြံပင်ကို စိုက်ထားပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့တိုင်း တံခွန်(၇)လုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာပဲလုပ်လုပ် စိတ်တိုင်းမကျခြင်း၊ လုပ်သမျှ အဆင်မပြေခြင်းမျိုး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ကိုယ်နဲ့ ပေါင်းသင်းနေတဲ့ မိတ်ဆွေတွေကလည်း ကိုယ့်ဆီကနေ ထွက်သွားတတ်တယ်။ ခရီးတွေလည်း ထွက်ရတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီးများ၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက်လည်း ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း စိတ်ညစ်စရာတွေ ကြားနေရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကာလမှာ စိတ်အလိုလိုက်ပြီး စိတ်ထင်ရာ တဖောက်ကန်း မလုပ်သင့်ပါဘူး။ အရာရာကို စိတ်ထိန်းပြီး လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာနတွေ လျှော့လျှင်တော့ ဒုက္ခကြီးကြီးမားမား မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ ကာလတွင် ကဆုန်၊ ဝါခေါင်နှင့် ပြာသိုလများ ပါဝင်နေပါက သင်သည် အရှေ့တောင်အရပ်၊ အနောက်မြောက်အရပ်

သို့ ခရီးမသွားသင့်ပါ။ လူမျိုးခြား ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ ဝန်ထမ်းတွေအဖို့ အလုပ်ပြောင်း၊ နေရာပြောင်းဖို့ မကြိုးစားပါနှင့်ဦး။ ကြိုးစားလျှင်လည်း နေရာကောင်း မရနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းလုပ်သူအဖို့လည်း လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး၊ အဆုံးအရှုံး၊ အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ သင်သည် အိမ်မှာနေရတာ မပျော်ဘဲဖြစ်နေမယ်။ မျက်စိရှေ့မှာ တွေ့သမျှ အရာတိုင်းကို စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေမယ်။ သူများအတွက် အာမခံတာမျိုး မလုပ်ပါနှင့်။ ကိုယ်ပါရောပြီး အမှုထဲ ပါတတ်တယ်။ မထင်မှတ်ဘဲနှင့် မြေတစ်ကွက် ဝင်တတ်တယ်။ စပ်တူအရောင်းအဝယ် အကြီးအကျယ် မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ ကိစ္စများ အထစ်အငေါ့ ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်နေမယ်။ ကျန်းမာရေး အနေဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထိခိုက်ခြင်း၊ ဆေးမှား၊ အစားမှားခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ သပြေ(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်း(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၅၇၊ ၅၅၊ ၇၇

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးအနားတွင် ခွေးတစ်ကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင် သေသောနိမိတ်တွေ့ပါက သင်သည် ကားပွတ်တိုက်မိတ်တယ်။ ယခုကာလအတွင်း နာရေး လုံးဝမသွားရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နို့ထမင်း (၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

BURMESE CLASSIC

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာပဲလုပ်လုပ် အပင်ပန်းခံရသလောက် အကျိုးမရှိ တတ်ဘူး။ နစ်နာခံ၊ အရှုံးပေးပြီး နှလုံးအေးအောင် နေပေမယ့်လည်း ကိုယ့်ကို ဖိနှိပ်တဲ့သူ များနေတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ် စပ်တူလုပ်ဖို့ အကူအညီကောင်းတွေ ရလာတတ်တယ်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီးတို့နှင့် စပ်တူလုပ်လျှင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားရင် ဒီကာလဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ စက်ပစ္စည်းတွေလည်း ဝင်လာတတ်တယ်။ ဤကာလအတွင်း ပစ္စည်းများကို ထုခဲ့ရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းအသစ် ကြီးကြီးမားမားစရန် မကောင်းသေးပါ။ ယခုကာလတွင် ထိမထိုးသင့်ပါ။ ထိပေါက်လျှင် မိသားစုအတွင်း ကျန်းမာရေး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ညံ့သွားတတ်တယ်။ မသွားချင်သော ခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က မိမိအပေါ် အထင်လွဲတတ်တယ်။ အိမ်ငှားကိစ္စ၊ မြေငှားကိစ္စတွေလည်း လိုက်လံဖြေရှင်းပေးရတတ်

တယ်။ အိမ်မှာသုံးနေတဲ့ ရေပိုက်တွေ၊ ရေကန်တွေလည်း ပြုပြင်ရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးထွက်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ကျန်းမာရေး ကြောင့် ခရီးစဉ် နောက်ဆုတ်ရတတ်တယ်။ သင်သည် ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် တပေါင်းလနဲ့ ကဆုန်လများ ပါဝင်နေရင်တော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေရတတ်တယ်။ သားသမီး ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးရှိလျှင် အိမ်က ထွက်သွားတတ်တယ်။ ရွှေထည်ပစ္စည်းလည်း ထွက်တတ်တယ်။ ရွှေဝယ်မိပါက ဝယ်သူ၏ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း အိမ်ကနေ ထွက်တတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးရ။ အပြင်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် အိမ်မှာ လာမွေးလျှင် ကောင်းပါသည်။ လေနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းလျော ဖြစ်တတ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့် (၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကုက္ကားအဖြူ(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၇၊ ၃၁၊ ၁၅၊ ၁၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် လုပ်ငန်းတွေ မတိုးချဲ့ပါနှင့်ဦး။ အမှုဖြစ်က မဖြေရှင်းရပါ။ တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲထားပါ။ မဖြစ်မနေ ရှင်းရမယ်ဆိုလျှင် အရှုံးပေးလိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းကို ဆီဆမ်းဆားဖြူ၍ အုန်းသီးစိတ်တင်ပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့နေတတ်ပါတယ်။ ကောင်းတာ လေးတွေလည်း ဖြစ်ပေါ်လာမှာပါ။ ယခုကာလအတွင်း သင်သည် ရှယ်ယာ ဝင်ခြင်း၊ စပ်တူအရောင်းအဝယ် လုပ်ခြင်းမျိုး အကြီးအကျယ် မပြုလုပ်သင့် သေးပါ။ မထင်မှတ်တဲ့ခရီးများ၊ မရည်ရွယ်တဲ့ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက်လည်း ခရီးသွားရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းများ အောင် မြင်တော့မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲတွေ ကြုံရတတ်ပါတယ်။ ငွေကြေးနှင့်ပတ် သက်၍ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရခြင်းများ ကြုံရတတ် တယ်။ ထိထိုးဖို့ ကံကောင်းတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ရေတွင်း၊ ရေကန် တူးဖော် သောကိစ္စများ ပြုလုပ်ပါက အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ယခုကာလအတွင်း

မည်သည့်အခက်အခဲနှင့် ကြုံသည်ဖြစ်စေ အားကိုးမရှာပါနှင့်။ သင့်အတွက် ဒုက္ခပေးမည့်သူများသာ ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း ပြုပါက တနင်္ဂနွေသားသမီး အိမ်မှ ထွက်သွားတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူ ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခြေထောက်၊ ခါးတို့တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၁၅)ညွန့်၊ ကြက်လျှာ(၈)ခုတို့ကို ပူးချည်ပြီး လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၊ ၉၊ ၂၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အမှုအခင်း မဖြစ်ရန် အထူးဂရုစိုက်ပါ။ သင်္ချိုင်းမြေ လုံးဝမနင်းရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် စနေနေ့တိုင်း ထောပတ်ထမင်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အလုပ်ပြောင်းပါက ကောင်းသည့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ပ ခရီးဝေး သွားမယ်ဆိုရင်လည်း သွားဖို့လုပ်ပါ။ စပ်တူလုပ်ငန်းများ လုပ်ပါက အောင်မြင်မှု ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် အပျို၊ လူပျို မရတတ်ပါ။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှုများကို ရှောင်ရှားပြီး စီးပွားလုပ်ပါက အောင်မြင်သောကာလဖြစ်တယ်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံ့ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းများ အသစ်လဲရတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးတွင် လမ်းခွဲရလောက်အောင် ပြဿနာ ဖြစ်ရတတ်တယ်။ မြေနှင့်

ပတ်သက်ပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတတ်တယ်။ မြေဝင်လျှင် လက်မခံပါနှင့်ဦး။ ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကြွလာပါက လာဘ်ဝင်တတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင် ကြီးစွာကြုံမယ်။ အတိုက်အခံမှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ မိသားစု အကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ဖခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခြေ၊ လက်တို့တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဆေးမှား အစားမှား ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ ထီးနီ(၁၀)လက် တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၂၊ ၄၆၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း ကိုယ်ပိုင်ငွေ မဟုတ်သောငွေများ လက်မခံရ။ ကျောက်မျက်ရတနာဟောင်းများ လက်မခံရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် သောကြာနေ့တိုင်း သစ်သီးဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ရေပိုက်၊ ရေမော်တာ စသော ကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်ပြီး စကားအခြေအတင် ပြောရတတ်သည်။ အိမ်တွင်ရှိသော လျှပ်စစ်မီးကြိုးများ ရှောင်ခံဖြစ်တတ်သည်။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေမည့်လဖြစ်သည်။ မမျှော်လင့်သော ငွေကြေးများ ရလိမ့်မည်။ သို့သော် ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေ မမျှမတ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ကြက်သားခေါက်ဆွဲကြော် ဝယ်ကျွေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

တပည့်လက်အောက်ငယ်သားများ အလုပ်က ထွက်တတ်သည်။ စက်နှင့် ပတ်သက်သော အလုပ်အကိုင်မှ ဝင်ငွေများ ရတတ်သည်။ အလုပ်နေရာကောင်းခြင်း၊ အိမ်နေရာပြောင်းခြင်း ကြုံမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ကတောက်ကဆ ဖြစ်မည်။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆို ခံရတတ်သည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

လူမျိုးခြားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိစ္စများ၊ အလုပ်များ အောင်မြင်မည်။ မိမိထက်ကြီးကဲ့သို့တစ်ဦးက ကူညီမည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆိုင်ကယ်(သို့မဟုတ်)မော်တော်ကား ဝင်မည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲများ ပြေလည်မည်။ အချစ်ရေး ကံကောင်းနေမည်။

ယတြာ

အိမ်မှာရှိသော လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို အမှိုက်ပုံထဲ ပစ်လိုက်ပါ။

ပုဒုဟူးသားသမီးများအတွက်

လခစားလုပ်သူများ၊ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတိုးမည်။ နေရာကောင်းရတတ်သည်။ ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ ၉ အစ ၇ အဆုံး ထိုးပါ။ ထိပေါက်လျှင် ရသောပိုက်ဆံမှ အနည်းငယ်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်း လှူပါ။ မိတ်ဆွေများအတွက် အချိန်ပေး ကူညီရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို လက်ကိုင်ပုဝါ လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

မင်္ဂလာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ငွေများဝင်မည်။ မိတ်ဆွေကောင်းများတွေ့မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ စက်ပစ္စည်းတစ်ခု လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ ၎င်းပစ္စည်း လက်ဆောင်ရပြီးလျှင် ခရီးထွက်ရမည်။ ခရီးသွားစဉ် မျက်မှန်တပ်ထားသူ တစ်ဦးနှင့် ရင်းနှီးသွားမည်။

ယတြာ

မွေးနေ့တစ်ရက်တွင် မိမိအိပ်ရာနေရာ ပြောင်းအိပ်ပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

အလုပ်နေရာ အပြောင်းအရွှေ့ရှိသည်။ ကောင်းသည်။ ရပ်ဝေးခရီးထွက်ရမည်။ မော်တော်ကားတစ်စီး မမျှော်လင့်ဘဲ ဝင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှိသူများ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေးညံ့မည်။ ဆေးရုံ ဆေးခန်း သွားရမည်။ ကလေးရှိက အိမ်ပေါ်မှ လိမ့်ကျတတ်သည်။

ယတြာ

ကလေးတစ်ယောက်ကို ဆိုင်ကယ် အရုပ်ကလေး ဝယ်ပေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရပ်ဝေးက သတင်းကောင်း ကြားရတတ်သည်။ အပြောင်းအလဲကောင်းနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ အကြီးအကဲများထံမှ အကူအညီရမည်။ ပညာရပ်တစ်ခု တက်ရမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်က အထက်လူကြီးကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဝက်သားပေါက်စိ ဝယ်ကျွေးပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စာမေးပွဲ ဖြေရတတ်သည်။ အလုပ်နေရာပြောင်းရတတ်သည်။ ငွေကြေးကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည်။ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ပြဿနာ ရှင်းရတတ်သည်။ ဆေးမှား၊ အစာမှား ဖြစ်တတ်သည်။ ငွေတွေ ဝင်သလောက် အကုန်အကျများမည်။ အိမ်သာယုက်နေမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဟမ်ဘာဂါ ဝယ်ကျွေးပါ။

ကျောက်နီမော်ကျောင်းကြီးဆရာတော် သက်တော်(၈၈)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတပေးနေ့အလှူ။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်ခရိုင်၊ လောင်းလုံမြို့နယ်၊ ကျောက်နီမော်ရွာကြီးရှိ ကျောက်နီမော်ကျောင်းကြီး ဆရာတော် ဘုရားနှင့် တံခွန်တိုင်တောရကျောင်းတိုက်တို့၏ ဦးစီးပဓာန နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနေမိန္ဒ၏ သက်တော်(၈၈)နှစ်ပြည့် ဝိဇာတပေးနေ့ အလှူပွဲကို ၁၃၇၅-ခု၊ တန်ခူးလဆန်း(၁)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် အဆိုပါကျောင်းတိုက်၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခမ်းအနားတွင် သံဃာတော်အပါး(၁၁၀)အား အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး သံဃာတစ်ပါးလျှင် သက်န်းတစ်စုံနှင့် အလှူငွေ ၂၀၀၀/- (နှစ်သောင်းကျပ်) လှူဒါန်းကာ စာရေးတံမဲလည်း လှူဒါန်းဒါနပြုခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ဆရာလှူဖိုး(B.Sc)

ပဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဂေထာကြီး
ဦးသန်း(ဒလ-ပျော်ဘွယ်ကြီး)
တစ်နှစ်ပြည့် အလှူ။

BURMESE CLASSIC

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်၊ (၅၈) ရပ်ကွက်၊ ဦးဘဉာဏ်လမ်း၊ အမှတ်(၈၈၈)၌ (၅-၄-၂၀၁၃)တွင် တစ်ဘဝဇာတ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းသွားသော လယ်တီမူ-အနာဂါမ် ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်၏ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယချုပ် ပဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဂေထာကြီး ဦးသန်း(ဒလ-ပျော်ဘွယ်ကြီး)အား ရည်စူး၍ ၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၆)ရက်(၅-၄-၂၀၁၄) စနေနေ့ နံနက်တွင် ဘုရားအမှုပြုသော သံဃာတော်အရှင် သူမြတ်တို့အား ဆွမ်းခဲဘွယ်ဘောဠေ အစရှိသော ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု အစုစုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး ရေစက်သွန်းချ အမှုပေးဝေခဲ့ ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ)

မေတ္တာသင်္ဂဟအဖွဲ့၏
(၂၉)ကြိမ်မြောက် အလှူ
ရန်ကုန် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှာ
လှူဒါန်း

သရုပ်ဆောင်၊ အဆိုတော်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ရှင်များနှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် မေတ္တာသင်္ဂဟအဖွဲ့၏ (၂၉)ကြိမ်မြောက် အလှူပွဲကို ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ(၁)နာရီအချိန်က ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး အရေးပေါ်ဌာနမှာ အသုံးပြုဖို့အတွက် ငွေကျပ် သိန်း (၆၀)ကို ဆေးရုံအုပ်ကြီး ရုံးခန်းမှာ လှူဒါန်းပေးအပ်ခဲ့ ပါသည်။

အဆိုပါ လှူဒါန်းငွေကို ရန်ကုန်ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာလှမြင့်နှင့် တာဝန်ရှိသူများမှ လက်ခံရယူခဲ့ ပါသည်။

လေးစားသိ၍ နတ်တို့ကျွေးကြားစေ ရလှတော့သိ၍ နတ်တို့ကျွေးကြားစေ ရလှတော့သိ၍ နတ်တို့ကျွေးကြားစေ ရလှတော့သိ၍ နတ်တို့ကျွေးကြားစေ ရလှတော့သိ၍ နတ်တို့ကျွေးကြားစေ ရလှတော့သိ၍

www.burmeseclassic.com

အလှူဒါနပြုပါရန် နှိုးဆော်ခြင်း

အရှင်သုဇာတ တည်ထောင်ထားသည့် ပညာတံခွန် ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းသည် ဟန်တဲရပ်ကွက်၊ ဗန်းမော်မြို့ ကချင်ပြည်နယ်၌ တည်ရှိပါသည်။ ကျောင်းမှာ မူလတန်းကျောင်းဖြစ်ပြီး အသက်(၄)နှစ်(မူကြို)မှ လေးတန်း အထိ ကလေးဦးရေ(၁၄၀)ခန့် ရှိပါသည်။ ရှမ်းဗမာ၊ ကချင် တိုင်းရင်းသား ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ကလေးတစ်ဦးလျှင် ယူနီဖောင်း(၂)စုံ၊ စာရွက်၊ စာအုပ်၊ ထီး၊ ဖိနပ်မှအစ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုလည်း ပြုလုပ်ပေးခဲ့ရာ ယခုအခါ (၂)နှစ်

သက်တမ်း ရှိပါပြီ။ ထိုကလေးများကို ဆက်လက် ထောက်ပံ့ရန်အတွက် အလှူရှင်များ လိုအပ်နေပါသဖြင့် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း အလှူငွေများ လှူဒါန်းပါရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။
အရှင်သုဇာတ(ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၅၂၅၉၆၊ ၀၇၄-၅၇၇၃၁) ပညာတံခွန် ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး ကျောင်း၊ ဟန်တဲရပ်ကွက်၊ ဗန်းမော်မြို့၊ ကချင်ပြည်နယ် ဖြစ်ပါသည်။

တံခွန်တိုင်တောရကျောင်းတိုက် အောင်စေတီဆရာတော်ကြီးအား

ရည်စူး ကုသိုလ်ဒါနပြု

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ၁၀/တောင်၊ (၁၂)ရပ်ကွက်ရှိ တံခွန်တိုင်တောရကျောင်းတိုက်၏ ဦးစီးပဓာန နာယက အောင်စေတီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏသာရ သက်တော်(၈၅)နှစ်၊ ဝါတော်(၆၁)ဝါအား ရည်စူး၍ (၂၇-၃-၂၀၁၄) ကြာသပတေးနေ့တွင် သံဃာတော်(၁၀၈)ပါးအား အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်ကာ အလှူငွေ ၁၀၀၀၀ ကျပ်စီ လှူဒါန်းကာ ရေစက်သွန်းချ အမှုအတန်း ပေးဝေခဲ့ကြပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ရည်စူး၍ ဇာတိမြေ ကျောက်နီမော် ကျောင်းကြီး ဆရာတော် မွေးနေ့တွင်လည်း သင်္ကန်းအစုံ (၁၁၀)ကို တပည့် ဒါယကာ ဒါယိကာမများမှ ပေးလှူခဲ့ကြကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ဆရာမျိုး

လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားထဲ လူတွေကြားထဲ လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားထဲ လူတွေကြားထဲ

ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ် နှင့် သံသရာအဆက်ဆက် လက်တွဲကြမည့်သူများ

နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်တဲ့ ဆရာမ ဒေါက်တာ စောယုနွယ် နှင့် ခုနှစ်ရက်သားသမီးများ အလှူကို အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ မှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

နှစ်ဆန်း(၁)ရက် မတိုင်ခင်တစ်ရက်တွင် မှန်ဟင်းခါး ပိဿာ (၃၀၀)ကို ကျွေး၍ လာသမျှ လူတွေကိုလည်း အဝတ်အထည်၊ ဆန်၊ ဆီ

ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ အာလူး၊ ကြာဆံ၊ ခေါက်ဆွဲတွေ ဝေခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေကိုလည်း ဆန်၊ ဆီ၊ ခေါက်ဆွဲ၊ ကြာဆံတွေ လှူပါတယ်။ စတုဒိသာကျေးတဲ့နေ့မှာ ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးမှ မမတို့အဖွဲ့ကို အလှူငွေ ကျပ်တစ်သိန်းနှင့် ဆန်အိတ်များ လှူဒါန်းပါတယ်။

နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် နေ့သားအလိုက် ခုနှစ်ရက်သားသမီးများကို ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဒီအလှူတွေကို (၁၉-၄-၂၀၁၄)နေ့ နံနက်မှာ ကျောက်ဆင်တောရ ဆရာတော်နှင့် သံယာတော်များ ရှေ့မှောက်မှာ ရေစက်သွန်းချ အမှုပေးဝေခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီး လင်းယုန်သစ်လွင် အမှတ်တရ ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ကျွန်းထိပ်ပိုင်း(အ.မ.က) ကျောင်းဆောင်သစ် ပန္နက်ရိုက်

ကွယ်လွန်သူ အမျိုးသားစာပေဆုရ ညောင်တုန်းမြို့တော်ဖွား စာရေးဆရာကြီး လင်းယုန်သစ်လွင်အား ရည်စူးလျက် အမှတ်တရ ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ငွေလှူဒါန်းပွဲနှင့် ပန္နက်ရိုက်ပွဲကို ၂၀၁၄-ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၀ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့က ဆရာကာတွန်းကြည်ဝင်း ဦးဆောင်သည့် လင်းယုန်သစ်လွင် စာပေထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီနှင့် ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်ရေး ကော်မတီဝင်များ သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းဆောင်သစ်အတွက် ပဏာမအလှူငွေနှင့် စာအုပ်စာတန်းများကို ဆရာကာတွန်းကြည်ဝင်းနှင့် ဆရာအောင်ကျော်ထူး(မြတ်ပန်းရတနာ)တို့က ဆရာမကြီး ဒေါ်သီတာထံ ပေးအပ်ကြပြီး ကျောင်းဆောင်

သစ်အတွက် လိုအပ်သမျှသော သွပ်အမိုးများ ကျသင့်ငွေကို ဆရာအောင်ကျော်ထူး(မြတ်ပန်းရတနာ)က တာဝန်ယူမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့မှ လိုက်ပါလာကြသော စာရေးဆရာများ ဖြစ်ကြသည့် ကာတွန်းကြည်ဝင်း၊ မောင်မောင်စိန်လင်း(နတ်မောက်)၊ တောင်တွင်းကိုရင်ဩ၊ မောင်ခေတ်ထွန်း၊ ကိုကိုလှ(ကမာမြေ)၊ ကေမင်းညီ၊ မောင်မြင့်မား(ဘိုကလေး)နှင့် နန္ဒာမိုးကြယ်တို့က အသီးသီး ပန္နက်များ ရိုက်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါကျောင်းဆောင်သစ်အား ယခုနှစ် စာသင်နှစ်အစီ ဆောက်လုပ်မည်ဖြစ်ပြီး အလှူငွေ ထည့်ဝင်လိုပါက ဖုန်း- ၀၉-၄၂၀၁၆၃၀၃၂၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၆၉၆၊ ၀၉-၅၁၃၉၄၅၀၊ ၀၉-၅၀၇၂၉၅၂၊ ၀၉-၇၃၂၃၀၄၅၇၊ ၀၉-၂၅၀၁၇၄၇၇၇ တို့ထံ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ကိုရင်ဩ

မော်လမြိုင် “ကျော်ကျော်-စာပေ” မိသားစု ဂုဏ်ခံ၊ ဂွင်ပြု၊ နားသ၊ မှီခိုဦးရေဝက် အလှူမင်္ဂလာ ကျင်းပ

နှစ်ဖက်သော မိဘများကို အမှူးထားလျက် အလှူဒါယကာ ဦးကျော်ကျော်(ခ)ဦးကျော်လွင်+အလှူ ဒါယိကာမ ဒေါ်ယဉ်ဌေး(ကျော်ကျော်-စာပေ)တို့သည် မြေး မောင်ဆုကျော်သွေးအား ရှင်သာမဏေအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မြေးမကလေးများ ဖြစ်ကြသော မစောယု နန္ဒာ၊ မမေသူသူခိုင်၊ မခင်ဆုသူနှင့် မယွန်းဝတ်မို့မေ တို့အား နားသခြင်းမင်္ဂလာကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပြင် ကိတ္တိမသားများအား ရှင်သာမဏေများအဖြစ်လည်း ကောင်း၊ မြင့်မြတ်သော ဂုဏ်ခံသို့လည်းကောင်း၊ သွတ်သွင်းခြင်းနှင့် မော်လမြိုင်မြို့၊ ငန်းတေးရပ်၊ ဓမ္မိကာ ရာမကျောင်းတိုက်ရှိ ကျောင်းတော်မှခွဲအား ရေစက်ချ ခြင်း အလှူတော်မင်္ဂလာကို (၂၃-၃-၂၀၁၄)နှင့် (၂၄- ၃-၂၀၄)ရက်နေ့တို့တွင် အလှူဒါယကာ၊ အလှူ ဒါယိကာမ တို့၏ မင်္ဂလာနေ့အိမ်မဏ္ဍပ်ဖြစ်သော ငန်းတေးရပ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားဝေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားဝေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားဝေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားဝေ

အကြောင်း

BURMESE CLASSIC

ဆုတောင်းသည် လှေ၊ သင်္ဘော စသည်တို့၌ရှိသော ပဲ့ကိုင်နှင့်တူ၏။ လှေသင်္ဘောသည် ပဲ့ဘက်ပါမှ ရေလမ်းခရီးတွင်လိုသောနေရာသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ရောက်စေနိုင်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသူသည် ဆုတောင်းပါမှ သံသရာခရီးလမ်းတွင် အလိုရှိရာ လိုသလို ရယူနိုင်ပါသည်။ လူ့စည်းစိမ်၊ နတ်စည်းစိမ်မှစ၍

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အထိ မည်သည့်အရာကိုမဆို လိုသလို ရယူနိုင်ကြပါသည်။

ယင်းသို့ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် လိုအပ်သောအရာကို လိုသလို ရယူနိုင်သောကြောင့် ဆုတောင်းမှု၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်မှုရှိရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။ ဆုကို အတောင်းမတတ်ပါက အမြတ်မပေါ်ရုံမျှမက အရှုံးပင်ရှိနိုင်ကြသောကြောင့် ဆုတောင်းပုံ တောင်းနည်းကို လေ့လာမှတ်သားသင့်ပါသည်။

ဆုတောင်းသည် အမျိုးမျိုးသောအလိုဆန္ဒအရ မီးခိုးမဆုံး၊ မိုးမဆုံး အမျိုးမျိုးတောင်းနေကြသော်လည်း အချုပ်သဘောအားဖြင့် နှစ်မျိုးသာ ရှိ၏။

၎င်းတို့မှာ သံသရာဝင်ကိုမိသော ဆုတောင်းနှင့် သံသရာဝင်ကို မရှိသော ဆုတောင်းတို့ဖြစ်ရာ ရောင်ပြန်ပရိသတ်အပေါင်း ဆုတောင်းမမှားဖို့ လိုအပ်ကြောင်း...

www.burmeseclassic.com